

உமா வாசகம்.

—உமாபதி (தஞ்சை)

~~26C211~~

E

உமா வாசகம்

UMA VACAKAM

முதற்புத்தகம்

1939-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்ட பாடத்திட்டத்தின்படி
எழுதப்பெற்றது.

Umahathi
(TS)

ஆசிரியர் :

த. சே. உமாபதி, M.A., L.T., (Dip-in-Geog.)

தலைமையாசிரியர்,

ஸி. அப்துல் ஹக்கீம் இந்து முஸ்லிம் உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை.

பதிப்பாசிரியர் :

வித்துவான் மே. வி. வேணுகோபாலப் பிள்ளை

உமாதேவன் கம்பெனி,

109-c, மவுண்டு ரோடு, தேனாம்பேட்டை, சென்னை-18.

பதிப்புரிமை]

1954

[எனில் அனா 5

முதற்பதிப்பு:

1949

மறு பதிப்புக்கள்:

1950, 1952, 1953

திருத்திய பதிப்பு:

1954

திருத்தப் பதிப்பின் முகவுரை

1939-ஆம் ஆண்டில் அரசியலார் வெளியிட்டுள்ள பாடத் திட்டத்தையொட்டி எழுதப்பெற்ற இந்நூல் முதன்முதல் 1949-ஆம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. இப்போது இது, பாட புத்தகங்கள் சம்பந்தமாக அரசியலார் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள புது விதிகளுக்கிணங்கத் திருத்தங்கள் பல செய்து வெளியிடப்படுகிறது.

இத்திருத்தப் பதிப்பு வெளியிடுவதில் எமக்குத் துணையாயிருந்து, ஏடுகளைப் பரிசோதித்து உதவிய நண்பர் திருவாளர் வித்துவான் மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை அவர்களுக்கு எமது உள்ளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம்!

இந்நூலின் முன் பதிப்புக்கள் போலவே இப்பதிப்பும் தமிழ் நாட்டு ஆசிரிய அறிஞரின் மதிப்புக்குரியதாகும் என்று நினைக்கிறோம்.

SVL

54746
26C211

பிரகாசகர்த்தர்

SVL

முதற்பதப்பின் முகவுரை

‘உமா வாசகம்’ என்னும் பெயருடன் வெளிப்போதரும் நூல் வரிசையில் இது முதற்புத்தகம்; 1939-ஆம் ஆண்டில் அரசியலார் வெளியிட்ட பாடத் திட்டத்தின் நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது; அத்திட்டத்தை முற்றிலும் தழுவி இயற்றப்பெற்றது; ஆசிரியரின் நீண்டகால அனுபவத்தால் குழந்தை உள்ளத்தின் நிலையறிந்து எழுதப்பெற்றது.

குழந்தைகளின் கண்களைக் கவரும் படங்களும், கருத்தைக் கவரும் பாட்டுக்களும், மனத்தை மகிழ்விக்கும் விளையாட்டுக்களும், மொழியறிவை வளர்க்கத்தக்க பயிற்சிகளும் இந்நூலின்கண் நிரம்ப இடம் பெற்றுள்ளன. பட்டணங்களிலும் கிராமங்களிலும் உள்ள எல்லாக் குழந்தைகளும் எளிதில் அறியக் கூடிய சொற்கள் இதன்கண் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

மேலுண்டு நூல்களையொப்ப இஃது எல்லாச் சிறப்புக்களும் நிறைந்து விளங்க வேண்டுமென்பது ஆசிரியரின் ஆவல். இதன் ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்க்கும் எவர்க்கும் இஃது எளிதில் புலனும்.

இந்நூல் அச்சாகுங்கால் ஏடுகளைப் பரிசோதித்து, இன்றியமையாத திருத்தங்கள் செய்து உதவிய என் நண்பர் திருவாளர் வித்துவான் மே. வீ. வேணுகோபால்ப் பிள்ளையவர்கட்கு ‘என் உளமார்ந்த நன்றி உரியது. தமிழ் நாட்டுக் குழந்தைகள் இதனைப் படித்துப் பயனுறுதற்கு ஆவன செய்யுமாறு ஆசிரிய அறிஞர்களை வேண்டுகிறேன்.

சென்னை,)
5—10—49. }

த. சே. உமாபதி

ஆசிரியர்கட்கு வேண்டுகோள் :

1. படங்களும் பாட்க்களும் : குழந்தைகள் படங்களையும், பாட்டுக்களையும் பெரிதும் விரும்புவார்கள். ஆதலால், இந்நூலில் படங்களும், பாட்டுக்களும் தரப்பட்டுள்ளன. முதலில் பாட்டுக்களைக் கற்பித்துப் பிறகு படங்களை உரையாடற்பயிற்சிக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

2. உயிரும் மெய்யும் : உயிர்களைக் கற்பிப்பதற்கு முன் படங்களின் பெயர்களைக் குழந்தைகள் சொல்லும்படி செய்து, பின்னர் - அ, அம்மி; ஆ, ஆஹே என்னும் முறையில் கற்பிக்கலாம். எழுத்துக்களை வாய்மொழியாகக் கற்பிக்க வேண்டுமெயொழிய, முதல் மூன்று மாதங்கள் வரை எழுதச் செய்வது கூடாது.

உயிர் எழுத்துக்களைக் கற்பித்த பின், குழந்தைகள் அவற்றை வரிசையாக நினைவில் வைத்துக்கொள்வதற்கு 'அ-ஆ அ-ஆ அணில்-ஆடு' என்னும் பாட்டைக் கற்பிக்கலாம். மெய்களையும் படங்களின் மூலமே கற்பிக்க வேண்டும்.

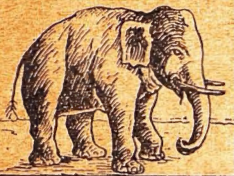
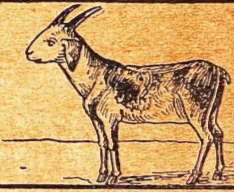
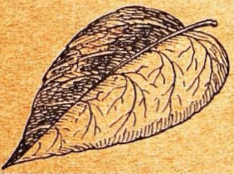

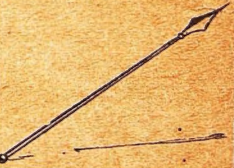

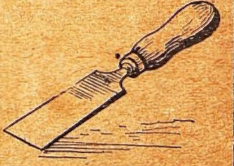
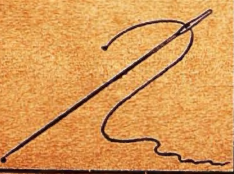

3. உயிர்மெய்யும் சொற்பயிற்சியும் : உயிர் எழுத்துக்களால் மட்டும் சொற்கள் அமைவதில்லை. மெய்களும் அங்ஙனமே. சொற்கள் அமைவதற்கு உயிர், மெய், உயிர்மெய் ஆகிய மூன்று வகை எழுத்துக்களும் இன்றியமையாதவை. ஆதலால், ஒவ்வொரு உயிரும் பதினெட்டு மெய்களுடன் சேர்ந்து தோன்றும் உயிர்மெய்களில் முதல் வகுப்புக் குழந்தைகள் அறிவுக்கு உட்பட்ட சொற்களுக்கு அவசியமான உயிர்மெய்களே 10-ஆம் பக்கந்தொடங்கி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. இந்த முறைப்படி ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் உள்ள சொற்கள், அந்தப் பக்கத்தில், புதியனவாகக் கற்பித்தற்குரிய எழுத்துக்களாலும், ஏற்கெனவே கற்பிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களாலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் செந்நிறத்தில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் புதியனவாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டுவன.

4. எழுத்துப் பயிற்சி : ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் புதியனவாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டிய எழுத்துக்கள், அந்தப் பக்கத்தின் இறுதியில் எழுத்துப் பயிற்சிக்காக, 'எழுதப் பழக' என்னும் தலைப்பின்கீழ்த் தரப்பட்டுள்ளன. முன்னரே கூறியபடி இந்தப் பயிற்சி முதல் மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

5. விளையாட்டு : இத்தலைப்பின்கீழ்த் தரப்பட்டுள்ள து குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சியளிப்பதோடு அவர்களிடம் உற்று நோக்கி உணரும் தன்மையையும் வளரச் செய்யும். பயிற்சிகள் விளையாட்டு முறையில் தரப்பட்டுள்ளன. அவை குழந்தைகட்கு வெறுப்பை உண்டெண்ணாமல் மொழிப் பயிற்சியை நல்குவது திண்ணம்.

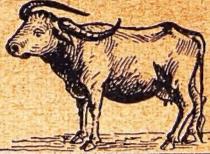
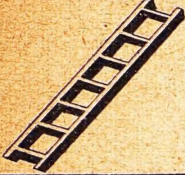
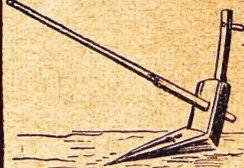

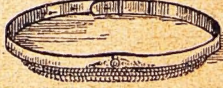

ஆசிரியர்கள், இந்நூலில் உள்ள சிறப்பியல்புகளை மேற்கூறிய வகையில் கையாளும்படி கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

உயிர் எழுத்துக்களைக் கற்பித்தல்
 படத்தின் பெயரைச் சொல்லச் செய்து, பெயரின்
 முதல் எழுத்தைக் கற்பித்தல் :
 எழுத்துக்களை எழுத வேண்டுவதில்லை.

	அ	
	ஆ	
	இ	
	ஈ	
	உ	
	உள	

31 MAY 1958

6

	எ	
	ஏ	
	ஐ	
	ஒ	
	ஓ	
	ஒள	

அ ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ
ஒ ஓ ஒள

உயிர் எழுத்துக்கள்

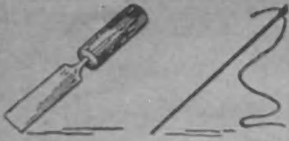
(பாட்டு)

அ,ஆ அ,ஆ
அணில் ஆடு;
அழகாய் இதனை நீபாடு.

இ,ஈ இ,ஈ இலைஈட்டி;
எழிலாய் நடநீ
கைநீட்டி.

உ,ஊ உ,ஊ உளிஊசி;
உள்ளம் மகிழ நீவாசி.

எ,ஏ எ,ஏ எலிஏணி;
ஏற்றம் இறைக்கும்
நீர்க்கேணி.

ஒ,ஓ ஒட்டகம் ஓர்ஓடம்;
உண்மை உரைப்பது
நற்பாடம்.

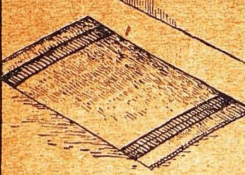
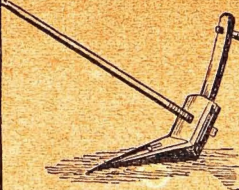

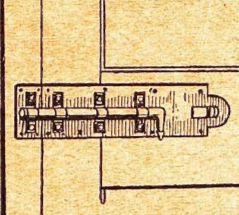

ஐ,ஔ ஐயர்
ஔடதமாம்;
அன்பாய்த் தமிழைப்
படிப்போம்நாம்.

மெய் எழுத்துக்களைக் கற்பித்தல்

படங்களின் பெயர்களைச் சொல்லச் செய்து, பிறகு
படங்களின்கீழ் உள்ள எழுத்துக்களைக் கற்பித்தல் :
எழுத்துக்களை எழுத வேண்டுவதில்லை.

			
க்	ங்	ச்	ஞ்
			
ட்	ண்	த்	ந்
			
ப்	ம்	ற்	ன்

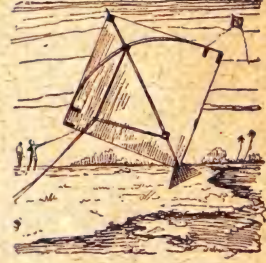
		
ய்	ர்	ல்
		
வ்	ழ்	ள்

க் ங் ச் ஞ் ட் ண்
த் ந் ப் ம் ற் ன்

ய் ர் ல் வ் ழ் ள்

இரண்டாம் பாகம்

[அ, ஆ என்னும் இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்தோடு கூடப் பிறக்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்களைக் கற்பித்தல்.]

அணில்

படம்

பட்டம்

அ	ட	ப
ட்	ம்	ல்

எழுதப் பழகல் :

அ ட ப ட ம ல்
அ ட ப ட ம ல்

ஆடு

பாப்பா

பாய்

பல் அப்பம்
பால் ஆல்

அப்பா

பட படா

பாப்பா படம்

பால் அப்பம்

எழுதப் பழகல் :

ஆ டா ப் பா ய்

மயில்

பழம்

மடம்

மாடம்

மட்டம்

மாமா

ஆழம்

ஆட்டம்

மாம்பழம்

பால் பழம்

எழுதப் பழகல் :

ம மா ழ

முயல்

மரம்

அயல்
பயம்
யார்

அரம்
பாரம்
பாடம்

பாய் மரம்
பாப்பா படம்
பழம்பாய்
பழம்பாடம்

எழுதப் பழக்கல் :

ய ர

சட்டி

கதர்

சரம்

கரம்

சாரம்

காரம்

யார் கால்?

கப்பல் பார்.

கார சாரம்

எழுதப் பழகல் :

க கா ச சா ர்

நண்டு

நட
கண்

நார்

நாகம்

தச்சன்

அச்சம்

தபால்

பாலர்

தா யார்

நட நட.

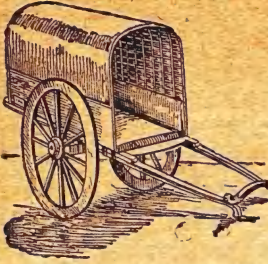
நாகம் பார்.

யார் கண்?

தபால் சேவகர்

எழுதப் பழகல் :

ந நா த தா ச் ண் ன்

வண்டி

பாலம்

வடம்

பலம்

வயல்

காலம்

வாய்

பலா

வால்

அல்லா

வயல் பார்.

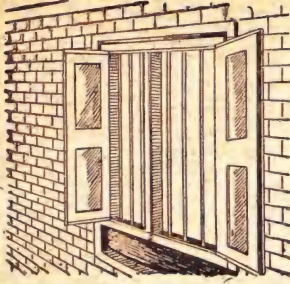
நாய் வால்

ஆல மரம்

பலாப் பழம்

எழுதப் பழகல் :

வ வால லா

சன் **ன** ல்

கண் **ண** ம்

கனம்
கன்னம்
க **ன**

அண்ணன்
கண்ணன்
அ **ண**

அன்னம் பார்.

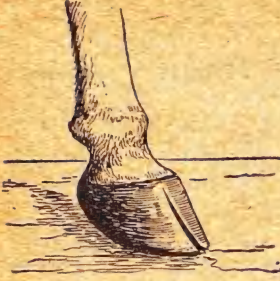
கனாக் கண்டான்.

அவன் கண்ணன்.

அண தா.

எழுதப் பழகல் :

ன **ன** ண **ண**

குளம்பு

ஏற்றம்

களம்

வற்றல்

குள்ளன்

நாற்றம்

களா

கற்றூன்

தாளம் தா.

களாப் பழம்

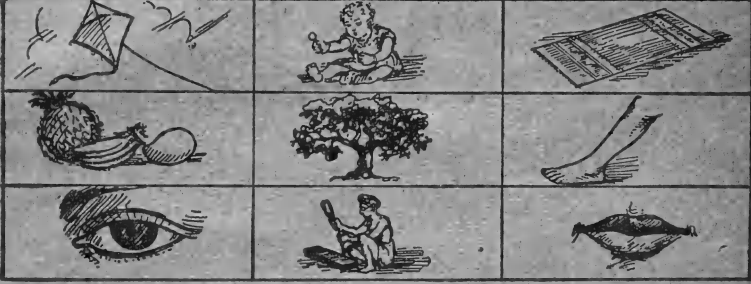
வற்றல் காரம்.

பாடம் கற்றூன்.

எழுதப் பழகல் :

ள ளா ற் ற ரு

படங்களின் பெயர்களைக் குறிக்கும்
சொற்களைக் காட்டல் :

பாப்பா

பாய்

பட்டம்

மரம்

கால்

பழம்

தச்சன்

வாய்

கண்

விட்ட எழுத்தைச் சேர்த்துப் படி :

க, கா, ப, பா,

ம, மா

ழ, ர, ச், ண்

ம், ல், ன்

1. — ல்

1. ப — ம்

1. கள —

2. — ல்

2. ஆ — ம்

2. தாள —

3. — ல்

3. அ — ம்

3. வய —

4. — ல்

4. ஆ — ம்

4. தபா —

5. — டம்

5. அ — சம்

5. கண்டா —

6. — டம்

6. த — சன்

6. கன்னா —

7. — டம்

7. அ — ணன்

7. கன்ன —

8. — டம்

8. க — ணன்

8. நாற்ற —

கிளி

விசிற்

பிடி

மணி

கதிர்

நிலா

தமிழ்

தயிர்

கரி

எலி

அழி

கனி

கிளி பிடி.

மயில் விசிற்

தமிழ் படி.

தயிர்க் கிண்ணம்

மணி அடி.

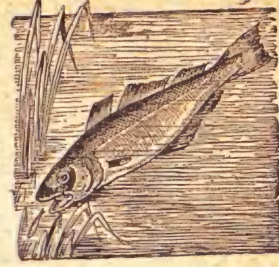
காய் கனி

எழுதப் பழகல் :

கி சி டி ணி து நீ
பி மி யி ரி லி வி
ழி னி றி னி ழ்

கீரி

மீன்

சீவல்

தண்ணீர்

தீபம்

நீலம்

பீங்கான்

வீதி

படர்

கீரி வால்

தண்ணீர் தா.

சீனா, வா.

மீன் பிடி.

தீபம் பார்.

நீல நிறம்

வீதி நீளம்

எழுதப் பழகல் :

கீ	சீ	டீ	ணீ	தீ
நீ	பீ	மீ	வீ	

குடம்

பசு

காடு

நங்கு

பந்து

முயல்

புலி

எலும்பு

ஒரு

கழுகு

கணு

எறும்பு

மண் குடம்

பந்து அடி.

பசு மாடு

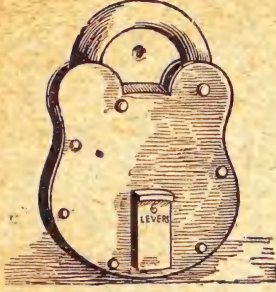
நங்கு தின்னு.

பாசி படியும்.

ஒரு கழுகு

எழுதப் பழகல் :

கு சு டு ணு து நு பு மு
யு ரு லு மு று ணு ங்

பூட்டு

கூரை

சூது

பூணூல்

தூண்

பூட்டுச் சாவி

மூக்கு நீளம்

கூரை வீடு

மூக்கு

நூல்

பாமூர்

பாலூர்

வாலூர்

கல் தூண்

மஞ்சள் நூல்

சூது ஆட்டம்

எழுதப் பழகல் :

கூ சூ ணூ தூ நூ பூ
மூ லூ மூ ணூ ஞூ

செடி

தெளி

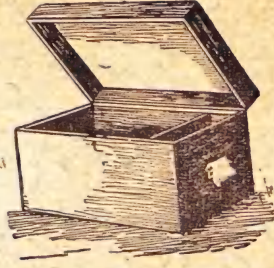
மெய்

சுண்டெலி

செடி நடு.

நீர் தெளி.

நெய் வார்.

பெட்டி

நெல்

வெடி

எண்ணெய்

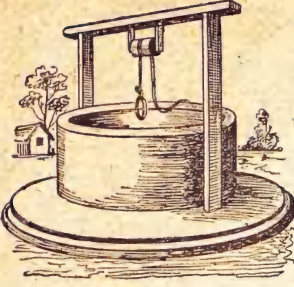
பெரிய தெரு

பந்தயம் கெலி.

வெடிச் சத்தம்

எழுதப் பழகல் :

கெ செ டெ ணெ தெ
நெ பெ மெ வெ த்

கேணி

சேவல்

தேர்

நேர்

பேன்

மேல்

வேலி

கண்ணை

கேணி ஆழம்.

நேர் வழி

சேவல் அழகு.

பேன் பார்.

தேர்ச் சக்கரம்

முள் வேலி

கண்ணை, வா.

எழுதப் பழகல் :

கே சே ணை தே
நே பே மே வே

கை

சை கை

அ டை

எ ணை

தை லம்

குப் பை

மை ரை

படுக்கை விரி.

சைகை செய்.

கடை மூடு.

தரை மட்டம்

தலை

அரை

புடை வை

மழை

வளை

பாறை

பனை

மலை உச்சி

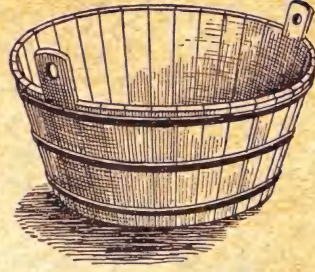
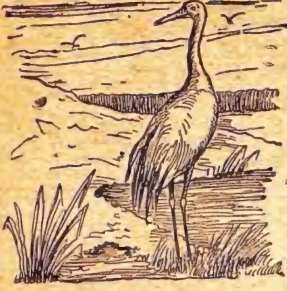
பாறை நிலம்

எலி வளை

பனை மரம்

எழுதப் பழகல் :

கை சை டை தை
பை மை ரை வை மை
ணை லை னை

கொக்கு

தொட்டி

சொறி

பொன்

நொண்டி மொட்டு

ரொட்டி

வெள்ளைக் கொக்கு

நொண்டி மாடு

சொறிச் சிரங்கு

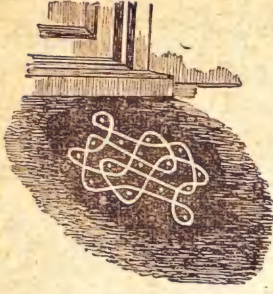
பொன் நகை

ரொட்டி தின்.

தாமரை மொட்டு

எழுதப் பழகல் :

கொ சொ தொ நொ
பொ மொ ரொ

கோலம்

சோளம்

தோட்டம்

நோய்

போடு

மோர்

கோலம் போடு.

சோளக் கொல்லை

தோட்ட வேலை

கண் நோய்

மோர் குடி.

எழுதப் பழகல் :

கோ சோ தோ நோ போ மோ

ஒளவை

வெள வால்

கௌரி

சௌரி

கௌ	சௌ	பௌ
----	----	----

பயிற்சி—3

விட்ட எழுத்துக்களைச் சேர்த்துப் படி :

ங் க	ஞ் ச	ண் ட
ச — — ம்	ம — — ள்	ப — — ம்
த — — ம்	ப — — ம்	பா — — ம்
பொ — — ல்	கு — — ம்	வ — — ல்
செ — — ல்	வ — — ம்	சு — — ல்
ந் த	ம் ப	ன் ற
ப — — ம்	ர — — ம்	கு — — ம்
ம — — ம்	க — — ம்	கொ — — து
த — — ம்	சா — — ல்	தி — — து
சொ — — ம்	சோ — — ல்	தெ — — ல்

படம் சேர்த்துப் படித்தல் :

புல் மேயும்.

நிறம் கூறுப்பு.

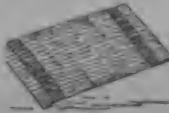
காலைமீல் கூவும்.

இது

படம்.

கீழே

இருக்கிறது.

பால்

இருக்கிறதா ?

இது மயில்

இது என்

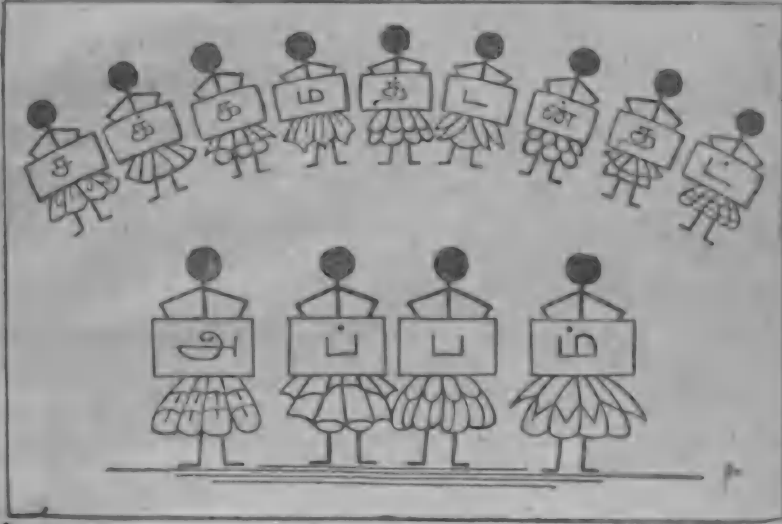

கிரிக்குப் பகை

வினையாட்டு—1

வார்த்தை ஒன்றைச் சொன்ன உடனே அதன் எழுத்துக்களை வைத்திருப்பவர் வந்து நின்று வார்த்தையை அமைத்தல் :

‘அப்பம்’ என்று சொல்லு ;

அன்பாய் வந்து நில்லு.

‘பட்டம்’ என்று சொல்லு ;

பணிவாய் வந்து நில்லு.

குறிப்பு:—ஒவ்வொரு குழந்தையின் கையிலும் ஒவ்வொரு எழுத்து எழுதிய அட்டைமடிக் கொடுத்து வரிசையால் பிறத்தினை வைக்க வேண்டும். சிறகு ஆசிரியர் அப்பம், பட்டம் என்பவை போல் அவ்வெழுத்துக்களாகாதத்தக்க ஒவ்வொரு சொல்லும் சொல்ல வேண்டும். அச்சொல்லின் உள்ள எழுத்துக்களை வைத்திருக்கும் குழந்தையின் ஒவ்வொருவராய் வந்து முறையே வரிசையால் பித்து சொல்லி அமைக்க வேண்டும்.

ரோஜா

ரிஷபம்

ஜலம்
பஜ்ஜி

கஷாயம்
ரிஷி

ஸர்ப்பம்

ஹம்ஸம்

லக்ஷ்மி

ஸரீரம்

ஹாரம்

பக்ஷம்

புஸ்தகம்

ஹிமாலயம்

பக்ஷி

1. கூஜா ஜலம்
2. புஷ்ப ஹாரம்
3. தமிழ்ப் புஸ்தகம்
4. ஹம்ஸப் பக்ஷி
5. ஆல விருக்ஷம்

காய் கறி

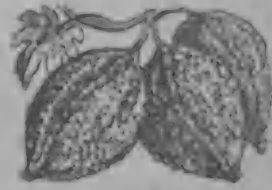
வாழைக் காய்

கத்தரிக் காய்

புடலந்தாய்

பாகல் காய்

பிர்க்கந்தாய்

வெண்டைக் காய்

அவரைக் காய்

பறங்கிக் காய்

நிறங்கள்

கொக்கின் நிறம் வெண்மை.

காகத்தின் நிறம் கறுப்பு.

கிளியின் நிறம் பச்சை.

மாதுளம்பழ நிறம் சிவப்பு.

எலுமிச்சம்பழ நிறம்
மஞ்சள்.

ஆகாயத்தின் நிறம் நீலம்.

வினாயாட்டு-2

இவை என்ன?

.கோழை இடங்களைப் படத்தில் விடப்பட்டதன் பெயரையும் கட்டத்தில் உள்ள ஏற்ற சொல்லின் பெயரையும் சேர்த்துப் பூர்த்தி செய் :

மலர்கள்	பழங்கள்	மிருகங்கள்
பெண்கள்	காய்கறிகள்	பறவைகள்

1. _____, மா இவை_____.
2. தாமரை, _____ இவை_____.
3. _____, வெண்டை இவை_____.
4. ஆடு, _____ இவை_____.
5. _____, புரு இவை_____.
6. கமலம், சரசு இவர்கள்_____.

கிட்ட எழுத்துகளைச் சேர்த்துப் படி :

க் க

ச் ச

ட்ட

ப — — ம்

அ — — ம்

ப — — னம்

ஏ — — ம்

கூ — — ம்

க — — ம்

தா — — ம்

காய் — — ல்

தோ — — ம்

தே — — ம்

வெளி — — ம்

ஒ — — ம்

பெயர்களைக் கீழே எழுது :

1. —

2. —

3. —

4. —

5. —

6. —

7. —

8. —

9. —

10. —

11. —

12. —

கீரை, கிழங்கு

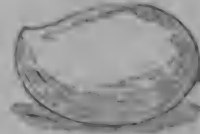
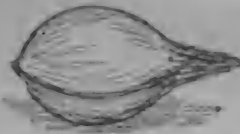

அறைக் கீரை
சிறு கீரை
முளைக் கீரை
வெந்தயக் கீரை
பருப்புக் கீரை

உருளைக் கிழங்கு
சேமைக் கிழங்கு
கருளைக் கிழங்கு
வள்ளிக் கிழங்கு
கொட்டிக் கிழங்கு

கறி சமைக்க

ஊறுகாய் போட

தேங்காய்
வெங்காயம்
கருவேப்பிலை
கொத்துமல்லி

மாங்காய்
எலுமிச்சங்காய்
நார்த்தங்காய்
நெல்லிக்காய்

பச்சை மிளகாய்

பழங்கள்

வாழைப்பழம்

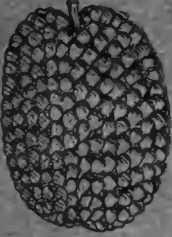
கிச்சிலிப்பழம்

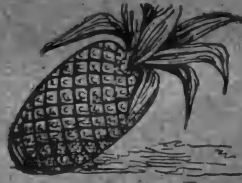
மாம்பழம்

முந்திரிப்பழம்

பலாப்பழம்

அன்னாசிப்பழம்

மாதுளம்பழம்

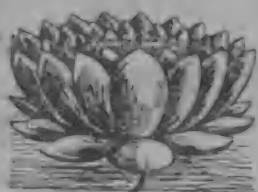
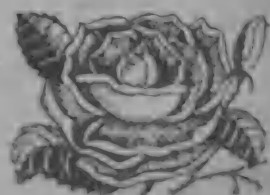
திராட்சைப்பழம்

பூக்கள்

மல்லிகைப் பூ

ரோஜாப் பூ

தாமரைப் பூ

சம்பங்கிப் பூ

சாமந்திப் பூ

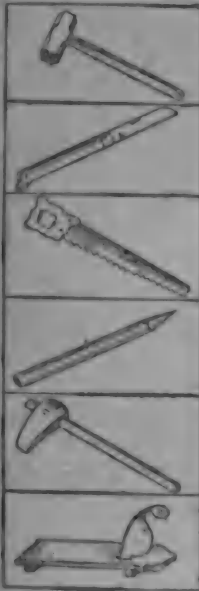
தாழம்பூ

வினாயாட்டு—3

எது, எதற்கு உதவும்?

கோடு இட்ட இடத்தில் ஆயுதத்தின் பெயரை
எழுது :

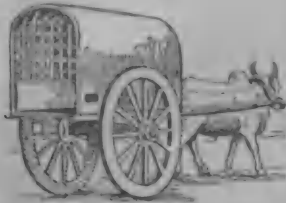
1. — ஆணி அடிக்க உதவும்.
2. — பென்ஸில் சேவ உதவும்.
3. — மரம் அறுக்க உதவும்.
4. — எழுத உதவும்.
5. — மரம் பிளக்க உதவும்.
6. — தேங்காய் துருவ உதவும்.

பயிற்சி—7

விட்ட ஏழுநுக்களைச் சேர்த்துப் படி :

த் த	ப் ப	ற் ற
ச — — ம்	அ — — ம்	ஏ — — ம்
க — — ம்	ஏ — — ம்	கு — — ம்
ப — — ர்	கு — — ம்	நா — — ம்
அ — — ர்	தே — — ம்	வ — — ல்

வண்டிகள்

ஒற்றை மாட்டு வண்டி

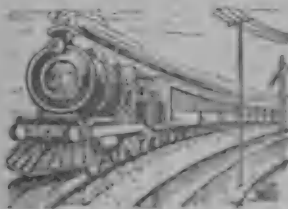
நிக்ஷா வண்டி

இரட்டை மாட்டு வண்டி

ஜட்கா வண்டி

இரயில் வண்டி

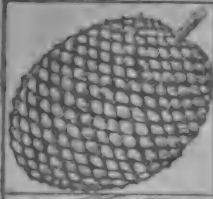
மோட்டார் வண்டி

எ ண் க ள்

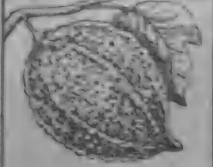
- 1 ஒன்று, ஒன்று,
ஒற்றைக்கல் குன்று.
- 2 இரண்டு, இரண்டு,
இளவாழைத் தண்டு.
- 3 மூன்று, மூன்று,
மூன்றுளிகை ஊன்று.
- 4 நான்கு, நான்கு,
நன்றாகத் தூங்கு.
- 5 ஐந்து, ஐந்து,
பஞ்சவர்ணப் பந்து.
- 6 ஆறு, ஆறு,
அன்புமொழி கூறு.
- 7 ஏழு, ஏழு,
ஏழைகுடிப்பது கூழு.
- 8 எட்டு, எட்டு,
எதற்கும்வேண்டும் துட்டு.
- 9 ஒன்பது, ஒன்பது,
உனக்குவேண்டுமா தின்பது?
- 10 பத்து, பத்து,
பாலர்வாழ்வோம் ஒத்து.

ஆறு சுவை

பலாப்பழம் இனிக்கும்.

பாகற்காய் கசக்கும்.

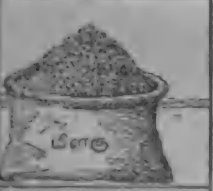
புளியங்காய் புளிக்கும்.

உப்புக் கரிக்கும்.

மிளகு காரும்.

பாக்குத் துவர்க்கும்.

இனிப்பு, கசப்பு, புளிப்பு, கரிப்பு, கார்ப்பு, துவர்ப்பு என்பவை ஆறு சுவை ஆகும்.

எதிர்ச் சொற்கள்

மலை உயரம்.

யானை பெரியது.

ஆடு இருப்பது மேடு.

ஆமை இருப்பது
பள்ளம்.

தாய் வடிவம் நெட்டை.

மகள் வடிவம் குட்டை.

சிறுமியர்நாம் கூடுவோம்;
 சேர்ந்துவினை யாடுவோம்.
 கயிற்றூட்டம் ஆடுவோம்;
 கண்ணம்பூச்சி ஆடுவோம்.
 பாண்டிவினை யாடுவோம்;
 பல்லாங்குழி ஆடுவோம்.
 கோலாட்டம் ஆடுவோம்;
 கும்மிகொட்டிப் பாடுவோம்.
 சிறுமியர்நாம் கூடுவோம்;
 சேர்ந்துவினை யாடுவோம்.

பாப்பா பாட்டு

அழகு நிறைந்ததிந்தப் பாப்பா;
அன்பு மிகுந்ததிந்தப் பாப்பா.

சின்னஞ் சிறியதிந்தப் பாப்பா;
சிரித்த முகம்காட்டும் பாப்பா.

அ.ஆ, எனப்படிக்கும் பாப்பா;
அழகாகப் பாடுகின்ற பாப்பா.

கற்பலகை நீதெழுதும் பாப்பா;
கைகொட்டி நகைத்திடும் பாப்பா.

ஒடிவிளை யாடுகின்ற பாப்பா;
ஒன்றுக்கும் அஞ்சாத பாப்பா.

பாப்பா இதனைப்போல நீயே
பழகிடக் கற்றுக்கொள்ளு வாயே

சிறுவரெல்லாம் கூடுவோம்;
 சேர்ந்துவினை யாடுவோம்.
 பச்சைக்குதிரை தாண்டுவோம்;
 பந்துவினை யாடுவோம்.
 நொண்டியடித் தாடுவோம்;
 நூல்பிடித்துத் தாண்டுவோம்.
 கொம்புசுற்றிப் பழகுவோம்;
 குதிரைஏறி மகிழுவோம்.
 எண்ணாட்டம் எழுத்தாட்டம்
 எல்லாம்வினை யாடுவோம்.

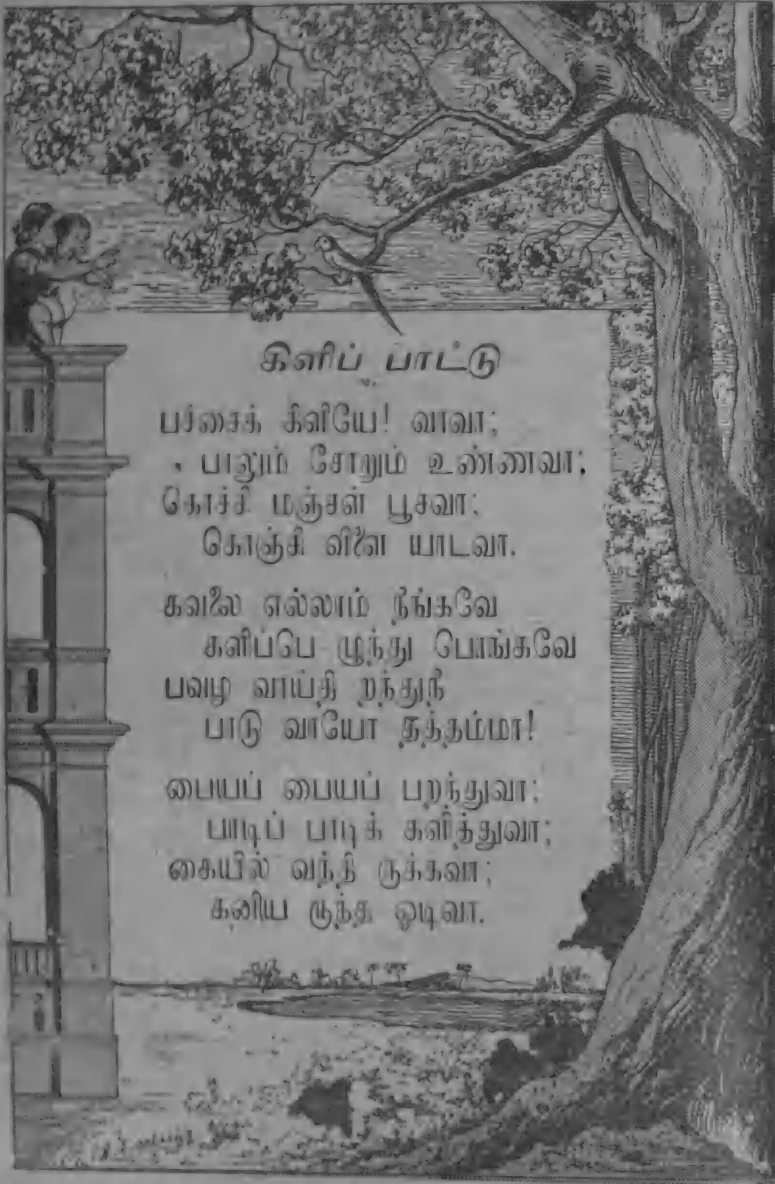
நிலாப் பாட்டு

நிலா, நிலா, வா! வா!
 நிலம்பலே ஓடிவா!
 மலைமேலே ஏறிவா!
 மல்குகைப்பூக் கொண்டுவா!
 நடுவிட்டில் வையோ!
 நல்லதுதி செய்யோ!
 தத்தித்தத்தி ஓடிவா!
 அப்பியோடே ஆடிவா!

கைவிசம்மா

கைவிசம்மா கைவிச;
கடைக்குப் போகலாம் கைவிச;
மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவிச;
மேதுளாய்த் தின்னலாம் கைவிச.
கம்மல் வாங்கலாம் கைவிச;
காதில் போடலாம் கைவிச.
கோவிலுக்குப் போகலாம் கைவிச;
கும்பிட்டு வரலாம் கைவிச.
பள்ளிக்குப் போகலாம் கைவிச;
பாடம் படிக்கலாம் கைவிச.
ஊஞ்சல் ஆடலாம் கைவிச;
ஓடிக் குதிக்கலாம் கைவிச.

களிப் பாட்டு

பச்சைக் கிளியே! வாவா;
பாலும் சோறும் உண்ணவா;
கொச்சி மஞ்சள் பூசவா;
கொஞ்சி விளை யாடவா.

கவலை எல்லாம் நீங்கவே
களிப்பெழுந்து போங்கவே
பவழ வாய்தி றத்துநீ
பாடு வாயோ தத்தம்மா!

பையப் பையப் பறந்துவா;
பாடிப் பாடிக் களித்துவா;
கையில் வந்தி ருக்கவா;
கலிய ருந்த ஓடிவா.

பொன் மொழிகள்

ஒடி விளையாடு பாப்பா!—நீ
 ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா!
 கூடி விளையாடு பாப்பா!—ஒரு
 குழந்தையை வையாதே பாப்பா! 1

சின்னஞ் சிறுகுருவி போல—நீ
 திரிந்து பறந்துவா பாப்பா!
 வன்னப் பறவைகளைக் கண்டு—நீ
 மனத்தில் மகிழ்ச்சிகொள்ளு
 பாப்பா! 2

காலை எழுந்தவுடன் படிப்பு—பின்பு
 கனிவு கொடுக்கும்நல்ல பாட்டு,
 மாலை முழுதும்விளை யாட்டு—என்று
 வழக்கப் படுத்திக்கொள்ளு பாப்பா! 3

பொய்சொல்லக் கூடாது பாப்பா!—
 என்றும்
 புறஞ்சொல்ல லாகாது பாப்பா!
 தெய்வம் நமக்குத்துணை பாப்பா!—ஒரு
 தீங்கு வர மாட்டாது பாப்பா! 4

உயிர் + மெய் = உயிர்மெய்

	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ
க்	க	கா	கி	கீ	கு	கூ
ங்	ங	ஙா	ஙி	ஙீ	ஙு	ஙூ
ச்	ச	சா	சி	சீ	சு	சூ
ஞ்	ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ
ட்	ட	டா	டி	டீ	டு	டூ
ண்	ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ
த்	த	தா	தி	தீ	து	தூ
ந்	ந	நா	நி	நீ	நு	நூ
ப்	ப	பா	பி	பீ	பு	பூ
ம்	ம	மா	மி	மீ	மு	மூ
ய்	ய	யா	யி	யீ	யு	யூ
ர்	ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ
ல்	ல	லா	லி	லீ	லு	லூ
வ்	வ	வா	வி	வீ	வு	வூ
ழ்	ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ
ள்	ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ
ற்	ற	றா	றி	றீ	று	றூ
ன்	ன	னா	னி	னீ	னு	னூ

உமா வாசகம்

ஆரூம் புத்தகம்—பொதுப் பகுதி

[முதல் பார்த்துக்கு உரியது.]

Form I

(Printed)

1951ஆம் ஜூன் மீ வெளியிடப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தின்படி
திருத்தி அமைக்கப்பெற்றது.

த. சே. உமாபதி, M.A., L.T.,

தலைமையாசிரியர்,

ஸ்ரீ. அப்பாடி நகரம் இத்த மூலத்தில் உயர்க்கலைப் பள்ளி, சென்னை.

உமா தேவன் கம்பெனி

16, செம்புநகர் தெரு, சென்னை-1

பதிப்புரிமை]

1951

[விநி. அ. 14]

First Edition: 1949
Reprinted: 1950, 1951 (Twice).
Revised Edition: November 1951.

428
RB. 4-51

54746
26C211

முகவரை

உமா வாசகம் என்னும் பெயருடன் வெளிப்போதரும் நூல் வரிசையில் இஃது ஆறாம் புத்தகம். 1951-ஆம் ஆண்டில் அரசியலார் வெளியிட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தையொட்டி இது திருத்தி அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

சிறுவர் சிறுமியரின் மனோநிலையையும், அவர்தம் தமிழறிவின் எல்லையையும் மனத்திற்கொண்டு இஃது இயற்றப் பெற்றுள்ளது. இதன்கண் இடம் பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் பாடத்திட்டத்தின் நோக்கமாகிய மொழிப்பயிற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயன்றிருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கது. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் தரப்பட்டுள்ள பயிற்சியே இதற்குச் சான்றாகும். அன்றியும், மொழி வளர்ச்சிக்குரிய புதிய சொற்களும், சொற்றொடர்களும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஏற்ற அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மாணவர் மாணவிகட்கு அகராதி உபயோகிக்கும் பழக்கம் உண்டாதற்பொருட்டு ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் அருஞ்சொற்களைக் குறித்து, அவற்றுக்குப் புத்தகத்தின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதும்படி அமைக்கப்பெற்றுள்ள பயிற்சி குறிப்பிடத்தக்கதாம். செய்யுட்பகுதிக்குக் குறிப்புரைகள் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாட்டுச் சிறுவர் சிறுமியர் இதனைப் படித்துப் பயனுறுதற்கு ஆவன செய்யுமாறு ஆசிரிய அறிஞர்களை வேண்டுகிறோம்.

சென்னை, }
9-11-51. }

பதிப்பாளர்

உ ள் ற ந னை

உரை நடைப் பகுதி

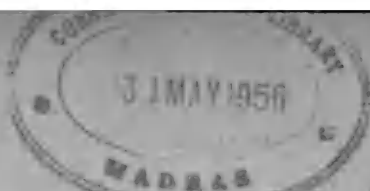
எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	காந்தியடிகள் காந்திய வழி	1
2.	கவிமரசர் கம்பர்	7
3.	மாண்டவன் மீண்ட மாயம்	11
4.	கலைத்தொழில்	17
5.	மார்க்கோ போலோ—I	26
6.	கட்புப்பேறு	29
7.	தமிழ் காட்டுச் சிற்பக் கலை	33
8.	வெண்ணிப் பறத்தலைப் போர்	39
9.	மேட்டூர் அணை	44
10.	டாக்டர் உ. வெ. சாமிநாத ஐயர்	48
11.	மார்க்கோ போலோ—II	53
12.	புலவர் துறது	58
13.	கண்ணகி விழக்குரைத்தல் (காடகம்)	64
14.	உழவுத்தொழில்	69
15.	இராயால் கோர்த்த இன்னல்	75
16.	எங்கள் சொஞ்சிச் சொவு	79

செய்யுட்பகுதி

I.	கடவுள் வணக்கம்	86
II.	வருணனைப் பகுதி:	
	1. சிலா	87
	2. மழைக் குறி	88
	3. கடல்	88
III.	கதைச் செய்யுள்:	
	1. தருமரும் அருச்சுனனும்	89
	2. தேசிகஞ்ஞாபாசாரிக் குதிரையை அடக்குதல்	90
	3. இறந்த சிங்கத்தை எழுப்பியதால் கோர்த்த இன்னல்	91
IV.	பல்கலைப் பகுதி:	
	1. வெளி மயக்கம்	92
	2. செத்தலைப் போடுவதன் விளைவு	92
	3. குறத்தி குறி சொல்லல்	93
	4. ஏற்றப் பாட்டு	93
V.	தனிப் பாடல்கள்:	94
VI.	கீழிப் பகுதி:	
	1. சதகச் செய்யுள்	95
	2. கைக்குண்டாம்	97
	3. கல்வழி	98
	4. கீழ் தெரி விளக்கம்	99
	5. திருக்குறள்	100
	செய்யுட்பகுதி-குத்தெனா	103

உ ம ர வ ர ச க ம்

(ஆரூம் புத்தகம்)

1. காந்தியடிகள் காட்டிய வழி

1. உத்தமர் காந்தியடிகளின் பெயரை அறியாத இந்தியர் எவரும் இருக்க இயலாது. நம் நாட்டில் மட்டுமன்றி, பிற நாடுகளிலும் அவர் பெயரைக் கேளாதவர் இரார். மேகன் தாஸ் கர்மசந்து காந்தி என்பது அவரது முழுப் பெயர். அவர் புத்தரைப் போலவும், இயேசு நாதரைப் போலவும் ஒப்புயர்வற்ற உத்தமர் என்பதே மக்களின் கருத்து. அத்தகைய பெரியாரின் வரலாற்றை அறிந்து, அவர் அருள் மொழிகளைப் பின்பற்றி, அவர் காட்டிய வழியில் நடப்பதே நமது கடமையாகும்.

2. நமது நாட்டின் மேற்குக்கரையில் கத்தியவார் என்னுந் தீபகற்பம் உளது. அங்குள்ள போர்ப்பந்தர் என்னும் ஊரில், 1869-ஆம் ஆண்டில் காந்தியடிகள் பிறந்தார். அவர் தந்தையார் வணிக குலத்தைச் சேர்ந்தவர்; இராசக் கோட்டைச் சிற்றரசரிடம் அமைச்சராயிருந்தவர்; வாய்மை, நேர்மை என்னுஞ் சிறப்பியல்புகள் வாய்ந்தவர். அவருடைய மனைவியாரின் பெயர் புத்தனிபா என்பது. அவ்வம்மையார் கடவுள் பத்தியும், சமயப் பற்றும் நிறைந்தவர்; இந்து சமயத்துக்குரிய வீரதங்கள் எத்தனையுண்டோ, அத்தனையும் மேற்கொள்ளும் வழக்கமுடையவர்; பொறுமைக்கு இருப்பிடமானவர்.

3. இத்தகைய பெற்றோர்க்குப் பிறந்தமைந்தர் எவ்வாறிருப்பர்? 'மகனறிவு தந்தையறிவு,' என்பதும், 'தாயைப் போல் சேய்,' என்பதும் நம் நாட்டு முதுமொழிகள். இவற்றிற்கு இணங்கக் காந்தியடிகள் தந்தையார் வாயிலாக வாய்மை, நேர்மை ஆகிய பண்புகளையும், தாயார் குலமாகக் கரந்தம், சமயப்பற்று, கடவுள் பத்தி ஆகிய உயர்ந்த குணங்களையும் பெற்றார்.

4. உயர்குணங்களுக்கு உறைவிடமாய் விளங்கிய காந்தியாரும் பள்ளி வாழ்க்கையில் பல தவறுகள் செய்துள்ளார். ஒரு ரூடம் பானில் ஒரு துளி நஞ்சு சேருமானால், அந்தப் பால் முழுதும் நஞ்சாகும். அது போல, கற்குணங்கள் நிறைந்த பலரிடையே துர்க்குணங்கள் நிறைந்த சிலர் சேரினும், நல்லவர் தீயவராய் மாறிவிடுவர். அவ்வாறே நம் அடிகளும் தீயவர் உறவால் தீய ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டார். ஆயினும், அவர் தம் தவற்றையுணர்ந்து, உடனே திருந்நிவிட்டார். இக்கேரியை நாம் ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

5. உள் நாட்டில் படிப்பு முடிந்த பிறகு, காந்தியடிகள் வழக்கறிஞர் படிப்புக்காக இங்கிலாந்துக்குப் போக விரும்பினார். அதற்கு அவருடைய அன்னையார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. வெள்ளையர் நாட்டிற்குச் சென்றால், மாரிசம் தின்னல், சாராயம் குடித்தல் போன்ற துர்ப்பழக்கங்கள் தம்மைந்தருக்குப் படித்துவிடும் என்று பயத்தார் அவ்வம்மையார். அதை அறிந்த அடிகள், அன்னையார் கால்களில் விழுந்து வணங்கி, "அம்மா, நான் சாராயம் குடிக்க மாட்டேன்; மாரிசத்தைத் தொடமாட்டேன்," என்று சத்தியம் செய்தார்; அதன்படியே நடந்துகொண்டார்; எத்தனையோ இடையூறுகளுக்கிடையே தம் அன்னையாருக்களித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார்.

6. காந்தி மகான் மூன்றுவாண்டுகள் இங்கிலாந்தில் தங்கிப் 'யாஸ்டர்' பரீட்சையில் தேறி, இந்தியாவுக்குத் திரும்பினார். இராசக் கொட்டையில் வழக்கறிஞர் தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினார். ஆனால், சில நாட்களுக்குள் ஒரு வழக்குக் காரணமாகத் தென்புர்பிரிக்காவுக்குச் சென்றார். அக்காலத்தில் வாணிகம் செய்து பொருள் திரட்டவும், கூலி வேலை செய்து வயிறு வளர்க்கவும் பல இந்தியர் அங்குச் சென்று குடியேறியிருந்தனர். அவர்களை அங்கு வசித்த ஆங்கிலேயர் மிகத் தாழ்வாக நடத்தினர். படித்தவர், பணக்காரர் முதலிய எல்லா இந்தியரையும் ஆக்கிலேயர் 'கூலிகள்' என்றே வழங்கி வந்தனர். அன்றியும், வண்டிகளிலும் திறநூண்டிச் சாலைகளிலும், பிற பொது இடங்களிலும் இந்தியரை வெள்ளையர் தம் அருகிலிருக்கவும் விடுவதில்லை.

7. அத்தகைய நிலை, அடிகள் மனத்தைப் புண்படுத்தியது. அவர் இத்தியருக்கு வெள்ளையர் செய்து வந்த கொடுமைகளை எங்குள்ளாவது போக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தார். ஆட்சி உரிமையும், படையின் பலமும் பெற்றிருந்த ஆங்கிலேயரோடு மறப்போர் தொடுக்க இயலாதென்பதை அறிந்த அடிகள், அறப்போர் தொடுத்தார். அவர் தொடுத்த போரில் குண்டு, துப்பாக்கி முதலிய படகுகளை நீக்கித் 'துன்புறந்தாமை' என்னும் படையைத் துணையாகக் கொண்டார்; இந்த அறப்போர்தான் 'சத்தியாக்டிகள்' எனப்படுவது. தாம் மேற்கொண்ட போரில் அடிகள் வெற்றி கண்டார்.

8. காத்தியடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்த போது, அங்கு வாழ்ந்திருந்த இந்தியர் ஒவ்வொருவரும் அரசியலாசிரமியுந்து அனுமதிச் சீட்டுகள் பெறவேண்டுமென்னும் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவ்வனுமதிச் சீட்டில் அதற்குரியவர் கல்வி கற்றவராயினும், கல்வியற்றவராயினும், தம் கைவிரல் பத்திலும் மையொற்றி அடையாளம் வைக்கவேண்டும்; பிறகு அச்சீட்டை எங்குச் சென்றாலும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அந்த அவமானத்தை நீக்க அடிகள் அறப்போர் தொடுத்தார்; வெற்றியும் கண்டார். அரசியலார் சமாதானம் செய்து, ஓகூண்டனர். அதன்படி விருப்பமுள்ளவர் மட்டும் சீட்டுப் பெறலாமெனவும், விருப்பமற்றவர் சீட்டுப் பெறவேண்டுவதில்லையெனவும் முடிவு செய்யப்பட்டது. அப்போது சிலர் சீட்டுப்பெற விரும்பினர், மற்றவர் அதை எதிர்த்தனர்.

9. சீட்டுப் பெற விரும்பியவர்களுள் 'காத்தியடிகள்' முதன்மையானவர். ஒரு நாள் அவரும் அவருடைய கண்பர் சிலரும் சீட்டுகளைப் பெறுதற்குப் புறப்பட்டனர். காத்தியடிகளின் கண்பரான மீர் ஆலம் என்ற பட்டாணியரும், அவர் கண்பர் சிலரும் அவர்களை வழி மறித்தனர். அதைக்கேள்சொல் சென்ற அடிகளை அவர்கள் கையப் புடைத்தார்கள். அவர் உதறி கீழித்தது; முன் பற்கள் விழுந்தன. முச்சித்ததுக் கீழே விழுந்த அவரைச் சிலர் தூக்கிச் சென்று சிவிரசை அளித்தனர். இதற்குள் மீர் ஆலமும் அவர் கண்பர்களும் சிறை செய்யப்பட்டார்கள். காத்தியடிகள் தீவிரப் பெற்றொழுக்தவுடனே, "மீர் ஆலம் எங்கே?" என்று; அவர் சிறை செய்யப்பட்ட செய-

நியை அறிந்தார் : அவர்களைச் சிறையிலிருந்து அப்பொழுதே விட்டுவிட வேண்டுமென்றும், அவர்களைத் தண்டிக்கக் கூடாதென்றும் காந்தியடிகள் கடிதம் எழுதிப்போலீஸ் அதிகாரிக்கு அனுப்பினார். அதற்கிணங்க அதிகாரி அவர்களை விடுதலை செய்தார்.

10. மகாத்துமாவின் இச்சேயல் இயேசுநாதரின் இறுதிச் செயலே ஒத்திருக்கின்றதன்றோ? இயேசுநாதரைப் பகைவர்கள் சிலுவையிலிறைந்த போது, அவர், "ஆண்டவரே இவர்கள் தங்கள் அறியாமையால் செய்த இச்சேயலுக்காக இவர்களை மன்னிக்க வேண்டும்," என்று ஆண்டவரை வேண்டிக்கொண்டாரல்லவா? அங்ஙனமே தீமை புரிந்தார்க்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டுமென்ற ஒப்பற்ற கொள்கைக்காகவே உத்தமர் காந்தியடிகள் இறுதிக் காலத்தில் தம் உயிரை அர்ப்பணம் செய்தார்.

11. மகாத்துயா காந்தி காட்டிய நல்வழிகள் இன்னும் எத்தனையோ உண்டு. 'ஜாதி' என்னும் சொல்லையே அவர் விரும்பியதில்லை. ஒரு நாள் காந்தியடிகள் வடநாட்டிலுள்ள ஓர் ஊருக்குப் போயிருந்தார். அன்று மாலை ஒரு பொதுக் கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அக்கூட்டத்துக்கு வந்த ஹரிஜனங்கள், சிறிது தூரத்தில் தனியே அமர்த்தப்பட்டார்கள். காந்தியடிகள் பேச்சு மேடைக்கு வந்தார். அவர் தூரத்தில் அமர்த்திருந்தவர்கள் ஹரிஜனங்களென்பதை அறிந்துகொண்டார். மேடையை விட்டு இறங்கி அவர்களிடையே போய் அமர்த்தார். உயர் ஜாதியினரும் வேறு வழியின்றி ஹரிஜனங்களுடன் கலந்து அமர்த்தனர். அதுகண்ட அடிகள் பேரானந்தமடைந்தார்.

12. மத சம்பந்தமாகக் காந்தியடிகள் கொண்டிருந்த கொள்கை நாம் கருத்தில் வைக்கத்தக்கது. அவர் தம்மை வைஷ்ணவர் என்று சொல்லிக்கொள்வது வழக்கம். ஆனால், அவருக்கு எல்லா மதங்களிடத்தும் பற்றுண்டு. அவர் ஒவ்வொரு மதத்திற்குமுரிய நூல்களை நன்கு ஆராய்ந்தவர். 'கடவுள் ஒருவரே' என்பது எல்லா மதங்களும் கூறும் உண்மை. ஆதலால், மதம் காரணமாக மக்கள் ஒருவரையொருவர் வெறுப்பதும், ஒருவரோடொருவர் சண்டையிடு-

வதும் அறிபாமை காரணமாகவும், ஆணவம் காரணமாகவும் நிகழ்வன என்பது கார்த்தியடிகளின் கருத்து. எல்லா மதத்தினரும் ஒன்றுபட்டு வாழ வேண்டுமென அவர் விரும்பினார்; அம்முயற்சியில் தம் ஆளுகையுமிழந்தார்.

13. அடிகள் தென்னாப்பிரிக்காவில் தமது அறப்போரை முடித்துக்கொண்டு, 1914ல் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அவர் விரும்பியிருந்தால், தம் வழக்கறிஞர் தொழிலில் அளவற்ற செல்வம் திரட்டியிருக்கலாம்; அரசர்போல வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால், தங்கலமற்ற அவர், அலுவல் ஆட்சியிலிருந்து தம்நாட்டுக்கு விடுதலை பெறும் வேலையில் முனைந்தார். ஆயுதமின்றி அறப்போர் கீழ்த்தினார்; தம் முதுமையைக் கருதாமல் முப்பதாண்டுகள் உழைத்து வெற்றி கண்டார். 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு திங்கள் 15-ஆம் நாள் கள்ளிரலில் கம்மையும் கம் நாட்டையும் சூழ்த்திருந்த அடிமைமோட்டி என்னுமிருள் மறைந்து, சுதந்தரம் என்னும் சூரியன் உதிக்கக் கண்டு, அடிகள் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆனால், கம்மை கல்வழிப்படுத்தவும், கம் நாடு மேலும்மேலும் முன்னேறவும் அவர் நீண்ட நாள் வாழவில்லை. நாடு சுதந்திரமடைந்து ஐந்து நிகர்களுக்குள்ளேயே அவர் மறைந்தார்.

14. கமக்குறி, கமது நாட்டுக்கும் தம்முடைய உடல், பொருள், உயிர் மூன்றையும் கொடுத்துதவிய உண்மைத் தியாக மூர்த்திக்கு காம் செய்யத்தக்கதுவாது? அன்று அவர் காட்டிய வழியில் நின்றலேயாம். சாதி வேறுபாடு, சமயப்பூசல், மதுபானம், நீண்டநாள், கல்வியின்மை ஆகிய பெய்களை கம் காட்டினின்றும் வெளியேற்றி வெற்றி காண்பதே காம் அவர் காட்டிய வழியில் நின்றதுக்கு அடையாளமாகும். அதுவே கமது நாட்டுக்கு காம் செய்ய வேண்டிய கடமையாகும்.

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :

- அ. கார்த்தியடிகள் எப்பெரியார்களுக்கு ஒப்பாகக் கருப்படுகிறார்?
- ஆ. புத்தகரிபாவின் ஆரிய குணங்கள் யாவை?
- இ. கார்த்தியடிகள் தம்மைப்பற்றிய சில குழந்தைகளினின்றும் எவ்வாறு தம்மை விடுவித்துக்கொண்டார்?

- ஈ. காந்தியடிகள் இங்கிலாந்துக்குச் செல்வதற்கு முன் மேற்கொண்ட விரதங்கள் யாவை?
- உ. மகாத்துமா தென்னாப்பிரிக்காவில் அறப்போர் தொடுக்க நேர்ந்த காரணம் யாது?
- ஊ. 'மீர் ஆலம்' என்பவர் யார்? அவரும் அவர் துணைவரும் காந்தியடிகளை ஏன் புடைத்தனர்?
- எ. இயேசுகராதரின் இறுதிச் செயலோடு மகாத்துமாவின் எந்தச் செயலை ஒப்பிடலாம்?
- ஏ. காந்தியடிகள் மத சம்பந்தமாகக் கொண்டிருந்த கருத்து யாது?

2. கீழ் வரும் சொற்றொகுதிகளை வாக்கியங்களாக அமைக்க :

அ. மதத்திற்கும் ஒவ்வொரு உரிய நன்கு தூல்களை ஆராய்ந்தவர்.

ஆ. தம்முடைய நமக்கும் உடல், பொருள், உயிர் நமது நாட்டுக்கும் முன்றையும் உதவியவர் அவர்.

3. கீழ் வரும் சொற்களுக்குப் புத்தகத்தின் இறுதியிலுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

உத்தமர், இயலாது, ஒப்புயர்வு, அமைச்சர், வாய்மை, நேர்மை, உறைவிடம், நஞ்சு, களவாடு, வழக்கறிஞர், இடைமூறு, கொடுமை, போர் தொடுக்க, துன்புறுத்து, வையப் புடைத்தார், கிச்சரை, அர்ப்பணம், தியாகம்.

4. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

இயலாது, கடமை, வாய்மை, ஒழுக்கம், உறுத்தியது, ஆறுதல், பொருள் திட்டம்,

2. கவியரசர் கம்பர்

“வேண்பாவீற் புகழேந்தி ; பரணிக்கோர் சயங்கோண்டான் ;
 விடுத்த மென்றும்
 ஒன்பாவீற் குயற்கம்பன் ; கோவைஉலா அந்தாதிக்கு)
 ஓட்டக் கூத்தன் ;
 கண்பாய கலம்பகத்துக்கு) இரட்டையர்கள் ; வசைபாடக்
 காள மேகம் ;
 பண்பாய பகர்ச்சந்தம் படிக்கா,ச) அலால்ஒருவர்
 பகரோ னாதே.”

என்பது ஒரு பழம்பாட்டு. இது புகழேந்தி, சயங்கோண்டன், கம்பர், ஓட்டக்கூத்தர், இரட்டையர், காளமேகம், படிக்காகப் புலவர் ஆகிய சிறந்த புலவர்களின் சிறப்பை விளக்குகிறது. ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான பாட்டோ, நூலோ இயற்றுவதில் மேன்மை பெற்று விளங்கினர் என்பதைத் தெளிவாகக் கூறுகிறது. எனவே, தமிழில் அக்கப் பெறுபு பல வகைப் பாக்களில் விருத்தப்பா இயற்றுவதில் கம்பர் தலை சிறந்தவர் என்பது கன்கு விளங்குகின்றது. கம்பரைக் கவிர்-சக்கராவர்த்தி என்று தமிழறிஞர் கூறுகின்றனர். ‘கம்பதத்தீம்’ என்னும் வழக்கும், ‘கம்பர் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடுந்’ என்னும் வாக்ஷியமும் கம்பரின் கல்வித் திறத்தை விளக்க எழுந்தவை.

2. கம்பர் சோழநாட்டிலுள்ள திருவருத்தூரில் ஏறத்தாழ எண்ணூருண்டு கட்டு முன்பு பிறந்தார். இவர் வேளாண் குலத்தவரென்பர் பலர் ; இளமையில் உவச்சர் வீட்டில் வளர்த்தாராயால், உவச்சர் குலத்தவரென்று கூறுவர் சிலர். இவர் தமது இளமையிலேயே பெற்றொரு இழந்து, உவச்சர் குலத்தவர் ஒருவரால் வளர்க்கப்பெற்றார். பின்னர், திரு-வேண்ணெய் நல்லூர் அடைத்து, அங்கு அக்காலத்தில் சிறந்த கொடையாளியாய் விளங்கிய சடைப்பப் பிள்ளை என்பவரால் ஆதரிக்கப் பெற்று, அவர் இல்லத்திலேயே வளர்ந்து வந்தார் ; அச்சடையப்பரின் பிள்ளைகுடும்ப ஓர் ஆசிரியரிடத்துத் தமிழ் கற்றார். தமது ஊக்கத்தாலும், இதைவன் இன்னகுளாலும்

இவர் விரைவில் பெரும்புலவரானார். இவரது புகழ் நாடெங்கும் பரவியது.

3. அக்காலத்திற் சோழ நாட்டை ஆண்டவர் இரண்டாம் குலோத்துங்கர். அவர் தமிழ் மொழியின்மீது பேரன்புடையவர்; தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்துத் தமிழ் வளர்த்த மன்னரான் ஒருவர். அவரது அவைக்களத்தை ஒட்டக்கூத்தர் முதலான பெரும்புலவர்கள் அலங்கரித்துத் தமிழாராய்ந்தார்கள்.

4. கம்பரைப்பற்றிக் கேள்வியுற்ற குலோத்துங்க மன்னர் அவரை வரவழைத்தார்; இவர் புலமையை நேரிலறிந்து அவருக்குப் பல சிறப்புகள் செய்தார்; ‘கவிச்சக்கரவர்த்தி’ என்னும் பட்டத்தையும் வழங்கினார்; சிறு நாடொன்றையும் நன்கொடையாக நல்கினார்; அன்றியும், இவரைத் தம் அமைப்புலவராகவும் அமர்த்திக்கொண்டார். கம்பர் அவ்வப்போது அழியிய பாக்கள் இயற்றி மன்னரை மயிழைச் செய்தார்.

5. ஒரு நாள் ஏதோ காரணம்பற்றி அரசர்க்குப் புலவர் மீது சிறுநம பிறந்தது. கம்பரை கோக்கி, “நீர் இனி எமது நாட்டில் இருத்தல் கூடாது. விரைவில் வெளியேறுக!” என்று ஆணையிட்டார் அரசர். கம்பநாடர் வெகுண்ட மன்னரை கோக்கி, “கொல்லிமலை நாடாண்டும் கொற்றவர், நீ ருவித்தால், இல்லையோ எங்கட்கிடம்?” என்று கூறிச் சோழநாட்டை விட்டகன்றார். பண்டைப் புலவரின் பண்பு இதுவே. தன்மதிப்பே அவர்தம் தனிப் பண்பு. பட்டம் பதவிகளை ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், மானத்தையே பெரிதாக மதிப்பது அவர் மனப்பாங்கு.

6. சோழநாட்டை விட்டகன்ற கம்பர், ஆந்திர நாட்டை அடைந்தார். அங்குள்ள ஓங்கல் என்னும் சிறுநாட்டை அக்காலத்தில் பிரதாபகுத்திர் என்னும் அரசர் ஆண்டு வந்தார். அவர் கம்பநாடர் தம் நாட்டில் வந்திருந்த செய்தியை அறிந்தார்; உடனே தம் பிரதானிகளை அனுப்பி, அவரை அழைத்து வரச் செய்தார்; புலவருக்கு கல்வரவு கூறி, பரிசுகள் வழங்கித் தம் அளையில் இருக்குமாறு இவரை வேண்டிக்கொண்டார். கம்பரும் அதற்கிசைந்து, அங்கு வற்றிருந்து, ஆந்திர அரசரைத் தம்முடைய இனிய தமிழ்ப் பாக்களால் மயிழைத்து வந்தார்.

7. சில நாட்கள் கழிந்தன. கம்பபாடரில்வாத குலேசத்-
துங்கரின் சபை சந்திரவிலாச வானம் போலப் பொலிவிறந்து
காணப்பட்டது. மன்னர் மனத்தில் கம்பபாடரைப் பற்றிய
நினைவு அடிக்கடி தோன்றித் துன்புறுத்தத் தொடங்கியது.
அவருக்குத் தாமிழைத்த துன்பத்தைப்பற்றி அரசர் எண்ணி-
யெண்ணி வருந்தினார் ; இறுதியில் கம்பபாடர் தங்கியிருந்த
இடத்தைக் கண்டறிந்து வரும்படி ஏவலாளரைப் போக்கியார்.
பிரதாபகுத்திரரின் சபையில் அவர் தங்கியுள்ளார் எனபதை
அறிந்த குலேசத்துங்கர், அவரை புதறியால் தவறு செய்த
தமர்மை மன்னித்து, மீண்டும் தம் காட்டிற்கு வந்து, தம்
அவையை அவங்கரிக்க வேண்டுமென்று கோரிக் கம்பபாட்டுக்கு
ஓடையனுப்பினார். அறிபாணமாவற் செய்த நிலையை மறந்து
விடுவதே அறிஞரின் பண்பாதலால், கம்பர், சோழமன்னரை
மன்னித்து, மீண்டும் சோழநாட்டை அடைந்தார்.

8. கம்பர் சோழநாட்டுக்குத் திரும்பிய பின்பு, சண்ட-
யப்ப வள்ளலின் வேண்டுகோளாலும், சோழ அரசரின்
தூண்டுதலாலும் இராமாயணத்தை இயற்றத் தொடங்கினார்.
பல வாடமொழிப் பண்டிதர்களை வாலாடிக் இராமாயணத்தைப்
படிக்கச் சொல்லிக் கேட்டு, காளொன்றுக்கு தாற்றுக் கணக்-
கில் செய்யுட்களைப் பாடித் தம் கவியத்தை முடித்தார்.

9. கம்பராமாயணம் பத்திராயிரஞ் செய்யுட்களாகி-
யன்றது. அவற்றுள் இறுதியிலுள்ள ஆயிரத்தைத்தாறு
பாடல்கள் ஒட்டக் கூத்தரால் பாடப்பட்டவை. மற்றவை
கம்பரால் பாடப்பட்டவை. கம்பர் கன்றியறிதல் மிக்கவர்.
அவர் தம்மை இளமையில் பாதுகாத்த சண்டயப்ப வள்ளலுத்
தாம் இயற்றிய இராமாயணத்தில் பத்திடங்களில் புகழ்ந்து
பாடித் தம் கன்றியை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

10. அக்காலத்தில் புலவர் எவரோடும் நூலியற்றினால்,
அதனைக் கற்றவர் கிறைந்த சபையில் படித்துக் காட்டுவது
வழக்கம். சபையிலுள்ள அறிஞர், அந்தரவிலகன் ஏதேனும்
ஐயமெழுப்பினால், தூவாரிலியர் தக்க விடை கூறி, அவ்-
வையத்தை நீக்க வேண்டும். பின்பு சபையார் அந்தாறுக்குப்
புகழ்தர கூறுவர். இந்த முறை 'அவ்வேற்றுநர்' எனப்படும்.
கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தைத் திருவாய்தில்
பெரும்புலவர் பலர் முன்னிலையில் அங்கேற்றினார். அக்காலத்-

திலும், இக்காலத்திலும் அவர் நாலைப் புகழாத தமிழ்ப்புலவர் எவருமில்வர். இராமாயணத்தைத் தவிரக் கம்பர் இயற்றிய வேறு நூல்களும் உண்டு. கம்பராதர் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கதைகள் பற்பல. அவற்றைப் படித்தறிய வேண்டுவது தமிழ் மாணவ மாணவிகள் கடமையாம்.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக:

- அ. கம்பர் எவ்வகைச் செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லவர்?
- ஆ. வகை பாடுவதில் வல்ல புலவர் யார்?
- இ. கம்பர் எப்போது, எங்குப் பிறந்தார்?
- ஈ. கம்பர் தம் இளமைப் பருவத்தில் எங்கு வளர்ந்தார்?
- உ. கம்பர் என் சோழ நாட்டை விட்டகன்றார்?
- ஊ. பண்டைப் புலவர்களிடம் காணப்பட்ட தனிப் பண்புகள் எவை?
- எ. கம்பராமாயணத்தைப் பற்றிச் சிறு குறிப்பு ஒன்று எழுதுக.
- ஏ. 'அரங்கேற்றம்' என்பது யாது?

2. சொல்லியபடி செய்யு:

- அ. கம்பர் திருவழந்தூரில் பிறந்தார். (வாக்கியத்தைத் 'திருவழந்தூர்' என்று தொடங்கி எழுதுக.)
- ஆ. கம்பர் இளமையிலேயே பெற்றோரை இழந்து, உவச்சர் குலத்தவர் ஒருவரால் வளர்க்கப்பெற்றார். (இதனை இரண்டு வாக்கியங்களாக எழுதுக.)
- இ. குலோத்துங்கர் சோழநாட்டை யாண்டார். ('சோழ நாடு' எனத் தொடங்கி வாக்கியத்தை எழுதுக.)
- ஈ. சிறு கடாடொன்றை நன்கொடையாக கல்கினர். ('கல்கினர்' என்பதற்குப் பதில் 'நல்கப்பட்டது' என்னும் சொல்லில் அமைத்து வாக்கியத்தை எழுதுக.)

3. இப்புத்தகத்தின் இறுதியிலுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் போரூள் எழுதுக:

ஒழுக்கம், அறிஞர், திறம், வன்னல், இல்லம், இன்னரூள், அகைக்கனம், எல்லோடை, வெகுண்டு, சீறறம், பண்பு, மண்ப்பாங்கு, அகன்ற, பித்தானி, இசைத்து, பொலியு.

3. மாண்டவன் மீண்ட மாயம்

1. மாண்டவன் காலத்தில் வடகாட்டில் மட்டி புரம் என்ற சிற்றூர் ஒன்றிருந்தது. அதன் புரத்தே இருந்த மாங்கள் செரிந்த சோலையொன்றில் முற்றுக்குறத்த முனிவரொருவரின் ஆசிரமம் இருந்தது. அதற்கு மோட்டிய மடம் என்பது பெயர். அதன் தலைவராய் வினங்கியவர் பரமர்த்தர் என்னும் குரு சிரேட்டர். அற்புதமான சீடர் ஸ்வகர அவர் தம் பூர்வ புண்ணியவசத்தால் பெற்றிருந்தார். மட்டி, மடயன், மூடன், மிசேச்சன், பேதை என்பன அச்சீடர்களின் பெயர்கள்.

2. ஒரு நாள் குருவும் சீடரும் ஏதோ வேலை காரணமாக அயலாருக்குப் போகவேரிடது. வழியில் யாறு ஒன்று குறுக்கிட்டது. அதன் கரையை அடைத்தவுடனே மட்டி என்னும் சீடன், குரு நாதர் முன்னே வந்து அவரடிகளில் விழுந்து வணங்கி, "குரு நாதரே, அடியின் கறுவதைக் கேட்டருளக் கொடுகிறேன்; இங்குதி கொடியது. என் தந்தையார் இதைப் பற்றிய செய்தியொன்றை எனக்குக் கூறியுள்ளார். அதனை அவர் உரைத்தவாறே தெரிவிக்கிறேன். கேளுங்கள்; ஒரு நாள் என் தந்தையாரும் அவர் கணபரொருவரும் உபயுப பொதி ஏற்றப்பட்டிருந்த இரண்டு கழுதைகளை ஒட்டிக் கொண்டு இவ்வாற்றைக் கடத்து சென்றோர்களாம். கோளடகாலமாதலின் நட்பாற்றில் கழுதைகளை நிறுத்திக் குளிப்பாட்டித் தாங்களும் குளித்துக் கரையேறினார்களாம். அத்தோ! என்னென்று சொல்வது இங்கிலின் கபாச் செயலை! சிறீதும் சந்தில்லாதபடி தைக்கப்பட்டிருந்த கோணியிப் பையின் வாய் சற்றும் நிறவாதிருக்க, தோலிடுக்கர் களை விழுங்கியதுபோலக் கோணியினுள்ளிருந்த உப்பைபெயல்லாம் இந்த யாறு தின்று விட்டிருந்ததாம். ஆதலால், கம்மான் அவையேனும் இது விழுவெவிடக்கூடும். இக்கதி விழித்திருக்கும்போது நாம் இக்களைக் கடத்தலாகாது." என்று பரமர்த்தியுடன் சொல்கிறான்.

3. அது கேட்ட அனைவரும் விவாதிப்பதின்னர். "மட்டி சொல்வதில் உண்மையிருக்க வேண்டும். 'நூக்கோதைக்குப் பயமிக்கை,' என்பார் பெரியார். ஆதலால், நாம் யாறு தாங்கும்

நேரத்தை அறிந்து அதனைக் கடத்தலே சிறந்தது," என்றார் குரு நாதர்.

4. உடனே மடமான் குரு நாதரைப் பார்த்து, "நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள். நான் சென்று யாறு விழித்திருக்கிறதா, தூங்குகிறதா என்பதை அறிந்து வருகிறேன்," என்று கூறிச் சுருட்டு பற்ற வைப்பதற்காகத் தான் கையில் வைத்திருந்த கொள்விக் கட்டையோடு யாற்றை அணுகினான்; நீரில் இறங்காமல் சிறிது தூரத்திலேயே நின்று, கொள்விக் கட்டையைத் தண்ணீரில் தோய்த்தான். உடனே அது சுரீரென்று புகைந்ததைக்கண்டு, துள்ளிக் குதித்து ஓடி வந்தான்; "ஐயா, நதியைக் கடக்க இது தருணமன்று! அது விழித்திருக்கிறது! நான் அருகிற் சென்று தோட்டவெட்டினை அது மாம்பெனச் சேறிப் பாய்த்தெழுத்து, என்னப் பற்றித் தின்ன வந்தது! அடியேன் உங்கள் கிடுபா கோக்கம் பெற்றவனுக்கையால், உயிர் தப்பி வந்து சேர்ந்தேன்!" என்று கடுகடுங்கேக்கொண்டே கூறினான்.

5. சிறிது நேரங்கழித்துக் குரு நாதர், "யாராவது சென்று நதி தூங்கிவிட்டதா என்பதை அறிந்து வந்தால் நாம் சீக்கிரம் மடத்தையடையலாம்," என்றார்.

6. அது கேட்ட மூடன், குரு நாதர் ஆணையைச் சிரமேற்றுகி, கொள்விக் கட்டையைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, விரைவாயோடினான்: மிக்க பயத்துடன் தோடிலில் நின்று, கொள்விக் கட்டையமேல்லத் தண்ணீரில் நீளத்தான். முன்னமே அக்கட்டையின் நெருப்பு அணைந்திருந்தமையால், எவ்வித ஓசையும் எழவில்லை. அது கண்ட அவன் மகிழ்ச்சி மிக்கவனாய், ஒரே பாய்ச்சலாய்க் குரு நாதரிடம் ஓடி வந்து, "குரு சீரோஷ்டியோ, எழுந்திருங்கள்! ஒரு வினாடி கூடத் தாமதித்தல் கூடாது! நதி கங்குய்த் தூங்குகின்றது! புறப்படுங்கள் சீக்கிரம்!" என்று.

7. அதைச் செவியுற்ற அனைவரும் யாற்றை அணுகி, வாயைத் திறவாமல் மூச்சை அடக்கிக்கொண்டு, மெல்ல மெல்ல அடிமெல்லி வைத்து, நதியைக் கடத்து கரையேறிவிட்டார்கள்.

8. அப்போது அவர்கள் அடைந்த ஆனந்தத்தை அளவிட்டுக் கூறல் இவ்வாறு. "நாமவிரவரும் கம்மஞ் சாதனை அருள் விசேடத்தாலன்றி கடியால் விழுவதப்பாடாமல் கரை ஏறினோம்!" என்று பேசுகிறார்.

9. இதற்குள் குரு சாதருக்குத் தம் அருள் விசேடத்தில் ஐயம் பிறந்துவிட்டது. அவர், "அது கிடக்கட்டும்; நாம் அகிலவரும் வந்து சேர்ந்து விட்டோம் என்று ஏன் ஐயம் பாராட்கள்?" என்று கூறினர்.

10. உடனே மட்டி என்னதே தொடங்கினான். அவன் தன்னைக் கூட்டிக்கொள்ளாமல் மற்றவரை மட்டும் என்னி ஐந்து பேர் மட்டுமே இருக்கக்கூண்டு. "ஐயமே! இப்போல்வாத நதி நாம் அநியாதியு கம்மன் ஒருவரை விழுவதி விட்டதே! என்ன செய்வது!" என்று கதறத் தொடங்கினான். மற்றவர் சீடர் ஒவ்வொருவரும் மட்டியையி போலவே கணக்கிட்டு, "ஐயோ! கம்மன் ஒருவன் மாண்டானே! என்ன செய்வோம்!" என்று வாயிலும் தலையிலும் அறைந்து கொண்டு அமத் தொடங்கினார். குரு மீட்டெட்டர் என்ன செய்வார்! பாவம்! அவரும் கணக்கிட்டார். விதி வார விட்டது! அவர் கணக்கும் மற்றவர் கணக்கே போன்றதாயிற்று. ஆதலால், அவரும் ஒப்பாசி வைக்கத் தொடங்கினார்.

11. அவர்கள் இங்ஙனம் அழுதுகொண்டிருந்த போது, ஒரு வழிப்போக்கன் அவ்விடத்தை அடைந்தான். அவன் அவர்கள் அடைந்த துன்பத்தைக் கண்டு, அவர்களை அழைத்தான். "நீயேயா இங்ஙனம் புலம்புகிறீர்கள்? உங்களுக்கு என்ன தெரிந்தது?" என்று வினவினான். தங்கள் துக்கமேவிட்டால் ஒருவரும் வழிப்போக்கனுக்கு விடை கூற முன்வரவில்லை. ஆயினும், வழிப்போக்கன் பல முறை கேட்ட பின், "நினைச்சன் சிறிது மனம் தேறி, "ஐயா, எங்கள் துன்பத்தை என்னென்று கூறுவது! எங்கள் ஆறு பேர் துடி போல விசித்தம பிரயாணம் தொடங்கினோம். இந்த மூன்று குறுக்கிட்டது. இதன் கொடுமையை முன்வரே அறிந்திருந்த எங்கள், முன் எக்கிரமநாயன் இது துக்குத்தனம் பார்த்து இதைக் கடத்தோம். அப்படியும் பாழாய்ப்போன இக்கதி அறவருள் ஒருவரை விழுவதிவிட்டது. எங்கள் இனி எப்படி உயிர் வாழ்வோம்!" என்று அழுதுகொண்டிருந்தார்.

12. அது கேட்ட வழிப்போக்கன் அவர்களை எண்ணிக் கணக்கிட்டான். அறுவர் இருக்கக் கண்டான்; அவர்களுடைய அறிவின்மைய நன்கு தெரிந்து கொண்டான். குறும்புத்தனம் நிறைந்த அவன், தன் குறும்பை வெளிப்படுத்த நல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்ததையெண்ணி மகிழ்ந்தான். உடனே அவர்களைச் சொக்கி, "ஐயன்மீர், நீங்கள் அழிவேண்டா. நான் மந்திரத்தில் வல்லவன். என் மந்திர சக்தியாலும், என் குரு நாதரின் அருளாலும் இதயில் மாண்டவளை நான் வருவிக்கிறேன். ஆனால், நான் சொல்கிறபடி மட்டும் நீங்கள் கேட்க வேண்டும். அன்றியும் ஐம்பது பணம் எனக்களிக்கவேண்டும். இவற்றிற்கு நீங்கள் உடன்படுவீர்களாயின், ஒரு கணப் பொழுதில் மாண்டவன் மீண்டும் வரும்படி செய்கிறேன். என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்றான்.

13. அவர்களுக்கு மந்திரவாதியிடம் கம்பிக்கை பிறந்தது. அவன் விரும்பியபடி நடந்துகொள்ள அவர்கள் உடன்பட்டார்கள். ஆனால், ஐம்பது பணத்துக்கு எங்குப் போவது எனத் திகைத்தார்கள். ஆயினும், குரு நாதர் கிறிது மனம் தேறியவராய், மந்திரவாதியை அணுகி, "ஐயா, நீர் சொல்லுகிறபடியே கேட்க நாங்கள் உடன்படுகிறோம்; ஆனால் எங்கனிடம் உமக்குக் கொடுக்க ஐம்பது பணமில்லையே என்றுதான் யோசிக்கிறோம். எங்கள் வழிச் செலவுக்காக வைத்திருக்கும் பதிலைத்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, உமது மந்திர பலத்தால் மாண்டவளை மீண்டும் வருவிக்கக் கொடுக்கிறேன். உமக்குக் கொடிப் புண்ணியமூண்டு!" என்றார்.

14. தன் குறும்புத்தனத்துக்குப் பதிலைத்து பணம் பரிசு கிடைப்பதைக்கண்ட வழிப்போக்கன் சிறிதுசேரம் சித்தித்து விட்டு, "நீங்கள் மிகவும் நல்லவர்களாய்க் காணப்படுகிறீர்கள்! உங்களுடைய எண்ணியறியாமலே எனக்குக் கருளை பிறக்கிறது. ஆதலால், உங்கள் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய யான் உடன்படுகிறேன். பதிலைத்து பணத்தை முதலில் என்னிடம் கொடுங்கள்," என்றுன். ஐம்பது பணம் கேட்ட மந்திரவாதி பதிலைத்து பணத்துக்குச் சம்பந்தித்துத் தங்கள் குற்றையைத் தீர்க்க உடன்பட்டது. தங்கள் பூர்வ புண்ணியமனைக் கருவிய அவர்கள், பதிலைத்து பணத்தை உடனே அவரிடம் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

15. பிறகு மக்திரவாதி அவர்களை வரிசையாக சிறுத்தி-
னான். "நான் சொல்கிறபடி செய்யவேண்டும், தெரிகிறதா?
என் கையில் உள்ள இத்தடி மந்திர சக்தி வாய்ந்தது. நான்
இதனால் ஒவ்வொருவர் முதுகிலும் ஓர் அடி கொடுப்பேன்.
முதலில் அடி படுபவர் தம் பெயரைக் கூறிவிட்டு 'ஒன்று'
என்று எண்ண வேண்டும். இரண்டாவது அடி வாங்குபவர்
தம் பெயரைக் கூறிவிட்டு, "இரண்டு" என்று சொல்வ
வேண்டும். இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் சொல்வவேண்டும்.
தெரிகிறதா?" என்று எச்சரித்தான். பிறகு தன் கைத்தடி-
யால் தாட்சணியமின்றியும், கை கூசாமலும் ஒவ்வொருவன்
முதுகிலும் ஒவ்வொரு அடி அடித்தான். ஒவ்வொருவனும்
தன் பெயரைக் கூறிவிட்டு, ஒன்று, இரண்டு என்று கூறித்-
கொண்டே வந்தபோது, இறுதியில் அடிபட்ட சூது காதர்,
"அப்பா! என் பெயர் பரமார்த்தன்; ஆறு." என்றார்.

16. உடனே மக்திரவாதி, "பார்த்தீர்களா! இப்-
போழுது ஆறு பேரும் இருக்கின்றீர்கள் அல்லவா? மாண்ட-
வனை மீண்டும் வருஷித்துவிட்டேன்! மகிழ்ச்சியாய்ப் போய்-
கள்," என்று கூறிவிட்டுப் பதிலளித்து பணத்தை எடுத்துக்
கொண்டு போய்விட்டான்.

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :

- அ. மௌட்டிய மடத்தில் வசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் யார் ? அவர்களுடைய பெயர்கள் யாவை ?
- ஆ. யாற்றின் கபடச் செயலாகக் கூறப்படுவது யாது ?
- இ. யாற்றின் தூக்கம் எவ்வளம் சோதிக்கப்பட்டது ?
- ஈ. குருவும் சீடரும் ஏன் அழுதனர் ?
- உ. வழிப்போக்கன் எப்படிப்பட்டவன் ? அவன் கூறிய மொழிகள் யாவை ?
- ஊ. குரு நாதர் வழிப்போக்கனிடம் கூறியது யாது ?
- எ. வழிப்போக்கன் மாண்டவனை எவ்வாறு மீளச் செய்தான் ?

2. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

ஆசிரமம், கிரேட்டர், செய்தி, பொதி, கபடம், னியப்பு, அணுகி, அளித்து, கண்கூடு, ஆணை, மகிழ்ச்சி, ஐயம், ஒப்பாரி, வாய்ப்பு, கருணை.

3. பொருள் எழுதி லாக்கியங்களில் அமைக்க :

கரை - கறை ; கூரிய - கூறிய ; உரை - உறை ; இரங்கு - இறங்கு.

4. தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களுக்குப் பதில் அப்பொருளுடைய வேறு சொற்களை அமைத்து எழுதுக :

- அ. பண்டைக் காலத்தில் வட நாட்டில் மட்டி புரம் என்னும் சிற்றார் ஒன்றிருந்தது.
- ஆ. இதைப் பற்றிய செய்தியொன்றை என் தந்தையார் கூறியுள்ளார்.
- இ. இவர்கள் உரையாடிக்கொண்டிருந்த போது, ஒருவன் குதிரையைச் சேலுத்திக்கொண்டு வந்தான்.
- ஈ. அவர்கள் அடைந்த ஆனந்தத்தை அளவிட்டுக் கூற இயலாது.

4. கலைக்கோயில்

1. கலை என்பது வித்தை : கோயில் என்பது இருப்பிடம். ஆகவே, 'கலைக்கோயில்' என்னுள் தொடருக்கு 'வித்தைக்கு இருப்பிடம்' என்பது பொருளாகும். ஓவியம், சிற்பம், விஞ்ஞானம் முதலிய சில கலைகள் பயிலப்படும் இடம் 'கலாசாலை' எனப்படும். எல்லாக் கலைகளும் பயிலப்படும் இடம் 'சர்வகலாசாலை' எனப்படும். இத்தகைய கலாசாலைகளும், சர்வகலாசாலைகளும் நமது நாட்டில் பல உள்ளன. ஆனால் இவற்றுள் பல, பெயரின் பொருளுக்கேற்றவாறு அமைந்தவை அல்ல. பெயரின் பொருளுக்கேற்றதாயும், இயற்கையோடு ஒத்ததாயும், மாணவமானவிகளின்மனத்துக்கு இயைந்ததாயும் கலாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று நமது நாட்டுப் பெருங்கவிஞர் இரவீந்திரநாத தாகூர் கருதினார்.

தாம் கருத்திற்செனங்க ஒப்புயர்வற்றதொரு கலைக் கோயிலையும் தோற்றுவித்தார். அதற்குச் 'சாந்தி நிகேதனம்' என்பது பெயர்.

2. கவி சிரோட்டரான் இரவீந்திரநாத தாகூரை அறியாதவர் இரார். அவர் இந்தியத் தாயின் இளையற்ற புதல்வர். நமது நாட்டில் இக்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள கல்விப் பயிற்சி நமது நாட்டுக்கு ஏற்றதன்று என்பது அவருடைய கருத்து. ஆதலால், அவர் நமது நாட்டுக்கேற்ற கலைப் பயிற்சியை அளிக்கத்தக்க கலைக்கோயில் ஒன்றை கிறிஸ்துனித்தார் : 1901-ஆம் ஆண்டில் அதை கிறிவினார்.

3. இரவீந்திரநாத தாகூர் இளைஞராயிருந்தபோது ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது : அவர் தந்தையாரான டாக்டர் தேவேந்திரநாத தாகூர், போர்டுமென்ட் ஸ்கூலுக்கு இரண்டு மணித் தூரத்தி-

லுள்ள மரங்கள் செறிந்த ஓர் இடத்தில் ஓர் ஆசிரமத்தை அமைத்தார்; அவர் அதிற் றங்கி அருந்தவம் புரிந்து, அமைதியாய் வாழ்ந்து வந்தார். இளைஞராயிருந்த இரவீந்திரநாத தாசுர். ஒரு நாள் அத்தளியிடத்துக்குச் செல்ல நேர்ந்தது. அங்குச் சில காட்கள் தங்கியிருந்த தனயரும் தந்தையாரும், பல செடிகொடிகளை உற்பத்தி செய்து, அவ்விடத்தைப் பெரலிவு மிக்க பொழிவாக்கினர்.

4. பல ஆண்டுகட்குப் பின்னர் இரவீந்திரநாத தாசுர் தம் கருத்திற் கிளைசந்த கலைக் கொயிலைச் 'சாந்தி நிகேதனம்' என்னும் பெயருடன் அப்பொழிலின்கண் கிறுவினார். 'சாந்தி' என்னும் சொல்லுக்கு 'அமைதி' என்பது பொருள். 'நிகேதனம்' என்பது 'விடு', 'நேவர் கோயில்' என்னும் பொருள் களையுடையது. ஆகவே, 'அமைதிக்கு இருப்பிடம்' என்னும் பொருள்படுவது 'சாந்தி நிகேதனம்' என்னும் தொடர்.

5. பாரத நாட்டுப் பண்டிடக் கல்வி முறையைப் பின்பற்றியதாய், இயற்கைக்கு ஒத்ததாய், ஆசிரமம் போன்றதாய்ச் சாந்தி நிகேதனம் கிலங்கிவெண்டும் என்பது இரவீந்திரநாத

தாசுரின் கோக்கம். அங்ஙனமே அமைக்கப்பட்ட அத்தலைக்கோயில் இன்றும் புகழுக்குரியதாய் விளங்கி வருகின்றது. அங்குத் திசைரி வாழ்க்கை எவ்வாறு நடைபெறுகின்றதென்பதைத் தெரிந்துகொள்வோம்:

6. விடியற்காலம் 4-30 மணிக்குச் சில மாணவர் இன்ஸிசை பாடிக்கொண்டு அத்தலை நிலையத்தைச் சுற்றி வருவர். அதைக்கேட்டு ஆசிரியரும் மாணவரும் துயில் நீந்து எழுவர்; உடனே தத்தம் விடுதியைக்கூட்டிச் சுத்தம் செய்துவிட்டு, வெளியே செல்வர். மலையலம் கழித்த பிறகு, எல்லாரும் வெளியிடத்திலிருந்து, உடற்பயிற்சி செய்வர்; அதன் பின்னர் கிணறுகளிலிருந்து இராட்டினங்களால் தண்ணீர் முகந்து, குளித்தல், துணி தோய்த்தல் முதலிய வேலைகளைச் செய்வர்.

7. காலைக் கடன்களைக் கழித்த பிறகு எல்லாரும் தியானத்தில் இருப்பர். இது பதினைந்து நிமிஷ நேரம் நடைபெறும். இதில் எல்லா மாணவரும் கவந்து கொள்ளவேண்டுமென்பது கட்டாயமன்று. கவந்துகொள்ள விரும்பாவிடாதவர், மற்றவருக்கு இடைபூறின்றி, அமைதியாகிருத்தல் வேண்டும். நியாமை முடிந்த பிறகு மணியடிக்கும். உடனே எல்லாரும் கலா நிலையக் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும். அங்கே வணக்கம் முடிந்தவுடனே காலைபுணவு கொள்ளச் சாப்பாட்டு விடுதிக்குப் போவர். இவையாவும் காலை ஏழு மணிக்குள் முடிவு பெறும்.

8. ஏழு மணி முதல் பத்து மணி வரை கல்விப்பயிற்சியும், கலைப்பயிற்சியும் நடைபெறும். பத்து மணி முதல் இரண்டு மணி வரை பகல் உண்டியை முடித்துக்கொண்டு ஓய்வு கொள்வர். மீண்டும் இரண்டு மணி முதல் ஐந்து மணி வரை பாடங்கள் கற்பிக்கப்படும். பின்னர் விளையாட்டு நடைபெறும். பிறகு இராச்சாப்பாட்டுக்குப் போகும் வரை ஆசிரியர் மாணவரைக் கூட்டிக்கொண்டே செல்லுவர்; அவர்களைப் பாடச் செய்வர்; கடிக்கச் செய்வர். இரவு சாப்பிட்டு முடிந்த பின் ஒன்பதரை மணிக்கு அனைவரும் படுக்கைக்குச் செல்ல வேண்டும். அப்போதும் சில மாணவர் பண் இசைத்துக் கொண்டு கலாநிலையத்தைச் சுற்றி வருவர். இங்ஙனம் இன்ஸிசையோடு காலைத் தொடக்கி இவ்விசையோடேயே காலை

முடிக்கும் கலா விரியத்தைக் கலைக்கோயில் என்று கூறுவது பொருத்தமன்றோ?

9. சாத்தி நிகேதனத்தில் வகுப்புக்கள் நடைபெறும் முறை விநோதமானது! சாதாரணக் கலாசாலைகளில் இருப்பவை போல அங்கு வகுப்பு அறைகள் இல்லை. வகுப்புக்கள் எல்லாம் மரங்களின் கீழேதான் காணப்படும். மாணவர்க்கோ ஆசிரியர்க்கோ நாற்காலி மேசைகள் அங்கிரா. தரையின்மீது விரிக்கப்பட்டுள்ள பாய்களின்மீதுதான் அனைவரும் அமர வேண்டும். ஆங்கில போதன முறையைப் பின்பற்றும் கலாசாலைகளில் உள்ள வகுப்பறை ஆடம்பரங்கள் அங்குக் காணப்படா. ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் பதினைந்து மாணவ மாணவியருக்குமேல் இராள். அன்றியும், குறித்த காட்களில் குறித்த பாடங்களை நடைபெற வேண்டும் என்னும் கட்டுப்பாடும் அங்கில்லை. ஒவ்வொரு மரத்தின் கீழும் ஒவ்வொரு கலையில் வல்ல பிராசிரியர் அமர்ந்திருப்பர். அவர்கள் நம் நாட்டுச் சர்வகலாசாலைகளிற் பயின்று உயர்ந்த பட்டங்கள் பெற்றவர்கள்; அன்றியும், அவர்கள் அமெரிக்கா, ஜெர்மனி, பிரான்சு, இங்கிலாந்து முதலிய அயல் நாட்டுச் சர்வகலாசாலைகளிலும் பயின்று பட்டங்கள் பெற்றவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவ மாணவிகள் தங்கள் விரும்பும் கலையை அக்கலை போதிக்கப்படும் இடத்திற்குச் சென்று அமர்ந்து கற்கலாம். ஆகவே, பிள்ளைகள் விரும்பாத பாடங்களை அவர்கள் மீது சுமத்தும் துர்ப்பழக்கம் அங்கில்லை. அவர்கள் விரும்பப்படி கலைகளைப் பயிலும் உரிமையிருப்பதால், மாணவ மாணவிகள் அவற்றில் உலியா ஊக்கத்தோடு பயின்று, குறைந்த கால அளவில் நிறைந்த தேர்ச்சியடைய முடிகிறது.

10. சாத்தி நிகேதனத்தில் ஆண்களும் பெண்களும் ஒருங்கிருந்து கலை பயிலியிருக்கள். ஆனால், பெண்களுக்குத் தனி விநியோகம், அவ்விநியோகம் நெற்பார்க்கப் பெண் அதிகாரிகளுமுண்டு, பெண்கள் வைகறையில் துயிலெழுந்து, மலர்களைக் கொடுத்து, மாலைகள் தொடுக்கும் பணியில் ஈடுபடுவார்கள். ஆயினும், ஆடவரும் பெண்டிரும் ஒன்றுபட்டுப் பல தொழில்களையும் இயக்கக்கூடியும் நடத்துகின்றார்கள். கெசுத்தொழில், அச்சுத்தொழில், பார்பண்ணைத் தொழில்,

தொட்டத் தொழில் முதலிய தொழில்களும், சட்டசபை, நீதிமன்றம் முதலிய இயக்கங்களும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை. கலாநிதியத்தைச் சேர்ந்த மருத்துவ சாஸ்திரம், தபால் நிகையுறம் அங்குண்டு.

11. சாந்தி சிகேதனத்தில் இசை, நாடகம், நடனம், ஒலியம், சிற்பம் ஆகிய கலைகளை முக்கிய இடம் பெற்றுள்ளன. இதனால், அங்குக் கல்வியை கற்றுக்கொடுவதில்லா என்று எண்ணக்கூடாது. அங்கிருந்து வெளிவரும் மாணவ மாணவிகள் கல்வியில் குறைந்த பட்சம் பெற்றிருக்கேனென்று அளவு பயின்றவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால், அருங்கலைவிலவற்றில் அளப்பகுந்தோர் சி பெற்றிருப்பார்கள். அன்றியும், ஒழுக்கத்திலும், ஒற்றுப்பையிலும், உழைப்பிலும் ஐயுற்றவர்களாய் விவங்குவார்கள்.

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :

- அ. 'கலைக்கோயில்' என்னும் தொடருக்குப் பொருள் யாது?
- ஆ. 'கலைக்கோயில்' என்னும் தொடர் உள் பாடத்தில் எதைக் குறிக்கிறது?
- இ. 'சாந்தி சிகேதனம்' யாசல் கிறுவப்பட்டது? ஏன்?
- ஈ. 'சாந்தி சிகேதனம்' என்னும் தொடருக்குப் பொருள் யாது?
- உ. சாந்தி சிகேதனத்தில் நினைசரி வாழ்க்கை எவ்வளம் நடைபெறுகிறது?
- ஊ. சாந்தி சிகேதனத்தில் வருப்புக்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன?
- எ. சாந்தி சிகேதனத்தில் நடைபெறும் தொழில்கள் யாவை?

2. சொல்லியபடி செய்க :

- அ. இடையீத்திரகாத தாகுடை அநியாதவர் இல்லை, ('இல்லை' என்னும் சொல்லை நீக்கிப் பொருள் செடாமல் வாக்கியத்தை எழுதுக.)

இ. இக்கல்வி நம் நாட்டுக்கு ஏற்றதன்று என்பது அவர் கருத்து. (வாக்கியத்தை, 'அவர் கருத்து' என்னும் சொடகைக்கொண்டு தொடங்குக.)

இ. இவ்வீர்திரகாத தாகூர் சாந்தி நிகேதனத்தை நிறுவினர். (வாக்கியத்தைச் 'சாந்தி நிகேதனம்' என்னும் சொல்லைக்கொண்டு தொடங்குக.)

ஈ. பாரத நாட்டுப் பண்டைக் கல்வி முறையைப் பின்பற்றியதாய், இயற்கைக்கு ஒத்ததாய், ஆசிரமம் போன்றதாய்ச் சாந்தி நிகேதனம் விளங்க வேண்டும். (இவ்வாக்கியத்தை மூன்று நிறு வாக்கியங்களாகப் பிரித்து எழுதுக.)

3. இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருளெழுதுக:

இயைந்தது, செயற்படுதது, சம்பவம், தனயர், பொனிவு, நிறுவினர், துயில் நீதது, முகந்து, நியானம், இடைநூறு, ஆடம்பரம், உலையா, ஒருங்கிருந்து, விநிதி, சேய்து, பணி, இயக்கம்.

5. மார்க்கோ போலோ—I

1. இன்று நாம் வாழ்வது இயந்திர உலகம். உணவு சமைக்க இயந்திரம்—உடை நோய்க்க இயந்திரம்—எதற்கும் இயந்திரம் ; இயந்திர உதவியால் மனிதன் மாட்டியுற்று விளங்குகிறான். எனவே, இக்காலத்தில் இந்தியாவின் தென்கொடியிலிருக்கும் திருவள்ளூர்புத்திலிருந்து ஆயிர மைலுக்கு அப்பாலுள்ள டில்லி நகரத்துக்கு ஆகாய விமானத்தில் அரை எரில் பிரயாணம் செய்ய முடிகிறது. பண்டைப் பிரயாண

நில இடவற்று, இராபெகவரத்திலின்று காகித்துச் செல்ல அக்காலத்தில் அது மாதமாகுமென்பதை நூல்களின் வாரிசாக நாம் அறிவினோம். அக்காலத்திற் பிரயாணஞ்செய்தவர்கள் அடைந்த இன்னவகை என்னற்றவை. பிரயாண மார்க்கத்திலிருந்த ஊர்கள்

ஒன்றுக்கொன்று அதிகூரத்திலிருந்தன. செப்பரிட்ட சாலைகள் இல்லை. வழியெல்லாம் காடுகள் ; விலங்குகளின் தொல்லை ஒரு பக்கம் ; கொள்ளைக்கூட்டத்தவர் பயம் மற்றொரு பக்கம். இத்தனை துன்பங்களுக்கிடையே சமர்ப்ப பற்றினாலும், வானிகமுயற்சியிலுறும் நாடாராயும் காட்டத்தொழும் துண்டப்பெற்று, மனவலியும் உயர்வலியும் மிக்க சிலரால் அக்காலத்தில் பிரயாணங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அத்தகைய அரிய பெரிய பிரயாணங்களைச் செய்து அழியாப் புகழ் பெற்றவருள் ஒருவர் மார்க்கோ போலோ என்பவர்.

2. மார்த்திகா போலோ இந்நாவி காட்டினார். இத்தாலி என்பது ஐரோப்பிய நாடுகளுள் ஒன்று. அது செல்வம் மலிக்தது; புகழ் கிறைந்தது; தொன்மை வாய்ந்தது. அதன்கண் வளப்படும் வாணிக முயற்சியும் வாய்ந்து விளங்கியது வெனிஸ்¹ நகரம். பிற நகரங்களுக்கில்லாத தனிச் சிறப்பினை அடற்றுகுண்டு. அதன்கண் புழிதி ரீரம்பிய தெருக்களும், அவற்றிற் பெருமுழக்கம் புரியும் வண்டிகளும் காணப்படா. தெருக்களுக்கும் வண்டிகளுக்கும் பதிலாகக் கால்வாய்களும் தோணிகளும் காட்சியளிக்கும். இத்தனிச் சிறப்பையன்றி, மற்றொரு பெருஞ்சிறப்பும் அதற்குண்டு. கீழ்காட்டு வணிகர்களும், மேல் காட்டு வணிகர்களும் கூடித் தங்கள் வாணிகப் பண்டங்களை மாற்றிக் கொள்ளும் ஒப்பற்ற வாணிகத் தலமாகவும் அது விளங்கியது.

3. வெனிஸ் நகரத்தின் ஒருபால் அமைந்திருந்த பரத்ததொரு மரக்கலத்துறையில் பட்டாடைகள் கிறைந்த சோக் கலங்களும், வலக்காய் முதலிய நறுமணப் பொருள்களும் முத்து, இரத்தினம் முதலிய விலை மிக்க பண்டங்கள் ஏற்றப்பட்ட பாதகாட்டுப்பாய்மரக் கலங்களும், பாரசீகம் முதலிய பிற கீழ் காட்டுக் கலங்களும் காட்சியளிக்கும். இவற்றைப் பெறுவதற்குப் பிரான்ஸ், ஸ்பெயின், ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து முதலிய மேல் காட்டு வணிகர்கள் அங்கு திரள் திரளாகக் காணப்படுவார்கள்.

4. இத்தகைய சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்த வெனிஸ் நகரத்தில் 13-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் முயற்சி மிக்க வாணிக சகோதரர் இருவர் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களுள் முத்தவர்க்கு நிகோலோ போலோ² என்பது பெயர். இளையவர் பெயர் கேபியோ போலோ³ என்பது. அவர்களுள் முத்தவர் புதல்வனோ மார்த்திகா போலோ என்பவர். போலோ சகோதரர்கள் ஊக்கமும் முயற்சியுமிக்கவர்களாதலின், அவர்கள் அடிக்கடி வாணிக கிமித்தம், அபல் காடுகட்டுச் செல்வது வழக்கம். அங்கனமே அவர்கள் மார்த்திகா போலோ கான்கு வயதுடையவராயிருந்தபோது ஆரிய காடுகட்டுச் சென்றவர்கள் சுமார் பத்தாண்டளவும் தாய் நாடு திரும்பவில்லை.

1. Venice

2. Nicolo Polo

3. Maffeo Polo

5. மார்க்கோ போலோ இன்னொருயிருத்தபோது வெளியில்
 நகரத்து மற்றச் சிறுவர்கள் போயின தாழ்ந்த அடிக்கடி,
 கப்பல் துறைத்துச் செல்வார். ஆனால், அவர் மற்றவரைப்
 போலக் கடலிற்குநித்துக் கப்பல்களைச் சுற்றி வினையாறிய-
 தில்கிட். கடற்கரையில் இருத்த கடைகளில் கப்பலினாட்டிகள்
 அமர்ந்திருந்தால், அவர்களுடன் இருப்பார்; அவர்கள் தாங்-
 கள் செய்த பிரயாணங்களைப்பற்றிக் கூறும் வரலாறுகளைக்
 கேட்பார். சிலர், ஒற்றைக் கண் உள்வ மக்களின் காட்டுக்குப்
 போய்த் திருப்பியதாகக் கூறுவர். மற்றும் சிலர், பெய்களும்
 ஸபகாசங்களும் லாழும் காட்டுக்குச் சென்று வந்ததாகக் கூறு-
 வர். வேறு சிலர், மவிதரைப்புலிக்கும் மக்களைக் கண்டு வந்த-
 தாகச் சொல்லுவர்; இவ்வுறும் சிலர் தலையெயின்நித் தொள-
 களில் கண்களைப் பெற்று வாழ்பவரின காட்டாட்கள்குறிவந்த-
 தாக நவிலுவர். இத்தகைய விரிந்த மிக்க செய்திகளைக் கேட்டு
 வியப்படைவதில் மார்க்கோ போலோவுக்கு, சீராய் ஆண்ட
 உண்டு. ஆதலால், அவர்களுர் கோக்கி வரும் கலங்களுக்காக
 நாட்கணக்கில் காத்துக்கொண்டிருந்து, அவை நகரவருதியி-
 வந்தவுடனே மிக்க ஆவனொடு ஓடிச்சென்று மாண்புரினை
 அற்றிட். அவர்களில் பிரயாணங்களைப்பற்றிய செய்திகளைக்
 கேட்டு மகிழ்வார். இதனால், பிர காடுகளைக் காணவேண்டு-
 மென்ற விருப்பம் அவரால் நாளுக்கு என் வளரத் தொடங்-
 கியது. அவர் சிறிசில சமயங்களில் அயல் காட்டுப் பிரயாணத்-
 தில் ஈடுபட்டிருத்த துந்தக்கையாணப்பற்றியும், சிறிய தக்கை
 யாணப்பற்றியும் மிகைத்து வருந்துவார்; உ அவர்கள் என்னு
 வருவார்களோ என்று எங்கித் தவித்துக்கொண்டிருப்பார்.

6. ஒரு நாள் வெளியில் நகரத்துக் கப்பல் துறையில் ஒரு
 மரக்கலம் வந்து சேர்ந்தது. அதிலிருந்து ஆடம்பர உடைக-
 ளைவித்த இருவர் இறங்கினர். அவர்களுக்குச் செல்தயாண
 பல மூட்டைகளும் சிப்பங்களும் இறக்கப்பட்டன. அவர்-
 களைக் கையிலிருத்த அனைவரும் வியப்புடன் கோக்கினர்.
 மார்க்கோ போலோவும் அப்போது அங்கிருந்தார். கலத்தி-
 னின்ற இருவரைய தனவந்தர்களை தழிமுண்டை தக்கையாணம்
 இவ்வ தக்கையாணமாவர் என்பதை அறிந்தபோது மார்க்கோ
 போலோவுக்கு எங்கிலுற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது. அவர்
 விரைத்தோடி அவர்களைத் தழுவிக்கொண்டார். தாங்கள்

காட்டை விட்டுச் சென்றபோது சின்னத்தெலுவராயிருந்தவர் இப்போது உடற்கட்டு மிக்க பதினெத்தாண்டு கீரம்பிய இளங்காணையாய் விளங்குவதைக் கண்டு அவர்கள் மட்டில்லாமழிச்சியடைந்தார்கள்.

7. மார்த்தோ போலோ தந்தையைரும் சிறிய தந்தையாரும் பிரயாணஞ் செய்தபோது கண்ட புதுமைகளைக் கூறும்படி வெண்புனர். அதற்கு சிக்கோலோ போலோ கூறிய விவரங்கள் வினோதமானவை: "குழந்தாய், நாம் வரிக்கும் வெலிஸ் கராமெ உலகிற் சிறந்த கராமென நம் நாட்டவர் கருதுகின்றனர். அது பிற கரங்களைக் கண்டறியாதவர் கூற்று. அவர் மீனற்றுத் தவணையை ஒத்தவர். வளப்பிலும் வளத்திலும் வெலிஸ் கரைக் காட்டிலும் சிறந்த கரங்கள் ஆகியாக் கண்டத்தில் உள்ளன. கதே¹ என்று வழங்கும் சீன நாட்டில் யாங்பி சியங் என்னும் ஆற்றங்கரையில் ஹாங்கோவ்² என்னும் கரம் இருக்கிறது. அது மூன்று கரத்தைப் போலவே கால்வாய்கள் சிறைத்தது. ஆனால் அக்கரத்தில் குறுக்கிலும் செருக்கிலுமாகப் பள்ளிராயிற் பாலங்கள் உள்ளன. அவை அனைத்தும் திண்ணை மிக்கவை. கருங்கற்களால் ஆனவை. அக்கரம் மூன்று கரத்தைப்போலப் பதினமடங்கு பரப்புடையது. அதன் முதன்மையான தெரு ஒன்று இருநூறடி அகலமுள்ளது. அதன் இரு புறங்களிலும் அண்மையிலும், கோலிள்களும், வீடுகளும், கடைகளும், தோட்டங்களும் காட்டு அவிக்கின்றன. அக்கரின் கடைகளில் பட்டுத்தனியும், கறுவண்பி பொருள்களும், முத்து இரத்தினம் முதலியவையும் விற்பனைக்காக குவியல்களாகக் காணப்படுகின்றன. விசை மதிக்க முடியாத அளவிலுள்ளகளைப் பூட்டிக்கொண்டு, பட்டாடைகளை அணிந்துகொண்டு, ஆடவரும் மகளிரும் அக்காடகளுக்குத் திரள் திரளாக வந்து பொருள்களை வாங்குவது கண் கவர் காட்டியாகும்." என்று சிக்கோலோ போலோ கூறி முடித்தார்.

8. இச்செய்திகளைக் கேட்ட மார்த்தோ போலோவும், பிறரும் ஆச்சரியமுற்றனர். அன்றியும், அவர்கள் போலோ சகோதரர்கள் சீன காட்டுக்குச் செல்ல கோர்த்த காரணத்தை

அறிய விரும்பினார்கள். அவர்கள் விருப்பத்திற்கினங்கி கிக்கோலோ போலோ, “நாங்கள் வெனிஸ் சகாத்தை விட்டுப் பாரசீக நாட்டின் வழியே போகலாம்” என்னும் சகை அடைந்தோம். அங்குச் சீனப் பேரரசர் குப்பே கான்¹ தமது தலைநகராகிக்கொண்டிருந்த பீகிங்² சகாத்துத் தாதர்களைச் சந்தித்தோம். அவர்கள் எங்களைத் தங்கள் நாட்டிற்கு வருவெண்டும் என்றும், தங்கள் பேரரசரைக் காணவெண்டும் என்றும் வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்றார்கள். நாங்கள் அவர்கள் விருப்பத்திற்கினங்கிச் சீன் நாட்டை அடைந்தோம். பீகிங் சகரில் சீனப் பேரரசர் குப்பே கானுடைய பெட்டி எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அவர் எங்களை அன்புடன் வரவேற்று உபசரித்தார். கமது நாட்டைப் பற்றியும், கம் நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களைப்பற்றியும், கமது சமயத்தைப்பற்றியும் விவரமாகக் கூறுவதுக் கேட்டார். எங்கள் பணிவுரிக்க மொழிகளையும், நாங்கள் சபையில் நடந்து கொண்ட நல்ல முறைகளையும் கண்டான். கம் நாட்டு குருமார்களைக்கொண்டு தம் நாட்டுக்குடிகளைச் சீந்தித்த திச்சயித்துள்ளார். ஆதலால், நூறு குருமார்களைத் தமது நாட்டுக்கு அனுப்பி உதவ வேண்டுமென்று பேர்ப்பாண்டவருக்கு ஒரு விண்ணப்பமெழுதி எங்குமிடமின்று எங்களைப் பிரயாணப்படுத்தி அனுப்பினார். நாங்கள் போப்பாண்டவரைக் கண்டு, கானுடைய விண்ணப்பத்தைச் சமர்ப்பித்து, நூறு குருமார்களை ஒரு விரைவில் புறப்பட திச்சயித்துள்ளோம். இம்முறை நாங்கள் புறப்பட்டுச் செல்லும்போது மார்க்கோ போலோவையும் உடனழைத்துச் செல்ல முடிவு செய்துள்ளோம்,” என்று கூறி முடித்தார்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. முற்காலப் பிரயாணத்திற்கும் இக்காலப் பிரயாணத்திற்கும் உள்ள வேற்றமைகள் யாவை?
- ஆ. முற்காலத்தில் எந்தாணங்களைப் பிரயாணங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன?
- இ. வெனிஸ் சகாத்தின் நெய்ப்புகள் யாவை?

- ஈ. மாரக்கோ போலோ எந்த நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்?
அவர் தந்தையார் பெயர் யாது?
- உ. மாரக்கோ போலோ தம் இளமையை எவ்வாறு கழித்தார்?
- ஊ. ஹாங்சோவ் நகரத்தின் சிறப்பைக் கூறுக.
- எ. போலோ சகோதரர்கள் சினுவுக்குச் சென்றதற்குக் காரணம் என்ன?
- ஏ. போலோ சகோதரர்களை ஆதரித்த சினப் பேரரசர் யார்? அவருடைய சிறப்பியல்புகள் யாவை?
2. கோடிட்ட இடங்களில் தகுந்த சொற்களை அமைத்து எழுதுக:
- அ. அக்காலத்தில் பிரயாணத்தை—அடைந்த—எண்ணற்றவை. [துணிகந்தவர், செய்தவர், மேற்கொண்டவர், நன்மைகள், னுன்பங்கள்]
- ஆ. அதன்கண் புழுதி—தெருக்களும், அவற்றில்—செய்யும் வண்டிகளும் காணப்படா.
[விளம்பிய, மலிந்த, படிந்த, அடையாளம், ஆரவாரம், கூச்சல்]
3. எதிர்ச்சொற்கள் கூறுக:
- மாட்சி, துன்பம், வன்மை, புதழுச்சி, பரத்த, இளைஞர், சிலர்.
4. இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக:
- மாட்சி, இன்னல், விலங்கு, காட்டம், தூண்டப்பெற்று, மலிந்தது, தோணி, திண், கிமித்தம், பைசாசம், சிப்பம், காளை, அணிகலன், விண்ணப்பம்.

6. தப்புப்பேறு

1. பாதகண்டத்தில் உள்ள தண்டகாரனியம் என்னும் சேறித்த வளத்தில் கப்பூரகேளம் என்னும் தடாகம் ஒன்றுண்டு. அந்நீர் மந்தரம் என்னும் பெயருடைய ஆமை ஒன்று தரித்து வந்தது. அத்தடாகத்தின் கரையிலிருந்த ஓர் ஆமைமாதிரி விசுவநாதன் என்னும் ஒரு காக்கை வாழ்ந்து வந்தது. அம்மாதிரித் தேவர்களிடையே ஒரு வளையை அமைத்துக்கொண்டு இனியவன் என்னும் ஓர் எலி தங்கியிருந்தது. ஆமைமாதிரி அருகில் அடர்ந்து வளர்க்கிறிருந்த புதரொன்றிலேச் சித்திராங்கன் என்னும் மான் தன் இருப்பிடமாகக் கொண்டு உறைந்து வந்தது.

2. அக்காலமும் உபகரம் செவ்விரவன் சித்திரனென்றும் அபகரம் பன்னுவிருவன் சத்யதேவென்றும் அறிந்து, எட்டிப்புகொண்டு வாழ்ந்து வந்தன. ஒரு நாள் பிம்பக் கொன்ற தென்திராங்கன் மாரியில் வராகப்பாகல், மற்ற சூழ்ந்தும் கவலைபுள் ஆற்றின. அன்று இரவெல்லாம் அவை தூங்கவேயில்லை; சித்திராங்கனுக்கு என்ன ஆபத்து சேர்த்ததோ என்று சித்தித்துக்கொண்டு, தத்தம் மனத்துள் தோன்றியவற்றைக் கூறிக்கொண்டும் இராவைக் கழித்தன.

3. பொழுது புலர்ந்தவுடனே இலகுபதன் பறந்து சென்று பலவிடங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு வருகையில், சித்திராங்கன் ஒரு வேடன் பரப்பி வைத்திருந்த வலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருந்ததைக் கண்டது; அதனருகிற் சென்று, "மித்திரா, உனக்கு இத்துன்பம் எங்ஙனம் நேரிட்டது?" என்றது. அது கேட்ட சித்திராங்கன், "நண்பா, இப்போது இதைக் கேட்டுப் பயனில்லை. நீ சென்று நம் நண்பன் இரணியகளை விரைவில் அழைத்துவந்தால், அவன் வேடன் வருவதற்குள் என் கட்டையறுத்து என்னை விடுவிப்பான்," என்றது.

4. அங்ஙனமே காகம் விரைந்து சென்று, தன் நண்பர்களிடம் மானுக்கு நேர்ந்த இடுக்களைப் பற்றித் தெரிவித்தது. அது கேட்ட எலி,

"உகேகை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இகேகண் கனைவதாம் நட்பு "

என்னும் வாக்குக்கிணங்க, ஒரு சிறிதும் காலம் தாழ்த்தாமல், மானிருந்த இடத்தை அடைந்தது. அதைக் கண்ட மான், தாயைக் கண்ட சேயைப்போல அகமகிழ்ந்து, "நண்பா, கணப்பொழுதும் தாமதியாமல் என் கட்டைச் சேதி, வேடன் வந்துவிட்டால்- நம்மனைவர்க்கும் ஆபத்து நேர்வது திண்ணம்!" என்று கூறிற்று. இதற்குள்ளாக மந்தரனும் அங்கு வந்து சேர்ந்தது.

5. இரணியகன் வலையின் கயிறுகளைச் சேதிக்கத் தொடங்கியது. அதற்குள் இலகுபதன் எலியைப் பார்த்து, "மித்திரா, வேடன் அதோ வருகிறான். ஆகட்டும் சிக்கிரம்!" என்று கூறிற்று. எலியும் தன் முதுப்புலத்தோடு முயன்று, அதிசிக்கிரமாய்ச் சித்திராங்கன் வலையை அறுத்தது. உடனே அவன் அந்த இடத்தை விட்டு ஓட்டம் பிடித்தன. அது கண்ட வேடன், "கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவிலையே!" என்று சித்தித்துக்கொண்டே அவையோடிய திசையை உற்று நோக்கினான்; மற்ற மூன்றும் வெகு தூரம் ஓடிவிட்டதையும், மந்தரன் மட்டும் மந்த கடைமாய்ப் போய்க்கொண்டிருந்ததையும் கண்டான்; விரைந்தோடி அதனைப் பற்றித்

தன் வில்லிற் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு, சிறிது மகிழ்ச்சியோடு செல்லவானான்.

6. மாணும், எலியும், காகமும் அதுகண்டு திகைத்தன. "துன்பம் நேர்த்தபோது துக்கித்தல் கூடாது; திடமனத்தோடு அதினின்றும் விடுதலையடைகிறவனே அறிவாளி. ஆதலால், நான் கூறுகிறபடி செய்தால், நம் நண்பனை விடுவிக்கலாம்," என்றது எலி. "உயிரினும் அரிய நண்பனைக் காக்க எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். இப்போது செய்ய வேண்டுவது யாது? சொல்லும்," என்றன காகமும் மாணும். "நாம் இப்போது வேடனுக்கு முன்னே சென்று, வேடன் வரும்வழியிலுள்ள ஏறிக்கரையில் சித்திராங்கன் செத்தவனைப்போலக் கிடக்கும்படி செய்ய வேண்டும். அவன்மீது இலகுபதனன் இருந்து கொண்டு சூத்துவதுபோல நடிக்கவேண்டும். அதை வேடன் கண்டால், மந்தரனைப் பிரித்துள்ள வில்லைக் கீழே வைத்து விட்டுச் சித்திராங்கன்மீடும் போவான். நான் விழிப்பாயிருந்து மந்தரனை விடுவிப்பேன். மந்தரன் தன்னரிவில் இறங்கி விடுவான். வேடன் உங்கள் அருகில் வருவதற்குள் நீங்கள் ஓடி விடுங்கள்; நானும் ஓடி விடுகிறேன்," என்று கூறியது எலி.

7. அது கேட்ட மாணும் காகமும் மகிழ்ந்தன. பிறகு அம்முன்றும் தங்கள் ஏற்பாட்டின்படியே செய்து, ஆமை-யைக் காப்பாற்றின. ஏமாற்றமடைந்த வேடன், வாய்த்தவிடும் போய் அடுப்பு நெருப்பும் இரந்தவனைப்போலத் துக்கமடைந்து. "ஐயோ! கைக்கு வாராத பெரிய இலாபத்தை இச்சித்துக் கைக்கு வந்த சிறிய இலாபத்தையும் இழந்தேனே! யார்க்கும் அதிக சூசை அதிக நஷ்டம். 'கிடைத்த மட்டும் போதும்' என்று நினைக்கிறவனே அறிவாளி," என்று எண்ணிக் கொண்டே தன் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:

அ. மந்தரன், இலகுபதனன், இரணியன், சித்திராங்கன் என்பவை எவற்றின் பெயர்?

ஆ. சித்திராங்கனுக்கு நேர்த்த விபத்தென்ன?

இ. சித்திரங்கள் விடுதலையடைந்த வகை யாது?

ஈ. மந்தரனுக்கு நேர்ந்த துன்பம் யாது?

உ. மந்தரன் விடுவிக்கப்பட்டது எவ்வாறு?

ஊ. மந்தரன் தப்பிய போது வேடன் மனத்தில் உதித்த எண்ணங்கள் யாவை?

2. தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களுக்குப் பதில் வேறு சொற்களை அமைத்து எழுதுக :

அ. தண்டகாரணியம் என்பது மரம் சேறிந்த வனம்.

ஆ. தடாகத்தின் சரையில் ஒரு காக்கை வாழ்ந்து வந்தது.

இ. உபகாரம் செய்பவன் மித்திரன்; அபகாரம் செய்பவன் சத்துரு.

ஈ. அவை மூன்றும் கவலைபால் நித்திரை செய்யவில்லை.

3. புத்தகத்தின் இறுதியிலுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருளெழுதுக :

செறிந்த, தடாகம், உறைந்தது, கட்டி, மித்திரன், சத்துரு, மகிழ்ந்தன, இச்சிந்து.

7. தமிழ் நாட்டுச் சிற்பக் கலை

1. 'சிற்பக்கலை' என்பது யாது? மண்ணினாலும், மரத்தாலும், உலோகங்களாலும், பாறைகளாலும் அழகிய உருவங்களைத் தோற்றுவிக்கும் கலையே சிற்பக் கலை என்பது. 'கலை' என்னும் சொல்லுக்கு 'வித்தை' என்பது பொருள். இத்தகைய சிற்பக் கலை பண்டைக் காலத்தில் கும் காட்டில் உள்ளதாயிற்று இருந்தது. சிறிது சிறிதாக இது தன்னிடம் கெட்டு, இப்போது மறைந்து வருகிறது. சிற்பக் கலையின் நிறப்பைத் தெரிவிக்கும் கோவில்கள் பல தமிழ் நாட்டிலுண்டு. அவற்றுள் மகாபலிபுரத்தில் உள்ள கோவில்கள் தலைமை வாய்ந்தவை.

2. மகாபலிபுரம் என்பது ஒரு சென்றுர். இது கமது மாகாணத்திலுள்ள செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் கடற்கரையோரத்தில் சென்னைக்குத் தெற்கே ஏறத்தாழ மூப்பத்தைத்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இது ஆழ்வார்களால் 'நீருக்கடன்-மல்லி' என்று குறிக்கப்படும் ஒரு வணிக வந்தலமாகும். ஆங்கிலேயர் இதனை ஏழு கோவில்கள்¹ என்னும் பெயரால் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். கமது காட்டு வரலாற்றில் இது மஹாமல்லிபுரம் என்று வழங்கப்பட்டுள்ளது.

3. இக்காலத்தில் ஒரு பெறுபாக்கக் காட்சியளிக்கும் இத்தலம், பண்டைக் காலத்தில் சிறந்ததொரு கப்பல் துறையாய் விளங்கியது. 'கலங்கன் ஓயங்கும் மல்லி கடல் மல்லி' என்று ஏறத்தாழ எண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்த பூதத்தாழ்வார் அத்தயத்தைக் குறித்துள்ளார். இதனால், இது பழமை விளங்குகிறது. அன்றியும், அக்காலத்தில் இதற்குக் 'கடன்மல்லி' என்ற பெயர் வழங்கி வந்ததென்பதும் விளங்குகிறது.

4. இது மி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையில் காஞ்சிபுரத்தைத் தலைநகராகக்கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வந்த பல்லவ மன்னர்களுடைய துறைமுகப்பட்டினமாய் விளங்கி வந்ததென்பதைச் சரித்திரமூலமாகவும்

அறிகிறோம். அன்றியும், இது தன் பெருமை குன்றியுள்ள இக்காலத்திலும் இதற்குப் பெருமை அளித்து வரும் பஞ்ச பாண்டவ ரதங்கள் என்னும் கற்கோவில்களைக் கட்டுவிற்த பல்லவ மன்னரான நாரிம்மவர்மருக்கு வழங்கி வந்த மஹாமல்லர் என்னும் பட்டப்பெயர் காரணமாக மகாமல்லபுரம் என்னும் பெயரைப் பெற்றதெனச் சரித்திரம் கூறுகிறது.

5. முற்காலத்தில் சிறந்த துறைமுகப் பட்டினமாய் விளங்கிய மகாபலிபுரம் இக்காலத்தில் ஒரு சிற்றூராகவே இருக்கிறது. ஆயினும், இக்காலத்திலும் யாத்திரிகர்கள் இதை நாடிச் செல்வதில்லை. இதற்குக் காரணம், அது தென்னிந்தியச் சிற்பக் கலைக்கு இருப்பிடமாய் விளங்குவதேயாம்.

6. இவ்வூரிலிருந்து அரை மைல் தூரத்தில் ஐந்து சிறு கோவில்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி பாறையைக் குடைந்து கமைக்கப்பெற்றது. அவற்றிற்குப் பஞ்சபாண்டவரதங்கள் என்னும் பெயர் வழங்கி வருகிறது. குருகுல வீரர்களாய பாண்டவர்கட்கும் அந்த இடங்களுக்கும் தொடர்பேதும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஐந்து கோவில்கள் ஆய்த இருப்பதால், இப்பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.

7. பாண்டவ ரதங்களுள் மிகப் பெரியதும், சிறந்த வேலைப்பாடமைந்ததும் யுதிஷ்டிர ரதமாகும். அது மூன்று நிலைகளை உடையது. அந்நிலைகளின்மீது எரிச் செல்லப் பழக-
 னுண்டு. மேலே சென்றால், பிரமன், திருமால், சிவன், திருஷ்ணன் முதலிய கடவுளரின் திருவுருவங்களும், வேறு பல உருவங்-
 களும் கண்ணையும் மனத்தையும் ஓரூங்கே கவரும் வனப்-
 புடன் காணப்படுகின்றன. மற்ற கான்கு கோவில்களுக்கும்
 பிற ரதம், அருச்சுன் ரதம், நகுல ரதம், சகதேவ ரதம் என்-
 னும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. அவற்றிற்கு மேல் மாடங்-
 கள் இல்லை. ஆயினும், இவை வேலைத்திறம் மிகுதியும்
 உடையவையாகவே விளங்குகின்றன. பாண்டவ ரதங்களின்
 அருகில் யானை, குதிரை, சிங்கம், இடபம் ஆகிய பிராணி-
 களின் உருவங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. அவற்றைத் தொலை-
 விலிருந்து காண்பவர் உயிருள்ள பிராணிகளாகவே மதிப்பர்.

8. பாண்டவ ரதங்களைவிடப் பேரழகு வாய்ந்தனவாய்க்
 கருதப்படும் சிற்பங்கள் அவ்வுரின் கண் உள்ள திருமால்
 கோயிலின் பின்புறமுள்ள பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டுள்-
 ளன. அவற்றுள் அருச்சுனன் தவம் புரியும் காட்சி, கண்ணபிரா-
 னர் கோவர்த்தன மலையைக் குடையாய்த் தாங்கிய காட்சி, மகிஷாசு-
 ரதம், வராகாவதாரம் ஆகியவை முதன்மையானவை. அவற்றுள்
 அருச்சுனன் தவம் என்னும் அற்புத சிற்பம், இரண்டு பெரிய
 பாறைகளிற் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அழகு, வார்த-
 தைகளால் வருணிக்கத் தக்கதன்று. அருச்சுனன் ஒரு காலைத்
 தூக்கியும், ஒரு காலை ஊன்றியும் நின்று, இரண்டு கைகளையும்
 மேலே தாக்கிப் பாசுபதமென்னும் கணையைப் பசுபதியிவி-
 டம் பெறுவதற்காகக் கந்தவம் புரிவதுபோலக் காட்சியளிக்-
 கிறது அச்சிற்பம். ஊன் உறக்கமின்றி இடையறுத் தலத்தில்
 சடுபட்டு கிற்கும் அவன் உடல் இளைத்து எதும்புகள்
 தொன்றுமாறு காணப்படுகிறது. அவனைச் சூழ்ந்து தவத்தால்
 மேலிந்து வாடிய மூலிகளும், இன்னிசைக் கருவிகள் எந்திய
 எழில் மிகுத்த கந்தவரும் சிந்தித்தனர். வியலும் கணையும்
 எந்திய வேடர் குழுவும், பூதகணமும் தொடர்ந்து வரச் சிவ-
 பெருமான் வேட்டுவர்போல அருச்சுனன் மூன்றே சிந்தித்-
 தார். அவற்றைக் கண்ணால் கண்டு களிக்க முடியாமெய்ந்தி,
 வாயால் வருணித்தல் முடியாத காரியம்.

9. பாய்ந்து செல்வதுபோலக் காணப்படும் சிங்கத்தின்-
மீதமர்ந்து, எட்டுக் கைகளிலும் பல்வகைப் படைகளைத்
தாங்கிப் பனைவனுவைய மகிஷாசுரனோடு துர்க்கா தேவி போர்
புரிவது போலச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது ஒரு சிற்பம். அது
காண்போருடைய கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே கவரும்
பெருமையுடையது. ஆதிசேடனுடைய முடியின்மீது ஒரு
காலை ஊன்றிக்கொண்டு, பூமிதேவியை ஒரு கையால் அணைத்-
துக்கொண்டு, அமரர்கள் பொற்ற நிற்கும் ஆதிவராக மூர்த்தி-
யின் நிருவுருவத்தின் அழகை யாரால் வருணிக்க முடியும்!
இத்தகைய சிறந்த அமைப்புடன் காணப்படும் எல்லாச்
சிற்பங்களைப் பற்றியும் ஒரு புத்தகமாக எழுதலாமெயன்றி,
ஒரு பாடமாக எழுதுவது இயலாத செயலாம்.

10. மகாபலிபுரத்தின் கடற்கரையோரத்தில் ஒரு பண்-
டைய கோவில் உளது. அதில் ஒரு பகுதியில் சிவலிங்கமும்
மற்றொரு பகுதியில் பள்ளிகொண்டுள்ள திருமாலின் பெரிய
கிலையும் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருக்கின்றன. அச்சிவலிங்-
கம் உருட்சியாயிராமல், பன்னிரண்டு பட்டைகள் உடைய-
தாயும், பாதிக்குமேல் தகர்த்தெரியப்பட்டும் உள்ளது. அக்-
கடற்கரைக் கோவிலின் மேற்குப் புறத்தில் சிறு கற்களில்
செதுக்கப்பட்ட பற்பல உருவங்கள் இருக்கின்றன. அவற்-
றுள் ஒரு குரங்கின் உருவம் கண்டு களிக்கத்தக்கது.

11. அவையன்றி, அவ்வூரின் மேற்புறமுள்ள சிறு
குன்றுகளின்மீது எண்ணில்லாச் சிற்பங்கள் இணையற்ற எழி-
லுடன் காணப்படுகின்றன. அங்குப் பல சூகைக் கோவில்-
களும் உள்ளன. அக்கோவில்களிலும் அழகு நிறைந்த அரிய
சிற்பங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. அன்றியும் மகாபலிபுரத்-
தைச் சூழ இங்குமங்குமாகப் பாண்டவ ரதங்கனையொத்த பல
கோவில்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால், அவையெல்லாம்
எக்காரணம் பற்றியோ முற்றுப்பெறாமல் நின்றவிட்டன.

12. மகாபலிபுரத்தில் காணப்படும் சிற்பங்கள் நம்
தமிழ் காட்டுப் பண்டைய சிற்பிகளின் கலைத்திறத்துக்குச்
சான்று பகர்கின்றன. இத்தகைய சிற்பங்கள் மகாபலிபுரத்-
தில் மட்டுமன்றி, தமிழ்நாடு முழுமையுங் காணப்படுகின்றன.

தஞ்சாவூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும், மதுரையிலும் உள்ள கோவில்களில் காணப்படும் சிற்பங்களை நம் நாட்டவரையன்றி அயல் நாட்டவரும் பலபடப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளனர். நம் நாட்டில் மிகப் பழைய காலத்திலேயே உள்ளதெனியுவிருந்த இச்சிற்பக் கலை இக்காலத்தில் அழிந்துவிட்டதென்றே கூறவேண்டும். சிற்பக்கலையின் துட்பங்களை நன்கறிந்த சிற்பிகளை இக்காலத்தில் காணாவிது. இது மிகவும் விசேஷிக்கத் தக்கது. சிற்பக் கலை இத்தகைய நிலையை அடைந்ததற்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறலாம்; மலையாளத்திற்கு கிடக்கும் ஒரு கருங்கயிலைத் தன் சிற்றுளியால் செதுக்கிக் கண்ணையங் கருத்தையங் கவரத்தக்க ஓர் உருவமாக மாற்றத்திறம் பெற்றவன் சிற்பி. அவனை ஒப்பற்ற கலைவானாக மதிக்கும் மனப்பான்மை நம் மக்களிடையே மறைத்துவிட்டது. எனவே, கலையில் வல்ல சிற்பியைக் கல் தச்சன் என்றும், அவளது ஒப்பற்ற தொழில் கல்லுடைக்கும் தொழிலென்றும் இழிந்த நிலையில் வைத்து எண்ணத் தொடங்கினார்கள் நம் மக்கள். அன்றியும், கலைகளை வளர்ப்பதே தங்கருமமென்று எண்ணிய நம் நாட்டு மன்னர்களின் மாசற்ற ஆட்சி மறைந்து, அயலார் ஆட்சி தோன்றியபின் சிற்பக் கலை சீரழிய வேறென்ன வேண்டும்? ஆயினும், நம் முன்னோரின் ஆற்றலுக்கு அறிகுறியாய் நிற்கும் சிற்பங்கள் கம்மிடையே ஒரு புதிய உணர்ச்சி தோன்றுமாறு செய்கின்றன. சீரழிந்த சிற்பக் கலையை மீண்டும் பயின்று, அதனை உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதே அவ்வுணர்ச்சியாகும்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

அ. 'சிற்பக் கலை' என்பது யாது?

ஆ. சிறந்த சிற்பங்களைத் தமிழ்நாட்டின் எங்குக் காணலாம்?

இ. மகாபலிபுரத்துக்கு வழங்கும் வேறு பெயர்கள் யாவை?

ஈ. பாண்டவ சதங்களுட்கெடுத்தது எது? ஏன்?

உ. அருச்சுனன் தவம் புரியுங் காட்சி எங்குள்ளது? அதன் சிறப்புக்கள் யாவை?

ஊ. கடற்கரையில் உள்ள கோவிலின் சிறப்புக்கள் யாவை?

2. பொருள் கூறி வாக்கியங்களில் அமைத்தேழுதுக :

துறை — துரை ; பாறை — பாரை ; திறம் — திரம் ;
எறி — எரி ; அறிய — அரிய.

3. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

தவம், துறை, யாத்திரிகர், ஊண், இடையறு, கணை,
அமர்ந்தி, படைகள், கருத்து, அமரர்கள், தகர்ந்து.

4. எதிர்ச் சொற்கள் தருக :

சிற்சார், பழைமை, பெருமை, முற்சொல், இடையறு,
எழில்.

8. வெண்ணிப் பறத்தலைப் போர்

1. சோழ மன்னருள் தலைநிறத்தவர் கிகாற்சோழர். அவர் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை புரிந்து கற்புகழ்பெற்றவர் ; செங்கோல் தவறாத செம்மல் ; வட நாட்டில் தம் படைமையச் செலுத்தி, இமயத்தில் வெற்றிக்கொடி நாட்டிய வீரர். அவரது மாட்சிமை தங்கிய ஆட்சி, அவர் புகழை மென் மெலும் ஓங்கச் செய்தது. அது கண்ட அவருடைய பங்காளிகள், பொருமைமயால் மனம் புழுங்கினார்கள். எக்காரணம் பற்றியேனும் அரசாட்சியை அபகரிக்க எண்ணிய அவர்கட்கு வாய்ப்பொன்றும் கிடைக்கலை. எனவே, அவர்கள் தங்களாவகாத காரியத்தைப் பிறர் மூலமாகவேனும் செய்து முடிக்க வேண்டுமென சிச்சயித்தார்கள் ; இறுதியில் ஒரு சூழ்ச்சியை மெற்கொண்டார்கள்.

2. அக்காலத்தில் சோழநாட்டை ஆண்டவர் நெடுஞ்சேரலாதர் என்பவர். அவரது தலைநகரம் மாந்தை என்பது. அவரும் கரிகாலருக்கு ஈடானவர் ; சுகையிற் நிறத்தவர் ; விரம் நிறைத்தவர் ; தேரிய மூறையில் நாட்டை ஆட்சி புரிந்து, குடிமக்களின் அன்பையும் ஆதரவையும் கிரம்பப் பெற்றவர் ; ஆயினும் திருமாவளவர் என்னும் கரிகாற் சோழரின் புகழ் தம் புகழைச் சிறிது மங்கச் செய்தது கண்டு, அவரிடம் சற்று அழக்காறு கொண்டிருந்தார்.

3. அதையறிந்த கிகாற்பெருவளத்தாருடைய பங்காளிகள் சேரமன்னரை அடைந்தார்கள் ; அவரைச் சோழவரசர் இகழ்ந்து பேசியதாகக் கற்பனைக் கதைகள் கூறிக் கலகம் செய்தார்கள். ஏற்கெனவே சேரலாதர் மனத்திற்பொருமைத்திப் புகைத்து கொண்டிருந்தது, புல்லரின் பொய்யுவா, புகைத்து கொண்டிருந்த கெதுப்பின் கெப் பெய்தது போலாயிற்று. பொருமைத்தி, போர்ச்சவாலை கக்கத் தொடங்கியது. 'கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோன்றுது' என்னும் மூலமொழிக் கிணங்க, வஞ்சகரின் சூழ்ச்சி வயப்பட்ட சேரமன்னர், சோழநாட்டின்மீது படையெடுக்க சிச்சயித்தார்.

4. தன் வலியும் மனத்தின் வலியும் ஒன்றிட்டறிந்தே வீரர் போரியிறங்குவது மூலையாதலால், சேரமன்னர் சோழ-

வேந்தரின் படை வலியை நன்கு ஆராய்த்தார். எவ்வாற்றினும் தம்மைக் காட்டிலும் மாற்றார் வலியவர் என்றறிந்த சேரலாதர். சில சிற்றரசர்களின் துணையை நாடிப் பெற்றார். நல்ல நாளில், நன்னிமித்தங்களுக்கிடையே, தேர்ப்படை, யாண்ப்படை, குதிரைப் படை, காலாட்படையாகிய நால்வகைப்படைகளுடனே சேரலாதரும், சிற்றரசர்களும் சோழ நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள்.

5. கெடுஞ்சேரலாதர் தம்மிது போர் தொடுக்கக் கருதிப் படை நிரட்டிய செய்தியை ஒற்றர் மூலம் அறிந்தார் சோழ மன்னர்: போருக்குக் காரணமறியாது சிறிது திகைத்தார். ஆயினும், தம்படைவலியை நன்கறிந்திருந்தும், தம்மிது போர் தொடுக்கத் துணிந்த சேரலாதர்பால் கடுஞ்சிறன் தோன்றியது கரிகாலர்க்கு. காரணமின்றிக் கடும்போர் தொடங்கி, நாட்டின் அமைதியைக் குலைப்பதோடன்றி வீரர்களுயிரையும் கிண்ணுலகேற்றத் துணிந்த மடுகெட்ட மன்னர்க்கு நற்புத்தி கற்பிக்க வேண்டுவது தமது கடமையென மதித்தார் கரிகாலர்.

6. கரிகாலர் சிறிதும் காலம் தாமத்தவில்லை; படைகளைத் திரட்டுமாறு படைத் தலைவர்கட்குப்பணித்தார்; சேரர் படை தம் நாட்டாகத்தே புருந்து போர் தொடங்குமாயின், தம்முடைய குடிகளுக்கு நேரக்கூடிய துன்பங்களை அரைக்கணத்தில் ஆராய்த்தறிந்தார். ஆகவே, தம் தலைகருக்குச் சிறிது தூரத்தில் இருந்த வெண்ணிப் பறந்தலை என்னும் ஊரின் புறத்தே தங்கி, சேரர் படைக்கு நல்வரவு கூறக் காத்திருந்தார்.

7. சேரர் படையும் வந்து சேர்ந்தது, இரண்டு செனைகளும் இரண்டு கடல்களை யொத்திருந்தன. இருவர் படைகளிலும் போர் முரசங்கள் முழங்கின; சங்கொலிகள் கிளம்பின; 'சோழ நாட்டுக்கு வெற்றி! சேர நாட்டுக்கு வெற்றி!' என்றும் கோஷங்கள் யாறி யாறி எழுந்தன; குதிரைகள் களைத்தன; காறுகள் பிளறின; காலாட்கள் ஆரவாரம் செய்தார்கள். இரு படைகளும் எதிர்த்து மோதின, வாட்படைகள் ஒன்றோடொன்று தாக்கியது, மின்னலொடு மின்னல் இணங்கத்து போலக் காணப்பட்டது. கெடயங்கள் ஒன்றோடொன்று முட்டியதாவெழுந்த ஒலி, கெட்டார் மனத்தைத் திடுக்கிடச் செய்தது. கதைபோடு கதை மோதி-

யது, இடியோசை எழுவதுபோன்றிருந்தது. தேரோடு தேர் முட்டியது. மலையை மலை முட்டியது போன்றிருந்தது. கலத்தைக் கலம் தாக்கியதென யானைகள் ஒன்றையொன்று தாக்கிப் போரிட்டன. படைவீரர்கள் ஆரவாரத்துடன் போர் புரிந்தது. புலியைப் புலியும், சிங்கத்தைச் சிங்கமும் எதிர்த்துப் போரிடுவது போலக் காட்சியளித்தது.

8. போர்க்களமெங்கும் பேரொலி பிறந்தது. களத்தினின்றெழுந்த புழுதிப் படலம் கார்மேகம் போலக் கதிரவனை மறைத்தது. வீரர்களுடைய விழிகள் கோபக் கனலைக் கக்கின. அம்புகளும் சுட்டிகளும் அழல் ஒளியென விளங்கின. நாண் ஒலி காது செவிநெடும்படி எழுந்தது. போர்க்களம் இரத்தக் களமாய்க் காட்சியளித்தது. எங்கும் ஒரே பிணக்குவியல்! சிறிது நேரத்தில் சோர் படை மிகுந்தது. வீர பிளவாங்கினர். சோழர் படையில் வெற்றி முரசு விண்ணைப் பிளந்துகொண்டெழுந்தது.

9. நிலைமையைக் கண்ட நெடுஞ்சேரலாதர், அப்படை வீரர்களிடையே புருந்து, வீரம் நிறைந்த சில சோற்களைக் கூறினார். அவை சோர் படையில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை எழுப்பின. அவர்கள் மீண்டும் போர் புரிய முனைந்தார்கள். அஞ்சியோடி ஆட்கள் ஆண்மையோடு திரும்பியதைக் கரிகாலர் கண்டார். ஏற்கெனவே இரு படைகளிடும் எண்ணற்ற வீரர் இறந்தனர். எஞ்சி நின்றவர் வினை மடிதல் கூடாதென மன்னர் விரும்பினார்; தாம் ஏறியிருந்த குதிரையை விரைவாய்ச் சேலுத்தித் தம் படையின் முன்னணியில் வந்து தின்றார். அங்ஙனமெய்கைவர் படையின் முன்னணியில் நெடுஞ்சேரலாதர் நிற்கக் கண்டார். சோழ மன்னர் தம் வேலாயுதத்தை எடுத்துச் சுழற்றிச் சேரமன்னர் மாப்பிறகுறிவைத்து எய்தார். குறி பிழைக்கவில்லை. அந்தோ! மன்னர் மண்ணில் விழ்ந்தார்! அதுகண்ட சோர் படை எடுத்தது ஓட்டம்! மீண்டும் சோழர் படையில் வெற்றி முரசு ஒலித்தது.

10. தரையில் விழுந்த சேரலாதர் இறக்கவில்லை; மூர்சித்துக் கிடந்தார்; மயக்கக் தெளிந்து எழுந்தார்; தாம் மட்டும் தனியே நின்றது கண்டு வருத்தினார்; படைகள் மீயல்

தம் மார்பில் பாய்ந்து முதுகுப்புறத்தில் ஊடுருவிச் சென்றிருந்ததை அப்போதுதான் உணர்ந்தார். உண்மை வீரனுக்கு முகத்திலும் மார்பிலும் ஏற்படும் புண்கள் மதிப்பிட முடியா அணிகலன்கள். புறப்புண்களை வீரர் விரும்பார். ஆகவே, புறப்புண் தாங்கிய சேர மன்னர் மனம் வேதனையடைந்தது. அதனை அறிந்த சோழ வேந்தர், அவரிடம் கண்ணியமர்ய நடந்துகொண்டார்; விருப்பமிருந்தால் தமக்கடங்கி அரசு செலுத்தலாமெனக் கூறினார். மானத்தையே மதித்த மன்னர், அதனை விரும்பவில்லை. புறப்புண் பெற்ற பின்பு தாம் உயிர் வாழ விருப்பமில்லையென்று கூறிவிட்டார்; போர்க்களத்தை விட்டகன்தார். தம் வாளைப் பூரீயிற் புதைத்தார்; அதன் எதிரில் வடக்கு நோக்கியமர்ந்தார்; உண்ணுவிரதத்தை மேற்கொண்டார். வேலால் கீங்காநிருத்த அவரது உயிர், விரதத்தால் நீங்கியது. சேரலாதர் புகழ் காடு முழுதும் பரவியது.

பயிற்சி:

I. விடை யெழுதுக:

- அ. கரிகாற்சோழரின் சிறப்புக்குக் காரணம் என்ன?
- ஆ. அவரது சிறப்பையொத்த சிறப்புடன் அக்காலத்தில் வாழ்ந்த சேர மன்னர் யார்?
- இ. சோழ மன்னர் மீது சேரமன்னர் பொருமை கொள்ளக் காரணம் யாது?
- ஈ. அப்பொருமைமைய வளர்த்தவர் யாவர்? அதற்குக் காரணம் என்ன?
- உ. சேர மன்னரும் சோழ மன்னரும் எங்குப் போர் செய்தனர்?
- ஊ. அப்போரை வருணித்த எழுத்துக.
- எ. போரின் முடிவு யாது?
- ஏ. சேரர் எவ்வாறு இறந்தார்? ஏன்?

2. கீழ் வரும் சொற்களை வாக்கியங்களில் அமைத்து எழுதுக :

கற்புகழ், மாட்சி, வாய்ப்பு, இறுதியில், குஞ்சி, கருதி, அமைதி, திட்டி, கல்வடிவு.

3. இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் போருள் எழுதுக :

தலைசிறந்த, செம்மல், மாட்சிமை, வாய்ப்பு, குஞ்சி, கருக, புல்லர், முதுமொழி, வயப்பட்ட, மாற்றான், நிமித்தம், விண்ணுலகு, பணித்தார், கணம், பிணிநின, கதை, புழுதி, படலம், முனைந்தனர்.

9. மேட்டுர் அணை

1. கமது நதிக் காட்டுக்குப் பெருமையளிப்பது காவிரி யாறு. இது மேற்கு மலைத்தொடர்களில் உள்ள குடகு இராச்சியத்தில் பிறந்துகிறது. இது மைசூர் இராச்சியத்தின் மூலமாயும், கோயமுத்தூர், சேலம், திருச்சிரப்பள்ளி, தஞ்சாவூர் ஜில்லாக்களின் மூலமாயும் ஏறத்தாழ ஐந்து மைல் தூரம் ஓடி வங்காள விரிகுடாவில் விழுகிறது. இது தோன்றுமிடத்தில் கொடைகால் மழை பெய்கிறது; பாயுமிடங்களில் குளிர் கால மழை பெய்கிறது. ஆதலால், இது இடையருத நீர்ப் பெருக்குள்ளதாய் இருக்கிறது.

2. காவிரியாறு திரிபுரத்திற்கு மேற்கே பத்து மைல் தூரத்தில் இரண்டாய்ப் பிரிகிறது. இப்பிரிவுகளில் தெற்கிலுள்ளது காவிரி எனப்படும். வடக்கில் உள்ளது கோவ்விடம் எனப்படும். இவை பிரிமிடத்தில் கொள்ளிடத்துக்கு

ஒரு செய்கரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பது நாமல்களுக்கு அப்பால் காவிரியும் கொள்ளிடமும் நிக் தெருங்கி ஓடுகின்றன. இவ்விடத்தில் கல்லைக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு 'பெரிய அணைக்கட்டு' ¹ என்னும் பெயரும் வழங்குகிறது. இந்த அணைக்கட்டின் வடிகால், கொள்ளிடத்திற்கு கலக்கிறது.

3. 'ஏற் தனம் புதற் காவிரியால் விளை சோழ மண்டலம்' என்று அருணாசிரிசாதர் புதழ்த்து பாடிய சோழ நாட்டுக்குக் காவிரி யாற்றினாலேயே பல துன்பங்கள் தேர்ந்து வந்தன: வெள்ளத்தால் கரைகள் உடைவதும், விளை நிலங்கள் எக்கரிட்டுப் பயிரில்லாமற் போவதும் அத்துன்பங்களாம். அவற்றை அடியோடு அகற்ற வேண்டியதாக முயற்சிகள் எடைபெற்று வந்தன. ஆனால், நிலையான பயன் ஏற்படவில்லை.

4. ஏறத்தாழ நூற்றிருபது ஆண்டுகட்கு முன் காவிரியின் நிரோட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்த ஸர். ஆர்தர் காட்டன் என்பவர், கொள்ளிடத்தில் மேலைக்கட்டைக் கட்டுவித்தார். இதனாலும் காவிரி கரை புரண்டு ஓடுந் துன்பம் நீங்கவில்லை. அதனை நீக்கக் கருதி மேலைக்கட்டில் காவிரியின் குறுக்கே ஓர் அணை கட்டப்பட்டது. அது காவிரியின் நிரோட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்தவதற்காகக் கட்டப்பட்டது. ஆயினும், பண்டைக்குறை நீங்கிற்றில்லை.

5. எனவே, காவிரியின் நிரோட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமாயின், காவிரியின் மேற்பாகத்தில் ஒரு பெரிய தேக்கத்தை அமைக்க வேண்டுவது அவசியமென்பதை உணர்ந்த கிளர் எல்விஸ் என்பவர், பிரான்சுயோன்று கட்டும் திட்டத்தைத் தயாரித்தார். இது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கத்தார்க்கும், சென்னை அரசாங்கத்தார்க்கும் கருத்து வேறுபாடுகள் தோன்றின. ஆனால், அக்காலத்தில் சென்னை கிருவாக சபை அங்கத்தினராயிருந்த ஸர் சி. பி. இராசராய் ஐயர் தம் அரிய முயற்சியால் அக்கருத்து வேறுபாடுகளை நீக்கி வைத்தார். 1928-ல் அணை கட்டும் வேலை தொடங்கப்பட்டது.

6. அணை கட்டக் குறிக்கப்பட்ட இடமாகிய மேட்டூர் விரைவில் புட்டளமாகப்பட்டது. அங்குமின்சார விளக்குகளும், குடிநீர் குழாய்களும் அமைக்கப்பட்டன. அதுகாறும்

வேறெங்கும் உபயோகிக்கப்படாத இயந்திரங்கள் வருவிக்கப்பட்டன. ஆறு ஆண்டுகளில், ஆறுகோடியே என்பது லட்சம் ரூபாய்ச் செலவில் உலகில் உள்ள எல்லா அணைகளிலும் பெரியதாக மேட்டூர் அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டது.

7. இப்பேரணை ஒரு மைல் நீளமுள்ளது. இதனால் உண்டாக்கப்பட்ட நீர்த்தேக்கம், அறுபது சதுர மைல் பரப்புடையது. கருங்கல்லோடு சிமிட்டிச் சுண்ணம் கலந்து செய்யப்பட்ட பெரிய அச்சுக்கற்களால் அமைந்தது இந்த அணை. நீரோட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்த இதன்கண் பல வகை அமைப்புக்கள் உண்டு. தேக்கம் நிரம்பி வழியும்போது, நீரானது பக்கத்தில் ஓடுவதற்கென 810 அடி நீளத்தில் வடிமடையொன்று கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் அதிக நீரை அப்புறப்படுத்தக் கடல் மட்டத்துக்கு மேல் வெவ்வேறு உயரத்தில் அமைக்கப்பட்ட இருபத்தொன்பது மதகுகள் உண்டு. இவையன்றி, நீர் குறையுங்காலத்தில் திறக்கப்படும் மதகுகளும் பல இருக்கின்றன.

8. இந்த அணையினால் நம் தமிழ் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நன்மைகள் பல; தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நீரின்றி வரண்டு கிடந்த நிலங்களெல்லாம் நீர் வசதி பெற்று நன்கு விளைகின்றன; மேட்டூருக்கும் சென்னைக்கும் இடையே பல ஊர்களுக்கு மின்சார விளக்குகள் அமைந்துள்ளன; இங்கு உற்பத்தியாகும் மின்சாரத்தின் உதவியால் பல கைத்தொழிற்சாலைகள் தோன்றியுள்ளன; மேலும், எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்துகொள்ளலாம் என்றும் கூறப்படுகிறது.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக:

- அ. காவிரியாறு எங்கு உற்பத்தியாகிறது? எந்தெந்த ஜில்லாக்களின் மூலம் பாய்கிறது?
- ஆ. மேட்டூர் அணை கட்டப்படுவதற்குமுன் காவிரியில் கட்டப்பட்ட அணைகள் எவை?
- இ. காவிரி நதியால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு நேர்ந்த துன்பங்கள் யாவை?

ஈ. மேட்டூர் அணை யாருடைய முயற்சியால் தொடங்கப்-
பட்டது?

உ. மேட்டூர் அணையின் அமைப்பை விவரித்து எழுதுக.

ஊ. மேட்டூர் அணையால் தமிழ் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை-
கள் ஏற்பட்டுள்ளன?

2. கீழே வருவனவற்றைப் படித்துத் தெரிந்துகொள்க :

வாங்கி கடையில் மாம்பழங்கள் இரண்டு தின்றேன் நல்ல
நான்.

மேலே எழு சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து
சிற்றின்றன. இச்சொற்களின் தொகுதி ஒரு முடிந்த கருத்-
தைத் தெரிவிக்கிறதா? இல்லை.

மேலே தரப்பட்ட சொற்களே பின்னே மாற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. அவற்றைப் படிக்க :

நான் கடையில் இரண்டு நல்ல மாம்பழங்கள் வாங்கித்
தின்றேன்.

இவை ஒரு முடிந்த கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன.

இவ்வாறு சொற்கள் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்து கீன்று,
முடிந்த கருத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு வாக்கியம் என்பது
பேயர். இது 'முற்றச் சொற்றோடர்' என்றும் கூறப்படும்.

3. கீழே தரப்பட்டுள்ள வரிசைச் சொற்களுக்கு இடையே
இடம் விட்டெழுதுக :

அ. நமதுதமிழ்நாட்டுக்குப்பெருமையளிப்பதுகாவிரியாறு.

ஆ. இவையிரியுரிடத்தில்கொள்ளிடத்துக்கொருசெய்கரை
யமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இ. சோழநாட்டுக்குக்காவிரியாற்றினாலேயேயலதுன்பங்கள்
தேர்த்துவந்தன.

ஈ. கீளையானபயன்படவில்லை.

4. கீழ் வரும் சொற்களுக்கு இப்புத்தகத்தின் இயதியில் உள்ள
அகராதியைப் பார்த்துப் பொருளெழுதுக :

இடையகுத, தீர்ப்பெருக்கு, ஷடநான், எச்சரிப்பி, அசுத்த,
தேச்சம், பரப்பு, மதகு.

10. டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர்

1. எமது தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழிக்கு உய்யா ணக்கத்துடன் தொண்டாற்றிய உத்தமர் பலர். அவருள் ஒருவர் மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர். இவர் 1855-ஆம் ஆண்டில் உத்தமநாடபுரம் என்னும் ஊரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் வேங்கடகம்பையர் என்னும் மொதியர்; தாய்மொழியார் சரகவதியம்மாள் என்பவள்.

2. சாமிநாத ஐயரின் தந்தையார் இசைப் புலவராய் விளங்கினார். ஆதலால், ஐயர் இளமையில் தம் தந்தையாரிடம் சங்கீதமும், கவிதைப் பாடலும் ஐயங்கார் என்பவரிடம் தமிழும் பயிலு வந்தார். ஐயங்காரிடம் கற்கவேண்டிய நூல்களைக் கற்ற பின்னர், ஐயர் வேறு பல தமிழ்ப் புலவர்களைத் தேடிச் சென்று, பற்பல நூல்களைப் பாடம் கேட்டார். ஆயினும் இவரது தமிழ் வேட்கை தணிவவில்லை. அவ்வோட்கையைத் தணிக்க வல்லவர் அக்காலத்தில் திருவாவடுதலை ஆகினைத்துப் புலவராய் விளங்கிய திரிபுரம் மகர் வித்துவான் கீழட்சி சுத்தம் பிள்ளை அவர்களை எண்பதை அறித்து அவரைத்

தம் ஆசிரியராக அடைய வெண்டும் என்று ஐயர் வினும்பினார். அதையறிந்த தந்தையார், புதல்வனது அழைத்துச் சென்று, பிள்ளையவர்களிடம் விட்டார். அது முதல் ஐயர் பிள்ளையவர்களை நிறல் போல விட்டு நீங்காமல் ஐந்தாண்டுகள்வரை அரிய பல நூல்களைப் பாடம் கேட்டார். அக்காலத்து சிகழ்ச்சிகள் பலவற்றை ஐயர் தம் வாழ்க்கை வரலாற்றிற் குறித்துள்ளார். அவை படித்து இன்புறத் தக்கவை.

3. பிள்ளையவர்கள் 1875-ஆம் ஆண்டில் இறைவனடி எய்தினார். அதன் பின்னர் ஆதினத் தலைவரான கம்பியுணிய தேசிகரிடம் பாடம் கேட்டு வந்த ஐயர், அங்குப் புதியராய்ப் படிக்க வந்த அன்வர்க்கும் பாடம் கற்பித்தும் வந்தார். அப்போது அவருக்கு வயது இருபதே. அக்காலத்தில் தமிழ் மொழிக்குத் தாயகம் போன்று விளங்கிய சைவ மயமொன்றுக்குத் தலைமை தாங்கித் தமிழ் கற்பிக்கும் பெருமைகளில் வாய்க்கத் தக்கதன்று. அத்தகைய பெருமையை ஐயர் இந்நூலாயிருந்த பொழுதிதே பெற்றவிட்டார். இதுவே அவர் தமிழ்ப் புலமைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

4. அக்காலத்தில்கும்பிகாணம் அரசாங்கக் கல்லூரியில் தமிழ் ஆசிரியராயிருந்தவர். தியாகாச சேட்டையார் என்பவர். அவரும் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களிடம் தமிழ் பயின்றவரே. அவர் ஐயரின் புலமையின் அளவை அறிந்தவர் : ஆதலால் தாம் முதுமை காலமாக விட்டு நீங்கிய வேகையில் ஐயரை அமர்த்தினார். அது முதல் ஐயரவர்கள் கும்பிகாணம் கல்லூரியில் இருபத்து மூன்றாண்டுகள் தமிழ்ப்பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் சிகழ்ந்த சில சம்பவங்களையும் இவர் குறித்துள்ளார். அவைகள் படித்து இன்புறத் தக்கவை.

5. ஐயர் கும்பிகாணத்தில் இருந்த பொழுது, அங்கு அரசாங்க அலுவலில் இருந்த சேன் இராமசாமி முதலியார் என்பவரின் கட்டைப்பெற்றாள். முதலியார் தமிழ் இலக்கியங்களின் களவையறியும் ஆற்றல் உடையவர். அவர் சிந்தாமணி முதலிய புண்டைய நூல்களை ஆராய்ந்து அச்சிட்டால் தமிழிலகம் அவற்றைப் படித்து இன்புறும் என்று ஐயரிடம் அபிப்பிராயம் கூறினார். அவ் நூல்கள் தமிழ்ப்பிரசுத்த சித்தர்கள்

முதலிய சில ஏட்டுச் சுவடிகளை இவரிடம் கொடுத்தார். சிந்தாமணி என்பது தமிழ் மொழியில் வழங்கும் ஐம்பெருங்காப்பியங்களின் ஒன்று. அக்காலத்தில் ஐம்பெருங்காப்பியங்களும் சங்க தூல்களும் பாட்டுச் சொல்வாரும் படிப்பாருமின்றி, ஏட்டில் மறைத்து கிடந்தன.

6. சிந்தாமணியை ஐயர் ஆராய ஆரம்பித்து, அஃது ஓர் உயர்ந்த நூலென்பதையும், பிற்காலக் காவியங்கள் பலவற்றிற்கு வழி காட்டியது அதுவே என்பதையும் அறிந்தார். ஏடு படிப்பதென்பது இக்காலத்தவருக்குத் தெரியாத ஒரு கலை. ஏட்டில் மெய்சொழ்த்துக்களெல்லாம் புள்ளி இல்லாமலே எழுதப்பட்டிருக்கும். ஐயர் அத்தகைய ஏட்டுச் சுவடிகளை ஆராயும் துன்பத்தையே இன்பமாகக் கொண்டார். சிந்தாமணி உரையில் வரும் மேற்கோள்களையும், பிற செய்திகளையும் அறிய மேலும் பல சுவடிகளைத் தேடித் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவற்றின் மூலம் அக்காலத்தில் பலர் படித்ததும் கேட்டும் அறியாத தூல்கள் பல இருக்கக் கண்ட ஐயர். அவற்றையும் ஆராயத் தலைப்பட்டார். இவ்வாறு, ஐயர் தமது இடையறு முயற்சியால் சிந்தாமணி, பத்துப்பாட்டு, சீர்ப்பதிகாரம், மணிமேகலை, புறநானூறு முதலிய அரிய தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டு அகம் மகிழ்ந்தார்.

7. இருபத்து மூன்றுவாண்டுகள் தும்பகோணம் கல்லூரியில் பணி செய்த பின்பு, ஐயர் சென்னை இராசதானிக் கல்லூரிக்கு மாற்றப்பட்டார்; சில ஆண்டுகள் சென்னையில் பணியாற்றிய பின்பு, தம் அறுபத்து நான்காம் வயதில் வேலையிலிருந்து ஓய்வி, உபகாரச் சம்பளம் பெற்றார். ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வதன் பொருட்டே வேலையிலிருந்து ஓய்வது வாழ்க்கை. ஆனால், ஐயர் வேலையிலின்று ஓய்விய பிறகும்கூட ஓய்வு கொள்ளவில்லை; அப்போதும் சில பழைய நூல்களை ஆராய்ந்து வெளியிட்டார். அன்றியும், சிதம்பரம் மீனாட்சி நகரிக் கல்லூரியின் தலைமை ஆசிரியாயிருந்து, மூன்றுவாண்டுகள் பணி செய்தார்; 1927-ஆம் ஆண்டில் தம் முதுமை மிகுதியால் அக்கல்லூரியிலின்றும் ஓய்வினார்.

8. பின்னும் ஐயர் ஆராய்ச்சி வேலையிலின்றும் ஓய்வு பெறவில்லை. இவர் உடலில் உயிர் இருந்த வரையில் அதனைத்

தொடர்ந்து நடத்தி வந்தார். இவர் வீட்டுக்கு ஒரு நாள் நாள் சென்ற போது, ஒரு புறம் ஈட்டுச் சுவடிகள்; மற்றொரு பக்கம் புத்தகக் குவியல்கள்; அருகில் சில அருங்குறிப்புத்தகம்; எதிரில் வெமானவர்கள்; இடையில் ஐயர் அவர்கள்; இவ்வருங்காட்டியைக் கண்டேன். இத்தகைய பெற்றினர் தமிழுக்குச் செய்த தொண்டையறிந்த அச்சாங்கத்தார், இவருக்கு மகாமகோபாத்தியாயி என்னும் பட்டத்தை அளித்தனர்; சென்னைச் சர்வகலாசாலையார், டாக்டர் என்னும் பட்டத்தை அளித்துப் பெருமைப்படுத்தினர். ஐயர் என்பதானிருக்காதுமே லாழ்ந்திருந்து, தமிழ்த்தாயின் அணிகலன் லொடிய பல நூல்களைப் புதுத்தீர்த்தார். தமிழ் நாடு இழக்க இரத்த சங்க நூல்கள் என்னும் தமிழ்ப் புத்தகங்களைக் கண்டெடுத்துத் தமிழ் மக்களுக்கு உதவிய பெருமை டாக்டர் சாமிநாத ஐயருக்கே உரியதாகும்.

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :

அ. சாமிநாத ஐயர் எங்குப் பிறந்தார்? அவருடைய தாய்தந்தையர் யாவர்?

ஆ. சாமிநாத ஐயர் தமிழ் கற்க மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையை நாடிச் சென்றதென்?

இ. தியாகராச செட்டியார் யார்? அவர் சாமிநாத ஐயருக்கு என்ன நன்மை செய்தார்? ஏன்?

ஈ. சாமிநாத ஐயர் சிந்தாமணியைப் பதிப்பிக்க முற்பட்டதென்?

உ. ஐயாவர்கள் தமிழகத்துக்குப் புரிந்த உபகாரங்கள் யாவை?

ஊ. ஐயாவர்கள் பெற்ற பட்டங்கள் யாவை?

2. கீழ் வகுவனவற்றைப் படித்துத் தேரித்துகொள்க :

ஐயர் தமிழைக் கற்றார். — இஃது ஒரு வாக்ஷியம். இது யாரைப் பற்றிக் கூறுகிறது? ஐயர் என்பதைப்பற்றி. இஃது வாக்ஷியம்

எழுவதற்கு இடமாயிருந்தது 'ஐயர்' என்னும் சொல். இதற்கு எழுவாய் என்பது பெயர்.

ஐயர் என்ன செய்தார்? கற்றார். எனவே, 'கற்றார்' என்னும் சொல் எழுவாயின் செயலை உணர்த்துகிறது. வாக்கியத்தின் பயன் 'கற்றார்.' என்னும் சொல்லிலேதான் நிலைத்திருக்கிறது. ஆதலால், கற்றார் என்னும் சொல் வாக்கியத்தின் 'பயனிலை' எனப்படும். இது, எழுவாய் என்ன செய்தது, அல்லது எழுவாய்க்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கும்.

ஐயர் கற்றார்—எதை? தமிழை.

பயனிலையின் செயலை ஏற்றுக்கொள்வது எது? தமிழ்.

இது 'சேய்ப்படு பொருள்' எனப்படும்.

எனவே, ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாய், பயனிலை, சேய்ப்படுபொருள் என்னும் உறுப்புக்கள் இருக்கும். ஆனால் சேய்ப்படுபொருள் எல்லா வாக்கியங்களிலும் இருக்க வேண்டியதில்லை. எழுவாயும் பயனிலையும் இருந்தேயாகவேண்டும். அவை இல்லாவிடில் வாக்கியமே அமையாது.

3. கீழ் வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள எழுவாய், பயனிலை, சேய்ப்படுபொருள்களை எடுத்தேழுதுக :

அ. சாமிநாத ஐயரின் தந்தையார் இசைப்புலவர்.

ஆ. தந்தையார் புதல்வரைப் பிள்ளையவர்களிடம் விட்டார்.

இ. பிள்ளையவர்கள் இறைவனடி எய்தினார்கள்.

ஈ. அப்போது அவருக்கு வயது இருபது.

4. கீழ் வரும் சொற்களுக்கு இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

உலையர், தொண்டாற்றி, வேதியர், பரிந்து, புதல்வர், வாலாறு, இன்புற, நாயகம், சான்று, பணியாற்றி, இலக்கியம், மேற்கோள், அகம், அணிகலன்.

11. மார்க்கோ போலோ—II

1. சீன நாட்டிலின்று தாய் நாட்டுக்குத் திரும்பிய போலோ சகோதரர்கள், இரண்டாண்டுக் கழித்து மறுபடியும் சீனாவுக்குப் போகப் புறப்பட்டார்கள். அப்போது குப்போதான் விரும்பிய வண்ணம் தூறு மதபோதகர்களை அவர்கள் அழைத்துக்கொண்டு புறப்படவில்லை. அவர்களுடன் இரண்டு பேர்களை மட்டுமே போய்யாண்டவர் அனுப்ப முடிந்தது. அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்ட போலோ சகோதரர்கள், மார்க்கோ போலோவையும் தங்களுடன் அழைத்துச் சென்றார்கள்.

2. வெனிஸ் நகரத்திலின்று மரக்கலத்தில் புறப்பட்ட அவர்கள், ஏக்கி¹ என்னுமிடம் வரையில் கடலிற் பிரயாணம் செய்தார்கள்; அங்கிருந்து பாத்தாது² பட்டணம் சென்று, அங்குச் சில நாட்கள் தங்கினார்கள். பாத்தாது என்பது அழகிய பட்டணம். அதன் மக்கள் வரங்கலை, மருத்துவக்கலை முதலிய கலைகளில் வல்லவர்களாயிருந்தார்கள். பட்டணத்தைச் சுற்றிப் பேர்ந்து மாங்கள் காட்சியளித்தன. சரிசாக வேலைப்பாடு நிறைந்த பட்டுடைகள் அங்குத் தயாரிக்கப் பெற்று வந்தன. இவற்றையெல்லாம் கண்டு களித்த போலோக்கள், சில நாட்களுக்குப் பிறகு பாத்தாதை விட்டுப் பாரசிக நாட்டை அடைந்தார்கள். அங்கு மார்க்கோ போலோ கோயற்றார். அங்கோய் கீங்க ஓராண்டு கழிந்தது.

3. மார்க்கோ போலோ முற்றிலும் குணமடைந்த பிறகு அவர்கள் பாரசிகத்திலின்று கீங்கி, பார்த பாலை நிலத்தின் மூலம் பிரயாணம் செய்தார்கள். அப்பாலை நிலம் உப்பு மண் நிறைந்தது. அவர்கள் பல இன்னல்களுக்குட்பட்டே அதைக் கடந்து இறுதியில் «கீதுகுஷி»³ மலையை அடைந்தார்கள்; அங்குப் புல் வெளிகளும், மரம் செறிந்த காடுகளும், கீழுந்துக்களும் இருக்கக்கண்டு களிப்படைந்தார்கள்.

4. இத்துஞ்சு மலையையும் பாமி¹ மெட்டின் சரிவுகளையும் கடத்தபோது போலோக்கள் அடைந்த துன்பங்களைக் கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. பாமிர் மெட்டிற் சில இடங்களில் வீழ்ந்திரமான ஆடுகளைக் கண்டதாக மார்க்கோ போலோ எழுதியுள்ளார். அந்த ஆடுகளின் கொம்புகள் பதினான்கு அங்குலக் கனமும், நாலரையடி நீளமும் இருந்தன என்று அவர் குறித்திருப்பதைப் படிக்கும் யார்தான் வியப்படையாதிருக்கக்கூடும்?

5. பாமிர் மெட்டைக் கடத்த போலோக்கள், கோபி² பாலை நிரந்தர அடைந்தார்கள். அது மரங்களற்ற பரந்த வெளி. அங்குச் சில இடங்களில் முறுமுறுக்கும் மணல்³ உண்டு என்றும், அதைப் பற்றி நாடாய்வோர் கூறும் செய்திகள் வெகு வீரதையாய் இருக்கும் என்றும் மார்க்கோ போலோ குறித்துள்ளார். அவரது குறிப்பு வருமாறு:

6. "கோபிப் பாலையில் பிரயாணிகளுள் பலர் ஒன்று கூடிப் போவது வழக்கம். அப்படிப் போகும்போது தற்செயலாக ஒரு பிரயாணி கூட்டத்திற்குப் பிந்திவிட்டால், அவரிடம் அங்குள்ள தெவதைகள் அசிரியாய் இருந்து அவர் கூட்டத்தவர் பேசுவது போலவே பேசும். சில சமயங்களில் ஏறிது தூரத்தில் யாரோ பிரயாணிகள் பேசிக்கொண்டு போவது போலக் கேட்கும். தங்கள் கூட்டத்தினரினும் பிரிய நேர்ந்த பிரயாணிகள் அந்தப் பேச்சைத் தங்கள் கூட்டத்தவரிடையே நிகழ்வதென்று எண்ணி, அது கேட்குந் திசையிற் சென்று விடுவார்கள். பொழுது புலர்ந்த போதுதான் அவர்களுக்கு உண்மை வெளியாகும்."

7. நற்காலமாகப் போலோக்கள் அத்தகைய துன்பங்களுக்காளாகாமல், சின நாட்டை அடைந்தார்கள். சினப் பேரரசர் சூப்பெகான் அவர்களை நன்து வரவேற்றார். அவர் மார்க்கோ போலோவைக் கண்டவுடனே அவருடைய அறிவின் திறமையை அனந்தறிந்தார். ஆதலால், அவரைத் தமது அன்மகனாகியவையே நிறுத்திக்கொண்டார்; அவருக்குப் படிப்படியாக உயர்ந்த பதவிகளை அளித்தார். இறுதியில் மார்க்கோ போலோ சூப்பெகானுக்குத் துதுவராயமர்ந்தப்பட்டுச்

1. Pamir 2. G.M. 3. Whispering Sand

சீனாவின் பல பாதங்களில் பிரயாணம் செய்தார்; அன்றியும், அவர் பாயா, கோச்சின் சீனா என்னும் தூர நாடுகளுக்கும் அனுப்பப்பட்டார். எங்குச் சென்றாலும் மார்த்தோ போலோ தம் கடமையை மிகச் சிறந்த முறையில் செய்து வந்தனவரால், அவர் சைப் பேரரசரின் கன்மதிப்புக்கு உரியவரானார்.

8. இங்ஙனம் பல்வாண்டுகள் சீனாவிற்குறித்தன. அதற்குள் போலோக்கள் அளவற்ற திரவியத்தைச் சம்பாதித்துக் கொண்டு தங்களுடைய தாய் நாட்டுக்குத் திரும்ப முயன்றார்கள். ஆனால், குப்போகாள் அதற்கு உடன்படவில்லை. அவர்களுக்கு நற்காலமாய் ஒரு வாய்ப்புக்கிட்புயது; அக் காலத்திற் பாரதீகத்தை ஆண்ட மன்னர் குப்போகானுக்கு கெடுவியை உறவினர். அவருக்குத் திருமணம் செய்விக்கக் குப்போகான் தம் நாட்டிலுள்ளும் ஓர் அழகியை அனுப்பினார். அம்மணப்பெண்ணுக்குத் துணை செய்வப் போலோக்கள் அமர்த்தப்பட்டார்கள். ஆதலால், அவர்கள் சீனாவினின்றும் புறப்பட்டுச் சுமத்திரா, தென்னிந்தியா, இலங்கை முதலிய பல இடங்களில் தங்கி, இறுதியில் பாரதீகத்தை அடைந்தார்கள்; அங்கு மணப்பெண்ணை மாப்பிள்ளையிடம் ஒப்படைத்து விட்டுத் தம் நாட்டை அடைந்தார்கள்.

9. அவர்கள் கொண்டு வந்த பொன், வெள்ளி, கவரத்தினங்கள் முதலியவற்றைக்கண்டு வெவ்வின கைத்து மக்கள் அடைந்த வியப்பை அளவிட்டுக்கூற இயலாது. அன்றியும், வெவ்வின மக்கள் போலோக்களின் பிரயாணத்தைப் பற்றிய செய்திகளையறிய ஆவலோடு வந்து கூடுவார்கள். அவர்கள் ஆச்சரியத்தில் ஆழம்படி அநேக செய்திகளை மார்த்தோ போலோ அவர்களுக்குச் சொல்லுவார். சீனாவையற்றி அவர் கூறிய செய்திகளுள் சில வருமாறு:

10. சீன நாடு மிகப் பரந்தது; அதன்கண் வெவ்வின மக்கள் பரிசு பல கதவுகள் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று தலைகதாமான மீக்கிங் என்பது. அங்கேதான் குப்போகான் அரண்மனை இருந்தது. அது மிக விசாலமானது; அதன் சுவர்கள் பொன் தகடுகளும், வெள்ளித் தகடுகளும் வேயப்பெற்றவை. அவற்றின்மீது விலங்குகளின் உருவங்களும், புறங்குகளின்

உருவங்களும் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். பீக்மிங் நகரத்து வாணிகத்தின் பெருமையை வருணிக்க முடியாது. அங்குக் காணப்படும் பட்டாடைகள் அளவிட முடியாது. அக்காலத்திலேயே சீனாவில், இப்போதிருப்பது போலவே நோட்டுப்பணம், சேலாவணியிலிருந்தது. சீன, ஜோதிடர்கட்கும், மார்த்தீசர்கட்கும் பெயர் பெற்றது. மன்னரிடம் பதினாயிரம் மாசற்ற வெண்குதிரைகள் இருந்தன என்று மார்க்கோ போலோ கூறுகிறார்.

11. மார்க்கோ போலோ 1327-ஆம் ஆண்டில் மரணமடைந்தார் என்பது தெரிகிறது. எனவே, அறுநூறு ஆண்டுகட்கு முன்னரே ஐரோப்பாவிலிருந்து ஆசியாவின் கீழ்க்கரைக்கு நிலமார்க்கமாகப் பிரயானம் செய்த பெருமை மார்க்கோ போலோவுக்கு உரியது. அன்றியும், கீழ்நாட்டின் அக்காலச் சிறப்புக்களை மேல் நாட்டவருக்கு எடுத்துரைத்த பெருமையும் அவருடையதே இதனால் மேல் நாடுகட்கும் கீழ்நாடுகட்கும் தொடர்பு உண்டாயிற்று; இதுவே பிற்காலத்தில் ஐரோப்பியர் கீழ்நாடுகட்குப் பரவத் தூண்டுகோலாயிற்று.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:

- அ. போலோ சகோதரர்கள் வெனிஸிலிருந்து எது வரையில் மரக்கலத்திற் சென்றார்கள்?
- ஆ. மார்க்கோ போலோ எங்கு ரோயற்றார்? அவர் சுதமடைய எவ்வளவு காலம் ஆயிற்று?
- இ. இத்தருஷ் மலையின் இயல்பு எவ்வாறிருந்தது?
- ஈ. பாமிர்ப் பீட பூமியில் எவ்வகை ஆடுகள் காணப்பட்டன?
- உ. 'முனு முனுக்கும் மணல்' என்பது யாது?
- ஊ. மார்க்கோ போலோ குப்ளேகானால் அடைந்த கன்மைகள் யாவை?
- எ. போலோக்கள் தங்கள் நாடு திரும்புவதற்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பம் யாது?

ஏ. மார்க்கோ போலோ சீனாவைப்பற்றிக் கூறியவை யாவை?

ஐ. மார்க்கோ போலோவின் பிரயாணத்தால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் யாவை?

2. கோடிட்ட இடங்களில் பொருத்தமான சொற்களை அமைத்து எழுதுக :

அ. அவர்களுடன் இரண்டு பேர் — போப்பு அனுப்பினார். [கூட, மட்டும், உடன்]

ஆ. இக்காட்சிகளை — — போலோக்கள் அங்குச் சில நாட்கள் தங்கினார்கள். [சேட்டு, சொல்லி, கண்டு, விரும்பிய, மகிழ்த்த]

இ. பாபிர் மெட்டை — கோடி பாலை மிவத்தை —. [சென்ற, சேர்த்த, கடந்த, கண்டார்கள், சேர்த்தார்கள், அடைந்தார்கள்.]

3. கீழ் வருவனவற்றுக்குத் தகுந்த நிறுத்தக் குறிகள் இகே.

அ. மார்க்கோ போலோ கூறியதாவது சக்கரவர்த்தியாரே நாங்கள் இங்கு வந்து பல நாட்களாகியின எங்கள் ஊருக்குப்போக அன்புகூர்ந்து அனுமதி யளிக்கவேண்டும்.

ஆ. மிக்கோலோ போலோ மேயியோ போலோ மார்க்கோ போலோ என்னும் மூவரும் அரசரைப் பார்த்து நான் அவர்களே நீங்கள் புரிந்த உதவிக்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் என்று கூறினர்.

4. கீழ் வரும் சொற்களுக்கு அகராதியைப் பார்த்துப் பொருளெழுதுக :

வாங்கலை, மருத்துவக்கலை, பரந்த, வியப்பு, அசுரரி, புலந்த, தூதுவர், வாய்ப்பு, ஆவல், வேயப்பெற்று, செளவணி.

12. புலவர் தாது

1. பண்டிதை விஜயசங்கரி அம்மைவர் தஞ்சாவூர்த் திராவிடபரிபாட அனுப்பப்பட்ட செவிதி கேட்டு, காம் விவர-படைந்தோம்: ஒரு பெண்மணி இராப்பாரிபாக அயல் காட்டுக்குச் செல்வது இதுவே முதல் தடவை என்று மயிற்-தோம்: இந்திய காட்டு வரலாற்றில், இது ஒரு புதுமை என்றும் எண்ணினோம். ஆனால், ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகெட்டு முன்னரே, கம் தமிழ் காட்டில் பெண்பாலர் அரசர்பரய் தாது செல்லும் வழக்கம் இருந்தது என்று கூறி-னால் நீங்கள் ஆச்சரியம் அடைவீர்கள். ஆனால் இது உண்மை. இச்செய்தி சங்க நூலிற் காணப்படுகிறது.

2. ஏறத்தாழ ஆயிரத்தெண்ணூறு ஆண்டுகெட்டு முன் தமிழ் காடு மூன்று பெரிய இராச்சியங்களாகப் பிரித்திருந்தது. அவை சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டிய நாடு என்பவை. அவற்றையெல்லாம் சேர், சோழர், பாண்டியர் என்று வழங்கப்-பட்டனர். அவை மூலமொன்றேயும், முடியமுட மன்னர் மூவர் என்றும் கூறுவர். அக்காலத்தில் அழைவாரெயன்றி, வேறு பல சிற்றரசர்களும் தமிழ் காட்டினரிரு நிறுபகுதிகள்

ஆண்டுவந்தார்கள். அவர்களுக்குக் 'குறுநில மன்னர்கள்' என்னும் பெயர் வழங்கி வந்தது.

3. அகத்தறுநில மன்னர்களுள் ஒருவர் தொண்டையான் இளந்திரையர் என்பவர். அவர் சோழமன்னர் ஒருவருக்கும் பிலிவளை என்ற நர்க்கன்விகைக்கும் பிறந்தவர். பிலிவளையின் விருப்பத்தின்படி சோழ மன்னர் தம் காட்டின் ஒரு பகுதியை இளந்திரையருக்கு சந்தார். அப்பகுதிக்குத் தொண்டை நாடு என்பது பெயர். இளந்திரையர் காஞ்சீபுரத்தைத் தலைகராகிக்கொண்டு, தொண்டை காட்டை ஆண்டு வந்தார்.

4. தொண்டையான் அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்தவர்; முடிபுடை மன்னர் மூவரோடு சேர்த்து எண்ணப்படும் பெருமையும் வீரமும் சிறைத்தவர்; தமிழ்ப் புலமை நிரம்பியவர்; செந்தமிழ்ச் செய்யுட்கள் பலவற்றை அவர் இயற்றியுள்ளார். அவர் அதியமான் என்ற மற்றொரு சிற்றரசர்பால் எக்காரணத்தாலோ பகை கொண்டார்.

5. அதியமான் என்பவர் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவர். தம்மை அடைந்த இரவலர்க்கு வளையாது பொருள் வழங்குபவர் வள்ளல் எனப்படுவர். அதியமான் ஒருவனை வீரர்களாயி யழவர்களுக்குத் தலைவர்; சேரமானுக்கு உறவினர்; ஒரு தருணத்தில் ஏழு அரசர்களைப் போரில் வென்றவர். தகநீர் என்பது அவர் தலைகரம். அஃது இக்காலத்துள்ள கைஞர் இராச்சியத்தில் இருப்பதாகக் கூறுவர் சிலர். சேலம் ஜில்லாவில் உள்ள தருமபுரியையடுத்த அதமன் (அதியமான்) கோட்டை என்னும் பகுதியே அக்காலத்தில் தகநீர் என வழங்கப்பட்டது என்பர் சிலர். அதியமான் ஊரைச் சார்ந்த ஒரு மலை உண்டு. அதற்குக் குநிரமலை என்பது பெயர். அதியமானுக்கு அதிகமான் நெடுமானஞ்சி, நெடுமானஞ்சி, எழினி என்னும் வேறு பெயர்களும் வழங்கி வந்தன.

6. அதியமான் புலவர்களைப் போற்றி ஆதரிக்கும் பண்புடையவர். அவ்வையர், பரனர் முதலிய பெரும் புலவர்கள் அதியமானைப் புகழ்ந்து பாடிபுள்ளார்கள். ஒரு நாள் அதிய-

மான் தமது குதிரை மலையின் மீதிருந்த இயற்கைக் காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டு வந்தார். அப்போது மலையின் ஒரு பிளவில் இருந்த கருகெல்லி மரத்தில் ஒரு கனியிருக்கக் கண்டார். அக்கனியைத் தின்றவர் கெடுநாள் சீலித்திருப்பர் என்பது அவருக்குத் தெரியும். அவர் தனியே இருந்தமையால், ஆபத்துக்குள்ளாகக்கூடிய இடத்தில் அம்மரம் இருந்ததையும் பொருட்படுத்தாமல், அதில் ஏறி அக்கனியைப் பறித்தார்.

7. தாம் பறித்த கருகெல்லிக் கனியைத் தின்று, அதன் பயனை அடைய அதியமான் மனம் எண்ணவில்லை. தாம் தீண்ட நாள் வாழ்த்திருப்பதைவிடத் தம்மைப்போன்ற அரசர் பலருக்கு அறிவுரை கூறிக் கல்வழிப்படுத்தும் பெருமையுடைய அவ்வையார் அதனைத் தின்று தீண்ட ஆபுனைப்பெறட்டும் என்று எண்ணியது அவர் மனம். அவர் தன்னாலமற்ற தன்மையைப் பாருங்கள்! அவர் விரும்பியபடியே அக்கனியைக் கொண்டு வந்து தம்மரசன்மலையில் இருந்த அவ்வையாருக்கு அளித்தார். அவரும் அதைத் தின்று அதியமானைப் புகழ்ந்து பாடினார்.

8. அத்தகைய அதியமானோடு பொர்தொடுக்க எண்ணிய தொண்டைமான், பேரியதொரு படைையைத் திரட்டினார்; புத்தம் புதிய போர்க்கருவிகள் பலவற்றைச் செய்வித்தார்; அவற்றிற்கு மெருகிட்டு, கெய்பூசி, மலர் மாலையும் மயிர்பிலையும் அணிவித்து, ஆபுதச்சாலையில் அழகுபெற அமைத்தார்; அதியமான் ஒப்பற்ற வீரராதலின், அவரை எதிர்க்கத்தக்க தருணத்தை எதிர்போக்கி இருத்தார்.

9. அச்செய்தி அதியமானுக்கு எட்டியது. ஆனால், அதியமான் மனத்தில் அப்போது போர் புரியும் எண்ணம் எழவில்லை. "எம் தொண்டைமானுடன் போர் தொடுத்தால், வீரர் பலர் வீணில் மடிவர்; நாடு நாசமாகும்; குடிமக்கள் இடர்ப்படுவார்கள். ஆகலால், போர் தொடுக்காமல் இருப்பதே நலம்," என்று அவர் எண்ணினார்; அரும்பெரும் புலவர் அவ்வையாரை அழைக்க, "அம்மையிர், தொண்டைமாளிடம் தாது சென்று போரைத் தடுக்கத் தக்கவர் கீரே, என் பொருட்டும், என்னுடைய குடிமக்கள் பொருட்டும் கீலிர் இதுனைச் செய்ய வேண்டுகிறேன்," என்றார்.

10. அநியமன்பால் -அனவற்ற அன்புகொண்டிருந்த அவ்வையார் அதற்கெதிர்த்து, உடனே தகதிரை விட்டுப்பறப்பட்டார்; பல நாட்கள் நடந்து காஞ்சிபுரத்தை அடைந்தார். அருந்தமிழ் மூதாட்டியராகிய அவ்வையாரின் வரவை அறிந்த தொண்டைமான், அவருக்கு உலவரவுக் கூறிப் பெரிதும் உபசரித்தார். அவ்வையார் கெடு கேரம் தொண்டைமானுடன் பற்பல விஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்; பின்பு தாம் தூது வந்த காரியத்தைத் தெரிவித்தார்; தம் இன்னுரைகளால் தம் கருத்தைத் தொண்டைமான் கன்கு உணரச் செய்தார். அவ்வுரைகளைக் கேட்ட தொண்டைமானுக்குப் போரில் இருந்த விருப்பம் விரைவில் மாறிவிட்டது.

11. ஆயினும், தம் ஆயுத பலத்தை அவ்வையார் அறிந்து சென்று, அநியமானுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் என்னும் அவர் தொண்டைமான் உள்ளத்தில் தோன்றியது. ஆகவே, அதற்கு முன்னர் அவ்வையார் தம் அரண்மனைக்கு வந்ததில்லையாதலால், அதனை அவருக்குக் காட்டுவதுபோல அழைத்துச் சென்றார்; அரண்மனையின் பல பாகங்களையும் காட்டிக்கொண்டே படைக்கலக் கொட்டிலுள் நுழைந்தார்; அங்கிருந்த படைக்கலங்களை அவ்வையாருக்குக் காட்டி, நீள்கூர். அவற்றைக் கண்ட அவ்வையார், தொண்டை மான் கருத்தை அறிந்தார்; அநியமான் வீரத்தை அவர் கன்குணரும்படி செய்ய சிச்சயித்தார்.

12. “காஞ்சிபுர வேந்தரே, உமது அரண்மனையின் வன்மையும், படைக்கலங்களின் பெருமையையும் என்னென்றுரைப்பேன்! ஆ! புத்திப் புதிய படைக்கலங்கள்! எவ்வளவு அழகாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன! இவற்றின் கைப்பிடிதலும் கம்புகளும் எவ்வளவு அழகாயுள்ளன! ஒவ்வொன்றும் மெருகிடப்பட்டு மின்றுகின்றதே! கெய் பூசப்பெற்ற இவை யிலே அணியப்பட்டு, மார்பை மூடிப்பெற்றதல்லவா காட்டியலிக்கின்றன! தொண்டைகாட்டு மன்னரே, உம்முடைய படைக்கலங்களின் பெருமையை எவ்வளவு புகழ்வேன்! இவற்றை நோக்க அநியமானுடைய ஆயுதங்கள் எம்மாதிரியாம்! அவை பலகவதரக் குத்திக்குத்தி நுனி மழலகையும், அடி முறித்தும், கம்பிழத்தும், கைப்பிடி உடைத்தும், இரத்தக்கறை சிறைத்தும் கொல்லல் கொட்டி, சித்த மிடக்-

கின்றன. அவற்றிற்கு இவ்வளவு அழகும், பெருமையும் எங்ஙனம் அமையும்?" என்று கூறினார் அவ்வையார்.

13. அவ்வையாரின் சொற்களின் ஆழ்ந்த பொருளைத் தொண்டைமான் அறிந்தார்; தம்முடைய படைக்கலங்களைப் புகழ்வது போல இகழ்ந்தும், அதியமான் படைக்கலங்களை இகழ்வது போலப் புகழ்ந்தும் பேசிய அவ்வையாரின் அறிவைக் கண்டு வியந்தார். தம்முடைய படைக்கலங்கள் போரில் உபயோகிக்கப்பட்டாமையால் புத்தம் புதியவையாய்க் காட்சி அளித்தன; அதியமானுடையவை அடிக்கடி போரில் உபயோகிக்கப்பட்டமையால் உடைபட்டுக் கொல்லன் உலைக்களத்திற்கிடந்தன. இவ்வளவு நுட்பமாகத் தம்மை இகழ்ந்த அவ்வையாரிடம் தொண்டைமான் சினம் கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக, அவருக்கு அவ்வையாரிடம் இருந்த மதிப்பு மேலும் அதிகரித்தது. அவ்வையார் மொழிகளுக்கிணங்கித் தொண்டைமான் போரைத் தவிர்த்தார்.

14. அக்கால புலவர்களின் நுட்ப அறிவைக் கவனித்தீர்களா? அதுமட்டு மன்று; தாம் விரும்பியதை மன்னையிற்றே என்று மறைக்காமல் கூறும் மன வல்லமையைக் கவனியுங்கள். அரசர்களுக்கு அறிவு புகட்டும் ஆற்றல் அவ்வையாரிடம் மட்டுமன்றி, அக்காலப் புலவர் எல்லாரிடத்தும் இருந்தது என்பதை விளக்கப் பண்டைய நூல்களில் பற்பல செய்திகள் உண்டு.

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :

அ. பண்டைக் காலத்தில் தமிழ் நாட்டையாண்ட மூவேந்தர் யாவர்?

ஆ. குறுநில மன்னர் என்பார் யார்?

இ. இளந்திரையர் என்பவர் யார்? அவர் சிறப்புக்கள் யாவை?

ஈ. அதியமான் என்பவர் யார்? அவர் பெருமைகள் யாவை?

உ. அதியமானிடம் அன்புகொண்டிருந்த புலவர் யார்?

ஊ. அப்புலவருக்கு அதியமான் செய்த அருஞ்செயல் யாது?

எ. அதியமான் தொண்டைமானுடன் போர் புரிய ஏன் விரும்பவில்லை?

ஏ. தொண்டைமானிடம் தூது சென்றவர் யார்?

ஐ. தொண்டைமானுடைய படைக்கலச் சாலையைக் கண்ட அவ்வையார் கூறிய மொழிகள் யாவை?

ஓ. அவற்றின் உட்பொருள் யாது?

2. பொருத்தமான வினைமுற்றக்களைக் கோடிட்ட இடங்களில் முக்காலங்களிலும் அமைத்து எழுதுக:

அ. காணும் என் னன்பனும் கோட்டைக்கு — (போ)

ஆ. காணும் நீயும் பத்து — (விளையாடு)

இ. காணும், நீயும், மனியும் வேலைகளை — (செய்)

3. கீழே தரப்பட்டுள்ளவற்றைக் கவனித்துச் சொல்லியபடி செய்க:

சோறு + செல்வு = சோற்றுச் செல்வு

ஐ என்னும் எழுத்தை இறுதியில் உடைய சொல்லொடு மற்றொரு சொல் வந்து சேரும்போது ஐ என்னும் எழுத்திதழ்ந்ந் என்னும் எழுத்து இடமும். கீழே தரப்பட்டுள்ளவைகளைச் சேர்த்தெழுதுக:

வயிறு + வலி =

கயிறு + கட்டில் =

கிணறு + தவளை =

பயறு + உருண்டை =

தாறு + கோல் =

சேறு + கண்டி =

வரலாறு + தூல் =

4. அகராதி பார்த்துப் பொருள் எழுதுக:

இராயபாரி, சந்தார், ஆற்றல், செய்யுள், வரையாறு, பன்பு, பீலி, இடர், அவா, படைக்கலம், கொட்டில், கிணம்.

13. கண்ணகி வழக்குரைத்தல்

[நாடகம்]

காட்சி—1

நடிகர் : பாண்டிமாதேவி, தோழியர்

இடம் : பாண்டிமாதேவியின் அந்தப்புரம்

காலம் : முற்பகல்

(பாண்டிமாதேவியார் ஒரு சீடத்தில் அமர்த்திருக்கிறார். தோழியர் அருகில் அமர்த்துள்ளனர்.)

ஒரு தோழி : தேவியே, மன்னிக்கவேண்டும். உங்கள் அழகிய முகம் என்றும் போல் இல்லை இன்று; சிறிது வாட்டமுற்றிருக்கின்றது; பொலிவிழந்து காணப்படுகின்றது. காரணம் யாதோ? உடல் நலம் இன்மையால் அங்ஙனம் உளதோ? தெரிவித்தால் உடனே ஆவன செய்யலாமே!

பாண்டிமாதேவி : பாக், நீ கூறுவது உண்மையே. ஆனால், உடலில் கோய ஒன்றுமில்லை; மனத்தான் நலிவடைந்துள்ளது.

தோழி: கோப்பெருந்தேவியர், எனம் கொழிக்கும் னவைய நாட்டுக்கிறவியரே, மீனாட்சிகந்தார் அருளால் எல்லாச் செல்வங்களையும் பெற்று வினங்கும் உங்கள் மனம் நலிவடையக் காரணம் யாதோ? விருப்பமிருப்பின் அடியாள்மீது அன்புகூர்ந்து அதனை வெளியிடுங்கள். இன்றே—இவ்வீ—இப்போதே அதனை அகற்றத்தரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளலாம்.

பா—தேவி: உங்களுக்குத் தெரியாமல் மறைக்க வெண்டிய இரகசியம் ஒன்றுமில்லை. இன்று விடியற்காலையில் சில திக்கனவுகள் கண்டேன். கடைரி தூமத்திற்காணுங்கனவு உடனே பலிக்கும் என்று கனா நாய் வல்லார் கூறிகேட்டுள்ளேன். அதனாற்றான் என் மனம் கலங்கின்றது!

தோழி: பாண்புமாதேவியர்! நீங்கள் கூறுவது உண்மையே. ஆயினும், ஆண்டவன் அருள் பெற்றவர்களிடத்திலே 'நாளென் செய்யும்? வினைதான் என் செய்யும்? நாடி வந்த கோள் என் செய்யும்?' என்ற ஆன்றோர் வாக்குக்கிணங்க திக்கனவு யாது செய்யவல்லது? அக்கனவு இன்னதென விவரிக்கலாமான்றோ?

பா—தேவி: பாங்கி, விவரிக்கலாம். அநாத் திணக்குந்தோறும் மனம் வேதனைபுறுகின்றது! விவரிக்கவும் வாய் நடுக்குறுகின்றது; ஆயினும், கூறுவோன், நென்: நான் கண்ட கனவுகள் பல. ஒன்றில் செங்கோலும் வேண்புநாடையும் நிலத்து வீழ்த்தன: ஆசா வாயில் ஆராய்ச்சி மலையிற் குரல் நடுங்கியது. ஒரு கனவில் எட்டுத் திக்குகளும் அதிர்ந்தன: சூரியனை விழுங்கக்கூடிய இருள் உண்டாயிற்று. மற்றொரு கனவில் இரவில் இத்திரவிக் இட்டிருத்தது: பகலில் மின் மீன்கள் விழுந்தன. ஆதலால், வருவதோர் உற்பாதம் உண்டு. இவற்றை மல்லர்க்கு உரைப்போம். வந்தக.

தோழி: அங்ஙனமே செய்வோம். ஆடியங்கிக்! கம் கோப்பெருந்தேவியர் அரசர் அளவக்குச் செய்கின்றார். அதி-
விறைவில் அட்டமக்கலங்கள் வந்தி வருங்கள்.

எவல் மகளிர்: இதோ வந்துவிட்டோம் அம்மாளி.

[திரை]

காட்சி—2

நடிகர் : பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன், கோப்பெருந்தேவி, கண்ணகி, மந்திரிகள், பிரதானிகள், வாயிற்காவலன், ஏவல் மகளிர் முதலியவர்.

இடம் : பாண்டியன் அவைக்களம்

காலம் : முற்பகல்

[பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் அரியணையில் அமர்ந்திருக்கின்றான். மந்திரிமார், பிரதானிகள் அவையில் அமர்ந்திருக்கின்றனர். பாண்டிமாதேவி சபையைநோக்கி வருகின்றாள். அவளை ஏவல் மகளிர் அட்டமங்கலங்களை ஏந்திக்கொண்டு சூழ்ந்து வருகின்றனர்.]

ஏவல் மகளிர் : பாண்டியரின் பெருந்தேவியார் வாழ்க! கோப்பெருந்தேவியார் வாழ்க! (பாண்டிமாதேவியார் அரசன் அருகில் வந்து வணங்குகின்றார்.)

நெடுஞ்செழியன் : தேவி, மீனாட்சிசுந்தரர் அருளால் மங்களம் உண்டாகட்டும்! (தன் அரியணையின் ஒரு புறத்தைச் சுட்டி) இங்கு அமர்க. திடீரென்று நம் அவையின்கண் வரக் காரணம் யாதோ? ஏன் உன் முகம் வாடியிருக்கின்றது? உடல் நலமின்றோ? பிற காரணம் யாதேனுமுண்டோ?

கோப்பெருந்தேவி : நாதரே, அடியாள் இன்று விடியற் காலையில் சில திக்கனவுகள் கண்டேன். அது முதல் என் உள்ளம் நடுங்காநின்றது. நம் செங்கோலும் வெண்கொற்றக் குடையும் நிலத்தில் வீழ்ந்தன! ஆசார வாசலில் ஆராய்ச்சி மணியின் குரல் நடுங்கியது!

நெடுஞ்செழியன் : ஆ—என்ன! செங்கோலும் குடையும் நிலத்தில் வீழ்ந்தனவா? அமைச்சர் பெருமக்களே, கேட்டீர்களா கோப்பெருந்தேவி கூறியதை!

[அத்தருணத்தில் அவைக்கு வெளியே சீன்ற வாயிற்-
காவலனைக் கண்ணகி அணுகி,]

கண்ணகி : வாயிலோடியே, வாயிலோடியே, அறநெறி மறந்த
அரசனின் வாயிலோடியே, 'கணவனை இழந்தாள் ஒருத்தி,
கையிற் சிலம்பொன்று ஏந்தி வந்து வாயிலில் காத்திருக்-
கின்றாள்' என்று நீதி கெட்ட நெடுஞ்செழியனுக்கு
அறிவிப்பாயாக!

காவலன் : (-அரசனை யணுகி) அரசர் பெருமானே, வாயிலில்
வந்திருக்கிறாள் ஒருத்தி : அவள் எருமைக்கடாவை
வாகனமாகக்கொண்ட கொற்றவையும் அல்லள் ; பீடாரி-
யும் அல்லள் ; பத்திரகாளியும் அல்லள். அவள் கண்கள்
நோபக்கனலைக் கக்குகின்றன. கணவனை இழந்தவளாம்;
கையிற் சிலம்பொன்று ஏந்தியுள்ளாள்.

நெடுஞ்செழியன் : அவள் வருக. அவளை விரைவில் உன் விடுக.
[கண்ணகி சபையில் வந்து மன்னன் முன் நிற்கின்றாள்.]

நெடுஞ்செழியன் : பெண்ணே, ஏன் கண்ணீர் சொரிகின்றனை?
நீ யார்?

கண்ணகி : நான் புகார் நகரில் வாழ்வேன். அவ்வுர்ப் பெருங்-
குடி. வணிகர் மகாத்துவான் என்பவரின் புதல்வர் கோவல-
னுக்கு மனைவி யான். அவர் ஊழலின்பால் உமது நகரில்
வந்து, என் காற்சிலம்பொன்றை விலைப்படுத்த விரும்பி,
உம்மாத் கொலைபுண்டார் ; என் பேர் கள்ளாடி.

நெடுஞ்செழியன் : நன்று! கன்வனைக் கொல்லுதல் நீதிதானே?

கண்ணகி : தீரக் கேட்டறியாமல் கொலைக்கட்டையிட்டுக்
கோவலரைக் கொன்றமையான். உமது நீதி முறைமை
கெடுவதாயிற்று ; அதனைக் காட்டுவேன். என் சிலம்பின்
அரி மாணிக்கம்.

நெடுஞ்செழியன் : என் தேவியுடைய சிலம்பின் பரவ்முத்தே.

(உடனே இரண்டு சிலம்புகளும் கொண்டு வந்து வைக்கப்-
படுகின்றன. கண்ணகி தன் காற்சிலம்பை எடுத்துத் தரையின்-
மீது விசி எறிவாள். அது உடைகிறது. அதனால் இருந்த
அரி மாணிக்கம் என்பதை அரசன் காண்கின்றான்.)

ஆ! என்னே என் மதி! என்னே என் முறை! அந்தோ! பொற்கொல்லன் பொய்யுரை கேட்ட யானோ அரசன்! யானே கன்வன்! என் அருமரபு என்னால் பழியுற்றதே! என் ஆயுள் கெடுவதாக! (அரசன் அசியணியிற்சாப்த்து மரணமடைகின்றான்.)

[திரை]

பயிற்சி:

1. வீடை எழுதுக:

அ. அரங்கின் முகம் பொலிவிழத்ததற்குக் காரணம் என்ன?

ஆ. பாண்டியாதேவி கண்ட தீக்கனவுகள் யாவை?

இ. கண்ணகி வாயிற் காவலனிடம் கூறியவை யாவை?

ஈ. காவலன் கண்ணகியை எவ்வாறு வருணிக்கிறான்?

உ. பாண்டியன், “நீ யார்?” என்று கேட்டதற்குக் கண்ணகி கூறிய வீடை யாது?

ஊ. கண்ணகி தன் வழக்கை எவ்வாறு வென்றாள்?

எ. தான் நீதி தவறியிட்டதை அறிந்த மன்னன் கூறியது என்ன?

2. இக்காட்சிகளில் அடங்கிய கதையை உன் சொந்தச் சொற்களால் எழுதுக.

14. உழவுத்தொழில்

1. இந்தியா விவசாய நாடு. இதில் ஏறத்தாழ ஆறு லட்சம் ஊர்கள் உள்ளன. அவற்றில் வாழும் மக்களுள் பெரும்பாலார் பயிர்த்தொழில் செய்து பிழைக்கின்றனர். நம் நாட்டு மக்களுள் நூற்றுக்கு அறுபத்தைந்து பேர் ஏர்த்-தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது கணக்கிடப்பட்டுள்-ளது. இதனால், நம் நாட்டவர் முற்காலத்தில் வேறு தொழில்களை அறிந்ததில்லை என்று நினைக்கலாகாது. உழவுத் தொழிலை ஒப்புயர்வற்ற தொழிலாக அவர்கள் மதித்ததே அதற்குக் காரணம். இது பற்றியே, 'சிறைத்தேடிச் சிறைத்-தேடு; ஓதுவாரேல்லாம் உழுவார் தலைக்கடையிச்,' என்னும் பழ மொழிகள் தோன்றின. அன்றியும்,

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றேல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

“உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை; கண்டீர்
பழுதுண்டு வேறொர் பணிக்கு.”

என்னும் வள்ளுவர் வாக்கும் உழுதொழிலின் உயர்வை கங்கு விளக்கும்.

2. இத்தகைய சிறந்த தொழில் இக்காலத்தில் இழிநிலை எய்தியுள்ளது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. அவற்-றுள் முக்கியமானவை இரண்டு: ஆங்கில ஆட்சியில்—உழ-தொழிலைவிட, பிறைகத்தொழில்களைவிட—ஏதேனும் உத்தி-யோகம் செய்வதே சிறந்ததென்னும் தவறான கொள்கை பரவலாயிற்று. அதிலும், அரசாங்கத்தில் உத்தியோகம் செய்வது சால்செறிந்தது என்னும் கொள்கை வலியுற-லாயிற்று. இது பற்றியே, 'கோழி மேய்த்தாலும் சும்பினியில் மேய்க்கவேண்டும்,' என்னும் முது மொழியும் தோன்றியது. இதில் 'சும்பினி' என்னும் சொல் ஆங்கிலக் கிரேக்க இந்தியக் கம்பெனையைக் குறிப்பதாகும். ஆதலால், பட்டணவாசிகளே-யன்றிக் கிராமவாசிகளும் ஆங்கிலவர் கற்று உத்தியோகம் தேடத் தொடங்கி விட்டார்கள். இக்கொள்கையால் உழு-தொழிலையன்றிப் பிற தொழில்களும், நம் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியும் சிர்க்கையத் தொடங்கின. ஏர்த்தொழிலின்

இன்றைய இழிநிலைக்கு இவ்வுத்தியோக மோகம் ஒரு காரணம்; மற்றொரு காரணம், நம் மக்களின் கல்வியின்மை. கிராம மக்களிடையே போதிய கல்வி இல்லாமையால், அவர்கள், 'பழங்காலைத் தூக்காதே; புதுக்காலை வேட்டாதே.' என்றும் பழமொழிக்கிணங்கப் பண்டைப் பயிர்த்தொழில்முறைகளைக் கைவிடவும், நவீன முறைகளை மேற்கொள்ளவும் மறுக்கின்றார்கள். இனிப் பயிர்த்தொழில் முறைகளைப்பற்றிக் கவனிப்போம்.

3. பயிர்த்தொழிலுக்கு இன்றியமையாத சில சாதனங்கள் உண்டு. அவற்றைக் கீழ் வரும் பாட்டால் அறிக:

“ஏனும் இரண்டேதாய் இல்லத்தே வித்துளதாய்,
நீர்அருகே சேர்ந்த நிலம்உளதாய்—ஊர்அருகே
சேன்று வரற்கேளிதாய், செய்வாரும் சொற்கேட்கில்
என்றும் உழவே இனிது.”

இப்பாட்டால் உழவுத்தொழில் இனிது கடைபெறுதற்கு ஏனும், வித்தும், நீர் வசதியுள்ள சிறந்த நிலமும் இன்றியமையாதவை என்பது தெளிவாகின்றது. முதலில் நிலத்தைப்பற்றிக் கவனிப்போம்: நன்செய், புன்செய் என நிலம் இருவகைப்படும். ஆறு, ஏரி, குளம், கிணறு முதலிய நீர்நிலைகளிலின்று நீர் பாய்ச்சிப் பயிரிடப்படும் நிலம் நன்செய்; மழையொன்றினையே ஆதாரமாகக்கொண்டு பயிரிடப்படுவது புன்செய்; இது 'வான்ம் பார்த்த பூமி,' என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இவற்றுள் நன்செய்யே பெரும்பயன் அளிக்க வல்லது.

4. நன்செய் நிலத்தில் விதைக்கும் முறைகள் இரண்டு: ஒன்று, புழுதிக்கால் விதைப்பு; மற்றொன்று, சேற்றுக்கால் அல்லது சேடை விதைப்பு. புழுதிக்கால் விதைப்பென்பது நிலத்தை நீர் இல்லாமல் சிறிது சுரம் இருக்கும்போது, நன்றாக ஆழ உழுது, அதில் தாவியத்தை விதைப்பதாகும். இந்த முறையில் விதைப்பது சிறந்தது. சேடை விதைப்பென்பது நிலத்தில் நீர் பாய்ச்சி, ஆழ உழுது, சேருக்கி விதைப்பதாகும்.

5. நிலத்தின் தன்மைக்கேற்றபடி விதைத்த பிறகு, அல்லது விதைப்பதற்கு முன்பு, எலுவிட வேண்டுவது மிகவும்

அவசியமாகும். இதை வள்ளுவர் ஒரு குறளின் மூலம் வற்புறுத்தியுள்ளார். அது வருமாறு:

“எரினும் நன்றால் எருவிதேல்; கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு.”

ஏர் உழுதலைக்காட்டிலும் எருவிடுதல் நன்று என்பதையும், உழுது எருவிட்ட பிறகு களை கட்டலும், நீர் பாய்ச்சுதலும், பயிரைப் பட்டிமாடு முதலியவற்றினின்று பாதுகாத்தலும் பிறந்த பயனைத் தரக்கூடியவை என்பதையும் இக்குறள் உணர்த்துகிறது. பயிரைப் பாதுகாத்தால், அது கதிர் விட்டு விளையும். தாவிய மணிகள் நன்கு முற்றிய பிறகு அறுவடை செய்து, கட்டுகள் கட்டிக் களத்திற்கொண்டு போர்க்கவேண்டும். அங்குப் பயிரை அரிபரியாக எடுத்துத் தரையின் மீது அடித்துத் தாவியத்தைப் பிரிக்க வேண்டும். தாளில் எஞ்சி நின்ற தாவியத்தைப் பிணையடித்துப் பிரிப்பது வழக்கம். தாவியம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு, அதை வெயிலில் உலர்த்த வேண்டும். பிறகு தூற்றிப் பதர்களை நீக்க வேண்டும். ஆனால், விதைக்கென ஒதுக்கப்படும் தாவியம் சிறிதும் சுரமில்லாதிருக்கும்படி உலர வேண்டும். இதுவரை பயிரிடும் முறைகளைப்பற்றிக் கூறப்பட்டது.

6. இவர் நமது நாட்டுப் பயிர்த்தொழிலும், பயிரிடும் முறையும் முன்னேற்றதற்கான செயல்களைப்பற்றிக் கவனிப்போம்: இந்தியாவில் ஓர் ஏக்கரில் 1000 பவுண்டு எடை நெல்லுக்குமேல் உற்பத்தியாவதில்லை. ஆனால், ஐப்பாளிய் இரு மடங்கும், இத்தாலியில் ஐந்து மடங்கும் உற்பத்தியாகின்றன. இங்ஙனமே இந்தியாவில் கோதுமை ஓர் ஏக்கருக்கு 750 பவுண்டுக்குமேல் விளைவதில்லை. ஆனால் இங்கிலாந்தில் 2000 பவுண்டுக்குமேல் விளைகிறது. இக்குறிப்புக்களால் நம் நாட்டுப் பயிர்த்தொழில் மிகவும் முன்னேற்றமடைய வேண்டுமென்பதை அறிகிறோம். முன்னேற்றத்துக்கு இடர்ப்பாடுகள் எத்தனையோ உண்டு. ஆயினும், ஒரு சில சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டாற்கூட நம் நாட்டுப் பயிர்த்தொழில் முன்னேற்றமடைவது நிண்ணம்.

7. இந்தியாவில் எல்களாலும் பூக்களாலும் செதமடையும் பயிரின் வருஷ மதிப்பு 13 கோடி பவுன் என்பது

மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நெல் சரியான முறையில் சேமித்து வைக்கப்படாமையால், நூற்றுக்கு ஐந்து விதம் சேதமாகிறது. ஆகவே, இந்த இரண்டு விஷயங்களில் கவனத்தைச் செலுத்துவதனாலேயே நம் நாட்டுக்கு எவ்வளவு இலாபம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

8. நம் நாட்டில் இயற்கை எருவைச் சரியாகச் சேமித்து வைப்பதில்லை. சாணியை வரட்டியாகத் தட்டி விற்றுவிடுமின்றார்கள்; அல்லது எரித்துவிடுகிறார்கள். தழை எருவை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவதில்லை. இவற்றைச் சரியான முறையில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அன்றியும், செயற்கை எரு வகைகளில் நிலத்துக்குத் தக்கதை அறிஞர்களின் ஆலோசனையைக் கேட்டு உபயோகிக்க வேண்டும்.

9. விதைகளை உபயோகிப்பதிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நன்றாக முற்றிய விதையைத் தேர்ந்தெடுத்து வெயிலில் உலரவைத்து, உபயோகிக்க வேண்டும். நல்ல விதை கிடையாவிட்டால், விவசாயப் பண்ணைகளில் விற்கப்படும் விதைகளை வாங்கிப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

10. பண்டு முதல் பழக்கத்தில் இருந்து வரும் உழவுக் கருவிகளை சாலச் சிறந்தவை என்று எண்ணுவது தவறு. புதுக் கருவிகளை உபயோகிக்க வேண்டும். 'அகல உழுவதைக் காட்டிலும் ஆழ உழுவதே நல்லது,' என்பது பழமொழி. ஆதலால், புதுமாதிரிக் கலப்பை உபயோகிப்பதால் ஆழ உழுவது சாத்தியமாகும்.

11. நீர்ப்பாசன வசதியும் மிக முக்கியமானது. மழை நீரையே கட்டி இருத்தல் கூடாது. கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டும். குழாய்க்கிணறுகளை அமைக்கவேண்டும். கிணற்று நீரை இறைப்பதிலும் சில நல்ல முறைகளைக் கையாள் வேண்டும். மாதிகளை முன்னுக்கும் பின்னுக்குமாக ஒட்டித் துன்புறுத்தும் கபில ஏற்றம் நீக்கப்பட வேண்டும். சுற்றும் கபிலையே சாலச் சிறந்தது. கிணற்றுப்பாசனம் உள்ள நிலங்களை வேலியால் பாதுகாத்து, கறிகாய், பூ, பழம் முதலிய பல பொருள்களைப் பயிர் செய்யலாம். வெறுந்தானியங்களை

மட்டும் பயிரிடுவது அவ்வளவு சிறப்புடையதன்று. காய்கறி-களையும், பழம் மரங்களையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுவது அவசியமாகும்.

12. நம் நாட்டுப் பயிர்த்தொழில் முன்னேற்றமடைய இன்னும் எத்தனையோ முறைகளைக் கையாளலாம். ஆயினும், இதுவரையில் கூறப்பட்ட முறைகளை ஒவ்வொரு விவசாயியும் மேற்கொண்டால், உணவுப் பஞ்சம் என்பது இந்தியாவை விட்டு நிரந்தரமாக ஒட்டமெடுப்பது நிச்சயம்.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக:

அ. நமது நாட்டை விவசாய நாடு என்று கூறக் காரணங்கள் யாவை?

ஆ. பண்டு முதல் இன்றளவும் நம் நாட்டில் பயிர்த்தொழிலே முக்கியத் தொழிலாய் இருக்கக் காரணம் யாது?

இ. பயிர்த்தொழிலே சிறந்த தொழில் என்பதற்குக் கூறப்படும் காரணங்கள் யாவை?

ஈ. உன் பாடத்திலிருந்து பயிர்த்தொழில் சம்பந்தமான குறள் வெண்பாக்கள் இரண்டும், பழமொழிகள் இரண்டும் எழுதுக.

உ. நம் நாட்டில் பயிர்த்தொழில் இழி நிலையில் இருக்கக் காரணம் யாது?

ஊ. நம் நாட்டில் பயிர்த்தொழில் முன்னேற்றமடைவதற்கு மேற்கொள்ளத்தக்க சில முறைகளைக் கூறுக.

2. இரண்டு வாக்கியங்களையும் ஒரே வாக்கியமாக எழுதுக:

இந்தியா விவசாய நாடு.

இதில் ஆறு லட்சம் இராமங்கள் உள்ளன.

3. கேள்விகளாக மாற்றுக :

அ. நம் நாட்டவர் வேறு தொழில்களை அறிந்துவைக்கவில்லை.

ஆ. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு.

4. வாக்கியங்களில் அமைத்தேழுதுக :

இழிகிலை, கொள்கை, சாலச்சிறந்தது, முதுமொழி, சீர்குலைய, போதிய, இன்றியமையாத, உயர்வு.

5. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

ஒப்புயர்வு, சீர், தலைக்கடை, இழிகிலை, எய்தி, சால, சீர்குலைய, வித்து, சேடை, களைகட்டல், அரி, பண்ணை.

15. இசையால் நேர்ந்த இன்னல்

1. அக்கதபுரம் என்பது தமிழ் நாட்டில் உள்ள பேரூர்-களுள் ஒன்று. அதன் அன்றமயில் உயர்ந்து தழைத்த மரங்கள் நிறைந்த ஒரு பொழிவில் உண்டு. அந்நுட்சென்றால் ஓர் அசிரமத்தைக் காணலாம். அது மிகப்பார்த்தது : மண் அவர் எழுப்பிக் கட்டப்பட்டது ; அதன் கூரை, பனியோலையால் வேயப்பட்டது. அது ஒரு பாடசாலை ; அதைச் சூழ்ந்து பல குடிசைகள் காட்சியளித்தன. அவற்றுள் ஒன்று, சற்றுப் பெரியது. அதில் ஆசிரியரும் அவர் மனைவியாரும் வசித்தனர், மற்றக் குடிசைகள் மாணவர் வாழும் விடுதிகள். அக்கதபுரத்துச் சிறுவர் அனைவரும் அய்யத்த தம்பி, ஆசிரியர்க்குப் பல தென்னுகளைப் புரிந்துகொண்டு, கல்வி கற்று வந்தனர். இதுவே பண்டைக் கல்வி முறை. அக்காலத்தில் குருகுல வாசம் என வழங்கியது இதுவே.

2. அக்கதபுரத்துக் குருகுலத்தின் தலைவர் அன்பானவர் என்றும் கணக்கார். அக்காலத்தில் ஆசிரியர், கணக்கார் என்ற வழங்கப்பட்டார். அன்பானவர் இயல், இசை, நடனம் என்னும் மூத்தமிழிலும் வல்லவர். ஆசிரியர்க்கிருக்கெவன்டிய குணங்கள் அனைத்தும் அவரிடம் சீராய் இருந்தன : ஆனால், ஒரு துர்க்குணம் மட்டும் குடிசொண்டிருந்தது : கட்டுப்பாட்டை மீதானிருந் வற்புறுத்தியதே அத்துர்க்குணம்.

3. தம் மாணவர்கள் குருகுலத்தை விட்டு வெளியேறும் போது, சிறந்த கவிஞர்களாயத் திகழ வேண்டும் என்பது அவரது ஆவல். அதற்குத் தக்க வாழ்வு அளிப்பதற்காகத் தம் மாணவர்கள் தம்பிடம் தெரிவிக்க விரும்பும் செல்தகளைப் பாட்டாக இசையுடன் கூறிவண்டும் என்பது அவர்கட்டிய. "பாட்டுடையது இசையுடையது. பாட்டை இசையுடன் படிக்கவேண்டும். அன்னவியில், அது பாட்டாகிவிட்டது," என்று அவர் அடிக்கடி, தம் மாணவர்க்குக் கூறுவர் : அன்றியும், இசையொடு பாட்டைப் பாடாதவரைக் கடுகியவாகவும் தண்டிப்பார்.

4. இக்காரணத்தால் அக்குருகுலத்தில் இருந்த மாணவர் அனைவரும் குருவினிடம் தம் விருப்பங்களையும், செய்திகளையும் பாட்டுக்களின் மூலம் இன்னிசையோடு தெரிவித்து வந்தனர். இம்முறையில்,

“மும்மல மறுத்த மூர்த்தியே, வணக்கம் !
நம்முடைப் பசுவை நலமுடன் கொண்டு
சேன்றதை மேய்த்துத் திரும்பிட யானும்
இன்றதும் மாணையை எதிர்பார்க்க கின்றேன்,”

என்று பாட்டிசைத்துப் பசுவைக் கொண்டுபோய் மேய்த்து வர உத்தரவு கெட்பான் ஒரு மாணவன். ஆசிரியர் ஆனந்தமடைவார்.

“கோதறு குணங்கள் மிக்க குருநாத ! போற்றி ; இன்று
குதூர வுடனே மேன்றன் அன்னையா ரேனையழைத்துத்
நூற்று வனத்துக்கேகித் தர்ப்பையும் விறகும் கொண்டு
போதுடன் வரப் பணித்தார் போய்வரு கின்றேனையா !”

என்று இசையோடு பாட்டிடக்கூறி, காட்டுக்குச்சென்று தர்ப்பையும் விறகும் கொண்டு வரும்படி குருபத்தினியார் தனக்கு இட்ட ஆணையைக் கூறி விடை கொண்டு செல்வான் ஒரு மாணவன்.

5. இங்ஙனம் பாட்டும் இசையும் பேச்சுக்களில் நீரம்ப இடங்கொள்ளலாயின அக்கதப்புத்துக்குருகுலத்தில். இதைக் கண்டு கணக்காயர் அன்பானந்தர் மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தார்.

6. நிம்நிலசமையங்களில் ஆசிரியர் கற்றுப்புறங்களிலிருந்த கிராமங்களுக்குச் சென்று, தம் குருகுலத்துக்கு அவசியமான பொருள்களைக் கிராமத்தவரிடமிருந்து பெற்று வருவார். அப்போது அவர் தம்பிபிடிருந்த ஒரு குதிரையின்மீது ஏறிச் செல்வார். அக்குதிரையை அவர் அன்புடன் வளர்த்து வந்தார். அது எப்போதும் ஒரு கொட்டகையில் கட்டப்பட்டிருக்கும்.

7. ஒரு நாள் அன்பானந்தரும் சீடர்களும் அங்ஙனையில் இருந்த அடவிக்குச் சென்றார்கள். ஒரு மாணவன் மட்டும் பள்ளியிலிருந்தான். அத்தருணம் தற்செயலாகக் குதிரைக் கொட்டகையில் நிப்பிடித்துக் கொண்டது. தலிமமாய் இருந்தபடியால், ஒன்றும் செய்ய இயலாத அம்மாணவன், மருவும் சீடர்களும் சென்றிருந்த அடவி நோக்கி ஓடினார்.

ஓடும்போதே ஆசிரியரிடம் தான் சொல்ல வேண்டிய செய்தி அமையும்படி, ஒரு பாட்டை இயற்றி அதை மொகன ராகத்-
தில் பாடி ஆசிரியரை மகிழ்ச்சியை வேண்டுமென்று முடிவு
செய்து கொண்டே போனான்.

8. ஆசிரியரை அணுகினான். வியர்வைசொட்ட, மூச்சுத்-
தின்ற அவன் தம் முன் சின்றதைக்கண்ட ஆசிரியர் மனத்துள்
பல ஐயங்கள் எழுந்தன, "அப்பனே, இத்தனை விரைவாக
மீ வந்த காரணம் என்ன?" என்றார் அவர். மாணவன் தொன்-
டையைச் சிறிது களைத்துக்கொண்டு, பாடத் தொடங்கினான்:

"மாசறுகுணத்தாய் போற்றி! மாதவத்தலைவா போற்றி!"
என்று கூறி இராகத்தைச் சிறிது விவரரிக்கத் தொடங்கி-
னான். குருநாதர் இடை மறித்து, "அடே! இராகம் பாடி-
யது போதும்! எங்களைத் தேடிவடி வந்ததத்துக் காரணத்-
தைக் கூறு!" என்று அதட்டினார். மாணவன் உடனே
இரண்டாம் அடியைப் பாடத் தொடங்கினான்;

"வீசகல் மூச்சு வாங்க வியர்வைமென் மேலும் சித்த"
"சரி, போதும்! மூச்சு வாங்குவதும், வியர்வை சித்துவதும்
தெரிவின்றன. ஆசிரமத்தில் என்ன கோர்த்தது? எம் பத்தினிக்-
குத் திடீரென நோய் ஏதேனும் கண்டுவிட்டதா? குழந்தை-
கட்கு ஏதேனும் துன்பம் கோர்த்ததா? சொல் சீக்கிரம்!"
என்றார் குருநாதர். மாணவன் பாட்டையும்-இசையையும்
விட்டுவிடுவானு! அவன் மேலும் பாடத் தொடங்கினான்;

"கேசம தோமே ஓடி கான்லக்த நீலயே தேன்றால்,"
இதற்குள் குரு பொறுமையை இழந்துவிட்டார். "உன்
பாட்டும் இசையும் காசமாய்ப் போக! நீ பாடியது போது-
மடா; செய்தி இன்னதென்று கூறுகிறாயா, உன்னை கையப்-
புடைக்கட்டுமா?" என்று கூறி, கையிலிருந்த பிரம்பை
ஓங்கினார். உடனே மாணவன் நடுக்கத்துடனே,

"தேசம குதிரை லாயம் தீப்பற்றிக் கொண்ட தைன்!"
என்று கூறி முடித்தான்.

9. இதைக் கேட்டவுடனே எல்லாரும் ஆசிரமத்தை
கோக்கி ஓடினர். ஓடி என்ன பயன்? அவர்கள் போய்த்
சேர்வதற்குள் குதிரை லாயம் மூற்றிலும் கெருப்புக்கு இடை-
யாயிற்று. அதனுள்ளிருந்த குதிரையும் தீயில் வெந்துமடித்தி-

விட்டது. பார்த்தார் குருநாதர். என்ன செய்வார் பாவம்! தமது வீடுவெகிற கட்டுப்பாட்டால் விளைந்த துன்பத்துக்கு யாரைக் குறை கூறுவது! துக்கக்கடலில் ஆழ்ந்தார்.

10. மறுநாள் அதிகாலை யில் மாணவர் அனைவரையும் அழைத்தார்: "மாணவர்களே, என் மடமையால் எனது அரிய குதிரையை இழந்தேன்! இனி, நீங்கள் பாட்டின் மூலம் எதையும் தெரிவிக்கக் கூடாது. தெரிகின்றதா? உரை நடை மூலமே உரையாடல் வேண்டும். இது எனது கண்டிப்பான உத்தரவு. இதை மீறுபவர்களுமையான தண்டனைக்குள்ளாவார்." என்று கூறி, அவர்களைத் தத்தம் வேலைகளைக் கவனிக்குமாறு அனுப்பினார்.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக :

- அ. 'குருகுலம்' என்பது என்ன?
- ஆ. அச்சுதபுரத்துக் குருகுலத்துக் கணக்காயர் யார்?
- இ. அவருடைய குணங்கள் யாவை?
- ஈ. அவரிடம் காணப்பட்ட குறை யாது?
- உ. அவர் தம் மாணவர்கட்கு விதித்திருந்த கட்டளை யாது?
- ஊ. அக்கட்டளையால் நேர்ந்த துன்பம் யாது?
- எ. இக்கதையால் நாம் அறியும் கீதி யாது?
- ஏ. முத்தமிழ் யாவை?

2. கீழ் வரும் வாக்கியங்களில் தடித்த எழுத்துச் சொற்களை நீக்கி-விட்டுப் பொருள் மாறப்படாமல் வேறு சொற்களை அமைத்து எழுதுக :

- அ. அதன் அண்மையில் உயர்ந்து தழைத்த மரங்கள் நிறைந்த போழில் ஒன்று இருந்தது.
- ஆ. மற்றக் குடிசைகள் மாணவர் வாழும் விடுதிகள்.

3. சொல்லியுள்ளபடி செய்து :

- அ. அச்சுதபுரத்துக் குருகுலத்தின் தலைவர் அன்பானந்தர் என்றும் சணக்காயர். (வாக்கியத்தை 'அன்பானந்தர்' என்றும் சொல்லிக்கொண்டு தொடங்கு.)
- ஆ. அப்பாட்டுக்களை இசையுடன் வெளியிட வேண்டும். ('அப்பாட்டுக்கள்' என்று தொடங்கு)

4. அகராதி பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

அண்மை, ஆசைமம், விடுதிகள், குருகுலம், வாய்ப்பு, இயற்றி, இரைத்து, தர்ப்பை, திணை, இடை மறித்து.

16. எங்கள் சேஞ்சி ரெலவு

1. 1948-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரித் திங்கள் கடைசி வாரத்தில் ஒரு நாள் எங்கள் தலைமை ஆபிரியரிடமிருந்து ஒரு சுற்றறிக்கை வந்தது. அதில் பள்ளியிலுள்ள எல்லா மாணவரும் அன்று மாலை 4 மணிக்குப் பிரசுரத்தினை மண்டபத்தில் கூட வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. எங்களுக்குக் காரணம் புலப்படவில்லை. நாங்கள் என்னென்னவோ காரணங்களைக் கற்பித்துக்கொண்டே சூறித்த இடத்தில் குறித்த தேரத்தில் கூடினோம். தலைமை ஆபிரியர் வந்தார்: "மாணவர்களே, உங்கள் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு செய்தி: பிப்பிரவரி மாதம் 10-ஆம் நாள் உங்களைத் தேர்வுக்கப்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள தேஜ்ரீயு மன்னன் சேன்கோல் சேலுத்திய சேஞ்சிக் கோட்டைக்கு அழைத்துச் செல்லப்போகிறீர்கள்; அங்கு மூன்று நாட்கள் தங்க முடிவு செய்துள்ளேன். அதற்கு ஒவ்வொருவரும் சேலுத்த வேண்டிய கட்டணம் எட்டு ரூபாய். அப்பிரயாணத்திற் கலந்துகொள்ள விரும்புபவர் இத்தத்தாளில் பெற்றோர் அல்லது போலிகர் கையொப்பம் பிபற்று, இதனை எட்டு ரூபாயும் சேர்த்துப் பள்ளிக் கணக்கரிடம் பிப்பிரவரி மாதம் 5-ஆம் தேதிக்குள் சேலுத்தியிட வேண்டும்." என்று கூறி, ஒவ்வொருவருக்கும் ஓர் அனுமதித்தான வழங்கினார். அது கோட்ட எங்கள் மகிழ்ச்சிக்கு அவ்வே இல்லை.

2. பிப்பிரவரித் திங்கள் 6-ஆம் நாள் மாலை செஞ்சிக்குச் செல்லப் பணம் சேலுத்தியிருந்த அண்ணளும் கூடப் பட்டோம். தலைமை ஆபிரியர், "மாணவர்களே, நாள் கூறுவதைக் கவனமாய்க் கேளுங்கள்: செஞ்சியிலிருந்து செஞ்சிக்கு 92 மைல் தூரம் இருக்கிறது. இதில் எழுபத்தைந்து மைல் புணைவண்டியிலும், பதினேழு மைல் மோட்டார் பஸ்ஸிலும் செல்லவேண்டும். ஆதலால், பெட்டி, பதிகை முதலிய கனத்த பொருள்களை எவரும் கொண்டுவரக் கூடாது: அவசியமான ஆடைகளை ஒரு பையில் போட்டு எடுத்து வருதல் வேண்டும். ஸ்பரில் ஒரு துப்பட்டி இருத்தல் கலம். அவதக் கீழே விசித்து, ஸ்பரையத் தலைவண்பாக உபயோகித்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போதித வெயில் கடுமையாக இருப்பதால், தலைக்குத் தோய்ப்பியம், காலுக்குச் சேலுப்பும்

அவசியம். ஒவ்வொருவரும் தன்னார் வைத்துக்கொள்ளக் கண்ணுடிச் சீசா ஒன்று கட்டாயமாகக் கொண்டு வர வேண்டும். இது மறக்கத் தக்கதன்று. 'டார்ச்சு' விளக்கு அவசியம் வேண்டும். புகைப்படம் எடுத்தும் கருவி இருந்தால், கொண்டு வருவது நலம். கருப்பு மூக்குக் கண்ணுடியும் உதவியாக இருக்கும். இப்பொருள்கள் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, 10-ஆம் தேதிக் காலை 6-30 மணிக்கு எழும்பூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்தில் இருக்க வேண்டும்," என்று கூறி முடித்தார்.

3. உடனே உடற்பயிற்சியாசிரியர் - வந்து மாணவர் நூற்றுவரையும் பத்துப்பேர் அடங்கிய பத்துக் குழுக்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு குழுவிற்கும் ஒரு தலைவனை ஏற்படுத்தினார். குழுவின் தலைவனுக்கு அடங்கி நடக்க வேண்டுமென்றும், தலைவனை குழுவின் அமைதிக்கும், ஒழுங்குக்கும் பொறுப்புடையவன் என்றும் கூறிச் சென்றார்.

4. பிப்பிரவரித் திங்கள் 10-ஆம் நாள் காலை 6-30 மணிக்கு எழும்பூர்ப் புகைவண்டி நிலையத்தில் நூற்றுவர் மாணவரும், பதின்மர் ஆசிரியரும் வந்து கூடினோம்; குழுவாரியாக நின்று கணக்கெடுத்து முடித்தோம். வண்டி மேடையினருகே வந்து நின்றதும் அனுமன் இலங்கைக்குத் தாவினிற்போலத் தாவிக்குதித்து ஒரு பெட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டோம். பிறகு சொல்ல வேண்டுமா! எங்கள் ஆளந்தத்துக்கு அளவேது! ஒரே சக்தை இரைச்சல்தான்! வண்டி கசரத்தொடங்கியது. கூச்சல் அடங்கியது; இவ்விளை தொடங்கியது; ஆசிரியருள் சிலரும், கச்சேரியில் கலந்து கொண்டனர். புகைவண்டி எங்கெங்கு நின்றதோ, அங்கங்கு விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த சிற்றுண்டித் தட்டுகளும், சோடாப் புட்டிகளும் காலியாயின.

5. நூற்பகல் 11 மணிக்குத் திண்டிவனம் புகைவண்டி நிலையத்தை அடைந்து, அங்குள்ளவர்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த 'இலட்சுமி விலாஸ்' மேட்டார் பஸ்ஸுகளில் ஏறிக்கொண்டு செஞ்சியை அடைந்தோம். அங்குள்ள போர்டு உயர்நிலைப்பள்ளியில் நாங்கள் தங்கினோம். நாங்கள் புறப்படுவதற்கு முன் தினமே அங்குச் சென்றிருந்த ஆசிரியர் இருவர் போர்டு பஸ்ஸின் தலைமையாசிரியர் உதவியால் நம்

சமையற்காரர்களை அமர்த்தி அரிய உண்டி தயாரித்து வைத்திருந்தனர். அதை உண்டியின் நிறிது இளைப்பாறியினும், சரியாக மூன்று மணிக்குப் புறப்பட்டு இராணி மலை என வழங்கும் கிருஷ்ணகிரிக்குச் சென்றோம்.

6. போகும்போதே செஞ்சிக்கோட்டையின் அமைப்பு எங்களுக்கு நன்கு தெரிந்தது. அது சங்கராபரணி யாற்றின் மேற்புறம் இருக்கிறது. மூன்று சிறு குன்றுகளை அகன்றுயர்ந்த சுவர்க்கால் இளைத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது அக்கோட்டை. கோட்டையின் உட்புறப்புச் சற்றேறத் தாழ இரண்டு சதுர மைல் இருக்கலாம். அக்கோட்டைக்கு இரண்டு வாயில்கள் உள்ளன; ஒன்று வடமேற்கிலும், மற்றொன்று தென்மேற்கிலும் உள்ளன; வடமேற்கில் இருப்பதற்கு ஆர்க்காட்டு வாயில் என்பது பெயர். தென்மேற்கில் உள்ளது புதுச்சேரி வாயில். மூன்று குன்றுகள் அக்கோட்டைக்கு அண்மையில் உள்ளன என்று கூறப்பட்டதல்லவா? அவற்றுள் வடக்கில் இருப்பதுதான் இராணி மலை. தென்மேற்கில் இராசகிரியும், தெற்கில் சத்திராயன் ஸூரிக்மும் உள்ளன.

2. இராணி மலையின் மீது ஏறிச் செல்லக் கோட்டைச் சுவரோடு இளைத்த பாதிகள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவற்றின்மீது ஏறிச் சென்றால், குன்றின் உச்சியில் செங்கற்களாலான சிறந்த மண்டபம் காணப்படுகிறது. அது செஞ்சியை ஆண்ட தேஞ்சிவகு மன்னரின் கொழு மண்டபம் என்று கூறப்படுகிறது. அங்குப் பல புகைப்படங்களை எடுத்தோம். அங்கு இரண்டு களஞ்சியங்கள் உள்ளன. அவை மிகப் பெரியவை. அவற்றின் உச்சிக்குச் செல்லக் குறுவிய பாதிகள் உள்ளன. மேலே சென்றால், அங்கு வீசும் காற்று கம்மம் அடித்துக்கொண்டு பெய்யவிடும் போல இருக்கிறது. இவற்றைத் தவிர, அங்கு ஒரு பெரிய கோயில் இருக்கிறது. அதற்கு அரங்கநாதர் தூயம் என்பது பெயர். அங்கு, அதனுள் வீசும் வீசும் இல்லை. அங்குச் செல் வீச்சுகளைக் குருக்கின்றன. காங்கள் சென்றபோது அவற்றுள் ஒன்றில் மட்டுமே நீர் இருந்தது. அது பவிக்கட்டிபோலச் சில்லென்றிருந்தது. மிகுந்த தாகத்தோடிருந்த எங்கள், அந்த நீரை அளவாணி

நேரம் கொள்ளி கொண்டுடாம். மலையை விட்டு இறங்கி எங்கள் விடுதிக்கு மாலை ஆறு மணிக்கு அடைந்து தேரீர் பருகிவினும். பிறகு இரவு எட்டு மணிக்குச் சாப்பிட அழைக்கப்படும் வரை எங்கள் விருப்பம் போலப் பேசியும், ஆடியும், பாடியும், ஓடியும் நேரத்தைக் கழித்தோம்.

8. மறதான் அதிகாலையில் எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டுடாம். ஒவ்வொருவருக்கும் உப்புமாவும், வடைபயிம்தரப்பட்டன. வெண்டிய அளவு காப்பியும் வழங்கப்பட்டது. ரீசாக்களில் தீர் பிரப்பிக்கொள்ளுமாறு தலைமையாசிரியர் கூறினர். சரியாக ஏழு மணிக்கு எங்கள் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் தம் ஊது குழலால் எச்சரிக்கை அளித்தார். உடனே குழத் தலைவர்கள் தங்கள் குழுவினரை ஒழுங்காக நிறுத்தினார்கள். பத்துக் குழுவினரும் இரண்டு வரிசையாய்த் தலைமையாசிரியரைத் தொடர்ந்து சென்றோம். எங்களுக்குப் பின்னே மற்ற ஆசிரியர் வந்தனர். நாங்கள் படைவிரர்களைப் போல அணி வகுத்துச் சென்றதைக்கண்ட அந்தக் கிராமங்கள் பெரிதும் வியப்படைந்தார்கள். அதுகண்டு நாங்கள் மிகவும் மகிழ்ந்தோம்!

9. ஏழரை மணிக்குப் புதுச்சேரி வாயிலின் மூலம் கோட்டைக்குள் நுழைந்தோம். அந்த வாயிலின் அமைப்பை என்னென்று கூறுவது! அது நேரே இல்லாமல் வளைந்து வளைந்து இருக்கிறது. உள்ளே சென்றால், அங்கு மற்றொரு கோட்டை காணப்படுகிறது. அது இராசகிரிக்கு மட்டும் அரண் செய்கிறது. அதற்குக் கீழ்க்கோட்டை என்பது பெயர். அதனுள் சென்று இராசகிரியின் அடிவாரத்தை அடைந்தோம். அங்கிருந்து மலையின்மீது போகப் பத்து வாயில்கள் உள்ளன. அவற்றைக் கடந்து சென்றால், மலையின் தென்பாசிரியத்தில் ஒரு சிறு பரப்பிடம் இருக்கிறது. அங்கு அக்கோட்டைக்குக் காவல் தெய்வமாகிய கமலக்கள்ளி கோவிலிருக்கிறது. அதையடுத்து ஒரு சிறு கோவில் அழகிய வெண்பாடுடன் காணப்படுகிறது. ஆனால், உள்ளே விக்ரமாகமிகை. அங்கு ஒரு குளமும் சில பாழடைந்த மண்டபங்களும் உள்ளன. அங்கு மலையின் பிதுக்கங்களில் காணப்பட்ட பல தேன் கூடுகள் எங்களுக்கு

ஆச்சரியத்தை விளைத்தன. என்! அவற்றின் ஒவ்வொன்றும் ஒரு வண்டிச் சக்கரம் அளவு இருந்தது.

10. அவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்றால், மலையின் உச்சியை அடையும் படிகள் ஆரம்பிக்கின்றன; அவை நன்கு செப்பவரிடப்பட்டிலை. அவற்றில் ஏறிச் செல்வது சற்றுத் துன்பமாகவே இருக்கிறது. ஆயினும், எங்கள் மன வேகம் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அப்படிகள் செல்லும் மார்க்கத்தில் ஒரு களை இருக்கிறது. அங்கு நாங்கள் செல்லும்போது மணி பத்து. ஆனால், அதற்குள் எங்கள் வசமிருந்த சோக்களில் ஒரு துளி நீரும் இல்லை. அந்த களைப்பைக் கண்டவுடனே தொண்டை வறண்டிருந்த நாங்கள் மனமார நீரைப் பருகினோம்; சோக்களிலும் கிரப்பிக்கொண்டோம், மலையேற்றம் தொடங்கப் பெற்றது.

11. நாங்கள் ஏறிச்சென்ற படிகள் குன்றின் உச்சியில் உள்ள ஒரு பிளவில் முடிகிறது. இருபது அல்லதுள்ள அப்பிளவைக்கடந்து இராசகிரியை அடைய மரப்பாலம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மீது செல்லும்போது கீழே பார்த்தால், தலைகற்ற ஆரம்பிக்கிறது. இராசகிரியை உச்சி சற்றுச் சமமாய் இருக்கிறது. அங்குப் பல சின்னங்கள் காட்டு அளிக்கின்றன. அவற்றுள் முதன்மையானது சங்கீத மாக். அதனுட்கொண்டு பேசினால், ஒலிபெருக்கிற் பேசுவதுபோலக் கேட்கிறது. அங்குள்ள ஏறிர் ஒலி அமைப்புப் புகழ்க்தரியது. இராசகிரியில் உள்ள அரங்கர் ஆலயத்திலும் விக்கிரகமில்லை. மணிக்கூண்டு ஒன்றும், கொடி வந்தம்பம் ஒன்றும் காட்டுயளிக்கின்றன. ஒரு புறத்தில் தெஞ்சிவின் சுவரை அமைந்த சிறிச்சாடியும், மற்றொருபுறத்தில் ஒரு பெரிய நீரங்கியும், சிறிதோரிடத்தில் ஒரு கீச்சகலையும் உள்ளன. அந்தச் சுனையின் கீரையும் நாங்கள் கிடையிலை.

12. இவையனைத்தையும் மட்டற்ற மயிற்சியோடு பார்த்துக்கொண்டும், எங்கள் மனத்தையும் கண்ணையும் கவர்த்த காட்சிகளைப் புளகப்படம் பிடித்துக்கொண்டும்

இராசகிரியை விட்டுக்
கீழே வந்தோம். அங்குத்
தேஜ்சிங்கு மன்னரின்
சிலம்பக் கூடத்தையும்,
அரசியார் வசித்த கலி-
யாண மடாலையும் தேஜ்-
சிங்கின் மனைவி தீக்-
குளித்த இடத்தையும்,
பேர் வீரர்களின்
விடுதிகளையும், மற்றும்
பல சின்னங்களையும்
கண்டு களித்துக்
கொண்டே விடுதியை
அடைந்தோம்.

13. பகல் உண்டிக்குப்
பிறகு சிறிது
இடைப்பாறியோம்.
பின்னர்ப் புறப்பட்டு,
தேஜ்சிங்கு மன்னர்
பூசித்து வந்த அரங்க

நாதர் ஆலயத்தைக்காணச் சென்றோம். அது செஞ்சியிலிருந்து
மூன்று மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அதற்குச் செல்லும்
வழியில் கிருஷ்ணகிரியின் பாறைகளில் செதுக்கப்பட்டுள்ள
ஐணைச் சிற்பங்களைக் கண்டுகளித்தோம். முகத்தை முன்புறம்
காட்டாமல் மறுபுறம் திருப்பிக்கொண்டிருக்கும் அரங்க-
நாதரைத் தரிசித்துவிட்டு விடுதிக்கு வந்தோம். சாப்பாட்டை
முடித்துக்கொண்டு அயர்ந்து துங்கியோம். விடியற்காலையில்
மோட்டாப் பஸ்ஸில் ஏறித் திண்டிவனம் வந்து, சிற்றுண்டியை
முடித்துக்கொண்டு புலகவண்டி ஏறிச் சென்னையை அடைந்-
தோம். செஞ்சிக்குச் சென்று பல மாதங்கள் கழிந்துவிட்டன.
ஆனால், செஞ்சிக் காட்டுகளை இன்றும் நான் என் மனக்-
கண்ணாற் கண்டு மகிழ்கின்றேன் !

பயிற்சி :

1. விடை எழுதுக :—

- அ. செஞ்சி எங்குள்ளது?
- ஆ. செஞ்சிக்குச் சென்றோர் கொண்டுசென்ற பொருள்கள் யாவை? எதற்கு?
- இ. செஞ்சியை ஆண்ட அரசர் யார்?
- ஈ. 'இராணி மலை' என்பது எதற்குப் பெயர்? அங்குக் காணப்படும் சிறந்த சின்னங்கள் யாவை?
- உ. இராசகிரியின்றிது காணப்படும் சின்னங்கள் யாவை?
- ஊ. 'கலியாண மகால்' என்பது யாது? அது எங்குள்ளது?
- எ. உட்கோட்டைசில் உள்ள சின்னங்கள் எவை?

2. எங்கள் நிலைமை ஆசிரியர் ஒரு கற்றறிக்கையை அனுப்பினார் (வாக்கியத்தைச் 'கற்றறிக்கை' என்னும் சொல்லைக் கொண்டு தொடங்குக.)

3. இதில் கலந்துகொள்ள விரும்புவார் இந்தத் தாளில் பெற்றோர் கையொப்பம் பெற்று, அதனோடு எட்டு ரூபாயும் சேர்த்துப் பள்ளிக் கணக்கிடம் செலுத்த வேண்டும். (மூன்று சிறு வாக்கியங்களாக எழுதுக.)

4. எதிர்ப்பதங்கள் கூறுக :—

கடைசி, சேர்த்து, கூடாது, விரித்து, மகிழ்ச்சி, சிறந்த, கீழ்.

5. இப்புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

திங்கள், செவ்வோள், கட்டணம், தான், நிலையம், ரூபி, இராச்சல், பாப்பு, அண்ண, கனதுசியர், விகிதம், கலை, அணி வகுத்து, வியப்பு

செய்யுட்பகுதி

1. கடவுள் வணக்கம்

வாழ்த்த வாயும், நீளைக்க மட்டுநெஞ்சம்,
தாழ்த்தச் சென்வியும், தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
விழ்த்த வாவினை யென்றெடுங் காலமே?

1

[தேவாரம்]

[நிருநாவுக்கரசர்]

“பச்சைமா மலைபோல் மெலிப்
பவளவாய்க் கமலச் செங்கண்
அங்கதா! அமரர் ஏறே!
ஆயர்தம் கொழுத்தே!” என்னும்
இச்சவை தவிர யான்போய்
இந்திர லோகம் ஆனும்
அச்சவை பெறினும் வேண்டேன்
அரங்கமா நகர் உளானே!

2

[நயினியப்பிரபந்தம்]

[தொண்டரடிப்பொடி யாழ்வார்]

வானமும் பூமியும் மகிழ்கொண் டொங்கிட
ஞானமும் நன்னமயும் கவிசி றந்திட
ஊனமும் பாவமும் ஒழியத் தொன்றிய
நினைபுட் சுகன்பதம் சிந்தித் தேத்துவாம்.

3

[இரட்சனிய யசத்திரிகம்]

[H. A. நெருஷ்ணப்பிள்ளை]

ஆதியாய் அனாதி யாகி
அரும்பொருள் அனைத்து மாநிச்
சோதியாய் சொருப் ஞானச்
கடிரோலித் தீப மாகி
நீதியாய்த் நிறைந யாகி
நித்தியா னந்த மாநி
மாதிரப் புயமு மான
மகம்மதே! வருகு விரே!

4

[தனிப்பாடல்கள்]

[மஸ்தான் சாகிபு]

சினத்தவர் முடிக்கும் பனத்தவர் குடிக்கும்
 செருத்தவர் உயிர்க்கும் சினமாகச்
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென் றறிவொம்மாய் ;
 நினைத்ததும் அளிக்கும் ; மனத்தையும் உருக்கும் ;
 நினைக்கரு வறுக்கும் நிறொமல்
 நெருப்பையும் எரிக்கும் பொறுப்பையும் இடிக்கும்
 நிறைபுகழ் உடைக்கும் செயல்தாராய் ;
 தனத்தன தனத்தர் திமித்திமி திமித்தித்
 தகுத்தகு தகுத்தத் தனபேரி
 தடுட்டுடு குடுட்டுண் டெனத்துடி முழக்கும்
 தனத்துடன் நடக்கும் கொடுகுர்
 சினத்தையும் உடற்சங் கரித்தம கீழற்றுகு
 சிரித்தேரி கொளுத்துங் கதிர்வெலா !
 நினைக்கிரி குறப்பெண் ணவனொடு களித்தோண்
 டிருத்தணி இருக்கும் பெருமாளே !
 தகுப்புகழ் [அருணகிரிநாதர்

II. வருணனைப் பகுதி

I. நினை

மீள்கன்கொடி கொடிஞழ் வெண்ணிலாவே !—ஒரு
 வெண்ணியோடும் போலவரும் வெண்ணிலாவே !
 ஆம்பல்கனி கூறவரும் வெண்ணிலாவே !—உனக்கு
 அம்புயம்செய் திங்கெதுவோ வெண்ணிலாவே !
 வளர்த்து வளர்த்துவத்த வெண்ணிலாவே !—மீண்டும்
 வாயுவாயிப் போவதேனோ வெண்ணிலாவே !
 பவிசுதுபோலும் உன்உருவில் வெண்ணிலாவே !—கறை
 பற்றியேடு குப்பதேனோ வெண்ணிலாவே !

பூமியின் உருகிழலோ வெண்ணிலாவே !—அது
 போகாக்கு றுமுயலோ வெண்ணிலாவே !
 குன்றும்பு கைகந்தோ வெண்ணிலாவே !—அன்றிக்
 கூன்றிழிழிதோ வெண்ணிலாவே !
 துன்பம்மிகத் தாமடைந்தும் வெண்ணிலாவே !—பிறர்க்குச்
 சுகமளிப்பார் உன்போல்உண்டோ வெண்ணிலாவே !
 இருந்தனை விழுங்கவல்ல வெண்ணிலாவே !—உன்னை
 இருள்விழுங்கும் சூழ்ச்சிதோ வெண்ணிலாவே !

—சுவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

2. மறழ்க் குறி

சூற்றுவெள்ளம் காளைவயத் தொற்றுதேகுறி—மலை
 யாளமின்னல் சுழமின்னல் சூழமின்னுதே !
 தேற்றுகின்றும் கொம்புகற்றிக் காற்றடிக்குதே !—தேகணி
 நீர்ப்படுஞ்சோ நித்தவளை கூப்பிடுகுதே !
 சேற்றுகண்டு சேற்றில்வளை ஏற்றடைக்குதே !—மழை
 தேடியொரு கொடியானம் பாடியாடுதே !
 பொற்றறிது மாலழகர்க் தேற்றமாய்பண்ணைச்—சேரி
 புள்ளிப்பள்ளர் ஆடிப்பாடித் துள்ளிக் கொள்வமே !

—முக்குடற்பள்ளு

3. கடல்

வாழிய கடலே ! வாழிய கடலே !
 உலகினுக் கமைத்த ஒருதுணைத் தருவியே !
 அலகிலா உருவம் அடைத்தோய் ! நிலத்தினை
 ஆக்கி அன்புடன் காக்கும் பரவாய் !
 உன்னை யடுத்தவன் துறுகா வாங்களை
 கன்ஞர்ச் செலுத்தும் நங்காய் ! கின்றினங்
 காத்தற் நலவனும் போது காற்றினால்
 புளங்கார் என்னும் புனிற்றின மகனுவ்
 உயிர்த் தொகை யோடு பசிர்த்தொகை மகிழத்
 தாவா இன்பம் தருத்தனித் தாயே !
 ஓவாது ஒல்லென ஒலிக்குங் கடலே !
 உன்றன் பெருமையும் உயர்வும் தருணையும்
 துன்றுமடி யின்மையும் தூய்மையும் பிறவும்
 என்றனு லெடுத்த இயம்பல் இயலுமோ ?

—வி. கோ. சூர்யநாராயண சாஸ்திரியார்

III. கதைச் செய்யுள்

I. தருமரும் அருச்சுனனும்

[சித்திரசேனன் திரியோதனனைக் கட்டி இருந்ததற்கொண்டு
செல்லும்போது, அவன் முறையினைத் தருமர் கேட்டு
அவனை விடுவிக்க அருச்சுனனை அனுப்புகள்.]

தருமர்மனம் கொள்ளாமல் தம்பியரைத் தாம் அனுமத்தே

"ஆனால் அழகுமன்னு, அருச்சுனா, நீ கேளாய் :

பெரியதகைத பெற்றெடுத்த புத்திரர் நூற்றுவருள்

திரியோத னன் கம்மைத் தேடிய பார்க்கவந்தான்.

ஆரோ ஒருவன் ஆகாசம் கொண்டுபோனான்,

எவனோ தெரியாது இழந்துப்போனான் அந்தரமாய்.

பார்த்தும் இருந்தோமானால் பாதகம் மெத்தவரும் !

மெத்த வருத்துவிரும் வில்லெந்தன் இப்போது !

கம்மை அறழக்கினுள் "ரட்சிப்பிர்" என்று சொல்லி !

ஆபத்து வேளையிலே ஆதரித்தல் புண்ணியவியன் !

கடுக விடுவித்துக் கையோடே கூட்டிவராய்."

என்ற உறறிகெட்டே ஏது சொல்வான் வான்விழுவன் :

"ஊரோ டிருந்தகம்மம் உரகதன் தானழைத்துக்

கொல்ல தீசைத்தானே குருடன்மகன் சதிகாரன் !

எத்தனை வஞ்சனைகள் இடருகள் செய்தான்கான் !

நாடு பறித்தானே ! இராச்சியத்தகற் கொன்னைகொண்டான் !

ஐவர்கம்மை விலகியிட்டே அறையில் அடைத்தானே !

அரண்மகைய் பெண்களையும் அம்பலம் ஏற்றிகவத்தான் !

அண்ணன் பெருந்தேவி ஆடை உரியவவத்தான் !

பாச வலவாசம் பரதேசம் ஒட்டிவிட்டான் :

இந்தப் பரதேசம் இனித்திரியும் என்னுனே !

ஏமத் துரோகனுக்குத் தயவு கிளைப்பாரோ ?

பொல்லாத பாவக்குப் புண்ணியம் தேடுவாரோ ?

தென்ன முடியெந்தன் திரியோ தவராகன்

எத்தனைகா விசுத்தாலும் இடரல்லோ தேருவிரும் ?

கொல்ல தீசைக்கின்முன் கொடுப்பான் திரியோதனன் ;

இன்னொ டொழிந்தவனும் எமனாகன் செந்திருந்து

செத்தாற் பழையுரிவோ ரீரன் அன்னாபவ !"

என்ற உறறிகெட்டு ஏது சொல்வான் தருமாவர் :

"அவ்வாள் செய்தவனை அவரவரே வறுப்பளிப்பார் ;

நன்மையைச் செய்தவர்கள் நாட்டரசை யாண்டுவார் ;
 பொல்லாங்கு செய்தவர்கள் போவார் பெருநகரில் ;
 நன்மையைச் செய்தவர்க்கு கட்சத்தி ரங்காணும் ;
 தீமையைச் செய்தவர்க்குத் தெரியா திருளாகும் ;
 வஞ்சனைகள் வெண்டாவே ; மாயர் துணையாவார் ;
 இக்கண்ணம நீயேகி இட்டுவந்து சேர்த்திடுவாய் ;
 என்வார்த்தை தள்ளாதே என்னுளை தம்பியே !"

—பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்

2. தேசிங்கு பராசாரிம் குதிரைய மடக்குதல்

கண்டத குதிரையைக் கண்ணலே கண்டான் காளை தேசிங்கு
 குதிரையைத்தட்டிச் சலாம்வாங்கினான் கொல்லும் சிங்கம்
 "அண்ணா வாடா, தம்பி வாடா, மோவுத்துக் காரா ! [போல
 கால்கயிற்றைக் கழுத்துக் கயிற்றைக் கடுக அவிழ்" என்றான் ;
 அந்தச் சொல்லைக் காநிலே கேட்டான் மோவுத்துக் காரனும் ;
 சொன்னவுடனே சல்தியாய்ப்பாய்ந்துசுருக்காயவிழ்த்தானும் ;
 தங்கத் தாலே சினி போட்டுத் தடவியே கொடுத்தானும் ;
 அத்தக்குதிரையைக் கண்ணலே கண்டு அகழ மகிழ்த்தானும் ;
 அரிய ரிபர்த் தாமா வென்று அலறி யெழுந்தானும் ;
 கோவின் தாழி கிருஷ்ணவென்று கும்பிட் டெழுந்தானும் ;
 பாரா சாரிக்குச் சலாம் வாங்கிப் பாய்க் தேறினானும் ;
 புலிக் குட்டியைப் போலே பாய்த்து புரவி ஏறினானும் ;
 ஏறின வுடனே பாராசாரி யென்ன செய்து பார் ;
 தடதட வென்று தவிக்குது பாரு அத்தக் குதிரைதானும் ;
 கிடுகிடுவென்று கிளம்பிக் குதித்தது அத்தக் குதிரைதானும் ;
 லகாளை இழுத்துக் கைமேல் பிடித்தான் ராசா தேசிங்கு :

* * * *

"அரிணரிஸ் முத்தா" என்று அகலத்தைத் தட்டிவிட்டான் ;
 தட்டின தட்டில் குதிரை கிளம்பித் தரையில் கல்லாமல்
 ஆகாய மார்க்கம் வந்து பாய்ந்து அத்தமுள்ள குதிரை ;
 சூரியன் போலத் துலங்குது பாரு சொன்னமேலிக் குதிரை ;
 கண்கண்ட தூரம் பார்த்து ராசர்கள் கண் கலங்கினார்கள் ;
 பாய்கிற குதிரையைக் கண்ணல் கண்டு பரிதவித் தார்கள்.

மேக மண்டலம் அளவி வருவதெப் பார்த்தான் தேசியுந்;
 வகாண இழந்துச் சிமிட்டா கொடுத்தான் ராச தேசியுந்;
 சிமிட்டா கொடுத்த வேகத் தாலே நீறிப் பாடிதுபார்;
 கோபம் வந்து மூண்டு கொண்டது ராசாவுக் கானுலும்
 காடு மலைகள் செடிக னெல்லாம் கலங்கி நடுங்கிடவே,
 மலைகள் இடிந்து தவிடு பொடியாய் மண்மேல் விழுந்திடவே,
 குன்று மலைகள் தாண்டிக் குதிரை குதித்துப் போகிறது;
 குன்றுகள் எல்லாம் பொடிப் பொடியாய்க் குலங்கி விழுந்தது
 பார்.

—தேசியுராசன் கதை

3. இந்த சிங்கத்தை எழுப்பியதால் நேர்ந்த இன்னக

அரசா புரத்தில் கால்வா ஒரு
 தொடர்பாய்க் கல்வி பயின்றார்கள் ;

வளமார் அவருள் ஒருமூவர்
 மந்திரத்தின் மிக்க மையால்.

தளமார் அரசன் தனைக்கண்டு
 தங்கள் வித்தைத் திறங்காட்டி.
 ஒளிபார் தனங்கள் மிகுட்டதற்கு)
 உன்னித் தம்முள் கூறுவார் :

" இவன்றான் மிக்க கல்வியிவன் ;
 எனினும் நம்மோடு இருந்துபடித்
 தவனு தவினு மொருபங்கு

தருவோம்," என்றங்கு) உடனழைத்துப்
 புவியாள் அரச னிடைப்போரும்

போதில் அக்த வழியினிலே
 சவனாம் சிங்கம் தனைக்கண்டு
 தம்மற் திரம்மோ திக்களண்ணி

" கற்ற வித்தை யாற்செத்த
 கண்ட ரவத்தை யெழுப்புவென் !
 மற்றை யவர்க்குச் சம்பதமோ ?"
 என்ன மந்திரம் தெரியாதே

உற்ற ஒருவன், " எழுப்பிலது
கொல்லும்." என்ன உரைத்திடலும்.

பற்றி யவனைத் தள்ள அவன்
பயத்தோர் மரத்தில் ஏறினான்.

3

எழுப்பி னுர்பின் புகுகொல்ல
இறந்தார் அம்மு வரும் ; இதனால்

இழுக்கி னாத கண்ணியும்

அறிவே பெரிதென் றிசைத்திட்டான்.

4

—விரமார்த்தாண்ட தேவர்

IV. பக்கவைப் பகுதி

1. வெளி யயக்கம்

ஒளிமூடி யோடும்பி நக்தே
உலகமாண் டவரும் இல்லை.
எனியராய் ழுடொன் றேந்தி,
இங்குநித் தவரும் இல்லை.
குளிக்கடல் உடுத்த பாரில்
ருறைந்தவர் மெலோர் என்னல்
வெளியயக் கன்றிச் சற்றும்
மெய்யலு உணர்வாய் நெஞ்சே!

—மாமூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

2. வெற்றிக் போடுவதன் விளைவு

ஒருவேளை	அல்ல திருவேளை
வெற்றிக்	போடு!—போடா
தொதுக்கலும் கல்லளற	பாடு!
சுரத்திட்ட எச்சிபி	
வாயிலில் தேக்குதல்	போலே—வேறு
முய்யமையில் எச்செயல்	
கண்டதில் சிவைய	மெலே(ஒருவேளை)
கரியாதுமே உதடு!	கொளவக்
கவினையீ காப்பது	தெனவ!
தெரியாத ஆடவர்	
வாய்விடறய எச்செயல்	செறு
தெக்கியே திரிவார்கள்	
அவருக்கும் இதைக்	உறு! (ஒருவேளை)

—பாரதி நாயன்

3. குறத்தி குறி சொல்லல்

என்னகுறி யாகிதுநான் சொல்லுவெனம்மே !—சதுர்
 ஏறுவென் எதிர்த்தபேரை வெல்லுவெனம்மே !
 மன்னவர்கள் மெச்சகுற வஞ்சிநானம்மே !—என்றன்
 வயிற்றுக்கித் தனைபோதம் கஞ்சிவாரம்மே !
 பின்னடின்றிக் கூழெனினும் கொண்டுவாவம்மே !—வக்
 பெரிய குடுக்கைமுட்ட மண்டுவெனம்மே ! [நால்
 தின்னஇல்லை ஏம்பிளவும் அள்ளித்தாஅம்மே !—கப்பல்
 சீனச்சரக் குத்துக்குணி கின்னித்தா அம்மே !
 தும்மலுங்கா கழம்இடம் சொல்லுதே அம்மே !—சரம்
 சூட்சமாகப் பூணத்தை வெல்லுதே அம்மே !
 செம்மையிது கன்னிமித்தம் கண்டுபார்அம்மே !—திரி
 கூடமலைத் தெய்வமுனக் குண்டுகான்அம்மே !

—திரிகூடரசம்ப கவிசாயர்

4. ஏற்றப் பாட்டு

பிள்ளையாரே வாரீர் ! பெருமானே வாரீர் !
 பெருமானே வாரீர் ! சிவனாரே வாரீர் !
 சிவனும்பெரு மானும் சேர்த்துரதம் ஏற,
 குருவும்பெரு மானும் கூடிஉரதம் ஏற,
 கானும்பெரு மானும் நடுங்கிப்பணி செய்ப,
 ராமாதுனை வாரீர் ; ராகவாரே தண்டம் ;
 ரட்சிப்பதும் பாரம் இரண்டுடனே வாரீர்.
 உலகத்தாயி மாரி—அவன்—சதுரக்கூடைக் காரி ;
 தாமரையார் மாரி—அவன் தங்கக்கூடைக் காரி ;
 எங்கும்பார சக்தி—அவன் எய்யாமலான ஒத்தி ;
 ஆதிபார சக்தி—அவன்—அங்காளம்மான் தேயி ;
 நெற்றிப்பச்சைக் காரி—அவன்—நெடுங்குணத்து ஆயி ;
 பொன்னுக்கூடைக் காரி—அவன்—புறப்பட்டாளே மாரி ;
 தங்கப் பொட்டுக்காரி—அவன்—தனித்துவந்தான் மாரி ;
 சதவரி உணமியே !—யான்—சுபேதங்கன் பாரசம்.

V. தனிப்பாடல்கள்

கன்னட மாலே ! கடவுளினும் நீயதிகம் ;
 உன்னிலுமோ யானதிகம் ; ஒன்றுகேள்—முன்னமே
 உன்பிறப்போ பத்தாம் ; உயர்சிவனுக் கொன்றுமில்லை;
 என்பிறப்பெண் ணத்தொகையா தே !

—காளமேகப் புலவர்

எட்டேகால் லட்சணமே ! ஏமனே றும்பரியே !
 மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே !—முட்டமேற்
 கூரையில்லா வீடே ! குலராமன் தூதுவனே !
 ஆரையடா சொன்னு யது.

—அவ்வையார்

வட்டமதி போலிருக்கும் ; வன்னிக் கொடிதாவும் ;
 கொட்டுவார் நகமினின்று கூத்தாறும் ;—சுட்டால்,
 'அரகர !' என்னுமே அம்பலசோ மாசி
 ஒருகாள்விட் டேனீ துரை.

—கம்பர்

சொல்லுக் கினிய கழுக்குன்ற ரே ! உமைச்
 செல்லவென்றால்,
 அல்லை பிழைப்புப் பிழைத்துவிட் டீர் ; முப்பு
 ராதிரம்மேல்
 வில்லைக் குனித்தெய்ய மட்டாபல்கீர்த்த
 வெளியிடு
 பல்லைத் திறந்துவிட் டீர் ; இது போதும்
 படைத்தொழிலே !

—சொக்கநாதப் புலவர்

VI. நீதிப் பகுதி

I. சதாக் செய்யுள்

குமரேச சதாகம்

தட்டி நிலை

கடுரவ லுதிப்பதெங் கேளரின மெங்கே
 களித்துள மலர்த்தென்ன ?
 கார்மெக மெங்கே பசுந்தோதை யெங்கே
 கருத்தில்கட் பானதென்ன ?
 மதியமெங் கேபெருங் குமுதமெங் கேழுகம்
 மலர்த்துமகிழ் கொண்டதென்ன ?
 வல்லிரவு விடிவதெங் கேகோழி யெங்கே
 மகிழ்ந்துகூ விடுதலென்ன ?
 நிதியரசர் எங்கே இருந்தாலும் அவர்கனொடு
 நெசமொன் றுயிருக்கும் ;
 நீதிமிகு கல்வோர்கள் எங்கிருந் தாலுமவர்
 கிறைபட்சம் பறவார்கள்காண் !
 மதினுடன் கொபுரமும் வாவியும் புடைசூழ
 மருவுசே னுட்டபென !
 மயிலெறி வினையாடு துகனெட்டி வயல்கீடு
 மலைமேவு துமரேசனெ !

இதிலும் இது தன்று

கடுகடுத் தாயிரம் செய்யுவதின் இன்னொலாற்
 களிகொண் டழைத்தல்கன்று ;
 கனலெவ்வி யாயிரம் செய்வதற் பொய்யுரை
 கருத்தொடுசொ ள்மைமன்று ;
 வெடுவெடுக் கின்றவொர் அவிவேகி புறவினில்
 விவேகியொடு பகைகமைன்று ;
 வெகுமதிகள் ஆயிரம் செய்வதின் அரைக்காக
 வெண்கண் டெவ்வகன்று ;

சுநதியிற் பக்துவம் சொல்லும் கொடைக்கிங்குச்
 சற்றுமிலை என்னல்நன்று ;
 சம்பத்து டன்பினியின் மெலிகுவதின் ரோயற்ற
 தாரித்தி ரியம்நன்று காண் ;
 மடுவிவிற் கரியோல மென்னவந் தருள்செய்த
 மான்மருக னுனமுதல்வா !
 மயிலேறி வினையாடு குகனே! புல் வயல்நீடு
 மலைமேவு குமரேசனே !

2

அறப்பளிகர சதகம்

இதற்கு இது வேண்டும்

தனக்குவெரு புத்தியுன் டாயினும் வேறொருவர்
 தம்புத்தி கேட்கவேண்டும் ;
 தானதிக ஞானே யாயினும் கூடவே
 தளசேக ரங்களவேண்டும் ;
 கனக்கின்ற வித்துவா னாயினும் தன்வினும்
 கற்றோரை நத்தவேண்டும் ;
 காசிவியை ஒருகுடையி லாண்டாலும் வாசலில்
 கருத்துள்ள மத்திரிவேண்டும் ;
 தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமர்த்ய னாகிலும்
 சுதிகூட்ட ஒருவன்வேண்டும் ;
 கூடர்விளக் காயினும் நன்றாய் விளங்கிடத்
 தூண்டுகோல் ஒன்றுவேண்டும் ;
 அனற்கண்ண னே! பழக சங்கரிகர் வண்ணனே !
 ஐயனே ! அருமைமதவெள்
 அனுதினமும் மனதில்நீனை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதேவனே !

3

குறைவுற்றிய் குணம் கேடாவை

தறிபட்ட சத்தனக் கட்டைபழ தாயினும்
 சார்மனம் பழதாருமோ?
 தக்கபால் கவறிடக் காய்ச்சினும் அதுகொண்டு
 சாரமது ரங்குறைபுமோ?
 நிறைபட்ட கதிர்மணி அழக்கடைத் தாலுமதன்
 கீழ்க்கண் மங்கிவிடுமோ?
 நெருப்பிடை யுருக்கினும் அடிக்கினும் தங்கத்தின்
 கிறையும்மாற் றும்குறைபுமோ?

கறைபட்ட பைப்புயல் மறைந்தாலும் அதுகொண்டு
 கதிர்மதி களம்போகுமோ?
 கற்றபெரி யோர்மகிமை அற்பர்அறி கிலரேனும்
 காசினி தறிற்போகுமோ?
 அறிவுற்ற பேரைவிட்ட கலாத மூர்த்தியே!
 ஐயனே! அருமைமதவேன்
 அனுதினமும் மனதில்வினை தருசதுர கிரிவளர்
 அறப்பளி சுரதேவனே!

4

கயிலாச நாதர் சதகம்

கல்விச் சிறப்பு

கடலுலகில் உற்றபொரு ளுக்குள்ளே கல்மைதரு
 கல்விரிசில் பெற்றபொருளாம்;
 கனலின லுருகாது; புளவினாற் கனாயாது;
 கள்ளரால் நிரூட்சுணாது;
 திடமான ராசாதி ராசர லும்மறைத்
 திண்டிச் சிதைக்கொணாது;
 செயல்மிக்க மாதரால் சேதமா காதொருவர்
 செலவிடற் குறைவுறுதல்(கு)
 அடமிகு சகோதரர்க் கிடமது கொடாததனை
 அளவிடவும் முடியாதுகான்;
 அப்பொரு ளினைப்பெறு திப்புவிமில் அலைகின்ற
 அற்புது பயனென்கொலோ!
 கடகயம் உரித்துடவி விரித்தித் திடுதேவ!
 கற்பக விராசமேவும்
 கங்கைபுனை ஈசனே! மல்ககமகிழ் தேசனே!
 கயிலாயம் கிரிவாசனே!

5

2. வாக்குண்டாம்

அல்லது

முதுவா

நன்றி இருவர்க்குச் செய்தக்கால் அக்ஷன்
 என்று தருங்கொல் எனவேண்டா:—நின்ற
 தளரா வளர்தெங்கு தானுண்ட சீரைத்
 தவிராலை தாந்தருத வால்.

7

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல்லில் எழுத்துப்போல் காணுமே—அல்லாத
சுரமில்லா செஞ்சத்தார்க் கீர்த உபகாரம்
கீர்மேல் எழுத்திற்கு தேர்.

2

அட்டாலும் பால்களையிற் குன்று(து); அளவளாய்
நட்டாலும் கண்பல்லார் கண்பல்லர்;
தெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க னே; சங்கு
சுட்டாலும் வெண்மை தரும்.

3

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்துத்—தானுத்தன்
பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினார் போலுமே
கல்வாதான் கற்ற கவி.

4

அடக்கம் உடையார் அறிவிலர்என் றெண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா;—மடைத்தலையில்
ஒடுமீன் ஓட உறுமீன் வரும்ளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு.

5

—அவ்வையார்

3. நல்வழி

சூற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றோ?—சுற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை; கண்டிர்
பழுதுண்டு வேடுவர் பணிக்கு.

1

பிச்சைக்கு சூத்த குடிவாழ்க்கை பேசுங்கால்
இச்சைபல சொல்லி இடித்துண்கை;—சிச்சி!
வயிறு வளர்க்கைக்கு மானம் அழியா(து)
உயிர்விடுகை சாவு வுறும்.

2

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்துக்
கேடுகொட் ட மாளிடரே! கேளுங்கள்;—கூடுவிட்டில்
காவிதான் போயினபின்(பு) ஆரே அனுபவிப்பார்!
பாவிதான்! அந்தப் பணம்?

3

ஒன்றை சீராக்கின் அதுவொழிந்நிட் டொன்றாகும் :
அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும் :—ஒன்றை
சீரையாத முன்வந்து கிற்பினும் கிற்தும் :
எனையாகு மீசன் செயல்.

4

புவாதே காய்க்கும் மரமுறன் : மக்களுந்
ஏவாதே சின்னுளர்வார் தாமுளபே :—தூவா
வினாத்தாலும் கன்றாக கித்தெளவே பெறாத
குரைத்தாலும் தோன்று துணர்வு.

5

—அவ்வையார்

4. தீத நேறி விளக்கம்

அறம்பொருள் இப்பழம் கிடும் பயக்கும் :
புறங்கடை கல்விசையும் காட்டும் :—உறுங்கவொன்(று)
உற்றுழியும் கைகொடுக்கும் : கல்வியி னூங்கில்வியி
சிற்றுயிர்க் குற்ற துணை.

1

கற்றுச்சுத்தக் கல்வி கவனே கவனல்வாக்
மற்றோர் அனிகலன் வென்றடாவாம் :—முற்ற
முழுமலிப் புழுவுக்கு புண்ணெண்டா : யாரே
அழகுக்கு அழகுசெய் வார்?

2

முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை : முழுவதூஉம்
கற்றனம்!" என்று கசியற்க :—சிறுநுலியால்
கல்லும் தகரும் : தகரா கவங்குழாய்!
சொல்லுங்க் கூடத்தினால்.

3

நிறாற பெருங்குடற் வெண் குவன் யான்றும்
மறவாதே நோற்பதென் றுண்டு :—நிற்போர்
சீரெல்லாம் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்வார்க்கும் தாழ்ச்சி சேரவல்.

4

செய்வாருத்தம் பாராச் : பரிபொக்காச் : கள்ளும்காச் :
எய்வொவ் இளவழம் பெற்றோன்வாச் :—செய்வி
அருளாமை பாராச் : அவையிடுபும் கொள்வாச்
கருமபே கள்வாறு சூர்.

5

—குமாருகுபர அய்யர்

5. திருக்குறள்

- சுற்றதனு வாய பயனென்தொல் வல்லறிவன்
சுற்றான் தொழார் என்ன? 1
- செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் ; திறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார். 2
- அறத்தினாலுக்கு ஆக்காரம் இல்லை அதனை
மறத்தனின் ஊங்கிலிய பேடு. 3
- அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளவிய கூழ். 4
- அன்பினர் எல்லாம் தமக்குரியர் ; அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 5
- இருந்தோம்பி இவ்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி
வெள்ளன்மை செய்தற் றொருட்டு. 6
- முகத்தான் அமர்க்குஇனிது கோக்கி அகத்தானும்
இன்னொ ளினதே அறம். 7
- செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வன்னகமும் ஆற்ற வரிது. 8
- அடக்கம் அடங்குள் உய்க்கும் ; அடங்காமை
ஆரிகுள் உய்த்து விடும். 9
- கன்றிக்கு வித்தாரும் கல்லொழுக்கம் ; தியொழுக்கம்
என்றும் இடும்கை தரும். 10
- பொறுத்தல் இறுப்பின் என்றும் ; அதனை
மறத்தல் அதனினும் கன்று. 11
- அழுக்கற்று அகங்குரும் இல்லை அடுத்துஇவ்வார்
பெருக்கத்தின் நீர்த்தாரும் இல். 12
- அறங்குறள் அல்ல செவியும் ஒருவன்
புறங்குறள் எந்தல் இனிது. 13
- பயனில்செல்வ் பாராட்டு வான மதக்கனல் ;
மக்கட் பதடி என்ன. 14

- தியவை திய பயத்தவன் தியவை
தியினும் அஞ்சப் படும். 15
- ஒத்த தறிவான் உயிர்வாழ்வான் ; மற்றையான்
செத்தாரான் வைக்கப் படும். 16
- சதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது
மாழியம் இலகீம் உயிர்க்கு. 17
- அருளிலார்க்கு அவ்வலகம் இலகீய பொருளினர்க்கு
இவ்வலகம் இல்லாவி யாவது. 18
- உன்னத்தால் உன்னலும் தீதே 'பிறன்பொருளைக்
கன்னத்தால் கன்னேம்' எனல். 19
- வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின், யாதொன்றும்
நினை இவ்வுத செயல். 20
- தன்னைத்தான் காக்கின் மனம்காக்க ; காவக்கால்
தன்னையே கொல்லும் நினை. 21
- இன்னுசெய் தானா ஒறுத்தல் அவர்என
கன்னயம் செய்து விடல். 22
- கல்லாறு எனப்படுவது யாதெனின், யாதொன்றும்
கொல்லாமை குறும் தெரி. 23
- எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இயிபின்னும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. 24
- மேல்நிறத்தா ராவினும் கல்லாதார் கீழ்ப்நிறத்தும்
கற்றார் அனைத்தினர் பாடு. 25
- செல்வத்துள் செல்வம் வெயிச்செல்வம் ; அச்செல்வம்
செல்வத்து செல்வாழ் தலை. 26
- எப்பொருள் யாப்பார்வையக் கேட்டினும் அப்பொருள்
வெய்ய்பொருள் காண்ப தறிவு. 27
- நினைத்துணையாக் குந்தம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொன்ன பழிவாறு வார். 28
- அறனறிந்து ஈழத்த அறிவுடைவார் கெண்ணம்
திறனறிந்து தேர்த்து கொனல். 29

- மனநலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்; இநநலம்
எல்லாப் புதுமும் தரும். 30
- ஆக்கம் கருதி ஶதவிழ்க்கும் செய்வினை
எனக்கார் அறிவுடை யார். 31
- ஞானம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தாற் செயின். 32
- பெருமைக்கும் ஶலைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்
கருமமே கட்டளைக் கல். 33
- இதனை இதனான் இவாழ்வுக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடல். 34
- அச்ச முடையார்க்கு அரணில்லை; ஆங்கிலை
பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்று. 35
- உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருளுடைமை
நில்லாது நிற்கி விடும். 36
- முயற்சி திருவினை யாக்கும்; முயற்றின்மை
இன்மை புதுத்தி விடும். 37
- சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய; அசியவாம்
சொல்லிய வண்ணம் செயல். 38
- முகநக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு. 39
- மருத்தென வெண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது
அற்றது போற்றி உலகின். 40
- ஒழுக்கமும் வாய்மையும் காணும்இம் முன்றும்
இழுக்கார் குடிப்பிறத் தார். 41
- பெருக்கத்து வெண்டும் பணிதல்; சிறிய
கருக்கத்து வெண்டும் உயர்வு. 42
- மேலிருக்கும் மேலவ்வார் மேலவ்வார்; கீழிருக்கும்
கீழவ்வார் கீழல் வவர். 43
- குணநலம் சான்றோர் நவனை; பிறநலம்
எக்கலத்து உள்ளதுஉம் அன்று. 44
- உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்;மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். 45

செய்யுட்பகுதி—குறிப்புரை

I. கடவுள் வணக்கம்

1. மடகொஞ்ச - இளமனம், தாழ்த்த - வணக்க, சென்னி - நயி, கீழ்த்தவா - வினாக்கவா?
2. கமலம் - தாமரை, ஏறே - சிங்கமே, துயர் - இடைபுர, கொழுக - வளத்தை விளக்குபவன்.
3. எளி - மிகவும், ணனம் - பழி, தினர் - வழிபவர், ரட்சான் - காப்பாற்றுகிறவன்.
4. அருதி - முதலத்தது, மாதிரம் - மயி.
5. சினத்தவர் - கோபித்தவர், முடி - நயி, செருத்தவர் - வென்றவர், கிசி - இருள், சருவறுக்கும் - பிறப்பை குறிக்கும், பொருப்பு - மயி, பேரி - ஞாபகம், துடி - உடுக்கை, தனம் - சேனை, எரி - பிரகாசம், விரி - மயி, துண்டுகுத்தனி - ஒளி பொருத்திய தனினை மயி.

II. வகுணைப் பகுதி

1. பின்னன் - எட்டத்திரங்கன், ஆம்பல் - அம்பி மலர், சனி கூர - சந்திரமாலம் அதிகரிக்க, அம்புயம் - தாமரை மலர், பழிக்கு - கண்ணாடி, குடி - சிறு குழிக்கு - உபாயம்.
2. நறம் - சிக்கன சாதி, வானப்பாடி - ஒரு வாகைப் பறவை, பண்ணை - கண்ணெய் நிலம், பன்னர் - உருதொழிற் செய்பவர்.
3. இளய்த - பொருத்திய, அன்னி - அளவில்கூற, பரவாய் - கடலே, தாவாய் - மரக்காய்; கன்னர் - கன்னம், கமலாய் - பெண்ணே, புனல் - கீர், கார் - மேகம், புனித்தின மலர் - சபிபத்திறித்த புதல்வன், தாவா - சேடிக்கூற, தவாது - இடை கிடாமல், தன்த - பொருத்திய, மடி - சோம்பல், ஐயம்பல் - உதரல்.

III. கருநர் செய்யுள்

1. அந்தாம் - ஆராயல், பாதகம் - பாவம், சட்டிப்பீர் - காப்பீர், கநிக - கிரகவாக, உகதன் - பாம்புக்கொடியோன், இடரன் - தன்பக்கன், அம்பலம் - சம்ப, மரயன் - திருமால், வி - போய்.
2. கநிக - சிவமொக, சனி - சேனம், அயம் - மனம், புரமி - குதிரை, அசலம் - குதிரை, அந்தம் - அந்நு, அனக்குவது - விளக்குவது, சென்னெயி - பொன் போன்ற உடல், பரிதவித்தாரன் - தன்புத்தாரன்.

3. தொடர்பாய் - ஒன்றுபட்டி, வளமார் - வளம் பொருந்திய, தளமார் - சேனைகள் பொருந்திய, திறம் - சிறப்பு, ஒளியார் - பிரகாசம் பொருந்திய, தனங்கள் - பொருள், ஈட்டற்கு - சம்பாதிப்பதற்கு, உன்னி - நினைந்து, சுவம் - பிணம், கண்டரவம் - சிந்தம், இழுக்கு - குற்றம், இச்சத்திட்டான் - கூறியான்,

IV. பங்கவைப் பகுதி

1. பார் - பூமி.
2. ஒத்துதல் - சீக்குதல், தேக்குதல் - நங்கும்படி செய்தல், தர்ப்பம் - சுற்றம், வையம் - உலகம், துடவர் - புழுடர்கள்.
3. பின்னம் - சிறப்பு, குறிக்கை - சுமரக்குறிக்கை, முட்ட - முழுவதும், மண்டுவேன் - உன்பேன், பிணவு - பாக்கு, சரம் - சுவாசம், என்னிமித்தம் - நச்சுணம்.
4. தூமி - தாய், ஈடேற - கடைத்தேற.

V. தனிப்பாடல்கள்

1. கடவுள் - இங்குச் சிவனைக் குறித்தது.
2. எட்டேகால் - தமிழ்க்கணத்தில் 'அ' என்னும் எழுத்து 'எட்டு' என்னும் எண்ணும், 'அ' என்னும் எழுத்து நான்கில் ஒரு பாகமாகிய 'நால்' என்னும் எண்ணும் குறிக்கும். ஆகவே, 'எட்டேகால்' என்பதற்கு 'அவு' என்று பொருள் கொள்க. கமனேதாம் பரி - எருமைக்கடா, பெரியம்மை - மூதேவி, பெரியம்மை வாகனம் - மூதேவியின் வாகனமாகிய சமூதா, முட்ட - முழுவதும், கரையில்லா வீதி - குட்டிச் சுவர், இராமன் ஊதவன் - அனுமன், (அதாவது குரங்கு), ஆரை - ஆரைக்கிழை.
3. வட்டமதி - வட்ட வடிவமுள்ள சக்திரன், வன்னிக்கொடி - கொருப்புக்கொழுந்து, சொட்டுவார் - (சாணிகயத்) தட்டுகின் தவர், வட்டால் ஆகார என்னும் - வரட்டி சுடப்பட்டால் விபசியாக உதவும், ஒரு நாள் விட்டேன் - ஒரு நாள் தவினை கொடுத்தேன்.
4. அல்லல் - தன்பம், மும்புராதியர் - திருபுரத்தையாண்ட அவர்கள், பல்லித் திறத்தல் - சிரித்தல், படைத்தொழில் - போர்த்தொழில்.

VI. நீதிப் பகுதி

1. கதிரவன் - சூரியன், எரினம் - தாமரை, பகத்தோகை - பஞ்ச திழுவள்ளியில், மழிபம் - சக்திரன், துழுதம் - அல்லி மலர், திதியாகச் - தனவந்தர், வானி - துத்தோடை, பும் வயல் - புதுக்கோட்டையின் அருகில் உள்ள ஒரு சுப்பிரமணிய ஸ்தலம்.

2. கனி - மகிழ்ச்சி, வேண்டி - பாசம், அய்யேகி - முட்டாள், தாரித்திரியம் - தரிதநிலம், கனி - (சுவேதநிலாழ்வான் என்றும்) யானை.

3. தளசேகரம் - சேனைப் படை, சந்த வேண்டும் - விரும்ப வேண்டும், காகிணி - உலர், தொழிவின்ற - ஒலிவின்ற, அனந்தன்னை - சிவபெருமான், படிசம் - பளிங்கு, சங்கம் - சங்கு, வண்ணம் - கிற முட்டையவன், மதவேன் - பாடலிடைத் தலைவன் பெயர், சதாரிணி - சேனம் லிங்காவியுள்ள ஒரு சிவந்தனம் என்று கூறப்படுகிறது.

4. தநிபட்ட - வெட்டப்பட்ட, பழநாழியம் - குதாந்தராலும், சவநிட - வந்தாய்ப்பு, மதரம் - இனிய உருகி, சதிர்மணி - பிரகாசம் பொருத்திய இரத்தினம், புயம் - மேகம், காகிணி - உலர்.

5. தலைபெற்ற - முதன்மையான, கனம் - கெடுப்பு, புயம் - வீர, கிடைத்தல் - அழித்தல், அடம் - பிடிவாதம், கடவயம் - மதம் செலி இன்ற யானை.

2. 1. தருக்கொடு - கொல் என்பத அகச, என வேண்டா - என்ற எண்ண வேண்டா, தெங்கு - தென்னை.

2. அல்லாத - (கல்லாத) அல்லாத, கரம் - கருணை, சந்த-செய்த,

3. அட்டாறு - (அடுப்பின்கீழ் இட்டி) காய்க்கிறதும், அன வளராய் - மனம் கலந்து.

4. கானம் - காசி, பொல்லா - அழகற்ற, கல்லாததன் - படியாதவன்.

5. கடக்க - வெல்ல, படை வீர் அனை, உறுபின் - பெரிய பின்.

3. 1. விழுமன்றே - விழுமா? அல்லவா? பணி - தொழில்.

2. ஸூர்த - (இதிவிந்) பெரிய, இகத்த - கொடுத்திப் பேசு, சாலை - மிக, உதம் - பொருத்தம்.

3. உடு விட்ட - உடலு விட்டி, ஆவி - உயிர்.

4. ஏந்தம் - அடைபடம்.

5. சவாதே - கட்டினாவிடாமனே, உணர்வார் - அறிவின்றவர், தவா - தவி, வித்த - விதை, பேதை - அறிவின்றவன், உணர்வு - அறிவு.

4. 1. இன்பம் - இன்பந் காழ்க்கை, வீடு - கோட்டம், படிக்கும் - அறிக்கும், புறக்கடை - பிரகாசம், கலிவிதா - கலிப்புதம், உதம் - உயல் - கோரும் துன்பம், உத்ததி - கோத்திப் போது, கக கொடுக்கும் - தனை சிறக்கும்.

2. சவல் - சூரணம், அணிசுடல் - சூரணம், குழி மணிப் புயம் - பெரிய இரத்தினங்களைப் பதித்த சூரணம்.

3. தகரம் - உடைபடும், தகரா - உடைபடா, தனம் குழாய் - பொன் குண்டலத்தின் காதில் அணிந்த பெண்ணே, குழை - காதணி, கொல் உலை - கொல்லிஹுடைய உலைக்களம், உடம் - சம்மட்டி.
4. சுட்டி - உன்மதிப்பு, நோற்பது - மேற்கொள்ளத்தக்கது, தீர் - பெருமை, ஆற்றி - வெளிப்படுத்தி, சிறுமை - இழி குணம், புறங்காத்து - வெளியாகாமற்காத்து, தாழ்ச்சி சொல்ல - பாசிவாகப் பேசுதல்.
5. அஞ்சார் - அங்கமாட்டார், செவ்வி - தக்க காலம், கருமம் - காரியம்

5. திருக்குறள்

1. வர்வரிவன் - அய அரிவு வடிவமான கடவுள், நற்றான் - உயர்ந்த திருவடிகள்.
2. செய்வாதரர் - செய்த முடிக்காதவர்.
3. அறத்தினக்கு - தருமத்தையிட, ஆத்தம் - உயர்வு.
4. அமிந்தினம் - அமிர்தத்தையிட, ஆற்ற - மிக.
5. உரியர் - சொத்தமாக்குகொள்வர், என்பு - எலும்பு (உடல்).
6. ழம்பி - பொருள்களைக் காப்பாற்றி, வேளாண்மை - உதவி.
7. அகத்தானும் - உள்ளத்திலிருந்து வரும் அன்பு கலந்த.
8. னவயகம் - மன்னுலகு, வானகம் - விண்ணுலகு, ஆற்றல் - கொடுத்த உதவுதல்.
9. உய்க்கும் - கோர்ப்பிக்கும், அமரர் - தேவர், ஆரிரான் - இருள் நீரம்பிய கரகம்.
10. நன்றி - கல் வாழ்வு, இடும்கை - துன்பம்.
11. இறப்பின - பிறர் செய்யும் துன்பத்தின.
12. அழுக்கத்து - பொருளையடைத்து, அகன்றார் - பெருமை அடைந்தவர், பெருக்கம் - செல்வம், தீர்த்தார் - கிண்டியவர்.
13. அல்ல செவிலும் - பாவம் செய்தானும், புறம் - ழித்தின.
14. பயனில் - உபயோகமில்லாத, பாசாட்டுவனின் - உபயோகிப்பனின், பதடி - உபயோகமில்லாதவன்.
15. ஒத்ததறிவான் - உபகாரத்தின் உயர்வை அறிந்தவன்.
16. இடைபட - புழுண்டாரும்படி, ழுதியம் - பயன்.
17. அய்வுகை - மோட்ச உலகு, இய்வுகை - மன்னுலகு கைம்.
18. உன்றல் - தருததல், கன்றேம் - கவர்த்தகொன்றோம்.
19. வாய்கம் - சத்தியம்.

அ க ரா தி

அ

அளம் - மனம்
அசற்ற - நீக்க
அசன்ற - பரந்த
அசுரி - ஆகாபவாணி ; உருவ-
மிக்காரத்த
அணி - ணன் - ஆபரணம்
அறுகி - செருக்கி
அமர்ந்து - இருந்து
அம்மர்கள் - வானவர்கள்
அனம்ச்சர் - மத்தியர்
அர்ப்பணம் - சமர்ப்பித்தல்
அவா - மிகுந்த கிருப்பம்
அவகங்கள் - சபா மண்டபம்
அவித்த - நட்ட ; கொடுத்த
அறிஞர் - புலவர் ; அறிவுடைமையர்

ஆ

ஆசிரமம் - பன்னாசிரமம்
ஆடம்பரம் - இடம்பம்
ஆனை - உத்தரவு
ஆவல் - ஆவல்
ஆற்றல் - வல்லம்

இ

இச்சித்த - கிருப்பி
இவசத்த - உடன்பட்டு
இடர் - அன்பம்
இடைவரு - இடை விடாத
இடைபுது - இன்னல்
இயக்கம் - உப்தம்
இயலாத - முடியாத
இயலத்த - முடித்த
இராயபரி - இராமதேவர்
இல்லம் - வீடு
இலக்கியம் - இலக்கணம் அனமீத
அவர்

இன்னருள் - இனிய கருணை
இன்னல் - அன்பம்

ஈ

ஈடை - கொடை
ஈந்தார் - கொடுத்தார்

உ

உத்தமர் - சான்றோர் ; நல்லவர்
உத்யா - அழியாத
உறந்தது - தோய்ந்தது ; வசித்
உறவிடம் - வசிக்குமிடம் [தது

உ

உணர் - உணவு
உணர் - தனது

ஊ

ஊசரித்தி - இமணவிட்டு ; மணல்
மேடிட்டு

ஊ

ஊயம் - சந்தேகம்

ஊ

ஊப்பரி - அஞ்சுப பாட்டு
ஊப்புவ - நனம் எய்யும்
ஊக்கிருத்த - ஒன்றுகூடியிருத்த
ஊக்கம் - தன்னடத்தது

க

கங்குரி - பிரதிபட்சம் ; கண்-
நுல் காண்படுவது
கணம் - கூட்டம்
கண - அம்பு
கந்த - கரிந்த ; பேரில் உப-
யோகிக்கும் ஊர் ஊதம்
கபடம் - கஞ்சகம்
கருண - கிருபை
கருத்த - எண்ணம்
கரையா - திருவி

கா

காலை - பிரன்

கோ

கோட்டில் - கோட்டை

கோடுகம் - தன்பம்

கோய்து - பதித்த

ச

சத்தரு - பகரவன்

சம்பலம் - சிசுப்பம்

சாந்து - மேற்கோள் ; சாட்சி

சி

செஞ்சை - கோய்த்துப் பிராரம்

சிப்பம் - பொட்டணம்

சிரோட்டர் - மேலோர்

சினம் - கோபம்

சி

சிற்றம் - சிறுஞ்சினம்

து

துழச்சி - சதியாளோசனை

சே

செய்யம் - பெருமையிற் சிறு

செய்தி - சமாசாரம் [தோள்

செய்யுள் - பாட்டு

செயற்படுத்த - வேலையில் ஈடு

படுத்தி ; உருவாக்கு

ந

நகர்த்து - உடைத்தது

நடாங்கம் - குளம்

நலம் - இடம்

நலி நெத்த - பிசச்சித்த

நனயர் - பிள்ளைகள்

நா

நாயகம் - பிறப்பிடம்

நி

நிபாகம் - தஞ்சைமற்ற

கொடை துள்ளது செயல்

நியானம் - முடையிடமம் அநீத

நிதன் - கூட்டம் [தன்

நிதம் - கங்கணம்

நி

நயிற் சித்தம் - தாக்கம் கவிர்து

நாற - நிர் அநிலில் கப்பல் தங்கு

நின்ற இடம்

தன்புதத்த - கொடுமை செய்

நி

தன்டப்பெற்ற - திளர்ப்பட்டி

கவச்சப்பட்டு

தாதவர் - இரையபாரி

நே

நேக்கம் - சிறப்பாப்பு

நோ

நொண்டாற்றி - பணி செய்து

நோ

நேர்ணி - நயம்

ந

நஞ்சு - விடம்

நட்பு - சினை

நங்கொடை - பரிசு

நா

நாட்டம் - பாக்கை

நி

நியிற்றம் - பொருட்டி ; சஞ்ஞம்

நிதமிருத் - ஸ்தாபித்தார்

நி

நிப்பெருக்கு - வெள்ளம்

நே

நேக்கம் - செய்கை

நை

நாஸப்புகைத்தார - நன்றாக
அடித்தார்

II

படபம் - அற்புதம்; ஒன்றன்
படைச்சலம் - அபுதம் [பாப்பு
படைகள் - வேலைகள்
பண்பு - குணம்
பணி - தொண்டு
பணித்தார் - கட்டளைகிட்டார்
பணியாற்றி - கையாண்டாற்றி
பயின்று - கற்று; பழகி
பாந்த - விரகலாசன
பாப்பு - கிழிசீரணம்

III

பிரதாளி - முதன்மைபானவன்
பிளிதின - பூழ்க்கின; கூச்சம்
இட்டன

IV

பீலி - மடில் தேரை

V

புதல்வர் - புத்திரர்
புல்லர் - இழைக்கன்
புனர்க்கு - கிழக்கு
புழுதி - து

VI

பைதாசம் - பிராச

VII

பொதி - மூட்டை
பொதிய - அழகு

போ

போர் தொடுத்த - சண்டை ஆரம்பித்த
பித்த

VIII

மகிழ்ச்சி - சந்தோஷம்; இன்பம்
மகிழ்த்தன - இன்புற்றன
மலிந்து - மிகுந்து
மனப்பாய்கு - மனத்தன்மை

IX

மாட்சி - மகிமை; பெருமை
மாட்சிமை - மேன்மை
மாற்றான் - பகைவன்

X

முதுமொழி - பழமொழி

XI

யாத்திரிகர் - பிரயாணி

XII

வயப்பட்ட - வசியமான; அகப்-
பட்ட

வழக்கதிகார் - வக்கீல்
வள்ளல்-வகையாறு கொடுப்பவன்

XIII

வாய்ப்பு - தருணம்
வாய்க்கல் - உண்ணம்

XIV

யிந்தி - தனியிடம்
கின்னப்பம் - மது
கியப்பு - ஆச்சரியம்
கிண்கு - மிகுதம்

XV

கெதுங்கு - கோபித்து

உமா வாசகம்

ஏழாம் புத்தகம்—பொதுப் பகுதி

[இண்டாம் பார்த்துக் கு உரியது.]

Form II.

1951இல் ஜூன் மீ வெளியிடப்பட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தின்படி
திருத்தி அமைக்கப்பெற்றது.

த. சே. உமாபதி, M.A., L.T.,

தலைமையாசிரியர்,

ஸி. அத்தல் ஹக்கீம் இஸ்லாமிய ஸ்கூல் உயர்கலைப் பள்ளி, சென்னை.

உமாதேவன் கம்பெனி

16, செம்புதாஸ் தெரு, சென்னை-1

பதிப்புரிமை]

1951

[விலை ரூ. 1

First Edition: 1949
Reprinted: 1950 (Twice), 1951.
Revised Edition: November, 1951.

R.B. $\frac{430}{451}$

54746
2.6C211

முதுவரை

உமா வாசகம் என்னும் பெயருடன் வெளிப்போதரும் நூல் வரிசையில் இஃது ஏழாம் புத்தகம். 1951-ஆம் ஆண்டில் அரசியலார் வெளியிட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தையொட்டி இது திருத்தி அமைக்கப்பெற்றது.

சிறுவர் சிறுமியரின் மனோநிலையையும், அவர்களும் தமிழரின் எல்லைகளையும் மனத்திற்கொண்டு இஃது இயற்றப் பெற்றது. இதற்கண் இடம் பெற்றன ஒவ்வொரு பாடமும் பாடத்திட்டத்தின் போக்கையே மொழிப்பலிற்சிறு அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றிருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கது. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் தரப்பட்டுள்ள பயிற்சியே இதற்குச் சான்றாகும். அன்றியும், மொழி வளர்ச்சிக்குரிய புதிய சொற்களும், சொற்றொடர்களும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஏற்ற அளவில் இடம் பெற்றது.

மாணவர் மாணவிகளுக்கு அகராதி உபயோகிக்கும் பழக்கம் உண்டாதற்பொருட்டு ஒவ்வொரு பாடத்தின் இறுதியிலும் அருங்கொற்களைக் குறித்து, அவற்றைக்குப் புத்தகத்தின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதும்படி அமைக்கப்பெற்றது பயிற்சியே குறிப்பிடத்தக்கதாம். செய்யுட்பகுதிக்குக் குறிப்புரைகள் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் நாட்டின் சிறுவர் சிறுமியர் இதனைப் படித்துப் பயனுறுதற்கு அவன அல்லவா ஆசிரிய அறிஞர்களை வேண்டுகிறோம்.

சென்னை, }
9-11-51. }

பதிப்பாளர்

உள்ளுறை

உரை நடைப் பகுதி

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	நாட்டுக்குழுமுத்த நற்குடும்பம்	1
2.	மாட்டுக்குழு வாடகை; அதுன் கிழவனுக்கு வாடகை	7
3.	கித்தாமஸியின் சிறப்பு	11
4.	சேடியோ அல்லது ஒலி பரப்பி	15
5.	புலவர்க்குள் சாமரை விசிய புலவர்	19
6.	நமது நாட்டுச் செல்வம்	24
7.	சிவனுடன் வாதிட்ட செந்தமிழ்ப் புலவர்	30
8.	கவிஞரோடிக்	35
9.	புலவர் பெருமீதம்	40
10.	எங்கள் இன்பச் செலவு—I	45
11.	எங்கள் இன்பச் செலவு—II	50
12.	நூறு கிரோதப் பாட்டு	58
13.	பஞ்ச நந்திரம்—சக்தி விக்கிரகம்	62
14.	தென்முனை கண்ட தீர்	66
15.	'சண்டை கல்லதா, சமாதானம் கல்லதா?'	71
16.	இளவரசர் அறவு (நாடகம்)	75
17.	நியாயங்காணத்துப்போர்	80
18.	சிவி சிவபர்கள்	85

செய்யுட்பகுதி

I.	கடவுள் வணக்கம்;	90
II.	நீதி:	
	1. சதகச் செய்யுள்	91
	2. இன்று நாற்பது	96
	3. இனியவை நாற்பது	97
	4. இரிகடுகம்	98
III.	கதைச் செய்யுள்:	
	1. புத்தகும் திண்டிமையும்	99
	2. கத்தனாதி வஞ்சககும்	102
IV.	வகுணை:	
	1. பொருளைப்பாறு	103
	2. மலை	104
	3. மின்னல்	105
V.	பக்கவை:	
	1. பாசநமாநா திருப்பன்னியெழுச்சி	106
	2. வேண்டிதல்	106
VI.	நலிப்பாடல்கள்	107
VII.	நிகுத்தாள்	109

செய்யுட்பகுதி - நூற்புரை
அகராதி

COLEBRARA PUBLIC LIBRARY

31 MAY 1950

31 MAY 1959

உமா வாசகம் MADRAS

(ஏழாம் புத்தகம்)

1. நாட்டுக்குழைத்த நற்குடும்பம்

1. மது நாடு இன்று கெட்ட நாடாய் வினங்குகிறது. இக்கெட்டத்தை அடைய போர் புரிந்தவர் பலர். அமரண-
வரும் தர்மமற்ற தீவான்கள்: உடல், பொருள், உயிர்
அனைத்தையும் காட்டுக்காக உதவியவர்கள்: அறப்போர்
புரிந்த அரும்பெரு வீரர்கள்: அவர்களுள் ஒருவர்தாம் இங்
கம் காட்டு முதல் அமைச்சராய்வுள்ள பண்டித ஜவாஹர்லால்
நேஹ்ரு. அவர் தந்தையார், தாயார், மனைவியார், தங்கையர்
முதலிய அவர்குடும்பத்தவர் அனைவரும் தமது நாடு காட்டின்
விடுதலை யொன்றையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக்
கொண்டவர். பெருத்தளம் படைத்த அவர்கள், இப்ப வாழ்க்-
கையை என்வி, காட்டின் கண்ணுக்காகத் துன்ப வாழ்க்கை-
யாழ் துணிவுடன் மேற்கொண்டவர்கள்!

2. இத்தேசியின் மணிமுடி என் வழங்கும். எவ்வாறு நாடு
தான்பயகுறைய கண்டனையும், கருத்தையும் காட்டினார்
மேலும் எழில் பிச்சது. அக்காட்டில் இரு நாற்றூண்டுகளுக்கி
ழன், ஒரு பிராமணர் வாழ்க்கிருத்தார், பர்ப்பகி என்பது
அவர் பெயர்: அவர் வடமொழி, பாசகேம் ஆகிய இரு மொழி-
களிலும் வல்லவாரிருத்தார். ஆதலால், அவர் பண்டித
பர்ப்பகி என்று வழங்கப்பட்டார். அவரது பண்பாயில்
சுடுபட்ட, பர்ப்பகியை ஆண்டுலெந்த நன்மையில் பிரபலர் ஒருவர்
அவரை புகழியில் குடியேற்றினார்: ஒரு மாணிக்கமையும்,
ஒரு தூசுகையும் அகருத்த கண்டிதையாக வழங்கி, அவரை
ஆதரித்தார். அம்மணிக்க ஒரு காவலாயில் கறாயிலிருத்தது.
காவலாய் என்னும் சொல் இந்த மொழியில் துணி நன்குடும்.

கலாச்சாரக் கரையில் வாழ்ந்த ராஜ்கால், நேற்கு என்று டில்லி மக்களால் வழங்கப் பெற்றார். இதனால், அவர் கால்வழியில் தோன்றிய அனைவர்க்கும் 'பண்டிதர், நேற்கு' என்னும் பட்டங்கள் வழங்கலாயின.

3. பண்டித ராஜ்காலின் பெயர்க்கு மூவர் மைந்தர் இருந்தனர். அவருள் மூன்றாமவரான மோதிலால் நேற்கு என்பவரே நம் முதலமைச்சரின் தந்தையாராவர். அவர் சிறந்த வழக்கறிஞர். அலகாபாது உயர் நீதிமன்றத்தில் அவர் பெற்ற புகழ் அவருக்கு அளவற்ற செல்வத்தை ஈட்டித் தந்தது. மோதிலால் நேற்கு, சோகுபரணியர் என்ற அம்மையாரை மணந்துகொண்டார். அவர்கட்கு 1889-ஆம் ஆண்டு கம் மாபெருந்தலைவர் மைத்தராய் உதித்தனர். பின்னர் விஜய ஷெர்மி, கிருஷ்ண என்னும் இரு புதல்வியரும் பிறந்தனர்.

4. செல்வ மைத்தராகிய ஜவாஹர் பிற சிறுர்களைப் போலத் திண்ணைப் பள்ளியிலோ, தொடக்கப் பள்ளியிலோ கல்வி கற்கவில்லை; வீட்டிலேயே, வெவ்வேறு பாடத்துக்கு வெவ்வேறு ஆசிரியர் அமர்த்தப்பட்டு, அவருக்குக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. பின்னர், அவர் இங்கிலாந்துக்குச் சென்று கல்வி பயின்று, இறுதியில் 'பரிஸ்தி' பரீட்சையில் தேறிச் சட்ட சிபிணராய் இந்தியாவுக்குத் திரும்பினார்.

5. அவர் இங்கிலாந்தில் இருந்தபோது விபின சந்திர பாக், லாஸ் ஷெபதி ராய், கோகலே முதலிய நியாகிகளின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டார். அவை, இளமைதொட்டு அவர் இருதயத்தில் புதைபுண்டிருந்த நாட்டுப்பற்றென்னும் வித்தை முளையுற்று, இளைவிட்டு எழச் செய்தன. ஆதலால், அவர் இந்தியாவுக்கு வந்தவுடனே காங்கிரஸ் மகா சபையிற் சேர்ந்து, நாட்டுக்குத் தொண்டாற்ற முற்பட்டார். அவர், 1916-ஆம் ஆண்டு இலட்சுமணபுரியில் கூடிய காங்கிரஸ் கூட்டத்தில் உத்தமர் காந்தியாரின் தொடர்பைப் பெற்றார். அவ்று முதல் காந்தத்தால் இழுக்கப்படும் இரும்பு போலக் காந்தியடிகளின் ஒப்பற்ற இலட்சியங்களில் ஈடுபட்டு, அவருடைய அரசியல் மாணவராய்த் திகழலானார்.

6. அதே ஆண்டில் ஐவாடர் கயா நேற்கு என்னும் அம்மையாரை மணம் புரிந்துகொண்டார். அவ்வம்மைவார், எல்லாவற்றாலும் கணவர்க்கு இளியர்; குண கவன்கள் நிரம்பியவார்; அன்பிலாற்றிலும், தரித்தியிலும் கண்ணவர்; தியாகத்தில் தீவிரமானவர்; அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர். சுடுமெடுப்புமற்ற இத்தம்பதிகட்குப் பிறந்த புதல்வியே இந்திய நேற்கு என்பவர்.

7. இனி மமது காட்டு முதலமைச்சரின் குடும்பத்தவர் ஒவ்வொருவரும் காட்டுக்குப் புரிந்த நற்குடும்பத்தாரைக் கவனிப்போம்: ஐவாடர் இவ்விலாற்றிற்படித்துக்கொண்டிருந்த போது, இந்தியாவில் அரசியல் துறையில் கொத்தளிப்பு மிகுதியாய் இருந்தது. திலகர் போன்ற தீவிரவாதிகள் சிறையிலடைக்கப்பட்டார்கள். அப்போதுதான் காட்டுப்பற்று மொதிலாலைப் பற்றியது. முதலில் அவர் மிதவாதியாகவே இருந்தார்.

8. 1921-ஆம் ஆண்டு வேன்ஸ் இளவரசர் இந்தியாவுக்கு வந்தார். அவரை வரவேற்கலாகாது என்று காவிரல் மகா சபை முடிவு செய்தது. அதன் படினாக, மற்றத் தலைவர்களுடன் மொதிலாலும் சிறையிலிடப்பட்டார். இதனால், அவர் கோய்வாய்ப்பட்டார். அங்கிலையில் அவர் உப்புப் போர் தொடங்கச் சென்ற காத்தியடிகளைக் கண்டு, தமது விசேஷ நிதிப்பற்ற ஆளத்த பவனம் என்னும் மாரிகதவயம் 'கயா-ராத்ய பவனம்' எனப் பெயரிட்டு, காட்டுக்கு கன்கொடைமாக வழங்குவதாகத் தெரிவித்து, உப்புப் போரில் ஈடுபட்டார். அதனாற்சிறைப்பட அவரது கோய் மிகுதியாயிற்று. 1931-ஆம் ஆண்டு அவர் தம்மை காண வந்த காவிரல் தலைவர்களைக் கொக்கி, "கான் விரைவீற் மாய்வேன். நீங்கள் கதத்தர இந்தியாவைக் கண்டு காப்பீர்களாக!" என்று கூறினார். என்னே அவர் காட்டுப்பற்று!

9. தம் மாபெருத்தலைவரால் ஐவாடர்கால் அயர்கள், 1916-ஆம் ஆண்டு காவிரல் மகா சபையில் சேர்த்தார் என்று கூறினும், அதுமுதல் அவர் தம் காட்டு விடுதலையை

விருப்பித் தீவிரமாகத் தொண்டாற்றத் தொடங்கினார். அதனுல் அவர் அடைந்த பயன், பல முறை சிறை சென்றதேயாம். அவர் 1921-ஆம் ஆண்டு வேலூர் இளவரசர் வரவை எதிர்த்தது காரணமாக, மூன்று திங்கள் சிறையிலிருந்தார்; பின்னர் வெளிகாட்டுத்துணி மறியலில் ஈடுபட்டு, இருபது திங்கள் சிறைப்பட்டார்; பின்னர் ஏசுமன் குழுவினர் வரவை எதிர்த்துப் போலீஸரால் தடியடிப்பட்டார்; மீண்டும் உப்புப் பொரிவிறங்கி, ஆறு மாதச் சிறை வாழ்க்கையை அனுபவித்தார்; இங்ஙனம் மற்றும் பல முறை பல ஆண்டுகளைச் சிறையில் கழித்தார். காட்டுரிமைப் போரில் தந்தையார், தாயார், மனைவியார் ஆகிய அனைவரையும், தமது பெருஞ் செல்வதனையும் காட்டுக்குத் தியாகம் செய்ததன் நித் தம்மையே தாய் காட்டுக்கு அர்ப்பணம் செய்த அரிய உத்தமர் அவரையன்றி எவர் உளர்?

10. இனி, அனாதம் மனைவியாரின் காட்டுத்தொண்டைப் பற்றிக் கவனிப்போம்: காவா நெற்றுநவைப் போன்ற உயர் குணம் வாய்ந்த பெண்டிர் விலகத்தில் ஒரு சிலரே தொன்றுவர். அவர் ஐவாழரை மணத்த நாள் முதல் காங்கிரஸ் மகா சபையின் உறுப்பினராய்த் திகழ்ந்து, தம் வாழ்காள் முழுவதையும் காட்டுப்பணிக்குக் கல்கினார். அவர் உப்புச் சத்தியாகங்கிரகத்தில் ஜவாஹர் தங்கையாரான கிருஷ்ணாவுடன் ஆண் உடையுடுத்து, தொண்டர் பட்டையிற் பயிற்றி பெற்று, காட்டுக்குத் தம் கடமையைச் செய்தனர்: தம்கணவர் சிறைப்பட்ட பிறகு தாமும் வரி கோடா இயக்கப் பிரசாரத்தால் சிறைப்பட்டார். பின்னர் அவர் கோயுற்ற போது, தம்கணவர் தம்பொருட்டு அரசியலாங்கினின்று விலக எண்ணியுள்ளனர் என்ற தவறான செய்தியைக் கேள்விப்பட்டார்; உடனே தம்கணவரின் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு, தம் பொருட்டு காட்டுப் பணியை நழுவ விடவேண்டா என்று வேண்டிக்கொண்டார். அவ்வாங்கையாரின் காட்டுப்பற்றை என்னென்று கூறுவது!

11. சொருப ராணியாகும் காட்டுப்பற்றில் தம் குடும்பத்தைச் சேர்த்த எலர்க்கும் இகைத்தவர்கள். அவர் காட்டுரி-

மைக்காதப் போராடிய தம் கணவனுக்கு உடனிருந்து உதவி புரிந்த உத்தமியாராவர். ஒரு சமயம் அவ்வாறில் கடைபெற்ற காங்கிரஸ் ஊர்வலத்தை அவர் தலைமை தாங்கி நடத்திப் போவனாரால் புடைக்கப்பெற்றார். பெறுதற்கரிய கணவரும், ஆருயிரின்ன மைத்தரும், அவர்கள் போன்ற பெண் மக்களும், கருத்திற்கிடைத்த மருமியரும் அடுத்தடுத்துச் சிறையிலடைக்கப்பட்டபோதும் அவர் அதுநிதித்துச் சிறிதும் மனங்கலங்கித் தமது காட்டுப்பற்றை கழுவவிடவில்லை, அவர் தம் அரும்பெருங்குணத்தை அளவிட்டுக் கூறுவது எங்ஙனம் இயலும் !

12. தாம் விரும்பியிருந்தால் அழகு மிக்க தமது ஆனந்த பவனத்தில் அளவற்ற செல்வத்தோடு அரசினங்குமாரைப் போல ஆனந்த வாழ்க்கை நடத்தியிருக்கலாம் சும் காட்டு முதல் அமைச்சர், அதை அவர் விரும்பினிலே; இப்பற்றைத் துறந்தார்; துன்பத்தை மேற்கொண்டார்; ஒரு முறையன்று; ஒன்பது முறை சிறைக்குச் சென்றார்; தக்கவற்றை தக்கதையாற இழந்தார்; அன்பு கிடைத்த அன்னையாரைப் பிரித்தார்; மனத்துக்குக்கத் மனவளியாற இழந்த காலத்தும் கலங்கா செஞ்சகத்தோடு காட்டுக்கு கற்பணியாற்றி, விடுதலை கண்டார்.

13. இத்தகைய தக்கவற்றை உத்தமந்தாம். இன்று சும் காட்டு முதல் அமைச்சராயிருந்து, காட்டை நலவழிப்படுத்த முயன்று வருகின்றார். அவர்தாம் தக்கையாரை விஜய லட்சுமியம்மையார், உரிமை இந்தியாவின் ஒப்பற்ற அரசியல் தாதாய். அவர் காடுகளில் தங்கித் தம் காட்டுக்கு ஏற்றம் தேடி வருகின்றார்.

14. இங்ஙனம் காட்டின் நலத்தை காப்பாற்றத்த கற்குடுமயத்தார் அனைவர்க்கும் சாம் என்னும் உடனடிப்பட்டவராய் இருத்தலன்றி, அனாதைய அடிக்கவட்டைப் பின்பற்றி காட்டு கைத்தக்க குழை உடையது உழைத்தலும் வேண்டும்.

பயற்சி :

I. வீடை எழுதுக :

- அ. ஜவாஹர் குடும்பத்தவரை 'நாட்டுக்குழைத்த கல்லார்' என்று கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்?
- ஆ. 'நெஹ்ரு' என்னும் பட்டம் வழங்கக் காரணம் யாது?
- இ. ஜவாஹரின் தாய் தந்தையர் யாவர்? அவர்களின் உயர்குணங்கள் யாவை?
- ஈ. சுமலா நெஹ்ரு செய்த தியாகங்கள் யாவை?
- உ. 'மோதிலால் நெஹ்ரு தம்முடைய உடல், பொருள், உயிர் மூன்றையும் நாட்டுக்களித்தார்,' என்று கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும்?
- ஊ. ஜவாஹரின் தங்கைமார் யாவர்? அவர்கள் நாட்டுக்குப் புரிந்த தொண்டுகள் யாவை?
- எ. ஜவாஹரின் சிறப்பியல்புகள் யாவை?
- ஏ. அவர் நாட்டு விடுதலைக்காக அடைந்த துன்பங்கள் யாவை?

II. எதிர்ப் பதங்கள் எழுதுக :

சுதந்திர நாடு, தர்க்கம், அறப்போர், பேரரசர், சிறந்த, இறுதி, இளமை, திகிரவாதி, உயர்குணம், நற்பணி.

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

தர்க்கமற்ற, குறிக்கோள், எழின், புலமை, நன்கொடை, கால்வழி, தியாகம், சொற்பொழிவு, நாட்டுப்பற்று, ஒப்பற்ற, இவ்விதம், அஞ்சா நெஞ்சம், குழ, அர்ப்பணம், பிரசாரம்.

IV. புத்தகத்தின் இறுதியில் உள்ள அசுராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

தர்க்கம், அமைச்சர், குறிக்கோள், புலமை, வழக்கறிஞர், மகவு, சிறு, தொடக்கப்பள்ளி, இறுதி, சொற்பொழிவு.

2. மாட்டுக்கும் வாடகை; அதன் நிழலுக்கும் வாடகை

1. அவிவேக பூரணருகு என்பவர் ஓர் ஆசிரியர். அவருக்கு மடிக, மடயன், பேதை, மிஸேச்சன், சூடன் என்ற ஐந்து சீடர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் குருவினிடம் அளவற்ற அன்பும் மரியாதையுமுண்டு. குரு ஏவிய கட்டடிகை அவர்கள் சிரமேற்றுகிச் செய்து முடிப்பார்கள்.

2. ஒரு நாள் குருவும் சீடர்களும் தொகையிலிருந்த ஓர் ஊருக்குப் பிரயாணம் செய்ய அவசியம் ஏற்பட்டது. அவ்வளவு தூரம் தங்கள் குரு நடந்து செல்ல இயலாதென்பதை அறிந்த சீடர்கள், அவர் ஏறீச் செல்வதற்கு ஒரு மொழி மட்டை வாடகைக்கு அயர்த்திக்கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு காலொன்றுக்கு மூன்று பணம் வாடகை கொடுக்க அவர்கள் இசைந்தார்கள். மாட்டுக்குரியவனும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டான்.

3. மடத்தில் கணிக்க வேண்டிய அனைத்தையும் அவர் எடுத்துவிட்டு அவர்கள் புறப்படுவதற்குள், மெயில் கடுமை-

யாகக் காயத் தொடங்கிவிட்டது. அது வேனிற்காலமாதலால், வழி செல்லச் செல்லக் கொள்ளிக்கொண்டு சுடுவது போல வெயிலெறிக்கத் தொடங்கியது. அவர்கள் சென்ற வழியோ, உண்ண நீரும் ஒதுங்க நிழலுமற்ற வெறு வெளியாகும். அந்த நிலையில் தொண்டு கிழவரான அவிவேகபூரண குரு வெயிலின் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாமல், பசங்கீரைத்தண்டு போலத் துவண்டு மாட்டின்மீது சாய்ந்துவிட்டார்.

4. அருகில் சென்றுகொண்டிருந்த சீடர்கள் அவரை விழாமற்றாங்கி; அவரது இளைப்பையாற்றுவதற்கு எங்கும் நிழலின்மையால், அவர் ஏறிச் சென்ற மாட்டின் நிழலில் அவரை இருக்கச் செய்து, தங்கள் மேலாடைகளால் விசிறி, அவரது களைப்பைப் போக்க முயன்றார்கள்; களைப்புச் சிறிது தெளிந்தவுடனே மீண்டும் அவரை அம்மாட்டின்மீது அமரச் செய்து, தொடர்ந்து பிரயாணம் செய்து, மாலையில் ஓர் ஊரை அடைந்தார்கள். அங்கிருந்ததொரு சத்திரத்தின் திண்ணையில் குருவை இருக்கச் செய்துவிட்டுச் சீடர்கள் மாட்டுக்காரனுக்குச் சேரவேண்டிய வாடகையாகிய மூன்று பணத்தைக் கொடுத்தார்கள். மாட்டுக்காரன் அதை வாங்க மறுத்துவிட்டான்.

5. அவர்கள், தாங்கள் பேசியபடியே வாடகை கொடுத்தும், மாட்டுக்காரன் மறுத்ததற்குக் காரணம் யாதெனக் கேட்டார்கள். அவன், “ஐயன்மீர், எனது மாட்டை வாகனமாக உபயோகித்ததற்குச் சேரவேண்டியது மூன்று பணமேயானாலும், இடைவழியில் அதைக் குடையாக உபயோகித்ததற்கு வாடகை கொடுக்க வேண்டாவோ?” என்றான். அது காரணமாக மாட்டுக்காரனுக்கும் சீடர்களுக்கும் பேச்சுமுற்றிச் சச்சரவு தொடங்கியது.

6. அதைக் கண்டு பலர் அங்குக் கூடினர். அவர்களுள் நியாயக்காரனொருவன் அவர்களை அணுகி, சச்சரவை நிறுத்தினான்; பிறகு அவர்களுடைய சச்சரவுக்குக் காரணத்தைக் கேட்டறிந்து, “நீங்கள் இவ்வாறு சச்சரவிடுவது முறை-

யன்று; என் தீர்ப்புக்குக் கட்டுப்படுவதாயின், யான் ஒரு நிறிதும் பாரபட்சியின்றி உங்கள் சச்சரவைத் தீர்த்து வைக்கிறேன். என்ன சொக்யிவீரர்கள்?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள். உடனே அவன் பின் வருமாறு கூறத் தொடங்கினான்:

7. "என் சில காட்களுக்குமுன் நெடுத்தொலையிலுள்ள பட்டணமொன்றுக்குப் பிரயாணம் செவ்வேன். நடுவழியில் இருட்டிவிட்டபடியால், ஓர் ஊரிலிருந்து பெரியதொரு விடுதியில் தங்கினேன். அங்குத் தங்குவதற்கு விடுதிக்காரருக்குச் சேரவேண்டிய கட்டணத்தைத் தர என் இசைந்தேன். அங்குத் தங்கியவர்களுக்கு உணவும் விலக்குக் கிடைத்தது.

8. "விடுதிக்காரர் என்னை அணுகி, 'உமக்கு உண்ணுவதற்கு ஏதேனும் வேண்டுமா?' என்று கேட்டார். நான், 'கட்டுச்சேறு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆகவால், என்ருகொன்றும் வேண்டா,' என்று பதங்க்தேன். மிறிது நேரங்கழித்து அவ்விடுதிக்காரர் மற்ற பிரயாணிகளுக்குக்காக மாமிசம் வறுக்கத் தொடங்கினார். அந்த மாமிசத்தின் மணம் என் மனத்தைக் கவர்ந்தபடியால், என் கட்டுச்சேறிறைக்கொண்டு போய் இறைசநியைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டிருந்த அடுப்பின் அருகில் அமர்ந்து, அந்த மாணத்தை மோர்த்துகொண்டே அதைச் சாப்பிட்டேன். அந்த இடத்தை விட்டு எழுந்தவுடனே, விடுதிக்காரர் என் வசையைப் பற்றிக்கொண்டு, கறியின் மணத்தை மோர்த்ததற்குப் பணம் கேட்டார். நான், 'தரமாட்டேன்,' என்கேன். அவர் விடவில்லை. அதனால், விவாதம் நூற்றியது.

9. "இருவரும் அவ்வூர் நீதிபதியிடம் சென்று எமது வழக்கைத் தெரிவித்தோம். அவர் கூறிய தீர்ப்பைக் கேளுங்கள்: 'கறி தின்பதில் அதற்குப் பணம் தரவேண்டும். கறியின் மணம் மோர்த்தால், அதற்குப் பணத்தின் மணம் தத்தால் போதும். அதுவே சியாஸம்.' என்று கூறினார்; உடனே என்னிடமிருந்து ஒரு ரூபாயை வாங்கி, அதை விடுதிக்காரர்

மூக்கின் அருகில் வைத்து, மேக்கச் சொல்லி அனுப்பிவிட்டார். இந்த வழக்கும் அத்தன்மையதே. மாட்டின்மீது ஏறி வந்ததற்கு வாடகையைச் செலுத்த வேண்டுவது பணம்; மாட்டின் கிழலில் தங்கியதற்கு வாடகையாகப் பணத்தின் நிழலைக் காட்டவேண்டும். இவ்வளவுதான்!”

10. அது தேட்ட மாட்டுக்காரன் கல்லறிவு பெற்றுத் தனக்குச் சேரவேண்டிய மூன்று பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு போனான்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:

அ. சிடர்கள் மாட்டை ஏன் வாடகைக்கு அமர்த்தினார்கள்?

ஆ. குருவும் சிடரும் பிரயாணம் செய்த நாளும் வழியும் எத்தகையவை?

இ. சிடர்கள் குருவை எதன் கிழலில் இருக்கச் செய்தார்கள்? ஏன்?

ஈ. மாட்டுக்காரன் ஏன் வாடகையை வாங்க மறுத்து விட்டான்?

உ. சிடர்களுக்கும் மாட்டுக்காரனுக்கும் கீதி வழங்க முற்பட்டவன் யார்?

ஊ. அவன் கூறிய கதை யாது?

எ. அவன் வழங்கிய தீர்ப்பு என்ன?

II. 1. இக்கதையைக் குருவே சொல்வது போல எழுதுக.

2. இக்கதையை மாட்டுக்காரன் கூறுவதுபோல எழுதுக.

III. எதிர்ப் பதங்கள் எழுதுக:

வெப்பம், மறுத்தான், முடித்தான், நன்மதி, அளவற்ற, இசைந்தன, கிழவன்.

IV. கீழ் வரும் வாக்கியங்களைச் சிறு வாக்கியங்களாக எழுதுக :

1. அவ்வளவு தூரம் தங்கள் குரு நடந்து செல்ல இயலாதென அறிந்த சீடர்கள், அவர் ஏறிச் செல்வதற்கு ஒரு மோழை மாட்டை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு வந்தார்கள்.
2. அருகில் சென்றுசென்றிருந்த சீடர்கள், அவரை கீழாமற்றாங்கி, அவரது இரப்பையாற்றுவதற்கு எங்கும் கிழலின்மையால், அவர் ஏறிச் சென்ற மாட்டின் கிழலில் அவரை இருக்கச்செய்து, தங்கள் மேலாடைகளால் விசிறி, அவரது களைப்பைப் போக்க முயன்றார்கள்.

V. பொருள் எழுதுக :

மோழை மாடு, வேனில், தொண்டு கிழவர், அமரச்செய்து, வாகனம், அணுசு, பாரபட்சம், வீடுதி.

3. சித்தாமணியின் சிறப்பு

1. கந்தாரிழைமொழியில் வழங்கும் நூல்கள் பல. ஐயங்கொளிபறக் கற்ற தமிழும் புலவர்களால் பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிலவே, அச்சிலவற்றுள்ளும் பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினென்கீழ்க்கணக்கு என்னும் சங்க நூல்களும், சங்க காலத்தையடுத்துத் தோன்றிய ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என வழங்கும் சித்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, வளையாபதி, குண்டலிகேசி என்பனவும் முதன்மைவாயினவை. இப்பாடத்தில் சித்தாமணியின் சிறப்பைப் பற்றிப் படிப்போம்.

2. சித்தாமணியின் சிறப்பு முழுவனதையும் ஆராய்க்கதற்கில் என்தலது. இத்தாலுக்கு இப்பெயர் வழங்குதற்கு ஆற்றுகள்ள பல காரணங்கள் கூறுவர் : 'இத்தானில் கதா காயகனான சீவகன் என்பவரின் அவன் அவனைவான் விசைய, 'சித்தாமணி' என்று பாராட்டினபடியால், சித்தாமணி என்றும் சொல் முதலில் அவனுக்குப் பெயராய், பின்னர் அவன் சரித்திரமாகிய நூலுக்களிற்று.' என்பர் சிலர். 'இத்தானின் இறுதியிலுள்ள ஒரு செய்யுளில் இத்தஞர்

சிந்தாமணி என்னும் பெயர் வழங்கப்பெற்றிருக்கிறது. அதனால் இதற்கு இப்பெயர் வந்தது,' என்பார்களில். 'இந்தாஸிங்கன் மூன்றிடங்களில் சிந்தாமணி என்னும் சொல் இடம் பெற்றுள்ளது. அதலின் இத்தாலுக்கு இப்பெயர் வழங்குவதாயிற்று,' என்பர் மற்றுஞ்சிலர். 'சிந்தாமணி என்பது தேவேந்திரனுக்குரியதோர் இரத்தினம். அது, தன்னை வைத்திருப்பவர் நிகைத்தவற்றையெல்லாம் நல்கும் தன்மையது. அதுபோலப் புலவர் சிந்தித்தவற்றையெல்லாம் தரத்தக்க பெருமையுடைய தூலாதலின், இதற்குச் சிந்தாமணி என்னும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று,' என்பர் வேறு சிலர்.

3. தமிழ் மொழியில் சிந்தாமணி என்னும் பெயருடைய தால்கள் பல உண்டு. வைத்திய சிந்தாமணி, சோதிட சிந்தாமணி, வேதாந்த சிந்தாமணி என்பன அவற்றுள் சில. இவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதற்காகவே இது 'சீவக சிந்தாமணி' என்று வழங்கப்படுகிறது. இத்தாலுக்கு 'மணநூல்' என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. இந்நூல் பதினாறு பரிவுகளை உடையது. இதன் ஒவ்வொரு பரிவும் 'இலம்பகம்' எனப்படும். இதற்கு நிறைபட்ட பதினாறாம் இலம்பகங்களில் எட்டு, சீவகன், காத்தவதத்தையார் முதலிய மகவிரர் என்மரைத்தனித்தனி மணம்செய்துமொண்டசெய்துகளைக் கூறுகின்றன. இவ்வளம் நூல் முழுவதும் மணங்களை கூறப்படுதலின், இதற்கு மன நூல் என்னும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

4. நாம் இதுவரையில் சிந்தாமணியின் பெயரைப்பற்றி ஆராய்ந்தோம். இனி அதன் நிறைபுக்குரிய காரணங்களை ஆராய்விவோம். ஐம்பெருங்காவியங்களுள் காலத்தால் முற்பட்டவை சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலையும். ஆனால் அக்காவியங்களின் பெயர்களை எழுதும்போழுதுச் சொல்லும்பொழுதும் சிந்தாமணியே முதலிடம் பெறுகிறது. இதனால், இதன் பெருமை உலகு விளங்குதலென்றதே?

5. செந்தமிழ் மொழியிற் சிறந்து விளங்கும் பழைய இலக்கிய இலக்கண தால்கள் பலவற்றிற்கு உரை எழுதிய

உரையாசிரியர்கள், தங்கள் உரையில் இத்தாலின் என்றும் படி செய்யுட்களை மெற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்கள். சங்க இலக்கியங்களின் தமிழ் கவடபொன்ற இத்தாலின் தமிழ் மடை மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றது. அன்றியும், இதன்கண் எல்லா வகையான வருணனைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆதலால், பிற்காலத்தில் காவியங்கள் இயற்றியபெருமபுலவர்-கள் இவ்வருணனைகளை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள். எடுத்துக் காட்டாகக் கம்பாபாயணத்தைக் கூறலாம். கம்பர் தமது இராமாயணத்தை அரங்கேற்றியபோது சில செய்யுட்-களில் சிந்தாமணித் தொடர்கள் இருக்கக் கண்ட புலவர் ஒருவர், "இவை சிந்தாமணித் தொடர்களாய் இருக்கின்றனவே!" என்றுரை. அப்போது கம்பர், "ஆம்; சிந்தாமணியின் என்றும் ஓர் அகப்பல முகத்துகொண்டேன்," என்று விடை கூறினாராம். இதனாலும், சிந்தாமணியின் பெருமை நமக்கு விளங்குதற்கில்லா?

6. சேக்கிழார் என்னும் புலவர் காவத்திலிருந்த சோழ மன்னன் ஸசுவன், ஆனால், அவன் சகன காவிமாமைய சிந்தாமணியைப் பெரிதும் விரும்பிப் படித்து வந்தான் என்றும் செய்யியும் சிந்தாமணியின் பெருமைவை விளக்கும் சான்றுகளுள் ஒன்றும், தமிழ் மொழியில் சிந்தாமணி என்னும் பெயரையுடைய நூல்கள் பல இருப்பினும், சிந்தாமணி என்னும் சொல் சிலக சிந்தாமணியொன்றையே குறிப்பதை நாம் அறிவோம். இதனாலும் இத்தாலின் பெருமை இனிது விளங்குகின்றது.

7. சிவச சிந்தாமணியை இயற்றியவர் திருத்தக்க தேவர் என்பவர். அவர் சமணர்; சோழர் குடியிற்றேந்த அரசர் மன்னர். அவர் இயற்றிய பாடல்கள் 2700. ஆனால், இப்பொழுது சிந்தாமணியில் 415 பாடல்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவை பிற்காலத்தவரால் இடை இடையே புதுத்தப்-பட்டவை. சிந்தாமணியில் திருத்தவர், புறநானூறு போன்ற அரிய நூல்களின் கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்-தால் சிறந்த உவமைகளுக்கும் கனஞ்சியவாய் விளங்குதேது. எத்தச் சமயக் காப்பியமாயினும் சரி, நமக்கு வேண்டி-வனவெல்லாம் அதியின் அழகு, மனிக வாழ்க்கைகளை

செய்யப்படுத்தக்கூடிய சீரிய கருத்துக்களையாகும். அவை இந்நூலின்கண் பரக்கக் காணப்படுகின்றன. ஆதலின், தமிழாசிரியரும் இதனை நன்கு கற்று நற்பயன் னடைதல் வேண்டும்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. சங்க நூல்கள் எவை ?
- ஆ. ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் எவை ?
- இ. சிந்தாமணியின் பெயர்க் காரணங்களைக் கூறுக.
- ஈ. இதைச் 'சீவக சிந்தாமணி' என்று குறித்தற்குரிய காரணம் யாது ?
- உ. சிந்தாமணிக்கு 'மணநூல்' என்னும் பெயர் வழங்கக் காரணம் என்ன ?
- ஊ. சிந்தாமணியின் பெருமைக்குரிய காரணங்கள் யாவை ?
- எ. சிந்தாமணியை இயற்றியவர் யார் ?

II. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

ஐயத்திரிபற, ஆராய்ந்து, எளிதன்று, நன்கும், நிகழ்ச்சி, இலக்கியம்.

III. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக :

பல, போற்று, சிறப்பு, வேறுபடுத்து, முற்பட்டவை, விடை, பெருமை.

IV. இரண்டிரண்டாகத் தரப்பட்டுள்ள வாக்கியங்களை இணைத்து ஒவ்வொரு வாக்கியமாக எழுதுக :

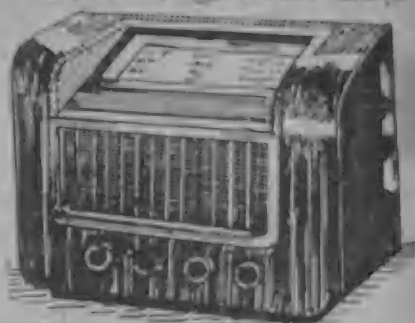
1. நம் தமிழ் மொழியில் வழங்கும் நூல்கள் மிகப்பல. புலவர்களால் போற்றப்படுவன அவற்றுள் சில.
2. இந்நூலில் மூன்றிடங்களில் 'சிந்தாமணி' என்னும் சொல் வந்துள்ளது. ஆதலால், இதற்குச் 'சிந்தாமணி' என்னும் பெயர் வந்தது.

V. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

வாலாறு, நன்கும், நிகழ்ச்சி, காமகள், மணமகள், பூமகள், இலக்கியம், காவியம், வருணனை, எடுத்துக் காட்டு, கான்று, உவமை, சமயம், சீரிய.

4. ரோடியோ அல்லது ஒலி பாய்மி

1. விஞ்ஞானக் கலை உள்ளதா? கலை அல்லது அறிவு இக்காலத்தில் பல புதுமைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவற்றுள் சிறந்ததும், மிக்க பயனுள்ளதும் ஒலி பாய்மி. பல்லாயிர மைல் தொலைவில் உள்ளவர் பேசுவதையும், பாடுவதையும், அண்ணாமலிவிருந்து பெசப்படுவது போலவும் பாடப்படுவது போலவும் செய்வது இக்கருவியே. இஃது எவ்வளவு இயலும் என்பதை ஆராய்வோம் :

2. நீர் கிரேயோன்றில் ஒரு கட்டில் எற்றந்தால் நாம் காண்பது யாது? அக்ரீவில் கல் விழுந்த இடத்திலிருந்து அலைகள் தொன்றி, எல்லாப் பக்கங்களிலும் செல்பின்றன. இவ்வலைகளைத் தாங்கி நிர்ப்பது யாது? அக்ரீ கிரேயின் நீர்ப் பாய்ப்பெயன்றோ?

3. மின்சார சக்தியினால் கம்பியின் மூலம் செல்திகள் அனுப்புவதாய்வுந்நி காம் அறிவோம். ஆனால், கம்பியிலல்லாமல், மின்சார சக்தியால் ஒலித்தெரிந்து பிறிதோரிடத்திற்குச் செல்வதுபோல இயலுமா என்பதை ஆராயப்படுகின்றார். ஸ்கீயோன் என்னும் ஒரு விஞ்ஞானியார். அவர் கித்தாக் கசட்டிக், 'போனோ' என்னுமிடத்தில், 1871-ஆம் ஆண்டில்

பிறத்தவர். குக்விழ்மே மார்க்கோனி என்பது அவரது முழுப் பெயர்.

4. மார்க்கோனி தம் துண்ணிய அறிவின் திறத்தாலும், தமக்கு முன்னர் ஆராய்ச்சி நடத்திய நிலவிஞ்ஞானிகள் கண்டு வெளியிட்ட உண்மைகளின் ஆதரவாலும், நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள வாவெளியில் மிக துண்ணிய அனுத்திரள்களாடாதே ஒரு பொருள் இருக்கிறது என்பதை நிச்சயித்தார். அதற்கு 'சுதி' என்பது பெயர். முன்னர்க் கூறப்பட்டபடி, கீர்ப்பாப்பின் மீது கீர் அலைகள் விரைவது போல இந்த சுதிர் என்னும் பொருளின் மூலம் மின் அலைகள் பரவக்கூடும் என்பதை அவர் கண்டறிந்தார்.

5. அது முதல் மார்க்கோனி மின் அலைகளின் மூலம் கம்பியில்லாமலே செய்திகளையனுப்ப இயலும் என்னும் துணிவோடு மேலும் பல ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி வந்தார். அவற்றின் பயனாக, அவர் மின் அலைகளைத் தம் விருப்பம் போல இயக்குவதற்கும், அவை தொகையிலுள்ள மின்சாரக் கருவியில் தாக்குவதற்குமான வழிகளைக் கண்டறிந்தார்; இறுதியில் 1896-ஆம் ஆண்டு கம்பியின்றிச் செய்தியனுப்பக் கூடிய கருவிகளைக் கண்டறிந்தார்.

6. தொடக்கத்தில் அண்மையிலுள்ள இடங்களுக்கு மட்டுமே இம்முறைப்படி செய்தியனுப்ப முடிந்தது. எனினும் மார்க்கோனி தமது 'இடையரு முயற்சியால் நெடுந்தொகையிலுள்ள இடங்களுக்கும் செய்திகளையனுப்பி வெற்றி பெற்றார். அன்றியும் ஒரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்துக்கு அனுப்பப்படும் செய்திகளைப் பிறர் அறியாமல் தடுப்பதற்கான முறையையும் ஆராய்ந்தறிந்தார்.

7. இம்முறைப்படி, மின் அலைகளின் வேகமும் அளவும் பல்வேறு அளவுகளாக மாற்றி அனுப்பப்படும். இம்முறைக்கு ஆங்கிலத்தில் 'டிபூனிங்' என்பது பெயர். செய்தி அனுப்பும் கருவி, இந்த அளவுக்கு ஏற்றவாறே அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதுவே செய்தி வாங்கியாவே 'ரீசீவர்' என்னும் கருவி. வேண்டும் போது, வேண்டும் அளவுக்கு ஏற்றவாறு

மாற்றிக்கொள்ளக் கூடியதாய் அமைக்கப் பெற்றிருக்கும் ஆகவே, ஒரிடத்திலிருந்து அனுப்பப்படும் செய்தி வெளிப்படும் மின் அலைகளின் வேகத்தையும், அசைவின் அளவையும் மூன்றரை அறிந்தவர் மட்டுமே அவற்றுக்கேற்பச் 'செய்தி வாங்கி' கொள் திருப்பி வைத்துச் செய்தியைப் பெறலாம். பிற இடங்களுக்கு அச்செய்தி எட்டாது.

8. மார்க்கொனி இதைக் கண்டறிந்ததோடு அமைதியாமல், தம் ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்து கடத்தி, 'ரேடியோ' என்னும் ஒலி பரப்பியை உருப்பெறச் செய்தார். இதன் உதவியால் குற்றொலி ரெட்டொலிகளின் வடிவில் அனுப்பப்பட்டுவரும் கம்பியில்லாத் தகடுச் செய்திக்குப் பதில், ஒரிடத்திலிருந்து மற்றொரிடத்துக்குப் பேச்சொலியும், பாட்டொலியும் அனுப்புவது சாத்தியமாயிற்று. இஃது எங்ஙனம் இயலும் என்பதைக் கவனிப்போம்:

9. ஒருவர் பேசினாலும், அன்றிப் பாடினாலும், அப்பேச்சிலோ அல்லது பாட்டிலோ உள்ள பல வகையான ஒலிகளை மின்-காத்தத்தால் (எலெக்ட்ரோ மாக்னெட்ரி) ஆகிய ஒரு கருவி, மின் அலைகளாக மாற்றி, வானில் செலுத்துகின்றது. அந்த அலைகள், வானிலுள்ள சதரின் மூலம் பல திசைகளிலும் பரவுகின்றன. அலைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கெனத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள 'ரிசீவர்' என்னும் ஒலி வாங்கி, அந்த அலைகளை எளிதில் ஏற்று, 'ஸேட் ஸ்பீக்கர்' என்னும் ஒலி பேருக்கியிற் செலுத்துகிறது. அப்பொழுது அந்த அலைகள் பழைய ஒலியில் வடிவாக மாறிப் பேச்சாகவோ, பாட்டாகவோ தெளிவுபட வெளிப்படுகின்றன. இக்கருவிகள் அலைத்தும் சேர்த்ததே 'ரேடியோ' எனப்படுவது.

10. இத்தகைய ரேடியோவினால் இக்காலத்தில் நாம் எய்தும் பயன்களைக் கணக்கிட்டுக் கூற முடியாது. இதன் உதவியால், எண்ணற்ற உயிர்களும், கணக்கற்ற கப்பல்களும் அபாயத்தினின்றும் காக்கப்படுகின்றன. மன்னாயிர மைல் தூரத்தில் பேசப்படும் பேச்சும், பாடப்படும் பாட்டும் கமது வீட்டிலேயே பேசப்படுவது போலவும், பாடப்படுவது போல-

அவர் நமக்குக் கேட்கின்றன. இது விஞ்ஞானக் கலை நமக்களித்துள்ள நவ்வாய்வு!

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. 'மார்க்கோனி' என்பவர் யார்? அவர் மேற்கொண்ட ஆராய்ச்சி யாது?
- ஆ. 'ஈதர்' என்பது யாது?
- இ. 'டியூனிங்' என்பது என்ன?
- ஈ. ரேடியோவில் அடங்கியுள்ள கருவிகள் யாவை? ஒவ்வொரு கருவியாலும் ஏற்படும் பயன் யாது?
- உ. ரேடியோவால் மக்கள் சமூகத்துக்கு ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?

II. சொல்லியுள்ளபடி செய்ய :

1. விஞ்ஞானக் கலை உன்னத நிலை அடைந்துள்ள இக்காலத்தில் பல புதுமைகள் வெளிவந்துள்ளன. (தடித்த எழுத்திலுள்ள தொடர்களுக்குப் பதில், பொருள் வேறுபடாமல் ஏற்ற தொடர்களைச் சேர்த்தெழுதுக.)
2. அவர் இத்தாலி நாட்டில் பிறந்தார். ('பிறந்தார்' என்னும் சொல்லுக்குப் பதில் 'பிறப்பிடம்' என்னும் சொல்லை அமைத்து வாக்கியத்தை எழுதுக.)

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

கலை, உன்னத நிலை, அண்மை, நீர் நிலை, தண்ணிய, கருவிகள், புதுமை, இயலும், இயக்கு.

IV. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

பிற்தொரு, விஞ்ஞானி, அனுத்திரன், தண்ணிய, இயக்க, இடையரு முயற்சி, குற்றொளி, ஒட்டொளி.

5. புலவர்க்குச் சாமரை விசிய புரவலர்

1. வஞ்சி கதிரிலிருந்து சேர காட்டையாள்மட மன்னர்-கருள் பெருஞ்சேரலும்பொறை என்பவர் ஒருவர், அவர் தங்நீர் என்னும் ககரத்தை ஆண்டு வந்த ஒப்பற்ற வீரரான அநியயன் நெடியாளஞ்சியைப் போரில் வென்றுத்: தகநேர அழித்தார்: அக்காரணத்தால், சேரயன் தகநேரெறிந்த பெருஞ்சேரலும்பொறை என்னும் விருதுப் பெயரையும் பெற்றார். அவர் அறிநெறி வழுவாதவர்: கொடைவிற்றிறந்தவர். புலவர்களை ஆதரித்த புரவலர்: செந்தமிழ் போற்றிய சீரிய மன்னர்.

2. இரும்பொறையின் புகழ் எங்கும் பரவியது. ஆதலால், பழுத்த மரங்களைத் தேடிச் செல்லும் பறவைகளைப் போலப் புலவர் பலர் அவரை காடிச் சென்று, பாக்கன் பாடிப் பரிசு பெற்றுச் செல்வது வழக்கமாயிற்று. அங்ஙனம் இரும்பொறையை காடிச் சென்ற புலவர்களுள் யோரி கீழ் ஒன்பவர்

ஒருவர். அவர் பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் சிறந்த அறிவுடையவர் சிறந்த பாக்களை இயற்றி, மன்னரை மகிழ்விப்பது வழக்கம். "உலகில் மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கு நெல்லும் கீரும் இன்றியமையாதவை. ஆனால், உண்மையில், மக்களுக்கு நெல்லும் உயிரன்று; கீரும் உயிரன்று; அவற்றைக் குடிகள் பெற்று மகிழ்மாறு செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே உயிராவன்." என்னும் கருத்தடங்கிய செய்யுள் மோசி கீரனார் இயற்றிய செய்யுட்களுள் ஒன்று.

3. இத்தகைய நெய்த கருத்துக்களமைந்த செய்யுட்களை இயற்றிய புலவரின் துண்ணறிவைக் கண்டு வியந்த இரும்பொறை, அவரிடம் கட்டிரிவா பூண்டார். ஆதலால், புலவர் அடிக்கடி அரசர் அளவக்குச் சென்று, அரிய அறிவுடையவன் என்ற, அரசரை அகமயிழ் செய்வது வழக்கமாயிற்று.

4. ஒரு நாள் புலவர் நெடுந்தொடையிலிருந்து காவலரைக் காண வந்தார். அப்போது அரசர் அவையில் இல்லை. அரசர் வருகைக்காகக் காத்திருந்த புலவர், நெடுந்தாரம் நடந்து வந்த களைப்பால், அங்கிருந்த ஓர் அழகிய கட்டிலின்மீது ஏறிப்படுத்தார். களைப்புற்றிருந்த அவர் அக்கட்டிலின் தன்மையைச் சிறிதும் ஆய்ந்தாரில்லை. படுத்தவர் சிறிது நேரத்திற்குள் தித்திரையிழந்தார்.

5. புலவர் ஏறிப் படுத்த கட்டில் சாதாரணமானதன்று, அதிலு அரசருடைய வீரமுரசம் வைக்கப்படும் ஸூக கட்டில். வீரமுரசம் எப்பது, அரசர்களின் மதிப்புக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரியது. அதனைக் குறித்த காட்களில் கீர்த்துறைக்குக் கொண்டு சென்று கீராட்டுவர். பின்னர் உழிவானத் தவிரும் மயில் நோக்கியும் சேர்த்துத் தோடுத்த மாலைய அதற்குச் சூட்டுவர், பிறகு இரத்தமும் கள்ளும் கலந்த சொற்றுருண்டையை அதற்குப் படைப்பார். இறுதியாக அதனை அரண்மனையில் அழகிய வெண்மெத்தையிட்ட கட்டிலில் வைத்து வணங்குவர். இவ்வணக்கத்துக்கு அரசரும் உடனிருப்பார்.

6. ஆதலால், முரசு கட்டில் அரசருடைய அரியணைக்கு நிகரான பெருமையுடையது. அரசராய்ந்து அரியணையில் ஏறத் துணியும் ஒருவனுக்கு என்ன தண்டனை விதிக்கப் படுமோ, அதே தண்டனை முரசு கட்டில் ஏறுகின்றவனுக்கும் விதிக்கப்படும். இவையனைத்தையும் மோசிரேனார் அறித்தவரே. ஆயினும், அவர் தம் களைப்பு மேயிட்டால், தாம் ஏறிப் படுத்தது முரசு கட்டில் என்பதைக் கவனிக்கவில்லை. அவர் வந்த பொழுது முரசம் நீர்த்துறைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டிருந்தபடியால், கட்டில் காலியாய் இருந்தது.

7. நீர்த்துறையினின்று முரசம் கொண்டு வரப்பட்டது. பிரதானிகள் சூழ அரசும் அதனுடன் வந்தார். கட்டிலை அணுகியபொழுது, அதன்மீது யாரோ ஒருவர் உறங்குவதைக் காவலர் கண்டார். அவர்க்குச் சினம் மூண்டது. கண்கள் கலங்கி வினா. அவர் வாளை உருவிக் கையிற்பிடித்துக் கட்டிலின் அருகிற்போனார். உடனிருந்தோர் திகைத்து நின்றனர். புலவர் உடல் இரு துண்டாகி இருக்கவேண்டும். ஆனால், கவலினைப் பயனாக அது நிகழவில்லை. கட்டிலைப் பறித்திருந்தவரை வெட்டுதற்குக் கையறுத் தாக்கிய புலவர், புலவர் மூதத்தைக் கண்டுவிட்டார். அவரை அறியாமலே அவர் எகவிரின்று வான் கழுவியது. அடுத்த கணத்தில் ஆங்கிருந்த கவலிபோன்று காவலர் கையிறுக்காட்சியளித்தது. புலவர், புலவர் உடல் குனியச் சாமனா வீசி நின்றதைக் கண்ட அனைவரும் திகைப்பு நீங்கி வியப்பில் ஆழ்த்தனர்.

8. தம்மைமறந்து துக்கிக்கொண்டிருந்த மோசிரேனார், சிறிது நேரங்கழித்துக் கண் விழித்தார்; அருகில் அரசர் நின்று கண்கள் விசுவதையும், அம்மைமறிய விட முரசு இருப்பதைதரும். அதைச் சூழப் பிரதானிகள் சிற்பதைதரும் கண்டார்; திருக்கிட்டெழுந்தார். தாம் செய்த தவறற்ற உணர்ந்தார். அத்தவற்றுக்குத் தம்மைக் கொல்லாமல் மன்னித்ததுமன்றி, மன்னர் தம் மனக் கயிற்றையச் சாமனா வீசி நீண்ட காலமாக

கண்டபோது உள்ளம் உருகி, ஒன்றும் பேசாமல், திகைத்து நின்றார்.

9. புலவரது நிலையை உணர்ந்த மன்னர், அவரை அன்புடன் தழுவிக்கொண்டு, "அன்பேரே, அஞ்ச வேண்டா! நெடுந்தூரம் கடந்தமையால் களைத்தீர் போலும்! ஏன் எழுந்துவிட்டீர்? இன்னும் சற்று கேரம் உறங்கலாமே!" என்று ஆதரவு பெருகக் கூறினார்.

10. அதுகேட்ட புலவர், "மன்னர் ஏறே, யான் இது முரசு கட்டில் என்பதை அறியாது இதில் ஏறி உறங்கினேன்! இத்தகைய மன்னிக்க முடியாத குற்றம் செய்த என்னை நாமது வாளால் இரு கூறுக்கீடுருக்க வேண்டும்! அங்கனம் செய்யாமைக்கு நமது தமிழறிவன்றோ காரணமாயிற்று? அன்றியும், எனக்குச் சாமரை விகி நின்றீர்! இப்பணியைத் தமிழுக்கன்றோ புரிந்து புகழ் எய்தினீர்! உலக முழுவதும் பரவத் தக்க இப்புகழ், மேல் உலகத்திலும் உமக்குச் சிறப்பை அளித்தல் கீர்சயம்!" என்று வாழ்த்தினார்.

11. இரும்பொறையின் இனிய செயலை என்னென்று புகழ்வது! அவரது தமிழ்ப் பற்றல்லவா புலவரது மன்னிக்கத் தகாத குற்றத்தையும் மன்னிக்கச் செய்தது! தாம் மன்னர் என்பதை மறந்து, ஓர் எளியவனைப் போலக் கையில் தவரி கொண்டு வீசச் செய்தது எது? தண்டமிழ் மொழியின்பால் அவருக்கிருந்த அளவற்ற ஆர்வமன்றோ!

பயிற்சி:

I. வீடை எழுதுக:

அ. வஞ்சியைத் தலைதராகக் கொண்டு சேர காட்டை ஆண்டவர் யார்?

ஆ. அவர் யாரைப் போரில் வென்றார்?

இ. அவருக்கு வழங்கிய விருதுப் பெயர் யாது?

ஈ. மோசிகோனார் என்பவர் யார்?

- உ. அவர் இழைத்த குற்றம் பாது?
- ஊ. முரசு கட்டில் என்பது என்ன?
- எ. மோசி சேனார் செய்த தவற்றுக்கு அரசர் அவரை என்ன செய்தார்? ஏன் அவ்வாறு செய்தார்?

II. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

சாமரை, ஒப்பற்ற, வருவாத, அறிவுரை, துண்ணறிவு, நட்புரிமை, அணுகி, திகைப்பு.

III. சொல்லியுள்ளபடி செய்க :

1. வஞ்சி நகரிலிருந்து சேரநாட்டை ஆண்ட மன்னர்களுள் பெருஞ்சேரனாரும்பொறை என்பவர் ஒருவர். (இரண்டு வாக்கியங்களாக எழுதுக.)
2. ஒப்பற்ற வீரரான அவர் தகடுரைத் தூகர்த்தார். (தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களுக்குப் பதில் பொருள் மாறுபடாமல் வேறு சொற்களை அமைக்க.)
3. மோசி சேனார் ஒரு புலவர். அவர் பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் இரும்பொறையை நாடிச் சென்றார். (இம்மூன்று வாக்கியங்களையும் ஒரே வாக்கியமாக எழுதுக.)

IV. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக :

அழித்தார், வருவாதவர், சிறந்தவர், போற்று, சுட்டி, சோர்வு.

V. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

கிருதுப் பெயர், வருவாதவர், சாமரை, துண்ணறிவு, அகம் மனம், ஆய்ந்தாரின்மை, உழிவை, தொடுத்த, கவரி.

6. நமது நாட்டுச் செல்வம்

1. நமது நாடு பயிர்த்தொழில் நாடு. நம் நாட்டு மக்களுள் நூற்றுக்கு எண்பத்தொன்பது பேர் கிராமங்களில் பயிர்த்தொழில் புரிபவர். இவர்களுடைய தொழிலுக்கு மாடுகள் இன்றியமையாதவை. உழுதொழில் புரிபவர், ஏர் உழவதற்கும், பாம்பு அடிப்பதற்கும், நீர் இறைப்பதற்கும், எருவடிப்பதற்கும், வண்டி இழுப்பதற்கும் மாடுகளையே உபயோகிக்கின்றனர். வேறெந்த நாட்டிலும் மாடுகளை இத்தனை வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதில்லை. ஆகவே, நமது நாட்டு வாழ்க்கையில் மாடுகள் எத்துனை முக்கியமான பங்கு கொள்கின்றன என்பது புலப்படுகின்றதல்லவா? இதனாலேதான் 'செல்வம்' எனப் பொருள்படும் 'மாடு' என்னும் பெயரை அவற்றுக்கு வழங்குகிறோம்.

2. மாடுகளை வளர்ப்பதில் பிற நாடுகட்கும் நம் நாட்டுக்கும் ஒரு வேறுபாடு உண்டு: பிற நாடுகளில் விவசாயத்துக்காக மாடுகள் வளர்க்கப்படுவதில்லை. அவை பாலுக்காகவும், இறைச்சிக்காகவுமே வளர்க்கப்படுகின்றன. நமது நாட்டில் பசுக்களும் எருமைகளும் பாலுக்காகவே வளர்க்கப்படுகின்றன. என்கூறும், எருதுகளும் எருமைக்கடாக்களும் விவசாய வேலைகளுக்காகவே வளர்க்கப்படுகின்றன; பிற நாடுகளிற் போல அவை இறைச்சிக்காக வளர்க்கப்படவில்லை.

3. அல்லவாமாயின், 'நமது நாட்டு விவசாயத்துக்குப் போதிய அளவில் மாடுகளின் தொகை இருக்கிறதா?' என்னும் வினா எழுகின்றது. கீழ் நாடுகளில் மிகப் பெரிதாயி னேலோடு ஒப்பிட்டால், நமது நாட்டிலுள்ள மாடுகளின் தொகை அதிகமென்பது கனக்கிடப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்கா, கனடா, டென்மார்க்கு முதலிய மேலை நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டால், அத்தொகை சற்றுக் குறைவாகவே இருக்கிறது.

4. நம் நாட்டில் மாடுகளின் தொகை அதிகமேயொழிய, அவை எவ்வளகயிலும் மேலை நாட்டு மாடுகளுடன் ஒப்பிடத்

தக்கவையல்ல; மேய்ச்சல் வசதி இன்னமையால் மேலித்து, எதுவுந்தோலுமாய்க் காட்சியளிப்பவை. அவற்றுள் பல கிழப்பருவறற்று. வளவு குன்றி, வேலைக்குப் பயனற்றவையாகிடுப்பவை. அன்றியும், நமது நாட்டுப் பசுக்களும் எருமைகளும் தரும் பாலின் அளவைப் பிறநாட்டு

மாடுகள் தரும் பாலின் அளவோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நம் நாட்டில் மாடுகள் அதிகமிருந்தும் பயனில்லை என்பது புலப்படும். ஓர் ஆண்டில் ஹாலந்து நாட்டுப் பசு ஒன்று ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் பவுண்டு நிறையுள்ள பாலித் தருகிறதாம். ஸ்விட்சர்லாந்து நாட்டுப் பசு எழுபதாயிரம் பவுண்டு பால் தருகிறதாம். ஆனால், நமது நாட்டில் செல்வம் மாகாணத்து உயர்தரச் சாதி ஒங்கோல் பசு எண்ணாயிரம் பவுண்டு பால் தருகிறதென்றால், நம் நாட்டு மாடுகளின் உண்மை நிலையை அறிய வேறு சான்று தேவையில்லை.

5. இத்திலக்குக்காரணம் யாது? நம் நாட்டு மாடுகளுள் பெரும்பாலான ஈழநாட்டுப்புறவாசல்கட்கு உரியவை. இத்திலுபவனவர்கட்குப் போதிய உணவுப் பொருள்களைப் பயிரிட்டுக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய நிலமில்லை. இத்திலையில் நாட்டுக்கு வேண்டிய புலியைப் பயிரிடுவதற்கு நிலம் ஏது? அன்றியும், தங்களுக்கு இன்றியவையாத உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக்கொள்ளப் பொருளற்ற இவர்கள், நாட்டுக்கு

வேண்டிய பின்னாக்கு, பருத்திக்கொட்டை, தவிடு முதலியவற்றை வாங்கப் பொருளுக்கு என்ன செய்வார்கள் ?

6. ஆயினும், சில பணக்காரர்கள் சிறந்த சாதி எருதுகளையும், உயர்த்த சாதிக் கறவைப் பசுக்களையும், எருமைகளையும் வளர்க்கிறார்கள். இவற்றால் அப்பணக்காரர்களுக்கு நன்மையெயன்றி, நாட்டுக்கு என்ன நன்மை தோன்றக்கூடும்? நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்படவேண்டுமானால், ஏழை விவசாயிகள் எல்லாரும் உயர்த்த சாதி மாடுகளை வளர்க்க வேண்டும். அவற்றிற்குப் போதிய மேய்ச்சல் நிலங்கள் வேண்டும். இந்த வாய்ப்புக்களை அளிக்க அரசியலார் முன் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சிறந்த காடா மாடுகள் கிடைக்கும்படி அரசியலார் செய்ய வேண்டும். அன்றியும், பிற நாட்டு மக்கள் மாடுகளை வளர்க்கும் முறைகளைப் பற்றியும், அவற்றால் அம்மக்கள் அடையும் நன்மைகளைப் பற்றியும் அறியாத நமது நாட்டு விவசாயிகட்கு அவற்றை அரசியலார் பிரசாரங்களின் மூலம் அறிவிக்க வேண்டும். மேலும், நமது நாட்டிலின்றும் உயர்த்த சாதி மாடுகள் அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும். மாடுகளை மாமிசத்துக்காகவும், தோலுக்காகவும் கொல்லும் வழக்கத்தைச் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்ய வேண்டுமென எல்லாவற்றினும் முதன்மையானது.

7. மாடுகளால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை அடைவின்றவர் விவசாயிகள் மட்டுமல்லர். மாடுகளினின்று கிடைக்கும் பால் எல்லா உணவுப்பொருள்களைக் காட்டிலும் சிறந்தது. ஆகலால், அது நாட்டு மக்கள் அனைவர்க்கும் அவசியமானது; குறிப்பாக இளைஞர்க்கு இன்றியமையாதது. ஆனால், நமது நாட்டில் தனவந்தர் விட்டுக் குழந்தைகட்கும், இளைஞர்க்கு மட்டுமே இது கிடைக்கிறது. ஏழைகள் விட்டுக் குழந்தைகட்கு இது கிடைப்பதே இல்லை. இக்குறையை கீக்குவதும் அரசியலார் கடமையேயாம்.

8. 'அரசியலார் என்ன செய்யக்கூடும்?' என்று பலர் கருதலாம். பொதுவாக கிராமங்களிற்காட்டிலும் பட்ட-

ணங்களில் மக்கள் தொகை வெகு அதிகம். ஆனால், பட்டணங்களிலேதான் கறவை மாடுகள் மிகச் சொற்பம். கிராமங்களில், மாடுகள் அதிகமாகுப்பதால், அங்கு வசிப்பவர்க்குப் பால், தயிர், மோர், வெண்ணெய், நெய் முதலியவற்றில் ஒன்றோ பல்வோ கிடைப்பது எனினு. இது பட்டணங்களில் வசிப்பவர்க்கு வெகு அரிது.

9. பட்டணங்களிற் பால் குறைந்த விடத்துக் கிடைப்பதில்லை. கம் காட்டுப் பட்டணங்களில் தண்ணீர் கலந்த பாலுக்கு காம் கொடுக்கும் விலை ஜஸ்திபேயாவிலும் அமேரிக்காவிலும் கலப்பற்ற பாலுக்குக் கொடுக்கப்படும் விலையைக் காட்டிலும் அதிகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அன்றியும் சுகாதார முறையில் பால் கறக்கப்படுவதில்லை. பால் கறக்கப்படும் பாத்திரங்களும் அத்தமாக வைக்கப்படுவதில்லை. கொழுமையான உணவுப் பொருள்கள் மாடுகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆதலால், பாலும் சத்துக் குறைந்ததாகவும் உருசியற்றதாகவும் இருக்கிறது. இக்குறைகளை அகற்ற அரசியல் முற்படவேண்டும். கூட்டுறவு முறையிலே, பெருத்த மூலதனம் ஏற்படுத்தியோ, உயர்ந்த சாதி மாடுகளை வாங்கி, அவற்றை நல்ல முறையில் போஷித்துச் சுகாதார முறைப்படி பாலைக் கறந்து, கலப்பற்றதாகவும், கூடுமான வரையில் குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்படியும் கர சபையினரும் அரசியலாரும் செய்ய முற்படவேண்டும்.

10. வடவிந்தியாவிற் பல பட்டணங்களில் மாட்டுப் பண்ணைகள் சிறந்த முறையில் கடைபிற்று வருகின்றன. அவற்றுள் நாகபுரியில் விவசாய இலாகாவின் ஆதரவினால் பார்வையிலும் கடைபிற்றும் பண்ணை மிகச் சிறந்ததென்று கூறப்படுகிறது. அங்குள்ள கூட்டுறவு மாட்டுப்பண்ணையில் கறவை மாடுகள் கைத்திருப்பவர் அங்கத்தினராயுள்ளனர். அவர்கள் தங்கள் மாடுகள் எல்லாவற்றையும் பண்ணைத் தொழுவங்களிற் கட்டுகிறார்கள். கறவை மாடுகளுக்கு ஆறு ரூபாயும், கறக்காத மாடுகளுக்கு மூன்று ரூபாயும் பாத்திரோறும் செலுத்துகிறார்கள். அத்தொகையிலிருந்து கொழுமையான உணவுப் பொருள்கள் பெரித்தமாக வாங்கப்-

படுகின்றன. மாடுகள் நல்ல முறையில் போஷிக்கப்படுகின்றன. வீவசாய இலாகா உத்தியோகஸ்தர் முன்விலையில் பால் கறக்கப்பட்டு, விற்றப்படுகிறது. இத்தகைய முறையில் நம் நாட்டிலுள்ள பட்டணங்கள் எல்லாவற்றிலும் கூட்டுப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு, ஏனுழமக்களின் பெருளாதார நிலையும் முன்னேற்றுவதற்கு, பொது மக்களின் ஆரோக்கியம் விருத்தியடையாதென்பது நினைவு.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. மாடுகள் கமக்கு எவ்வாறு பயன்படுகின்றன ?
- ஆ. மாடுகளை நம் நாட்டவர் வளர்ப்பதென் ? அயல் நாட்டவர் வளர்ப்பதென் ?
- இ. கமது நாட்டு மாடுகளின் சில யாது ?
- ஈ. நம் நாட்டு மாடுகளின் கீழ்க்கைக்குக் காரணம் யாது ?
- உ. நம் நாட்டு மாடுகளின் சிலையை உயர்த்த என்னென்ன செய்தல் வேண்டும் ?
- ஊ. பட்டணங்களில் நல்ல பால் கிடைக்க என்ன ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் ?

II. கீழே தரப்பட்டுள்ள தலைப்புக்களைக்கொண்டு ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக.

1. நம் நாட்டு மாடுகளின் சிலை; 2. அதற்குக் காரணங்கள் ;
3. அச்சிலையை எப்படி உயர்த்துவது ?

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

இன்றியமையாதது, புலப்படுகிறது, வழங்குகிறோம், போதிய அளவு, மெலிந்து, சான்று, உரியவை.

IV. சோல்லியுள்ளபடி செய்க :

1. பிற நாடுகளில் மாடுகள் விவராயத்துக்காக வளர்க்கப்படுவதில்லை. அவை பாதுக்காகவும், இறைத்திக்காகவுமே வளர்க்கப்படுகின்றன. (ஒரே வாக்கியமாக எழுதுக.)
2. இவற்றால் பணக்காரர்கட்கு நன்மையேயன்றி, காட்டுக்கு என்ன நன்மை? (கேள்விக்குறி நீக்கப்படவேண்டுமானால் வாக்கியம் எப்படி அமையவேண்டும்?)
3. பால் எல்லா உணவும் பொருள்களைக்காட்டிலும் சிறந்தது. ('பாலிப் பேரல்' என்னும் தொடரைத்தொண்டு வாக்கியத்தைத் தொடங்குக.)

V. அகராதி பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

பம்படித்தல், எத்துனை முக்கியம், இறைத்தி, போதிய நிறையுள்ள, சான்று, பிரசாரம், கருதலாம், கதவை, மூலதனம், போஷித்து, தொழுவம், ஆரோக்கியம்.

7. சிவனுடன் வாதிட்ட சேத்தமிழ்ப் புலவர்

1. மதுரையம்பதியைத் தலைநகராகக் கொண்டு பாண்டி-
சாட்டையாண்ட மன்னர்கள் தமிழ்ச் சங்கங்கள் கீழவியும்,
தமிழ்ப் புலவர்களை ஆதரித்தும் தமிழன்னைக்குத் தொண்-
டாற்றினார்கள். அங்ஙனம் தொற்றுவிக்கப்பட்ட சங்கங்களுள்
முன்புவதாயிய கடைச்சங்கத்தைத் தலைமை தாங்கி நடத்திய
புகழ், நக்கீரர் என்ற பெரும்புலவருக்குரியது. அவர் இயல்,
இசை, நாடகமென்றும் முத்தமிழிலும் வல்லுநர்; இலக்கிய
இலக்கணங்களை ஐயத்திரிபறக் கற்றவர். அவர் காலத்தில்
மதுரையை ஆட்சி புரிந்த பாண்டிய மன்னர் வங்கிய சூடாமணி
என்பவர்.

2. அம்மன்னர் ஒரு நாள் மாலைநேரத்தில் கோப்பெருந்-
தேவியாருடன் கிவாழ்ந்தறித்திலமர்ந்து உரையாடிக்கொண்-
டிருந்தார். அப்பொழுது பாண்டி. மாதேவியார், தம் கூத்தலை
ஆற்றிக்கொண்டிருந்தமையால், அதிலின்றெழுந்த நறுமணம்,
அரசர் மனதில் ஐயமொன்றை எழுப்பியது. அம்மணம்
அவ்வம்மையார் கூத்தலின் இயற்கை மணமா, அன்றிச்
செயற்கை மணமா என்பதே அவ்வையமாகும்.

3. மன்னர் பெருமான் உடனே தூறு பொற்காசுகளை
ஒரு கிழியிட்டு ஓடித்து, அதைத் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில்
துக்கினார்; தம் ஐயத்தை அகற்றத் தக்க அரிய பாட்டினை
யாத்துக் கொண்டு வருபவர் அக்கிழியைப் பெறலாம் என்று
பட்டன்முழுவதும் பறை சாற்றி அறிவிக்கச் செய்தார்.
அதனைச் செவியுற்ற புலவர் பலர், தத்தம் மனத்துக்கினைசந்த-
வாறு பாடங்களைச் செய்து கொண்டு வந்து பாண்டிய
மன்னர்க்குப் பாடிக் காட்டினர். அவையனைத்தும் அரசர்
ஐயத்தை அகற்றாமைபின், புலவர் வறித்கன்றனர்.

4. அக்காலத்தில் மதுரை சோமசுந்தரப் பெருமான்
ஐயத்தில் அர்ச்சகராயிருந்த நகுமி என்ற ஏழை அத்தனர்.

அப்பொற்கிழியைப் பெற்றுத் திருமணம் செய்துகொள்ள ஆசையுற்றார்; இறைவர் திருமுன்னர் கின்று தம் விருப்பத்தை விண்ணப்பித்துக்கொண்டார். அன்பு எண்ணியவற்றை அருள் புரியும் அப்பெருமானார், அத்தனர் வேண்டு கோட்டு மனம் இரங்கி, 'கோங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னும் தொடக்கத்தினைபுடைய ஒரு பாட்டு வரையப்பெற்ற ஓர் ஓலையைத் தமது பிடத்தின் முன் இட்டருவினர்.

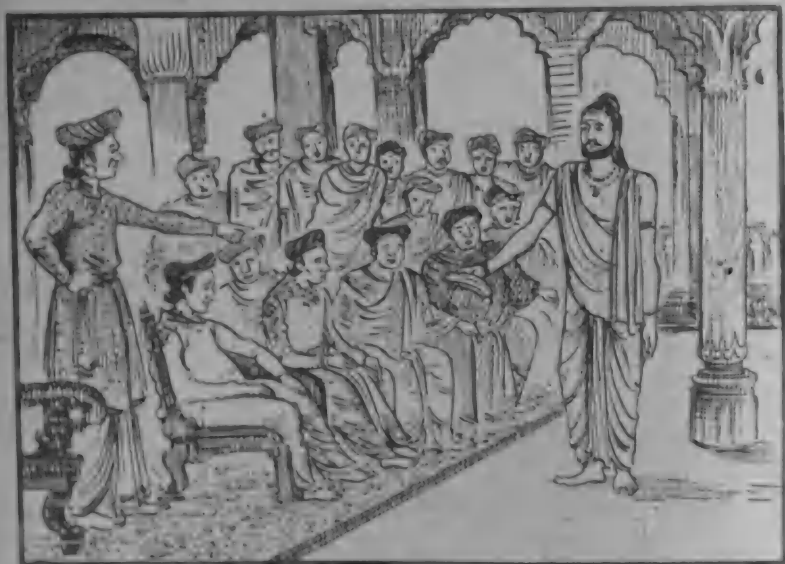
5. அவ்வொலையைக் கண்ட தருவிப் பெருமகிழ்ச்சியோடு அதை எடுத்துக்கொண்டு விரைந்து சென்று வேந்தர் முன் அப்பாட்டைப் பாடினார். அது கேட்ட அரசர், உவகையுற்று 'அத்தனரே, அருத்தமிழ் சங்கத்தை அடைத்து, அரிய இச்செய்யுளை அங்குள்ள புலவர்க்குக் காட்டிப் பொற்கிழியைப் பெற்றுச் செல்லும்,' என்று கூறினார்.

6. அது கேட்ட மறையவர், மட்டிலா மகிழ்ச்சியுடன் மன்னரவையை விட்டகன்று, சங்க மண்டபத்தை அடைந்தார்; அரசர் ஆணைப்படி அங்கு வீற்றிருந்த புலவர் முன் தாம் கொண்டு சென்ற செய்யுளைப் பாடினார்; பின்னர் அங்கிருந்த பொற்கிழியை அறுந்தற்பொருட்டு அதை அணுமினார். அவ்வளவில் ஆண்டு அமர்த்திருந்த அருத்தமிழ்ப்புலவர் நக்கிரைனார், "அத்தனரே, பொற்கிழியைத் தொடர்தீர், தும் பாட்டுக் குற்றமுடையது," என்றார். அது கேட்ட தருவியின் மனம் புழுங்கியது. அவர் அங்கிருந்தகன்று, கோயிலிற்புகுத்தார்; இறைவர் திருமுன்னர் கின்று நடந்தவற்றைக் கூறி நீறையிட்டார்.

7. உடனே ஆலவாய் அண்ணலார், மாவட்டவடிவெய்தி, ஒரு புலவர் போலச் சங்கத்தை அடைத்து, அங்கு வீற்றிருந்த புலவர்களைப் பார்த்து, "ஆயன்மீர், குற்றமற்ற இக்கவிக்குக் குற்றம் கூறினவர் உம்முன் வரவர்?" என்றார். அப்போது நக்கிரை, "புலவரே, உம் கவிக்குக் குற்றம் கூறிவளன் நானே," என்று தகுக்குடல் புகுந்து, "கவ்வது! நீ இக்கவியிறகண்ட ஆற்றம் உனதே?" என்றனர் சிவபெருமான்.

8. "உல்லார் குழந்து காற்றம் செயற்கையாலன்றி இயற்கையாலுண்டோ? ஆகவே, இல்லது கூறலால், இது குற்றம்." என்றார் புலவர் தலைவர். அது கேட்ட கடவுட்புலவர், "மண்ணுலகத்துப்பெண்களின் கூத்தலுக்கு இயற்கை மணம் இன்றிறைநிலும், விண்ணுலகில் வாழும் அரம்பையர் கூத்தலுக்கேனும் இயற்கை மணம் உண்டன்றோ?" என்றார். "அதுவும் அற்றே," என்றார் கக்கிரை. உடனே சோமசுந்தரப்பெருமான், "உம்மால் வணங்கப்பெறும் உமாதேவியின் கூத்தல் எத்தன்மையது?" என்றார். விளை வயத்தால், கக்கிரை, "அதுவும் அற்றே," என்றார்.

9. மதியிழந்து மனந்தடுமாறும் மக்களைத் தண்டித்து நுல்வழிப்படுத்த வேண்டுவது பெற்றோர் கடமையன்றோ!

அதை மனத்துக்கொண்ட இயற்றவர், கக்கிரை 'நான்' என்னுள் பிணியின்று பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றமையால், அதனை அகற்ற எண்ணினார்; கக்கிரைக்குத் தாம் இன்னும் எப்பதைத் தெரிவித்தற்பொருட்டு நெறிக் கண்ணையும் சண்ட முடிவையும் காட்டினார். ஆயினும், மாற்றுநெறியை மருட்சி-

யுற்றிருந்த கக்கிரை. இறைவரை கோக்கி, "கீர் செற்றியில் மட்டுமன்றி, உட லெல்லார் கண்கள் நோற்றக் காட்டினாலும், யான் நோற்பென் ஆல்லென்! கீர் சாற்றிய செய்புன் குற்றமுடையதே! ஆம் சடை கொண்டு என்னை வெருட்டல் வேண்டா!" என்று தருக்குடன் கூறினார்.

10. அது கேட்ட இறைவர், "கற்றும் அறிவின்காக்கையவனே, மூவுலகமும் போற்றும் உமாதேவியின் கத்தலைப் பழித்த கீ ருட்டகோயி கொண்டு அலைவாயாக!" என்று சினந்து கூறினார். அப்போதுதான் கக்கிரையைப் பற்றியிருந்த 'கான்' என்னும் பிணி விலகிற்று. உடனே அவர் இறைவர் தாள்களில் விழுந்து, "எத்தமகீர், கருணையக்கடனே, அறிவின்றி இழைத்த தவற்றை மறந்து, அடிவேளை மன்னித்து, தேவரீரது சரப்பிணிக் கோமையு அருள்புரிய வேண்டும்," என்று வணங்கினார். பத்தி வகைவிற்படுகின்ற பரம்பொருளான சோமகந்தரக்கடவுள், கக்கிரைக் வேண்டுகோளுக்கு மனப்பிரங்கி, "கக்கிரை, கீ சென்று கயிலையைக் காணின், இக்கோடுகோயி கிங்கம்," என்றருளி மறைத்தார்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. கக்கிரை யார்? அவர் காலத்தில் மதுரையை ஆண்ட மன்னர் யார்?
- ஆ. பாண்டிய மன்னர் மனத்தில் எழுந்த ஸுயம் யாத?
- இ. அந்நிபு போக்கிக்கொள்ள அவர் செய்தது யாத?
- ஈ. தருமி என்பவர் யார்? அவர் பொற்கிழியைப் பெற என்ன செய்தார்?
- உ. தருமி பொற்கிழியைப் பெறாமல் திரும்பியதென்?
- ஊ. தருமி முறையிட்டதைக் கேட்ட ஆலவாய் அண்ணல் என்ன செய்தார்?

- ஏ. நக்கிரர் இறைவர் பாட்டிற்கண்ட குற்றம் யாது ?
 ஏ. நக்கிரரை 'நான்' என்னும் பிணி பற்றியிருந்ததென்பது
 எவ்வாறு அறியப்படுகிறது ?
 ஐ. அப்பிணி அவரை விட்டு எப்போது அகன்றது ?

II. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

நிறுதி, தலைமை தாங்கி, உரையாடிக்கொண்டு, உவகை,
 மனமிரங்கி, அணுகினார்.

III. எதிர்ப்பதங்கள் எழுதுக :

நறுமணம், இயற்கை, அகன்று, மண்ணுலகம்.

IV. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

சிறுபி, தொண்டாற்றி, ஐயந்திரிபற, வல்லுநர், நிலா-
 முற்றம், கிழி, யாத்து, வறிது, உவகையுற்று, மட்டிலா,
 அண்ணலார், நல்லார், விண்ணுலகு, அரம்பையர்,
 அற்றே, மருட்சி, தருக்கு, கயவன், பரம்பொருள்.

8. கலைக்கோவில்

1. பண்டைக் காலத்தில் நமது காடு எல்லாக் கலைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்கியது. அவற்றுள் ஒவியக்கலை, சிற்பக்கலை, நாட்டியக்கலை, ஆகிய மூன்றும். நவநாகரிகத்தில் நனியோங்கியுள்ள பிற நாட்டவராலும் பெரிதும் புகழ்க்கூடிய நிலையில் இக்காலத்திலும் உள்ளது. ஆயல் நாட்டிலின்று நம் நாட்டுக்கு வரும் கலையுணர்ச்சியுள்ள எந்த யாத்திரிகரும் தாழ்மணல், ஸம்பி, அஜந்தா, எல்லோரா, பாம்கிஸ்பூர் முதலிய கலைக்கோவில்களைக் கண்ணுரக் கண்டு. மனமார மகிழ்ந்து. வாயார வாழ்த்தாமற் போவதில்லை. இத்தகைய கலைக்கோவில்களுள் ஒன்றான அஜந்தாவைப் பற்றி இப்பாடத்தில் பாடிப்போம் :

2. அஜந்தா என்னுமிடம் கைதரரபாது இராச்சியத்தில் இருக்கிறது. அதற்குச் செல்லவேண்டுமானால். பம்பாயினின்று டில்லிக்குச் செல்லும் புகை வண்டி மார்க்கத்தில் உள்ள ஜல்கான் என்னும் புகைவண்டி நிலையத்திலின்று 31 மைல் தூரம் மோட்டார் பஸ்ஸில் போகவேண்டும்.

3. அஜந்தாவில் பிறைச்சந்திரனை யொத்த வடிவமுள்ள மலையிற்குடையப்பட்ட அற்புதமான சூகைகள் இருக்கின்றன. இம்மலையோரமாக வகோரா என்னும் ஆறு நிற்கிறது. மலையின்மீது ஏறிக் சூகைகளை அடைபுப் படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அஜந்தா சூகைகளிற்காணப்படும் ஒவியங்களும் சிற்பங்களும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை. ஆனால். இத்தகைய கலைக்கோவிலொன்று இந்தியாவிலிருக்கிறதென்பது. உலகத்திற்கே 1819-ஆம் ஆண்டிலேதான் தெரிய வந்தது. இதைப்பற்றிக் கி. பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவுக்கு வந்த சீன யாத்திரிகர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயினும், இதைப்பற்றி யாகும் சித்தித்ததாகவே தெரியவில்லை.

4. இக்குகைகளைக் கண்டு பிடித்த பெருமை நமது சென்னை மாகாணத்துக்கே உரியது. சென்னைமார் சார்ந்த

ஓர் ஆங்கிலப் பண்டியினர், காண்டேஷ் மலைப்பிரதேசத்தில் இராஜாவப்பயிற்றி செய்துகொண்டிருந்தபோது மலைகளுக்கிடையில் புதர்களால் மறைவுண்டு கிடந்த இக்குகைகளைத் தற்செய்வாகக் கண்டனர். இவர்கள் அரசியலாருக்கு இச்செய்தியை அறிவித்த பிறகு, அவர்கள் இதில் நோக்கம் கொண்டு ஆய்ந்து, 1829-ஆம் ஆண்டில் இங்குள்ள ஒவியங்களைப்பற்றிய செய்திகளை வெளியிட்டார்கள். சில ஆண்டுகட்குப் பின்னர், ஸ்பீஜேன்ஸ் பெர்க்ஸன் என்பவர் கலை நுட்பங்களுக்கேற்ப இங்குள்ள சிற்பங்களையும், ஒவியங்களையும் ஆராய்ந்து, ஓர் அரிய நூலை வெளியிட்டார். அதன் பின்னர், இங்குள்ள ஒவியங்களின் கல்கள் எடுக்கப்பட்டு இலண்டன் மாகாத்தில் ஒரு காட்சிசாலை யில் வைக்கப்பட்டன.

5. இரண்டாயிரத்து பூர்வாறு ஆண்டுகட்கு முன் இம்மலையில் வாழ்ந்து வந்த பௌத்த அறவிகள் சில கோவில்களையும், விடுதிகளையும் இம்மலையிற்றடைந்துள்ளார்கள். கோவிலுக்குச் சைத்தியம் என்றும், விடுதிக்கு விஹாரம் என்றும் பெயர்கள் வழங்குகின்றன. இவற்றைப் பலர் பல ஆண்டுகள் முயன்று உருவாக்கியிருக்கவேண்டும். அஜந்தாவில் நடிப்பத்திரண்டு குகைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஐந்துதாம் கோவில்கள்; அமைப்பில் விஹாரங்களுக்கும் சைத்தியங்களுக்கும் வேறுபாடுகள் உண்டு. ஒவ்வொரு சைத்தியத்தின் முன்னுர் ஒரு மண்டபம் இருக்கிறது. அம்மண்டபம் சிற்ப வேலைப்பாடு மிக்க காங்கு நூண்களின்மீது மாடிபோலக் கல்லைக் குறைத்து அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மாடிக்கு மேல் பிறைச்சுற்றின் போன்றமைந்த சாவரம் இருக்கிறது. சைத்தியத்தின் அகத்தும் புறத்தும் பௌத்த சம்பந்தமான தெவதைகளின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

6. சைத்தியத்தின் உட்புறத்து பார்த்தால் னேமான கட்பொன்று நாட்சியளிக்கிறது. அதன் கோடியின் இடையில் புத்தரின் பம்போ, சாம்பலோ அடங்கியுள்ள மெண்ட, புத்தர்கள் தயிர் வருவதற்குரிய வசதியோடு உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இக்கூடத்திற்கு இருசுருங்கிலுமுள்ள சுவர்களுக்கு இடையில் வாய்பு மிக்க சிற்பங்கள் அமைக்-

கப்பெற்ற கம்பங்கள் நிற்கின்றன. இத்தகைய சைத்தியங்களுள் மிகப் பெரியது தொண்ணூற்றைந்து அடி நீளமிருக்கிறது.

7. விஹாரம் என்னும் விடுதி ஏறத்தாழச் சதுர வடிவமானது. அதன் மூன்று பக்கங்களிலும் அறைகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒவ்வொன்றிலும் தடீய வைத்துப் படுக்கக் கல்லால் செதுக்கப்பட்ட தடீயங்களை காட்சியளிக்கிறது. அத்த அறைகளிலுள்ளே காற்றும் வெளிச்சமும் புத்ததங்காகச் சான்றம் போன்ற துவாரங்கள் குடைவப்பட்டுள்ளன.

8. இனி ஓவியங்களைப்பற்றிக் கவனிப்போம்: அவை எல்லாம் விஹாரங்களுமேயே காணப்படுகின்றன. அவை பொருத்தமான வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்டுப் பெரெழிலோடு விளங்குகின்றன. ஆனால், அவை இருட்டிலும், மூகட்டிலும் அமைந்துள்ளன. இருளால் சூழப்பெற்றுள்ள அவற்றைக் கண்டு களிக்க, அரசியலார் அதிக ஓரியுள்ள 'சூர்க் கீட்டு' என்னும் ஒரு வகை விளக்கை ஒவ்வொரு குகையிலும் அமைத்துள்ளனர். அதன் துணைக் கொண்டு பார்த்தால், மூடீய முடிகளில் உள்ள ஓவியத்தையும் கங்கு காண இயலும். ஆனால், அத்த விளக்கை உபயோகிக்க, விளம்புபவர் ஐந்து ரூபாய் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்.

9. இரண்டாயிரமான்குட்கு, மூன்று கம் காட்டு மக்கள் எங்ஙனம் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அங்கிலேயர்கள் கங்கு விளக்குகின்றன. அவற்றுள் படி புத்தரின் பூர்வப் பிறவிவைப் பற்றிய கதைகளை விளக்க அமைத்தவை: டிஸ்ரவை, அக்கால வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பவை. அரசர்கள், அரசிகள், சோமன்கள், சோமட்டிகள், நாடிகள், கடிசர்கள், பாணர்கள், பணியாட்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள் முதலிய பல வகை வாழ்க்கை வகுப்புகளை அங்குக் காணலாம். அவையனைத்தும் புத்தத் துறவிகளால் தீட்டப் பெற்றவை. அவர்கள் மாத்தரின் அங்கையச்சைகளை கங்கு அறிந்தவர்கள் என்பதை அச்சித்திருக்களை விளக்குகின்றன.

10. இரண்டாயிரமாண்டுகட்கு முன் திட்டப்பெற்ற வண்ணங்கள் இன்றும் புத்தம் புதியவை போலக் காட்சி அளிக்கின்றன. அந்த வண்ணங்களை அவர்கள் எப்பொருள் சுளிவின்றும் செய்தார்கள். எம்முறையில் தயாரித்தார்கள் என்பன இக்காலத்து ஓவியர்கட்கும், இரசாயன நிபுணர்கட்கும், அறிய முடியாத இரகசியங்களாய் இருக்கின்றன.

11. அங்கு வரையப் பெற்றுள்ள பெண்களின் உருவங்கள் வியப்புக்குரியவைகளாயுள்ளன. எத்தனை விதமான தலை-

மலங்காரம்! எத்தனை வகையான மலர் சூட்டல்! எத்தனை வகையான தலை ஆபரணங்கள்! எத்தனை வகையான காதலிகள்! இவற்றையெல்லாம் காண்பார்க்கு இக்காலப் பெண்களின் அலங்காரங்களெல்லாம், இரண்டாயிரமாண்டுகட்கு முன்னரே நம் நாட்டில் வாழ்ந்து வந்த பெண்மணிகளின் சோடிகளோடு ஒப்புக்கூறவும், உறை போடவும் காணு என்பது புல்லுதும்.

12. ஓவியக்கலைவரின் உன்னத நிலையை அனுந்தாவிலே-
தான் காண முடியும் என்பது ஓவிய நிபுணர்களின் ஒரே முக-
மான முடிவு. ஆனால், அவற்றை நீட்டியவர் யாவர் என்பதை
இன்றளவும் எவரும் அறிய முடியவில்லை. காரணம், அவற்-
றைத் நீட்டியவர்கள் தங்கள் பெயர்களை அங்குப் போதித்து
வையாமையே. புகழைப் புறக்கணித்த அவர்களுடைய
உத்தமத் தியாகத்தை என்னென்று புகழ்வது !

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. 'அனுந்தா' என்பது எங்குள்ளது? அதற்குப் போகும் வழி யாது?
- ஆ. அனுந்தாவில் காணப்படுவன யாவை?
- இ. 'சைத்தியம்' என்பது என்ன?
- ஈ. 'விஹாரம்' என்பது என்ன?
- உ. இங்குள்ள ஓவியங்களால் நாம் அறிவது யாது?

II. சொல்லியுள்ளபடி செய்யு :

1. விஹாரம், சைத்தியம்—(இவற்றுள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் பத்து வரிகளுக்கு மிகாமல் ஒரு குறிப்பு எழுதுக.)
2. இக்குகைகளைக் கண்டுபிடித்த பெருமை சென்னை மாகாணத்துக்கே உரியது. ('சென்னை மாகாணம்' என்று வாக்கியத்தைத் தொடங்குக.)
3. இம்மலையில் வாழ்ந்த பெளத்த துறவிகள் சில கோவில்களையும், கிறித்தவர்களையும் இம்மலையில் குடைத்துள்ளனர். (வாக்கியத்தைச் 'சில கோவில்களும் கிறித்தவர்களும்' என்பதைக்கொண்டு தொடங்கி எழுதுக.)

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

சிறப்புற்று, கண்ணாடி, மனமாடி, வாயாடி, பயிற்சி, வணப்பு மிக்க, ஏறத்தாழ, எழில்.

9. புலவர் பெருமதம்

1. நமது தாய்மொழியாம் தமிழ் மொழியில் வழங்கும் நூல்களுள் மிக்க தொன்மை வாய்ந்தவை சங்க இலக்கியங்களாம். அவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்பவை. அவற்றை இயற்றிய புலவர் அனைவரும் ஒரே தாய்த்தவரல்லர்; ஒரே நாட்டினரல்லர்; ஒரே குலத்தவருமல்லர்; ஒரே இனத்தவருமல்லர்; அவர்களுள் ஆடவர் பலர்; பெண்புர் சிலர். அவரனைவரும் அக்காலத்தில் பேரரசுக்களையும் சிற்றரசுக்களையும் காடிச்சென்று, தத்தம் புலமை தோன்றத் தமிழ்ப் பாக்கள் இயற்றி, அவர்களை மகிழ்விப்பர். தமிழ் மொழியின் அக்கர் கருதிய அப்புரவலர்கள் தங்களை நாடி வந்த புலவர்கள் மகிழும்படி அவர்களுக்கு பரிசில்களை வழங்கி அனுப்புபவர்கள்.

2. இங்ஙனம் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களுள் பெரும்பான்மையோர் வறுமையுற்று வாடினர் என்று கூறவேண்டுமென்று. எனினும், அப்புலவர்களின் பண்புகள் நன்கறிந்து போற்றத்தக்கவை. அப்புலவர்கள் வறுமைக்கடலில் ஆழ்ந்து வாட்டமுற்றார்களெனினும், பரிசுக்காகத் தங்கள் புலமையை விற்பார்களில்லை. அவர்கள் தன்மதிப்பு மிக்கவீர்கள். 'மதியாதர் வாசல் மீறித்தொருகாற்சென்று மதியாமை கோடி பெறும்' என்னும் நல்லுரைக்கினங்கத் தம்மை மதியாதவர் மன்னரோவாயினும், அவரைப் பொருட்படுத்தமாட்டார்கள்; அவர்கள் அரண்மனைக்குள் அடியெடுத்துத் தவையெக்கமாட்டார்கள்; அதுமட்டுமன்றி, ஒருவன் பேராசனாயினும், அவன் தீநெறியினின்று விடுகுவானாயின், அவனை அணுகி அஞ்சாது அலிகரை கூறும் ஆற்றல் உடையவர்கள். இத்தகையபுலவர் நலங்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை நினைவுகூர்வது நலம்:

3. பெருஞ்சித்திரஞ் என்பவர் ஏறத்தாழ இரண்டாயிர-மான்னுகட்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒரு பெரும்புலவர். அவர் வறுமையின் கொடுமைக்கு இலக்காயினர். ஆதலால், தமிழ்-

ழின் இனிமையையும் புலவரின் பெருமையையும் கன் குணர்ந்த புலவர்பாற் சென்று பரிசில் பெறக் கருதினார்.

4. அக்காலத்தில் அதியமான் என்ற ஒரு குறுகில மன்னன் இருந்தான். அவன் வரையாது கொடுக்கும் வள்ளல் என்பதைப் புலவர் கேள்வியுற்றார். அவன் தகடூரில் ஆட்சி புரிந்து வந்தான். சேவம் ஜில்லாவிலுள்ள தருமபுரியை அடுத்த அதமன்கோட்டை என இக்காலத்தில் வழங்கும் பகுதியே அக்காலத்தில் தகடூர் என வழங்கி வந்தது. பெருஞ்சித்திரனார் காடுகளையும் காடுகளையும் கடந்து, தகடூரை அடைந்தார்; தம் வரவை அதியமானுக்கு அறிவித்தார்.

5. அதியமான் தமிழ் நாட்டு வள்ளல்களுள் ஒருவன். புலவர் பெருமக்களை கன்கு வரவேற்று ஆதரித்துப் பரிசில் வழங்கும் பண்புடையவன். ஆனால், பெருஞ்சித்திரனார் அவனைக் காணச் சென்ற போது, அவன் ஏதோ அரசியற் காரியத்தில் அதிகம் ஈடுபட்டிருந்தான். ஆதலால், புலவரை நேரிகாண அவனும் இயலவில்லை; ஆயினும் தன்னை காடி வந்த புலவரை நெடுநாள் காத்திருக்கும்படி செய்தல் தகடூரென்றும், அவரை வாளா அனுப்பாதல் தன் கொடைத்திறத்துக்கு இழிவேன்றுங் கருதினான். அதனால், பொன்னும் மணியும் புலவர் களிக்கும்படி ஏவலாளர் ஏழை அனுப்பி வைத்தான்.

6. அவற்றைக் கண்டார் புலவர். வஞ்சகமால் காடகின்ற அவர் உள்ளத்தில் உலகை எழவில்லை. அதனது மாறுக, வெறுப்புத் தோன்றியது. அவர் எவ்வளவு சொக்கி, "என் புலமையின் அளவை உங்கள் அரசன் எவ்வாறு கண்டறிந்தான்? என்னைக் காணாமலே எவ்வு அனுப்பப்பட்டுள்ள பொருளைப் பெற்றுக்கொள்ள நான் யாசகனா? என் கல்யாண ஆற்றலையும், புண்மையின் திறத்தையும் நேரிற் கண்டறிந்து எனக்கு அளிக்கப்படும் பரிசில் தீண்டாமனாயினும், அதனைப் பரிசையளவாகக் கொடுக்கவேண்டி!" என்று கூறி, அங்கிடம் விட்டு அகலுார். இதனால், பெருஞ்சித்திரனருடைய உள்ளத்தின் உயர்வு தோன்றுகின்றது.

7. வேங்கிக்குடி என்பது சோழவள நாட்டைச் சேர்ந்த ஓர் ஊர். அங்கு நாகனார் என்ற ஒரு தமிழ்ப்புலவர் வாழ்ந்தார். அவர் வேளாண் மரபினர். அவர் கல்வி கேள்விகளில் வல்லுரராயினும், செல்வர்பால் சென்று பாட்டிசைத்துப் பரிசில் பெற விரும்பினும்கூட; அவர் உத்தமமான உழு-தொழிலை மேற்கொண்டு வாழ்ந்து வந்தார்.

8. அவர் காலத்தில் சோழவள நாட்டைக் கிள்ளி வளவன் என்ற மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் கல்வி நிறைந்தவன்; கவி பாடும் நிறம் படைத்தவன். அவன் தன் தோள் வலி-யால் பல சிற்றரசர்களை வென்று, பெரும் புகழுடன் விளங்கி வந்தான். அவனுடைய வெற்றிகளால் அவனுடைய நிதிச்-சாக்ஷி நிரம்பியிருந்தது. எனவே, அவன் கோஷ்டியார் போன்ற பெரும்புலவர்களைத் தன் அகையில் இருக்கச் செய்து, அவர்-களோடு அவ்வளவிக் காலங்கழிப்பதையே வழக்கமாகக் கொண்டான்.

9. இங்கிலையில் அவன் நாட்டுக்கு உயிர்நாடிகள் போன்ற வானிகம். உழவு முதலியன வளம் பெருவதற்குரிய எத்தகைய மூயற்சியிலும் ஈடுபட்டான்கூட. ஆதலால், அத்தொழில்கள் காளடைவில் குன்றத் தொடங்கின. ஆது கண்ட புலவர்மனம் புழுங்கினார்; அரசனைக் கண்டு, தக்க அறிவுரைகளைப் புகட்ட விரும்பினார்; அதற்குத் தக்க வாய்ப்பைத் தாமே உண்டாக்கிக் கொள்ளவும் விரும்பினார்; ஆதலே, தம்முடைய நிலங்கட்குச் செலுத்தவேண்டிய வரிப்பணத்தைச் செலுத்தாமல் நிறுத்திவிட்டார். ஆதலால், அதிகாரிகள் அவரை அரசன்முன் கொண்டுபோய் நிறுத்தி-னார்கள். அவரைக் கண்டபோதே அரசன் அவர் மெந்த அறிஞர் என்பதையும், அவர் வரிப்பணத்தைச் செலுத்தத் தவறியதற்கு தக்க காரணம் இருக்க வேண்டுமென்பதையும் யூகித்தான்.

10. அரசன் புலவரை கோத்தி. "நீர் வரிப்பணம் செலுத்தாமைக்கு ஏதேனும் காரணம் உண்டோ?" என்று வினவினான். உடனே புலவர், "முனைந்தருளும் முதன்மை

பெற்று விளங்கும் சோழர் பெருமாவே. உமது காடு காவிரி
பாயப்பெற்றது; ஆதலால். வனம் சிறைத்தது; என்னும்
வினவு குன்றாதது; ஆயினும், குடிமக்கள் தங்கள் குறைகளை
எடுத்துக்கூற வாய்ப்பளித்து, அவற்றை நீக்க வேண்டுவது
உமது கடமையன்றோ? நீர் உம்முடைய பகையாசர்களை
வெற்றிகொள்வது எதன் வலியையால்? உழுது பயிரிடப்-
படும் நிலங்களில் விளைச்சலாவன்றோ? ஆகவே, உழவுகு-
டைய குறைகளைப் போக்கி அவர்களைப் பாதுகாப்பது உமது
முதற்கடமையாகும்." என்று அச்சம் சிறிதுமின்றி அரசு-
னுக்கு அறிவு புலப்படுத்தி, அரசனும், அவர் உள்ளத்தில்
தோன்றிய உண்மையை உறுதியுடன் கூறின அவருடைய
குணநலனுக்காக அவரைப் புகழ்த்து உபாசித்து அனுப்பினான்.

பயிற்சி:

I. வீடை எழுதுக:

அ. 'சங்க இலக்கியங்கள்' என்பவை யாவை?

ஆ. 'பெருஞ்சித்திரனார்' என்பவர் யார்?

இ. 'அசியமான்' என்பவன் யார்? அவன் குணநலன்கள்
யாவை?

ஈ. பெருஞ்சித்திரனாரின் உள்ளத்தின் உயர்வு எதனால்
அறியப்படுகிறது?

உ. 'அகனார்' என்பவர் யார்? அவர் எங்கு வாழ்ந்தார்?
அவர் அரசனைக் காண என்ன உபாயம் செய்தார்?

ஊ. அவர் கிள்ளிவளவனுக்கு எடுத்துக் கூறிய நல்லுரைகள்
யாவை?

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக:

ஆக்கம், ஆழ்ந்த, அணுக, இழிவு, வெறுப்பு, உத்தமன்,
சிறைத்தது, வெற்றி.

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

தொன்மை, ஆக்கம், அறிவுரை, ஆற்றல், கருதினர், வள்ளல், பண்பு, ஏவலாளர்.

IV. கீழே தரப்பட்டுள்ள தலைப்புக்களின் துணையால் சிறியதொரு கட்டுரை வரைக :

1. பெருஞ்சித்திரனின் வறுமை
2. அதியமான் கொடைத்திறம்
3. பெருஞ்சித்திரனின் பெருமீதம்

V. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

பெருமீதம், ஆக்கம், பண்பு, ஆற்றல், எடுத்துக்காட்டு, உவமை, யாசகன், நிதிச்சாலை, அளவளாவி, வாய்ப்பு.

10. எங்கள் இன்பச் செலவு - I

(ஒரு கடிதம்)

சென்னை,

5-7-49

அன்பு சிறுமற்த சரவணபவா,

இவண் அனைவரும் கலம். அவன் உன்னார் கலம் அறிய விரும்புகிறேன். உன் விருப்பத்திற்கெனங்க. கடத்த கோடை விடுமுறைத் தொடக்கத்தில் எங்கள் பள்ளி மாணவர்கள் செய்த உல்லாசப் பிரயாணத்தைக் கீழே விவரிக்கின்றேன்.

ஏப்பிரல் மாதத் தொடக்கத்தில் எங்கள் தலைமை ஆசிரியரிடமிருந்து எங்களுக்கு ஓர் அறிக்கை அனுப்பப்பட்டது; அதில் ஏப்பிரல் மாதம் இருபதாத்தேதி சென்னைக்குத் தெற்கில் உள்ள திருப்போரூர், மயல்புரம், திருக்கயூக்குன்றம் ஆகிய மூன்றிடங்களுக்கும் இன்பச் செலவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளதென்பதும். அதற்குக் கொள்ள விருப்பமுடையவர்கள் பதினேழாத்தேதிக்கு முன்னரே ஐந்து ரூபாய் கட்டணம் செலுத்த வேண்டுமென்பதும் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. அச்செய்தியைக் கேட்டவுடனே எங்களுக்குண்டான இன்பத்திற்கு எல்லையில்லை.

ஏப்பிரல் மாதம் 20-ஆம் தேதி மாலை காங்கு மணிக் குளத்தில் எங்கள் பள்ளியிற்குட்பட்டும். மாணவர் தாய்மரப்பதின்மரும் பத்துக் குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டோம். ஒவ்வொரு குழுவுக்கும் ஒவ்வொரு தலைவரும், துணைத்தலைவரும் நியமிக்கப்பட்டனர். அவர்களுடைய துணைத்துப்பட்டு மற்றவர் கட்டக்கவேண்டும் என்பது தலைமைபாசிரியரின் கண்டிப்பான உத்தரவு. எங்கிலாடு தலைமைபாசிரியருள்ளிட்ட பன்னிரண்டு ஆசிரியர்களும் புறப்பட்டார்கள். அவர்களுள் இருவர் இரண்டு குதிரை வண்டிகளில் அன்றைய இரவுக்கு வேண்டும் உணவு கைகளைடும். தின்பண்டங்களைடும். மற்றவர்களுக்கு வேண்டும் உணவுப் பொருள்களையும்

எற்றிக்கொண்டு முன்னமே புறப்பட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். நாங்கள், சென்னை உயர்தீரு மன்றத்தின் முன் மின்சார வண்டியிலேறி பயில சென்றிறங்கினோம்.

நாங்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டு அரை பர்லாங்குத் தூரத்தில் உள்ள பக்கிங்காம் கால்வாய் படகுத்துறையை அடைந்தோம். பக்கிங்காம் கால்வாய் சென்னைக்குத் தெற்கில் சிறகுத் கடற்கரையோரமாக அறுபது மைல் தூரமும், வடக்கே இருபது மைல் தூரமும் செல்கின்றது. நாங்கள் படகுத்துறையை அடைந்தவுடனே அங்கு எங்களுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருந்த மூன்று சிறு படகுகளில் ஏறி அமர்ந்தோம். படகுகள் புறப்பட்டன. நாங்கள் ஒரு வரோடொருவர் எங்கள் மனவெழுச்சி காரணமாகப் பேசியது, சந்தை இரைச்சல் போல ஓலித்தது. அனால், சிறிது நேரத்தில் இரைச்சல் குறையத் தொடங்கி, இன்னிடை எழத்தொடங்கியது.

எங்களுள் சிலர் கன்கு பாடத் தெரிந்தவர்; ஹார்மோனியமும் மிருதங்கமும் வாசிக்கத் தெரிந்தவருமிருந்தனர். அவ்விசைக் கருவிகளையுங் கூடக் கொண்டு வந்திருந்தோம். அவை மட்டுமன்றி, கிராமபோனையும் இசைத் தட்டுக்களையுங்கூட நாங்கள் மறக்கவில்லை. படகுகள் ஆமை வேகத்தில் நகர்ந்தன. மாலிச் சூரியன் மாறவதற்குள் அவை சென்னை நகரத்தின் எல்லையைக் கடந்துவிட்டன. கதிரோளி மன்றத்து நிலவொளி தோன்றத் தொடங்கியது. எங்களுட் சிலர் தலைவர்களின் ஆணை பெற்றுப் படகின் மெல் தட்டிற்சென்று அமர்ந்தனர். கால்வாயின் இரு புறங்களிலும் மரங்களும், புதர்களும், வயல்களும் காணப்பட்டன; ஊரென்பதே காணப்படவில்லை. தொலைவில் மினுக்கு மினுக்கென்று விளக்கொளிகள் தென்பட்டன. அவற்றுள் அங்கெல்லாம் கிராமங்கள் உண்டென்பதைப் படகோட்டிகளின் வாயிலாக அறிந்தோம்.

இரவு மணி எட்டாவிற்று; படகுகள் நிறுத்தப்பட்டன. நிறுத்தப்பட்ட இடம் வெண்மணல் கிளற்து, கடற்கரை

போலக் காட்டுவளித்தது. செல்வு பால் போல ஒளி பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. படகுகளிலிருந்த பேட்ரோயாக்கல் விளக்குகளும் எவக்கப்பட்டன. நாங்கள் அனைவரும் படகுகளிலின்று இழிந்து, மணலில் இரண்டு வரிசைகளாய் அமர்ந்தோம். ஒளி வொருவருக்கும் ஓர் இடையில் எழுயிச்சொசுந்நுச் சேறும், பிளகுப் பொங்கலும், இரண்டு வடைகளும் அலிக்கப்பட்டன. அவற்றை உண்ட பிறகு, படமெல்லையே அடுப்பு துட்டித் தயாரிக்கப்பட்ட தேகீர்ப்பானத்தை அருத்தினோம். மீண்டும் எல்லாரும் படமில் எரிக்கொண்டோம். காற்று எதிர்த்திருமையினின்றும் வீசியபடியால், படகுகள் பாய்விசித்துச் செல்லவில்லை. முன்புறம் கடுதுகட்டி ஓர் ஆல் இழக்கவும், பின்புறத்தில் ஒரு நீண்ட கழிவை இணைத்து ஓர் ஆல் தவ்வையும் படகு ஆமை செல்வது போல மெல்ல உகர்ந்தது. நாங்கள் பாடிக்கொண்டும், உரையாடிக்கொண்டும் மகிழ்ச்சியாய்க் காடிம் கழித்துப் பிறகு தூங்கிவிட்டோம்.

பொழுது புலர்ந்த பொழுது எங்கள் படகுகள் திருப்போரூர்த் துறையில் சிறக்கக் கண்டோம். துறைக்கும், முருகன் திருத்தலயாசிய திருப்போரூருக்கும் ஒரு மையி தூரம் இருக்கும். நாங்கள் அதைக் கொக்கிப் புறப்பட்டோம். வழியிலேயே காங்க்கடன்களை முடித்துக்கொண்டோம்: திருக்குளத்தில் குளித்தோம்: கொலிதுக்குச் சென்று ஆண்டவனை வணங்கினோம். பிறகு குன்றினாமிதுள்ள கொலிதுக்குச் சென்றோம்: அக்விருந்து சுற்றும் புறங்களைக் கண்டு களித்தோம். எங்கள் தரைதால் ஆசிரியர், அக்குன்றின் உச்சியில் எங்களை சிறக்கச் செய்து, சுற்றுப் புறங்களைக் காட்டிக் கழிவெளி, வயங்குவளி, ஏரிகாரின் அமைப்பு முதலிய தரைதால் சம்பந்தமானவற்றை விளக்கினார். பிறகு நாங்கள் குன்றை விட்டு இறங்கிப் படகைக் கொக்கி கடத்தோம். வழியில் எங்கள் நரிநாசிரியர் திருப்போரூரின் வானாற்றை விளக்கினார். அந்த ஏறத்தாழ முக்கூறு ஆண்டுகட்குமுன் கீதம்பு களாவிடச் செய்த ஒரு துறையிற் வந்து தங்கி நோம். அவர் களையில் ஆண்டவர் கோன்றித் தமது இருப்பிடத்தைக் கூறிவிட்டு மறைந்தாராம். மதுகாட்காரியின் தெய்வ

பாசுவாமிகள், ஊரில் இருந்தவர்களை அழைத்து, ஆண்டவர் இருப்பிடத்தைக் கண்டறிதல் வேண்டும் என்று கூறினார். அக்காலத்தில் அங்குப் பரிசுமரங்கள் அதிகமாய் இருந்தனவாம். ஊரில் இருந்த மக்களும், அவற்றைப் பயன்படுத்திப் பிழைத்த கிராமணி குலத்தவராம். அவர்கள் ஷரீவரின் சொற்படி அவரால் காட்டப்பட்ட இடத்தை அகழ்ந்து பார்த்துப் பூமியில் முருகப்பிரானுடைய உருவத்தை இருக்கக் கண்டு, அதை எடுத்துச் சிறு கோவில் அமைத்து அதில் எழுந்தருளச் செய்தார்களாம். பின்னர் சிதம்பர சுவாமிகளின் முயற்சியால் கோவில் பேரிதாக அமைக்கப்பட்டுத் திறந்த நிலையை அடைந்ததென்று ஆசிரியர் கூறினார்.

சிதம்பர சுவாமிகள் திருப்போரூர் முருகர்மீது பல அரிய நூல்கள் இயற்றியுள்ளார் என்றும், அவை ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பெற்றுத் திருப்போரூர்ச் சத்திதி முறை என்னும் துறையத் திருவிழை எனறும் ஆசிரியர் கூறினார். இதற்குள்ளாக காங்கள் படகை அடைந்தோம். அங்குக் காப்பியும் உப்புமாவும் எங்குமே இல்லை என்று கூறினார்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:

- அ. மாணவரும் ஆசிரியரும் சென்னையில் எங்குச் சென்று படகேறினார்கள்?
- ஆ. படகு செல்லும் காலவாயின் பெயர் யாது? அது சென்னைக்குத் தெற்கிலும், வடக்கிலும் எவ்வளவு தூரம் செல்கிறது?
- இ. மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் திருப்போரூரில் கண்டவை யாவை?
- ஈ. திருப்போரூரின் வரலாற்றைப் பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு எழுதுக.

உ. இதம்பர சுவாமிகள் திருப்போரூர் முருகர் மீது இவற்றிய நூலின் பெயர் என்ன?

II. சொல்லியுள்ளபடி செய்க :

1. எந்தன் தலைமை ஆசிரியரால் எந்தனூக்கு ஸ்ரீ அறிக்கை அனுப்பப்பட்டது. (செயப்பாட்டு கிணியைச் சொல்லினை ஆக்குக.)
2. ஊர் என்பதை ஈரங்கல் காணவில்லை, (செய்கிணியைச் செயப்பாட்டு கிணியாகக் குக.)
3. வழிசீலேயே காலைச்சடன்களை முடித்துக்கொண்டோம்; குளத்தில் குவித்தோம்; கோவிலுக்குச் சென்றோம்; ஆண்டவரை வணங்கினோம்; பிறகு குன்றின்மீதுள்ள கோவிலுக்குச் சென்றோம். (இவற்றை ஒரே வாக்சியமாக எழுதுக.)

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

உல்லாசப் பிரயாணம், விவரிக்கிறேன், இன்பம், குழந்தைகள், படகுத்துறை, அருந்து.

11. எங்கள் இன்பச் செலவு - II

காலை 8 மணி இருக்கும். படகுகள் மாமல்லபுரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டன. படகிலேயே மடைத்தொழில் தொடங்கப்பட்டது. பகல் பன்னிரண்டு மணிக்கு மாமல்லபுரத்துப் படகுத்துறையை அடைந்தோம். அதற்குள் உணவு தயாராகிவிட்டது. கால்வாயோரத்தில் சில பூவரச மரங்களின் கீழ் இருந்து, உணவை உண்டோம். பிற்பகல் இரண்டு மணிக்கு ஊரையடைத்து, நாங்கள் கொண்டுசென்ற பொருள்களை ஒரு சத்திரத்தில் வைத்துவிட்டுக் கடற்கரை அருகிலுள்ள கோவிலுக்குச் சென்றோம். அக்கோவிலின் கிழக்குப் பகுதியில் பிள்ளைமண்டபத் திரு பெரிய இலிங்கமும், மேற்குப் பகுதியில் பள்ளிகொண்ட விஷ்ணுவின் சிலையும் இருக்கின்றன. அக்கோவிலின் கோபுரமும் சிற்பங்களும் பல்லவர் சிற்ப முறையிலேயே அமைந்துள்ளன. அங்குள்ள ஒரு குரங்கின் உருவம் வியக்கத்தக்கது.

மறுநாட்காலையில் ஊருக்குள் இருக்கும் சிற்பங்களைப் பார்த்தோம். அவற்றுள் அருக்கனன் தவம் "மூக்கியமாளது,

அக்காட்சி செதுக்கப்பட்டுள்ள பாறை இரண்டு பாகங்களை உடையது. மேற்கூப் பகுதியிலேதான் தவம்செய்யும் அருச்சுனனைக் காண்கிறோம். தவம் எத்துனை கடுமையானது என்பதை அச்சிற்பம் வெளிப்படுத்துகிறது. அகோர தவத்தின் பயனாக அருச்சுனனது உடல் மெலிந்து, விலா எலும்புகளெல்லாம் நன்கு தெரியின்றன. அருச்சுனனுடைய கடுத்தவத்துக்கிரங்கிச் சிவபெருமான் பாகபநம் என்னும் பாணத்துடனும், சிவனாங்களுடனும் காட்சியளிக்கிறார்.

அடுத்தபடி மனத்தைக் கொள்ள கொள்ளும் சிற்பக் காட்சிகள் மகிஷ மர்டபத்தில் உள்ளன. அம்மர்டபத்தில்

ஒரு கவரில் மகிஷாசுர மர்த்தனியின் போர்க்கோலமும், அதன் எதிர்ப்புறச் கவரில் பாம்பினையிற் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமாவின் திருக்கோலமும் காட்சியளிக்கின்றன. மயிலாசுர மர்த்தனியின் சிலை உலகிலேயே சிறந்த சிற்பக்கலாந் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. அச்சிற்பம் உயிருள்ளது போலக் காணப்படுகிறது. அம்மையின் போர்க்கோலத்தையும், அதற்குரிய பாவத்தையும், அழகுபடச் செதுக்கியுள்ளார் சிற்பி. அப்பி-

கையின் முகத்தில் சினத்தைக்காண்கிறோம். ஆனந்த நீத்திரப் பரியும் ஸுயன் முகத்தில் சாந்தம் ததும்புகிறது.

மகிஷ மண்டபத்தை அடுத்து மற்றொரு மண்டபம் இருக்கிறது. அதற்கு வராக மண்டபம் என்பது பெயர். அதில் திருமால் வராக அவதாரம் எடுத்துப் பூதேவியை மீட்டு வந்த காட்சியும், அவர் திரிவிக்கிரம் அவதாரமேடுத்து உலகை ஓரடியால் அளந்த காட்சியும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தவிர, அம்மண்டபத்தில் பல சிங்களங்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று, சீம்ம விஷ்ணு என்னும் பல்லவ மன்னன் உருவமென்றும், மற்றொன்று, முதலாவது மகேந்திர வர்ம உருவமென்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கருதுகின்றனர். அவ்விருவரும் பல்லவ குளத்தைச் சேர்ந்த மன்னர்கள் என்பதை அறிவாய் அல்லவா? இத்தகைய சிற்பங்கள் அங்குமேலும் பல உண்டு. அவற்றையெல்லாம் பார்த்து முடிவதற்குள் மணி பன்விரண்டாயிற்று. வெயில் மிகக் கடுமையாய் இருந்தது. அங்குக் கிடைத்த வெள்ளரிக்காய்கள் அத்தனையும் காங்களை வாங்கித் தின்று, தாகத்தைத் தணித்துக்கொண்டு, எங்கள் விடுதியை அடைந்தோம்.

விடுதியின் அருகில் உள்ள ஒரு குளத்தில் அனைவரும் குளித்தோம் : பிறகு வடை பாயசத்துடன் உணவு உட்கொண்டோம் : சிறிது நேரம் களைப்பாறினோம் : மீண்டும் மூன்று மணிக்குப் புறப்பட்டோம் : ஊருக்குத் தெற்கே ஒரு வாய்வு தாழத்தில் உள்ள கற்பாறைகளில் குடைந்தெடுக்கப் பெற்ற இரதங்களைக்காணச் சென்றோம். அவை பாண்டவரதங்கள் என்று பாரமர்க்கால் வழங்கப்படுகின்றன. ஆதலால், ஒவ்வொரு தேருக்கும் பாண்டவர்களுள் ஒருவர் பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவை மூன்றிலும் செதுக்கி முடிக்கப்படவில்லை. அவற்றுள் மிகுந்த வேலைப்பாடுள்ளது தருமர் ரதம். அதன் உச்சியில் புராண சம்பந்தமான சிற்பங்கள் உள்ளன. அதன் தென்புறத்தில் உள்ள ஒரு தில் தாயிரம் வர்ம பல்லவ குடையது என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ரதங்கள் தொடங்கப் பெற்ற பிறகு ஒரு தாற்றாண்டு வனையில் பல்லவ மன்னர்களின் ஆட்சி நிலைபெற்றிருந்தது. அந்த ரதங்கள் முற்றிலும் பூர்த்தி-

யடையவில்லை; அனல்போன்ற வெறுபலரதங்களும் முற்றுப் பெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் யாதென்பது நீச்சலிக்கப் படவில்லை. அந்த ரதங்களின் அருவில் ஒரே கல்லால் செதுக்கப்பட்ட ஒரு யானையின் உருவம் உள்ளது. அதை தூரத்திலிருந்து பார்த்தால், உயிர் உள்ள யானை என்றே எவரும் ஏமாறுவர். அவற்றையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு எங்கள் விடுதிக்கு வர மாலை ஐந்து மணிவரையில்பட்டது. வந்தவுடனே பஜ்ஜியும் தேரீரும் உட்கொண்டோம். அதற்குள் நிருக்கமூக்குன்றத்துக்கு எங்களை கொண்டு செல்ல வேண்டிய மோட்டார் பஸ்கள் வந்துவிட்டன.

சனமயற்காரர் உட்பட நாங்கள் நூற்றிருபது பேருக்கு மேலிருந்தோம். மூன்று மோட்டார்களுக்குச் சொல்லி இருத்தும், இரண்டே வந்தன. அம்மோட்டார் ஓட்டிகள் மிக கல்லவர்கள். அவர்கள் எங்கள் அத்தனை பேரையும் எங்கள் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் மூச்சுத் திணறும்படி இரண்டு வண்டிகளிலும் அடைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ளேயே நிருக்கமூக்குன்றத்தை அடைந்து விட்டோம். அங்கு மலையடிவாரத்தில் உள்ள மிகப் பெரிய சத்திரம் நாங்கள் தங்க அமர்ந்தப்பட்டிருந்தது. அதன்முன் எங்கள் மோட்டார்கள் வந்து நின்ற பொதுதான் ஆண்டவருடைய அருளின் நிறம் இன்னதென்று நாங்கள் அறிந்து அவரை மனமார நினைத்து, வாயார வாழ்த்தினோம். அவர் அருள் இல்லாவிடில் அறுபது ஆட்களையும் அவர்களுடைய மூட்டைகளையும் வற்றிக்கொண்டு பழுதுபடாமல் அவ்வண்டிகள் வந்து செர்ந்திருக்க முடியுமா? மோட்டாரு விட்டிறங்கியபோது நாங்கள் அனைவரும் களைப்புற்றிருந்தபடியால் எங்கள் விடுதியின் நினைகளறிந் படுத்துவிட்டோம். அப்போது மணி ஐழ்தான். படுத்தவர்களுள் பலர் அயர்ந்து உறங்கி விட்டனர். இரவு 9 மணிக்குள் எப்படித்தான் சனமயல் முடித்ததோ! எங்களை எழுப்பிச் சோது படைத்தார்கள். உருளைக்கிழங்கு வறுவலும் மீன்கு சலும் அயர்ந்திருந்த எங்களுக்கு ஆனந்தத்தை னட்டின. முன்னரே தூங்கிவிட்டபடியால், சாப்பிட்ட பின் தூக்கம் வறவில்லை, பாட்டுக் கச்சேரி

தொடங்கிற்று! இனிமையாகப் பாடக்கூடிய சிலர் எங்களுள் இருந்தபடியால், அவ்வூரார் பாட்டுக்கேட்கத் திரண்டு வந்து-
விட்டனர். சத்திரத்தின் எதிரில் தெருவில் அமைதியாய்
அமர்ந்து பாட்டைக் கேட்டு இன்பத்தில் தினைத்தனர்.
பாட்டுக் கச்சேரி முடிந்து, நாங்கள் படுப்பதற்குப் பள்-
னிரண்டு மணிக்கு மேலாயிற்று.

நாங்கள் அதிகாலையில் எழுந்தோம். உரப்புறத்தே
சென்று காலைக்கடன்களை முடித்துக்கொண்டு, அங்குள்ள
சங்கு நீர்த்நம் என்னும் குளத்திற்குக் குவிக்கச் சென்றோம்.

அக்குளம் மிகப் பெரியது. அதன் நான்கு புறங்களில் கற்பு-
கள் உள்ளன; நடுவில் அழகிய மண்டபம் காட்சியளிக்கிறது;
அக்குளத்தில்பன்னிரண்டு ஆண்டுக்கொரு முறை பேரார-
வாரத்தோடு சங்கு பிறக்குமாம்! அதனால் அதற்குச் சங்கு
நீர்த்நம் என்னும் பெயர் வழங்குகிறது. ஆசிரியர்களும் குழுத்-
தலைவர்களும் அதிக விழிப்புடன் இருந்து எங்களைக் குவிக்கச்
செய்து கரையெற்றினார்கள். காலை எட்டு மணிக்குப் பொங்-
களும் காப்பியுள் அளிக்கப்பட்டன. ஒரு மணி நேரம் எங்கள்
விசுப்பம் போல் ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டுச் சத்திரத்தை

அடைய வேண்டுமென உத்தரவு பிறத்தது. அங்ஙனமே சுற்றிவிட்டு வந்தோம்.

சரியாக ஒன்பதரை மணிக்கு மலியுறத் தொடங்கினோம். பழிகள் நங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆலினும், சிற்சில இடங்களில் மலை செங்குத்தாயிருப்பதால், ஏறுவது எளிதாய் இல்லை. அப்போது எங்கட்கு இமயமலை சற்றத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் எத்துணை அன்பத்துக்குட்பட்டிருப்பார்கள் என்றும் என்னும் உதித்தது. பத்தரை மணிக்கெல்லாம் உச்சியை அடைக்கோம். அதன் கிழக்குப் பகுதியில் சற்று தூரத்தில் ஒரு பாறை இருக்கிறது. சரியாக பதினொரு மணிக்கு

ஒரு பண்டாரம், ஒரு தட்டில் இரண்டு ரூண்டைச் சர்க்கரைப் பொங்கலையும், இரண்டு கிள்ளைகளில் கெய்யையும் எடுத்துக்கொண்டு சென்று, பாறைமீது கீரைத் தெளித்து அங்கு அமர்ந்தார். சிறிது நேரத்திற்குள் இரண்டு கழுநகன் அப்பாறையிலேறி வந்து உட்கார்ந்தன. பண்டாரம் தட்டிலிருந்த பொருள்களை அவற்றின் முன் வைத்தார். அவை அமைதியாய் உண்டுவிட்டுச் சென்றன. மீளியிருத்ததை

பண்டாரம் கொண்டு வந்து விற்கத் தொடங்கினார். எங்களுள் யாரும் அதை வாங்கவில்லை. ஆனால், அங்கு அப்பத்தி தரிசனத்துக்காக வந்திருந்த மற்றவர் அப்பிரசாதத்தை மேல் விழுத்து வாங்கிக் கொண்டனர்.

பிறகு எங்கள் தயிழாரியர் திருக்கழுக்குன்றத்தின் மகிமைமையப்பற்றிக் கூறினார் : அது தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலம் என விளக்கினார். அந்தக் கழுக்குன்ற சாபமுற்ற இரண்டு முனிவர்கள் என்றும் கூறினார். அதன் பின்னர், தரை-நாலாறியர் அம்மடையின் உச்சியின்று சுற்றுப் புறங்களைக் காட்டி ஈரிகளின் தோற்றம் முதலியவற்றை விளக்கினார். பின்னர் மடையின்மீதுள்ள வேதகீழ் ஆலயம் என்னும் ரிவாலயம் சென்று, இறை வணக்கம் செய்துவிட்டு இறங்கினோம்.

புகல் ஒரு மணிக்கெல்லாம் உணவை முடித்தோம். இரண்டு மணிக்கு மூன்று மோட்டர் பஸ்கள் எங்களை எற்றிக்கொண்டு வந்து நெங்கற்பட்டில் இறக்கின. அங்கிருந்து புகை வண்டியேறி, மாடில் ஆறு மணிக்குச் சென்னைக்கு வந்தோம். இந்த உல்லாசப் பிரயாணம் எங்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது. படகு, மோட்டர், புகை வண்டி ஆகிய மூன்று வகை வாகனங்களிற் சென்று சரித்திரப் பிரசித்திபெற்றதும், சிற்பக்கலையின் பிறப்பிடமாயுள்ள நாமன் ஓரிடத்தையும், ஒரு முருகன் கோவில், ஒரு சிவன் கோவில் ஆகிய இரண்டு மலைக்கோவில்களையும், இடையிற் பல சிற்பங்களையும் காணும் வாய்ப்பினை அளித்த அந்த இன்பச் செலவு, மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் கட்டுப்பாடின்றி அன்புடன் பழகுவதற்கு அரியதொரு சந்தர்ப்பத்தையும் அளித்தது.

இந்த ஆண்டில் வரலாற்றுப் புத்தம் பெற்ற ஸ்ரீபீடக்குச் செல்ல முடிவு செய்துள்ளோம். அங்குச் சென்ற பின் அதனையும் விவரிப்பேன்.

அன்புள்ள
கந்தசாமி

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. மாமல்லபுரம் கடற்கரைக் கோளின் கிறப்பு யாது?
- ஆ. ஊருக்குள் இருக்கும் சிற்பங்களுள் மூச்சியமானவை எவை? அவற்றைப் பற்றிய கிறப்புகள் யாவை?
- இ. 'பாண்டவ சதந்தன்' என்பவை யாவை? அவற்றுள் சிறந்தது எது?
- ஈ. மாமல்லபுரத்தில் காணப்படும் பல்லவ மன்னர்களின் உருவச் சிலைகள் எவை?
- உ. திருக்கழுக்குன்றம் செல்பவர் காணத் கூடியவை யாவை?
- ஊ. உல்லாசப் பிரயாணத்தால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?

II. கீழே தரப்பட்டுள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டு சிறியதொரு கட்டுரை வரைக :

1. திருப்போரூரில் கண்ட காட்சி
2. மாமல்லபுரத்தச் சிற்பங்கள்
3. திருக்கழுக்குன்றத்துப் பட்டி தரிசனம்

III. எதிர்ப்பதங்கள் எழுதுக :

தொடங்கு, அவசியம், மென்கீது, சண்டை, அழகுபட, வெயில்.

IV. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

மொட்டார் ஓட்டி, அமர்த்தப்பட்டது, தொடங்கிற்று.

12. ஒரு விதோதப் பாட்டு

1. 'தமிழ்ப் புலவர்' என்னும் தொடருக்கு 'வறுமை' என்பது பொருள் என்று ஒருவர், வேடிக்கையாக! ஆராய்ந்து பார்த்தால், அது உண்மை என்றே புலப்படுகிறது. பண்டு றதல் இன்றளவும் தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாறுகளைப் படித்தால், அவர்கள் எவ்வோரையுமே வறுமை என்னும் பிணி வாட்டி வந்துள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலையாகும். ஏதோ இங்ருமங்குமாகக் கம்பர், ஒட்டக்கூத்தர் என்பவரைப் போலச் சில தமிழ்ப் புலவர்கள் கல்விச் செல்வத்தோடு பொருட் செல்வமும் பெற்றிருந்தார்களெனில், அதை விதி விலக்காகவே கொள்ள வேண்டும்.

2. இங்ஙனம் வறுமையில் உழன்ற புலவர்களுள் ஒருவர். இராமர்திரிக் கவிராயர் என்பவர். அவர் தமிழில் வல்லுநர்; எத்தகைய பொருளையும் எளிதில் அமைந்து இவியபாடல்களை இயற்ற வல்லவர்; பேச்சுத் திறமை நிரம்பப் படைத்தவர். அவர் பேச்சுக்கள் நகைச்சுவை மிக்கவையாய் இருக்கும். அவர் இயற்றிய பாட்டுக்களுட் சிலவும் அங்ஙனமே இருக்கக் காணலாம்.

3. ஒரு நாள் மாலை நேரத்தில் புலவர் நெடுந்தொலையி-
லிருந்தோர் ஊருக்குப் போய்த் திரும்பித் தம்முருக்கு வந்து-
கொண்டிருந்தார். அப்போது புலவருடைய கண்பரும், அவர்
ஊரைச் சேர்த்தவருமாகிய ஒருவர் அவரை இடைவழியிற்
கண்டார். புலவர் நெடுந்தொல் நடந்து வந்துகொண்டிருந்த-
படியால், மிகவுந் களைப்புற்றிருந்தார். மனச்சோர்வு காரண-
மாக அவருடைய முகமும் சேர்வுற்றிருந்தது. அது கண்ட
நண்பர், 'அண்ணா, வணக்கம்!' என்றார்.

புலவர்: வணக்கம்!

நண்பர்: அண்ணா, நெடுந்தொல் போய் வருகின்றதோலத்
தொற்றுக்கிறது! யாவது பிரபுவைக் காணச்
சென்றிருக்கிறோ?

புல: ஆம்.

நன் : அங்ஙனமாயில், பரிசில் எதுமின்றி வருகின்றீரே ! ஏன் ?

புல : ஏனா ! சொல்கிறேன் : கேள் : நான் பரிசில் கேட்கச் சென்றவன் ஓர் உலுத்தன். முற்பிறப்பிற செய்த நன்னினைப் பயனாக, இப்பிறப்பில் அவன் நிரண்ட செல்வத்தைப் பெற்றுள்ளான். அதனைப் பிறர்க்குக்கொடுத்து உதவாமலும், தானும் அதனால் இன்புருமலும், அதைப் பூதம் காப்பது போலக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அத்தகைய உலுவாயியை வாயார வாழ்த்தினேன் ! எழுத்தே அறியாத அவனைக் 'கல்விக் களஞ்சியமே,' என்றேன் ; மாடுகளுக்குமேய்ச்சலிடமாயுள்ள காட்டையும் விடாமல் திருத்தித்தன் நிலத்தின் அளவைப் பெருக்கிக்கொள்ளும் அவனை, 'நாடாளுந் நல்ல அரசனை,' என்று புகழ்ந்தேன் ; நற்குணம் ஒன்றேனுமில்லாத அவனை, 'உயர் குணங்களின் உறைவிடமே,' என்றாரைத்தேன் ; அண்டையூரிற் சண்டை நடந்தால் அடுப்பறையில் மறைந்துகொள்ளும் கொழையாயிய அவனைப் 'போரில் புலி போன்றவனே,' எனப் புகன்றேன். அருங்கித் திரைத்த அவன் தோள்களை, 'மற்போருக்குரிய புயங்கள்' எனப் புனைந்துரைத்தேன் ; ஒருவருக்கும் ஒரு காகம் நன்கொடையாகக் கொடுத்தறியாத கைகளை யுடைய அவனை, 'வளையாறு வழங்கும் வள்ளலே,' என்று கூறினேன். இளவயினைத்தையும் அவன் இன்முகத்தோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தான். எனது வாழ்த்துரை முடிந்தது. அவ்வளவுதான் ! அவன் நுகத்தைப் பார்த்து வெண்டுமே !

நன் : நுகம் என்னுயிற்று !

புல : என்னுயிற்று ! நானு கொணலாகச் சுளித்துக் கொண்டது ! புருவம் நெற்றியிலேயுடைய கண்கள் ரிவப்பச் சிவக்கொண்டேழுந்தான். உடனே யான் துணுக்குற்றுச் சற்றுச் சேய்மையிற் சென்றேன்.

நன் : பிறகு என்னுயிற்று?

புல : என்னுயிற்று? இடியிடித்தாற்போலக் கனன்று. பேசத் தொடங்கினான். அதைக் கேட்டு நானே ஆச்சரியமுற்றேன். ஒன்றுக்கும் பற்றாத ஒருவனைப் பலபடப் புகழ்ந்து பரிசில் பெறத்தக்க ஆற்றல் மிக்க புலவனாகிய யானும் வாய்திறந்து மறு-வார்த்தை கூறவொட்டாமல் மடக்கிய அவன் பேச்சுத் திறத்தை என்னென்று கூறுவது!

நன் : ஒன்றுக்கும் உதவாத அவன் அப்படிப் பிரமாதமாகப் பெரியதுதான் யாதோ? கூறுங்கள் : கேட்டுப் போம்.

புல : கூறுகிறேன் : கேள் : "புலவரே, நீர் என்னைப் பித்தன் என்று கினைத்தீர் போலும்! நீர் என்னைப்பற்றி ஏதேதோ பிதற்றினீர்! அவற்றில் ஒன்றேனும் உண்மையா" என்று சிறிது சிந்தித்துப் பாரும்! இல்லாத செயற்களையெல்லாம் அடுக்கியருக்வி நீர் என்னைப்பற்றிக் கூறினால், அவற்றைக் கேட்டு ஆனந்தமடையும் மடமை என்னிடம் இல்லை. நான் எப்பொழுதும் உண்மையை மதிப்பேனாயன்றிப் பொய்யை மதிப்பதில்லை. என்னைப்பற்றி இல்லாதனவாகிய எத்தனையோ செய்களை நீர் எடுத்துரைத்தீர். ஆதலால், உமக்கு ஒன்றும் இல்லை. போம்," என்று கூறினான். யானும் அத்தகைய அறிவற்ற உலோபியைப் பாடியது குற்றத்தான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டேன்.

நன் : அண்ணா, நன்று, நன்று! இந்த சிகழ்ச்சி உலகத்தவர் அறிய வேண்டுவதென்று. ஆதலின், இதனையே பொருளாக அடைத்து, ஒரு செய்யுளை இயற்றினான். உங்கள் மன்றம் ஆறுதலடையும் : உலோபிகளைப் பாடக்கூடாதென்பதற்கு அஃதோர் எடுத்துக்காட்டாகவும் இுக்கும்.

புல : நீ கூறுவது முற்றிலும் உண்மையே. உனதுவிரும்பப்படியே ஒரு செய்புள் கூறுகிறேன் ; கேள் :

கல்வாத ஒருவனைநான் கற்றாய் என்றேன் ;
காடேறியும் மறவனைநா டாள்வாய் என்றேன் ;
பொள்ளாத ஒருவனைநான் நல்வாய் என்றேன் ;
போர்றாததை யறியாளைப் புலியேறு என்றேன் ;
மல்லாகும் புயமென்றேன் சும்பல் தோளை ;
வழங்காத கையனையான் வள்ளல் என்றேன் ;
இல்லாத சோன்னேனுக்(கு) ' இல்லை ' என்றான் ;
காணுமென்றன் குற்றத்தால் ஏன் என்றேனே !

நன் : அண்ணா, இப்பாட்டு எவ்வளவு அழகாயிருக்கிறது !
எவ்வளவு இனிமைவாயிருக்கிறது ! பாட்டினாலும்
இதுவன்றோ பாட்டு ! இத்தகைய நும் பாட்டைக்
கேட்டு நமக்குப்பரிசில் வழங்காது அனுப்பினவன்
மனிதரோடு வைத்து என்னத் தக்கவனல்லன்,
வாரும் ; போவோம்.

பயிற்சி :

I. வீடை எழுதுக :

- அ. இராமசுந்தரக் கவிராயரைப் பற்றி நீ அறிந்தவை யாவை ?
- ஆ. அவர் ஏன் பரிசில் பெறாமல் திரும்பினார் ?
- இ. அவர் கூறியபாட்டின் கருத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுக.

II. எதிர்ப்பதங்கள் எழுதுக :

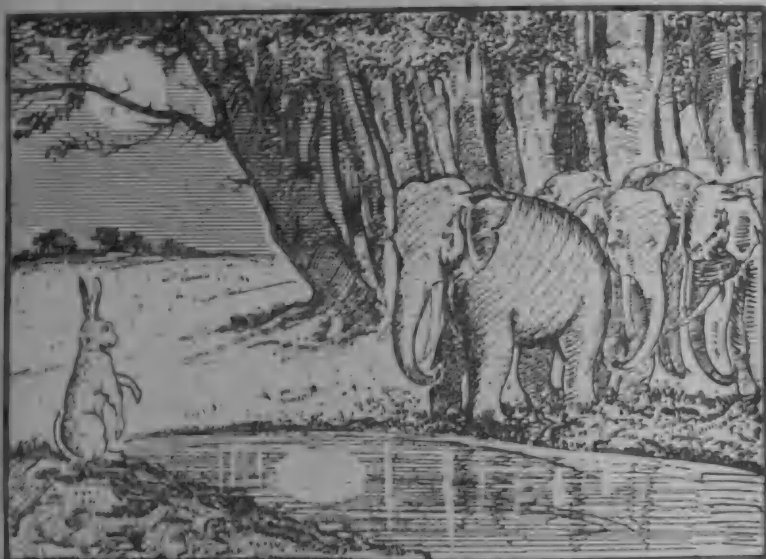
எளிது, கிரம்ப, சோர்வு, உதுத்தன், காடு, கற்குணம்,
கோழை.

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

புலப்படுகிறது, வெள்ளிடைமலை, விதி விலக்கு, உழன்ற,
உதுத்தன், உறைவிடம்.

IV. நீ இத்தகைய கிளேதப் பாட்டு ஏதேனும் படித்திருக்கிறாயா ? படித்திருந்தால், ஒரு பாட்டை எழுதுக.

13. பஞ்சதந்திரம் - சந்தி விக்கிரகம்*

1. மகியானக் கரையை அடுத்த மரங்கள் செறிந்த காடொன்றில் பல யானைகள் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தன. அவற்றின் அரசுக்கு 'சூரதந்தன்' என்பது பெயர். ஒரு ஆண்டில் மழை வளம் குன்றியபடியால், அக்காட்டிலிருந்த நீர்நிலைகளெல்லாம் வறண்டன. ஆதலால் யானைகள் நீரின்றித் தவிக்கலாயின. அது கண்ட யானையரசு, தன்னுடைய ஒற்ற யானைகளை எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று நீர்நிலைகள் இருக்குமிடத்தைக் கண்டறிந்து வரும்படி அனுப்பியது.

2. அவ்யானைகள் சென்று, வெகுதூரத்தில் இருந்த சந்திரசேகர என்னும் பெயருடைய தடாகத்தைக் கண்டு வந்து, தங்கள் அரசுக்குத் தெரிவித்தன. உடனே யானைகளெல்லாம் அங்குச் சென்றன. ஏற்கெனவே அத்தடாகத்தின் அருகில்

* "மெத்தவும் பகைத்தள்ளார விரும்பி ஈட்பாக்கிய பின்னர்ச் சத்திர நாமம் பன்னல் சந்தி விக்கிரகம்."

வசித்து வந்த சீரீருகள் என்னும் முயலரசு, யானைகளின் வரு-
கையைக் கண்டு அஞ்சித்தனது மந்திரியாயி விரயன் என்னும்
முயலை அழைத்து, 'மதி மிக்க மந்திரியாரே, நாம் இதுகாறும்
இச்சகலையின் அருகில் இனிது வாழ்க்கிருத்தோம்! இப்பொழுது,
இத்தும்பிகள் இங்கு வந்து சேர்த்தபடியால், நாம் இனி இங்-
கிருத்தல் நகாது. இந்த அடனியை விட்டு அகல்வொமெனின்,
நீர் கிடைக்கக்கூடிய இடம் எதுவுமில்லை. ஆதலால், நாம்
இங்கேயே தங்கியிருக்கவும், இங்கு வந்து குடியேறிய வேழங்-
கள் வளத்தைவிட்டு வெளியேறவும் தக்க சூழ்ச்சியைக் கண்டு
கூறவேண்டுமது உமது கடமையாகும்,' என்று கூறிற்று.

3. முயலரசு கூறியதைக் கேட்ட விசயன், 'அரசே,
இந்த யானைகளை இங்கிருந்து விரட்டுவது அரிய செயலன்று.
அடியேனுக்கு ஆணையிட்டால், அரை பொடியில் இவ்வா-
ணங்களை இங்கிருந்து வெளியேற்றுகிறேன், பாரும்,' என்று
பகர்த்தது. அது கேட்ட சிலிமுகன் மனம் மகிழ்த்து, 'அறி-
விற்பிறந்த அமைச்சரே, அங்ஙனமே நீர் சென்று அவ்வரிய
காரியத்தை முடித்துவிட்டு வாரும்,' என்று கூறி விசயனை
அனுப்பியது.

4. வேந்தரால் ஏவப்பட்ட விசயன், விஜயவாழ்ச்
சென்று சந்திரசாகின் அருகிலிருந்த ஒரு குன்றின்மீது சுறி,
யானைகளின் வரவை எதிர்போக்கியிருந்தது. யானைகள், சதுர
தந்தன் முன்னும், மற்றவை பின்னுமாகத் தாவிருந்த
குன்றின் அருகே வந்தவுடனே, விசயன் யானையரசை நோக்கி,
'ஐயா, கசராசரே, நீர் கலியோ?' என்று வினாவியது. அது
கேட்ட கலிற்றரசு வியப்புற்று, 'நீர் யார்?' எனக் கேட்டது.

5. 'ஐயா, யான் சந்திரசால் எனப் பெற்ற தாதன். என்-
பெயர் விசயன். சந்திரர் தம் பெயராது இத்தடாகத்தை
உண்டாக்கியுள்ளார்; தாழும், தந்தேவியாகும், இராக்நாலம்-
களில் இங்கு வந்து இடில் விளையாடிச் செல்வது வழக்கம்.
பகற்காலங்களில் என்னை இதற்குக் காலனாக அடைந்தியுள்-
ளார். இச்சகலையில் தேவர்களும் இறங்குதல் கூடாது. நீரும்
உம் இனத்தவரும் இச்சகலையில் இறங்கியது கண்டு, சிவ-

முற்று உங்களை உடனே இவ்விடத்தினின்று அகற்றுமாறு, அவர் என்னை ஏவினார்,' என்று முயலமைச்சுக் கூறியது.

6. அது கேட்ட யானையரசு, கடுக்கமுற்று, 'ஐயா, தாதிரே, உம் அபசரை எமக்குக் காட்டும். யாங்கள் அறியாமையாற் செய்த இக்குற்றத்துக்கு அவரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு, நாங்கள் உடனே சென்று விடுகிறோம்,' என்றது. தன் கருத்து வெற்றியடையுமெனக் கருதிய விசயன், 'நல்லது! இன்றிரவு உமக்கு அவரைக் காட்டுவேன்,' என்று கூறிற்று; அங்ஙனமே, அன்றிரவு சந்திரனுடைய சாயையும், உடுக்கனின் சாயைகளையும் தடாகத்திற் காட்டி, 'இதோ! எங்கள் மன்னரும் தேவியரும் ஈனையில் குளிப்பதைப் பாரும்,' என்று முயலமைச்சு யானையரசுக்குக் கூறினிறது. அக்காட்சியைக் கண்ணுற்ற காரிது, முயல் கூறியது முற்றிலும் உண்மையெனக்கொண்டு, மதியின் சாயைக்கு மண்டியிட்டு வணக்கம் செய்து, 'ஐயனே, அடியோங்கள் அறியாமற் செய்த பிழையைப் பொறுத்து மன்னித்தருள் வேண்டும்!' என்று கூறி எழுந்து, அக்கானகத்தை விட்டுத் தன் பரிவாரங்களோடு அகன்றது.

7. விசயனது மதி வன்மையைப் புதுமீது முயல்கள் அங்கு மகிழ்வுற்றிருத்தன. இக்கதையால் 'புத்திமனே பல்வான்,' என்னும் முதுமொழியின் உண்மை தன்கு புலப்படுகின்றதன்றோ!

பயிற்சி:

I. லிடை எழுதுக:

- அ. சதுரத்தனும் அதன் இனமும் ஏன் வேறு காட்டுக்குச் சென்றன?
- ஆ. அங்கு வசித்த சிளிமுகன், யானைகளை ஏன் அங்கிருந்து விரட்ட விரும்பியது?
- இ. யானைகளைக் காட்டினின்று துரத்த விசயன் செய்த தந்திரம் யாது?

II. கீழே தரப்பட்டுள்ள குறிப்புக்களின் உதவியால் ஒரு சிறு கட்டுரை வரைக :

1. காட்டில் மழையின்மை 2. யானைகள் சந்திரசாசை அடைதல் 3. விசயனது தந்திரம்.

III. சொல்லியுள்ளபடி செய்க :

1. மரங்கள் செறிந்த காடு ஒன்றில் பல யானைகள் இன்புற்று வாழ்ந்திருந்தன. (வாக்கியத்தின் முதற்சொல்லும் இறுதிச் சொல்லும் தவிர மற்ற சொற்களுக்குப் பதில் பொருள் மாறுதலடி வேறு சொற்களை அமைக்க.)
2. யானை அரசு தூதர்களை அனுப்பியது. நீர் நிலைகளைத் தேடச் சென்ற யானைகள் சமூகத்தனுக்குச் சந்திர சாசைப்பற்றி அறிவித்தன. (இவ்வாக்கியங்களில் உள்ள செய்கிளைகளை செயப்பாட்டு வினைகளாக மாற்றுக.)
3. அக்காட்சியைக் கண்ட தனிது, முயல் கூறியது முற்றிலும் உண்மையெனக் கொண்டு, மதியின் சரையைக்கு மண்டிவிட்டு வணக்கம் செய்துவிட்டு, அக்கானகத்தை விட்டு அகன்றது. (இந்த வாக்கியத்தை நான்கு இறு வாக்கியங்களாக எழுதுக.)

IV. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

செறிந்த, இன்புற்று, ஒற்றர்கள், அடனி, சூழ்ச்சி, கடமை, வியப்பு.

V. இப்பாடத்தில் யானை, காடு என்னும் பொருள்களில் வந்துள்ள சொற்களை எடுத்தெழுது.

VI. அகராதி பார்த்து பொருள் எழுதுக :

நீச்சிலை, மதி, தும்பி, வேழங்கள், சூழ்ச்சி, வாரணங்கள், தனிது, அகற்று, சரைய, உடுக்கள்.

14. தென்முனை கண்ட தீரர்

1. நில உருண்டையின் வட, தென்முனைகளை ஆராய்ந்து அறியப்பவர் முயன்றனர். ஜோவான்ட் அமன்சென் என்பவர் அவர்களுள் ஒருவர். அவர் நார்வே நாட்டினர். அவர் சிறந்த மாலுமி; அஞ்சா கெஞ்சம் படைத்தவர்; உலையா ஊக்கமுள்ளவர்; எத்தகைய இடுக்கன் தேரீயுனும் அதனை எள்ளி குறுகை கொள்ளும் வழக்கமுடையவர்; அவர் வட, தென் முனைகளைக் கண்டு ஆராய விரும்பினார். அன்றியும், ஐரோப்பாவிலிருந்து வடமேற்குத் திசையிற்சென்று, ஆசியாவை அடைய வேண்டுமென்பதும் அவரது பேராவல்.

2. அமன்சென் முதலில் சில கவங்களிற் பணியாற்றி அனுபவமும் புகழும் பெற்றார்; ஆதலால் தென்முனையை ஆராய்வதற்குப் புறப்பட்ட பேல்ஜிகல் என்ற கப்பலில் தலைவராய் சீயாறிக்கப் பெற்றார். அவர் திரம் மிக்க தம்முடைய துணைவர்களுடன் கலத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு தென் விக்டோரியாவை அடைந்த போது, அக்கலம் உறைபனியிற்றிருந்தது. மாலுமிகளுள் சிலரைக் கடல் நோய் பற்றியது. சிலர் தம் மனநிலையிழந்து, பயத்தால் பிடிக்கப்பட்டனர். ஆனால், அமன்சென் கம்பிக்கை இழக்கவில்லை. கெடுதல்கள் சேகரித்து வைக்கப்பட்ட உணவைக் கவனிட்டுப் புதிதாய் தயாரித்த உணவை உண்டால் கடல் நோய் திரும் என்பதை அவர் அறிவர். ஆதலால், அவ்வற்ற துன்பங்களுக்கிடையே, அவர் தம் கலத்தை விட்டுத் தொலையிற்சென்று, பறவைகளையும் மீன்களையும் பற்றிக்கொண்டு வந்து, அவற்றை சமைக்கச் செய்து, கோயுற்றவர்கட்கு அளித்து வந்தார். ஆதனால் மாலுமிகள் நோய் நீங்கப்

பெற்றார்கள். பின்னர், பலிப்படவம் கரைந்து, கலத்தைச் செலுத்தக்கூடிய நிலை தோன்றிய போது, அமன்சென் தங்காடு திரும்பினார்.

3. கின்னுட்களுக்குப் பிறகு, தீரம் மிக்க அறுவரைத் தமக்குத் துணையாகக் கொண்டு, அமன்சென் ஒரு மின்-கலத்திலேறி, வடமுனை நோக்கிப் புறப்பட்டார்; தங்கலத்தை மெல்ல மெல்லச் செலுத்திப் பில் சேளண்டு என்னுமிடத்தை அடைந்தார். அதற்கப்பால், அவர்களுக்கு மூன் வேறெவரும் சென்றதில்லையாதலால், வழிப்பட்டத்தின் உதவியின்றி, தட்டித்-தடுமாறிக் கலத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு, வழிப்படமொன்-றையும் தயாரித்துக்கொண்டே சென்றார் அமன்சென். ஒரு நாள் கரும்புயல் வீசத் தொடங்கியது. கலக் கட்டுக்கு மீதச் செல்லவாயிற்று. பேரகையொன்றால் தாக்கப்பட்டிக் கலத்தின் துடுப்பு அதன் அச்சை விட்டு அகன்றது. கலமும் ஒரு பாறையை அணுபியது. அறாக்கணத்தில் தங்கள் ஆயுள் முடிந்துவிடும் என்று எண்ணினார்கள். அமன்செனும் அவர் கண்பர்களும்.

4. ஆனால் ஆண்டவரது அருள் திறத்தை என்-னென்று புதல்வது! மற்றொரு பெருக்கினர் மறு கணத்தில், வழி தப்பிப் பாறையில் மோதவிருந்த கலத்தை அதன் வழியிற்செர்த்தது; மற்றுமொரு பேரகை, அச்சை விட்ட கன்ற துடுப்பை மீண்டும் தன்னிலையடைபச் செய்தது. அரிவரும் அகம் மிக மலிந்தது. ஆண்டவரைத் துதித்தனர். அமன்சென் மிகுந்த விரிப்புடன் கலத்தை மெல்லச் செலுத்தி, இக்காலத்தில் 'வின்னியம் அரசர் தீவு' என வழங்கும் நிலை அடைந்தார். கலம் ஏற்றிதார் இடத்தில் நிறுத்தப்பட்டது. அமன்செனும் கண்பர்களும் தியிற்சென்று, தங்குமிடங்களை அமைத்தார்கள். அப்போதே அங்குக் குவிர் காலைத் தொடங்கி விட்டபடியால், அவர்கள் அங்கேயே தங்க வேண்டிய அமன்சென் அங்கோர் ஆங்குடத்தை ஏற்படுத்தினார். அதற்கு வேண்டிய 'மாக்கெட்டிக்கு தீவு' என்று கூறப்படும் இதுதான் ஊர்க்கோயும், அவற்றை அமைத்தற்கான சவுகாலக் கற்களையும்.

வெப்ப தட்பங்கள் அவற்றைத் தாக்காமல் மூடுவதற்கான செய்பானிகள் அறைத்து ஆக்கப்பெற்ற பெட்டிகளையும் அமண்சென் தம்முடன் கொண்டு சென்றிருந்தார்.

5. அமண்சென் சில உண்மைகளைத் தம் ஆராய்ச்சியால் அறிந்தார். நில உருண்டையின் வடமுனையில் இழுதிறன் உள்ளது என்பது நாம் அறிந்துள்ள உண்மை. ஆதலாற்றின் இழுதிறன் ஊசி எப்போதும் தென் வடமாகவே நிற்கிறது. ஆனால், இந்த ஊசி குறிக்கும் வடதொடையானது வடமுனை வானரின் உள்ள திசைக்குச் சற்று மேற்கிலோ அல்லது நெடுக்கிலோ உள்ளது. இவ்வுடையிலே தருணங்களில் மூன் காட்டிய திசையைக் குறிக்காமல் நிறிது மாறுபடுவதும் உண்டு. ஆதலால், இழுதிறமுள்ள இடம் வடமுனையில் இடம் மாறி வருகின்றது போலும் என அவர் அறிந்தார்.

6. இங்ஙனம் அமண்சென் தம் ஆராய்ச்சியை நடத்திக் கொண்டு பல மாதங்கள் அத்திலிலேயே தங்கியிருந்தார். அக்காலத்தில் அவர்கள் சுற்றுப்புற இடங்களுக்குச் சென்று, அருவக் கரடிகளையும், கலைமான்களையும் வேட்டையாடிக் கொண்டு வருவார்கள். ஒரு நாள் அவர்கள் எதிர்பாராமற் சில மக்களைக் கண்டார்கள். அம்மக்களை அப்பணிப் பிரதேசத்தில் வாழும் எஸ்கிமோக்கள். அவர்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி நீ நன்கு அறிவாய்நீடு ?

7. கோடை காலம் தொடங்கியவுடனே, அமண்செனும் கண்டர்களும் மேலும் வடக்கு நோக்கிச் சென்றார்கள். செல்லும்போது அவர்கள் திமிங்கில வேட்டையாடுபவரின் கலங்களைக் கண்டார்கள். அப்போதுதான், வட அமெரிக்காவின் வடக்கில் உள்ள அலாஸ்காவுக்கு வடக்கே தாங்கள் வந்திருந்ததை அமண்சென் அறிந்து, ஆனந்தம் அடைந்தார். அவர் சென்ற வழியே அவர் கண்டறிய ஆவல் கொண்டிருந்த வடமேற்கு வழியாய் அமைந்தது.

8. ஆஸியாவுக்கு வடமேற்கு வழி கண்ட அமண்சென், அகாமெழ்ச்சியுற்றுத் தம் காட்டுக்குத் திரும்பினார். காரணம்

காட்டினர் அவர் அடைந்த வெற்றியைத் தம்முடையதாகவே கருதி மகிழ்வார்களா.

9. சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, அமன்சென் நில உருண்டையின் தென்முனையைச் சூழ்ந்துள்ள அண்டார்ட்டிகாவை ஆராய முற்பட்டார். அவர் 1910-ஆம் ஆண்டில் தென்முனை கோக்கிப் புறப்பட்டார். அப்போது ஸ்காட்டு என்னும் ஆங்கிலேயரும் அண்டார்ட்டிகாவை ஆராய முனைத்திருந்தார் என்பதை அறிந்த அமன்சென், அவருக்குத் தம் முயற்சியைப் பற்றி ஒரு கடிதம் எழுதியிட்டுத் தம் பயணத்தை மேற்கொண்டார். 1911-ஆம் ஆண்டில் சில உருண்டையின் தென்முனையில் அடி வைக்கும் பேறு, அமன்செனுக்குத் திட்டியது. அவருக்கு மூன் செல்ல விரும்பிய ஸ்காட்டு, எதிர்பாராத இடையூறுகளால் அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை. அமன்சென் தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றிபெற்றுத் தாய் நாடு திரும்பியபோது, அவர் புகழ் உலக முழுவதும் பரவியது.

10. தாய் நாடு திரும்பிய அமன்சென், சின்னாட்களில் வாழாந்தியற்சென்று வட முனைப் பகுதிகளை ஆராய்ந்து விட்டுத் திரும்பினார். ஆகவே, சில வருண்டையின் வடதென் முனைகளைக் கண்டதன்றி, ஆயோவுக்கு வடமேற்கு வழியையும் கண்ட அமன்சென், உலக பெருமக்கள் வரலாற்றில் இடம் பெற்றுத் திகழ்கின்றார்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக :

- அ. அமன்சென் என்பவர் யார்? அவரது ஆவல் யாது?
- ஆ. அவர் செய்த முதற்போயணம் எது?
- இ. தென் விக்டோரியாவில் தம்முடைய மாதுமிகளுக்கு உண்டான கடன் கோவை அவர் எவ்வாறு கீழ்கினார்?
- ஈ. வடமுனை கோக்கிச் சென்றபோது அமன்செனுக்கு ஏற்பட்ட இன்னல்கள் யாவை?

- உ. அமண்சனும் அவர் நண்பர்களும் வில்லியம் ஆரதர் தினில் என்ன ஆராய்ச்சி நடத்தினார்கள்?
- ஊ. வடமுனையை ஆராயச் சென்ற அமண்சென், எம்மார்-கத்தை, எப்படிக் கண்டறிந்தார்?
- எ. அமண்சென் கண்டறிந்த பிற இடங்கள் யாவை?

II. கீழே தரப்பட்டுள்ள ஒவ்வொன்றையும் பற்றிக் குறிப்பெழுதுக :

1. அமண்செனின் வடமுனை ஆராய்ச்சி
2. அவரது தென்முனை ஆராய்ச்சி
3. இழுதிறன் பற்றிய அவரது ஆராய்ச்சி

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

அஞ்சா ரெஞ்சம், உலையா ஊக்கம், ஆவல், மனநிலை, பளிப்படலம்.

IV. சொல்லியுள்ளபடி செய்யு :

1. டோவாஸ்ட் அமண்சென் அவர்களுள் ஒருவர்.
அவர் நார்வே நாட்டினர்.
அவர் சிறந்த மாலுமி,
அவர் அஞ்சா ரெஞ்சம் படைத்தவர்.
அவர் உலையா ஊக்கம் உள்ளவர்.

(இவற்றை ஒரே வாக்கியமாக எழுதுக.)

2. அவர் 'பெல்லிகல்' என்னும் கப்பலின் தலைவராகப் பட்டார். (செயப்பாட்டு வினையைச் செய்வினையாக மாற்றி வாக்கியத்தை அமைக்க.)
3. அவர் மனநிலை இழந்து தடுமாற்றமுற்றார். (சுடித்த எழுத்தில் உள்ள தொடருக்குப் பதில் வேறு தொடர் எழுதுக.)

V. அகராதியைப் பார்த்துப் போருள் எழுதுக :

உலையா, ஊக்கம், இடுக்கன், குறுகதை, கலம், பளிப்படலம், அருள், தினம், ஆய்கடம், இழுதிறன், உடுக்கன், வடமுனை, வடநிலை.

15. சண்டை நல்லதா, —

சமாதானம் நல்லதா?

1. பண்டைக் காலத்தில் வட இந்தியாவில் பல ஆரிய அரசுகள் தோன்றின என்பது வரலாற்று நூல் கூறும் உண்மை. அவற்றுள் குரு குலத்து ஆரியரால் சிறுவப்பெற்ற அரசு குரு நாடு என்னும் பெயர் பெற்றது. அத்தியாசுத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு குரு நாட்டை மாட்சியுற ஆட்சிபுரிந்த மன்னர்களுள் திருதராட்டியன், பாண்டு என்பவர்கள் பிரசித்தி பெற்றவர்கள். அவர்களுள் முன்னவர் அண்ணன்; பின்னவர் தம்பி. முன்னவனுக்குத் துரியோதனன் முதலிய நூற்றுவர் பைத்தர் பிறந்தனர். அவர்கள் நேருவர்கள் என்று வழங்கப் பெற்றார்கள். பாண்டுவுக்குத் தருண், பீமன், அருச்சுனன், நகுலன், சகாதேவன் என்னும் ஐவர் புதல்வர் தோன்றினர். அவர்கள் பாண்டவர் என்று வழங்கப்பட்டார்கள்.

2. அவர்கள் நூற்றைவர்க்கும் பெயர்க் கல்வியைக் கற்பித்து வந்தார், துரோணசாரியர் என்ற வில்வாசிரியர். துரியோதனனால் பெரிதும் விரும்பப் பெற்றவனுள் கர்ணன் என்பவனும் அவர்களுடன் இருந்து வீத்தைப் பயின்று வந்தான்.

3. ஒரு நாள் அருச்சுனன். உள்ளத்தில் "சண்டை நல்லதா, சமாதானம் நல்லதா?" என்ற ஐயம் எழுந்தது. அவன் உடனே அருகில் இருந்த கர்ணனைக் கேட்டி, "கர்ணா, சண்டை நல்லதா, சமாதானம் நல்லதா?" என்று கேட்டான். அது கேட்ட கர்ணன், அருச்சுனனிடம் பகை கொண்டிருந்தவனானதால், அவனை இகழ்ந்தற்கேற்ற வாய்ப்புத் தனக்குக் கிடைத்ததின மிழிந்து, "அருச்சுனா, சமாதானந்தான் நல்லது." என்று விடை கூறினான். அருச்சுனன், "காரணம் யாது?" என்று வினவினான். "காரணம் கூறுகிறேன்: நென்

குறிப்பு: இது திரு சி. சம்பிரமணிய பாரதியாரின் கட்டுரை யொன்றைத் தழுவி எழுதப்பட்டது.

சண்டை தேர்தால், நான் உன்னை நன்கு புடைப்பேன். அதனால் உனக்குத் துன்பம் தேரிடும். நானே, உயிர்கள்-பால் அருள் மிக்கவன். ஆதலால், உன் துன்பத்தைக் கண்டு என் மனமும் துன்பப்படும்," என்று கூறினான் கர்ணன். அது கேட்டு சேற்றமடைத்த கிழி, "அடே கர்ணா, நம் இருவரைக் குறித்ததன்று நான் கேட்ட கேள்வி. பொதுவாக உலகத்துக்கு எது நல்லது என்று கேட்டேன்," என்றான். கர்ணன், "அருச்சுனா, எனக்கு உலக விவகாரங்களில் அத்துணை ஆர்வம் இல்லை," என்று கூறிவிட்டு, அவன் விட்டதன்றான்.

4. பிறகு அருச்சுனன், தன் ஸுயத்தை நீக்கிக்கொள்ளக் கருதித் துரோணரிடம் சென்று, அவரை வணங்கித் தன் சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தான். துரோணர், "சண்டைதான் மிகவும் நல்லது. ஏன் எனில், சண்டையிற் வெற்றி பெற்றால், பொன், பொருள், நாடு, புகழ் முதலிய அனைத்தும் கிடைக்கும். சமாதானத்தில் இவையனைத்தும் கிடைப்பது சந்தேகம்," என்று விடையிறுத்தார்.

5. ஆரியபின் கூற்று அருச்சுனனுக்குச் சரியென்று தோன்றவில்லை. ஆதலால், அவன் தன் பாட்டனாரான பிஷ்மரிடம் சென்று, தன் ஸுயத்தை விளக்குமாறு கேட்டான். அது கேட்ட பிஷ்மர் மிதிது திகைத்தார். பிறகு தனஞ்சயனிடம் பார்த்து, "அருச்சுனா, சண்டையை மேற்கொண்டாலும் சமாதானத்தை மேற்கொண்டாலும் தரும்மே வெற்றி அடையும். மார்தாணைவரும் ஆண்டவர் மக்கள். ஆண்டவரோ, அன்பு வடிவானவர். அவர் அருளை அடைவதற்கு அன்புடைமையே மிறத்த வழி; அன்புடைமைக்குச் சண்டை முரணானது; சமாதானமே அன்பின் அறிதறி. ஆதலால், அருச்சுனா, சமாதானமே சாவச் சிறத்தது," என்று கூறி முடித்தார்.

6. சில நாட்களுக்குப் பிறகு, வேத வியாசர் என்ற முனிவர் அத்திளையூத்திற்கு வந்தார். காண்மபன் அவரை வணங்கி, "பெரிமீர், சண்டை நல்லதா, சமாதானம் நல்லதா?"

என்று கேட்டான், "தருனத்துக்குத் தக்கபடி மேற்கொண்டால், இரண்டும் நல்லனவே," என்று விவாச முனிவர் பதிலளித்தார்.

7. பல ஆண்டுக்குப் பின், பாண்டவர் பன்னிரண்டாண்டு காட்டில் தங்கியும் ஓராண்டு கர்த்துவதைத்தும் மீண்ட போது, அவர்கள் தங்கள் காட்டைப் பெறுவதற்கான வழிகளை ஆராயக் கண்ணபிரானுரின் துணையநாடினார்கள். அப்போது அருச்சுனன் அவரை கோக்கி, "ஐயனே, சண்டை நல்லதா, சமாதானம் நல்லதா?" என்று கேட்டான்.

8. உடனே கண்ணபிரானுர், "அப்பா அருச்சுனா, காலமறித்து மேற்கொள்ளப்படின், இரண்டும் நல்லனவே, ஆனால், இப்போதைக்குச் சமாதானமே நல்லது. ஆதலால் தான் யாள் சமாதானம் பெகுவதற்குத் துரியோதனன் பக்கம் போகிறென்," என்று கூறி, அருச்சுனன் கொன்புகுத்த அரிய ஐயத்தை அகற்றினார்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

அ. கௌரவர் யாவர்? பாண்டவர் யாவர்?

ஆ. கர்ணன் யார்?

இ. அருச்சுனன் உள்ளத்தில் தோன்றிய ஐயம் யாது?

ஈ. அந்த ஐயத்துக்குக் கர்ணன் கூறிய விடை யாது?

உ. அருச்சுனன் சந்தேகத்துக்குத் துரோணர் கூறிய விடை யாது?

ஊ. பிஷ்மர் அருச்சுனனுக்குக் கூறியது யாது?

எ. வேத விவாசர் கூறியது யாது?

ஏ. அருச்சுனன் சந்தேகத்துக்குக் கண்ணபிரானுர் கூறிய மறுமொழி யாது?

ஐ. 'சமாதானம்' என்னும் பொருள் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

ஏ. 'சண்டை நல்லதா, சமாதானம் நல்லதா?' என்னும் வினாவுக்கு உனது விடை யாது?

II. வாக்கியத்தில் அமைக்க:

நிலுவப் பெற்றது, உள்ளம், வாய்ப்பு, அருள், புடைத்தான், முரணானது, சரல்.

III. எதிர்ப்பதங்கள் எழுதுக:

பண்டைக்காலம், முன்னவன், பகை, துன்பம், முரண், நல்லன, மேற்கொண்டால்.

IV. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக:

வரலாற்று நூல், பிரசித்தி பெற்றவர், உள்ளம், இகழ்வதற்கு, வாய்ப்பு, அருள், விடையிறுத்தார், கூற்று, முரண், மேற்கொண்டால், அகற்றினார்.

16. இளவரசர் துறவு

(நாடகம் காட்சி)

களம் : வஞ்சிமாநகரத்தில் சேர மன்னன் கோலு-
மண்டபம்

காவம் : முற்பகல்

பாத்திரங்கள் : இமயவரம்பன் கெடுஞ்சேரலாதன், அவன் மூத்த
மகன் சேங்குடவேன், இளைய மைத்தர்
இளங்கோ, மந்திரிகள், பிரதானிகள், சோதிடர்

[இமயவரம்பன் கெடுஞ்சேரலாதன் என்னும் சேர மன்னன்
சங்காதனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறான். அவன் வலப் பக்கம்
சேங்குடவேனும் இடப் பக்கம் இளங்கோவும் பிடங்களில்
இருக்கின்றார்கள். மந்திரிகளும், பிரதானிகளும் தங்கள் பிடங்களில்
இருக்கின்றார்கள்.]

இமயவரம்பன் : அறிவு சான்ற அமைச்சர்களே, வெற்றி மிக்க
யிரர்களே, சின்னாட்களாக எம் சிந்தையிற் சில எண்-
ணங்கள் தோன்றி எம்மை இன்புறச் செய்கின்றன.
அவற்றைக் கூறப் பெரிதும் விழைகின்றோம்.

அமைச்சர் : அவையாவையோ? னெனியிட்டாக் பாங்குகும்
கேட்டு இன்புறுவோமன்றோ?

- இமயவரம்பன் : அங்கனமே கூறுவோம் : ஆண்டவன் அருள்
வலியாலும், அமைச்சரின் அறிவுத்திறனாலும், படைத்-
தலைவரின் தோள் பலத்தாலும் எம் அரிபாளையில்
அமர்ந்த என் தொடங்கி இதுகாறும் எமக்கு வெற்றி-
மேல் வெற்றி இடைத்து வருகின்றன! கடம்பு அரசர்-
களைக் கண்ணிமைப் போதில் போரிற் புறங்கண்டோம்;
தமிழ் நாடு முழுவதும் அடிப்படுத்தி ஆட்சி புண்டோம்;
வடகாட்டின்கண்ணும் எமது புகழைப் பரப்பினோம்;

இமயத்தில் எமது விற்கொடியைப் பொறித்தோம்; போர்களில் வெற்றியையும், புகழின் எல்லையையும் கண்டு காசித்தோம். இனி யாம் எய்தி மகிழத் தக்கது, இவ்வுலகத்தின்கண் யாதொன்றுமில்லை; ஆதலின், அந்த-மில் இன்பத்தை ஆடைய முயல்வதே எமது குறிக்கோளாயிற்று. இதனை உங்கட்குக் கூறி, மேல் ஆக-வேண்டுவதைப்பற்றி ஆலோசிப்பதே எமது கருத்து.

ஓர் அமைச்சர்: மன்னர் மன்னரே, நமது கூற்றுச் சாலச் சிறந்ததே! அருள், வலி, ஆண்மை, கல்வி என்னுங் குண நலன்களோடு திகழும் நாம் சூத்த மைந்தர் செங்குட்டு-வர்க்கு இளவரசுப்பட்டம் சந்த நாள் முதல், பொன் மலர் நாற்றமும் பெற்றுற்போல், நமது நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் மேன்மேலும் முன்னேறி வருகின்றது. அன்றியும், கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கர் முதலியவைகளிற் சிறந்து விளங்கும் நாம் இளைய மைந்தர் இளங்கோ, 'பெருநம்பி' என்னும் பதனியை வகிக்கத் தொடங்கிய நாள் முதல் அவரே அமைச்சர் குழுவிற்குத் தலைமை தாங்கி அரசியற்காரியங்கள் அனைத்தையும் ஆற்றத் தகுதி பெழுள்ள எங்களைக் காட்டிலும் இங்குதமாகக் கவனித்து வருகின்றார். ஆதலின், அரசாங்கரதே, நம் நாட்டு அரசியலைப்பற்றி எட்டுநையும் உமக்குக் கவலை வேண்டுவதன்று. எனினும், அரசியல் தேரை மேலும் சில ஆண்டுகள் நீரே செலுத்துவதை நாம்முடைய புதல்-வர்களுக்கும், எங்களுக்கும் விரும்புகிறோம்.

[வாயிற்காவலன் வந்து அரசரை வணங்குகிறான்.]

இமயவரம்பன்: காவலாய், ஏதேனும் விசேஷம் உண்டோ?

காவலன்: மன்னர்க்கு மன்னரே, வணக்கம்! சோழ நாட்டி-
வன்றும் ஒரு சோதிடர் வந்துள்ளார்; தேவாரைக்
காண விரும்புகிறார்.

இமயவரம்பன்: கல்வது; வரட்டும்.

[காவலன் போகின்றான். சோதிடர் அரசன் முன் வருகின்றார்.]

சோதிடர் : திக்கெல்லாம் புதலும் சேர மகிபரே, நுமக்கு மக்களமுண்டாகட்டும் !

இமயவரம்பன் : ஐயா, வாரும், (ஒரு பிடத்தைக் காட்டி) இதில் இரும். நீயிர் சோதிடம் வல்லவர் என்பதை வாயிற்காவலனாக அறிந்தோம். உண்மையானே ?

சோதிடர் : சேரர் பெருமான், ஆம். நான் ஒரு சோதிடனே ; கோட்சாரம் எதுவும் குறிக்காமலேயே, ஒருவருடைய உடல் அமைப்பைப்பக்கண்டு அங்கு உடைய வநிற்காவல நீகழ்ச்சிகளைக் கூறுவாய்.

இமயவரம்பன் : அப்படியா ! இது யாங் கேட்டநியாத வித்தை. நன்று ! நன்று ! நாம் இந்த அரச பாரத்தை இன்னும் எத்தனை நாள் சுமத்திருக்கவேண்டும் என்பதை உம்மால் கூறுமுடியுமா ?

சோதிடர் :—வானவர் குலத்து மகிபரே, அங்மையே கூறுகின்றேன். (சிறிது தாமதிக்ஞர்.)

இமயவரம்பன் : சோதிடரே, என்ன யோசிக்கின்றீர் ? உண்மையைக் கூறத் தயங்குவானேன் ? சூன்றிர விரியுயத்தில் எதற்கும் அஞ்சவேண்டிவருகிறது. உண்மையை மறைக்காமல் வெளியிடும். மறக் கலக்கம் எட்டுணையும் வேண்டா.

சோதிடர் : மகனார் பிரானுயி உம்முடைய உறுப்பினர்களைத்தனது அறுவெகோக்குவதால், இவ்வாறு இன்னருளிப் பெறுதற்கு நீங்கள் பெருங்காலம் காத்திருக்க வேண்டுவதில்லை.

இமயவரம்பன் : சோதிடரே, இதனைக் கூறுதற்கு இவ்வளவு அச்சம்! இச்சொந்தியைமான் இன்புடன் வரவேற்கிறேன். நீ வருமன் இதுபற்றிய நாங்கள் பெரிக்கொண்டிருக்கிறோம். இவ்வு இருக்கட்டும். (முத்த ஸைத்திசச் சுட்டி) இதோ அமர்த்திருக்கும் இவன் என் மூத்த ஸைத்தன்.

செங்குட்டுவன் என்பது இவன் பெயர். (இனைய நமக் தகராச்சுட்டி) இதோ இருக்கும் இவன் எம் இரண்டாம் புதல்வன். இளங்கோ என்பது இவன் பெயர். இவர்களைப்பற்றி நீர் என்ன கூறுகின்றீர்?

சோதிடர் : (அவ்விருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்த பின்) சேர நாட்டிடுபடு, இந்த இருவருள் அந்தமில் இன்பம் அளிக்கவல்ல அரசை அடையப் போகிறவர் மூத்தவரல்லர்; இனையவரே.

[மன்னன் கியப்படைகின்றான்; அவையிலுள்ள அனைவரும் ஆச்சரியமுழைக்கின்றனர். செங்குட்டுவன் முகத்திற்கோபக்குறி தோன்றுகிறது. மன்னனையும், சோதிடரையும், இளங்கோவையும் மாறி மாறிப் பார்க்கின்றான். இவற்றைக் கவனித்த இளங்கோ தமது பிடத்தினின்று எழுந்து கிற்கின்றார்.]

இளங்கோ : பிராதிபர, நீர் உமது கையில் வல்லுதராய் இருக்கலாம். ஆயினும், காவத்தையும், காட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையும், துணைக்கொண்டு உண்மையை ஆராய்ந்து கூறவேண்டும். மூத்தவன் இருக்க இனையவன் அரியகிளையில் அமர்வது இங்காட்டு வழக்கமன்று. முன்னோருடைய கெறியினின்று கிலைதவது சேரநாட்டில் எதுவுமன்றுமில்லை. தருமத்துக்கு மிஞ்சிய சாஸ்திரம் எது? உமது சோதிடம் பொய்த்தது என்பதை அறிய நீர் பலகால் காத்திருக்க வேண்டா. சில நிமிடங்களுக்குள் களி கூடாகக் காண்பீர். உமது கூற்று என் தன்மையானுக்கு மனக் கலக்கத்தையும், என் தன்மையானுக்குச் சினத்தையும், சபையார்க்கு அச்சத்தையும் விளைவித்துள்ளது. அவற்றை இதோ ஒருகொடியிற் பொக்குவேன்! என் உறுதி மொழியை எல்லாருங் கேளுங்கள்; எல்லாம் வல்ல இறைவன்மீது அனை! தருமத்தினை இதற்குச் காட்டு! என் தன்மையார் இதனைக் கீழ்ப்புற ஆறதல் அடையாட்டிம்; என் தன்மையார் அகம் மிழைட்டும். அகவையார் பிட்டு எங்கோ ஆழிவதிக்கட்டும். என் இவ்வெடுப்பெழுந்த - தமது புண்ணிந்தென்! இது வரையில் இவ்வரன்மீதே எனது இருப்பிடமாய் இருத்தது, இன்க

குணவாயிலில் உள்ள [கோயிலை] என்று இருப்பிடபா-
யிருக்கும். இஃது உறுதி! முக்காலம் உறுதி! கோந்-

டரே, வீர் சுறியது உன்னை. இதுவரையினான் யுவ-
ராதுகுப் இருத்தேன்! இவ்ந் தவராதுபுவன். உங்கள்
அணவர்க்கும் என் வணக்கம்! இதை செவ்வின் நேன்.
[சுபைபை விட்டு வெளியே போகின்றார்.]

[நினை]

பாதிநி:

- I. இக்காட்சியில் அடங்கிய கதையை உரை நடைபில்
எழுதுக.
- II. இப்புத்தகத்தில் 13-ஆம் பாடத்தில் உள்ள கதையை
எட்டாம் காட்சியாக எழுதுக.
- III. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

சான்ற, விழைவென்றேன், அரிவண, புதல்வன்மேடார்,
பொந்திதோம், அத்திந் தீன்பம், குறிக்கோன், பெரு-
வும், எட்டினை, உக்களம், கோட்டாரம், மகிபர், உறு-
பிவக்கணம், எதுவூன்றும்.

17. தலையாலங்கானத்துப் போர்

1. தஞ்சாவூர் ஸ்ரீராமலிங்கம் என்ற திருவாரூர் என்னும் சிவ-
தலத்துக்கு அண்டையில் மற்றொரு சிவதலம் இருக்கிறது. தலையா-
லங்காடு என்பது அதற்கு இக்காலத்தில் வழங்கும் பெயர்.
அத்து மறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன் தலையா-
லங்கானம் என வழங்கப்பட்டு வந்தது, அங்கு நெடுஞ்செழியன்
என்ற பாண்டிய மன்னன், சேர, சோழ மன்னர்களையும்,
அவர்களுக்குத் துணையாய் வந்த ஐவர் சிற்றரசரையும் போரில்
வென்று புகழை சிறுவினான். அப்போர் பண்டைக் காலத்-
தில் தமிழ் நாட்டில் கடைபெற்ற மிகப் பெரிய போர்களுள்
ஒன்றாகக் கருதப்படுவது. அதன் வரலாற்றை அறிய நீ
யிரும்புகியுள் அல்லவா?

2. உம் தமிழ் நாடு வாடக்கில் நெடியோன் குன்றம் என
வழங்கும் திருப்பதி மலைமையும், தெற்கில் குமரி மூலைமையும்,
மீரக்கிலும் மீரத்திலும், கடல்களையும் எல்லைகளாகக் கொண்ட-
புருத்தது என்பதை நீ அறிவாய். இதனைப் பாரதியார் வர்கள்,

‘கீலத்தி ரைக்கட லோரத்திலே — நின்ற
ரித்தக் தவஞ்செய் குமரியேல்லை — வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே — புகழ்
மண்டிக் கிடக்கும் தமிழ்காடு,’

என்று எழிலுறக் கூறிப்பள்ளார். இதன்கண் பண்டைக் காலத்-
தில் எழன்று போரரசுகளும், சில சிற்றரசுகளும் விளங்கின.
போரரசுகள் மூன்றும் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்ற மும்முடி.
வேந்தர்களின் ஆட்சியிலிருந்தன. சிற்றரசுகளை ஆண்டவர்-
களால் சிவர், இப்போரரசர்கட்கு அடங்கியும், மற்றையோர்
கதர்த்தாடகராகவும் வாழ்ந்து வந்தனர். இம்மும்முடி வேந்தர்
அடிக்கடி தமிழன் நாறுபட்டுப் போர் புரிந்த சிகழ்ச்சிகள்
பல, சங்க இலக்கியங்களிலும், தமிழ் நாட்டு வரலாற்றிலும்
இடம் பெற்றுள்ளன. தலையாலங்கானத்துப் போர் அவற்-
றன் ஒன்றும்.

3. தம் துணைகளானாலும், போர்த்திறத்தாலும் புகழைப்பாப்பிய பாண்டிய மன்னருள் நெடுஞ்செழியன் என்பான் ஒருவன். அவன் ஏறத்தாழ எண்ணூறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் மதுரையம்பதியைத் தலைநகராய்க் கொண்டு பாண்டி நாட்டை ஆண்டு வந்தான். இவனொருநாள் நெடுஞ்செழியன் அரியணையிலிருந் தவாய்ப்பு அவனுக்குக் கிட்டியது. ஆயினும், அவ்வளம்பருவத்திலேயே அனப்பரிய ஆட்சித் திறம் படைத்திருந்த அவன் சிறிய முறையில் செங்கோல் நடத்தி வந்தான். முடிசளின் கன்மைவும் முன்னெற்றமுறே அவனுடைய குறியீடுகொள். பயிர்ந்தொழிலும், கைத்தொழிலும், வானிகமும் அவன் ஆட்சியில் கலமுற்றுத் திகழ்த்தன. அன்றியும், செழியார்பிரான் செந்தமிழ்ப் பாக்கள் இயற்றவாய்வு பெரும்புலவனாய் விளங்கினான். தமிழ்ப் புலவர்களையும், கூத்தர், பாணர், விறலியர் முதலிய பரிசிலர்களையும் இன்றாகத்துடன் வாலைற்று, அவர்கள் அகமகிழப் பரிசில்கள் வழங்கும் பாண்மை யும் அவனிடமிருந்தது. இக்காரணங்களால் அவனுடைய புகழ் தமிழ் நாட்டெங்கும் பரவியது. அது கண்டு அழகாகுற்ற மற்றப் பேரரசர்களும் சிற்றரசர்களும் அவனுடன் பொருது, அவனைப் புறங்காட்டிச் செய்து, அவனது புகழை மங்கச் செய்ய விரும்பினார்கள்.

4. இத்தகைய புகழெழும்புரிய முற்பட்டவர் யானை கட்சேய் மாத்தாஞ்சேரர் துன்போறை என்பான். அவன் சேர நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆட்சி புரிந்து வந்தான். அவன் பெரும்படை ஒன்றைத் திரட்டிச் சென்று பாண்டி நாட்டைத் தாக்கினான். ஆயினும், மனவலியும், தோள்வலியும் மிக்க பாண்டிய மன்னன், அவனை எவ்விதம் புறங்காட்டான். அதனுள், அவன் புகழ் மேலும் ஒங்கியது. அது, சேர கோழர்களின் பொருளடைக்கனலில் கெய் சொரித்தது மிக ஆயிற்று.

5. சேரமன்னும், சேரனும் நெடுஞ்செழியனை எவ்வாறு குணம் அழிக்கவேண்டும் என்று முடிவுக்கு வந்தனர்; தமதம் படைகளைத் திரட்டினர். அவர்களுக்கு உதவியாக ஏறிலி, எருமையூர், இளங்கோவேளையர், தீயன், பொருகன் ஆகிய

நூவர் சிற்றரசரும் தத்தம்படையொடு விளம்பினர். எழுவர் படைகளும் ஒன்று திரிந்து பாண்டி நாட்டை நோக்கிச் சென்றன. பெருங்கடல் கொங்கி எழுந்ததுபோல முழங்கிக் கொண்டு சென்ற அக்கூட்டுப் படையில் இடம்பெற்றிருந்த என்னாற்ற தேர்களையும், யானைகளையும், குதிரைகளையும், கனாக்கற்ற காலாட்களையும் கண்டார் அனைவரும் அச்சமுற்றனர். 'இத்துணைப் பெரும்படையை எங்கனம் எதிர்த்து நிற்பான் நெடுஞ்செழியன்!' என்றனர் பலர். 'அங்கனம் கூறுவது கூடாது. பாண்டியன் படைப் பலம் மிக்கவன்; இனாலுமியினும், ஏறு போலப் போர் புரிய வல்லவன்; இறந்துழன் எத்தனையோ போர்களில் அவன் ஆற்றலை நாம் கண்முன்னோம். இப்போரிலும் அவன் வெற்றி பெற்றால் அநில் வியப்பொன்றுமில்லை,' என்றனர் சிலர்.

6. இங்கனம் இருவர் பேரரசரும் நூவர் சிற்றரசரும் தன்மீது போருக்கெழுந்த செய்தியை ஒற்றர் வாயிலாயறிந்த நெடுஞ்செழியனுக்கு சினம் மூண்டது. அவன் தன் படைத் தலைவரை விலித்து, "தம்புடைய நால்வகைப் படைகளை இன்றே நிரட்டுங்கள். படைவர் எம்மைப் பால்மணம் மாடுப் பால்ன் என்றும், -எமக்குப் போர்ப் பயிற்றி நெறிதும் இல்லை- யென்றும், தங்கள் பெரும்படையினை இமைப்போதுகூட எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் எம்படைக்கு இல்லையென்றும், பல்வாங்க இகழ்ந்து கூறியதாக நம் ஒற்றர் மூலம் அறிந்தோம். பால்மணம் மாடுப் பால்ன் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனின் படைப் பயிற்றியை அம்முது பெருவீரர்கள் கண்டி கவிக்கட்டும்! எர்மை வதுவில் வம்புக்கிறுத்துப் போர்புரிய வரும் அப்பலகைவர்களை எாம் நோக்கியுறச் செய்யாவிடில் எம்மைச் 'குடிசை வருத்திய கொடுங்கொல் மன்னன்' என்று உலகம் இகழட்டும்! யங்குடி மருதஞ் போன்ற பெரும்புலவர்கள் எர்மைப் பாடாமற் போகட்டும்!" என்று வஞ்றிவங் கூறினான்.

7. அரசனது குணம்படி அன்றே படை நிரட்டப் பட்டது. மறகாட் காடில் பாண்டி காட்டுச் சேனை மதுரையம்பதிக்குப் புறத்தே சின்று படைவர் சேனைக்கு நல்லரசு

கூறியது. இரு பெரும்படைகளும் கடலோடு கடல் மோதுவது போலக் கடும்போர் புரிந்தன. தேரைத் தேர் கிட்டியது. யானையோடு யானை முட்டியது. நுதினையைக் நுதின நாக்கியது. வீரர் வீரை எதிர்த்தனர். இதனால் எழிந்த தூதர்ப்படலம் வானளாவி மேகமெனத் திகழ்ந்தது. இரு படைகளிலும் முரசங்கள் ஆர்ப்பரித்தன. சங்க காதம் எழுந்தது. மேகங்கள் முழங்குவது போலப் பேரொலி பிந்தது : வாரியோடு வாரியும், சுட்டியோடு சுட்டியும், வாரோடு வாரும் தாக்கியும், தடுத்தும், எர்த்தும், கோர்த்தும் கின்ற நிலை, மேக முழங்கத்தோடு அரிவன நும்பரிந்நுவதுபோலத் தோன்றியது.

8. பாண்டி காட்டுச் செழியின் பல ழூரிகளிலும் நெடுஞ்செழியன் தோன்றித்தன் வீரர்களை ஊக்கிக்கொண்டிருந்தமையால், அவ்வீரர்கள் ஏறிதும் நோர்வின்றிப் போர் புரிந்தார்கள். போர் மேலும் மேலும் கடுமையுற்றபோது, எழுவர் படை செவ்வடைபந் தொடங்கியதுமன்றி, வீரர் தொகையுள் கருங்கத் தொடங்கியது. அதன்ைக் கண்ணுற்ற பாண்டி காட்டு வீரர்கள் வெற்றியின் வாயிலைக் கிட்டியிட்டதை உணர்ந்தார்கள் : மேலும் உக்கிரமானப் போர் புரிந்தார்கள். அவர்கள் தாக்குதலை எதிர்த்து நிற்க ஈட்டாமல், எழுவர் படைபுறம் எடுத்தன ஓட்டம்! ஆனால், செழியர்பிரான் அவர்களை விட்டாவிட்டே, அவர்களைத் தூத்திச் சென்று தலைவாஷங்கனத்தில் முற்றிலும் முறியடித்து, வெற்றி பூண்டான். அன்று முதல் அன்றுக்குத் தலைவாஷங்கனத்துச் சேருவென்ற நெடுஞ்செழியன் எங்கும் எடுத்துப் பெயர் வழங்குதலாயிற்று. அடிக்காற்றும் அவரை எதிர்த்த அரசர் எழுவரும் அவமானமுற்று அகன்றனர்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :

- அ. தலைவாஷங்கனம் எங்குள்ளது? அது எதனால் பிரசித்தி பெற்றது?
- ஆ. நெடுஞ்செழியன் புலம் துறிந் காடெங்கும் பாடிக் காணம் பாது?

இ. பாண்டியன்மீது சேரனும் சோழனும் கொண்டிருந்த பொருமை அதிகரிக்கக் காரணம் யாது?

ஈ. தலையாலங்கானத்திற் போர் புரிந்தவர் யாவர்? அப் போரின் முடிவு யாது?

II. சோல்லியுள்ளபடி செய்க :

(கோடிட்ட இடங்களை அடுக்குச் சொற்களால் நிரப்புக.)

1. தேர்கள்——வென்று சென்றன.

2. குதிரைகள்——வென்று ஓடின.

3. வரங்கள்——வென்று மின்னின.

(வரக்கியத்தைச் செய்யப்பட்டு வினை அமைத்து எழுதுக.)

4. நெடுஞ்செழியன் பாண்டிநாட்டை ஆண்டுவந்தான்.

(இத்தொடர்களைப் பிரித்தெழுதுக.)

5. எழிலுந், பேராசு, கலமுற்று, நாடெங்கும், சிற்றரசர்.

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :

மாறுபட்டு, திகழ்ச்சி, சிரிய முறை, திகழ்ந்தது, இன்முகம், புறங்கண்டான், ஆற்றல்.

IV. அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதுக :

அண்மை, நிறுவினான், எழிலுற, மாறுபட்டு, சிரிய, அழக்சாறுற்ற, பொருது, புன்தொழில், ஏறு, ஒற்றர், வஞ்சினம்.

18. நிதி நிலையங்கள்

1. 'பொருளின்கு இன்பமீட்டி,' என்பது தாம் அடிக்த உண்மை. ஆதலால், பொருள் சுட்டும் முயற்சியை மேற்கொள்ளாதவர் எவருமில்ர். அம்முயற்சியில் வெற்றி பெறுதவரும் இவர்; ஆனால், தாம் சுட்டும் பொருள் குடும்பச் செலவுக்கே போதாமல் துன்புறுவர் பலர். குடும்பத்துக்குப் போதுமான பொருள் சுட்டுபவர் சிலர். தம் தேவைக்கு அதிகமாக சுட்டுபவர் வெகு சிலர். இவர்களைப் பொருளைச் சேமித்து வைக்கும் வாய்ப்புள்ளவர். தாம் சேமிக்கும் பொருளை விட்டில் வைத்து, அதற்குக் காவல் புரிவது துன்புரியுமன்றி கஷ்டம் பயவாது. 'புண்ணிய வசந்தினில் சேகிவமது வரவேண்டும்,' என்றும் முன்னோர் வாக்கிற்கினங்கச்சிலர் முற்படுத்தினர். முன்னியத்தால் தம் மூதாதையர்மூலம் ஏராளமான பொருளைப் பெறுவதும் உண்டு. அவர்கள் அப்பொருளை எங்கு வைத்து காப்பது? அன்றியும், அப்பொருள் விட்டில் இருந்தால், அதனால் வருமானமேதும் வாராதன்றோ? வருமானத்தைக் கருதி வட்டிக்குப் பணம் கொடுத்தால், வேலாயங்கலில் முதலுக்கே மோசம் ஏற்படுவதும் உண்டு. ஆனால், பணக்காரர்கள் அதிக வட்டிக்கு ஆசைப்பட்டு மோசம் போகாமல், தங்கள் பணத்தைக்குறைந்த வட்டிக்கு வாய்மையும், சேர்மையும் பொறுப்பும், செல்வமும் படைத்த சிவராம் கிறுவப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பான இடத்தில் வைப்பு எவ்வகையினார்கள். இங்ஙனம் பல செல்வந்தர்கள் பாதுகாப்பாக் கருதிக் குறைந்த வட்டிக்குக் கொடுத்தும் பணத்தை. அதனை ஏற்றுக்கொள்பவர், தேவைப்படுபவர்களுக்குத் தக்க பொறுப்பின்மீது கடனாகக் கொடுப்பர். இங்ஙனம் குறைந்த வட்டிக்குப் பணத்திறப் பெற்று, அதையிடச் சிறிது அதிக வட்டிக்குப் பணத்தைக் கொடுக்கும் நிலையங்களை நிதி நிலையங்களாம். இவை ஆங்கிலத்தில் பங்குகள் எனப்படும்.

2. இத்தகைய நிதி நிலையங்கள் எவ்வளம் கடைபித்து-
கின்றன என்பதைப்பற்றிக் கவனிப்போம்: வாய்மையும்,

சேர்நாமவும், பொறுப்பும் வாய்த்த செல்வத்தர் சிலர் தமது முத்தப்பணத்தோடு, பாதுகாப்புக்காகப் பணக்காரர்கள் வட்டிக்குத் தரும் பணத்தைதரும் சேர்த்து, மூல தனமாக வைத்து, சிதி நிலையங்களை நிறுவுகின்றார்கள் என்றோம். இவர்களே, அவற்றின் நிர்வாகிகள்¹ ஆவார்கள். ஆனால், இவர்கள் அனைவரும் இருந்து நிதி நிலையத்தை நடத்துவதில்லை. தங்களுள் மிக்க சேர்நம் வாய்த்த ஒருவரை, நிர்வாகப்பொறுப்பை ஏற்று நிதி நிலையத்தை நடத்த ஏற்படுத்துவர். அவர் நடைமுறை நிர்வாகி² அல்லது மாநேஜிங் டைரெக்டர் என்று வழங்கப்படுபவர். அவருக்குக் கீழ்ப் பல அலுவலர்கள் இருப்பர்.

3. நிதி நிலையங்களைப் பலவகை உண்டு. வானிகத்துறை நிதி நிலையங்கள்³, கூட்டுறவு நிதி நிலையங்கள்⁴, நானயமாற்று நிதி நிலையங்கள்⁵ என்பன அவற்றுள் சில. இவற்றுள் நம் நாட்டில் அதிகமாக உள்ளவை வானிகத்துறை நிதி நிலையங்களே. அவைகளைப்பற்றி மட்டும் படிப்போம்: அவை நம்மவர் நடத்தும் அயல்நாட்டு வானிகத்துக்கு எவ்விதம் உதவிபுரியின்றன என்பதைத் தான் உதாரணத்தால் அறியலாம். ஒரு வானிகர் அயல்நாட்டிலிருந்து, ஒரு மோட்டார் ஏழாயிர ரூபாய் வீதம், பத்து மோட்டார் வருவிக்கிறார். அவற்றிற்கு முன் பணமாகத் தம்மிடமிருந்த இருபதாயிரத்தைச் செலுத்திவிடுகிறார். எஞ்சிய ஐம்பதாயிரத்தைத் தாம் கணக்கு வைத்திருக்கும் நிதி நிலையம் செலுத்துமென்று அறிவிக்கிறார். மோட்டார்கள் வந்து சேர்ந்த உடனே அவர் கணக்கு வைத்திருக்கும் நிதி நிலையம் பணத்தைச் செலுத்திவிட்டு, மோட்டார்களை இறக்கிக்கொள்ளும். அவைகளை வருவித்தவர், சிதி நிலையத்தோடு தாம் செய்துகொண்டுள்ள ஏற்பாட்டின்படி, ஒரு குறித்த கால தவணைக்குள் பணத்தைச் செலுத்திவிடுவார். இம்முறையிலே தான் நிதி நிலையங்கள் அயல்நாட்டு வானிகத்துக்கு உதவிபுரியின்றன. அன்றியும், வானிகத்துறை நிதி நிலையங்கள், வீடுகள், கிண்கள், பொன்னானிகள் முதலிய தக்க பொறுப்புக்களினாலேயு முறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்பதும் உண்டு.

1. Directors 2. Managing Director 3. Commercial Banks
4. Co-operative Banks 5. Exchange Banks

4. இனி, நிதி கிராமங்களில் போருள் வைக்கும் முறையைப்பற்றியும், வாங்கும் முறையைப்பற்றியும் கவனிப்போம்.

போம் : பொதுவாகப் போருள் வைப்பு¹ மூன்று வகைப்படும். அவை நிந்தா வைப்பு², நடப்பு வைப்பு³, சேமி வைப்பு⁴ என்பன. ஒருவர் தம் போருளை ஒதுகுறித்த கால அளவுக்குள் திருப்பி வாங்காமல் வைப்பது நிந்தா வைப்பாகும். இந்தத் தொகைக்குச் சிறிது அதிக வட்டி கிடைக்கும். நடப்பு வைப்பு என்பதும், ஒருவர் தம்மிடமுள்ள பணத்தை எவ்வாறாக் கித் தமக்கு வேண்டியபோதெல்லாம் அபிவிர்றும் போருளைத் திருப்பிப் பெறல்⁵, போருள் கிடைத்தபோதெல்லாம் மீண்டும் மீண்டும் வைப்பாக்கல் ஆகிய முறைகளை உடையது. சேமி வைப்பென்பது, பெரும்பணக்காரர் அளவாத சொற்ப வதுவாய் உள்ளவர்கள் மிச்சப்படுத்தி வைப்பாக்குவதாகும்.

5. இனி நிதி கிராமங்களில் தமது போருளை வைப்புச் செய்ய விருப்புவரும், வைப்பிலின்று போருளைத் திருப்பிப் பெறவரும் மூன்றகொள்ள வேண்டிய விதிகளைப்பற்றிக்

-
- 1, Deposit 2, Fixed Deposit 3, Current Deposit
4, Savings Deposit 5, Withdrawal

கவனிப்போர் : பிரகீர வைப்பாகப் பணம் வைக்க விரும்பு-
பவர், நிதி நிலையத்துக்குச் சென்று, விஷயத்தைக் கூறினால்,
அவரிடம் ஒரு வைப்பு நூறு கொடுக்கப்படும். அதற்கோரப்-
பட்டுள்ள விவரங்களைப் பூர்த்தி செய்து, அதையும் வைப்புக்-
குரிய தொகையையும் கொடுத்தால், நிதி நிலையத்தார்
அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றுக்கொண்ட தொகை-
யையும், அதற்கு வட்டி விசேதமும், அதைத் திரும்பிப் பெற
வேண்டிய காலமும், வைப்பு வைத்தவர் பெயரும் குறிக்கப்-
பட்ட தாளொன்றைத் தருவர். அதுவே வைப்பு வைக்கப்-
பெற்ற பெருகுக்குப் பொறுப்பு. ஆதலால், அதை சாக்-
விரதையாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

6. கடப்பு வைப்புக்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய முறை
வேறு. வைப்பு வைக்க விரும்புபவர் நிதி நிலையம் சென்று
தம் விரும்புகளைத் தெரிவித்தால், அவர்களுக்கு விண்ணப்பத்-
தான் ஒன்று தரப்படும். அதில் வேண்டிப் பெறும் விவரங்-
களைப் பூர்த்தி செய்து, மாநிரிசுக்கையெழுத்துக்கள் மூன்றிட்டு,
அத்தாளோடு வைப்பு வைக்க விரும்பும் தொகையைச்
செலுத்தவேண்டும். அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு நிதி
நிலையத்தார் ஒரு பாஸ் புக் கையும், ஒரு சேக் புக் கையும் தரு-
வார்கள். பாஸ் புக்கில் வைப்பு வைத்தவர் பெயர், விலாசம்,
வைக்கப்பட்ட தொகை முதலிய விவரங்கள் குறிக்கப்பட்ட-
புக்கும். சேக் புக்கு எதற்கு உபயோகம்? ஒருவர் தம்-
முதைய வைப்பிலின்று பணம் வாங்கப் பெறவேண்டுமானால்,
சேக்குப் புத்தகத்தில் ஒரு காலிக்குேதி, தம் பெயர், வேண்டும்
தொகை ஆகியவற்றைக் குறித்துக் கையாப்பிட்டு, கடப்பு
வைப்புக் கணக்கிடம் கொடுக்கவேண்டும். அவர் அதைப்
பெற்றுக்கொண்டு சேதனும் ஓர் எண் குறித்த ஒரு பித்தலைப்
பிச்சையைத் தருவர். அதை வைத்துக்கொண்டு சிறிது நேரம்
காத்திருந்தால், பொருளைத் திரும்பித்தரும் கணக்கர் ஒவ்வோர்
நாளிலுந் கூறிக் கூப்பிடுவார். தம்முடன் குறிப்பிடப்படும்
பொது, பிச்சையைக் கொடுத்தால், பொருள் தரப்படும்.
ஒருவர் கடப்பு வைப்பிலிருந்து யாருக்காவது பணம் தர

வேண்டினாலும், சேக்குத் தாளில் அவர் பெயர்ந்தாயும், அவருக்குத் தரவேண்டிய தொகையையும் குறித்துத் தம்மைப்போப்பமிட்டுக் கொடுத்தால், பணம் பெறவேண்டுபவர் அந்த சிதி சிலையத்திற் கொடுத்துப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்வார். சேம வைப்பிதன்று பணம் திரும்பிப்பெறும் முறையும் இதுவே. ஆனால், அங்குச் சேக்கு இல்லை. 'வாபஸ் நூலு'-வில் தெரியும், தொகையும் எந்தவிக் கையோப்பமிட்டுத் தர வேண்டும். இம்முறையில் பொருள் வைப்பு னவத்தவர் மட்டுமே பெற முடியும். சிதி சிலையங்களின் எற்றுமுள்ள கடைமுறைகளைப்பற்றி சீக்கள் மேல் வகுப்புக்களில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

பயற்சி :

I. வீடை எழுதுக :

- அ. சிதி சிலையம் என்பது யாது ?
- ஆ. சிதி சிலையத்தின் தலைமை அதிகாரி யார் ? அவர் யாரால் ஏற்படுத்தப்படுவார் ?
- இ. சிதி சிலையங்கள் எத்தனை வகைப்படும் ?
- ஈ. வானிகத்துறை சிதி சிலையங்கள் எவ்வாறு நடைபெறுகின்றன ?
- உ. சிதி சிலையங்களில் பொருள் வைப்பு முறை எத்தனை வகைப்படும் ? ஒவ்வொன்றையும் விவரித்தெழுதுக.
- ஊ. நடப்பு வைப்புக்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய முறை யாது ?

- II. உன் வகுப்பில் சேமிப்பு சிதி சிலையம் இருக்கிறதா ? அது எவ்வாறு நடைபெறுகிறது ? எங்கெனவே சிதி சிலையம் இல்லாமெனில், ஒன்றைத் தொடங்குக.

செய்யுட்பகுதி

I. கடவுள் வணக்கம்

வழங்குவின் ஸய்க்துள் அருளா ரமுநத்தை
வாரிக்கொண்டு
விழங்குவின் பிறன்விக்கி னென்வினை யெனென்
விதியின் நமையாய்
தழங்குந் தென்ன தன்னீர் பருகத்தந்து
உயர்க்கொள்ளாய்
ஆழங்குவின் பிறனுடை யாயடி யெனான்
ஆடைக்கலமே.

1

—மாணிக்கவாசகர்

என்பெதகரியா, ஆர்வமெ தெய்வாக
இன்புருகு தீவதை இடுதிரியா,—உன்புருகி
நூனச் சுடர்வினத்(து) வற்றினென் காரணற்கு
நூனத் துரிதுரித்த கான்!

2

—பூதத்தாழ்வார்

என்பென்றகா யிறுத்தி யறுத்திட்நிப்
பொன்பொற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்மொ திதுதி எதங்குற வர்க்கனற்
என்பொன் மனியினை யெய்தவொன் னுதே.

3

—திருமூலர்

II. தீதி:

1. சதகச் செய்யுள்

உடன்பிறத்தார் ஒற்றமை

கூடப் பிறத்தவர்க் கெய்துவர் நமதுதயர்
 கொள்ககம் தம்குகமெனக்
 கொண்டுதாம் தேடுபொருள் அவர் தேடு பொருளவர்
 [கொள்
 கொதிப்புதழ் தங்குகழெனத்

தேற்ற அவர்க்குத் தம்மிக்குத் தம்தவற
 தீதிலவர் தவமாமெனக்
 சீவனென் றுடல்வெ றினர்க்கென னுத்தகை
 ஏறாவ மனவினப்பதெனும்

கூற்ற இவறவெறித் தொகுடல் தீவறத்தினம்
 கொள்ககிபால் பிரிவின்றிய
 கூடிவாழ் பவர்தம்மை யெசுகா தரகொள்க
 கூறுவது வேதமுமாயம்

கூடச் சீவந்தசெந் தாமரைப் பாதனை !
 அன்னவெமந ருணம்மதகொள்
 அறுநிலரும் மனநிலிநீந் தருகநா நிலிவன்
 அறப்பனி காத்தெயில !

அறப்பனிகா சதகம்]

[அப்பலவாணர் கவிராயர்]

ரேவச் சிறப்பு

பொருளுள்ள பேர்தனக் கருளுண்டு ; புதமுண்டு ;
 புன்யவச மிக்கவுண்டு ;
 பூதலத் தவரெலாம் கண்டவுட னோதொழுது
 பூபநிது பேரனென்பார் ;

திருக்கை நின்தமநி யுண்டு ; திற னுண்டு ; மெய்த்
 தெனிகுத்தம் அருளுமுண்டு ;
 திங்கியற் தினுன்னம் மென்பார்கள் ; பேருமையும்,
 திர ரொரு வீரமுண்டாம் ;

அருளுண்டு ; பந்துண வுறுவுண்டு ; கம்பினர்கள்
 ஆனாக னுண்டு ; நிறமும்
 அவர்முகத் தன்னிலவழ குண்டு ; களை யுண்டு ; கல்
 லானந்த பூர்த்தியுண்டு ;

கருணைசெய்துன்பர்கட் கழியாத திடுபுதவு
 கற்றிக் கிராசமெலும்
 கங்கையுள் விசினே ! மங்கைமகிழ் புகசினே !
 கயிலையங் கிரிவரசினே !

2

சிறுமையாற்பேருரை

சேற்றிற் பிறக்திறுங் காவலன் கடவுளது
 திருமுடியின் மெலிசூக்கும் ;
 திகழ்ச்சிப்பி அடனின் சளித்தமுத் தாசாது
 தெகத்தின் மெலிசூக்கும் ;

பொற்றியிடு பூக்கியின் வாயிறால் பட்டென்று
 பூசைக்கு தேசமாகும் ;
 புகவரிய வண்டெச்சி வளநிதன் தெவர்கொள்
 புவிதஅழி தேசமாகும் ;

சாற்றிய புலாவொடு பிறந்தகொ ரோக்கி
 சவாதுபுழ கலைவர்க்குமாம் ;
 சாதிரி னற்றிற் பிறக்கியும் கத்திதர்கள்
 சம்பயிள்மெல் வட்டமன்றோ ?

பாற்றிச் சபத்திரை விபூதியா தூடயதுவிர
 கவத்தமெய்க்கு ஓசனமுதலே !
 மயிலேறி விளையாடு குதனே ! புன்வயனிடு
 பதிமெய் துளவெசுவே !

3

[குமரேச சதகம்]

[குருபாத தாசர்]

கோதரர் ஒருமை

தனதுபட்டத்தீர்த நாய்தீர்ப்போலவே
தந்துமகி நுத்தமையமனும் ;
நனையனார் வருமனவு மாவீரதமாகவே
நபகபுரி யுத்தம்பியும் ;

கனகனையப் பாடித்த நாய்தீர்ப்போலவே
கருணைசெய் திருமதலியும் ;
காதுமுன் நஞ்சுநெயர் திருவடிகள் பனியுள்
கறிட்டனுடை மனைமாட்டியும் ;

இளந்தினம் பரிவாகி அம்மையெய் யென்றுபேர்
கொடியும் கொழுந்தனரும்
சேர்த்துவாழ் வின்றிபேர் இரோதா யுத்தநீர்
நசுத்த நாய்க்குண்டாய் !

வனவனம் கழிவின்ற வானிதழ கனநீரின்
மனவான காசவானம்
மனதினாழையாய் நெது மங்கையன் வானசை !
வாதலென் கீ ராயின !

தருமம் தலை காக்கும்

அருமைசெறி பாண்டவர்கள் பக்காணி
செய்கொடுவம யாற்கா டர்ண்டும்,
உரிமைபுடன் தருமர்செய்த கன்றியினும்
நிரும்பவும்வக் துவகை துண்டார் ;
பருவரைவில் லாவனத்த செய்கொண்டா
பா ! எவரும் பாண்டியர் செய்த
தருமமே தலைகாக்கும் ; அதர்மம் அழித்
திருமென வாய் காற்றி வாடு.

6

உழவர் சிறப்பு

உழநிலையாள் லுழவரார் லுழைவாரி
கனம் அன்பர்க் குதவிப் பாரில்
யாழ்வாத தீர்த்தியுடன் லுருகலும்
பெரு வல வார்ப்பு பெற்றார் ;
மழுவேக்தும் தரதலத்தார் செய்கொண்டார்
வளகாட்டும் மகரகன் லுதித்
தொழுவார்தல் லாபகருவார் தலைக்கடையில்
என்றுவகம் சொல்லு மாடு.

6

தேவர்க்கோப்பாவார்

குமரேசுவரோ முன் தமயகி தெர்த்தாயில்
துவக்கம் லுழைபக் கம்பிடே,
பெருந்தறி டாழ்த்தனது பெருமையுதிதர்க்
காலிவிடுகுப் பெருமை தோர்தாய் ;
தெய்வமே கரிகலியாழ் தெய்வதரக
யமிக்விழ்த்த செய்கொண்டார் பாடு !
தன் லுயிர்போல் மய் துயிலை என் லுயிர்தே
வர்பு லிவர் தமக்கோப் பாடு.

7

2. இன்று நாற்பது

மேடுங்கோல் மறம்ன்னர் கீழ்வாழ்த லின்று :
 செருநீர் புனையின்றி நீந்துத லின்று :
 கடுமொழி யாவர் தொடர்பின்னு : இன்று
 தடுமாறி வாழ்த லுயிர்க்கு.

1

எருநீ லுழவர்க்குப் போகோ மின்னு :
 கருவிகள் மாறிப் புறங்கொடுத்த லின்று :
 நெருவுடை யாறாச் செறவினனு : இன்று
 பெருவலியார்க் கின்று செயல்.

2

சூற்ற லிலாதான் பிடித்த படைமின்னு :
 காற்ற மிலாத மலரி னழமின்னு :
 தேற்ற மிலாதான் துளியின்னு : ஆங்கின்னு
 மாற்ற மறியா னுரை.

3

உன்னாது வல்க்கும் பெரும்பொருள் வைப்பின்னு :
 நன்னாப் பனகலர் புனர்ச்சி கலியின்னு :
 தவ்வலி லொருவன் வன்ப்பின்னு : ஆங்கின்னு
 வன்னல்களின் செய்புங் கணக்கு.

4

பெரியோர் புயத்த தொடர்க்கிடுத லின்று :
 ' அரியவைசெய்தும் ' எனவுரைத்த லின்று :
 பரியார்க்குத் தாழ்ந்த கூற்றின்னு : இன்று
 பெரியார்க்குந் தீயசெயல்.

5

3. இலியவை நற்பது

கோல்லாமை முன்னிலிது ; கோங்கோடி மாநாயம்
செய்யாமை முன்னிலிது ; செங்கோல அருதல்
எய்துந் திறத்தால் இனிதென்ப ; மாநாட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்று. 1

கற்றூர்முன் கல்வி புரைத்தல் மிகவினிதே ;
மிக்காரைச் செர்தல் மிகமாண முன்னிலிதே ;
எட்டுணை யானு பிரவாது தானிதல்
எத்துணையு மாற்ற விலிது. 2

மன்றின் மறமும்குள் வாழும் பழிவினிதே ;
தந்திரத்தின் வாழும் தவறிகன் மாண்டிலிதே ;
எஞ்சா விழச்சி ரிருமுது மக்களைக்
கண்டெழுதல் காலை யிலிது. 3

சூற்றுத் துணையா மறஞ்செய்தல் நன்னிலிதே ;
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பிலிதே ;
வாய்ப்புடைய ராயி வலமுதல் எல்லாவரக்
காப்பவடயக் கொட விலிது. 4

சுவ்வரைச் சாரா விடுத விலிதே ;
புவவர்தல் வாய்மொழி பொற்ற விலிதே ;
மலர்தலை லாவத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாக்
தகுதியால் வாழ்த விலிது. 5

4. திசுடுகம்

ஆசை பிறங்கட் படுதலும் பாசம்
பசிப்ப மடி நயம் கொள லுங்—தறித்தொருவன்
கல்லாடுதல் மென்வப் படுதலும் இம்மூன்றும்
எல்லார்க்கு மிவ்வு தன.

1

வெவ்வு வென்றி, வெருன்றொக்கும் நோன்பிலையும்
இயலது காறந் திருப்பானுங்—கல்வி
செலிக்குறும் பார்த்திருப் பானுமீர் மூவர்
உயிக்குற்றிக் ககவாழ்ந்து வார்.

2

ஆற்றின் யாற்றென் றகப்பானு மன்பின்றி
ஏற்றூர்க் கிவைய கரப்பானுங்—கூற்றம்
வரவுன்மை சித்தியா நானுமீம் மூவர்
திரயத்துச் சென்றுவிழ வார்.

3

வைத்தகி யிள்தொல்லாக் கொள்வானும் கெய்பெய்த
சொடுவன்று உயற மடுப்பானும்—நனநிய
சுகப்பதனைக் கட்டியென் றன்பானும் இம்மூவர்
மெய்ப்பொருள் கண்டவாழ் வார்.

4

திரைமூர்க் கதவாதன் செவ்வழம் பைங்குழ்
விநாநிள்கட் பொந்து னுழவும்—இனையுறய்க்
கள்ளுண்டு வாழ்வான் குடி நய்யும் இம்மூன்றும்
உள்ளன் பொலக் கெழும்.

5

—தக்ஷணதர்

III. கதைச் செய்யுள் :

1. புத்தருட் தீண்டாமைபுறம்

புண்ணிய மூர்த்தி புத்தமா மூவரிவன்
உண்ணமைய உணர்த்தின் வலகெரி வென்றான்
அறியா இன்பம் அளவுபுறம் அவாவிறும்
மன்னர் வாழ்வையுறம் மறுத்தவ னாகித்
தந்தையை மறந்து தனயனைத் துறந்து
மங்கைய சொந்த மறிமுகம் கித்து
நள்ளி வதனில் கழலாகி கீக்கி
உண்ணும் உணவும் உறக்கமுட் பின்றி
இரவும் பகலும் இடைவிடா தெவ்வுறம்
கடத்து மெய்ந்து களியுத் தெருகான்
வெளில் வெளியில் வெந்தரி காலை
கைகால் தவர்த்து கண்களும் மூடி
மூச்சும் அடங்கி மூதமும் வெளிநி
உயிரும் உடலும் ஊசடை
விஞ்சிய மயக்கால் விழந்துமெத்தான்.

1

ஆடுகள் வெய்த்துலரும்—ஒருவர்
ஆயர் நுலச்சிறுவன்
வாழ்க் கெத்தவனைச்—செல்லும்
வாழியின் மீதுகண்டான்.

2

வெய்கை வாழ்த்திடவே—பிறர்த்
மாதவச் செல்வன்முகம்
வெய்யினில் வெத்திடாமல்—தளரகன்
வெய்யு அருகில்கட்டான்.

3

தெய்வ நுலச் செவிக்—சளிமொன்
தீண்டது மன்குடிகள்
செய்வதுந் தா'தெனனை—நீறிது
தெய்வதயங்கென்றான்.

4

உள்ளத் தெளிந்துடனெ—வெள்ளா

டொன்றை அழைத்துவந்து
வள்ளல் மயக்கொழிய—மடியை
வாயிற் கறந்துவிட்டான்.

5

நட்ட தழைதனெல்லாம்—வளர்ந்து

நாற்புற மூங்கலிந்து
கட்டிய மாளிகைபால்—வளத்தில்
காட்டி யளித்ததாம்பா.

6

பூவொடு காய்கலியும்—தளிரும்

பொலிந்து கிரம்பியங்கே
மெய் பவமணிகள்—இழைத்த
விதானமும் ஆவதாம்பா.

7

ஐயகி இவ்வுலகம்—காணற்

கரியவோர் தெய்வமெனக்
கைகள் தொழுதுகின்றான்—சிறுவன்
கலங்கமில் லாவனத்தான்.

8

நிலத்திற் கிடத்தடியன்—மெல்ல

நீமிர்த்து நடிவதுங்கிக்
'கலத்தினி லெகொஞ்சம்—பாலைங்
கறந்து தருவாய்,' என்றான்.

9

'ஐயய்யோ! ஆக'தென்றான்—சிறுவன்

'ஐயனே! காணுநனைக்
கையினால் தீண்டவொண்ணா—இடையினோர்
காட்டு மலிதன்,' என்றான்.

10

உலகம் புகற்பெரியான்—இந்த

உரையினைக் கேட்டத்கான்
அவகிய் கருணையினால்—சொன்ன
அமுத மொழியிதுவாம்;

11

- ‘இடர்வாரும்போதும்—உள்ளம்
இரங்கி ஓய்ந்தோதும்
உடன்பிற் றத்தவர்போல்—மார்தர்
உறவு கொள்வரப்பா! 12
- ‘ஒடுங் உதிரத்தில்—வடித்து
ஒழுகும் கண்விரிவ்
தேடிப் பார்த்தாலும்—சாதி
தெரிவ துண்டோடாப்பா? 13
- ‘எவரு டம்பினிலும்—நிவப்பே
இரத்த சிறமப்பா!
எவர்வி ழிசீர்த்தும்—உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா! 14
- ‘நெற்றியி ளீவ்வேழம்—மார்பிவ்
சீண்ட புணரலும்
பெற்றிவ் வலகுதனில்—எவரும்
பிறத்த துண்டோடாப்பா! 15
- ‘பிறப்பி னுவைவர்த்தும்—உவ்வில்
பெருமை வாராதப்பா!
சிறப்பு வேண்டுகெனில்—கவ்வ
செய்கை வேண்டுமப்பா! 16
- ‘நன்மை செய்பவரே—உவ்வம்
காடும் பிழற்றலத்தார்:
நின்மை செய்பவரே—அண்டித்
திண்ட வெள்ளத்தார்.’ 17
- நிலத்து யர்நூலி—இளை
நிகழ்த்தி, ‘என்றபி’!
கவத்தி மெகொஞ்சம்—பாலைக்
கறத்து தா’, எங்குன். 18
- சூயர் மிதுவதும்—கவத்தின்
அவித்த பாடிபுன்ரு
தாயி னும் இவியன்—கொண்ட
தளர்ச்சி கீங்கிளமெ. 19

2. அத்தனனும் வஞ்சகரும்

“அக்கதை தெரியச்சொல்” லென்றதைதலும் அமைச்சன்கூறும்:
 “மிக்கதோர் வென்மிக் காத வேதியன் வேற்றார் சென்று
 தக்ககல் லாடு கொண்டு தனதுதொன் மீறு தாங்கித்
 தொக்கவுள் பகிழ்வின் மீண்டு தொல்பதித் கேடும்போது. 1

“வஞ்சகர் மூல பந்த மறையவனுட்டை வெளவ
 வெஞ்செயில் தனைத்தெய்க்கெறியிடையொருவன் முன்போய்ச்
 செஞ்சுடர்த்திவளர்க்குந் சொல்வ! கீதாயத்தோள்
 கொன்(டு)
 அஞ்சுதலின் திச் சொல்ல வர்காத ?” தன்று கூற. 2

“தாட்டின சொக்கி, ‘யாகப் பகலினைச் சுணங்க னென்றாய்!
 கெட்டனை யாகன்?’ என்று வினத்தியே மறையோன் சொல்ல,
 இட்டனை போலி ரண்டா மிழிசுனங் கெய்தி, ‘மேலொய்!
 விட்டுயிர் பொன தன்றை மேற்கொளல் தகாடு’ தன் நேத. 3

“பழுத்து மறையோ அத்தப் படியவன் தனையும் வைது
 வழிதனி வேக மூன்றும் வஞ்சன்வந்து, ‘அத்த னுள்!
 எழுதரு மூல்க னெல்லா மிழித்தசன் டான மென்னும்
 கழைதனயர் கமந்து சொல்லுங் காரியத் தருமோ!’ என்றுன். 4

“நாடியே மறையோன், ‘இத்த காரகவெவ் வேறு கூறக்
 கூடிய ஒருவெவ் வேறு கொண்டுதொன் நிநெ லீவே
 ஆடிபாட் சதப்பி றப்பொ!’ என்றுமை யத்தால் விட்டான்:
 கீடிய வழிசர்கொண்டார்,” எனவரை கிகழ்த்திற் றன்றே. 5

பஞ்சதந்தியப் பாடல்]

[விரமர்த்தாண்ட தேவர்

IV. வருணனை :

1. பொருநையறு

[சித்த]

உதைத்து விசைகொள் டெடுத்ததுக் கடலின்
 உதரங் கீழி யதிரும்பீர்
 உதய வளாக்கும் பொருநை வரைக்கும்
 ஒத்துப் போம்படி முற்றும்போய்ப்

பதைத்து செவியும் ழுதிக்கை மூக்கள்
 பண்ணைச் சாலை எண்ணின்
 பசலி நிருக்கை காலை கொழுந்தி
 பண்ணாக் கும்பமும் பாடினரின்

வதைக்கும் மகரங் குதிக் குஞ் சள்ளி
 மத்தி யுலுவம் பொத்தியின்
 மடக்கை கடக்கை சம்பாள் கொழுந்தி
 மலங்கும் பாடினை கருங்கண்ணி

புதைத்து மணலில் ஒதுங்கிக் கடலில்
 பொக்கி அழகர் கருணைபொய்
 பொருநை யாறு பெருநீ றா
 புதுநா லாகும் பள்ளிநீர்!

—முக்கூடற்பள்ளு

2. மலை

வானரங்கள் கலிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும் ;
 மந்திசிந்து கலிகொடுத்து வானகவிகள் கெஞ்சும் ;
 தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி யொழுகும் ;
 செங்குறியோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வருக்கும். 1

முழங்குதிரைப் புள்ளருவி வழங்கொழுத் தாடும் ;
 முற்றமெங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக்கொண்
 டொடும் ;
 செழுந்தாந்து தெமாவின் பழங்களைப்பத் தடிக்கும் ;
 தெளவீரன் பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும். 2

வேடுவர்கள் தினைவிதைக்கச் சாடுபுனங் தேரையும்
 விந்தையயில் குங்குமமும் சந்தனமும் சாரும் ;
 காடுதொறு மோடிவரை யாடுகுதி பாயும் ;
 காகமனா காமலையில் மிகநிறை சாயும். 3

சேய்வினங்கள் முறவுகொட்ட மயிலினங்க ளாடும்
 திரிகூட மலைமெய்கள் செல்வாலை யம்மே! 4

—திரிகூட ராசப்பக் கவிராயர்

3. மின்னலை

- மேகத் திரையையப் பிளந்து
விரைகின்றாய் மின்னலே! — நகு
மோகன மின்சாரம் காட்டி
மறைகின்றாய் மின்னலே! 1
- வேலிச்சங் காட்டி இருட்டை
விரட்டுவாய் மின்னலே! — உடன
பெச்சென் நென்கண் பறித்துக்கொண்
பெருவாய் மின்னலே! 2
- நீலநீர் நிலவெனக் கெஞ்சி
வேறுநீரை மின்னலே! — இங்ந
நிலா வுலகியல் வாழ்வெனச்
செல்லுவாய் மின்னலே! 3
- காண வுண்டியென் கண்ணைத்
திறந்து முன் மின்னலே! — நீ
நாளிக் கோணி வடித்தெய்துந்
செல்லிவரும் மின்னலே! 4
- தீற்றிடை தூவின் செஞ்சங்
கிசவாய் மின்னலே! — உன்னைப்
பற்றிக்கொள் வேனென்றே பங்கு
ஒடினாய் மின்னலே! 5
- நடநட வென்றிடி நுழை
மார்த்திட மின்னலே! — நீ
நடன மாடு காடுமீன்
சொல்லுவென் மின்னலே! 6
- “ மயிலை மிடுவென் தென்கை
அகை ” என்பென் மின்னலே! — “ அடா
என்னைப் போயத்தான் இங்குடய்
வாழ ” வென்பாய் மின்னலே! 7
- குடி போட்டுக்கொண் பெயுளகை
கங்கென் மின்னலே! — அது
மோனம் என்று செழிப்பென்
நெழுதுவாய் மின்னலே! 8

V. பல்சுவை :

1. பரத யாதா திரும்பள்ளியெழுச்சி

புள்ளிவாய் ஆர்த்தன ; ஆர்த்தன முரசம் ;
 பொங்கிய தெங்குஞ் சுதந்தர நாதம் ;
 வெள்ளிய சங்கம் முழங்கின கேளாய் !
 விநியோலாமனு குற்றனர் மாதர் ;
 தெள்ளிய அத்தனர் வேதமும் நின்றன்
 சீர்த்திரு நாமமும் ஒதிகிற் கின்றார் ;
 அள்ளிய தெள்ளமு தன்னையேம் அள்ளை !
 ஆரூபி ரேபள்ளி யெழுத்தரு ளாயே !

1

—பாரதியார்

2. வேண்டுதல்

எங்குநீறே அன்பறிவே! என்னுமனம் வேண்டும் ;
 எவ்வுயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இனிமைசெயல் வேண்டும் ;
 பொங்கியற்கை வழிநின்ற புவிநுயங்கல் வேண்டும் ;
 பொய்குது பறகதழ்ச்சி பொருத்தாமை வேண்டும் ;
 பங்குகயர்கள் உரிமையுடன் வாழ்வுபெறல் வேண்டும் ;
 மாக்களெலாம் பொதுவென்னும் மதிவளரல் வேண்டும் ;
 தங்குமுயர் நாழ்வென்னுக் தனையறுதல் வேண்டும் ;
 சமதர்மச் சன்மார்த்தத் தாண்ட வம்வேன் றவனே ,

2

திரு. வி. க.

VI. தனிப் பாடல்கள் :

முருகக் கடவுள்

அப்பன் இரத்தண்ணீர் : ஆத்தான் பையனே !
ஒப்பரிய மாமன் உறிதிருடி :—சப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிறம் : ஆறுமுகத் தாலுக்கில் (கு)
என்னும் பெருமை இவை !

1

—காளமேகப் புலவர்

புலவர் பெருமை

மன்னவனும் நீயா ? வளவனும் உன்வதோ ?
உன்னையறிந்தோ, தன்னை ஒன்றினன் ?—எவனை
வினாந்திதற்றுக் கொள்ளாத வெக்குண்டோ ? உன்னை
குறிப்பிதற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு ?

2

—கம்பர்

சல்லிக்கு ஒரேலையில்லை

கற்றதுவாகப் பன்னாண்டி கள்ளா துக்கனவென் (து)
உற்ற கலைமடங்காத பிழறுநீடுள் :—செந்த
பெறும்குந் தயங்குந் தவள்தாழ்வுநீர் !
எறும்குந்தம் எவ்வாறென்னான்.

3

—ஞானவையார்

மூர்க்கர் நல்வழி பெருர்

பொல்லாத மூர்க்கருக் கெத்தனை
தான்புத்தி பொதிக்கினும்
நல்லார்க்குண் டன்ன குணம்வரு
மோ? நஞ்சு சாமத்திலே
சல்லாப் புடவை குளிர்ந்தாங்கு
மோ? பெருந் சந்தையினில்
செல்லாப் பணம் செல்லு மோ? தில்லை
வாழ்ந் தெம்பரனே !

—படிக்காகத் தம்பிரான்

VII. திருந்துறள்

- கென்றதெய் கெண்டாமை இவ்வாறு சொந்தரித்த
யான்றும் இறமையா இவ். 1
- நிறைமொழி மாத் தப் பெருமை நீள்து
மறைமொழி காட்டி விடும. 2
- அறத்தால் அருவெத் இன்பம் : மறத்தினால்
புறத்த புறமும் இவ். 3
- அறமெனப் பட்டதே இவ்வாறுநீள்த : அருவ
பிறப்பிப்பது இவ்வாறின் கன்று. 4
- மக்களெய் நீண்டல் உடத்தெய்தம் : அறமென
சொந்தெய்தம் இன்பம் கெளந்த. 5
- அன்பகத் தீவா உயிர்வாழ்க்கை கம்பாறிகண்
வற்றல் மறத்தவீர்த் தருத. 6
- கெளவிகுத்து ஒன்றி வருவிகுத்து மார்த்திநிபாந்
கவ்விகுத்து மார்த்தி தவந்த. 7
- நிறுமமரன் கீர்ப்பெ இன்பொன் மறுமையுந்
இன்பமரன் இன்பம் தருந். 8
- காவத்தி னுறமெய்த வந்தி நிறிதெய்தும்
ஒவ்வத்தின் மானப் பெரிது. 9
- தீயிருந் சுட்டவன் உய்வாறுவ் அருவ
வாறிறுந் சுட்ட வடு. 10
- உய்வாறுவாறு சுட்ட ஒவ்வாறுவ் அருவ
கவ்வா அறிவின் துள். 11
- ஒவ்வாறுவ் ஒவ்வாறுவ் அருவ : அருவ
கெளவிகுத்து கெளவிகுத்து சொந்தரித்த. 12
- அருவகாறு உய்வாறுவ் அருவகாறு ஒவ்வாறு
கெளவிகுத்து கெளவிகுத்து. 13

- கண்ணின்று கண்ணந்து கொள்ளினும் சொல்வற்க
முயலின்று நினைக்காச் சொல். 14
- பயமின் சொல்லினுந் சொல்லுக; சான்றோர்
பயமின் சொல்லாமை கன்று. 15
- இவள்ளன்று நியனை செய்யற்க; செய்யின்
இவனாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 16
- தானார்ந்தத் தந்த பொருளைல்லார் தக்கார்க்கு
வேளான்மை செய்தற் பொருட்டு. 17
- இன்றைய இயக்கப் பறதல் இரத்தவர்
இன்றாகும் காணும் அளவு. 18
- தோன்றின் புகழோடு தோன்றுக; அகிலோர்
தோன்றின் தொழுவாட கன்று. 19
- அருட்செல்வம் செல்வத்துள் செல்வம்; பொருட்செல்வம்
பூரியர் கண்டதும் உள. 20
- களவினான் ஆகிய ஆக்கம் அளவிதந்து
ஆவது பொலக் கெறும். 21
- தன்செய்து கறிவது பொய்யற்க; பொய்த்ததின்
தன்செய்து தன்னைக் கறும். 22
- கிளத்தவது பொருளைன்று கொண்டவன் கேடு
செத்தவம்தான் வகையெழுவா தற்று. 23
- தன்னுயிர்த்த இன்றும் தானநிலான் என்கொலோ
மன்னுயிர்த்த இவனு செயல். 24
- தன்னுயிர் கீழ்த்துச் செய்வற்க தன்னிதிரு
இன்னுயிர் கீத்துட் வினை. 25
- தவம்பட்டார் நிதம் துறந்தார்; மயக்கி
வகம்பட்டார் மற்றை யவர். 26
- உறவ்தவது பொழுதும் சாக்காடு; உறவியி
விழிப்பது பொழுதும் பிறகு. 27

- கண்ணுடைபார் எம்பாவர் கற்றோர் ; ஏகத்தொன்று
புண்ணுடைபார் கவ்வ தவர். 28
- உடையார்பூண் இல்லார்போல் வக்கற்றுக் கற்றார்
கடையரே கவ்வ தவர். 29
- கவ்வ தவரும் கவிக்கவர் கற்றோர்
சொல்லா திருக்கப் பெறின். 30
- எனத்தொனும் கவ்வவை வெட்க அனத்தொனும்
ஆன்ற பெருமை தரும். 31
- அறிவுடையார் ஆவ தறிவர் ; அறிவிவர்
அறிதறி கவ்வ தவர். 32
- தன்கூற்றிக் கீக்கிப் பிறர்நூற்றும் காண்டிற்
என்னுற்ற மாறும் இலங்குநர். 33
- அரியவற்று லெல்லவர் அறிதே பெரியவார்
பெணித் தமராக் கொளர். 34
- மனத்தாய்வை செய்கின்றத் தாய்வை இரவ்வார்
இனத்தாய்வை தான வரும். 35
- செய்தகை அவ்வ செயக்கெடும் ; செய்கை
செய்யாமம் வானும் கேடும். 36
- காவம் கருதி இருப்பர் கவந்தாது
நாவம் கருது பவர். 37
- புணர்காபுக் கற்றறும் காடி அவ்வறும்
மின்காடி மிக்க கொளர். 38
- வினக்குரிமை காவ பின்னா அவரை
அதத்தரிய நுகர் செயல். 39
- காவை காவா களர்த்துள்ளும் ; ஆக்கவம்
அவ்வகை அக்கிக உள். 40
- புகழ்த்தவம் பொத்திச் செய்க்கெள்ளும் ; செய்வாது
இகழ்த்தார்த்த வழுதவம் இல். 41

- உள்ளது தெய்வம் உயர்வுள்ளம்; மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை கீர்த்து. 42
- தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிகள்
விரிவாதுதற்குக் கூலி தரும். 43
- சொல்லாக சொல்லிய பிறிதொர் சொல் அச்சொல்லி
மெய்துயர்செயல் இவ்வாறு அறிந்து. 44
- கருவுகன்றெவ்வளவுமே வளங்கும் கருள்பெருந்தேர்க்கு
அச்சொல் அளவூர் உறுபுத்து. 45
- அறிந்தது காட்டும் பனிக் குடில் நெஞ்சம்
கறிந்தது காட்டும் ஈகம். 46
- கருவுகன் கருள் பசுப்பென் கருஞ்ஞன்
கருள் தெய்வத்தான் வார். 47
- இவ்வாறு எல்லாநூல் என்னுள் : செவ்வரை
எல்லாநூல் செவ்வன் இறப்பு. 48
- உறிக்கை இழந்தவன் உத்பாவ ஆங்க
இறக்கன் கவியதாம் கட்டி. 49
- அந்தம் அளவறிந்து உன்க : அறிதுஉடம்பு
பெற்றன் தெய்வத்திக்கு மாறு. 50
- அறிவென கொடி பெற்றார் குடியறிந்தார்
குன்றிய செய்தல் இவர். 51
- தவயின் இழந்த மெய்சொல் காத்தர்
விதியின் இழந்தக் கடை. 52
- மெய்சொல் உடைகடன் ஆற்றலார் ஆற்றின்
அருமை உடைய செயல். 53
- குடி தெய்வம் பசுஞர் குறையுறத் தெய்வம்
மறுதலுறத் தானும் உறு. 54
- மறிவாய் அருள் கருதிதெய்வம் கட்டிய
சிறிதும் கருதல் காட்டி. 55

செய்யுட்பகுதி

குறிப்புரை

சதாகச் செய்யுள் :

செய்யுள்

1. எய்துதவர் - அடைபும் துன்பு; கோதுதல் - குற்றமற்றது; தித்தை - அடிதலை; தோவம் - தோவென்ற பாம்பு; மதவேல் - பாட்டுக்கடற் தலைவர்; சதாவிதி - சேவை; திதளாவில் உள்ள ஒரு சிவந்தலம்; அறப்பலிமரன் என்பது அத்தலத்தில் கருத்தருவி யுள்ள சிவபெருமாதையை பெயர்.
2. அருள் - ஆண்டவனது அருள்; புதல் - தீர்த்தி; புதலத்தவர் - உலகத்தவர்; திருந் - துற்றம்; தேவிகர் - துரு; துளத்தபுர்த்தி - மதித்தி சிவதல; அபிபாத தீர்த்த - அபிபாதச் செய்வதாயினு மோட்சம்.
3. எமல் மலர் - தாமரை மலர்; திசுந் - விளக்குகின்ற; பூத்தி - (இங்குப்) பட்டிப் புது; புதித - அது; அரிடேவம் - அரிடேவப் பொருள்; அறவன, தலைமுருங்குத்திய பொருள்; புளாப் - மரபிசம்; கோதோசின, சவாது, புழுந் - சவமணப் பொருள் கள்; னனம் - தாழ்வு; மாத்நிச - மாத்நிச விபுவிவால் குறி யவத்த - திருத்தித்தைத் திடவி வெய்வையால் துன்புற்ற உன்பவன் மயருடைய உடலைத் குறிப்புக செய்து, மெய்துஞான முதல் - உயர்ஞானத் தலைவரான ஞானசம்பந்தி; புலவயல் - புதை கோட்டையில் உள்ள முருகன் தலம்.
4. ன் பெண் - (கோடு) என்பது கோவல்; தத்த மிழும் தனவயன் - கோடுத்தன் சந்தோஷிக்கும் அன்னன்; கந்தகத்து திராமன்; தபம் புரியுந் தந்தி - பாசன்; அருவி செர் வதாதி - தோ; வனச மலர் - தாமரை மலர்; வரவி - ஞானம்.
5. செறி - சிவந்தி; அன்றி - அந்நெயர்; மருகன் - பெரிய மயிர்; உன்பாயி - சிவந்தவையர்; சந்தவையர் - உலகத்தர்.
6. துளியவந்தடி மாத் - அதுபற்றி மூக்கு வாய்ப்பாடுகளுள் தருவர்; குவி - கோடுவின்; பார் - பூதி; கருகாத - குற்றமற்றது;

கோழன் காழ்ப்பு - முறையில் காழ்ப்பு; அநாவது, கோட்சம்; மறு - சகபெருமான் கவிரி விளங்கும் அக்கினி; காதலம் - கையாடிய இடம்; மறு - வேதம்.

7. கோழன் - இங்கு, மறுதீதெண்ட கோழன்; அக்கோழன் புதல்வன் - விதவிதங்கள்; ஆன்கண்ட - பகல்கண்ட; முடியக் கண்டு - இறக்கக் கண்டு; மன்மயிர் - பிற உயிர்.

இன்னு காற்பது

செய்யுள்

1. மற மன்னர் - கொடிய அச்சர்; இன்று - கொடியது; புனை - தெப்பம்; கடுமொழி - வன்மொழி; தொடர்பு - கோக்கை.
2. கருவிகள் - ஆயுதங்கள்; புறம் கொடுத்தல் - தோல்வியடைதல்; திருவுடையார் - செங்குர்; செறல் - பகைததல்.
3. ஆற்றல் - தோர்வல்; மகட - ஆயுதம்; காற்றம் - உறுமணம்; தேற்றம் - தொழி; காற்றல் - சொல்.
4. பொருள் வளப்பு - பொருளைச் சேமித்து வளத்தல்; என்னு - விஞ்சிய வடையாழ்; புனர்க்கி - வப்பு; வளி - அழகம்; வளப்பு - உதறு; வன்னியார் - வன்னிய இல்லாதவர்.
5. காத்த - உட்கொட்ட; பரியார் - பரிவிலாதவர்.

இனியவை காற்பது

செய்யுள்

1. கோல் கோழ் - கொகோல் வகைகள்; பாராயம் - வேதன் செய்கிறப்பு; கஞ்செய்தி - எய்தம் தீதத்தால் - அடையும் வகைகள்; பார் - பார்த்தல் - எய்தத்தம்.
2. நெகரர் - (நற்றம் - நெய்க்காலில்) தக்கையிடச் செய்தவர்; மாண - பெருமை பொருத்த; கடுமையாதம் - எவ்வகையாதம்; ஓர்வாத - திணை பெருமை; ஆற்ற - மருதியாக.
3. மன்ன - சைவ; தத்தால் - வளி; வளப்பு - பெருமை; எஞ்சா - நூலயாத; விஞ்சித் - மருத்த பெருமை; இருவது மக்கள் - தாய் தந்தையர்.

4. ஆற்றத்தலை - முடிந்த காலத்தில் ; பரம்பட்டைச் - (உய்யிடம்) ஆன்புள்ளவர் ; பய மொழி - பயன் தாத்தலை அப்பற்றி ; கை கைகள் - தேய்க்கைகள் ; கோடம் - கோன்றதம்.
5. சலையர் - பசையர் ; சாரா விடுதல் - சோராதிருத்தல் ; மலத்தலை - அகன்ற இடம் ; நூலம் - உலகம் ; மன்னுவீர் - பொருத்திய மக்கள்.

திரிககேம்

செய்யுள்

1. பாசம் - ஆசை ; மடி - சோம்பல் ; கதித்த - கோவித்த ; மன் னப்படுதல் - இழப்படுதல் ; இன்னுதல் - அன்புத்தாழ் தருதல்.
2. கோண்டி - சிம்மகன் ; காமுத்த - ஆசைகொண்டி.
3. ஆற்றலை - செய்யும் கல்பந்தவலை ; அலைப்பான் - அன்புதாழ் தெவன் ; இகைய - நன்னிடமுள்ள பொருள் ; சரப்பான் - குளிப் பவன் ; கற்றம் - இயமன் ; காயம் - கச்சம்.
4. கைப்பு - கைப்பு ; கட்டி - வெய்யக்கட்டி.
5. இளைஞர் - கத்தத்தார் ; கைக்கழ் - பசையவன் மகன்.

புத்தகம் நீண்டாமையும்

செய்யுள்

1. அழியா இன்பம் - மோட்சம் ; அவை - ஆசை ; மன்னர் காமம் - அரசு பதவி ; மயத்தவகுதி - வெறுத்த ; தவயல் - மான் ; மசோகை - புத்தகின் மனைவி ; மதுமகன் - கத்திகன் பேரவந் துக்கி ; கித்த - துத்த ; கன்னிகை - கருகூறு ; கன்னித்த - அன் புத்த ; கெனில் - கோனட ; கன் - கன் ; கெனில் - கெனட படைத்த ; கித்திய - மித்த ; மயக்கம் - மயக்கத்தால்.
2. ஆய்ந்தல் - இடைபித்தல்.
3. கைக்கழ் - உலகம் ; காதலம் - பெரிய தவய.
4. கெய்குறியம் - கைத்தலம் ; கித்த - மான் ; கைக்க - கருமகன்.

5. உள்ளம் - மனம்; உள்ளல் - ஆளவின்றி கொடுப்பவன்; மடி - பால்மடி.
6. சலிந்து - படர்ந்து; மானிகை - வீடு.
7. பொலிதே - விளங்கி; மணிகள் - நவரத்தினங்கள்; விதானம் - விமானம்.
8. சளங்கமில்லா - மாசற்ற; கபடற்ற; உளத்தான் - மனத்தை யுடையவன்.
9. கலம் - மண்பாத்திரம்.
10. தீண்டவொண்ணா - தொடத்தகாத.
11. உரை - சொல்; அருகில் கருணை - குறைவற்ற கருணை; அமுத மொழி - அமுதம் போன்ற நன்மொழி.
12. இடர் - துன்பம்; உள்ளம் இரங்கிடும் - மன இரக்கம் கொள்ளும்.
13. உதிரம் - இரத்தம்.
14. உவர்ப்பு - உப்புச்சுவை.
15. தீ - விழுதி.
17. மேற்கூலம் - உயர்ந்தசாதி; தின்மை - தீமை; அண்டி - செருக்கி.
18. கிசுந்தி - கூறி.

அந்தணனும் வஞ்சகரும்

செய்யுள்

1. அனாதை - சொல்லாதல்; அனாதைச்சன் - மந்திரி; வேள்வி - யாகம்; வேதியன் - பிராமணன்; தொக்க - சிறைத்த; உள் மகிழ்வு - மனமகிழ்ச்சி; தொல்பதி - பழையபாதை.
2. மனதபவன் - பிராமணன்; வெளவ - சுவர; நெறியிடை - வழியில்; செஞ்சுடர்த்தி - சிவந்த செருப்பின் மூட்டிக் செய்யும் யாசம்.
3. யாசப்பக - யாசத்தில் அவிசாகப் பழியிடுப் பிராணி; அனாதை - நாய்; கிளத்தி - கூறி; இட்டனேபோல் - நன்

பன் பேரல்: இழிநன் - வஞ்சகன்; அகம்பெரி - அக் கடைத்த.

4. பழுதது - குத்தமத்த; வயது - வயசு கூறி; அத்தனா - பிராமணனே; அருதரு அல் - வேதம்; சண்டாளம் - பாதகன்.
5. கரர்கள் - மலிதர்கள்; ஆயம் - சந்தேகம்; உரை நிகழ்த்தித்த - கூறியது.

பொருகையாறு

உதர்த்த - தாக்கி; கிணசுரென்றி - வேகலத்த; உதரபி நிறி - வயிற்றைக் கிழித்த; உதரய - வரை - (நுரியன்) உதிக்கும் மலை; பொதிசை வரை - பொதியாயி; அதிக்கை குக்கன், பண்ணைக்காரன், பசுவி, திருக்கா, காவி, செருத்தி மகரம், கன்னி, மத்தி, கல்லம், பொத்தி, மடக்கை, கடக்கை, சம்பான், பஞ்சலை, கருகிவண்ணி வன் பன் மீன்களின் பெயர்கள்; அழகர் - அழகர் மலையின் கீழ்நிலத்தும் கிக்குகின் பெயர்; பெருகை - தர்பிரப்பாணி கதி; பள்ளிரோ - உதவர்களே.

மலை

செய்யுள்

1. மந்தி - பென் குருக்கு; தேனருகி - திருக்குறையிலித் பசுவின் தர் அருகின் பெயர்; திசா - அலை; வான் - ஓசாயம்; செல் கதிரோன் - செல்வ கிராமத்தின் கடைய நுரியன்; பரிச்சால் - குதிரையின் கால்கள்; தேர்ச்சால் - தேர்ச்சக்கால்.
2. குருக்கு திசா - சப்திக்குக் கக்கன்; புனல் - நீர்; கழற்கு - அம்பலக்காய்; குத்தம் - வீட்டின் குழ்ப்புறம்; குத்தில் - கிண கிதி; தேமா - இளமைமுள்ள மாப்பழம்; கரையாறு - தேவ லோகம்.
3. சாடு - சொத்தின்மீது; புனல் - வயல்; காவல் - காத்தல் கிணல்; வரையாடு - மலைபெயர்; பேசு திசா - பேசுக்களின் காரிசை.
4. செல்லிவகன் - இடையின் கூட்டம்; குருகு - மத்தளம்; திரி கட மலை - திருக்குறைய மலை.

மின்னல்

செய்யுள்

1. திரை - திரைத் துணி; மோகனம் - அழகு.
2. விரட்டுவாய் - அரத்துவாய்; கண் பதித்து - கண்ணைப் பிடுங்கி.
3. உலகியல் - உலகின் தன்மை.
4. நாயி - வெட்டு; அடித்து - கடனமாடி.
5. தெறிடை - மெல்லிய இழிப்பு; துவள - வளைந்து வருந்த; சென்
கால் - வெந்த கோடு; மிவாய் - தோத்துவிட்பாய்.
6. ஸாரை - ஸாரை வாந்தியம்; ஆர்த்திட - ஒலிக்க.
7. மன்றையு - சிலைபெற்ற உலகம்; ஆனை - கோர்.
8. வேட்டை - துறை; எச்சவேள் - விரும்புவேள்; மோனம் -
மொனம், ஆதரவது சொல்லல் உடராதது.

பாரத மாதா திருப்பள்ளியேழுச்சி

புள்ளினம் - பழமைக் கட்டம்; ஆர்த்தன - ஒலி மெழப்புகின்றன;
நாரதம் - இளையோலி; வெள்ளிய சங்கம் - வெண்மையான கத்து;
அறுகுற்றனர் - நின்றத்தனர்; சீர் - சிறப்பு.

வேண்டேல்

செந்தூரன்மம் - செப்பொழுது; பொந்து - அதிகரிக்கின்ற; புலி -
உலகம்; இயந்த - கடைபெறி; நுழ்ச்சி - வஞ்சனை; மதி - புத்தி;
தலை - கட்டிப்பாடி; தாண்டவம் - நடனம்.

தனிப்பாடல்கள்

1. இரத்தவன்வி - பிச்சையெடுத்து உண்பவன்; மலைலி - மலை
வரம் குதத்தி.
3. உலக மடங்கத - சாவதி; துறியுள் - அழிவு நிற்கின்றான்.
4. அழிக்காமல் - அது இரவு; சக்கரப் புடவை - மிக மெல்லிய
புடவை; நிமிச - சிறப்பாய்.

திருக்குறள்

1. இளநர் - இளந்தையனுமே ஈடவுள், அடிசேர்த்தார்த்த - திருவடி
வீசு சேர்த்தவர்களுத்து, யான்கிம் - என்கிட் திதைய இயைமை -
அன்டம்.
2. கிவையொழி - பயிப்பகி கொடுகள், பகை - வேறு.
3. புறத்த - தன்மை தயவை.
4. இளநாத்தலை - குழிப்ப வாத்நாள், அட்டம் - அது வாத்நாள்
யும், பதிப்பது இவ்வாறின் - குழி செல்லுப்பது இவ்வாறின்
இருத்தால்.
5. அன்பத்தினிய - உன்பத்தினியை, வன்பாக்கம் - வன்பின்
அதிலும் வன்பை பாயி கிவத்தின், வந்தம் - உவந்த, தனித்த
தயை - தனி விவத்தானுள் அயின்.
6. செவ்விர்த்து - அது நான் வந்த ஒரு விவத்தானிய, துவி - உய
சரித்து, வன்பத்தன் - விவத்தானியத்தன்.
7. உதமையின் கிவிய - அய்வத்தன்தியிருந்து கிவிய உதமையின்
இவ்வாறின் - உத பிதத்தினும் இவ்வாறின்.
8. கவத்தினும் - தன் (குபத்தம்) கவத்தின், துதம் - உதமையின்
மாவப்பெயர் - பிதப்பெயர்.
9. உன்னதம் - உன்னையே (தேவத்தினும்) குவித்தே, அய் -
கவம்.
10. குபம் - குவம், குவம் - குவம்.
11. குவத்தார் - திக்கு செவ்வாள் தன்முயல், பந்த - ஒரு
பொருள்கள், கவம் - மதிக்கவாட்டாகும், கவப்பம் - மதிப்ப
பாடுகள்.
12. அருக்கை - பொருளை, கவம் - பொருள், குவம் - பந்தம்.
கவப்பம் - திக்கு செவ்வத்தானியம், செவ்வப்பம் - செவ்
விவத்தினும்.
13. கவ் கிவ - கிவின் கிவ, கவ்வாள் செவ்வியும் - பந்தம்
தயைபொருள் கிவயவாள் கவத்தானும், குவத்தினும் - கிவின்
கிவ, பிதத்தினும் - தயை உட்ப்பந்த யோவியை.
14. கவப்பம் - கிவயவாள் கவத்தானும், கவத்தினும் - செவ்வியை.
15. இவன் கவம் - கவப்பம் பொருள் இவ்வாறின் கவம், பொருள் -
கிவிய.

17. தாளர்த்தி - பெருநயத்திசெய்து, வேளாண்மை - உதவி.
18. இன்றது - துன்பம் தருவது, இரக்கப்படுதல் - வாசிக்கப்படுதல், இரத்தவர் - யுகித்தவர், இன்முதம் - மகிழ்த்த முதம்.
19. தோண்டின் - உலகில் பிறத்தால்.
20. அருட்செல்வம் - தருள் திகழ்த்த நன்மை, ஆரியர் - பெரியர்கள்.
21. ஆக்கம் - செல்வம், ஆர்விறத்தி - ஆளவில்லாமல்.
22. பொய்யந்த - மனதத்திப் பேசாமல் இரக்கக் கடவுள், கமம் - உயர்த்தம்.
23. கிலத்தகந்தர்தான் - கோபத்திற் கிலத்தை எல்ல அடங்கத்தவர், காடுகையாதத்து - அகலானது தப்பாமற் காய்க்காட்டிததை யெய்க்கும்.
24. இன்றமுதம் - நிலை விளையப்பவது, எவ்வொலோ - எவ்வாரணத் தானோ, மன்னியிர்க்கு - பிறக்கிர்க்கும்கு.
26. தலைப்பட்டார் - உயர்வடைந்தார், தீர்த்தமந்தார் - முந்தம் அறத்தவர்.
27. காக்காடு - இறங்கு.
29. உடைமார் - செல்லமுள்ளவர், எச்செய்தம் - தாழ்த்து கின்றம், உடையரே - இழிவானவரே.
30. கனி - மீசு.
31. கிலத்தாறம் - எவ்வளவு தெரிதாயினும், ஆற்ற - இறந்த.
32. குவது - பின் கடைக்கப்போவது, அறிக்கலாதார் - முன் தெரிந்து கடைக்க முடியாதவர்.
33. இறைம்கு - அச்சுறுக்கு.
34. பேணி - போற்றி, தமராக - உதவினாராக.
35. அறவரும் - பற்றி வரும்.
36. செய்கச்ச அல்ல - செய்பத் தாராவந்தம்.
37. காணம் கருதி - தருத்த காலத்தை சிறிப் பார்த்து, கால்காது - தாராது.
38. கிலக காத - கிணுதியாகக் கடைக்கப்பெய்தவது ஆரவந்த, கொளல் - நீர்வாங்கல்.

39. கிணக்குரிசை - உடைய பிரகாசம் - ஒரு தொழில் நடத்தத் தகுதி உள்வனா என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.
40. சாலை - மனதின்சாலை, உடைய - உயிர் அழகுற்று, அன்ன சிவந்தோ - அப்படிப்பட்ட தன்மையுடையவர்களுக்கே.
41. செய்யாத இழைத்தார்த்த - செய்யாதவதையுடையதற்கு, எழுதும்பும் - எழுதினவையுமே.
42. உன்னதம் - உன்னதம், தன்னதம் - தன்னதமேயுடையதும், தன்னதம் நீர்த்த - தன்னதமேயுடையதே உன்னதம்.
43. செய்யத்தான் - உன்னதம் தானையாக, செய் - உன்ன, உயி - உயர்.
44. திறதோர் - மேலே, இன்னம் - இன்னமும்.
45. உருவு - உருவம், உன்னதம் - இன்னதம், உருவ - உருவம் உன்னதம்.
46. பரிந்து - உன்னதம், திறத்தம் - திறத்ததன்மையே.
47. செய் - (மனத்தின்) பதிபுறம்.
48. உன்னதம் - இன்னதம்.
49. உன்னதம் - உன்னதத்தின் உருவம், இன்னதம் - தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம்.
50. தன்னதம் - (மனம் உன்னதம்) உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம் உன்னதம் உன்னதம்.
51. உன்னதம் தன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் தன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் தன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம்.
52. இன்னதம் - உன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம்.
53. உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம்.
54. உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம்.
55. உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம், உன்னதம் - உன்னதம் தன்னதம்.

சான்ற - சிறைத்த
சான்று - உதாரணம்

சி - சீ

சிறு - சிறுவர்
சீரிய - மிகச்சிறந்த

சு - சொ

சூய்ச்சி - சுதியாலோசனை
சொற்பொருள் - பெரும் பேச்சு;
பிரச்சினம்

த - தி

தக்கவம் - தவறாமல்
தருக்கு - தர்வம்
தினம் - மூச்சுத்தினமுதல்

து - தொ

துயில் - தாழ்வு
தொடக்கப்பெயர் - ஆரம்பப்
பெயர்
தொண்டாற்றி - கடனுத்தி;
பணி செய்து
தொண்டு விழை - மிகக் கையோதி-
கல்
தொறுவம் - கொட்டினது

த - தா

தஞ்சுவம் - தொடுப்பேசம்
தன்மை - மேல் மத்தர்
தரமகம் - தரகவதி

தி - தி

திருச்சி - சம்பவம்
திருக்காசி - பொத்திக் இடம்
திருநாத்தம் - மெய்யடை மாகு
திருவி - சுதாரித்து
திருவி - சுதாரித்தார்
திருவள்ள - மருத்திவையுள்ள

து - து

துயில் - துயில்
துயில்புத்தி - சம்பந்தித்தல்
துயில்பொருள் - மேலான கல்து
(கடவுள்)

பளிப்படவம் - பளித்தொருதி
பாபபட்சம் - ஓரவஞ்சனை

மு - மு

முன் - மாறுபட்ட
மூலதனம் - முதல் பணம்

மே - மே

மேற்கொண்டால் - தக்ககொண்-
டால்

மோனமுமாறி - மொட்டை மாடு

யா - யா

யாசகன் - இரத்த உண்பவன்
யாத்தா - இயற்றி
யஞ்சினம் - சபதம்
யடபின் - துருவ வட்சத்திரம்

(அருத்தி)

யடபின்-யடகோடி; யடதுருவம்
யரலாறு - சரித்திரம்
யாசகத்து தால் - சரித்திரம்
யருணை - புல்குதுகா
யந்துகர் - வன்மை மிக்கவர்
யத்க்கறிஞர் - வச்சல்
யருவாதவர் - தவறுதவர்
யதிது - வேதவிதானது;
சூழ்மைமுடையது

வா - வா

வாசகம் - வாசி
வாப்பி - தருணம்
வாசனத்தன் - வாசினன்
விஞ்ஞாபி - பொருத்த சான்றியம்
வன்மையன்

விடைபெற்றார்-பதில் அளித்தார்
விதி - சங்கும இடம்
விண்ணவது - வானவது
விஞ்ஞாபெயர் - வேதநிப்பெயர்
விஞ்ஞாபெயர் - விஞ்ஞாபெயர்-
தேன்

வே

வேதங்கள் - வாசினன்
வேதம் - வேதம்; வேதம்

CHENNAI PUBLIC LIBRARY

311111111

உமா வாசகம்

எட்டாம் புத்தகம்—பொதுப் பகுதி

[முன்றும் பாயத்துக்கு வரியது.]

Form III

1951இல் ஜூன் மீ வெளியிடப்பட்ட புதிதா பாலத்தீட்டத்தின்படி
திருத்த அமைக்கப்பெற்றது.

த. சே. உமாபதி, M.A., L.T.,

தலைமையாசிரியர்,

வி. அப்துல் முகீம் இஸ்லாமிய உயர்கலைப் பள்ளி, சென்னை.

உமா தேவன் கம்பெனி

16, செம்புதான் தெரு, சென்னை-1

[பதிப்புரிமை]

1951

[விலை ரூ. 1.20]

First Edition : 1950
 Reprinted : 1951.
 Revised Edition : November, 1951,

501
 RB 4-51

முடிவுரை

உமா வாசகம் என்னும் பெயருடன் வெளிப்போதரும் தான் வரிசையில் இஃது எட்டாம் புத்தகம். 1951-ஆம் ஆண்டில் அரசியலார் வெளியிட்ட புதிய பாடத்திட்டத்தையொட்டி இது நிரூபித்த அமைக்கப்பெற்றது.

சிறுவர் சிறுமியரின் மனநிலையையும், அவர்தம் தமிழறிவின் எல்லையையும் மனத்திற்கொண்டி இஃது இயற்றப் பெற்றுள்ளது. இதன்மூலம் இடம் பெற்றதுள்ள ஒவ்வொரு பாடமும் பாடத்திட்டத்தின் சோக்கியாகிய மொழிப்பயிற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயன்றிருத்தல் குறிப்பிடத் தக்கது. ஒவ்வொரு பாடத்தின் இயதிரையும் தரப்பட்டுள்ள பகுதிகளையே இதற்குச் சான்றாகும். அன்றையும், பொது வளர்ச்சிக்குரிய புதிய சோற்களும், சோற்றோடிகளும் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் ஏற்ற அளவில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மாணவர் மாணவிகட்கு அகராதி உபயோகிக்கும் பழக்கம் உண்டாததொருபடி ஒவ்வொரு பாடத்தின் இயதிரையும் அருள்சொற்களைக் குறித்து, அவற்றைக்குப் புத்தகத்தின் இயதிரில் தரப்பட்டுள்ள அகராதியைப் பார்த்துப் பொருள் எழுதும்படி அமைக்கப்பெற்றுள்ள பகுதிக்குறிப்பிடத்தக்கதாம். செய்யுட்பகுதிக்குக் குறிப்புரைகள் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் வாய்ச் சிறுவர் சிறுமியர் இந்நினைப் பாத்திரப் பயனுததற்கு ஆவன செய்யுமாது ஆசிரிய அறிஞர்களே வேண்டுகிறோம்.

54746

266211

சென்னை, }
 9-11-51. }

பதிப்பாளர்

உள்ளுறை

உரை நடைப் பகுதி

எண்	பொருள்	பக்கம்
1.	கமது குடியாட்சித் தலைவர்	1
2.	ஒளவையார் அருத்திறன்	9
3.	பல்லவர் காலத்து ஓவியங்கள்	14
4.	சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்	20
5.	காவிகர் ஜெம்ஸ் ரூத்	25
6.	தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பிறகாட்டறிவு—I	32
7.	" " "	II 37
8.	கவிஞர் பேர்	43
9.	சொந்தமிழ்ப் புலவரும் ஷாஜஹானும்	49
10.	திருமதி விஜயலட்சுமி அம்மையார்	54
11.	பண்டைப் புலவர்களுடைய பண்பாடுகள்	61
12.	கோழிப் பண்ணை	66
13.	திருக்குறளும் திருவள்ளுவரும்	71
14.	மன்னோ பார்வ	75
15.	கண்ணனும் கண்ணனும்	83
16.	ஐக்கிய காட்டுச் சபை	90
17.	ஒரு கிரேக்கப் பாட்டு	96
18.	எங்கள் இன்பக் செவடி	102
19.	காதுரியப் பேச்சு	108
20.	திரைப் படம்	118

சொய்யுட்பகுதி

I.	கடவுள் வணக்கம்	118
II.	இதில் பகுதி:	
1.	காவியார்	119
2.	மன்னெறி	121
3.	ஏலாதி	122
4.	இது கொதி விளக்கம்	128
5.	அதெறிச் சாதி	124

III. வருணனை :

1. விண்ணின் 124
2. மருதம் 125
3. கொற்குதிர்த் தேர்ந்தம் 125
4. கார் 125

IV. கதைப் பகுதி :

1. கண்ணன்—என் தேர்முன் 126
2. கயவன் கல்லியருமை அழித்தது 129
3. ஞானவெண்பா 136

V. பஸ்கவைப் பகுதி :

1. ழிட்டுக்களி 139
2. மீனாட்சியம்மை குறம் 139
3. திருவரங்கக் கலம்பகம் 140
4. சதகம் 140
5. பிள்ளை தத்திழ்—தாலப்பருவம் 140

VI. தனிப் பாடல்கள் :

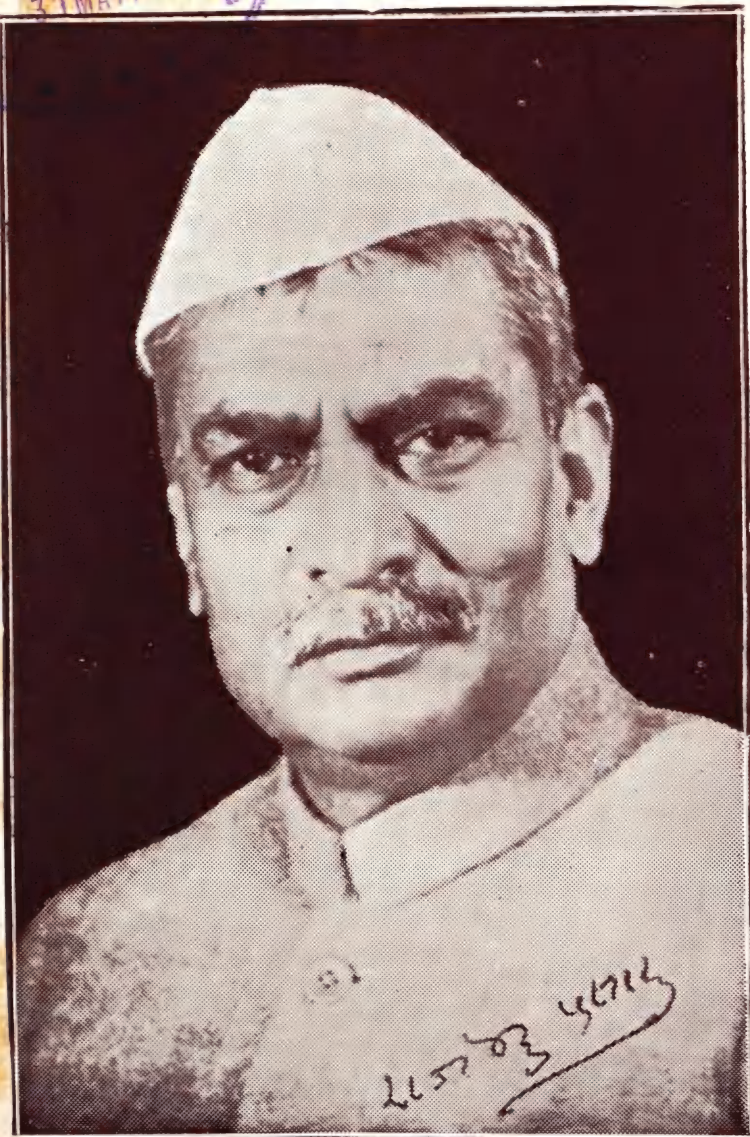
1. கந்தர்தரத் திறப்பு 141
2. தாய் தாய்கள் இல்லாததால் 141
3. பெரன் 141
4. தமிழ்த் தெய்வம் 142
5. குமரகு வந்த கிரணம் 142

VII. திருக்குறள் :

செய்யுட்பகுதி—குறிப்புரை 143
அகராதி		

ANNAMARA PUBLIC LIBRARY
31 MAY 1956

உமா வாசகம்

(எட்டாம் புத்தகம்)

1. தமது குடியாட்சித் தலைவர்

1. தமது நாடு 1947-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்கள், 15-ஆம் நாள் கள்ளிசில் அவர்கள் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை அடைந்தது. அது 1950-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரித் திங்கள், 26-ஆம் நாள் முதல் குடியரசு நாடாய்த் திகழ்ந்து வருகின்றது. அன்று பழைய அரசியல் அமைப்புக் கைவிடப்பட்டுப் புதிய அரசியல் திட்டம் கடைமுறைக்கு வந்தது. ஆதலால், டாக்டர் இராஜேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள், துணைமந்த ஆட்சி முறைப்படி, நம் நாட்டு 'ஜனநாயக' வாய் என்று பதவி ஏற்றார். இப்பதவி சுறும் எடுப்பெற்றது. மூப்பது கோடிக்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகையை உடைய மாசிபருவட்டின் தலைமைப் பதவி எத்துணைப் பெருமை வாய்ந்தது என்பதனை எடுத்துக் கூற வேண்டுமென்று. இத்தகைய ஒப்பற்ற பதவி அனைத் தேடி வந்தடைந்தமக்கு உரிய காரணங்களை இராஜேந்திரரின் வாழ்க்கை வரலாற்றிலிருந்து கண்டறிவதே இப்பாடத்தின் கோக்கமாகும்.

2. காலிரியோத்த கங்கவாறு பாயும் வாய்ப்பின் உடையது பிரான்சு நாடு. மகதப் போராககுத் தாயகமாய் விளங்கிய இப்பிராணத்தின் 'விழாங்கள்' எனப் பெயர் பெற்றது. பெளத்தமதமும் பெளத்த மடங்களும் இருத்தலையால், இது பிரான் (விழா) என்றும் பெயர் பெற்றது. பிரான் மதாணத்தின் உடையதும் உள்ள வாய் என்றும் விழாவின், புகழ்மிகு சிவகிழார் மாரிதேவ சாயருக்கு 1894-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர்த் திங்கள், மூன்றாம் நாள், ஐந்தாம் புதனவராய் இராஜேந்திரர் பிறந்தார்.

3. தமது ஒன்பதாம் ஆண்டில் பள்ளிக்கு அனுப்பப்பட்ட இவர், எல்லா வகுப்புக்களிலும் முதல்வராய் விளங்கியதோடன்றி, 1902-ஆம் ஆண்டில் கல்கத்தாப் பல்கலைக் கழக நுழைவுத் தேர்விலும் முதலிடம் பெற்றார் எனின், இவர்தம் முன்னறிவினை எடுத்துக்காட்ட வேறென்ன சான்று வேண்டும்? நுழைவுத் தேர்வில் இவர் பெற்ற வெற்றியைப் பாராட்டி எழுதிய 'இதழ்ந்தான் ரெய்டு' என்னும் திங்கள் லெளரியோ, 'பம்பாய் மாகாணத்தவரான சத்தானிர்க்கர், இலாகூர் காங்கிரஸ் மகா சபையில் தலைமை தாங்கியிருந்த போது தீவிபதி பதவி கிடைக்கப்பெற்றதுபோல, வாலிபரான இராசேந்திரரும் அரும்பெரும்பதவிகளை வசிப்பர் என்பது நிச்சயம்' என்று கூறியது. அந்தச் சோதிடம் முற்றிலும் உண்மை என்பதை இராசேந்திரர் வரலாற்றின் மூலம் நாம் அறியின்றோம்.

4. இராசேந்திரர் கல்கத்தாப் பிரஸிடென்ஸிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து, எம். ஏ., பி. ஏ. தேர்வுகளிலும் முதன்வராகவே தேறினார்; 1907ல் எம். ஏ. தேர்விலும், 1910ல் சட்டத் தேர்விலும் வெற்றி கண்டார். எம். ஏ., பி. ஏ., எனனும் பட்டங்களுடன் இவர்தம் கல்லூரிப் படிப்பு முடிவாயிற்று. ஆயினும், இவர் அதனோடு அமைவாது, அத்வு வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டு, மாணவர் சங்கங்களைத் தொற்றுவிப்பதும், வாதங்கள் நிகழ்த்தக்கூட்டங்கள் கூட்டுவதும், அவற்றில் பங்கேடுத்துக்கொள்வதும், பிரஜைப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதும் தமது பொறுது பொக்காகக் கொண்டார்.

5. இராசேந்திரர் தொடக்கத்தில் கல்கத்தா உயர்த்தி மன்றத்தின் தீர்வாதத்தொழிலில் மேற்கொண்டார். அக்காலத்தில் காட்டுப்பற்றின் உறையிடமாய் விளங்கிய கோயால்கிருஷ்ண கோட்டின் என்பார், தாமதோற்றுவித்த இந்திய சுதேயர் சங்கத்திற்குச் சேர்ந்து காட்டுவது கற்பனியாற்றுவாறு இராசேந்திரருக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். இவரால் இராசேந்திரரும் அதற்கு இணங்கினார். ஆயினும், இவர் தமது தகைவாருக்குப் பிறகு தமது முன்னோற்றத்திற் கண்ணுங்கருத்தமாயிருந்த தமது தணமயனான மேதீர்ப் பிரசாது அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம்

எழுதி, இந்திய ஸ்திரீயர் சங்கத்திற்குச் சர்த்து தாய் காட்டுக்குப் பணியாற்றத் தமக்கு உத்தரவளிக்க வேண்டினார். தமக்குப் பிறகு தமது குடும்பப் பொறுப்பை எற்றுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர் இராசேந்திரரே என்று கருதிய மிகெந்தார். தம் தம்பியார் விசுவப்பத்திற்கு இணங்க மறுத்துவிட்டார். இது சம்பந்தமாக இவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் எழுதிய கடிதங்களைப் படித்தாற்ருன் இராசேந்திரரின் ஒழுக்க மென்மையும், கனறியுடைமையும் ஆகிய சீரிய பண்புகளை காம அறிந்து இன்புறக்கூடும்.

6. இராசேந்திரர் கல்கத்தாவில் கீதி வாதத் தொழிலுக்குச் சென்றபோது எம். எச். தேர்வுக்குச் சென்று, அதிலும் முதலிடம் பெற்றார். 1916ல், தமது பிறப்பிடமானிய பிரகர் மாகாணத்தில், உயர்கீதி மன்றம் புதிதாக கிறுவப்பட்டபோது, இராசேந்திரர் அங்குச் சென்று தம் தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினார். தம் தொழிலில் வேகு விரைவில் பெரும்புகழ்ந்து உரியவரானார். புகழ் வளர்ச்சியோடு ஐயுறாய் வளர்ச்சியும் போட்டியிடத் தொடங்கியது. இவர் தம் தொழிலை நடத்தியிருப்பின், சென்னை மலி போலிசு குறித்திருக்கும். ஆனால், தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியவராய் இவர்தான் காட்டுப்புகழ் மிக்க கங்கணத்தில், ஆறினும் மேலும் மறிவுப் போலாம் செல்வத்தையுடைய எண்ணம் எட்டுணையும் இடம் பெறவில்லை. ஆகவே, 1919ல் எந்தியு களின் சுத்தியாக்காக இயக்கம் தொடர்ந்த போது, இவர் தம் தொழிலை உதறியிட்டு, ஒத்துழைய இயக்கத்திலே சேர்ந்தார்.

7. ஒத்துழைய இயக்கத்தின் பல்புறப் பிரகாரம் தேர்வுப் பக்கங்க் கருகம் தொடர்ந்தது. மாகாணத்தில் எவ்வாறு பகுதிகளின் மூலம் மண்ணை வந்து நுழைத் தேர்வு முதலியும் போதனையும் பயிற்சியும் பெற்றனர். அப்பக்கங்க் கருகத்தின் துணைத் தலைவர் (வைஸ் சாண்டன்) பதவி இராசேந்திரருக்குக் கிடைத்தது. ஆகவே, 1920ல் கல்கத்தாப் பிரகர் கல்கத்தாப் பிரகர் ஆகவே அரசினர் அபயத்தின் கருகத்தின் நுழைவிட்டனர்.

8. பாலபத்தினுள் துருவறுக்கும், காவியத்தாவால் வான்மிகுக்கும், கல்க மண்ணுக்கும் இருப்பிடமாய் இருந்த

தென்று அறிஞர் கூறும்சென்பத ஆரணியம்என்பது, இக்காலத்தில் சம்பரான் ஜில்லா என வழங்கப்படுகிறது. அந்த ஜில்லாவில் வாழ்ந்த உழவுத் தொழிலாளருக்கு ஆங்கில அரசினரால் இழைக்கப்பட்ட அநீதிகுறித்து ஆராய்வதற்குக் கார்னியடிகள் சென்ற போதுதான் இராசேந்திரர் அடிக்களாரோடு பல நாட்கள் இருந்து, அவருடைய அரிய பண்புகளைக் கண்டு, அவற்றில் ஈடுபட்டு, அவருடைய அனுக்கத் தொண்டராய் மாறினார்.

9. பாபு இராசேந்திரர் நீதிவாதத் தொழிலைக் கவனிப்போது பெரிய வழக்கொன்று அரைகுறையாயிருந்தது. அந்த வழக்கு 1928ல் இங்கிலாந்தில் 'மிரின் கேஸ்சில்' முன்னர் விசாரணைக்கு வந்தது. அதற்காக அவதூச் சென்ற இராசேந்திரர் ஐரோப்பிய நாடுகளிற் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்த போது சிறந்த நூலியாய் விளங்கிய ரோமேன் ரோஷ்நாதக் கண்டு உரையாடும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார்; பிறகு சர்வதேச இளைஞர் மாநாட்டின் அழைப்பிதனைங்கே, அங்குச் சென்றிருந்தார்; பின்னர் வியன்னா நகரில் உலகில் போரே நடைபெறக்கூடாது என்னும் கொள்கையை வற்புறுத்துவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சர்வதேச மாநாட்டிக்குச் சென்று, அங்கு அறிமுகமாயின் பெருமையையும் அன்பின் சிறப்பினையும் வற்புறுத்திச் சிறந்ததொரு சொற்பொழிவாற்றினார். ஆனால், குருதியோற்றில் துளிப்பதையி கொள்கையாகக் கொண்டிருந்த சிலர், இவர்மீது சினங்கொண்டு, இவரை கையப்படைத்தனர். இவர் உடல் துணை அடைபு ஆறு வாரங்களாயினவெனில், அக்கொடியவர் இவருக்கிறைத்த துன்பத்தின் அளவை நாம் ஒருவாறு ஊகிக்கலாமன்றோ?

10. இராசேந்திரர் இங்கிலாந்து முதலிய அயலகாடுகளிற் பிரயாணம் செய்த போது, மேலுட்டு உடைகள் முதற்றிலும் புறக்கணித்து, இந்திய உடைமையையே அணிந்துகொண்டார். அநகுறித்து இவரை இழித்தும், பரிசுத்தம் பேசியவர் பலர் உண்டு. ஆனால், இவர் அதனை எட்டுகையுமே பொருப்படுத்தாமல், தம்மைப் பரிசுத்தவர்ப்புக்குக் கட்சின் உறபத்தி, பெருமை, சோக்கம் முதலியவற்றையப்பற்றிக் சொற்பொழி-

வாற்றி. அவர்கள் மெதுமையான, தமது பெருமையையும் விளக்கி வந்தார்.

11. கர்னியடிகள் 1930-ஆம் ஆண்டில் உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் தொடங்கிய போது இராஜேந்திரர் அறிந்தவந்து கொண்டதற்காகச் சிறைப்பட்டி. அறிதலை பெற்றார். ஆயினும், மேண்டும் 1932ல் ஒரு நுகறையும், 1933ல் மற்றொரு நுகறையும் கிறை வைக்கப்பட்டார். ஆனால், மறு ஆண்டின் தொடக்கத்தில் பிரேசில் இயற்றை அன்னை சீதி எழுந்தது போலத் தோன்றிய பூவடார் காரணமாக இவர் அறிதலை செய்யப் பெற்றார். அப்புகம்பத்தாய் அவ்வழற்ற அனைவர்க்கும் இவர் ஆற்றிய அருள்பணி, அளவிட்டுக் கூறப்படுதன்று. புகழ் சிவான நிதிக்குத் தாம் காசியோயல் உடங்கலம் அற்றிருத்த காலத்தில் ஒன்பது நிற்கலில் முப்பதுவட்சம் ரூபாய் சேர்த்து - ரொப்பதின்ருத்த இவருடைய அருத்தொண்டின் ஓரளவு வாம் அறிதல் கூடும.

12. இராஜேந்திரர் 1934-ஆம் ஆண்டில் பம்பாய் கதிரை நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மகாசபைத் கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்து கீழ்த்திய தலைமை உரை, இந்திய மக்களாற் பெரிதும் புகழப்பட்டது. 1935-ஆம் ஆண்டில் ஆக்கப்பட்ட இந்திய அரசியல் சட்டப்படி, 1937ல் இந்திய மகாசபைகளில் மந்திரி சபைகள் அமைக்கப்பட்டன. அப்போது பிரேசு மாகாணத்தின் மந்திரி சபையை அமைக்கவும், முதலமைச்சராயிருக்கவும் இராஜேந்திரவர் அம்மகாண மக்கள் வேண்டினார்கள். ஆனால், இவர் பதவியில் பற்றுடைகவரவ்வார்களின், அதனை எந்த மறத்துவிட்டார். இவ்வளம் முதலமைச்சர் பதவியை உதறித் தவறிய உத்தமரை என்னென்று புகழ்வது!

13. இராஜேந்திரரின் அறபதாம் ஆண்டு சிறைவு விழா, 1944ல் இவர் சிறையிலிருத்த போது கொண்டாடப்பட்டது. அப்போது ஒரு கூட்டத்தில், "டாக்டர் இராஜேந்திரரே இந்தியாவின் முதல் கண்ணன் : அவரே முதல் கண்ணன்," என்று கூறிச் சக்கரவர்த்தி இராஜோயவாரியார் இவருக்குப் புகழ் மாகை சூட்டியுள்ளார் எவின், இவர் பெருமையுக்கு வேறு

என்ன கான்று வேண்டும்? "என்னுடைய துணைவர்களுள் சிறந்த ஒருவர் பாபு இராசேந்திரர்." என்று காக்தியடிகளை இவர்தம் உயரிய பண்புக்கு நற்சாட்சி பகர்ந்துள்ளார்.

14. இந்தியா கதத்தாம அடைவதற்கு முன் இந்திய இடைக்கால அரசியல் பற்றி கடத்திய பேரறிஞர்களுள் ஒருவர் இராசேந்திரர். இவர் உணவு மக்திரியாராய் இருந்து காட்டைப்பற்றியிருந்த பஞ்சப்பெயை விரட்டுவதற்காக மேற் கொண்ட முறைகளை அறியாதவர் இவர். அன்றியும், அரசியல் கீர்ணய சபையின் தலைமைப் பதவியும் இவருக்கே அளிக்கப் பட்டதனறி, நமது காடு குடியரசாய்த் திகழத் தொடங்கிய அன்று இந்தியத் குடியரசின் முதல் ஜனாதிபதியாய் விளங்கும் பெருமையும் இவருக்கே உரியதாயிற்று.

15. இராசேந்திரரின் சீரிய பண்புகள் அனைத்தையும் கூறி விளக்கவ இயலாத செயல். இவருடைய வாழ்க்கை வாலாற்றை எழுதிய ஒருவர், "பொது வாழ்க்கையில் வாதப் பிரதிவாதங்கள் அடிக்கடி கிளழும்; வாதப் பிரதிவாதங்களில் சிலர் சூடு கொள்வர்; கோபம் காட்டுவர்; மரியாதையும் தவறுவர். பாபு இராசேந்திரர் அங்ஙனம் செய்யார். அவர் சிக்க சீதாள் புருஷர்; மரியாதையிற்குறிதம் தவறுதவர்; எதிரியின் வாதத்தைப் பொறுமையுடன் கேட்பவர்; கேட்டறிந்த மின்பு கண்ணியமாகப் பதில் அளிப்பவர். பட படப்பிபா, சிஞ்சிஞ்சிபா அவரிடம் தலை காட்டாது." என்று கூறுகின்றார்.

16. காக்தியடிகளை உலகம் மகிழ்ந்துமா என வழத்தியத; மாளவியாவைத் 'நருமாந்நயா' எனப் புகழ்ந்ததி; இராசேந்திரரைச் 'சாந்நாந்நயா' என வழங்கி வருகிறது.

"என்னரும் இன்புத் திருக்க தினைப்பறுவே
அங்ஙனம் வேறென் றறிவேன் பராபரமே!"

"அன்புப்பணி செய்யஎன்னை ஆளக்கி விட்டுவிட்டாள்
இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே!"

எனனும் திருவாகநுக்கனதுத இலக்காய் விளக்குகின்றவர்

இன்றைய இந்திய ஐனாதிபதி என்று கூறுவது மிகையாகாது. இவர் தலைமையில் கம்ராடு மேலும் பெருமையும் முன்னேற்றமும்டைவது தின்னமாகும்.

வாழ்க நம் குடியாட்சித் தலைவர்!

பயிற்சி:

I. சிலா எழுதுக:—

1. 'கோர்' என்றும் பெயர்ச் சாரணம் யாது?
2. இராசேந்திரரின் சமீபப் பருவத்தை 10 வாக்கியங்களில் எழுதுக.
3. தற்காலக் கோபரலு இருக்கன கோரலே இந்திய ஐனாதிபர் சமீபத்தில் கோ அழைத்த போது இராசேந்திரர் செய்தது யாது? இவர் சமீபப்பருவத்துச் சமீபப் பருவத்து யாதுச் செய்தது?
4. இராசேந்திரரின் 'தமக்கை யந்திரப் பிரகீர்த்தியாளர்' என்பது எப்படிப் பொருத்தம்? விவரிக்க.
5. இராசேந்திரரின் சமீபப் பிரயாணத்தின்போது இராசேந்திரர் அடைந்த இன்னங்கள் யாவை? அவற்றிற்குக் காரணம் யாது?
6. இராசேந்திரரின் அரசியல் வாழ்க்கையைச் சூறித்த ஒரு பக்கத்திறகு மிகாமல் எட்டு வரிகளாக.
7. இராசேந்திரரிடம் காரணப்படுக அருவருணங்களைக் கூறுக.

II. எதிர்க்கொண்டல் எழுதுக:—

முடிவு, வளர்ச்சி, ஆக்கம், தேர்தலியி, குத்தகையா, கந்தரம், அறுக்கம், அரிசி, எப்பெட்டு, அசாதாரணமாக, வளம்பு, அயிம்கை, கைய

III. வாக்கியங்களை எழுதுக:—

கூலிப்போரது, முடியெய்தியது, பந்தவோள்ளச்செய், பொழுது போக்கு, திண்டிவாயர், காரியசூத்திர, அறுக்கத் தோண்டி, அசாதாரணமாக, கைய

IV. சொல்லியுள்ளப் பெய்க:—

1. டாப்டர் இராசேந்திரப் பிரசாத் அவர்கள் ஜனநாயக ஆட்சி முறைப்படி சம்மதி இனாதிபதியாய்ப் பதவி ஏற்றார். (செயல்பாட்டுவகை வாக்கியமாக மாற்றுக.)

2. தேசியப் பங்குக் கழகத்தின் தலைத் தலைவர் பதவி இராசேந்திரரவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. (பெயர்வகை வாக்கியமாக மாற்றுக.)

3. பிரசாத் மகாணத்தின் வடபாகத்தில் உள்ள 'ராவல்' என்றும் ஜில்லாவில் புகழ் மிக்க சிலக்கிழை மகாதேவ சபாயரவரது 1884-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர் 2-ம் திகதி, ஒன்றாம் நாள், ஐந்தாம் புனவராய் இராசேந்திரப் பிரசாதர். (சான்ற தனி வாக்கியங்களாக எழுதுக.)

V. அவைப் பார்த்துப் பெருள் கூறுக:—

சிலக்கிழை, போத்த, உறவிடம், வருவாய், காலியம், அரிய, அனுக்கம், உரை, குருதி, கைய, புலத்தனர், இயித்த, விழ்த்த, குடு கொள்.

2. ஓளவையார் அருந்தியன்

1. சங்க காலத்துப் புலவர்களைப்பற்றியோ, பிற்காலத் துப் புலவர்களைப்பற்றியோ, தனி சான்றுகளுடன் கூடிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் கி. பி. காலத்தில் இல்லை. வரலாற்றுக் குறிப்புக்களைக் குறித்து வைக்கும் வழக்கம் கம்மகங்களுக்கு இவ்வாறையே இக்குறைபாட்டுக்குக் காரணமாகும். எனினும், சங்க காலத்துப் புலவர் சிலருடைய வாழ்க்கை கி. பி. 5-6-ஆம் நூற்றாண்டில் சிவனின் காலத்தில் விரிவடைந்திருக்கின்றன. அவ்வகச் சான்றினைக் கொண்டு, புலவர் சிலருடைய வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களை ஓளவு காம் அறிய முடியிறது. இவ்வாறே புலவர்களைக் குறித்துச் செய்தி வரிசை செய்தியாகக் கூறப்படுகின்ற சில கதைகளும் கம் காலத்தில் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. அவை படிக்கச் சுவை பயப்பனவாயும், புலவர்களின் ஆழ்ந்த அறிவையும் செஞ்சாத்தையும் விளக்குவனவாயும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இரண்டொரு குறிப்புக்களை எடுத்து அறிவேமம்:

2. ஓளவையார் மிகச் சிறந்த புலமைபெற்ற பெண்மணியார் ஆவர். இவரது இயற்பெயர் இன்னதென்பதை அறியக் கூடவில்லை. இவர், பிறர்க்கு அறிவுரைகளை இவ்விய நுதலையிற் எடுத்துரைத்து வந்தமை காரணமாக, 'நாயர்' என்றும் பொருள்பட, மக்கள் இவரை ஓளவையார் என வழங்கியிருந்தும் வேண்டும். இவர் பாணர் மரபைச் சேர்ந்தவர்; 'பாணர்' என்பவர் இதை வானம். பாணர் மரபைச் சேர்ந்த பாட்டில் வல்ல ஆடவர் 'பாணர்' என்றும், பாட்டில் வல்ல பெண்டிர் 'பாடினியர்' என்றும், ஆடலும் பாடலும் வல்ல பெண்டிர் 'விறலியர்' என்றும் வழங்கப்பட்டனர். இம்மரபைச் சேர்ந்த ஓளவையார் தம் வாழ்க்கையின் பெரும்பகுதியைக் கொண்டு காட்டைச் சேர்ந்த தகடுகில் அநியயன் நெடுயன் அஞ்சியோடு கழித்தார். இவர் மிகச் சிறந்த புலவராதலின், முடிபுடை முடிவந்தராலும் பாராட்டப்பட்டார்.

3. ஓளவையார் ஒரு மூலம் பாண்டியன் அமைச்சர் சேன்றியோடு, அவைப் புலவர் களைவரும் முக்களிட்டதன்

தம எதிரிய வரசகண்டார். ஓளவையாரக் கண்ட அப்புலவர் களிள முகங்கள் பிமலும் வாட்டமடைந்தன. இதைக்கண்ட ஓளவையார், அயர்களுடைய முகவாட்டத்துக்குக் காரணம் யாதெனக் கேட்டார். புலவர்கள், "நாளை மாலைக்குள் நான்கு கோழிக் களிகள் பாடி வானைண்டுமென்பது பாண்டியரின் கட்டளை. மலித முயற்சியால் ஆகாத இச்செயலை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவதெனப்பதறியாத காலகன். வந்தத்தாமல் என் செல்வோமீ பாண்டியரின் கட்டளையை நிறைவேற்றாமலிருப்பது புலவர் உயரின் பெருமைக்கு இழக்கு அன்றோ? அதனை எண்ணியவருக்குவிடிலும்," என்று கூறினார்கள்.

4. இதைக்கேட்ட ஓளவையார், "புலவர் பெருமக்களே, சிலரன் வருத்தாதீர்கள்; நாளை நான் பாண்டியரின் அளவையில் அதனை நிறைவித்தறிவிக்கின்றேன். சீவிர் அச்சமொழிந்து மெழிச்சிபுடன் செல்லுங்கள்," என்று கூறி அகன்றார்.

5. புலவர் அகியவரும், ஓளவையார் கூறியதை நம்ப மாட்டாமல், 'நாளை அச்சவையில் என்ன நிகழுமோ!' என்னும் அச்சம் கொண்டவராய்த் தத்தம் இல்லம் எகிரர்.

6. மறுநாள் அவை கூடியதும், பாண்டியன் புலவர்களை விமரிசுதக கவிதைகையிப்பற்றிக் கேட்டான். அவ்வமயம் அவையிலிருந்து ஓளவைப் பெருமாட்டியார் மன்னனை கோக்கி, "நீவந்திரே. இதோ புலவர்கள் சார்பில் நான் பாடுகின்றேன் : கேளும்," என்று கூறி.

"மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற் சென்று
மதியாமை கோடி பெறும்.

"உணர்ச்சிகள் தீர்சென்று உபசரியார் தம்மளையில்
உன்னுமை கோடி பெறும்.

"கோடி கொடுத்தும் குடிப்பிறத்தார் தம்மோடு
கடுதல் கோடி பெறும்.

"கோடானு கோடி கொடுப்பினும் தன்னுடைதரக்
கோடமை கோடி பெறும்."

என்று பாடி முடித்தார். இந்த நான்கு கோடிக் கவிதைகள்

கூட்ட புலவர்கள், மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடைத்து, ஔவையாரைப் பாராட்டினார்கள். பாண்டியன் ஔவையாரின் திறமனறித்து பெருவியம்புகொண்டு, அவரை கன்கு பிபகரிப்பரிசில்கள் அளித்து மகிழ்வித்தான்.

7. ஔவையார் ஒரு சமயம் சொழ மன்னனைக் காணச் சென்றிருந்த போது, இவருடைய ஆற்றல் அறிவாக புலவர் ஒருவர், "அம்மையீர், வஞ்சுவர் 1330 குமரப்பக்களில் அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றினையும் விளக்கிவிட்டார். இத்தகைய ஆற்றல் பெருப்பவரைச் செல்விவர் எனப் பாராட்டப்பெறும் உமக்கு உண்டோ?" என்று கேட்டார். அப்புலவருடைய உள்ளக்கருத்தினை உணர்ந்த ஔவையார், "வஞ்சுவனார் வெளிப்படையாகக் கூறுது விட்ட வீடு பேற்றினையுர வெளிப்படையாக விளக்கி, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு ஆகிய நான்கினையும் ஒரே கவிதையில் அமைத்துப் பாடலாகிப் புலவரே, அகத்து உய்யாகல் ஆகாதோ? அவ்வளமாயின, கேளும்; பாடுகின்றேன்," என்று கூறி,

"சதல் அறம்; தீவினைவிட் டட்டல்பொருள்; எஞ்ஞான்றும்
காத வீருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே இன்பம்; பரனைநனைத் திம்புன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு."

என்றும் செய்யுளைப் பாடினார், புலவர் வெட்டி, ஔவையாரை வணக்கிப் போற்றினர்.

8. ஔவையார் ஒரு சமயம் பாண்டிய மன்னன்சென்ற குறுவில மன்னன் ஒருவனுடைய திருமணத்துக்குச் செலுதர். திருமணம் முடிந்த பின்னர் விருத்து நடத்தது. திருமணம் அண்ப் பெருக்கட்டம்என்றிருந்தபடியால், விருந்துமண்டபத்திற்குள் புக இயலாதபடி நெருக்கம் மிகுத்திருந்தது. விவாவில் விருத்தருக்கிவிட்டதே திருப்ப விழும்பை ஔவையார், விருத்து மண்டபத்திற்கு முயன்ற போது, கூட்டத்தினரால் நெருங்குண்டு, தளர்ந்து, வருத்தி, ஓரிடத்தில் அடங்கு விட்டார்.

9. கூட்டத்தினர் ஓளவு கலைத்துசென்ற பிறகு ஓளவையார் பேசாமல் ஓரீடத்தில் அமர்ந்திருக்கக் கண்ட ஒருவர், "நீவிச் சொறுண்டரோ?" என்று கேட்ட போது,

"வண்டமிறைத் தேர்த்த வழுதி திருமணத்து
உண்ட பெருக்கம் உரைக்கக்கேள் :—அண்டி
தெருக்குண்டேன் ; தள்ளுண்டேன் ; நீன்பசியினாலே
கருக்குண்டேன் ; கோறுண்டி லேன்."

என்னும் செய்யுளைக் கூறி, தாம் கூட்டத்தில் நெருக்குண்டு பட்ட துன்பத்தையும் பறித்துக்கிடந்ததையும் ஓளவையார் நயம்பட எடுத்துக் காட்டினார்.

10. ஓளவையார் அநியமான் என்பவனுக்காகத் தோண்டியான் என்பவரிடம் தூது சென்ற வரலாறும், காரி என்னும் வள்ளலிடம் அநியமானின் ஆற்றலை விரித்துரைத்த வரலாறும், இன்ன பிறவும் சங்கச் செய்யுட்களிற் காணக்கிடத்தல் போலவே, ஓளவையாரைப்பற்றி வழங்கும் செவிவழிச் செய்திகள் மிகப் பலவாம். அவற்றை நீங்கள் மேல் வகுப்புக்களிற் படித்தறியலாம்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :—

1. பழங்காலப் புலவர்களின் வாழ்க்கை கிழந்தெனக் காம் அறிவதென்னம்?
2. 'தூண்டையர்' என்னும் பெருங்குக் கதையை யாது?
3. ஓளவையாரின் குடிப்பெருமை குறித்த காம் அறிவது யாது?
4. தூண்டையர் புலவர்களின் வாட்டத்தை எவ்வாறு தீர்த்தார்?
5. தூண்டையர் பாடிய 'காந்து கோடிச் சுவின்' எவை?
6. தூண்டையர் அறம், பொருள், இன்பம், விதி ஆகிய கான்களை யும் அமைத்துப் பாடிய ஒரே பாட்டு எது?
7. திருமண விருகை குறித்த தூண்டையர் தம் கிணைமையை எவ் வனம் விளக்கினார்?

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக:—

தங்க, பெருமை, அச்சம், அறம், வெளிப்படா, குறுகிலம்

III. வரக்கியங்களில் அமைக்க:—

குறைபாடு, விரலி, செவியறிச்செய்தி, கனவு பயப்பண, கொஞ்சம், முகவாட்டம்

IV. அகநாதி பார்த்துப் பொருள் எழுதுக:—

சான்று, சிகழ்ச்சி, விரலி, செவியறிச்செய்தி, பாணர், விதவியர், முற்றம், கோடானம், எஞ்ஞான்றும், வீடு, வழுதி

3. பல்லவர் காலத்து ஓவியங்கள்

1. ஓவியம், சிற்பம், இசை, நடனம் ஆகிய நுண்கலைகளே ஒரு நாட்டின் நாகரிகத்தை நிர்ணயிக்கும் அளவுகோல்களாம். இக்கலைகளிற் பண்டு முதல நிறப்புற்று விளங்கிய நாடுகள் சிலவே. அவற்றுள் நமது நாடும் ஒன்று. இந்தியா நெடுங் காலமாகவே நுண்கலைகளில் தலைசிறந்த நாடு என்பதற்கு நமது நாட்டின் பல பாக்கங்களிலும் காணக் கிடக்கும் பண்டைய ஓவியங்களும், சிற்பங்களும், புதை பொருள் ஆராய்ச்சிப் பொருள்களும் சான்று பகர்வின்றன. இவற்றுள் இன்றளவும் காண்பவர் மனத்தைக் கவரும் வண்ணம் தோற்றமணிக்கும் சித்தன்ன வாசல் ஓவியங்களைப்பற்றிக் கவனிப்போம் :

2. 'சித்தன்னவாசல்' என்றும் இடம் புதுக்கோட்டையில் உள்ளது. இதுசிராப்பள்ளிக்குத் தெற்கே ஏறத்தாழ இருபது கல் தொலைவில், சாத்தாபலைப் புனையண்டி கிணையத் தின் அருகில் இரிது அமைந்திருக்கிறது. இங்குள்ள குடைவரைக் கோவில், ஒரு சிறிய மடையிது. ஓவியக்கலையின் உறையிடமாய் அமைந்துள்ளது. இக்கோவில் மிகச் சாதாரண முறையில்

முன் மண்டபமும் அதன் பின்னே சதுர வடிவில் உள்ள ஓர் உள்ளறையும் கொண்டதாய் மலையில் குடையப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள் முன் மண்டபத்தின் தூண்களும், கூரையுமே ஓவியங்களுக்கு உறைவிடமாய் விளங்குகின்றன.

3. முன் மண்டபத்தில் கூரை முழுவதையும் ஒரே ஓவியம் அணி செய்கின்றது. அழகு பெற அமைக்கப்பெற்ற ஒரு கமல வாலியின் தோற்றத்தை உடையது அது. அவ்வாலியின் கமல மலர்களும் இலைகளும் காணப்படுகின்றன. மலர்கட்டும் இலைகட்டும் இடையில் யானைகளும் எருமைகளும் அன்னங்களும் மீன்களும் காட்சி அளிக்கின்றன. ஒரு புறம் சமணர் இருவர் கமல மலர்களைக் கைகளில் வைத்திருப்பது போலத் தீட்டப்பட்டுள்ளது. மற்றொரு சமணர், வலக்கையால் மலர்பறிப்பது போலவும் இடக்கையில் மலர்க்குடை வைத்திருப்பது போலவும் ஓர் உருவம் வரையப்பட்டிருக்கிறது. ஓவியத்திற் காணப்படும் குளத்து நீரும், அங்கீரில் உள்ள கமல மலர்களும் இலைகளும் இயற்கையாய் உள்ள தாமரைக்குளம் போலவே காணப்படுவது அந்த ஓவியங்களின் சிறப்பைவிளக்குவதாயிருக்கிறது.

4. அந்த மண்டபத்தின் முன்புறத்தைத் தாங்கும் சாங்கு தூண்களுள் பின் புறம் உள்ள இரண்டும் பாதி அளவே தூணுய்த் தெரிகின்றன; மற்ற பாதிசன் பாதையுடன் ஒட்டியிருக்கின்றன. கடுவில் தவித்து நிற்கும் இரண்டு தூண்களிலும் அழகு மிகுந்த கடன் மாதர் இருவருடைய உருவங்கள் வரையப்பட்டுள்ளன. இவ்விரண்டு ஓவியங்களும் உயிருள்ள பெண்டிர் கடன்மாடுவதைப்போலவே காட்சி அளிக்கின்றன. இவ்விரண்டு ஓவியங்களுள் இடப்புறத் தூணிமீதுள்ள ஓவியம், சிறிது பழுதுபட்டிருக்கிறது; வலப்புறத் தூணின் மீதுள்ள ஓவியம், பழுதுபடாமல், முழுதும் நல்ல நிலையில் காணப்படுகிறது. வலப்புறத் தூணின் உட்புறத்தில் அரசன் ஒருவனது தீயும், அவன் கோப்பெருந்தேவியைத் தீயும் வரையப்பட்டிருக்கின்றன.

5. இந்த ஓவியங்கள் பல்வவ் காலத்தவை என்றே கருதப்படுகின்றன. பல்வவ் மரபின் செ. பி. 300 முதல் 900

வரை தமிழ் நாட்டின் பெரும்பகுதியை ஆண்டு வந்தனர். அவர்களே முதன்முதலாகத் தமிழகத்தில் கற்கோவில்களைக் கட்டினார்கள். குன்றுகள் பாறைகளைக் குடைத்தும், கற்பாறைகளை உடைத்து ஒன்றன்மீதொன்றாக அடுக்கியும் கோவில்களை அமைத்தார்கள்; சுற்களிலும் பெரும்பாறைகளிலும் புராணப் பாடிவங்களைச் செதுக்கினார்கள்; அழகிய ஓவியங்களை அக் கோவில்களில் தீட்டுவித்தார்கள்; அவர்களால் வரைவிக்கப்பட்ட ஓவியங்களின் அழிந்து போன அடையாளங்கள் பல கோவில்களில் காணப்படுகின்றனவென்றும், சித்தன்னவாசல் குடைவரைக் கோவில் ஓவியங்கள், பல்லவர்களின் ஓவியச் சிறப்புகள் விளக்க இன்றும் அழியாச் சான்றுயமைந்துள்ளன.

6. சித்தன்ன வாசல் குடைவரைக் கோவில் ஓவியங்களிலிருந்து டி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரை பொதுவாகத் தமிழகப் பெண்மணிகள் அணிந்த அணி வகைகளையும், சிறப்பாக விறலியர் அணிந்த அணி வகைகளையும், கூத்தல் அலங்காரங்களையும், மேலாடை அணியும் முறையினையும், அக்கால நடனக்கலைவிரங்களையும், ஓவியக்கலை இயற்றும் கை வன்மையையும், என்றுமறியா உரத்துடன் கூடிய சிறங்கூட்டும் திறமையையும் நாம் நன்கறிய முடிகின்றது.

7. இந்த ஓவியங்களுள் வலப்புறத் தூணின்மீது காணப்படும் நாட்டியப் பெண்ணின் ஓவியம், சிறப்பித்துக் கூறத்தகுவதாகும். இதில் நாட்டியப் பெண்ணின் முடி அலங்காரம் மிகச் சிறந்து காணப்படுகிறது. கூத்தல், கடுவிலே வடு எடுக்கப்பட்டு, உச்சியில் முடியப்பட்டுள்ளது. கூத்தல் முடிப்பில் சில வகை அணிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பல நிற மலர்க்கொத்துக்கள், கொழுந்து இலைகள், கமல இதழ்கள் முதலியவை செருகப்பட்டு, அக்கூத்தல் ஒப்பனை செய்யப்பட்டிருப்பது கண் கொள்ளாக் காட்சியாய் இருக்கிறது. காடில் அணிந்துள்ள காதணிகள், குண்டலங்களைப் போன்றிராமல், வளைவங்களில் கூர் வைத்திழைக்கப்பட்டது போலத் தோற்றமளிக்கின்றன. கழுத்தில் பல வகையான நகைகள் காணப்படுகின்றன. அக்கழுத்தணிகள் சிறந்த வேலைப்பாட்டுடன் அழகு

பெற்றிருக்கின்றன. கைகளில் வளைகளும் கடகங்களும், வலக் கையின் கட்டை விரலிலும் சுண்டு விரலிலும் மோதிரங்களும் காணப்படுகின்றன. கைக் கடகங்கள் மிக அழகான வேலைப் பாடுடையவைகளாய் மிளிர்கின்றன.

8. இரங்காட்டியப் பெண் ஓவியம் இரண்டு மேலாடைகளுடன் கூடியதாய் விளங்குகிறது. ஒரு மேலாடை, இடையில் மேலாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது; மற்றொன்று, தோளின் சுற்றிப் பின் புறமாக விடப்பட்டிருக்கிறது. உடுதலும் ஆஸ்டியில் ஏற்படும் சுருக்கங்களும், பெண்கள் மேலாடையைப் பல மடிப்புக்களாக வைத்துக் கட்டுவதால் ஏற்படும் மடிப்புக்களும், மிகத் தெளிவாகவும் இயற்கையாகவும் தீட்டப்பட்டிருத்தல், ஓவியத்தின் எழிலைப் பெருக்குவதுடன், அக்கால ஓவியர்களின் கைத்திறனையும் மெய்ப்பிக்க வல்லதாயிருக்கிறது.

9. இடப்புறத் தூணில் காணப்படும் நடனப் பெண்ணின் ஓவியம் சிறிது பழுதுற்றிருந்த போதிலும், வலப்புறத் தூணிலிருப்பதைவிட வனப்புடையதாய்க் காணப்படுகிறது. இதற்காணப்படும் பெண்ணோவியத்தின் கூந்தல் ஒப்பின், முன்னையதைக்காட்டிலும் சிறிது வேறுபாடுடையதாயிருக்கிறது. அணி வகைகள் மட்டும் ஒரே வகையாய் இருக்கின்றன.

10. வலப்புறத் தூணின் உப்புறத்தில் காணப்படும் அரசன் அரசி ஓவியங்களின் காணப்படும் அணி வகைகள் நடனப் பெண்களின் அணிகளின்விந்து வேறுபாடுடையவைகளாயிருக்கின்றன. அரசனது கழுத்தில் மணி மாலைகளும், காதுகளில் குண்டலங்களும், தலையில் இரத்தினக் கற்கள் பதித்த முடியும் காணப்படுகின்றன. அரச மாதேவியின் முகத்தில் பெருந்தன்னமையும் பெருமீதத் தோற்றமும் விளிகின்றன. இந்த அரசன் மாமல்லபுரத்தைத் துறையாகப் பட்டினமாகவும் சுளுபுரத்தைத் தலைநகரமாகவும் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த மகேந்திரவர்மனுடைய காலமாய் இருப்பதால், சித்தன்னவாசல் குடைவரைக் கோயில் அமைத்தவர் இவ்வரசனேயாதல் வேண்டுமென்றும், சி. பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இவன் வாழ்ந்தவனாதலால், அக்காலத்தி-

லேயே இக்கோவில் அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்றும் அறிஞர் கருதுகின்றனர்.

11. பொதுவாக, சித்தன்னவாசல் குடைவரைக் கோவிலிற்காணப்படும் பெண்ணோலியங்களில் மூக்கணி காணப்படவில்லை. அரசமாதேவி ஓவியத்திலும் மூக்கணி இல்லை. எனவே, பல்லவர் காலத்துப் பெண்மணிகள் மூக்கணி அணிவதை அறியார் என்றும், அக்காலத்தில் பெண்கள் மூக்கணி அணிதல் வழக்கத்தில் இல்லையென்றும் கருதலாம்.

12. பொதுவாக இக்கோவில் ஓவியங்கள் அனைத்தும் கற்பாறைகளிட்டு வரையப்பட்டு, ஆயிரம் ஆண்டுகட்கு மேலாகியும், அவை இன்றளவும் வனப்பழியாதிருப்பதொன்றே தமிழ் நாட்டவரின் ஓவியக்கலைக் கை வன்மையை விளக்கப் போதிய சான்றாகும். கப்புலனுக்கெட்டும் பொருள் களையும், கவிதைகளில் பொதிந்துள்ள உணர்வுக்கெட்டும் பொருள்களையும், கண்ணையும் கருத்தையும் ஒருங்கே சர்க்க வல்ல அரிய ஓவியங்களாகத் தீட்டும் ஓவியக்கலையில் இத்துணைச் சிறப்படைந்திருந்த கம் நாட்டு நாகரிகமும் தனிப் பண்பும் மீண்டும் கம்பிடையே ஏற்படுமாறு காம் தொண்டாற்றுவோமாக.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. 'சாத்திரக் கோவில்கள்' என்பதற்குச் சான்றாகக் கைவ?
2. பண்டை சாத்திரக் கோவில்கள் எவை?
3. 'சித்தன்னவாசல்' என்பது பற்றி நீ யாத அறிவாய்?
4. முன் மண்டபக் கூடத்தில் உள்ள ஓவியம் காணப்படுகிறதா?
5. தூண்களில் உள்ள ஓவியங்கள் யாவை?
6. இந்த ஓவியங்கள் எவர் ஆட்சிக் காலத்தவை?
7. சித்தன்னவாசல் கோவில் அமைத்தவர் யார்? எக் காலத்தின்?
8. இந்த ஓவியங்களிலின்ற எரம் அறிபவ்வ யாவை?

9. தமிழ் நாட்டின் சிறப்பை இந்த ஓவியங்கள் எவ்வாறு விளக்குகின்றன?
10. எம் சட்டம் பாது?

II. எதிர்ப்பதங்கள் எழுதுக:—

சாகஸிகம், அழகு, அழியா, நெளியாக, இயற்கையாக, வேறுபாடு, பெருந்தன்மை, அறிஞர்கள், வன்மை

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க:—

பண்பட்ட, செங்கல்மரையே, அண்கலை, அகழ்ந்தெடுத்தல், மனநிறைவு கவரும், பழையபட்டு, ஒன்றன்மீதொன்றாக, ஒவியப்பண்பு, அழியாச்சான்று, வகையன்மை, என்னமழியா உயிர், அன் சென்னாக் காட்சி, செம்பெரிக்க வல்லது, வேறுபாடுடையது, கட்டிலன், வணப் பழியாதிருத்தல், எண்ணையும் கருத்தையும் அடக்கும், நனிப் பண்பு

IV. அகாநியைப் பார்த்துப் பேசுதி எழுதுக:—

அண்கலை, அகழ்ந்தல், சான்று, அணி, துல்லவாதி, கோப்பெருந் தேவி, உயிர், அப்பனை, மிளிர்ந்தல், மழித், வணப்பு, பெருமிதம், கட்டிலன், அகர்

4. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும்

1. கடைச் சங்க நூல்களெனப் போற்றப்படுபவை பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினென்கீழ்க்கணக்கு எனப்படும் ரூபத்தாறு நூல்களேயாகும். கடைச்சங்ககாலத்தை அடுத்துத் தோன்றிய ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் தலையாயவை ; தொடர்புடையவை ; ஒரே காலத்து. ஓரவைப் புலவர் பெருமக்கள் இருவரால் இயற்றப்பட்டவை ; ஒரே வரலாற்றின் பகுதிகளை விவரிப்பவை. இவற்றுள் சிலப்பதிகாரத்தால் விவரிக்கப்படும் வரலாற்றின் பிற்பகுதியே மணிமேகலால் விவரிக்கப்படுகிறது.

2. சிலப்பதிகாரம் மூன்று பெரும்பிரிவுகளாகவும் முப்பது சிறு பிரிவுகளாகவும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெரும்பிரிவு காண்டம் எனவும், சிறு பிரிவு காதை எனவும் வழங்கப்படுகின்றன. பெரும்பிரிவுகள் முறையே, புகார் காண்டம், மதுரைக் காண்டம், வஞ்சிக் காண்டம் என்பன. 'புகார்' என்பது, சோழ நாட்டுத் தலைநகர் ; 'மதுரை' என்பது, பாண்டி நாட்டுத் தலைநகர் ; 'வஞ்சி' என்பது, சோழாட்டுத் தலைநகர். சிலப்பதிகாரக் கதைத் தலைவியாகிய கண்ணகி, புகாரிற்றிறந்து வளர்த்தவள். அவள் தன் கணவனுடைய கோவலனுடன் மதுரையை அடைவும் வரை நடந்த சிகழ்ச்சிகளைப் புகார் காண்டம் விளக்குகின்றது. கண்ணகி மதுரையை அடைந்ததுமுதல் அதை அறித்துவிட்டுச் சோழாடு நோக்கிப் புறப்பட்ட வரை சிகழ்ந்த சிகழ்ச்சிகளை மதுரைக் காண்டம் அறிவிக்கின்றது. அவள் சோழாட்டை அடைந்து வேங்கைமா நீழையில் சின்றுது முதல் பத்தினி வீழாலைபுள்ளிட்ட சிகழ்ச்சிகளை விளக்குவது வஞ்சிக்காண்டம்.

3. புகார் காண்டம் பத்துக் காதைகளாகவும், மதுரைக் காண்டம் பன்விரண்டு காதைகளாகவும், வஞ்சிக் காண்டம் எட்டுக் காதைகளாகவும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புகார் காண்டத்தின் இறுதியில் சோழமன்னன் பெருமைபும், மதுரைக் காண்டத்தின் இறுதியில் பாண்டியன் சிறப்பும், வஞ்சிக் காண்டத்தின் இறுதியில் சேரன் புகழும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

4. சிலப்பதிகாரம், இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூவகைத் தமிழையும், ஒன்பான் கவைகளையும் கொண்ட அரிய நூல். இதனாலும், இந்நூலிற் கூறப்படும் கண்ணகி வரலாறு படிப்பவர்க்கு இன்பம் பயக்கத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளமையாலும் இதனை 'நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரம்' என்று வியந்து கூறுகின்றார் கவிஞர் பாரதியார்.

5. சிலப்பதிகார வரலாறு: கண்ணகியும் கோவலனும் மனைவியும் கணவனுமாவர்; இருவரும் சேரமுதாட்டைச் சேர்க்குவர். இருவரும் தனியே மனையறம் நடத்தி வருங்கால், அரங்க மேடையில் நடனத்தை அரங்கேற்றம் செய்த மாதவியின்பால் காதல் கொண்ட கோவலன், கண்ணகியை விட்டுப்பிரிகது. மாதவியின் இல்லம் அடைகிறான். அவன் அங்கு நெடுங்காலம் மாதவியுடன் வாழ்கிறான்; தங்களுக்கும் பிறந்த பெண் குழந்தைக்கு மணிமேகலை எனப் பெயரிடுகின்றான்; பின்னர் ஒருநாள் இந்திர விழாவில் மாதவியுடன் பிணக்குக் கொள்கின்றான்; அவளை விட்டுப் பிரிகின்றான்; கண்ணகியை அடைகின்றான்; தன் வறுமையைக் களையப் பொருளிட்ட, கண்ணகியின் காற் சிலம்பை விற்று முதற்பொருள் திரட்ட எண்ணிக் கண்ணகியை அழைத்துக்கொண்டு மதுரையை அடைகின்றான்; மதுரையில் பொற்கொல்லன் குதினுல் கள்வன் எனக்கருதப்பட்டு, அரசன் ஆணைப்படி கொல்லப்படுகின்றான். இச்செய்தியறிந்த கண்ணகி அரசனை தேவிறகண்டு, அரசன் தீதியில் தவறியதைச் சான்றாடன் மெய்ப்பிக்க, தான் தீதிதவறியதை அறிந்த பாண்டியன் உயிர்விடுகிறான்; கணவன் உயிர் தீத்ததறிந்த கோப்பெருந்தேவியும் உடன் உயிர் விடுகிறான். பின்னர்க் கண்ணகி மதுரையை விரியுண்ணச் செய்து, சேரகாடு புருத்த, ஒரு மலைமீது கதி வேங்கை மா தீழ்வில் சிறைபோது, வானத்திலேருத்து அவரு விமானம் ஒன்று வருகிறது. அதில் கோவலன் வீற்றிருக்கிறான். அவனுடன் கண்ணகி வீண் ஐயலகம் செல்கிறான்.

6. இந்த வரலாற்றைக் குன்றக் குறவர் சேரமன்னனிடம் கூறினர். சேரன், கண்ணகிக்குக் கோவில் எடுக்க விழைந்தான். பத்தினிக்குப் பட்டமம் சனமக்க, இமயத்திலேருத்து கங்கொணர

முடிவு செய்யப்பட்டது. தமிழர்கள் விரத்தைப் பழித்துரைத்த கனக, விசயங்களை வென்று, அவர்கள் தலைநீது கவ்வைவத்துக் கொணர்ந்து, பத்தினிக்குப் பாடிவம் சமைக்கப்பட்டது. இவ்வரலாற்றைச் சேரமன்னன் செங்குட்டுவன் தம்பியாராகிய இளங்கோவடிகள் ஒரு நூலாகப் பாடினார். சிலம்பு காரணமாக எழுந்த கதையைக் கூறும் இந்நூல் 'சிலப்பதிகாரம்' என வழங்கப் பெற்றது.

7. மணிமேகலை வரலாறு: கோவலன் இறந்த செய்தியறிந்த மாதலியும் மணிமேகலையும் பேளத்தப் பள்ளியிற் புழுந்தனர். மணிமேகலை அறவண அடிகளிடம் அறவுரை பெற்றாள். ஒரு நாள் மணிமேகலை உவவனம் சென்றிருந்த போது, உதயகுமரன் என்னும் அரசகுமாரன் அவளைப் பின் தொடர், அவனுக்கு அஞ்சி அவள் பரிக்கறையிற் புழுந்தாள்; பின்னர் இரவைச் சக்கரவரணக் கோட்டத்திற்கழித்து, மணிமேகலை தெய்வத்தின் உதவியால் மணிபல்லவத் தீவு சென்றாள்; அங்கு 'அழக சுரபி' என்னும் எடுத்தவெடுக்கக் குறையாத அன்னப் பாத்திரம் பெற்று, காஞ்சி, புகார் நகரங்களில் வறிஞர் பரிப்பிணியைப் போக்கி, பத்தினிக்கோட்டம் சென்று, பத்தினியை வணங்கி, ஆரி பெற்றாள்; பல சமயவாதிகளைக் கண்டு, அவரவர் சமய உண்மைகளை அறிந்து, இறுதியில் தவம் கிடந்து துறக்கம் அடைந்தாள்.

8. மணிமேகலையின் இந்த வரலாற்றை விரித்துரைப்பதே மணிமேகலை என்னும் அரிய காவியம், இந்நூல் மூப்பது காதைகளைக் கொண்டது. இதனைச் சேரன் செங்குட்டுவனுடைய அடைப்புலவராகிய சீத்தலைச் சாத்தனார் என்பார் இயற்றினார். சீத்தலைச் சாத்தனார், கோவல கண்ணகியர் வரலாற்றைக் காவியமாகப் பாடுமாறு இளங்கோவடிகளை வேண்ட, இளங்கோவடிகள், மணிமேகலை வரலாற்றைக் காவியமாகப் பாடச் சீத்தலைச் சாத்தனார் இவ்வரலாறின், தாம் கோவல கண்ணகியர் வரலாற்றைப் பாடுவதாகக் கூறினார். அவ்வாறே இந் பெரும்புலவர்களும் இவ்விரண்டு வரலாறுகளையும் காவியங்களாகப் பாடினார்கள். வஞ்சிமாதகரத்தின் சேரமன்னன் பேர-

வையில், தமிழ்ப் பெரும்புலவர் கூடினர். அப்புலவர் கூட்டத்திற்குச் சேத்தலைச் சாத்தனார் தலைமை தாங்கினார். அக்கூட்டத்தில், இளங்கோவடிகள் தாம் பாடிய கோவல கண்ணகியர் வரலாறுகிய சிலப்பதிகாரம் என்னும் அரிய நூலைப் படித்து, ஆங்காங்குப் பொருள் விளக்கி, அரங்கேற்றம் செய்தார். அந்நூலின் சொல்வளம், பொருள் வளங்களைக் கண்ட புலவர்கள் பெருமகிழ்வெய்திப் பாராட்டினார்கள். மறுநாளும் அப்புலவர் பேரவை கூடியது, இரண்டாம்நாள் கூட்டத்திற்கு இளங்கோவடிகள் தலைமை தாங்கினார். அக்கூட்டத்தில் சேத்தலைச் சாத்தனார் தாம் பாடிய மணிமேகலை என்னும் அரிய நூலைப் படித்துப் பொருள் விளக்கம் செய்து, அரங்கேற்றினார். புலவர்கள் அந்நூலையும் பெரிதும் பாராட்டி மகிழ்ந்தார்கள். சேரமன்னன் செங்குட்டுவன், இரு நூல்களையும் மிகச் சிறப்பித்துப் பேசினான்.

9. சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும் அன்று மூதல 'இவ்வை நூல்கள்' என்று வழங்கப்பட்டன. இவ்விரு பெரு நூல்களும் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவை ஆகும். இவ்விருண்டும் அப்பழங்காலத்து நம் தமிழ் நாட்டின் சிறப்பைத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. இவ்விரு நூல்களும் அழகிய தமிழ் கடையில் அமைந்து, படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாத சுவை பயப்பவைகளாயுள்ளன. மேல் வகுப்புக்களுக்குச் சென்ற பின், இத் நூல்களை சீங்கள் படித்து மகிழ்வாம்.

பயிற்சி :

I. வினா எழுதுக:—

1. 'சங்கநூல்கள்' என்பவை எவை? அவை எத்தனை?
2. இவ் பெருஞ்சாப்பேய்களின் காலம் எது?
3. சிலப்பதிகாரம் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டுள்ளது? அதனுடைய வகை?
4. சிலப்பதிகாரத்தில் இவ்வொரு பாண்டத்திலும் கூறப்படும் கதைகளின் எண்ம?

5. தாவிகர் ஜேம்ஸ் குக்

1. உலகத்திலுள்ள ஐந்து கண்டங்களுள் ஒன்றாகிய ஆஸ்திரேலியா, மாபெருந்தீவு என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். பரிபிக்கு மாக்கடலில் நீயூஜிலாந்து தீவு எண்ணற்ற மற்றும் பல தீவுக் கூட்டங்களும் இருக்கின்றன என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள்.

2. இவை எக்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன? இவற்றைக் கண்டு பிடித்தவர் யார்? ஆஸ்திரேலியா ஒரு தீவு போன்ற அமைப்புடையதென்பதையும், நீயூஜிலாந்து ஒரு தீவுதான் என்பதையும் இன்று காம் எவ்வாறு அறிய முடிகிறது?

3. 1770-ஆம் ஆண்டுவரை பரிபிக்கு மாக்கடலில் உள்ள பல தீவுகளை உலக மக்கள் அறியவில்லை; ஆஸ்திரேலியா, நீயூஜிலாந்து முதலியவை தனித்தனி தீவுகளே என்பதையும் அறியவில்லை; ஆஸ்திரேலியாவின் தென்பகுதி ஒரே கடல் மயம் என்பதையும் அறியவில்லை.

4. ஆஸ்திரேலியா, நீயூஜிலாந்து உட்பட அதனைகடலிலுரு பெரிய சிலப்பரப்பு இருப்பதாக மேலூட்டு மக்கள் அக்காலத்தில் எண்ணியிருந்தார்கள். இந்த ஐயத்தினைப் போக்கிக்

கொள்ள ஐரோப்பியர் பலர் முயன்றனரெனினும், அரிதின் முயன்று வெற்றி கண்டவர் ஆங்கில நாட்டினரேயாவர்.

ஈ. இங்கிலாந்தில் இராயல் கழகம் என்னும் பெயருடன் அறிஞர் கழகம் ஒன்று அக்காலத்தில் இருந்தது. அக்கழகம் உலகப் புதுமைகள், விஞ்ஞானப் புதுமைகள், வானநூல் ஆராய்ச்சி, புதிய இடங்கள் காணுதல் முதலிய துறைகளில் ஈடுபட்டுப் பல அரிய செய்திகளை உலகுக்குணர்த்தி வந்தது. அக்கழகம், தென்கடலில் பெரிய நிலப்பரப்பு இருக்கிறதென்று மேலாட்டினரிடைப் பரவியிருந்த செய்தியின் உண்மையை நேரிற்சென்று கண்டுவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்தது. அதனுடன் டி. பி. 1769-ஆம் ஆண்டு, ஐயன் திங்கள், 3-ஆம் நாள், நிலத்திற்கும் கதிரவனுக்கும் இடையில் வானத்தில் வெள்ளிக்கோள் ஊர்ந்து செல்லும் என்பதை வானநூலிற் புலமை சான்றிருந்த இராயல் கழகத்தினர் அறிந்திருந்தனர்; வெள்ளிக்கோள் கதிரவனையும் நிலத்தையும் கடந்து செல்லும் நேரத்தைக் கணக்கிடுதலால், வானநூல் ஆராய்ச்சிக்கு அது பெருந்துணை புரியும் என்றும், கதிரவனுக்கும் நிலத்துக்கும் இடையிலுள்ள தொல்புலவ அதன் மூலம் கணக்கிட்டுவிட முடியும் என்றும் கருதினர்; அதை இங்கிலாந்திலிருந்து காண, மேகங்கள் சூழ்ந்த தெளிவற்ற வானம் இடந்தாராதாகையால், பசிபிக்கு மாக்கடலில் உள்ள ஏதாவது ஓர் இடத்திலிருந்து, அங்குக் காணப்படும் மேகங்களற்ற தெளிவான வானத்தில் காணும்படி எவரையாவது அங்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர். அவர்கள் கருத்தை இங்கிலாந்து அரசாங்கமும் ஆதரித்தது.

ஈ. நீண்ட கடற்பயணம்செய்து, பசிபிக்கு மாக்கடலில் உள்ள ஏதேனும் ஒரு தீவில் தங்கி வெள்ளியின் போக்கைக் காணவும், தென்பசிபிக்குமாக்கடலில் நிலப்பரப்பு இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து காணவும் தக்கார் ஒருவரை இராயல் கழகத்தினர் தேடி, இறுதியில், இப்பணியாற்றவல்லவர் தாவிக் ஸ்டீவ்ஸன் ரூக் என்ற கடற்படை அறிஞரே என்று முடிவு செய்தனர். அக்கடற்படை அறிஞரும் அதற்கிணங்கினர்.

7. நாவிகர் ஜேம்ஸ் குக், 1728-ஆம் ஆண்டு, நவம்பர்த் திங்களில் யார்க்ஷயரைச் சேர்ந்த மார்ட்டன் என்னும் ஊரில் ஏழைக்குடி ஒன்றிற்பிறந்தார்; வறுமையினால், இளமையிலேயே படிக்கவாய்ப்பற்றுத் தொழிலில் ஈடுபட்டார்; கப்பல் தொழில் செய்துகொண்டே இலக்கியம், கணிதம், வானக்கலை, கடல் அறிவு முதலியவற்றைப் பிழையறப் பயின்றார்; அரசர் கடற்படையில் படிப்படியாக உயர்பதவியடைந்து, பலர் பாராட்டுக்கு உரியவரானார்; பதின்மூன்று வயதுவரை தந்தையாருக்கு உதவியாய் உழவுத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்து, அதன்பின் நான்காண்டுகள் கிராமப்பள்ளியிற்படித்து, பதினேழாம் வயதில் பலசரக்குக் கடையில் பணியாளராய் அமர்ந்து, பத்தொன்பதாம் வயதில் கப்பல் தொழிலிற் சேர்ந்து, இருபத்தெட்டாண்டுகள் உழைத்த பின் 'காப்டன்' பதவி பெற்று, இறுதி வரை (51-ஆம் வயது வரை) கப்பல் தொழிலிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். இவர் தம் 35-ஆம் வயதில் பாட்ஸ் என்னும் பெண்மணியை மணந்து, ஆறு குழந்தைகளுக்குத் தந்தையாரானார். இவர் தம்முடைய மனைவி மக்கள்மாட்டு மட்டற்ற காதல் உடையவர் எனினும், தம் கடமையை ஆற்றுவதின்றும் ஒரு நாளும் பிறழ்ந்திலர்; சொந்த நலன்களைவிடப் பொதுக்கடமையையே பெரிதெனக் கருதினார்.

8. இத்தகைய குணநலன்கள் வாய்ந்த நாவிகர் ஜேம்ஸ் குக், 1768-ஆம் ஆண்டு, ஜூலைத் திங்கள், 30-ஆம் நாள், 'எண்டவர்' என்னும் கப்பலில் 84-துணைவர்களுடன் பசிபிக்கு மாக்கடலுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று, டாஹிட்டித் தீவில் தங்கி, இராயல் கழகத்தார் விரும்பிய வான் நிகழ்ச்சியைக் கண்டு, பிழையின்றிக் குறிப்பெடுத்தார். சொசைட்டித் தீவுகளைக்கண்டு, அஃது எத்தனை தீவுகள் அடங்கிய கூட்டம் என்பதைக் கணக்கிட்டார்; நியூஜீலந்து, இரு தனித் தீவுகளே என்பதை அறிந்தார்; அது வரை எவரும் காணாதிருந்த ஆஸ்திரேலியாவின் கிழக்குக்கரை நெடுகச் சுமார் 2000 கல் தொலைவுவரை ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்தார்; நியூகினி எனப்படும் ஆஸ்திரேலியாவுடன் இணைந்திராத தனித் தீவென்பதைக் கண்டார்; தென்கடலில் பெருநிலப்பரப்புடைய கண்டம்

எதுவும் இல்லை என்பதைத் தெரிவுபடக் கண்டார் : இன்னும் பல புதிய தீவுகளையும் கண்டார் : இவையனைத்தையும் தெரிவான படங்களாக வரைந்து, ஆங்கில ஆளுகைக்கு உட்படுத்தினார்.

9. இவர் தம்முடைய முதற்பயணத்தில், மடேய்ராத் தீவு, டிவோட்டேத் தீவுகள், ரியோடி ஜனீரோ, டியரா டெல் புவேகோ வழியே தென்னமெரிக்காவைச் சுற்றிக்கொண்டு போக வேண்டியிருந்தது. இவர் சொசைட்டித் தீவுகளின் மக்கள் வாழ்க்கை முறையினை எழுதி வைத்தார் : சிபூஜீலந்து, ஆஸ்திரேலியாப் பகுதிகளில் மக்களையுண்ணும் இனத்தவரைக் கண்டார் : அவர்களை அச்சுறுத்தியும் அன்பு காட்டியும் பணிய வைத்தார் : அங்காடுகளில் பயிரிடுதல், கால்நடைகளை வளர்த்தல் முதலியவற்றைப் பயிற்றுவித்தார். அவ்வாங்காடுகளிலுள்ள தாவரங்கள், பறவைகள், விலங்குகள், தட்ப வெப்ப நிலை முதலியவற்றினைப்பற்றிக் குறிப்பெடுத்தார் : ஆங்காங்குள்ள ஆறுகள், மலைகள் முதலியவற்றைப்பற்றியும் குறிப்பெடுத்தார் : பிறகு லா்வா வழியாகத் திரும்பி, தென்னுப்பிரிச்சாவைச் சுற்றிக்கொண்டு, தம் சுய நாடு போய்ச் சேர்க்தார் : இவ்வுடயில் பலவகை இடைபூறுகளுக்கு ஆளானார். இவ்வாறாக முதற்கடற்பயணம் இரண்டு ஆண்டு, ஒன்பது நிமிசங்கள், பதினான்கு நாட்களில் முடிந்தது.

10. காவிக் ஜேம்ஸ் குக், முதற்கடற்பயணத்தில் ஆற்றியபணிகள் இராயல் சூழகத்தினருக்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்தினருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை விளைத்தன. எனினும், ஜேம்ஸ் குக் போகாத தென்கோடிக் கடலில் ஒரு பெருகிலம்பரப்பு இருக்கவேண்டும் என்பதை அவர்கள் திடமாக உட்பிணர்ச்சன்.

11. என்வேல், மீண்டும் காவிக் ஜேம்ஸ் குக் 1772-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரி திங்கள், 13-ஆம் நாள், இரண்டு கப்பல்களில் 118 பேருடன் இரண்டாம் கடற்பிரயணத்தைத் தொடங்கினார் : இம்முறை தென்னுப்பிரிச்சாவைச் சுற்றிக்கொண்டு, ரேகோ நெய்நுருவர் சேன்தூர் : தென்துருவத்தில் 70-ஆம் ரேகாமிசக் கோட்டைக் கடந்து, 27 நாட்கள் வரை சுற்றியும்

அங்குள்ள கடுக்குளிர், வெடிக்கும் பனிமலைகள், உறையும் பனிக்கடல் முதலியவற்றின் கொடுமைகளைச் சங்கீத முடியாமல், நியூஜிலாந்துக்குத் திரும்பிச் சென்று, சிறிது காலம் வரை தாம் கண்டிருந்த தீவுகளைச் சுற்றிப்பார்த்துவிட்டு, மீண்டும் தென்னுருவம் சென்றார் : முன்னைவிட இன்னும் சுற்றுத்தென புறமாகச் சென்று ஆராய்ந்து, பரந்த நிலப்பரப்பு ஒன்றும் அப்பகுதியில் இல்லை என்பதைத் தெரிவாக உணர்ந்துகொண்டு, பசிபிக்குமாக்கடல் தீவுகளை மற்றுமொரு முறை பார்வையிட்ட பிறகு, தென்னமெரிக்க முனையைச் சுற்றி அட்லாண்டிக் மாக்கடலின் தென்பகுதியில் உள்ள சில தீவுக்கூட்டங்களை ஆங்கில ஆளுகைக்குட்படுத்திவிட்டு, தென்னாபிரிக்கா சென்று, அங்கிருந்து நேரே 1775-ஆம் ஆண்டு, ஜூலைத் திங்கள், 30-ஆம் நாள், இங்கிலாந்து போய்ச் சேர்ந்தார். இரண்டாங்கடற்பயணம் முடிய மொத்தம் மூன்றாண்டுகளும் பதினேழு நாட்களுமாயின. இக்கெடிய கடற்பயணத்தின் காலிகர் ஜேம்ஸ் குக் நியூ கலிடோனியா, ஜார்ஜியா தீவு, காண்டில் மான் தீவு என்பவைகளையும், மற்றும் பல தீவுக் கூட்டங்களையும் கண்டு, அவற்றை ஆங்கில ஆட்சியில் இணைத்தார்; இக்கடற்பயணத்திற்குப் பிறகு, ஆங்கில அரசியலார் ஜேம்ஸ் குக்குத் தகுக் 'கார்டன்' பதவியை அளித்துச் சிறப்பித்தனர்.

12. பசிபிக்கு மாக்கடலையும் அட்லாண்டிக் மாக்கடலையும் இணைக்கும் வடகடற்பாதை ஒன்றிருத்தல் வேண்டுமென்றும், அதைக் கண்டுபிடித்தல் வேண்டுமென்றும் விரும்பி, ஆங்கில அரசியலார் மீண்டும் காலிகர் ஜேம்ஸ் குக்கை மூன்றாவ் கடற்பயணத்துக்கு ஊக்கினர். அதற்கிணங்கிய காலிகர் ஜேம்ஸ் குக், 192 பெப்ரவரி, 1776-ஆம் ஆண்டு, ஜூலைத் திங்கள், 14-ஆம் நாள், மூன்றாங்கடற்பயணத்தைத் தொடங்கினார்; தென்னாபிரிக்க முனையைச் சுற்றிக்கொண்டு, மியூஸீஸ்துக்கும் மற்றத் தீவுகளுக்கும் சென்று, அவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டு, நேரே வடக்கு கோக்கிச் சென்று, ஹவாய் தீவுகளைக் கண்டு, அவற்றிற்குச் 'சாண்டிவிச்சுத் தீவுகள்' எனப் பெயரிட்டார்; பின்பு வட அமெரிக்காவின் மேற்குக் கரை முழுவதையும் ஆராய்ந்து, பல இடங்களுக்குப் பெயரிட்டு,

3500 கல் கீளமுள்ள அக்கடற்கரை முழுவதையும் ஆங்கில ஆட்சிக்குட்படுத்தினர்; பேரிங்கு கடலிணைப்பு வழியே வட கடலில் (ஆர்க்டிக்) புகுந்து, அஃது உறைபனிக் கடலாயிருக்கக் கண்டு, அதற்கு மேலும் போக முடியாததை அறிந்து, வடகடலின் வழியே அட்லாண்டிக்கு மாக்கடலையும் பசிபிக்கு மாக்கடலையும் இணைக்கும்பாதை இல்லையென்பதை அறிந்து, தெற்கு நோக்கித் திரும்பினர். நாவிகர் ஜேம்ஸ் குக் தெற்கு நோக்கி வந்து, ஹவாய்த் தீவில் தங்கிய போது, அத்தீவின் மக்களால் 1779-ஆம் ஆண்டு, பிப்பிரவரித் திங்கள், 14-ஆம் நாள், கொல்லப்பட்டார். பிறகு, அவர் சென்ற கப்பல்கள் ஆசியக்கரை வழியே ஐாவாத்திவுக்கு வந்து, அங்கிருந்து கீரே தென்னுபிரிக்கா சென்று, 1780-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர்த் திங்கள், 4-ஆம் நாள், இங்கிலாந்து சென்றன.

13 நாவிகர் ஜேம்ஸ் குக், சந்தேகங்களுையப் பதினொரண்டுகள் வரை, இம்முன்று கடற்பயணங்களைக் கடலில் செய்து, உலகத்தைக்கற்றி அறுபதினாயிரங்கல் தொலைவுபயணம் செய்துள்ளார். அவருடைய அருமையற்சியினால் பசிபிக்கு மாக்கடலிலுள்ள பல திவுக் கட்டடங்களை உலகத்தார் அறிய முடிந்தது; ஆஸ்திரேலியா, நியூசீலாந்து முதலியவற்றின் முழு அமைப்பினையும் அறிய முடிந்தது; அந்த அநாகரிக நாடுகள் நாகரிகம் பெற்று இன்று உலகத்திற்கந்த நாடுகளாய் பிரிவரும் முடிந்தது. இளமைமுதலே கல்வியலையும், கல்லொழுக்கமும், விடாமுயற்சியும், உலையா உழைப்பும் உடையவராய் வளர்ந்து வந்து, இத்தகைய அரும்பெரும்பணிகளை வெற்றியுடன் நிறைவேற்றிய நாவிகர் குக்கின் புகழ், நம்மவர்களை முன்னேற்றத் துறையில் ஈடுபடுத்துமாக!

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. ஓராவல் கழகம் எப்பணிகளை ஆற்றி வந்தது?
2. பசிபிக்கு மாக்கடலுக்கு ஜேம்ஸ் குக் ஏன் சென்றார்?
3. நாவிகர் ஜேம்ஸ் குக்கின் இளமை வரலாறு யாது?
4. முதற்பயணத்தில் ஜேம்ஸ் குக் கண்டவை யாவை?

5. முதற்பயணம் முடிய எவ்வளவு காலமாகிறது ?
6. காலிக்ரூக் இரண்டாம் பயணம் செய்யக் காரணம் யாது ?
7. இரண்டாங்கடற்பயணத்தின் பலன் யாது ?
8. காலிக்ரூக் மூன்றாங்கடற்பயணம் செய்ய வேந்தேன் ?
9. மூன்றாங்கடற்பயணத்தின் முடிய என்ன ?
10. மேலில் குயின் கடலோரமானத்தால் உலகம் அடைந்த
என்னது யாது ?

11. எதிர்வினாக்கள் அருகில் :—

கீழ்ப்படிப்பு, மேலாதி, ஐயம், புதுவகைகள், தொழில், சர்க்கார், அறிஞர், உயரகம், பரந்த

III. எந்தெந்தவற்றில் அடங்குக :—

எண்ணம், சிவப்பம், அரிஜினியுயர்ந்த, சுருட்டி, தெலிவந்த,
ஆயம் கிரிபு, அச்சுத்தி, உலோக உதயம்

IV. கீழ்க் தரப்பட்டிருக்கிற தகவல்களின் மூலமாக கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்கு விடையளித்துக் கொடுக்கவும் :—

1. ஜெயம்ஸ் ஜார்ஜ் இரண்டாம் காலகாலம்
2. ஸ்காட்லாந்து நாட்டின் முதலாவது - ஜேம்ஸ் ஸ்காட்லாந்து
3. ஸ்காட்லாந்து நாட்டின் முதலாவது - ஜேம்ஸ் ஸ்காட்லாந்து

V. அகாதினாள் பரிதாபம் செய்தல் :-

அரிதும், கோளம், ஊர்வதும், தக்கைத், வாய்ப்பு, வரதம், பிறழ்வு
கிழங்கும், அக்கைத்தும், தட்டம், மெட்டம், ஐயத்திரிபதம், ஊர்வதும்,
கல்வியுட்ப

6. தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பிற நாட்டறிஞர்—I

1. பல்வளமும் பல்வறமும் செறிந்தது பழந்தமிழ் நாடாகும். இங்கு வாழ்ந்திருந்த மக்கள், நாகரிகம், சாதி வேறுபாடிவ்லாச் சமூக ஒற்றுமை, செல்வநிலை என்பனவற்றைப் பெற்றிருந்தார்கள். இவற்றிற்குக் காரணம் கல்வியே என்பதனையும் இவர்கள் நன்குணர்ந்தவர்கள். பண்டைக் காலத்து மூவேந்தர்களும், குறுகில அரசர்களும், பெருகிலக் கிழார்களும் தமிழையும் தமிழ்ப்புலவர்களையும் ஆதரித்து வந்தார்கள். இங்ஙனமாகச் சங்க காலத்தில் தமிழ் நன்கு வளர்ச்சியுற்று வந்தது.

2. பின்னர்ப் பெளத்தரும், சமணரும் தமிழ்நாடு புக்குத் தமிழ்த் தொண்டாற்றத் தலைப்பட்டனர். சமீப காலத்தில் நம் நாட்டவரையன்றி, மேலை நாட்டறிஞர் பலரும் தமிழ் நாடு புக்குத் தமிழ்ப் பணியாற்றியுள்ளனர். இவ்வாறு தொண்டாற்றியவருள் வீரமரூபினிவர், கால்டுவெல் ஐயர், போப்பு ஐயர் ஆகிய மூவரும் தலை சிறந்தவராவர்.

3. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய இருதாற்று நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகட்கு முன் இந்தியிய நாட்டில், கிறித்தவ மதத்தைச் சார்ந்த பாபியார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் கான்ஸ்டன்ஷியஸ் பேஸ்கி என்பது. அவரைத் தமிழுலகம் வீரமரூபினி என்று வழங்கியது. அவர் இளமையிலேயே தம் தாய் மொழியை நன்கு பயின்று புகழுற்றார். அவர்

மதப்பற்று மிக்கவராய்த் துறவு பூண்டு, தண்ணளிரிக்க கண்ணெறியில் கடந்து வந்ததைக் கண்ட இயேசுநாதர் சங்கத்தார், மத போதனை புரிவதற்காக அவரைத் தமிழ் நாட்டுக்கு அனுப்பினர்.

4. தமிழ் நாடு போந்த அவர், தமிழ் மொழியை கன்னுபயின்று, தமிழ்த்தொண்டு புரிவதன்வாயிலாகவே தாம் இயற்ற வந்த சமயத் தொண்டினை வெற்றிகரமாகச் செய்ய இயலுமென்பதை உணர்ந்தார். எனவே, அவர் தமது உலையாணக்கத்தால் தமிழ் மொழியில் உள்ள சிறந்த நூல்கள் அனைத்தையும் முறையாகப் பயின்றதோடு, இலக்கண நூல்களையும் ஐயத்திரிபறப் பயின்று, தமிழ்ப் புலவரென்று போற்றப் பெற்றார்; பின்னர்த் தமிழ் மொழியில் நூல்கள் இயற்றத் தொடங்கினார். அங்ஙனம் அவரால் முதலில் வெளியிடப் பெற்ற நூல்களுள் முக்கியமானவை 'நேம்பாவணி, தொன்னூல் விளக்கம்' என்பன.

5. தமிழ் மொழியின்கண் வழங்கும் சொற்களின் பொருள்களைச் செவ்விதின் உணர்ந்துகொள்ளுவதற்கேற்ற அகராதியில்லாமை, பண்டைக் காலத்தில் ஒரு குறையாயிருந்து வந்தது. சொற்பொருளை அறிதற்குரிய நிகண்டு, நவாகம் முதலிய நூல்கள் செய்யுள் வாடிவத்தில் இருந்தன. எனவே, முனிவர் அரிதின் முயன்று, ஓர் அகராதியைத் தொகுத்து 'சதுரகாதி' என்னும் பெயருடன் அதை வெளியிட்டார். அன்றியும், சங்க காலம் முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழில் இயற்றப் பெற்ற நூல்கள் அனைத்தும் செய்யுள் வாடியில் இருந்தனவேயன்றி, உரை நடை நூல்கள் இல்லாக் குறை ஒன்றும் தமிழுக்கு இருந்துவந்தது. அவர் அதையும் போக்க விரும்பி, வேதியரோடுக்கூட, பயர்த்தநுந் கதை போன்ற சிறந்த உரைநடை நூல்களை ஆக்கி வெளியிட்டார். 'தமிழ் உரை நடையின் தக்கையார்' அவரே என்று கூறுவது மிகவும் பொருத்தமுடையதே. பிற நாட்டவரும், பிற மதத்தவருமான வீரமாமுனிவர் தமிழுக்குப் புரிந்த தொண்டினை நினைத்து, அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் கன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டது தமிழகம்.

6. அயர்வாந்து நாட்டில், கிளாடி நதிக் கரையிலுள்ள ஒரு சிற்றூரில், 1814-ஆம் ஆண்டில் பிறந்தார் ராய்ட் கால்டுவெல் என்பவர். பிறந்த பத்தாம் ஆண்டு, அவர் தம்முடைய தாய் தந்தையருடன் ஸ்காட்லாந்து நாட்டுக்குச் சென்றார். 'வினாயும் பயிர் முனையிலே,' என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க, அவர் இளமையிலேயே ஆங்கில மொழியை ஐயமறக் கற்றார்; பின்னர் ஓவியத் துறையிற்புக்கு, நேரிய முறையிற்பயின்று, பரிசும் பெற்றார். ஆயினும், அத்துறையிலேயே அரும்பணி புரியும் அவர் அவருக்கு இல்லாது போயிற்று. அவர் உள்ளம், எங்கும் கிறைந்த இறைவனது இன்னருட்டிறனையும் ஆற்றலையும் எடுத்தியம்பும் மெய்யுணர்வு நூல்களைக் கற்றுச் சமயத் தொண்டு புரிவதிலேயே சென்றது.

7. அதற்கேற்ப, அவர் தமது இருபதாம் வயதில் 'இலண்டன் கிறிஸ்து சமயத் தொண்டிற் கழக'த்தில் ஓர் உறுப்பினராய்ச் சேர்ந்தார்; பின்னர் அக்கழகச் சார்பில் கிளாஸ்கோப் பல்கலைக் கழகத்திற்கேர்ந்து, கிறிஸ்து சமய நூல்களை நன்கு பயின்றார். அஞ்ஞான்று கிரேக்க மொழிப் பேராசிரியர், அவருக்கு மொழி நூல் முறைப்படி கிரேக்க மொழியின் சிறப்புக்களைப் பிற மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டினார். இதுவே அவர் பிற்காலத்தில் திராவிடக் குழு மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தை எழுதுவதற்குத் தூண்டுகாலாயிற்று.

8. இந்நிலையில் இலண்டன் கிறிஸ்து சமயத் தொண்டர் கழகத்தவர் அவரைத் தமிழ் நாட்டில் மதப்பணி புரியத்தேர்ந்தனுப்பினர். அவர் 1838ல் சென்னை வந்து சேர்ந்தார். அங்கு அக்காலத்தில் தமிழ்ப் பேரறிஞராய் விளங்கிய நுகு என்ற ஆங்கிலேயருடன் மூன்றாண்டுகள் தங்கித் தமிழை நன்கு பயின்றார்; 1841ல் சமயத் துறையில் தேர்ந்து, நுருப் பட்டமும் பெற்றார்.

9. பின்னர்க் கால்டுவெல் சென்னையை விட்டு, மதப் பணியாற்றத் தமிழ் வளம் கிறைந்த பாண்டி நாட்டிலுள்ள இடையன் குடியை அடைந்தார். அது திருநெல்வேலியை அடுத்த வெப்பம் மிக்க ஒரு சிறு கிராமமாகும். அவர் அங்குச்

சிறிது காலம் தங்கிய பிறகு காஞ்சில் காட்டிலுள்ள நாகர்-கோவிலில் வாழ்ந்து வந்த சிறித்தவப் பாதிரியார் ஒருவரின் அருமை மகளாரான எலிசா என்ற அம்மையாரை மணம் புரிந்துகொண்டார்.

10. கால்டுவேல் ஐயர் மதப்பணி புரிந்துகொண்டே தமிழ்ப் பணியும் செய்து வந்தார். இதன் பயனுக்கத் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு, குடகு என்றும் திருந்திய மொழிகள் ஆறும், துதம், கொண்டு முதலிய திருந்தா மொழிகள் ஆறுமாகப் பன்னிரண்டு மொழிகளையும் ஒன்றோடொன்றை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து, ஒப்பிடுக்கண துல் ஒன்றைச் சீரிய முறையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதி முடித்தார்; அன்றியும், திருநெல்வேலிச் சரித்திரம், தாமரைத் தடாகம், சூள ஸ்நானம், நற்கருணை முதலிய வேறு நூல்களையும் இயற்றினார்.

11. மொழிதூல் உலகிற்குப் புதுநெறி காட்டிய அம் முதறிஞர்க்குத் திளாஸ்கோப் பல்கலைக் கழகத்தார் 'டாக்டர்' பட்டம் வழங்கினர். அவர் 1891ல் ஆண்டவன் திருவடிபய அடைந்தார். பிற காட்டவரான அவர் தமிழ் மொழிகளும், திராவிடக் குழு மொழிகட்கும் புரிந்த சீரிய தொண்டு கம்மால் என்றும் மறத்தற்கரியதொன்றும்.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக:—

1. தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பிற காட்டறிஞர் யார்?
2. கிராமாஸ்ரமிகாது வேத பெயர் யாது?
3. கிராமாஸ்ரமிக் இயத்திய தமிழ் துள்ளன் யாவை? அவர் தொகுத்த அகாதிக்குப் பெயர் என்ன?
4. 'உரை கடைவின் நந்தையார்' என்பது யாருக்குப் பெயர்?
5. சாபிட்ட, கால்டுவேல் ஒப்பிடுக்கணம் எழுதக் காரணமாய் இருந்தது எது?
6. சாபிட்ட கால்டுவேலுக்குத் தமிழ் பயிற்றியவர் யார்?
7. கால்டுவேல் இயத்திய ஒப்பிடுக்கணம் எத்தனை மொழிகளில் கொண்டது? அவைகளுட் சிலவற்றைக் கூறு.
8. அவர் இயத்திய வேத துள்ளின் பெயர்களைக் கூறு.

II. எதிர்சொற்கள் எழுதுக:—

மேலை, இயதம், இயற்ற, பண்டை, செய்புன், வெப்பம்

III. வாக்யங்களில் அமைத்து எழுதுக:—

உலையா ஊன்கம், தொண்டரத்த, காரி போந்த, செவ்விதின், எஞ்ஞான்றம், ஐயமற, சீரிய மூறையில்

IV. சொல்லியுள்ளபடி செய்ய:—

1. வீரமரபுகளையதால் மூதலில் வெளியிடப்பட்ட நூல்களுள் மூக்கியமானவை தேம்பாவணி, திருக்காவறூர்க் கலம்பகம், தொன் னூல் விளக்கம் என்பன. (செவ்விலை வாக்யமொக மாற்றுக.)

2. அவர் இடையன் குடியில் சிறிது காலம் தங்கிய பிறகு காஞ்சில் காட்டினுள்ள காதர் கோலில் வாழ்ந்துவந்த சிறித்தவப் பாதிரியார் ஒருவரின் அருமை மகளாரான எலிசா என்னும் அம்மையாளைத் திருமணம் புரிந்துகொண்டார். (கான்கு தனி வாக்யங்களாக அமைக்க.)

V. அடியை மூர்த்தியுடன் பொருள் எழுதுக:—

குறநிலம், சிறார், மேலை, அறவு, செவ்விதின், மூதலிதூர், திருவடி, அறை, சமயம்

7. தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய பிற நாட்டறிஞர்—II

1. அமெரிக்காவின் அண்மையிலுள்ள பிரின்ஸ் எட்வர்டு என்றும் தீவில், ஜான் போப், கேதரின் யுக்ளோ என்ற இருவருக்கும் 1820-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் திங்கள், 24-ஆம் தாள் ஜியார்ஜ் யுக்ளோ போப் என்பவர் பிறந்தார். அவருக்கு ஆவர் தம்பியரும், நாவலர் தங்கையரும் இருந்தனர்.

2. போப் தமது ஆறாம் வயதில் தம்முடைய மூதுராவருடன் இங்கிலாந்தை அடைந்தார். அவர் இளமையிலிருந்தே கங்கு கல்வி கற்று வந்தார்; பிறந்த பேரறிஞராயும் மதப்பற்றுடையவராயும் விளங்கினார். இங்கிலாந்திலுள்ள வெஸ்ட்மின் சங்கத்தார், அவருடைய நுண்ணறிவின் திறனையும் மதப்பற்றினையும் கண்டு, அவரைச் சமயத்தொண்டு புரியத் தென்னிந்தியாவிற்கு அனுப்ப எண்ணினர். இதனை அறிந்த போப், தென்மொழியையும் வடமொழியையும் கங்கு கற்றுவந்தார். பின்னர், சங்கத்தார் ஆணைப்படி அவர் மதத்தொண்டு புரிய இங்கிலாந்தை விட்டுத் தென்னிந்தியாவிற்குப் புறப்பட்டார்.

3. போப் 1839-ஆம் ஆண்டு சென்னை வந்தடைந்தார். அவர் சென்னையிலுள்ள எத்தேம் என்னும் இடத்தைத் தர்ம வாழ்வாதற்கெற்ற இடமாகக் கொண்டு, இரண்டாண்டுகள் மதப்பணி புரிந்துகொண்டே தமிழ் மொழியையும், அதன் வழி மொழிகளாகிய மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு என்பன வற்றையும் கற்று வந்தார். பிறகு அவர் குதுப்பட்டம் பெற்று, மதபோதனை புரியச் சாயர்புத்திரஞ்சி செனஞ்சி.

4. சாயர்புரம் என்பது, தூத்துக்குடிக்குப் பத்துக்கல் தொலைவில் உள்ள ஒரு சிற்றூர். போப்பையர் அங்குச் சென்றதும் சிறுவர்களுிய பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தினார்; அதில் கற்று வந்த மாணவர்களுக்கும் தமிழ், ஆங்கிலம், எபிரேயம், இலத்தீன், கிரேக்கம் என்னும் பல மொழிகளையும் தாமது விவிலிய நூலையும் போதித்து வந்தார். இவ்வாறு எட்டாண்டு

கள் இடை விடாது உழைத்து வந்த போது அவருக்கு உடல் நலம் குன்றத் தலைப்பட்டது. உடனே அவர் 1849-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்து சென்று ஓய்வு பெற்றார்.

5. போப்பையர் 1850-ஆம் ஆண்டு மணம் புரிந்து கொண்டு, தம் மனைவியாரோடு ரீண்டும் சென்னையை அடைந்தார். இங்குள்ள நற்செய்திக் கழகத்தார் அவரைத் தஞ்சையில் தொண்டு புரிய அனுப்பினர். அவர் தஞ்சையில் எட்டாண்டு கள் தங்கி, மதத்தொண்டோடு தமிழ்த் தொண்டும் புரிய லானார். அவர் காலத்தில் நோக்காப்பியர், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களை மக்கள் கற்றுணர்வது மலையைக் கல்லி எலியைப் பிடிப்பது போன்றிருந்தது. இதனை உணர்ந்த ஐயர், அவ்வினக்கண நூல்களை நன்கு கற்றார்; பின்னர், மாணவர்கள் உள்ளத்தில் பகமரத்தாணிபோலப் பதியும் வண்ணம், வினா விடையாக இரண்டு இலக்கண நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்; இலக்கண நூல்களின் நுட்பங்களை அறிவதற்கேற்ற விரிவான நூல் ஒன்றையும் எழுதினார். 'போப்பையர் உரை தடைப்பகுதி' என்றும் உரைநடை நூலையும் வெளியிட்டார்.

6. செ. பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டின் இடைக்காலம் வரையில் தமிழ் நாட்டில் காட்டு வரலாறுகளை எழுதிப் படிப்பதும், பல தேதி நூல்களிலுள்ள சிறந்த பாடல்களையெல்லாம் திரட்டித் தொகுத்துப் படிப்பதும் ஆகிய வழக்கங்கள் இவ்வாறிருந்தன. போப்பையர் இக்குறையாட்டைக் களைத்தெரிய எண்ணங் கொண்டார்: ஆங்கில மொழியிலுள்ள முறைப்படி காட்டு வரலாறுகளை எழுதியும் பல தேதி நூல்களிலுள்ள சிறந்த பாடல்களைத் தொகுத்துச் செய்யுட்கலம்பகம் என்று பெயரிட்டும் முதன்முதல் வழங்கிய பெருமை ஐயரவர்கட்கே உரியதாகும். இவற்றிடன. ஆங்கிலம்-தமிழ், தமிழ்-ஆங்கிலம் அகராதிகளையும் இவர் கல்வ முறையில் தொகுத்தார்.

7. தஞ்சையிலுள்ள நினைதலர்களுக்குள் உயர்வு தாழ்வு என்ற சாதிப் பிரிவு மனப்பானமையால் சிறு சூழப்புகழ் ஏற்பட்டது. இதனால் மனம் கொந்த புலவர் போப்பையர், மதப்பணி புரிவதை விடுத்து, உதகமண்டலம் சென்றார்; அங்கு

‘ஸ்டோன் அவுஸ்’ என்னும் இடத்தில் பள்ளி ஒன்றை ஏற்படுத்தி நடத்திக்கொண்டே பொது நூல் நிலையப் பொறுப்பையும் ஏற்றுத் தொண்டாற்றினார்: உதகையிலிருந்தபோதே நமதுநாட்டு வரலாற்றை எழுதப் பல குறிப்புக்களைத் திரட்டினார். தமிழர்களின் தலக்குறைவால் அவை சிதல் வரப்ப்பட்டன.

8. உதகையில் வாழ்ந்த காலத்தில் ஐயரவர்கட்குப் போதிய வசதி இல்லாதிருந்தது. அதற்காக அவர் பெங்களூரிலுள்ள பிஷ்ப்புக் காட்டன் பள்ளியில் தலைவர் பதவியை ஏற்று, 1871 முதல் 1882 வரை மொழித் தொண்டு புரிந்து வந்தார். அப்பொழுது அவருக்கு உடல் நலிவு ஏற்பட்டது. சுமார் 42 ஆண்டுகள் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தமிழ்த்தொண்டு புரிந்த போப்பையர், மீண்டும் இங்ஙிலாந்து சென்றார்.

9. ஆக்ஸ்பர்டு பல்கலைக் கழகத்தார் 1865ல் தமிழும் தெலுங்கும் பயிற்றும் பேராசிரியராகப் போப்பையரை நியமித்தனர்; பின்னர் அவருடைய ஆங்கிலம், தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், சம்ஸ்கிருதம், இலத்தீன், எபிரேயம், கிரேக்கம், பிரெஞ்சு, ஜெர்மன் ஆகிய பன்மொழிப்புலமையைப் பாராட்டி, அவருக்கு எம். ஏ. பட்டம் அளித்தனர்.

10. போப்பையர் பல்கலைக் கழகத்திலிருந்துகொண்டே இருத்தனை ஆங்கிலத்தில் மொழி பேயர்க்கத் தொடங்கி, 1886-ஆம் ஆண்டு முடித்தார். அவர் அம்மொழிபேயர்ப்பின் முகவுரையில், ‘தாழ்மை, அன்பு, மன்னிப்பு என்னும் இம் மூன்று சிறந்த குணங்களும் நிறிஸ்தவர்களின் குணங்களாகும். இவற்றை நமது மறை நூலில் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், இம் மூன்றும் குறளில் காணப்படுகின்றன.’ என்றும், ‘வேதம், கோபம், சாட்சி என்ற இம்மூன்று வட சொற்களும் குறளில் காணப்படவில்லை’ என்றும்; ‘இவற்றிற்குப் பதிலாக, மறை, வெகுளி, கரி என்னும் சொற்களே உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன’ என்றும்; ‘தமிழே தென்வந்திய மொழிகளுக்குத் தாய்மொழி.’ என்றும் குறளின் மாட்சியைத் தெளிவுற எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

11. அவர் 1893-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் என்னும் மீதி நாளின் மொழி பெயர்ப்பையும், 1900-ஆம் ஆண்டு, எப்பிரல் திங்கள், 24-ஆம் நாளாகிய தமது பிறந்தநாளன்று திருவாரூர்தின் மொழி பெயர்ப்பையும் முடித்துத் தமிழ்நாடைய ஒழுக்கத் திணையும் மதங்கோட்பாட்டையும் மேனாட்டாரும் அறிந்து பாராட்டச் செய்தார். இத்தகைய அரும்பெருந்தொண்டி-காகப் போப்பையருக்கு 1906-ஆம் ஆண்டில் ஒரு தங்கப் பதக் கம்பரிசனிக்கப்பட்டது. போப்பையர் இதனுடன் அமையாது, மணிமேகலை மொழிபெயர்ப்பையும், தமிழ்-அகராதித் தொகுப்-பையும் தொடங்கினார். ஆனால், அவை முற்றுப் பெறுவதற்-குள் 1908-ஆம் ஆண்டு, பிப்பிரவரித் திங்கள், 11-ஆம் நாள் அவர் பெரும்பிரிவெய்தினார்.

12. இங்ஙனம் கிறிஸ்தவ சமயத்தைத் தென்னிந்தியா-னிற்பாப்ப வந்த பிற நாட்டறிஞர் பலர். அவர்களுள் தலை சிறந்த மூவரின் வாழ்க்கை வரலாறுகளால் அவர்கள் தமிழக்-குப் புத்தம்புதிய முறைகளை வகுத்துக்கொண்டு தம் இறுதி நாள்வரை புரிந்த இனிய தொண்டின் நிறத்தை நாம் அறிகின்-றோம்; அவர்கட்குத் தமிழலகம் எத்துணை கடமைப்பட்டிரு-த என்பதையும் அறிகின்றோம். இவற்றால் தமிழராகிய நாம் பிற மொழியாளர் தமிழின்பால் கொண்டிருந்த அன்பின் அளவை அறிந்து, அதைக்காட்டிலும் நமது தமிழ்ப் பற்று மிகு-விளங்க வேண்டுமென்னும் பாடத்தை மனத்திற்கொள்வோ-மாக.

பயிற்சி:

1. விடை எழுதுக:—

1. நியார்க் புக்ளோவின் இளமையுடையதை 10 வரம்பிற்-களில் எழுதுக:—
2. போப்பையர் அவர்கள் எங்காட்டவர்? அவர் தம் நெய்தல்-பெயர்கள் யாவை?
3. ஐயர்முதல் நடவையாக இந்தியாவிற்கு வந்தபோது எஞ்-று எத்தனை ஆண்டுகள் தங்கினார்? பின்பு எங்குச் சென்றார்? அது எங்கே உள்ளது? அங்கு அவர் ஏற்படுத்திய பள்ளியின்

பெயர் என்ன? அத்து என்னென்ன பாஷைகள் போதிக்கப் பட்டன?

4. ஐயர் அவர்கள் தமிழுக்காக ஆற்றிய மொண்டினை எழுதித் தரு ஒரு பக்கத்துக்கு மிகாமல் ஒரு அடங்கு வரை.
5. அவர் பிஷ்ப்புக் காட்டன் பள்ளித் தலைமைப் பதவியை ஏன் ஏற்றார்?
6. ஐயர் அவர்கள் மற்ற பாஷைகள் எத்தனை? அவைகள் யாவை?
7. திருக்குறளைப்பற்றி ஐயர் கூறியது யாத?
8. தமிழே தென்னிந்திய மொழிகளுக்குத் தாய்மொழி—என்குணத்துடன் விளக்குக.
9. ஐயர் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்கள் யாவை?

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக:—

பந்து, குறன், தாழ்மை, இடைவிடாது, நயவு, குழப்பம், கலிவு

III. வாக்கியங்களில் அமைத்தெழுதுக:—

தலை கிறத்த, மொழி பெயர்த்த, சமயம், ஆனைப்படி, வாழ்வதற்கேற்ற, இடைவிடாது, கல்வி, பதியும்படி, தொடுத்தி, கலிவு

IV. அகாதி யாற்றுப் பொருள் எழுதுக:—

தீய்கள், கோட்பாடு, அமைவாத, பெரும் பிரிவெய்தினார், திறல், மறை, கரி, யெருளி, குறன், குறவர், சமயம், மனம், கல்வி, மதிதட்பம், தொகுத்து, இத்தி, கலிவு

V. 1. குற்றியறுகாம், முற்றியறுகாம் என்பவை யாவை? நய்வொன்றற்கும் மும்மூன்று உதாரணங்கள் தருக.

2. குற்றியறுகாம் எத்தனை வகைப்படும்? நய்வொன்றற்கும் இரண்டொன்றி உதாரணங்கள் தருக.

8. கலிங்கப் போர்

1. பண்டைக்காலத்தில் சோழ நாட்டை ஆண்ட மன்னர் கள், வெவ்வேறு நகரங்களிற்றங்கி ஆட்சி புரிந்தார்கள். எனவே, உறையூரும், புளூரும், தஞ்சையும், கங்கை கொண்ட சோழ புரமும், திருவாரூரும் வெவ்வேறு காலங்களில் சோழ நாட்டின் தலை நகரங்களாய்த் திகழ்ந்தன. தஞ்சையைக் கோங்குமாதக் கொண்டான் சோழப் பேரரசன் இராசராசன். அவன் மகன் இராசேந்திரன், கங்கை நீரைக் கொண்டந்து, ஒரு புதிய நகரை அமைத்தான், கங்கை நீரைக் கொண்டந்த இராசேந்திரனுக்குக் கங்கை கொண்ட சோழன் என்ற பெயர் வழங்கினமையால், அவனால் அமைக்கப் பெற்ற நகரத்துக்குக் கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

2. இராசேந்திரன் ஈடுமெடுப்புமற்ற வீரனாய் இருந்தமையால், அவன் தனது நாட்டுக்கு வடக்கிலிருந்த நாடுகளை வென்று, தனநாட்டுக்குள் கொண்டு வந்தான், அந்நாடுகளுள் வேங்கி நாடும் ஒன்று. அந்நாட்டு மன்னன் இராசராசனை வென்றது-
னெனினும், அவனுக்குத் தன் தங்கையைத் திருமணம் செய்து-
வித்து, அவனைத் தன் உறவினனாகக் கொண்டான்.

3. இராசேந்திரனுக்குப் பிறகு அவனுடைய மைந்தர் மூவர், ஒருவர் பின் ஒருவராகச் சோழப் பேரரசை ஆண்டு வந்தனர். அவர்களுள் இறுதியரசனான இராசேந்திரனுக்கு மக்கள் இன்மையால், அவன் தன் தங்கைக்கும் வேங்கி நாட்டு மன்னனான இராசராசனுக்கும் பிறந்த விசயநாதன் என்பவனை இளமை முதல் தன் அரண்மனையில் வைத்து வளர்த்து வந்தான்.

4. 'விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியும்,' என்னும் மூது மொழிக்கிணங்க, விசயநாதன் இளமையிலேயே அறிவு ஆற்றல் ஒழுகும் முதலிய உயர்குணங்களை உடையவனாயிருத்ததோடு, ஈடுமெடுப்புமற்ற வீரனாயிருந்தான். அப்போது வடநாட்டிலிருந்த சக்கரவோட்டத்துக்கு அதிபனான நாராவட்டன் என்பவன், சோழப் பேரரசில் குழப்பத்தை உண்டாக்கினான். அவனை

அடக்கித் திரும்புமாறு விசயதான ஏவினான் வீரராசேந்திரன். விசயதரன் தனக்கிடப்பட்ட கட்டளையைச் சேற்ற வடநாடு சென்றிருந்த போது வீரராசேந்திரன் தனது கோதகரில் உயிர் கீத்தான். அப்போது அங்கிருந்த அரச குலத்தினர் ஆட்சி-யுரிமை காரணமாகக் கலகம் செய்ய முற்பட்டனர். அச்சையதி கேட்ட விசயதரன், தன் பகைவனை வென்று, வாகை நூடி, விரைந்து வந்து, கங்கை கொண்ட சோழ புரத்தில் தாண்டவம் புர்த்துகொண்டிருந்த கலகத்தையும் குழப்பத்தையும் ஒழித்துத் தனதுரிமைப்படி அரியணையிலமர்ந்து ஆட்சி புர்த்து வந்தான். அவனுக்கு அக்காலத்தில் குலோத்துங்கன், இராசேந்திரன், அபயன் என்ற பெயர்கள் வழங்குவாயின.

5. விசயதரன் பட்டத்துக்கு வந்த பின்பு சோழப் பேரரசில் அமைதி நிலவத் தொடங்கியது. அவனுடைய பகைவர் அனைவரும் அவனை எதிர்த்துப் போர அஞ்சி, அவனுக்கு அடங்கித் திறை செலுத்தி வந்தனர். இங்ஙனம் தன்னேரில் வாத் தனியாக செலுத்தி வந்த விசயதரன், ஒரு நாள் காவிரிக் கரையில் வேட்டையாடிக்கொண்டிருந்தபோது தனது ஆட்சிக்குட்பட்ட தெண்டை நாட்டுப் பாலாற்றங்கரையிலும் வேட்டையாட விருமபினான்.

6. மறு நாளை விசயதரன் தன்னுடைய பரிவாரங்களுடன் தொண்டை நாடு நோக்கிப் புறப்பட்டான். முதலில் அவன் தனது குல தெய்வமாய் விளங்கிய நிலை நடராசப் பெருமானைத் தரிசிக்க எண்ணிச் சிதம்பரம் சென்றான்; இறைவனை வழிபட்ட பிறகு அங்கிருந்து புறப்பட்டுக் காஞ்சீபுரத்தை அடைந்தான். அக்காலத்தில் காஞ்சிமா நகரம் அவனது பேரரசின் வடபகுதியின் தலைநகராய் விளங்கியது. விசயதரன் கச்சியை அடைத்து, ஆண்டிருந்த தனது அரண்மனையிறங்கினான்.

7. ஒரு நாள் விசயதரன் அரியணையில் அமர்ந்திருந்த போது அவனுக்குட்பட்டிருந்த அரசர் பலர் திறைகளைக் கொண்டுவந்து அவன் அடிமுன் வைத்து வணங்கினர். அபயன் அவற்றை மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டு, அவரவர்க்குரிய மரியாதைகளைச் செய்தான். அவர்கள் தத்தம் இருக்கையி-

லமர்ந்த பிறகு, விசயதரன் தன் மந்திரவோலை நாயகனைப் பார்த்து, "இவர்களையன்றித் தம்முடைய திறைகளைச் செலுத்தாத வேறு யெத்தரும் உளரோ?" என்று வினவினான். உடனே கரும்புத் தலைவன் விசயதரனைப் பணிந்து, "அரசரேறே, எல்லா அரசர்களும் திறைகளுடன் வந்து நாம் கழல் வணங்கினர். ஆனால், கலிங்க நாட்டு மன்னன் அனந்தவன்ம சோடகங்கள் மட்டும் உரிய திறையோடு வந்திலன்," என்று விடை பகர்ந்தான்.

8. அது கேட்ட அரசன் மூகம், அன்றலமர்ந்த செந்தாமரை போலப் பொலிவுற்றுப் புன்முறுவல் அரும்பியதே அன்றி, ஒரு சிறிதும் கோபக் குறியைத் தோற்றுவிக்கவில்லை. அது கண்ட அனைவரும் அப்புன்முறுவலின் விளைவு யாதோ என எண்ணிப் பேசாதிருந்தனர். அரசன் தானேத் தலைவரை விளித்து, "சோடகங்கள் படைப்பலமற்றவனெனினும், தனது குன்றாணைப் பெரிதாக மதித்துத் தருக்கியிருக்கின்றான் போலும்! அவனுக்குத் தக்கபாடம் கற்பித்தல் வேண்டும். கம்முடைய யானைப் படைகளுடன் சென்று அவனைச் சிறை செய்து கொள்கிறீன்!" என்று சினந்து கூறினான்.

9. அது கேட்ட சோழப் பெரும்படையின் தலைவனும், வண்டை நகர்க்கதிபனுமான கருணாகர நெண்டமான், விரைந்தொழந்து, வேந்தனை வணங்கி, வெளிப்போந்து, தன் வீரரை அழைத்து, "வடகலிங்கத்தைத் தாக்கிச் சோடகங்களைச் சிறை பிடித்து வருமாறு வேந்தர் கட்டளை பிறந்துள்ளது. எழமரின் போருக்கு!" என்று கூறித் தன் யானைமீதேறிப் புறப்பட்டான். உடனே துணைத் தானைத் தலைவர்களான வானகோவரையன், முடி கோண்ட சோழன் முதலியவர், தத்தம் மத்தயானையின்மீது ஏறிப் புறப்பட்டனர். நாலவகைச் சேனைகளும் அவர் பின்னே புறப்பட்டன.

10. அச்சேனை ஊழிப் பேருவெள்ளம் போலக் காட்சி அளித்தது. சேனை வீரர்கள் இரை வேட்டெழுந்த புலிகள் போலக் காட்சியளித்தார்கள். அப்படை கடலொலி போலவும் இடிமுழக்கம் போலவும் ஆரவாரம் செய்துகொண்டு, பாளையு, குசைத்தலை, ருகி, பெண்ணை, வயலையு, மன்னையு, போலு,

கோநாவிரி, பம்பை, கோதமை என்னும் ஆறுகளைக் கடந்து, கலிங்க நாட்டுள் நுழைந்தது ; போர் முறைப்படி அந்நாட்டின் பகுதி களைத் தீக்கொளுவிச் சூறையாடத் தொடங்கியது.

11. அச்செயல்களால் துன்புற்ற கலிங்க மக்கள், நடு நடுங்கித் தங்கள் மன்னன் அவையை அடைந்து, “அரசரே, சோழன் படைகள் நமது நாட்டின்மீது படையெடுத்துவந்து, ஊர்களையும் பட்டணங்களையும் சூறையாடுகின்றன ! எங்களைக் காத்தருளவேண்டும் !” என்று கூறிச் சரண்புகுந்தார்கள். அது கேட்ட கலிங்க மன்னன், வெகுண்டெழுந்தான். கோபத்தால் அவன் புருவங்கள் நெற்றியிலேறின ; கண்கள் சிவந்தன ; மீசையும் உதடும் துடித்தன. அவன் பற்களைக் கடித்தான் ; “அமைச்சர் பெருமக்களே, தானைத் தலைவர்களே, நாம் திறை செலுத்த மறுத்தமையால், சோழன் தன் படையை நம்மீது ஏவியுள்ளான் போலும் ! நன்று நன்று ! அபயன் வலியனே ; ஆயினும், அவன் வரவில்லை. அவன் படைகள் மட்டுமே வந்துள்ளன. அப்படைகட்கு யான் எளியனோ ? காட்டரண், கடலரண், மலையரண் ஆகிய மூவரணையும் பெற்றது நமது நாடென்பதனைச் சோழன் மறந்தான் போலும் ! அவன் சேனையை எலிப்படையைப் பாம்பழிப்பது போலச் சிறிது நேரத்தில் அழிக்கின்றேன் ! புறப்படுங்கள் போருக்கு !” என்று படபடத்துக் கூறினான்.

12. அமைச்சர் குழாத்தைச் சேர்ந்த எங்கராயன் என்பான் எழுந்து, “வேந்தரே, நீர் சினந்தாலும், உமக்கு உறுதி கூற வேண்டுவது என் போன்றார் கடமை. பாண்டியர் ஐவரையும் அவர் நாட்டிலேயே தோல்வியுறச் செய்தது இப்படையே அன்றோ ? சேரரைக் காந்தளூர்ச் சாலையிலும், விழிஞத்திலும் வெற்றி கண்டது இப்படையே என்பதை நீர் அறியீரா ? வத்தவனைச் சக்கர கோட்டத்தில் வாட்டியது எப்படை ? நவிலையிலும், அளத்தியிலும் சளுக்கியரைச் சாடிய இப்படையின் பெருமையை நீர் அறியீர் போலும் ! இவ்வெற்றிகள் எல்லாம் சோழன் நேரிற்சென்று பெற்றவை அல்லவே ! கருணாகரன் தலைமையிற்சென்ற தண்டின் கை வன்மையன்றோ இத்தனை வெற்றிகட்கும் காரணம் ? இன்று நம் நாட்டின்

மீது படையெடுத்து வந்திருப்பதும் அதே சேனைதான் என்பதையும், அத்தொண்டைமானே படைத் தலைவன் என்பதையும் சிந்தித்துப் பின்னர்ப் போர் தொடங்குவது நல்லெனத் தோன்றுகிறது. யான் கூறவேண்டியவற்றைக் கூறிவிட்டேன். பின்பு உமது விருப்பம்!" என்று கூறி அமர்ந்தான்.

13. எங்கராயன் எடுத்துரைத்த இவ்மொழிகள் சோடகங்களைக் காழில் இடம் பெறவில்லை. 'கேடு வரும் பின்னே; மதி கேட்டு வரும் முன்னே,' என்றும் முதுமொழிக்கிணங்கக் கலிகை வேந்தன் தனக்கு நல்லறிவு கொளவிய அமைச்சனைப் படைவாறு கடிந்து கூறிக் தன் படைக்கு முன் எப்படையும் விற்கும் தரத்ததன்று என்று சொல்லிச் சோழன் படையை எதிர்த்து அழிக்கும்படி தன்னுடைய தானைத் தலைவர்கட்குக் கட்டளை இட்டான்.

14. கலிங்கர் படை கலித்தெழுந்தது. தேர், கரி, பரி, காலாள் என்ற நால்வகைப் படைகளும் பல்லியங்களார்ப்பப் புறப்பட்டன. கலிங்கர் படைக்கும் சோழர் படைக்கும் கடும் போர் மூண்டது. தேரைத் தேரும், கரியைக் கரியும், பரியைப் பரியும் எதிர்த்து இரு திறச் சேனைகளும் கடும்போர் புரிந்தன. வெற்றி தோல்வியின்றி இரு படைகளும் நீண்டநேரம் பொருது கொண்டிருந்த காலைக் கருணாகரன் மதகளிற்றின் மீதமர்ந்து, போர் முனையில் நுழைந்து, சங்ககாதம் புரிந்து, தன் வாளாயுதத்தைக் கையிலேந்திக் கண்டவர் கடுங்கும்படி கடும்போர் புரியத் தொடங்கினான். அவன் போர்க்களத்திற்புகுந்ததைக் கண்ட சோழர் படைகள், வீராவேசத்துடன் பொரத்தொடங்கின. பற்பல போர்களைப் புரிந்து பண்பட்ட சோழர் படை, சிறிது வேரத்தின் கலிங்கர் படையை முற்றிலும் வளைத்துக் கொண்டு சின்னபின்னம் செய்தது. அதன் வலிமைக்கு ஆற்றாது கலிங்கர் படை கால் வாங்கத் தலைப்பட்டது. கரிப்படை மிக்க கலிங்கர் சேனை முழுதும் வலிக்கப்பட்டுவிட்டமையால், கொடிப்பொழுதியில் போர்க்களத்தில் குருதியாறு பாயத் தொடங்கியது. கொன்று குவிக்கப்பட்ட கரியும், பரியும் எண்ணிறந்தன; குற்றயிராய்ப் பதைத்துத் துடித்துப் பாரிற் புரண்-

டவை கணக்கற்றவை; வீரசுவர்க்கத்திற்கு விருத்தினரான வீரர் எண்ணிலடங்கார்.

15. தனது படைக்கு கோர்த்த கதியைக் கண்ணுற்ற கலிங்க வேந்தனான சோடகங்கன், உயிர் பிழைக்கக் கருதி ஓட்டமெடுத்தான். கலிங்கர் செல்லாமனைத்தையும் கைக்கொண்டது கருணாகரன் படை. பின்னர்ச் சோழவீரர் சிலர் சோடகங்கனைச் சிறை பிடித்து வருமாறு ஏவப்பட்டனர். அவர்கள் கலிங்க வேந்தனைத் தேடித் திரிந்தபோது அவர்கள்முன் எதிர்ப்பட்ட கலிங்க வீரர், தம் தலையை முண்டனம் செய்துகொண்டு, தாம் சுமண முனிவர் என்றும், பெளத்த பித்கங்கள் என்றும் கூறி, உயிர் பிழைத்தனர். சிலர், தமமைப் பாணர் என்று கூறிக் கொண்டனர். வேறு வழியின்றிச் சிலர் சரண் புகுந்தனர், கலிங்க வீரர்கள் கதி இங்ஙனமாக, சோழ வீரர் சிலர் சாடையும், சோடையும், காடும், மடையும் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் தேடி, இறுதியில் ஒரு மலை முழையிற்பதுங்மீயிருந்த கலிங்க வேந்தனைச் சிறை பிடித்துத் திரும்பினர்.

16. கருணாகரன் போரில் கிடைத்த பொருள்களோடும், கலிங்க வேந்தனோடும் வெற்றி வீரனாய்த் திருப்பினான். அவன் அபயன் முன்னிடையில் சோடகங்கனை நிறுத்தி, அடி பணிந்து நின்றான். சோழ மன்னன் அவனைப் படைப்புதுவந்து, அவனுக்குப் பட்டமும் பரிசிலும் வழங்கினான். அங்ஙனமே பிற படைத் தலைவர்கட்கும் சிறப்புப் பல செய்த பின்னர்ச் சோழன் சோடகங்கனை அரசாக்குரிய முஷுதயிங் இருக்கச் செய்து, அறிவுரை பல வழங்கித் தனக்கு அவன் அடங்கிக் கப்பம் செலுத்த இசைவித்து, அவனைக் கலிங்க காட்டுக்கு அனுப்பினான்.

17. 'வெண்பாவிற்புகழேந்தி; பரணிகே ஐயங்கோன் பங்.' என்னும் வாக்கிற்கிணங்கக் குலோத்தமங்குணனடைய அவைப் புலவர்களுள் ஒருவரான ஐயங்கோன்டர் இக்கலிங்கப் போரைச் சிறப்பித்துக் கலிங்கத்துப்பரணி என்னும் தாணியாத்துள்ளார். அந்தாணிகண் பண்டைத் தமிழ் காகரிகத்தை விவரிக்கும் செய்திகள் பலவற்றைக் காணலாம். தமிழராகிய அனைவரும் படித்து இன்புறத்தக்கது அந்தால்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக:—

1. சோழ நாட்டுத் தலைநகரங்கள் யாவை?
2. 'தங்கை கொண்ட சோழபுரம்' என்னும் பெயர்க் காரணம் யாது?
3. விசயநகரத்திலுரிய வேறு பெயர்கள் யாவை?
4. சோடகங்களுக்கிது அடிமச்சன் எம்மராயன் கூறியது யாது?
5. "தனது குன்றாணைப் பெரிதென மதித்துத் தருக்கிமிருக்கின்-
துன் போதும்!"—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
6. இப்பாடம் எந்தாலைத் தழுவி யது? அந்தாலின் ஆசிரியர் யார்?
அவரைப்பற்றிப் புகழ்ந்து கூறியுள்ள செய்யுள் அடிமைய
எழுதுக, அந்தாலிலிருந்து காம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடி-
யது யாது?

II. எதிர்ப்பொல் எழுதுக:—

வெற்றி, குழப்பம், அவதி, கொடுமை, அலர்ச்சி, கோபம்,
பொலியு, புன்முனைவு, மதந்தான், பழி, அழி

III. வாக்கியத்தின் அமைத்தெழுதுக:—

நடுமெலிப்பும், திகழ்தல், துணைத்தலைவர், தந்தம், காட்சி அளி,
கடுமெலி, குழாம், ஆர்த்தெழுத்தது, இன்னபின்னம்

IV. அகாதி பார்த்துப் பேசுந் கூறுக:—

கோககர், மக்கள், அதிபன், அரியணை, பொர, நிறை, கழல்,
தருக்கி, தானைத்தலைவர், மத்தியாணை, ஊழி, தீக்கொழுவி, வெகுண்டு,
குழாம், சாகுய, தண்டு, களித்தெழுத்தது, கரி, பரி, பல்லியங்களார்ப்ப,
கனிது, கால் வங்குதல், முறை

V. சொல்லியடிச் செய்யு:—

1. 'வேறுதமை விதி' என்பது என்ன? சில உதாரணங்கள் தந்து
விளக்குக.
2. 'விதித்தெரட்டி' என்பது என்ன? இப்பாடத்தினின்றும் சில
உதாரணங்கள் தருக.
3. வேறுதமை எத்தனை வகைப்படும்? அவற்றுள் ஒவ்வொன்றற்-
கும் உதாரணம் தருக.

9. செந்தமிழ்ப் புலவரும் ஷாஜஹானும்

1. நம் நாட்டிலிருந்த பண்டைக் காலப் புலவர் இரு வகையினராவர்: அரிய செய்யுட்கள் பல இயற்றிப் புரவலர்கள் முன் பாடி, அவர்களை மகிழ்வித்துப் பரிசில்கள் பெற்று வாழ்க்கை நடத்தியவர் ஒரு வகையினர்; பிற தொழில்களில் ஈடுபட்டுப் புலமை எய்திச் செய்யுட்கள் இயற்றியவர் மற்றொரு வகையினர். ஔவையார், பேரூஞ்சித்திரனார், பேருத்தவச்சாத்தனார் முதலியோரை முதல் வகையிற்சேர்க்கலாம்; மருத்துவன் தாமோதரனார், கூலவானிகள் சாத்தனார், உருவன் தாகனார் முதலியவரை இரண்டாம் வகையிற்சேர்க்கலாம்.

2. இவ்விரு வகையினரும், பரிசில் பெற்று வறுமை நோய் களை வേண்டியவராயும், பொருளிட்டும் பிற துறைகளிற்புக்கு வாழ்க்கையைச் செவ்விலைமைத்துக்கொண்டவராயுமிருந்தபோதிலும், தம் மானவுணர்ச்சி கெடுதும் நிலையை விரும்பினாரல்லர்; அரசர்களும் நெறி முறை வழுவியவிடத்து அவர்களைக் கண்டித்துத் திருத்துவதற்கு அச்சம் கொண்டாரல்லர்.

3. சங்க காலத்துப் புலவர் பெருமக்களிடத்தே காணப்பட்ட சிறந்த பண்பாடு, பிற்காலத்துப் புலவர்களிடத்தும் காணப்படாமற் போகவில்லை. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்ட புலவர்கள், வாழ்க்கை விலையிலும் கெடுக்கறுதியிலும் மொழிப்பற்றிலும் மானவுணர்ச்சியிலும் சங்க காலப் புலவர்களுடன் ஒப்பு நோக்கக் கூடாதவர்களாயினரெனினும், ஒரு சிலர் அச்சிடுப்புக்களுள் பலவற்றைப் பெற்றேயிருந்தனர். இத்தகைய பிற்காலப் புலவர்களுள் கெடுக்கறுதிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாய் அமைந்தவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டுப் புலவராய நாராணியார் ஆவர்.

4. குமாரசூரபார், பொருளை ஆற்றங்கரை மீதுள்ள கைலாசபுரத்தில் (புதுவைகுண்டம்), அங்குத கிராமனிக் கிராமருக்கும் சிவகாமகந்தி அம்மையாருக்கும் அருந்தவச்

செல்வராய் உதித்தார். இவர் ஐந்தாண்டளவும் சூங்கையா-
யிருந்து, பின்னர் ப்பேசும் திறன் பெற்றார். இவருடைய ஆசிரி-
யர் எவரென்பது தெரியவில்லையாயினும், தருமபுர ஆதினத்து
நான்காவது குருவாகிய மாரிணமணித் தேசிகரை இவர் தம்
ஞானாசிரியராகக் கொண்டிருந்தார்.

5. இவர் தம் ஞானாசிரியரை அடையுமுன்னரே, கந்தர்
கவி வேண்டி, கயிலைக் கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்,
மீனாட்சியம்மை குறர், மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணிமாலை, மதுரைக்
கலம்பகம், நீதி தெளி விளக்கம், முத்துக்குமாரகவாமி பிள்ளைத்தமிழ்,
சிதம்பர மும்மணிக் கோவை, சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை, சிவகாமி-
யம்மை இரட்டைமணி மாலை, பண்டார மும்மணிக் கோவை, திருவாரூர்
நான்மணி மாலை என்னும் நூல்களை இயற்றியிருக்கிறார். ஞானா-
சிரியரை அடைந்த பிறகு இவர் பாடியவை காரிக் கலம்பகம்,
சகல கலாவல்லி மாலை, காரிக் குண்டி விநாயகர் பதிகம் என்பவை-
களேயாகும்.

6. ஞானாசிரியர் கட்டளைப்படி குமரகுருபரர் அறச்சாலை
அமைக்கக் கருதிக் காரிக்குச் சென்றார். அக்காலத்தில், காரி
மொகலாயர் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்தது. ஷாஜஹான் என்ற
மொகலாயப் பேரரசர், அது போது வடகாட்டை ஆண்டு
கொண்டிருந்தார். அவ்வாட்சாட்டு மக்கள் பேசிய மொழியும்,
அரசாங்க மொழியும் இந்துஸ்தானியாய் இருந்தது. அம்மொழி
அறியாத தமிழர் வடகாடு சென்றால் இரண்டொருநாள் தங்கி-
யிருத்தலும் துன்பமாயிருந்தது.

7. அவ்வாறிருந்தும், குமரகுருபரர் காரிக்குச் செல்ல
அஞ்சினாரல்லர். இவர் இளம்பருவத்திலிருந்தே அஞ்சாநெஞ்-
கினர்; தக்கலமற்றவர்; பொருட்பற்றற்றவர்; பரிசில கருதிப்
பாட விழையாதவர்; மொழிப்புலமை நிரம்பியவர்; துறவு
பூண்டவர்; எதனையும் எனினில் உணரவல்லவர்; கற்கவல்லவர்.
இவ்வருக்குணங்களை அறிந்தே மாரிணமணித் தேசிகர்
இவரைக் காரிக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

8. காரி சென்றடைந்த குமரகுருபரர், அங்கிருந்த மொழி
வேறுபாட்டினை அறிந்தார்; அரசரை கேளிற்கண்டு உரையாடத்

தாம் கற்ற தமிழ் மொழி பயன்படாதென்பதை அறிந்தார்; அரசரைக் கண்டு அறநிலையம் காண இடமும் அனுமதியும் பெறவேண்டுமென அவாக் கொண்டார்; இந்த அவாவினை நிறைவேற்றக் கருதி, இந்துஸ்தானி மொழியை எளிதில் கற்றறிந்தார்.

9. குமரகுருபரர் ஒரு நாள் மன்னரைக் காண அரச அவைக்குச் சென்றார். அங்கிருந்த அவைப் புலவர்கள் வினாக்கள் பல எழுப்ப, அவற்றிற்குக் குமரகுருபரர், அரசரும் அவைப்புலவர்களும் வியக்குமாறு விடையிறுத்தார். குமரகுருபரர் இல்லறவியல் குறித்து விளக்கிய காலே, “இத்துணை நுண்ணிய விஷயங்களை அறிந்திருக்கும் இவர் உன்மைத் துறவியராயிருத்தல் இயலுமோ? அனுபவத்தாலன்றி இவை அறியக்கூடியவை அல்லவே!” என்றும் ஐயப்பாட்டை அவைப் புலவர் விளப்பினர்.

10. குமரகுருபரர் அதைக்கேட்டு அஞ்சவில்லை. மறுநாள் இவ்வவையப்பட்டைக் களைவதாகக் கூறி, களிம்பேறிய செப்புப்பாத்திரம் ஒன்றை வருவித்து, அதை அவையோர் அறியுமாறு மலத்தில் புதைக்கச் செய்து, மருந்தில்லாமலே, மறுநாள் அதைப் போன்னாகுதலதாகக் கூறி, அவையை விட்டகன்றார்.

11. மறுநாள் குமரகுருபரர் அவைக்கு வந்தபோது, அவருடைய பொன்செய்யும் வித்தைகளைக் காணப் பலர் பேரவாக் கொண்டு அங்குக்குழைவிருத்தனர். குமரகுருபரர், மலத்தின் புதைத்திருந்த செப்புப் பாத்திரத்தைத் துப்புரவு செய்து, அவையின் முன் கொண்டுவந்து, அதனைத் துடைத்துப் பளபளப்பாக்கிப் பொன் என அரசர் முன் வைத்தார். அவையில் இருந்தார் அனைவரும் இச்செயல் கண்டு கொந்தித்தெழுந்து, “இது பொன் செய்யும் வித்தைவன்று; மலத்தின் புளிப்புச் சத்தால் செப்பின்மையிருந்த களிம்பு கீழிப் பாத்திரம் பளபளப்பாய்த் தெளிிறது,” என்று கூறினர்.

12. குமரகுருபரர், அவைப் புலவரின் ஆத்திரம் கண்டு அஞ்சாமல், புன்னகை புத்த மூகத்துடன், “கீழ்கள் மலம் புளிப்புச் சத்துடையது என்றீர்களே! அதைத் தின்று அனுப-

வித்தே கூறுகின்றீர்கள் போலும்!" என்றார். இதைக் கேட்டதும் வெகுண்டெழுந்த சிலர் அவரை அணுசியபோதும், அவர் உடையா உளவுரம் பூண்டு நின்று, "நேற்று நாம் இல்லறவியல் குறித்து விளக்கம் கூறியபோது நீவிர் கோரிய அனுபவம் எமக்கும் வெகுளியை உண்டாக்கியிருக்குமே! வெகுளி உம்முடைய தலிச் சொத்தன்றே?" என்று விடையிறுக்க, அவர்கள் அஞ்சித் தங்கள் இருக்கைகளுக்கேகினார்கள்; மற்றவர் நாணித் தலை குனிந்தனர்.

13. இங்ஙனம் குமரகுருபரர் அம்மன்னர் மன்னரின் அவையில் பல துறைகளில் சொற்போர் நிகழ்த்திப் புலவரை வென்றமை கண்ட ஷாஜஹான், மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடைந்து, இப்புலவர் பெருமான் விரும்பிய யாவற்றையும் அளித்து, காசியில் அற்ச்சாலை அமைக்க அனுமதியும் இடமும் கொடுத்து உதவினார். குமரகுருபரர், நெடுநாள் காசியில் தங்கி, பலருக்குத் தமிழ் பயில்வித்தும் சமயத் தொண்டாற்றியும் வாழ்ந்து, பின்னர்க் காலகதி அடைந்தார்.

14. இப்புலவர் பெருமான், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தமக்கென இன்றித் தமிழுக்காகவும் தாம் மேற்கொண்டொழுதிய சைவ சமயத்துக்காகவும் உடையாது உழைத்து வந்தார். இவர் எக்காரணம் கொண்டும், எவர்மாட்டும், தம் மனத்திற்குச் சரியெனத் தோன்றாததைச் சொல்லியதுயில்லை; செய்ததும் இவ்வீ. அச்சமோ, இச்சதமோ இவர் மனத்தைச் சற்றும் அசைக்க முடியாதவைகளாயின. இவ்வருங்குணநலன்கள் அமையப்பெற்றிருந்தமையினாலேயே, மன்னர் மன்னராய் விளங்கிய ஷாஜஹானின் நட்பையும், புறச்சமய மக்களிடையேயும் வேற்று மொழியினரிடையேயும் மட்டற்ற புகழையும் பெருமையையும் உதவியையும் இவர் பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

15. இவர் போன்ற புலவர் பலரைக் கொண்டது நம் தமிழ் நாடு. குமரகுருபரர் சமயத் துறையில் தொண்டாற்றத் தம் அறிவின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி வடநாட்டில் வெற்றிக் கொடி காட்டினார். வீரத்தை நீலை நாட்ட இமயத்தில்

இலச்சினை பொறித்த புலமை சான்ற தமிழ் மன்னர் பலரைக் கொண்டது நம் தமிழ் நாடு. இவர்களைப் பற்றிய விரிவான செய்திகளை நீங்கள் மேல் வகுப்புக்களிற்படிக்கலாம்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. பண்டைக்காலப் புலவரை எத்தனை வகையினராகப் பிரிக்கலாம்? ஏன்?
2. அவர்களின் குணசலன்கள் யாவை?
3. 'குமரகுருபரர்' என்பவர் யார்?
4. குமரகுருபரர் இயற்றிய நூல்கள் யாவை?
5. குமரகுருபரர் எங்கிலுச் சென்றதேன்?
6. ஷாதுலாநர் அவையில் நடந்ததென்ன?
7. பொன் செய்யும் வித்தை எதற்காகக் கற்றுப்பட்டது?
8. இப்புலவரைக் குறித்து நீ அறிவன யாவை?

II. எதிர்போற்கள் எழுதுக:—

புரவரை, அச்சம், கிருப்பம், செல்வம், நஞ்சலம், தறுவறம், வேதபாடு, எளிதில், வெகுளி, அறம்

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க:—

அரிய செய்யுள்கள், மெழுவீர்தது, வறுமை கோய், மரணவுணர்ச்சி, செஞ்சுதறி, மொழிப் பந்த, மொழிப் புலமை, பொருட்பந்த, வேதபாடு, அப்பாவு, உலையா, உளவுறம்

IV. சொல்லியுள்ளபடி சொ்க:—

1. குமரகுருபரர் மதுரைச் சென்று அச்செய்யுள் பார்த்துத் தந்தப் பொன்னுக்குவதாக்க் கூறினார். (தன் விளக்கம் பிற வினையாக்குக.)
2. குமரகுருபரர் இதைக் கண்டு அஞ்சாமல், மதுரைச் சூயம்பட்டினம் சென்றதாக்க் கூறி, கவிம்பெரிய செய்யுள் பார்த்தார் ஒன்றை வருவித்த, அதை மலர்திதில் புறநக்கல் செய்த, மதுரைச் சென்ற பொன்னுக்குவதாக்க் கூறினார். (இதை ஐந்து தனி வாக்கியங்களாக்குக.)

V. அகாதி மார்த்தும் சொதுங் எழுதுக:—

புரவரை, உலையாணிகள், மரபு, குற்றம், அப்பாவு, வெகுளி, உலையா, இருக்கை, இலச்சினை

10. திருமதி விஜயலட்சுமி அம்மையார்

1. திரேதாயுகத்தில் சம்பரனுடன் போர் புரியச் சென்ற தசரதனுக்குக் கைகேயி தேவர் சாரதியானாள் என்பதும், துவாபரயுகத்தில் நரகாசுரனுடன் போர் புரிந்த கிருஷ்ணனுக்குச் சத்தியபாமை தேர் ஓட்டினாள் என்பதும் புராணக்கதைகள் என கம்பாமல் விலக்குகின்றவர் உளர். பல்லாயிர மைலுக்கப்பாலுள்ள ரஷ்யா, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளுக்கு நம் நாட்டுப் பெண்மணிகள் இராயபாரிகளாகவும், ஸ்தானிகர்களாகவும் சென்று பணியாற்றி வருகின்றார்கள் இக்காலத்தில். இது கண்டு நாம் உளம் பூரிக்கிறோம். இல்லாமை பணியாற்றும் பெண்களுள் தலைமை வாய்ந்தவர் திருமதி விஜயலட்சுமி அம்மையார்.

2. விஜயலட்சுமியம்மையாரின் முன்னோருள் ஒருவர் டில்லி பாதுஷாவின் அவையில் முதன்மையான அலுவலராய்

வேலை பார்த்து வந்தார். அவர் பெயர் கங்காதர தேவர்து என்பதாகும். அவருடைய அருந்தவப் புதல்வராய் 1851-ஆம் ஆண்டு, மேத் திங்கள் ௧௦ அம்மையாரின் தந்தையாராகிய பண்டித மோதிலால் தேவர்து தோன்றினார். மோதிலால் தேவர்து-விற்கு இருவர் தமையன்மாருமிருந்தனர்.

3. மோதிலால் தேவர்து இளமையிலேயே கல்வியை நன்கு கற்று வங்கில் தேர்வில் தேறினார்; பின்னர் அலகாபாது நகரில் நீதிவாதத் தொழிலை மேற்கொண்டு வழக்கறிஞராய் வேலை பார்த்துப் பெரும்பொருள் ஈட்டினார். அது போது குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தி வந்த தமையன்மார் இருவரும் பெரும்பிரிவெய்தினர். அதனால், மோதிலால் தாமே தமது குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்தக் கடமைப்பட்டவராயினமையின். சோசுப் ராணி என்னும் அம்மையாரை மணந்தார். அவ்வம்மையார் அருங்குணம் வாய்ந்தவர். அவர்களுடைய அன்பு கெழுமிய இல்லறம் கல்லறமாகத் திகழ்ந்து வருங்கால், ஒருவர் தனயரும் இருவர் புதல்வியரும் தோன்றினர். அத்தனையரே ௧௦ நாட்டு முதலமைச்சராய் ஜவாஹர்லால் தேவர்து, புதல்வியர் இருவரும் மூத்தவரே திருமதி விஜயலட்சுமி அம்மையார்.

4. விஜயலட்சுமியம்மையார் 1800-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்கள், 18-ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் அழகே உருவெடுத்தாற்போல விளங்கினமையாலும், சோசுப் ராணியாரின் குமாரியாராதலினாலும் 'சோசுப் ராணி' என்று வழங்கப்பட்டார். மோதிலால் இவ்வம்மையார் தோன்றிய பின்பு எங்குச் செலினும், எத்தொழிலிற் புரியினும், வெற்றியே அடைந்து வந்தார். அதனால் அவர் தம்மகன்களை விஜயலட்சுமி என்று அன்புடன் வழங்கி வந்தார். இப்பெயரே இப்பொழுது போது மக்களால் கனது மதித்து வழங்கப்படும் பெயர். அலகாபாத் நகரில் அந் அழகாக அமைக்கப்பட்ட ஆனந்த பவனமே அம்மையாரின் இல்லம். அம்மையார் அந் தம் தமையன்களுடன் அகமிழித்து, சீரும் சிறப்பும் பெற்று, வளர்ந்து வந்தார். இவர் தனர்களைப் பருவத்தை எய்திய

பொழுது இவருடைய தந்தையார் ஒரு குதிரை வாகனினார். அம்மையார் தம் தமையனாரோடும் அக்குதிரைமீது ஏறி, அஞ்சாது சவாரிசெய்து வந்தார். இவரிடம் இளமையிலிருந்தே வீரமும், மனத் திடமும் நிலை பெற்றிருந்தன.

5. இவர் ஐயாட்டைப் பருவத்தை அடைந்தபொழுது, இவருடைய பெற்றோர் நற்குணம் நிறைந்த ஹபேர் என்ற ஆங்கில மங்கையரை இவருக்குச் செவிலித் தாயராக அமர்த்தினர். அம்மங்கையார் விஜயலட்சுமியம்மையாருக்கு வளர்ப்புத் தாயராய் இருந்ததோடமையாது, அறிவுறுத்தும் ஆசான் போலவும் இருந்து, வேண்டிய பணிகளைச் செய்து வந்தார். மோதிலால் தம் மகளாரைப் பள்ளிக்கனுப்ப மனமிசையாது, தம் இல்லத்திலேயே ஆசிரியரை அமர்த்திக் கல்வி கற்பித்து வந்தார். அவ்வாறும் மோதிலால் அரசியலில் தலையீட்டே, அரசியல் வாழிகள் ஆனந்தபவனத்தில் வந்து குழுமினார்கள். அதனால், அம்மையாருக்குப் பேரியார்களைப் பேனும் வாய்ப்பும், அரசியல்வாழ்வும், பொது அறிவும் உண்டாயின.

6. பஞ்சாசில் 1919-ஆம் ஆண்டில் ஒரு பெரிய கலகம் நிகழ்ந்தது. அதனை அடக்க வெள்ளையர் இகதியர் பலரைக் கொன்று குவித்தனர். இப்படுகொலையே விஜயலட்சுமியம்மையாரையும், கெற்றுகாவையும் அரசியற்புரட்சியில் ஈடுபடச் செய்ததென்னாம். இதுவே மிதவாதியாய் இருந்த மோதிலால் கெற்றுகாவையும் புரட்சியிலிறங்கத் தூண்டியது.

7. காந்தியடிகள் 1920-ஆம் ஆண்டில் தமது அறப் போரை ஆரம்பித்தார். "நாட்டின் நலனுக்காக அறியின்மையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அடி, சிறை முதலியன ஏற்க நேரிட்டாலும், பொறுமையுடன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தீங்கு செய்தார்க்கும் தீங்கு செய்யக் கூடாது. உயிரிழக்க நேரினும் உறுதியை இழத்தல் கூடாது." என்பவையே அவ்வியக்கக் கொள்கைகளாகும். இது சம்பந்தமாகக் காந்தியடிகளனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் கம் விஜயலட்சுமியாரே முதலில் கையொப்பமிட்டனர். பின்னரே இவர் குடும்பத்தினர் கையொப்பமிட்டனர்.

8. சின்னாட்களுக்குப் பின்னர்க் காந்தியடிகள் விஜயலட்சுமியாரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவர் அம்மையாரின் அழகிற்கும் அறிவிற்கும் ஏற்ற கணவரொருவரைத் தேட வேண்டுமென எண்ணிச் சென்றார். ஒரு சமயம் காந்தியடிகள் மகாதேவதேசாயுடன் ஆனந்தபவனத்தில் தங்கினார்; அவ்வமயம் 'மாடர்ன் ரெவ்யூ' என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் வெளி வந்த 'குருநாதரின் மாதத்தில்' என்ற கட்டுரையைப் படித்துப் பார்க்கும்படி அப்பத்திரிகைப் பிரதியொன்றை அம்மையாரிடம் கொடுத்தார். அதனைப் பெற்றுப் படித்த அம்மையார், அதன் சொல்லழகையும் பொருளழகையும் கண்டார்; அதனை இயற்றிய ஆசிரியரின் பெயரைக் கூறும்படி தேசாயை வினவினார். அதற்கு அவர், "இக்கட்டுரையாசிரியர் நுண்ணறிவும், நற்குணமும் வாய்ந்தவர்; பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றவர்; இரஞ்சித பண்டிதர் என்னும் பெயரினர்," என்று கூறினார்.

9. நாட்கள் சில கடந்தன. ஒரு நாள் விஜயலட்சுமியாருக்குத் தாம் முன்பு படித்த கட்டுரை ஆசிரியரைக் காணும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஒருவரை ஒருவர் கண்டபொழுதே இருவர் மனத்தும் ஒரு தனி அன்பு ஏற்பட்டது. அதை அறிந்த பெற்றோர், 1921-ஆம் ஆண்டு, மேத் திங்கள், பத்தாம் நாள் அம்மையாரை இரஞ்சித பண்டிதருக்குத் திருமணம் செய்வித்தனர்.

10. விஜயலட்சுமியம்மையார் பின்னர்க் சின்னாள் கழித்துத் தமது கணவருடன் கந்தியவாருக்குச் சென்றார். காதல் இருவரும் கல்வியிற்சிறந்தவர்; ஒரே கொள்கையைப் பின்பற்றுவவர்; ஆதலின், கருத்தொருமித்து, மனமும் மனமும் பொய இவ்வாழ்க்கையை நன்வாழ்க்கையாக உடத்தி வந்தனர்.

11. அம்மையார் தம் கணவர், தமையனார், மதவியார் முதலியவருடன் 1926-ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்துக்குச் சென்றார். ஆண்டு அவர்கள் பல இடங்களிலும் வாழ்கின்ற மக்களின் கடை உடை பாவனைகளையும், செல்வச் செருக்கையும், ஆடம்பர வாழ்க்கையினையும் கண்டார்கள். அம்மையார்

மனங்கொதித்தார்: "இவர்கள் இவ்வாறு வாழ்வது நம் நாட்டுச் செல்வத்தைச் சுரண்டுவதனுன்றோ!" என்று எண்ணினார்; "இதற்கொரு வழி ஏற்பட்டாலொழிய நம் அடிமைத்தனை தகராது." என்று எண்ணினார். பின்னர்ச் சில நாட்கள் கழித்து இந்தியா வந்தடைந்தனர்.

12. நெற்குளின் தலைமையில் 1927-ஆம் ஆண்டு காங்கிரஸ் மகாசபை கூடியது. அப்பொழுது அச்சபையினர் சில நிர்மாணங்களை நிறைவேற்றி, உரிமைப்போர் தொடங்கினர். அச்சமயம் ஆங்கிலேயர் 'ரைன் கமிஷன்' என்ற ஒன்பதின்மர் கொண்ட ஆராய்ச்சிக் குழுவை இந்தியாவுக்கு அனுப்பினர். அதனை ஏற்க மறுத்த காங்கிரஸார் வேலை நிறுத்தம் செய்து, போலீஸாரிடம் தடியடி பட்டனர். இதனைக் கண்ணுற்ற அம்மையார் அடக்குமுறையை எதிர்த்துப் போர் தொடங்கினர்; இவருடைய வீர முழக்கத்தைக் கேட்ட அரசியலார், இவரையும், கமலா நெற்குளையும், கிருஷ்ணயாயையும் சிறைப் படுத்தினர். அப்போது அம்மையாருக்கு ஓராண்டு கடுங்காவலும் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டன. அம்மையார் பல இன்னல்களுக்கிடையில் சிறையில் ஓராண்டு இருந்து விடுதலை பெற்றார்.

13. 1936-ஆம் ஆண்டில் நடந்த தேர்தலில் பெரும்பாலும் காங்கிரஸாரே வெற்றி பெற்றனர். அதன் பயனாக அமைச்சர் சபை அமைக்கும்பொறுப்பும் அவர்க்குக் கிட்டியது. அப்பொழுது, பலர் துண்டுதலால் விஜயலட்சுமியார் தேர்விற்கு நின்று வெற்றி பெற்றார். பின்னர் இவர் 1937-ஆம் ஆண்டு ஐக்கியத் திங்கள் ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரியாரானார்; பல சீர்திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றித் தம் கடமையைத் திறம்படச் செய்தார். ஆனால், அச்சட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவர அரசாங்கம் இடர்தர மறுக்கவே, காங்கிரஸார் முழு உரிமைக்குப் போராடினர். அப்பொழுது இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியது. அதற்காக ஆங்கிலேயர் காங்கிரஸ் மந்திரிகளைக் கவராதபோதிலாமல் இந்தியாவையும் அப்போரில் ஈடுபடச் செய்தனர். அதனால் வெறுப்புற்ற மந்திரிகள், 1939-ஆம் ஆண்டு பதவியிலிருந்து விலகினார்கள்.

14. பின்னர் கங்கிரலார் போர்காலத்தில் அரசியலார்க்கு இன்னல் நேரா வன்னம் மீண்டும் அறப்போர் தொடங்கினர். அதைக் கண்ட அரசாங்கம் வெகுண்டு, 1940-ஆம் ஆண்டு, டிசம்பர்த் திங்கள், 9-ஆம் நாள், விஜய லட்சுமியாரைச் சிறைப்படுத்திப் பின்னர் விடுதலை செய்தது : 1942-ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்டு திங்கள், 12-ஆம் நாள் கள்ளிரலில் மீண்டும் இவரை அரசியலார் சிறைப்படுத்தினர். அதற்காகச் சிறிதும் மனம் கலங்காத அம்மையார், தம் மகாரை எழுப்பி விஷயத்தைத் தெரிவித்து, விடை பெற்றுச் சென்றார். சிறை சென்ற அம்மையார் பல இன்னல்களை அனுபவித்து, மீண்டும் விடுதலையடைந்தார்.

15. அமெரிக்காவில் ஐக்கிய தேச மாநாடொன்று 1944-ஆம் ஆண்டு நவம்பர்த் திங்களில் நடந்தது. விஜய லட்சுமியார் அங்குச் சென்று, இந்திய நாட்டு நிலையைப் பற்றிப் பலபடப் பகர்த்தார். அதைக்கேட்ட மாநாட்டவர் அம்மையாரின் சொல் வன்மை, சுறுசுறுப்பு, அஞ்சாமை முதலியனவற்றைக் கண்டு வியப்பெய்தினர். அதனால், இந்திய நாட்டிற்கே ஒரு தனிப்பெருமை உண்டாயிற்று. இவர் தமது பேச்சால், இந்தியா விடுதலை பெற்றாலன்றி உலகம் அமைதி அடையாது என்பதை அமெரிக்கர் நன்கு உணரும்படி செய்து மீண்டார்.

16. இத்தகைய சிறந்த வீரத்தாயராய் விளங்கும் அம்மையார், இப்பொழுது இந்திய விடுதலிக் குழுவினரின் ஒருவராய் விளங்குகிறார். இவருடைய நாட்டுப் பற்றையும், நாட்டுத் தொண்டையும், தர்மமற்றவாழ்க்கையையும் இந்திய மக்களாகிய நாம் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக :-

1. பெண்ணின் வீரத்திற்கு ஒரு புரணச் சான்றகம் தருக.
2. விஜயலட்சுமி அம்மையாரின் வாழ்க்கைத் தருவிக் கூறுக.
3. விஜயலட்சுமி என்ற பெயர் என் வரலாறு உண்டாயிற்று?
4. அம்மையார் அரசியலில் எடுபட ஏதாவது இருந்ததா?

5. 1920ல் கரந்தியடிகள் ஏற்படுத்திய இயக்கத்தின் கொள்கைகள் யாவை? அங்கியக்கத்திற்கே முதலில் கையொப்பமிட்டவர் யார்?
6. அம்மையாரது கணவர் பெயர் யாது? ஏன் அவரை மணக்க விரும்பினார்? எப்போது திருமணம் நடந்தது?
7. “இதற்கொரு வழி ஏற்பட்டாலொழிய அம்மடியைமத்தனை தகராறு.”—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
8. அம்மையார் எவ்வளவு, ஏன் சிறைவிடப்பட்டார்?
9. 1939ல் கரந்திரம் மந்திரி சபை ஏன் கலைக்கப்பட்டது?

II. எதிர்சொற்கள் எழுதுக:—

வாசகம், செருக்கு, எதிர்த்து, அறா அப்பு, விதிதலை

III. வாக்கியங்களில் வைத்தெழுதுக:—

செல்வச்செருக்கு, தகராறு, திறம்பட, கோரவண்ணம், வெகுண்டு, பணிபாற்றி, எட்டினார், பிரிவெய்தினார்

IV. அகாதி வாத்தியம் எழுதுக:—

எய்து, சுட்டி, வெகுளி, வண்ணம், செருக்கு, வகை, உங்கை, திரு, ஐயடைந்தவருமே, ஆசான், குழுவின்

V. கேக்கணங்களுக்க:—

1. 2, 3, 4, 5, 6, 7 - ஆம் வேற்றமைகளுக்கு இப்பாடத்திலிருந்து இரண்டாவது உதாரணங்கள் தருக.

2. வாசகன் கவியைப் பற்றி மனத்த வேலை கிறத்தம் செய்த போது கரந்திரம்மார்கள் எல்லாரும் தடியால் அடிக்கப்பட்டனர்.— (தன்மீது பாக்குக.)

11. பண்டைப் புலவர்களுடைய பண்பாடுகள்

1. சங்க காலப் புலவர்களின் பாடல்களை கண்டு ஆராய்ந்தால், அப்புலவர்களின் 'பண்பாடுகள்' தெரிய வருகின்றன. பரந்த மனப்பான்மையும், பரிந்துருகும் அருங்கருணையும், கிறந்த செல்வாக்கும், அரசரும் பிறரும் நடுவுநிலை தவறின் அவர்கட்கு இடித்துரைக்கும் மனவுறுதியும் அவர்களிடத்தே நிகழ்ந்த அருங்குணங்களாகும்.

2. சங்க நூல்களுள் 'புறநானூறு' என்பதும் ஒன்று. அது நானூறு பாக்களைக் கொண்டது. அப்பாக்களைப் பாடிய புலவர் பலர். அவர்களுள் கோவூர் கிழார் என்பவர் ஒருவர். அவர் காலத்தில் நெடுங்கிள்ளி, நலங்கிள்ளி என்ற சோழ மன்னர் இருவர் இருந்தனர். அவர் அரசரிமை காணமாகப் பல இடங்களில் பொருது, இறுதியில் நெடுங்கிள்ளி சோழ நாட்டைக் கைவசப்படுத்திக்கொண்டான். 'எனவே, நலங்கிள்ளி தனக்குரிய பாகத்தைப் பெறுதற்கெண்ணி, நெடுங்கிள்ளி தங்கியிருந்த ஆவூர்க்கோட்டையை முற்றுகை செய்தான்.

3. அம்முற்றுகை நெடுங்காலம் நீடித்தது. அது காணமாகக் கோட்டைக்குள்ளிருந்த மக்களும் பிற உயிர்களும் இயல்புதற்கரிய இன்னல்களுக்குள்ளானார்கள். அவ்வுயிர்கள் பால் இரக்கம் கொண்ட கோவூர் கிழார், ஆவூர் அரசன் அடைந்தார். அக்காலத்தில் அரசர்களை எத்தருணத்திலும் காணத்தக்க உரிமை புலவர்குடிகுந்தது. ஆதலால், ஆவூர்க்கோட்டையை முற்றுகையிட்டிருந்த விரர், புலவரைத் தடை செய்யாது உள்ளே போக விட்டனர். பழகவர் உள்ளே வாராதபடி அடைக்கப்பட்டிருந்த கோட்டை வாய்க்கால், புலவர்க்குத் திறக்கப்பட்டன.

4. புலவர் உள்ளே சென்றார்; நெடுங்கிள்ளியை தேடித் கண்டு, அவனால் பரிந்து வரவேற்கப்பெற்று, அவனருகில் அமர்ந்து, "அரசரே, யான் கூறுவதைக் கேளும்; யானைகள்

எல்லாம் நீரில் முழுகாமலும், அரிசிக்கவளங்களைப் பெரும-
தும், சித்தத்தின்மீது புரளும் கைகளை உடையனவாய்ப் பெரு-
மச்செறிந்து இடி போல முழங்கி நிற்கின்றன. வீடுதோறும்
குழக்கைகள் பாலின்றி அழாநின்றன. மகளிர் தம்மை அலங்-
கரித்துக்கொள்ளாமல் அவங்கோலமாகக் காட்சியளிக்கின்ற-
னர். குடிமக்களெல்லாரும் பசிப்பிணியால் தவிக்கின்றார்கள்.
இவற்றை நீர் ஒரு சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல், உமது மாளி-
கையில் இனிது வீற்றிருத்தல் கொடிதன்றோ? நீர் தரும முறை
தவருதவராயின், உம் பங்காளியை அழைத்து, 'இக்கோட்டை
உன்னுடையதன்றோ?' எனக் கூறித் திறந்து விடுவீராக.
இன்றேல், போர் புரிந்து, உம் பகைவனைப் புறங்காட்டச்
செய்து, உமது வீரத்தை வெளிப்படுத்துவீராக. இரண்டுங்
செய்யாது, அடைக்கப்பட்ட அரணுக்குள்ளே அடங்கிவிடப்
பது, ஆராயுமிடத்து, மிக ஞானுந்தன்மையது!' என்னும்
அரிய கருத்துக்கள் அமைந்த செய்யுளைக் கூறி, அவன்
கோட்டையைத் திறக்கும்படி செய்தனர்.

5. இவ்வரலாற்றால் அக்காலப் புலவர்கள் உயிர்-
சுவிடத்தே கொண்டிருந்த கருணையும், அரசனானும், தெரி-
தவறியவிடத்து இடித்துக் கூறும் மனவுறுதியும் நன்கு அறி-
யக் கிடக்கின்றன. அன்றியும், அக்காலப் புலவர்கள் அரசர்-
கள் அளித்த பரிசிலுக்காகத் தங்களை அடிமைப்படுத்திக்கொள்-
ளும் மனப்பான்மை ஒரு சிறிதும் இன்றிச் சுயமரியாதை மிக்க-
வர்களாய் வாழ்ந்தார்கள் என்னும் உண்மையை விளக்கும் பல
செய்திகள் பண்டை நூல்களில் காணக் கிடக்கின்றன. அவற்-
றுள் இரண்டின் சான்றிக் காண்போம்:

6. பண்டைக் காலத்தில் நம் தமிழ் நாட்டில் மூர்முடி
வேந்தரைத் தவிர, வேறு பல சிற்றரசர்களும் வாழ்ந்து வந்தார்-
கள். அத்தகைய சிற்றரசர்களுள் இளங்கண்டரக்கோ, இளவீச்-
கிக்கோ என்ற இருவர் இருந்தனர். ஒரு நாள் அவ்விருவரும்
ஒரிடத்திற் சேர்ந்திருந்த போது அவர்களைப் பெருந்தகைச்
சாத்தனார் என்ற புலவர் கண்டார். அவர் இளங்கண்டரக்-
கோவை மார்புறத் தழுவி, மகிழ்ச்சி தெரிவித்துவிட்டு, இள-
வீச்சிக்கோவைப் புறக்கணித்து அமர்ந்தார்.

7. புலவர் செயலாற் பெரிதுஞ் சினமுற்ற இளவிச்சிக்கோ, அவரை கோக்கி, "புலவர், நீ எம்மைத் தழுவாமெக்குக் காரணம் என்ன?" என்றான். அதற்குப் புலவர், "நிறத்த மலைப்பக்கத்தில் தம் கணவர் நெடுந்தாரம் சென்றாலும், அவர் பெண்டிரும் தம் தரத்திலே நின்று புலவர்கள் விரும்பப் பெண் யானைக் கன்றுகளைப் பரிசிலாயவிக்கும் பெரும்புகழுடைய கண்டாக்கோ இவனாகலின், தழவினேன், நீயும் நன்ன குலத்துதித்த பெருமையும் இயற்கைக் குணங்களுமுடையவனுயினும், நின் குலத்துதித்த முன்கேடுகளுவன், புலவர்கட்கு வாயிற்கதவடைத்த கொடுஞ்செயல் காரணமாக உங்கள் மலையை எம்மவர் பாடாதொழிந்தனர், அது பற்றி நீயினைத் தழுவ இசைத்திலேன்," என்று பதிலிறுத்தார். என்னே அப் புலவரது மனப்பான்மை! என்னே அவரது சுயமரியாதை உணர்ச்சி!

8. பெருஞ்சித்திரஞ் என்பவர் பழம்புலவர்களுள் ஒருவர். அவர் ஒரு நாள் வெளிமான் என்ற புரவலனிடம் பரிசில் நாடிச் சென்றார். அச்சிற்றரசன் அப்புலவரின் பெருமைகளை கன்கறியாது, சிறிது பொருளைப் பரிசிலாக அளித்தான். அது கண்ட புலவர், அவ்வரசன் தம்மை ஏளனம் செய்ததாக எண்ணிச் சினமுற்று, அப்பரிசிலை ஏறக மறுத்து, அவ்விடம் விட்டகன்றார்; கேடிர குமன் வங்ஙலை அடைந்தார். அவ்வன்னல் புலவரை மதிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார்; அவருடைய பாடல்களைக் கேட்டு இன்புற்றார். அவருக்கு யானையுள்ளிட்ட பல பரிசில்களை நல்கினார்.

9. அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்ட பெருஞ்சித்திரனார், தம்மை அவமானப்படுத்திய வெளிமான் மாலிகையை அடைந்தார்; அங்கிருந்த காவல் மரமொன்றில் தாம் கொண்டிருந்த பரிசில் யானையைக் கட்டினார்; கேடிர வெளிமனிடம் சென்றார். "அரசே, இரப்பவர்க்குக் கொடுத்துப் பாதுகாப்பவன் நீ ஒருவனே அல்ல. புரவலர்கள் இரவலர்க்கு இல்லாமற் போகவுரிக்கலை. இனி, யாசிப்பார்-இருப்பதையும் பார்! யாசிப்பவர்க்கு சுவோர் இருப்பதையும் காண்! உனது களில் உள்ள காவல் மரம் வகுத்தும்படி யாம் கொண்டு எந்து கட்டிய யானை

எமது பரிசில். வேகம் மிக்க குதிரைகளை உடைய தலைவனே. இனி யாம் செல்வோம்." என்னும் கருத்தமைந்த பாடலைக் கூறிவிட்டுச் சென்றார். என்னே அப்புலவரது மனவுறுதி! என்னே அவரது கயமரியாதை! தாம்பரிசிலுக்குச் சென்றிருந்தும், தமது நிலைக்குத் தக்க பரிசிலை வெளிமான் அளிக்கவில்லை என்பதற்காகச் சினந்து, அவ்வரசனுக்குத் தக்க முறையில் புத்தி கற்பித்த அவர் பெருமையை என்னென்று கூறுவது! இதுகாறும் அறியப்பெற்ற அக்காலப் புலவர்களிடம் காணப்பெற்ற மனப்பண்புகள் இக்காலத் தமிழ்மக்களுக்குப் பெரிதும் தேவைப்படுகின்றன என்று கூறுவது இழுக்காகாதன்றோ?

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக:—

1. சங்க காலப் புலவர்களிடம் காணப்பட்ட அருங்குணங்கள் யாவை?
2. கலங்கின்னி நஞ்சுக் கோட்டையை முற்றுகையில் காரணம் யாது?
3. சங்க காலத்தில் புலவர்களுக்கிருந்த சிறந்த உரிமை ஒன்றினைக் கூறுக.
4. "இக்கோட்டை உன்னுடையதன்றோ?"—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
5. "புலகீர், நீர் எம்மைத் தழுவானவரோ? காரணம் என்ன?"—இது யாசாரப் பார்த்து யார் வினவியது? ஏன்?
6. வெளிமனைப் பார்த்துப் பெருஞ்சித்திரனார் கூறியது யாது?
7. பெருஞ்சித்திரனார் பாடிய பாட்டின் கருத்தென்ன?

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக:—

அமர்த்து, சொடிது, திரந்து, அடிமை, கயமரியாதை, மகிழ்ச்சி, புகழ், மூன்றோன், கொடுஞ்செயல், உணர்ச்சி, புலவன், எயோர், சினந்து, கொடுத்தாம்

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க:—

பரிவுகினை, அருங்குணம், அளங்கோலமாக, தூரடியிடத்து, மனப்பான்மை, என்னி, தாம், கொடுஞ்செயல், என்னம், பாததாப்பவன், கயமரியாதை, மனப்பண்பு.

IV. சொல்லிவுள்ளபடி சொற்கள்:—

1. அரசரே, உன் உறுவததத் தேனும்: யானைமேல்சைம்
கீரில் முழுசாமலம், அநிசிக்கவனக்கிளப் பெருமதம், சிலத்திவ்வின
புரளும் கைகளை உடையனவாய்ப் பெருமத்செறிந்த இப் பேரல
முழக்கி நிற்றின்றன. (நான்கு தனி வாக்நியங்களாக வருதல.)

2. பண்டவர் உள்ளே வாராதபடி அடைக்கப்பட்டிருந்த கோட்டை
வாயில் புலவர்க்குத் திறக்கப்பட்டது. (செய்வியலாக மாற்றல.)

3. அரிய அருத்துக்கள் அமைந்த செய்வுளைக் கூறி அவன் கோட்-
டையைத் திறக்கும்படி செய்வித்தனர். (உண்கின்றவாக மாற்றல.)

V. அகநாதி யார்க்குப் பொருள் வருதுகள்:—

பன்பு, பொருது, அரன், தாய், பரிசும், புலவன், நுகைந்திமேன்,
இரப்பவர், இரவன்.

12. கோழிப் பண்ணை

1. நமது நாட்டில் கோழி வளர்த்தல் பொருளாதாரத் தொழில்களுள் ஒன்றாகக் கருதப்படவில்லை. இந்தியாவில் கோழிகள் இல்லாத பிராமமோ, பட்டணமோ இல்லை என்று கூறலாம். ஆனால், அவை, அவற்றின் கறிக்காகவும் முட்டைகளுக்காகவும் வளர்க்கப்படுகின்றனவேயன்றி, அவற்றின் மூலம் பொருள் திரட்டக்கூடும் என்னும் கருத்தோடு பண்ணை முறையில் வளர்க்கப்படுவதில்லை. ஆனால், அமெரிக்க நாடுகளிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கோழிப் பண்ணை ஒரு முக்கிய பொருளாதாரத் தொழிலாகக் கருதப்படுகிறது. 1937-ஆம் ஆண்டின் கணக்குப்படி அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளில் 4,261 லட்சம் கோழிகளும், ஐரோப்பாவில் 3,419 லட்சம் கோழிகளும், நமது இந்தியாவில் (பாகிஸ்தான் உட்பட) 1,732 லட்சம் கோழிகளும் இருந்தன. இப்புள்ளி விவரங்களின் மூலம் இந்தியர் கோழி வளர்ப்பதில் அதிக முயற்சியை மேற்கொள்ளவில்லை என்பது வெளியாகின்றது. இனி, கோழிகளைப்பற்றிய செய்திகளையும், கோழிப் பண்ணைகளை நடத்தும் முறைகளையும் சற்று ஆராய்வோம்:

2. இக்காலத்தில் உலகில் காணப்படும் வீட்டுக் கோழிகள் அனைத்தும் இந்தியாவின் காட்டுக் கோழிகளின் வரிசைத்தைச் சேர்ந்தவை என்னும் உண்மை எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. உண்மை இங்ஙனமிருக்க, கோழியின் பிறப்புடனாகிய நமது நாட்டில் உள்ள கோழிப் பண்ணைகளுக்கு வேண்டிய உயர்தர இனக்கோழிகள், பிற நாடுகளிலின்றும் தருவிக்கப்படுகின்றன என்பதை அறிய நீங்கள் வியப்புறுவீர்கள். அன்றியும், நாம் ஒரு பொருளாக மதியாத கோழிகளின் விலை மதிப்பும் உலகின் வியப்புறச் செய்யும். இந்தியாவில் உள்ள கோழிகளின் மதிப்பு 7-6 கோடி ரூபாய்; சென்னை இராச்சியத்துக் கோழிகளின் மதிப்பு மட்டும் 1-4 கோடி ரூபாய் என்பதை அறியும்போது நாம் வியப்புறாமல் என் செய்வது!

3. உலகில் எத்தனையோ வகையான கோழிகள் உண்டு. அவை எல்லாம் நமது நாட்டிற்கு ஏற்றவை அல்ல. வெண்காற் கொம்பு¹, கருமைஞார்க்கா², ரோட்டிலின் செவ்வல்³ ஆகிய மூன்று வகைகள் மட்டுமே நமது நாட்டுக்குச் சிறந்தவை என்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இவை சமவெளிப் பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றவையென்றி, மலைப்பிரதேசங்களுக்கு ஏற்றவை அல்ல.

கருமைஞார்க்கா வெண்காற்கொம்பு ரோட்டிலின் செவ்வல்

4. கோழி வளர்ப்பு நமது நாட்டில் குடிசைத் தொழில் களுள் ஒன்றாக மேற்கொள்ளப்பட்டின், சிறந்த ஊழியம் தரத் தக்கது என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் கருதுகின்றார்கள். ஆதலால், கோழி வளர்ப்பைப்பற்றிய முக்கியமான சில செய்திகள் இங்குத் தரப்படுகின்றன :

5. கோழி வளர்ப்பொன்றையே தமது வருமானத்துக்கு வழியாகக் கருதுகின்றவர் குறைந்த பட்சம் இருநூறு ரூபாய் சுவாதனம் வைக்க வேண்டுகிறது அவசியம். இவர்கள் தங்கள் பண்ணையைக் பிராமத்திலுள் அமைக்காமல், பிராமத்துக்கு வெளியே ஒரு தோட்டில் அமைப்பது நலம். அத்தோட்டில் மழை பெய்தால் நீர் தேங்காமல் விரைவில் வடிந்துவிடக்கூடிய இடத்தில் குறைந்த பட்சம் ஆறடி உயரமிருக்கும்படி இருப்புக் கம்பிகளாலாகிய வலையடித்து, காட்டுப் பூனை, குள்ளநரி முதலியன உள்ளே புக முடியாதபடி பல்லான வேலியமைக்க

1. White laghorn. 2. Black minorca. 3. Rhode Island Red.

வேண்டும். வேலிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் சிழல் தாக்கக்கூடிய மரங்கள் இருத்தல் வேண்டும். இவற்றின்கீழ்க் கூடுகள் இருக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஐாதிக்கும் உரிய கூடுகள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டு, ஓர் இனத்துக் கோழிகள் பிற இனங்களைவிடக் கவனமால் இருக்க இடையில் வேலிகள் அமைக்கப்பட வேண்டும். கோழிகள் உலாவித் திரிவதற்கெற்றவாறு தாராளமாக வெற்றிடம் இருத்தல் அவசியம்.

6. இவ்வாறு வேலியமைக்கவும் கூடுகள் அமைக்கவும் முடிந்தனம் வேண்டுமென்றோ? இவற்றிற்கு நூறு அல்லது நூற்றைம்பது ரூபாய் தேவைப்படும். கோழிகள் வாங்குவதற்கும் பணம் வேண்டும். முதலிலேயே உயர்தரக் கோழிகள் வாங்குவது இயலாது. ஆதலால், தொடக்கத்தில் இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது காட்டுப் பெட்டைகளும், சல்ல உயரினச் சேவல் ஒன்றும் வாங்கி வளர்க்கத் தொடங்கவேண்டும். இவற்றிற்கு ஏறத்தாழ நூற்பது ரூபாய் தேவைப்படும். இக்கோழிகள் முட்டையிடுவதற்காக வளர்க்கப்படுவனவாதலால், இவற்றின் முட்டைகளைச் சேகரித்து, வாரந்தோறும் சந்தைகளில் விற்பனை பணமாக்கலாம்; அல்லது முட்டை வாக்ருவதற்கென வரும் வியாபாரிகளிடம் விற்பனைபணமாக்கலாம். அவறியும், முட்டைகளிலுள்ளவற்றை இளவிரிந்ததிக்காகச் சேகரித்து வைத்தல் அவசியம். அவற்றை அடைகாக்கும் கோழிகளைக்கொண்டு போரிக்க வைக்க வேண்டும். இளவிரிந்தவாக விட்டுக் கோழிகளையும் விற்கலாம்.

7. இவ்வளவிற்கெனத் தொடக்கத்தில் காட்டுக் கோழிகளை வைத்துப் பண்ணை நடத்திக்கொண்டே உயரினக் கோழிகளை விரித்தி செய்வதெனத் தொடங்க வேண்டும். உயரினக் கோழிகளை அவை இடைக்கடக்கடிய பண்ணைகளில் விலைக்குப் பெறலாம். ஆனால், அவற்றிற்குப் பெருந்தொகை வேண்டும். சாதாரணமாக உயரினக் கோழி ஒவ்வொன்றுக்கும் ஐந்து முதல் பத்து ரூபாய் வரையில் விலைகொடுக்க வேண்டும். ஆதலால், உயரினக் கோழிகளை விரித்தி செய்வதற்கு அளவு வளர்க்கப்படும் பண்ணைகளிலிருந்து முட்டைகளை வாங்கி, காட்டுக் கோழிகளைக்கொண்டு அடைகாக்கச் செய்து உற்பத்தி செய்வதும்,

அல்லது பண்ணைகளிலின்று அன்று பொரித்த குஞ்சுகளை வாங்கி வளர்ப்பதும் குறைந்த செலவில் உயரினக் கோழிகளை விருத்தி செய்யும் முறைகளாகும்.

8. கோழி வளர்ப்பவர் ஆறிய வேண்டுவனவற்றுள் மிக முக்கியமானது, கோழிகட்குரிய உணவுப் பொருள்களைப் பற்றியதாகும். கோழிகட்குத் தினந்தோறும் மூன்று வகையான உணவுப் பொருள்கள் உபயோகிக்கப்பட வேண்டும். கெல், கேழ்வரகு, கம்பு, சோளம் முதலிய தானிய வகைகளுள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் கோழியொன்றுக்குத் தினமும் இரண்டு அவுன்ஸ் தரவேண்டும். பன்னிரண்டு பாகம் அரிசித் தவிடும், ஆறு பாகம் கோதுமைத் தவிடும், ஆறு பாகம் கோதுமை அல்லது கேழ்வரகு மாவும், ஒரு பாகம் அடுப்புக்கரித் தூளும், ஒரு பாகம் மீனுணவும், ஒரு பாகம் எலும்புணவும், அரைப் பாகம் நிலக்கடலைப் பிண்ணுக்கும், அரைக்கால் பாகம் உப்பும்தான் சேர்ந்த கலப்புணவு தினந்தோறும் கோழியொன்றுக்கு இரண்டு அவுன்ஸ் அளவு தரப்படல் வேண்டும். இவையன்றிக் கீரை உணவும் தினந்தோறும் அவசியமாக அளிக்கவேண்டும். எந்தக் கீரையாயினும், கன்னடகக் குறுக அரிந்து வைக்க வேண்டும். இவையன்றிக் கோழிகளுக்குக் குவிர்ந்த கீரைப் பாத்நிரங்களில் நிழலில் வைத்து எப்போதும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

9. மேற்கூறப்பட்ட முறையில் கோழியொன்றுக்கு வாரந்தோறும் மூன்றனுச் செலவாகும். எனவே, மாதமொன்றுக்குப் பன்னிரண்டனுச் செலவாகும். 'மாதந்தோறும் கோழியொன்றுக்குப் பன்னிரண்டனுச் செலவு செய்தால், அதற்கேற்ற இலாபம் கிடைக்குமா?' என்னும் வினா எழுவின்றது. இலாபம் கிடைப்பது நிச்சயம். ஆனால், இலாபத்தின் அளவு மாறு என்பது வளர்க்கப்படும் கோழிகளைப் பொறுத்தது. சாதாரணமாக உயரினக் கோழிகள் வருடமொன்றுக்கு முந்தாறு முட்டைகளுக்குமேல் இடுவது நிச்சயம் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் உண்மை. இதன்படி கணக்கிட்டால், ஒரு முட்டை ஓர் அணு விதம் ஒரு கோழியின் மூலம் வருடமொன்றுக்குப் பதினெட்டு ரூபாய் கிடைக்கும். ஆனால், அதற்குச் செலவு ஓன்பது ரூபாய் மட்டுமே.

13. திருக்குறளும் திருவள்ளுவரும்

“வள்ளுவர்செய் திருக்குறளை மறுவறநன் குணத்தோர்கள்
உள்ளுவரே மனுவாந் ஒருகுதத்துக் கொடுத்தி”

என்று மனோன்மனிய நூலாசிரியரால் புகழ்ந்து கொண்டாடப் பட்ட நூல், திருக்குறள். இந்நூல் பிற நூல்களைப்போலக் கால வேறுபாட்டாலும், கருத்து வேறுபாட்டாலும், மத வேறுபாட்டாலும் சீர்கெட்டுச் சிதைந்தொழியாமல், சிறப்புற அன்றாடம் இன்றும் பொது மறையாய்த் திகழ்ந்து வருகின்றது.

2. தமிழ் மொழியிலுள்ள பா வகைகளுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுவது வெண்பா. இவ்வெண்பா வகையில் முதற்கண்ணுள்ளது குறள் வெண்பா. ‘குறள்’ என்பதற்குக் ‘குறுகிய பாட்டு’ என்பது பொருள். இவ்வெண்பாவால் பாடப்பட்ட தால் ‘குறள்’ எனப் பெயர் பெற்றது. ‘நீடு’ என்பதற்குக் ‘கண்டாரால் விரும்பப்படும் தன்மை’ என்பது பொருள்.

3. தமிழ் மொழியில் முதல் எழுத்துக்களாய் உள்ளவை, உயிர் பனவிரண்டும், மெய் பதினெட்டும் ஆகிய மூப்பது எழுத்துக்கள். அவற்றுள் முதலில் நிற்பது அகரவயிரும், சுற்றிய் நிற்பது னகர மெய்யும் ஆகும். குறளாசிரியர் தமிழ் மொழியின் சிறப்பை உலகத்தார்க்குப் பல்லாற்றாலும் எடுத்துக் காட்ட எண்ணி, தாம் பாடிய பொது மறையின் முதற் செவ்வயின் முதலெழுத்தாகத் தமிழில் முதலாயுள்ள அகரத்தை அமைத்துப் பாடியுள்ளார்; பின்னர் முதலெழுத்துக்கள் மூப் பதில் சுற்றியுள்ள னகர மெய்யை இறுதிக் குறளின் இறுதி எழுத்தாகக் கொண்டு பாடிய நிறம் வியக்கற்பாவது!

4. திருக்குறள், அறத்துப்பாடி, யோசுப்பாடி, கயத்துப்பாடி எனலும் மூப்பெனும்பிரிவுகளைப் பெற்றது. அறத்துப்பாடி, “இக்ஷயியல், சூறவறியல்” எனலும் இரண்டு வட்டிரிவு

களுடன், மூப்பத்தெட்டு அதிகாரங்களை உடையது. பேருட்பால், 'அரியல், அரைச்சியல், அங்கனியல், ஒழியியல்' என்னும் நான்கு உட்பிரிவுகளுடன் எழுபது அதிகாரங்களை உடையது. காந்தவூப்பல், 'கனனியல், நற்பியல்' என்னும் இரண்டு உட்பிரிவுகளுடன் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களை உடையது. இந்நூலின்கண் காணப்படும் நூற்று மூப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களுள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே பப்பத்துப் பாக்களைக்கொண்டு மிளர்கின்றது.

5. மேனாடுகளிலிருந்து நம் நாடு வந்த அறிஞர் பலரும் இத்திருக்குறளின் சிறப்பை உணர்ந்து, இதனை நன்கு கற்றுத் தத்தம் மொழிகளில் பெயர்த்தெழுதியுள்ளனர். திருக்குறள் ரெவபேண்டு பேஸ்கி என்பவராலேதான் முதன்முதல் இன்தீனில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது; பின்னர் ஜி. யு. போம்பையர் என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது; டாக்டர் கிரால் என்பவரால் ஜேர்மனியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. வேங்கடராம ஸ்ரீ வைத்தியநாதரால் நெலுங்கிலும், ஸ்ரீ அப்பா தீட்சிரால் வடமொழியிலும், கேமாவந்த ராஹத்து என்பவரால் ஹிந்தியிலும், திவான் பகதூர் கோவிந்தப் பிண்டை என்பவரால் மலையாளத்திலும் பெயர்த்து எழுதப்பட்டுள்ளது. வேறு சில மொழிகளிலும் இந்நூல் பெயர்த்தெழுதப்பட்டுள்ள பெருமை பெற்றது.

6. திருக்குறள் உலகத்திலுள்ள பல மக்களாலும் போற்றப்பட்டுப் புகழ் பெற்றதையும், குறளாசிரியர் சாலப் புகழெய்தியதையும் கண்ட நமது நாட்டு மதவாதிக்களுள் பலர் திருவள்ளுவரைத் தத்தம் மதத்தவரென்று வாதிக்கத் தொடங்கினர். திருவள்ளுவர் பேளத்தர் என்று பெளத்தரும், சமணர் என்று சமணரும், வைணவர் என்று வைணவரும், சைவர் என்று சைவரும் கூறலாயினர். ஆனால், வள்ளுவர் வாய் மொழி மத வேறுபாடில்லா மாட்டியுடன் ஆட்சி பெற்று எல்லா மதத்தவராலும் போற்றப்படும் நிலையில் அமைந்துள்ளது என்பது வெள்ளிடை மலை. இந்நூல் இறவாப் புகழுடன் மின்று சிலவருதால், மக்கள் இதனை 'மூப்பல், தமிழ் மறை, மொதுமறை, பெய்யாமொழி, திருவள்ளுவர்' எனப் பல பெயரிட்டு

வழங்கலானார்கள். இவற்றிலிருந்தே இந்நூலின் நிறப்பு அங்கை செல்லிக்களியென்ப புலப்படுகின்றதல்லவா?

7. இந்நூலுட்காணப்படுகின்ற சொற்களுள் ஒவ்வொன்றும் வளமுற்றதாகவும், பொருட்செறிவுடையதாகவும், இனிமையும் எளிமையும் கொண்டு திகழ்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்நூலை மக்கள் கவிலுத்தொறும் கழிபேருவகை எய்துவார்கள்.

8. இத்தகைய பிறிதைய பெருநூலைப் பாடிய பெருந்தகையார், வான் புகழ் கொண்ட வள்ளுவர். இப்பெயர் குறளாசிரியரின் இயற்பெயரோ, புனை பெயரோ, அன்றிக் குடிய்பெயரோ என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுதலியலாது. 'இவர் யாழியில் பிறந்து, 'வாகியார்' என்னும் வேளாண் குல மாதரை மணந்து, இவ்வறவொழுக்கத்தைச் சிறந்த முறையில் நடத்திக் காட்டியவர்,' என்பர் சிலர்; 'இவர் மதுரையில் பிறந்தவர்,' என்பர் சிலர்; இன்னும் பலரும் பலவாறுகக் கூறுப.

9. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர்கள் தங்கள் தங்கள் வரலாற்றைக் குறித்து வைப்பது தற்பெருமையாகும் என்று எண்ணியோ, அன்றி வேண்டா என்று நினைத்தோ குறிக்காமல் விட்டுச் சென்றுவிட்டார்கள். அதனாற்றான் நாம் சிறந்த புலவர்களுடைய உண்மை வரலாறுகளை உள்ளபடி உணர்தல் இயலாதாயிற்று. பிற்காலத்தில் வாழ்ந்த பலரும், பெரும்புலவர்களிடப் பற்றிச் செவிவழிச் செய்தியாகத் தாம் தாம் கேட்டறிந்தவற்றைத் துணைக்கொண்டு தத்தம் கருத்துக்கற்றவாறு கூட்டியும், குறைத்தும், புதுக்கியும், புனைத்தும் கூறலாயினர்.

10. திருவள்ளுவர் தமிழ் காட்டிற்பிறத்தார்; தமிழக-குத் தலைநகரத் தொண்டு புரித்தார். இவர் அறநூற்றுகை, அரசியற்றுகை. இன்பநூற்றுகை ஆகிய பல நூறுகளினும் சிறந்த டலமை பெற்ற பெரும்புலவர். இவருடைய பரிந்த அறிவின் நிறத்தை இவர் பாடிய நூலைத் தெளிவாகக் கற்றுணர்பவர் யாவரும் உணரலியலாம்.

11. திருக்குறள் தமிழ்மொழியிள்தொட்காப்பியர் காலத்திற்குச் சற்றுப் பிற்பட்ட காலத்தில் எழுந்த நூல்; மக்கள்

வாழ்க்கையின் உயர்வுக்கு வேண்டிய வழிகளைக் கொண்டுள்ள நால். இத்தகைய தனித்தமிழ் வளம் செறிந்த கலைக்கருவூல-மேனத் திகழும் பொது மறையை—அறிவுப் பெருமலையாய் விளங்கும் அருமறையை—உன்கு கற்கும் மாணவர் கற்ற வழியில் கிற்றல் வேண்டும்.

பயிற்சி :

I. விடைபொறுதுக :—

1. மனோன்மனீய துசிரியர் திருக்குறளைச் சிறப்பித்துக் கூறும் அடிகள் எழுதி, அதற்குப் பொருளும் எழுதல.
2. திருக்குறளின் அடிமொழி விவரிக்க.
3. திருக்குறள் எங்கெங்கொழியில் யார் யாசால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது?
4. குறளுக்குரிய வேறு பெயர்களைக் கூறல.
5. 'சாம் குறளால் எய்தும் பயன்சன்' என்பதைக் குறித்து ஒரு பக்கத்திற்கு மேற்படாமல் ஒரு சுட்டுரை வரைக.

II. எதிர்ப்போல் கூறுக :—

புகழ்ச்சை, வேதபாசி, கற்றில், பெருமை, எளிமை, உயலக, புகழ், அறம்

III. வாக்கியத்தின் அரைத்தொகுதுக :—

சிறந்ததொழியாக, அறநில், மியக்கற்பாகல, போற்றப்பட்டு, மரட்சிடிடன், எய்துத்தொடும், அறிபெருவகை, செவியழிச் செய்தி

IV. அகாதி பரத்துப் பொருள் எழுதுக :—

அறம், வெள்ளிடை, அக்கை, காட்சி, தொழி, பேருவகை, எய்த வர், வான்புகழ், வேள்கண்ணம், புனைந்த, செவியழிச் செய்தி, கரு ளுலம், மனம்

V. சொல்லியபடி தேர்க :—

(1) என்டாசால் விருப்பப்படும், குதல் மருத்தல்களாக, இதன் கும்—தொடர் ஐக்கணம் கூறல.

(2) மாணவர்கான், குறளை, வேன்பயலால், துசிரியர்க்கு, திருக் குறளில், அறிக்காணியுடைய, இத்தயினகன்—இவை என்ன என்ன வேந்தையகன் என்பதை ஆராயத்தேரலி கூறல.

14. மங்கோ பார்ட்

1. ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுகட்கு முன் இரூண்ட் கண்ட்மென் வழங்கிவந்த ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தின் உட்பகுதிகளைக் கண்டறிந்த மாந்தரிவர். ஆயினும், பிழக்கித்தியத் தீவுகளோடும், நமது பாரத நாட்டோடும் வாணிகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஐரோப்பியர், இக்கண்டத்தின் சில கடற்கரைப் பிரதேசங்களையும், பட்டினங்களையும் அறிந்திருந்தனர். அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த ஐரோப்பியரும் இக்கண்டத்தின் உட்பகுதி சீன ஆராயாமலிருந்ததற்குக் காரணங்கள் பல உள். கண்டத்தின் உட்பகுதிகளில் இருந்த மனிதர் நுழைய முடியா அடங்கலும், அயல்கரைக் கண்டவுடன் அவ்வமெனச் சிறி அவரைக் கொல்ல முற்பட்ட முரட்டுமக்களும், வெள்ளையர்க்குப்பொருத்தாத வெப்பதப்ப நிலையும் சில முக்கிய காரணங்களாகும்.

2. இத்துணை இடங்களையும் எதிர்த்துக்கொண்டு கண்டத்தின் உட்சென்று ஆய்வு நடத்தல் அநுமபெருஞ்செயலாகக் கருதப்பட்டது. ஆயினும், ஆற்றல் மிக்க ஆங்கிலேயர் சிலர், ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தை ஆராய்ச்சி நடத்த முற்பட்டவர்க்கு

அவசியமான உதவிகளைப் புரிவதற்கென ஒரு கழகத்தை நிறுவினர். அக்கழகத்தார், ஆப்பிரிக்காவின் வடபாதி யில் டிம்பர்க்டு என்னும் வாலிகிச சர்திப்பு ஸ்தலம் ஒன்றுண்டு என்பதைக் கேள்விப்பட்டு, அதைக் கண்டு திரும்பத்தக்க வீரர் ஒருவரைத் தேர்த்தெடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். அக்காலத்தில் டிம்பர்க்டுவைப்பற்றி எழுத்த வியத்தரு செய்திகளை இம்முயற்சிக்குக் காரணமாகும். ஆப்பிரிக்காக்கண்டத்தின் வடபாதி யின் மேற்கில் வநஜர் என்னும் ஒரு நதி பாய்கின்றது. அந்த நதிப் படுகையில் அமைந்த டிம்பர்க்டு பொற்குவியல்கள் நிறைந்தது என்னும் செய்தி அக்காலத்திற் பரவி வந்தது.

3. இத்தகைய பொன்னகரைக் காண விழைந்தார் ஓர் இளஞர். அவர் அஞ்சா நெஞ்சமும், உடையா ஊக்கமும் உள்ளவர். அவரை மங்கோ பார்க் என்ற காடாய்ந்த கல்லறிஞர். அவரைப்பற்றி இப்பாடததிற் படிப்போம் :

4. மங்கோ பார்க், 1771ல் ஸ்காட்லாந்தில், செல்கிக் ஷயரில் ஒரு குடியானவருக்கு ஏழாம் மகவாய்த் தோன்றினார். இவர் தொடக்கத்தில் விட்டிலேயே கல்வி பயின்று, பிறகு கல்தூரியில் உயர்கல்விகற்று, இறுதியில் மருத்துவக் கல்லூரியிற்சேர்ந்து மருத்துவர் பட்டம் பெற்றவர். சிறிது காலம் தமது தொழிலை மேற்கொண்டு நடத்திய பின்னர், இலண்டனுக்கும் செழக்கித்தியத் தீவுகளுக்கூரிடையே சென்று வந்து கொண்டிருந்த ஓர்ஸெஷர், என்ற கப்பலில் உதவி மருத்துவர் பதவியில் அமர்த்தார்.

5. ஆப்பிரிக்க ஆராய்ச்சிக் கழகத்தார் டிம்பர்க்டுவைக் கண்டு மீளத் தக்கவர் மங்கோ பார்க்கே என நிச்சயித்து, அவரை அப்பணியில் ஊக்கினர். மங்கோ பார்க்கும் அப்பணியை மேற்கொண்டு, ஒரு காவாயிலேறி, ஆப்பிரிக்காவின் வடபாதி யின் மேற்குக்கரையில் பாயும் காரியியா யாற்றின் கழிமுகத்தை அடைந்தார்; அங்கிருந்து உள் காட்டிற் சிறிது தொலைவில் அமைந்துள்ள வயாவியா என்னும் பட்டணத்தை அடைந்தார். அக்காலத்திலும் ஆப்பிரிக்காவின் கடற்கரைப் பகுதிகளை ஐரோப்பியர் அறிந்திருந்தமையால், சிறித்தவப்

பாதிரிமார் பலர் அங்குக் குடியேறி, மதத்தொண்டு புரிந்து வந்தனர். அத்தகைய பாதிரிகளுள் ஒருவர் பைசரலியாவில் இருந்தார். பக்டர் ஷெய்ட்லி என்ற பெயரைய அவர், மல்கோ பார்க்குக்கு நல்வரவு கூறி, அவரைத் தம் இல்லத்தில் விருந்தினராய் இருக்கச் செய்தார். சில நாட்களில் மல்கோ பார்க்கை வெப்ப நோய் பிடித்தது. அந்நேரமால் இரண்டு திங்கள் இடருற்ற மல்கோ பார்க், மிகவும் மெலித்து, மேலும் காங்கு திங்கள் வரையிலும் தாம் மேற்கொண்ட பயணத்தில் ஈடுபட முடியாதவரானார்.

6. தமது மெலித்த உடல் உயர் பெறும் வரை ஷெய்ட்லிவுடன் தங்கியிருந்த மல்கோ பார்க், அந்த காங்கு மாதங்களை அம் வறியிருந்தபடியும், அக்காட்டு மக்களின் உடல் கடை ஒழுக்கங்களை ஆராய்வதிலும், கடுக சிமோனியைக் கற்பித்தும் கழித்தார். தமது உடல், பயணத்தை மேற்கொள்ளத் தக்க நிலை எய்தியவுடனே, இவர் பல வகைச் சோதிகள், பல வண்ண மணிகள், புகையிலை, இரண்டு திசை காட்டிகள், ஒரு வெப்பமானி, சில துப்பாக்கிகள், தமக்கவசியமான ஆடைகள் முதலியன சிறைத்த பொதிகளை இரண்டு கழுகங்களின்மீது ஏற்றிக்கொண்டு, சில கிரேபுப் பணியாளருடன் ஒரு குதிரையிலேறித் தமது பயணத்தை மேற்கொண்டார்.

7. இவர் மூன்று நாட்கள் பிரயாணம்செய்து மீது என்னும் பட்டணத்தை அடைந்தார். அதன் அரசரைக்காண்டு அளவளாவித் தமது விருப்பத்தைத் தெரிவித்து, அங்குமைய உட்பையும் உதவியையும் பெற்றுத் தமது பயணத்தைத் தொடங்கினார்.

8. மதினையை விட்டு கிடை, மேலும் சென்ற போது ஒரு மாதத்தின் மீள்களில் துணிக் கந்தைகள் கட்டித்தொங்கக் கண்டு, “இது என்ன? துணி காவாக்கும் மாமா!” என்று தம்முடன் வந்தவர்களை வினவினார். அவர்கள் பாடிலைப் பிரயாணிகள், அவ்வளக் கடவுளுக்குக் காணிக்கையாகச் சிறு கந்தைத் துணியைக் கட்டுவது வழக்கமென்று தெரிவித்ததைக் கேட்ட மல்கோ பார்க், அக்காட்டு மக்களது வித்தைப் போக்கை உன்னிக்கொண்டே பயணத்தைத் தொடர்ந்தார்.

9. இவர் அங்கங்கே ஏற்பட்ட சிறு சிறு இடர்களை எதிர்த்துக்கொண்டு, காம்பியா நதிக்கும் செனிகல் நதிக்கும் இடைப்பட்ட நிலப்பகுதியைக் கடந்தார். அது வரை ஆங்கிலேயரைக் கண்டறியாத சுதேசிகள் இவரைக் கண்டதும் ஐயுற்று, அஞ்சி ஒடுங்கினார்கள். அதையறிந்த பாரக், அவர்களை அணுகி, அவர்களோடு நல்ல மூறையில் பழகி, அவர்களது அச்சத்தை ஒட்டி, அவர்களது நன்மதிப்பைப் பெற்றார். பிறகு செனிகல் யாற்றின் மறு கரையிலிருக்கும் 'கார்டி' என்னும் நகர் சேர்ந்து, அதன் அரசரை நேரிருகண்டு, தமது நோக்கத்தை எடுத்தியம்பினார். அதற்கு அத்தலைவர் கைஜர் நதி சென்றடைவதற்குப் பாய்மர் நாட்டின் வழியே போக வேண்டும் என்றும், அந்நாட்டவருக்கும் தமக்கும் போர் மூண்டிருந்ததால் அவ்வழியே போக முடியாதென்றும், ஐடம் நாட்டின் மூலம் செல்வதே நலம் என்றும் கூறி வழியனுப்பினார்.

10. கார்டாவை விட்டுப் பாரக் சூர் எனும் இனத்தவரின் பதியாகிய ஓடமர் நாட்டையடைந்தார். அதன் தலைவர் பெயர் அலி. பாரக், அலியிடம் சென்று தாம் அவ்வழியே செல்ல அனுமதிபெற்று வரும்படி தூதுவன் ஒருவனை அனுப்பினார். ஐரோப்பியர் தம் நாட்டில் புகுந்து வாணிகம் நடாத்து வதையும், நீகிரோக்களை அடிமைப்படுத்துவதையும் அறவே வெறுத்த அலி, தூதுவன் வாயிலாகச் சேதியைக் கேட்டதும், பார்க்கைச் சிறை பிடித்து வரும்படி தம் ஆட்களை ஏவினார். பார்க்கைச் சிறையில் வைத்து இன்னல்கள் பல இழைத்து வந்ததோடு கில்லாமல், அவரைத் தண்டிக்கத் தமது அரசவை அமைச்சருடன் ஆலோசித்த பிறகு, அரசி யாதிமாவையும் கலந்தாலோசித்தார். அரசி பார்க்கெலிடம் பரிவு கொண்டு, இவரை விடுதலை செய்யும்படி அவியை வேண்டினாள். அதன்படி அலி பார்க்கை விடுதலை செய்து, ஐராவுக்குச் சென்ற தம்முடைய ஆட்களோடு அனுப்பிவிட்டார்.

11. தம் மனைவியின் விருப்பப்படி, பார்க்கை விடுதலை செய்த அலி, பார்க்கஜாரா சென்று அங்குத் தங்கியிருந்தபோது, மீண்டும் அவரைக்கைதுசெய்துவரும்படி ஏவிய ஆட்கள் அங்கு வந்து சேர்த்தார்கள். தம்மை மீண்டும் சிறை செய்ய வந்திருக்-

கிணர்கள் என்பதை அறிந்த பார்ச், அவ்விரர்கள் அயர்ந்து உறங்கிக்கொண்டிருந்தபோது குடுகியில் எவரும் அறியரவண்ணம் தம்புரவரிது ஏறி, அவ்விடத்தை விட்டகன்றார். இவ்வாறு தப்பிய பார்ச், இரவு முழுவதும் பிரயாணம் செய்ததால் களைப்படைந்தார். பார்ச்சின் சிலையையறிந்தது போல வானம் அருள் கூர்ந்து மழை சொரிந்தது. பார்ச் தமது துண்டை விரித்து, மழைநீரை ஏந்தி, அதைப் பிழிந்து தமது நீர் வேட்கையைத் தணித்துக்கொண்டார். தாகம் தணிந்து சோர்வு நீங்கியதும், "உய்ந்தேன்! உய்ந்தேன்!" என்று உளமகிழ்ச்சியோடு கூறினார். பிறகு பாம்பார் நாட்டை வந்தடைந்தார். அங்கு வாழ்ந்த நீடுரோக்கரின் தோழமையைப் பெற்றார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அங்காட்டுத் தலைவன் வாழ்க்கை பட்டணமாகிய சேக்கோவுக்குச் சில வணிகருடன் சென்றார். இடைவழியில் தம்முடன் வந்தவர்கள், "அதோ ஜோலியா!" என்று கூவினர். அவர்கள் மொழியில் பெரு நீருக்கு 'ஜோலியா' என்பது பெயர். நைஜர் யாற்றைத்தான் அவர்கள் அங்ஙனம் குறித்தார்கள் என்பதை அறிந்த பார்ச், தம் பரியினின்றும் குறித்தோடி, அதன் தெள்ளிய நீரை அள்ளி அள்ளிப் பருகி உள்ளம் பூரித்து, "என் ஆண்டவனே! இடர் பல வந்துற்றபோது உறுதுணையாய் நின்று அவ்விடர்களினின்றும் விடுவித்து இன்றளவும் எவரும் காணாத இத்தாய நதியாம் நைஜர் நதியை யான் முதற்கண் காணும் பேற்றை எனக்கு சுந்தனியே! நின் கருணையே கருணை!" என்று பலவாறு இறைவனை வந்தித்துச் சோகா நாட்டைச் சென்றடைந்தார்.

12. மங்கோ பார்ச், சோகா நாட்டு அரசனைக் காண அனுமதி பெற்று வரும்படி தாதனை அவ்வரசன்பால் எவ்வினார். தாதன் சென்று செய்தியை அரசறகுத் தெரிவித்ததும் அரசன் தன் நாட்டில் வழங்கிய நானயங்கள் ஐயாயிரத்தைப் பரிசாக அனுப்பி, உடனே அவ்வேலையை விட்டு விலகும்படி பார்ச்சுக்குப் பணித்தான். பார்ச் அவன் கட்டளையை மீற எண்ண மில்லாதவராய்த் தம் நாடு நிரும்பிய போது, ஒரு கோட்டைக் கட்டத்தினரால் தாக்கப்பட்டுத் தம்வசம் இருந்த பொருள்கள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டார். அவர் தம்முடைய தொப்பியை-

யும், குறிப்புப் புத்தகத்தையுங்கூட எடுத்துக்கொண்டனரே என்று பெரிதும் விசனித்துக்கொண்டிருந்த போது அக்கூட்டத் தலைவன் அப்புத்தகம் வெறுங்காகிதங்களாகவே இருக்கக் கண்டு அதை வீசி எறிந்துவிட்டான். அதைக்கண்ட பார்க் ஓடி அப்புத்தகத்தை எடுத்துக்கொண்டு பேரானந்தம் அடைந்தார்.

13. மங்கோ பார்க் இந்நிலையில் இரண்டரை ஆண்டு கட்டுப் பிறகு காம்பியா நதி முகத்துவாரத்திற்கு வந்து, கப்பல் ஏறி, இங்கிலாந்து வந்தடைந்து, ஆப்பிரிக்க ஆராய்ச்சிக் கழகத் தாருக்குத் தாம் ரைஜர் யாற்றைக் கண்ட வரலாற்றினை விரிவாக எடுத்துரைத்தார். அதைக் கேட்ட கழகத் தலைவர், அவருடைய பிரயாணச் செய்திகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக எழுதும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டார். அதற்கிணங்க அவர் அவ்வரலாற்றை எழுதி வெளியிட்ட போது அது அக்காலத்துச் சிறந்த பிரயாண நூல்களுள் ஒன்றாய்த் திகழ்ந்தது.

14. சிறிது காலத்துக்குப் பிறகு, மங்கோ பார்க் மீண்டும் மருத்துவத் தொழிலை மேற்கொண்டார்; டாக்டர் ஆண்டர்சன் என்பவரின் மகனை மணந்தார்; ஏழாண்டு இல்லறத்தை நன்முறையில் நடத்தி வந்தார்; மீண்டும் ஹோபார்ட்டுப் பிரபுவின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, 1905-ஆம் ஆண்டு, ஜனவரித் திங்கள், 30-ஆம் நாள் ரைஜர் நதியின் முழுப்போக்கையும் காணப் போர்ட்ஸ்மெளந்து என்னுமிடத்திலிருந்து புறப்பட்டுப் பைசானியாவையடைந்தார். அதே ஆண்டு, மே மாதம், 4-ஆம் நாள் பைசானியாவை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பம்மாகோ (Bammako) வந்தடைவதற்குள் இவரோடு வந்த நாற்பத்து நான்கு பேர்களுள் எஞ்சியவர் பதினொருவரே. இப்பதினொருவருள் அறுவர் சான்சாண்டிங் (Sansanding) கை அடைவதற்குள் மடிந்தனர். எஞ்சிய ஐவருள் மூவர் வீரர்; நான்காமவர் லெப்டினன்ட் மார்க்டைன்; ஐந்தாமவர் பார்க். இவர் சான்சாண்டிங்கை விட்டு நவம்பர் மாதம் 19-ஆம் தேதி புறப்பட்ட போது, “ரைஜர் யாற்றின் முடிவைக் காண்பேனேல், மீள்வேன்; இன்றேல், மடிவேன்,” என்று குளுரை கூறினார்.

15. இவர் ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள கோகா ககரையடைந்து, கைஜர் செலவுக்குத் தேவையான கலம் கட்டுவித்ததும் கண்பரோடு தாமும் அதில் ஏறி, இடையிடையே ஏற்பட்ட இடர்கள் பலவற்றை எதிர்த்து, கைஜர் நதியில் பயணம் செய்தார். இவர்கள் கைஜர் நதிக்கரையில் வசித்த முரட்டுத்தன்மை படைத்த காட்டு மக்களுடைய இடையறாத தாக்குதலைப் பொருட்படுத்தாமலும் சிந்தை கலங்காமலும் அவர்களை எதிர்த்துப் போராடி, டிம்பக்டே நகரைப் பின்னடையச் செய்து, கைஜர் நதியில் பல நூறு மைல் தொலைவு முன்னேறிச் சென்றார்கள்.

16. இறுதியில் கலம் புஸ்ஸா நகரை அடைந்த போது அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இவரையும் இவரைச் சார்ந்தவர்களையும் அப்பு, ஈட்டி முதலியவைகளைக் கொண்டு இடையறாது தாக்கினர். இவர்களுது தாக்குதலுக்கு ஆற்றாது அவதிப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கும்போது இவர் சௌற கலம் ஒரு பாதையில் மோதி வின்றது. பார்ச் உயிர் தப்புவான் வேண்டி யாறநில் குதித்தார். இவர் எவ்வாற்றைக் காண விழைந்து இத்துணை அல்லல்களுக்குட்பட்டுத் தளராது வந்தாரோ, அதே யாறு இவரது ஆவியைக் கவர்ந்தது.

17. அநேக ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இவரோடு இறுதி வரையில் இருந்த ஒரு வேலையான் வாயிலாக இவர் அநேக அல்லல்களுக்குட்பட்டு இறந்துவிட்டார் என்பதைக் கேள்விப்பட்ட ஆங்கிலேயர், இவரது வீரத்தைப் புகழ்ந்தனர்; ஊக்கத்தைப் போற்றினர்; விடாமுயற்சியைப் புகழ்ந்தனர்; உறுதித்திறனை வியந்தனர்; இவரது பிறப்பிடமாகிய செங்கிசு கையுறில் ஒரு சிலையையும் எடுப்பித்தனர். பிற்காலத்தில் இந்தியின்மேல் ஆங்கிலேயர்களால் கட்டப்பட்ட பாலத்தில் 'மங்கோ பார்ச் நினைவுக்காக' என்னும் சாற்கள் பொறிக்கப்பட்டன.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. இருண்ட கண்டத்தை இரண்டு அழகுண்டுகளுக்கு ஒன்பது மக்களுள் பலர் அறிந்தனர். ஏன்?

VIII—6

2. மங்கோ பார்ச்சின் வரலாற்றையும் பிறப்பையும் சுருக்கமாக எழுதுக.
3. “இது என்ன துணி காய்க்கும் மரமா?”—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
4. மங்கோபார்க் எங்கு, யாரால் விரும்பினதாக உபசரிக்கப் பட்டார்?
5. கார்டன் நகர் அரசர் பார்ச்சுக்குக் கூறிவது யாது?
6. ஹடமர் நாட்டு அரசன் பேயர் யாது? அவன் பார்ச்சை என்ன செய்ய எண்ணினான்? பார்ச்சு என்னம் அவ்விபத்தினின்று விடுவிகைப்பட்டார்?
7. ‘ஜொலிபா’ என்பது என்ன? அது எதைக்குறித்தித?
8. இரண்டாம் பயணத்தின் தொடக்கத்தையும் முடிவையும் சுருக்கமாக அரைப் பக்கத்திற்குள் எழுதுக.

II. வாக்கியத்தினை வைத்தேழுதுக:—

இனத்தவர், அனுமதி பெற்று, நடாத்த, இடைப்பட்ட, கல்வரவு, பீடித்தது

III. எதிர்ஜொலி எழுதுக:—

அனுமதி, வரவு, பீடித்தது, உபகாரம், இறுதி, சிந்தித காலம், அழகம்

IV. அமரதி வாத்தும் சொன்ன எழுதுக:—

சூய்வு, சோழி, இடர், நடாத்த, பீடித்தது, பொற்குவியல், பட்டினம், அடல், உலையா, விழைந்தார், ஊக்கினர், நாவாய்

V. இனக்கவர்கூறுக:—

அ. 1. விருப்பப்படி, 2. வந்திருக்கிறார்கள், 3. உறங்கிச்சொன் டிருந்த பரந்த, 4. தமக்கவசியமான—தொடர் இலக்கணம் கூறுக.

ஆ. 1. அச்சாடு, 2. பதியாவிய, 3. அகலுடைய, 4. வந்துசொன் டிருந்த—இவைகளைப் பிசித்தெழுதுக.

15. கன்னனும் கண்ணனும்

[நாடகம்]

காட்சி—1

கனம்—குரு கேஷத்திரம்

காலம்—காலை

பாத்திரங்கள்—துரியோதனன், கன்னன், சல்லியன்,
அகவந்தாமன், படைவீரர்கள்.

[பாரதப்போரில் பதினேழாம் நாள் ருரியூஉதயத்தின் பின் பாண்டவர் சேனையும் கௌரவர் சேனையும் போர்க்களத்தில் திரள் கின்றன. பாண்டவ வீரனுள் அருச்சுனன், தனது சேனையை அணிவகுத்து நிறுத்திவிட்டுப் போருக்கு ஆயத்தமாகிறான். கௌர வர் படைத் தலைவனுள் கன்னன், தனது சேனையைத் திரட்டி நிறுத்தி, துரியோதனனிடம் கூறுகின்றான்.]

கன்னன் : நந்தியாவட்டத்தாரணிந்த நராதிபனே, என்மூன் நிற்கும் இந்திரன் மகனுக்கு, எல்லாக் கலகமும் செய்ய வல்லவனும், வஞ்சனையே வடிவமாய் உள்ளவனுமான கன்வன் தேர்ப்பாகனுயமர்ந்துள்ளான். அவனையொப் பார் தேவருவெனுமில்லை. ஆயினும், குதிரைகளின் மெஞ் சறித்து தேர் செலுத்த வல்லவனும், போரில் விரகறித்து உரைக்கத்தக்கவனும் இப்புளியில் சல்லியனையன்றி வேறெ வனுமில்லை. சல்லியன் இன்று என் தேரிவமர்ந்து சாரத் தியம் செய்வானாயின், அருச்சுனனுக்குச் சிவபெருமானே வந்து தேர் செலுத்தினாலும், அவனை யான் வெல்வேன் ; பாண்டவருள் எஞ்சிய மற்ற கால்வரும் ஒவ்வொரு பக ழிக்கு ஆற்றார். இன்றுடன் போரை முடித்து உனக்கு நானியே உலகமுழுவதையும் அடிப்படுத்துவேன் ! நராதி பனே, ஒருகும் ஒரு குழுவிலானத என்னை. நீ உங்கள் குலத்துள்ளாரில் ஒருவனாகச் செய்தாய். தேர்ப் பாகன் வீட்டில் வளர்த்த என்னைப் பொன்மணி முடி சூட்டி,

அரசரெல்லாம் போற்ற சின்னினும் சீர் பெற வைத்தாய், அத்துனைப் பெருகைநி் செய்த உனக்கன்றி, எனது உயிரை யார்க்கு அளிக்கப் போகின்றேன் ! துரீபாதனா. எனது செஞ்சிசாற்றுக் கடன் கழிக்க முற்பட்டுவிட்டேன் ! சல்லியனை மட்டும் எனக்குத் தேரோட்ட இசைவிப்பாயானால், இன்று எனது போர்த்திறம் இன்ன தென்பதனைக் கண்டு கவிகளனம்.

துரியோதனன் : (சல்லியன் அருகிற்சென்று) மத்திர நாட்டரசே, நீர் யான் கூறுவதைக் கேட்டு எனக்கொரு வரம் நம்க வல்லிரோ ? (குமரிடுகினான்.)

சல்லியன் : குருகுலக் கொழுந்தே, நீர் என்னைக் கை கூப்பிக் கும்பிடுவது அழகன்று ! யான் தாத் தக்கவரம் யாதெனக் கூறும். உமது விருப்பப்படி அதனைத் தருகின்றேன் : மறுத்துரையேன், கூறும்.

துரி : சல்லிய மன்னரே, பகைவர்களாகிய பாண்டவர்களைக் கண்ணன் எவ்வாறு தாக்கின்றானோ, அவ்வாறே நீரும் எங்களைக் காக்க வேண்டும். அதுவே யான் விரும்பும் வரம்.

சல் : நெடுந்தீர்த் நடாத்தும் அரசர்க்கரசரான நீர் என்னைக் காப்பதன்றி, உமது கட்டளை நிறைவேற்றி உமது குடையின்கீழ் வாழும் யானா உம்மைக் காக்க வல்லவன் ? அன்றியும், தேவனாகவும், மானுடமாகவும், சராசரங்களாகவும் இருந்து விளையாட்டயர்கின்ற ஆதி மூர்த்திக்கு யான் நிகராவதெங்கனம் ? அவைக் கொடியீர், உமது விருப்பம் யாதென வெளிப்படையாகக் கூறலாமே !

துரி : மத்திர நாட்டு மன்னரே, தேவெந்திரன் மகனுக்குத் தேர் செலுத்தும் முகுத்தனைப் போவ, நீர் இன்று கன்னதுக்குத் தேர் செலுத்தினாலன்றிப் பாண்டவரை நாம் வென்று வாகை குடுவது முடியாத செயலாகும். ஆதலால், அருள் புரிய வேண்டும்.

சல்: (கண் சிவக்கிறது: மீசை துடிக்கிறது: புருவம் நெற்றியிலேறுகின்றது.) துரியோதனரே, நீர் கூறுவது எத்துணைப் புன்மையதென்பதை உணராமற் கூறிவிட்டீர். மான பணித்த வேலையை எங்கேனும் வல்லியம் புரியும் வழக்கமிருப்பின், மத்திரத்தானும் கன்னனுக்கு வல்லவனாவான்! மற்றொருவன் இச்சொல்லைச் சொல்லி இருந்தால், அவன் நா என்ன பாடுபட்டிருக்கும்! சொல்லியவர் கயோதனராதலிற் பொறுத்தேன்! துரியோதனரே, ஒன்று சொல்லுகிறேன்; கேளும்; இப்போது கம்மை எதிர்த்துப் போர் புரிய அணி வகுக்கப்பட்டு நிற்கும் சேனையை இரு கூறுக்கி, ஒன்றை எனக்கும் மற்றொன்றைக் கன்னனுக்கும் விடுவீராயின், யான் எனது கூற்றை வென்று பிறகு கன்னனது கூற்றினையும் அழிக்கப் பின் வாங்குவேனேயாயின், நீர் கூறியபடி கன்னனுக்குக் கட்டாயமாகத் தேர்ப்பாகனாவேன். இது சத்தியம்!

துரி: மத்திர மன்னரே, யான் கூறுவதைக் கோபமின்றிக் கேளும்: சிவபெருமானுக்குப் பிரமனும், அருச்சுனனுக்குக் கண்ணபிரானும், உத்தரகாமரனுக்கு அருச்சுனனும் தேரோட்டியதை நீர் அறியீரா? அன்றியும், எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவர்க்கன்றி மற்றவர்க்குக் குதிரைகளின் தன்மையறிந்து தேர் செலுத்துவது இயலுமோ? ஆதலால், அன்பு கூர்ந்து என் வேண்டுகோட்டு இணங்கி, கன்னனுக்கு இன்று தேரோட்ட வேண்டுகிறேன்.

சல்: நன்று நன்று! துரியோதனரே, இராசாதி ராசரான உமது வேண்டுகோளை யான் எவ்விதம் மறுக்கக் கூடும? உமது விருப்பப்படியே செய்வேன்.

துரி: சல்லிய பூபதி, உமக்கு எனது நன்றி உரியது! உமது இவ்வரிய உதவியை நான் என்னும் மறவேன்!

[திரை]

கனம்—குரு கேஷத்திரம்

காஷம்—மாலை

பாத்திரங்கள்—கண்ணபிரான், அருச்சுனன், கன்னன், சல்லியன், சேனாவீரர்.

[கன்னனுடைய உடலெங்கும் அருச்சுனன் விடுத்த கணைகள் தைத்துக் குருதி வழிவின்றது. கன்னன் நிலை தவறி நிற்கின்றான் அவனுடைய கைகள் மட்டும் அம்புகளை ஏவும் தொழிலை நிறுத்தவில்லை.]

கண்ணபிரான் : (தமக்கள்) இவ்வேன்ன ! விரைவாயிருக்கின்றதே ! கன்னன் பிரஞ்சையற்று இருக்கின்றான். அருச்சுனன் விடும் அத்தனை அம்புகளும் அவன் உடலிற்பாய்கின்றன. ஆயினும், அவன் உயிர் போகவில்லையே ! அன்றியும், கன்னனுடைய கைகள் மட்டும் அம்புகளை ஏவிக்கொண்டிருக்கின்றனவே ! (சற்று யோசிக்கிறார்.) ஆம் ! அறிந்தேன் ! கன்னன் கொடை வள்ளல். ஆதலின், அவன் செய்த தருமம் இப்போது அவன் பக்கலில் நின்று அவன் தலையைக் காக்கின்றது. அத்தரும தேவதை கன்னன் பக்கலில் நிற்கும் வரை அவன் உயிரைக் கூற்று வனும் கவர முடியாது. சரி : ஏதேனும் உபாயம் செய்து கன்னனுடைய புண்ணியம் அனைத்தையும் பெற்றாலன்றி, அருச்சுனனால் அவன் உயிரைப் போக்க முடியாது என்பது நிச்சயம். (அருச்சுனனைப் பார்த்து) அருச்சுனா, போர் புரிவதை நிறுத்தது. சற்றுப் பொறுத்திரு. இதோ நான் வந்துவிடுகிறேன். (பிராமண வடிவத்துடன் கன்னனிடம் செல்கிறார்.)

பிராமணன் : வெகு வேகமாகச் செல்லக்கூடிய புரவிகள் பூட்டிய விசாவமான தேரையுடைய பிரகாசம் பொருந்திய சூரியன் அளித்த கதனை, அலை வீகம் பெருங்கடலால்

சூழப்பட்ட இப்பூமியில் தளர்த்தவர் எவராயினும், அவர்க்கு வேண்டிய அனைத்தும் வரையாது வழங்கும் வள்ளல் ரீயெனக் கேள்வியுற்று, மேருமலைச் சாரலில் தவம் புரிந்துகொண்டிருந்த யான், எனது வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ள விரும்பி உன்னை வந்தடைந்தேன், உன்னாலியன்ற பொருள் ஏதேனும் உதவியருள வேண்டுமென்றேன்.

கன்னன் : (இரத்தத்தில் சாய்ந்த வண்ணம் புன்முறுவல் பூத்த முகத்துடன்) கன்று! அந்தணரே, கன்று! இந்நிலையில் யான் தரத்தக்க பொருள் ஏதேனுமிருப்பின், கேளும், நிச்சயமாகத் தருகிறேன்.

பிரம் : கன்னா, உன்விடம் இந்நிலையில் யான் யாங்குத் தக்க பொருளொன்றுமின்று. ஆயினும், நீ வறிஞர்கட்கு வரையாது கொடுத்து அளவற்ற புண்ணியத்தைத் திரட்டி வைத்திருக்கின்றாய்; அதனைத் தருவதே போதும்.

கன் : அந்தணரே, எனது ஆவி நிலை கலங்கி நிற்கின்றது. அகிலு எனது உடலின் அகத்தில் உள்ளதா, புறத்தேயுள்ளதா என்பது திட்டமாக அறிதற்சிலலை. அது நீங்கி விடுவதற்கு முன்பு, பூவில் வாழ்வின்ற பிரமனும் நிகரற்ற உமக்கு, இடைவிடாமல் யான் செய்த புண்ணியம் அனைத்தும் மனப்பூர்வமாக இதை கொடுத்தேன்! பெற்றுக் கொள்ளும். (இரு கைகளையும் கூப்பி எணங்குகின்றான்.)

பிரா : கன்னா, மகிழ்ச்சி! மிக்க மகிழ்ச்சி! உன் புண்ணியமனைத்தும் எனக்குக் கொடுத்தவிட்டதாக வாயாற் சொல்லிவிடுவது போதுமா? தானம் செய்கின்ற முறைப்படி கையில் நீர் விட்டுக் கொடுத்தாலன்றோ அத்தானம் ஏற்படையதாகும்?

கன் : அந்தணரே, இப்போர்க்களத்தில் நீருக்கு எங்குப் போவது? (சற்று யோசிக்கிறான். முகம் மார்கின்றது. தனது மார்பில் புறத்திருக்கும் பாணங்களுள் ஒன்றைப் பிடுங்கி வெளிப்படும் உதிரத்தைக் கையில் ஏந்திக்கொள்-

கிறான்.) அந்தணரே, இங்குத் தாரை வார்த்துத் தர வேறு
நீர் கிடையாமையால், இச்செந்நீரை விட்டு என் புண்-

னியமனைத்தும் தத்தம் செய்கிறேன்! பெற்றுக்கொள்-
ளும்!

பிரா : கன்னு, எனது அகம் மகிழ்ந்தது! நான் சென்று வரு-
கிறேன், ஆனால், அதற்கு முன் நீ வேண்டும் வரங்களை
அளிக்க விரும்புகிறேன். என்னென்ன வரங்கள் வேண்-
டுமோ, கேள், தடையின்றித் தருகிறேன். தாமதியாதே!
கேள்.

கன் : அந்தணரே, முன்பிறப்பிற் செய்த தீவினியால் எனக்குப்
பிறப்புகள் இனி ஏற்படுமாயின், ஒவ்வொரு பிறப்பிலும்
'இவ்வீ' என்று வந்து, என்னை யாசிக்கின்றவர்கட்கு
'இவ்வீ' என்று சொல்லாத இதயத்தை எனக்கு அருளக்
கொருகிறேன். இது ஒன்றே யான் வேண்டும் வரம்.

பிரா : (கன்னனை மாப்போடு தழுவி, கண்ணீர் சொரிந்து)
கன்னு, நீ எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும், அப்பிறவிகள்

அனைத்திலும் சகையும் செல்வமும் எய்தி, முடிவில் முத்தியும் பெறுவாயாக! (கன்னன் கரம் கூப்பித் தொழு கிறான். பிராமணன் மறைகிறான்; திருமால் வடிவில் கன்னனுக்குக் காட்சியளிக்கிறான்.)

[திரை]

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. கன்னன் துரியோதனனைப் பார்த்துச் சொன்னது என்ன?
2. “பாண்டவர்களைக் கண்ணன் எவ்வாறு காக்கின்றானோ, அவ்வாறே நீரும் எங்களைக் காக்கவேண்டும்.”—சத்தரீர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
3. சல்லியன் துரியோதனனுக்குச் சினந்து கூறியது யாது?
4. கன்னனது உயிரைப் போக்கக் கண்ணபிரான் செய்ததும்பெ யாது?
5. கண்ணபிரானைப் பார்த்துக் கன்னன் கேட்ட வரம் யாது?

II. எதிர்ச்சொல் எழுதுக:—

புண்ணியம், உதயம், வஞ்சனை, கிரன், முடி, போற்றி, விருப்பு, மதுந்தல்

III. வாக்கியத்தில் அவைந்தெழுதுக:—

கேரவியின்றி, இரு கூக்கி, இனங்கி, அன்பு கூர்த்த, நில் தவறி, காக்கின்றது

IV. அகராதி மாற்றும் பொது எழுதுக:—

விரகலித்த, சாரத்தியம், பசுநி, அகாசரம்சன், வயவன், கூறிது, பிரஞ்ஞை, பக்கியில், சதன், தாமச, பாகன், செவ்வேன், முருத்தன்

V. சொல்லியுள்ளபடி செய்யு:—

1. பெற்றவன்நி, உடலித்ப்பய்யின்றது, உடலெங்கும், பொறுது திரு (பிரித்தெழுதுக.)

2. (1) ஏய் + சொன்னி, (2) இ + பூமி, (3) மயி + சாரம், (4) உன்றும் + இயன்ற, (5) அத்தனன் + ஏ, (6) இரு + கைகள், (7) வத்த + அடைத்தேன். (சேர்த்தெழுதுக.)

3. தனத்தவர் வவரலிலும், அவர்க்கு வேண்டிய அனைத்தும் வவரபாது செவ்விலும் வவரல் சீபெனக் கேவ்வியத்தேன்; வவர வவரமவயப் போவவ்வெவ்வ விரும்பினேன்; வவ்வ வத்தவடைத் தேன். (நேர வவ்வியமாகுக.)

16. ஐக்கிய நாட்டுச் சபை

1. சில ஆண்டுகட்கு முன் ஓர் உலகப் போர் நிகழ்ந்தது என்பதை நீங்கள் கேள்வியுற்றிருப்பீர்கள். அதில் மக்கட்கு கேர்ந்த இன்னல்கட்கு இரங்கி, இனி உலகில் போர் ஒழிக்கப் பட்டு நிலையான அமைதி ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்னும் பெருநோக்குடன், 1945-ஆம் ஆண்டு, ஜூன் மாதம், 26-ஆம் தேதி உலகின் பல பாகங்களிலின்று வந்த ஐம்பது நாட்டுப் பிரதிநிதிகள், அமெரிக்காவிலுள்ள ஸான் பிரான்ஸிஸ்கோ நகரில் ஒன்று கூடி உலகப் போதுச் சபை ஒன்று நிறுவவேண்டுமென்று தீர்மானித்தனர். இவ்வாறு உருப்பெற்ற அச்சபையின் முதற்கூட்டம், 1945-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர்த் திங்கள், 24-ஆம் நாள் கூடியது. இப்பொழுது இச்சபையில் அறுபது நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.

2. இச்சபையின் நோக்கங்கள் : உலகின்கண் போரினால் ஏற்படும் அச்சத்தையும் துன்பத்தையும் ஒழித்து, நாடுகளிடையே சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைபெறச் செய்து, அவைகளுக்கு இடையே உள்ள நட்பை வளர்த்தல் ; அவைகளின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சிகளுக்கு உதவல் ; இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளின்றி, ஒவ்வொரு நாட்டிலுமுள்ள ஆண், பெண் ஆகிய இரு பாலாரும் சம உரிமைகளுடன் வாழச் செய்தல் ; அதனால், சமூகம் வளர்ச்சியுறவும், மக்களின் வாழ்க்கையை உயர்த்தவும் பாடு படுதல் ஆகிய இவை இச்சபையின் நோக்கங்கள். இந்நோக்கங்களுக்காக மேற்கூறிய அறுபது நாட்டினரும் பொறுமை, சளிப்புத்தன்மை, நட்புறவு இவைகளை மேற்கொண்டு, அவரவர் நாட்டிலுள்ள படைகளையும் பொறிகளையும், மக்கள் நன்மைக்கும் வளர்ச்சிக்கும் அன்றிப் பயன்படுத்துவதில்லை என்னும் உறுதி கூறி, இப்போவையின் அங்கத்தினர் ஆகி உள்ளனர். அன்றியும், மேற்கூறிய நாடுகள் அவ்வாறே நடத்து உலக சமாதானத்தை நிலைநிறுத்தப் பாடு பட்டும் வருகின்றன.

3. இச்சபையில் இதன் அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக நடக்கும் விஷயங்களோ அன்றிப் பல நாடுகளுக்குப்

பொதுவான சிக்கலோ அல்லது இவை போன்ற பிரச்சினைகளோதாம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இச்சபையின் பொது மொழிகளாகக் கொள்ளப்பட்டவை சினம், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, ருஷ்ய, ஸ்பானிய மொழிகளாகும். ஆனால், கடைமுறையில் இருப்பன ஆங்கிலமும் பிரெஞ்சுமேயாம்.

4. இச்சபை தன்னுடைய வேலைகளைச் சரிவர நடத்துவதற்காக, ஆறு பெரும்பிரிவுகளாய்ப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவை, 1. பொதுச் சபை, 2. பாதுகாப்பு ஆலோசனைச் சபை, 3. சமுதாய பொருளாதார ஆலோசனைச் சபை, 4. தருமகர்த்தர் சபை, 5. உலகப் பொது நீதி மன்றம், 6. தலைமைக் காரியாலயம் என்பனவாகும். மற்றும் பல தனிப்பட்ட சபைகளும் இச்சபையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. பொதுச் சபையில் ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் உள்ள எல்லாரும் அங்கத்தினர் ஆவர். ஒவ்வொரு நாடும் இதன் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் ஐந்து அங்கத்தினர்களை அனுப்பலாம். எல்லா விஷயங்களையும் இச்சபை தீர்மானிக்க அதிகாரம் பெற்றுள்ளது. மற்றப் பெரும்பிரிவுகளின் வேலைகளைக் கவனிப்பதும், அவைகளுக்கு அங்கத்தினர்களைத் தேர்த்தெடுப்பதும், எல்லாப் பொது விஷயங்களையும் விவாதிப்பதும் இச்சபையின் முக்கிய வேலைகளாகும். இதில் வரும் முக்கியமான தீர்மானங்களெல்லாம், அங்கத்தினர்களுள் மூன்றில் இரு பங்கு தொகையினர் ஓட்டளித்தால்தான் அங்கீகரிக்கப்படும்.

6. பாதுகாப்பு ஆலோசனைச் சபையில் சிறு, பிரிட்டன், அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், ரஷ்யா ஆகிய ஐந்து நாட்டின் பிரத்தான அங்கத்தினர்களும், ஆறு தேர்த்தெடுக்கப்பட்ட அங்கத்தினர்களும் உண்டு. நாடுகளுக்கு இடையே ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்க்கவும், அவைகளுக்குச் சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் அளிக்கவும், உலக சமாதானத்துக்கு இடையூறு விளைவிக்கும் எந்தவிதமான படைவெடுத்து அதை அடக்கவும், பொதுச் சபை இதன்கண் கொண்டு வரும் பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து முடிவு கட்டவும் வேண்டிய பொறுப்புக்கள் இச்சபையினுடையவை ஆகும். இதன் மேல் பல துறைகளில்

வேலை செய்யப் பல சிறு குழுக்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சபை எப்பொழுதும் வேலை செய்யும் நிரந்தரமான சபையாகும்.

7. சுமுதாய பொருளாதார ஆலோசனைச் சபை, தாழ்-
விலாச் செல்வமும், உயர்ந்த நீதியும், சீரும் சிறப்பும் மிக்க ஒரு
புது உலகத்தைத் தோற்றுவிக்க முற்படுகின்றது. பொருளா-
தாரம், கல்வி, சமூக, கலாசார, சுகாதாரத் துறைகளிலும் மேலும்
பல்வேறு துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி செய்தும், மக்களுக்கு
உள்ள சுதந்தரத்தைப்பற்றி அங்கம் வகிக்கும் நாடுகட்கு அறி-
வித்தும் உதவி செய்கிறது. இஃது இவ்வாறு மக்கள் முன்-
னேற்றத்திற்கும் உலக முன்னேற்றத்திற்கும் அடி கோலு-
கிறது. இதன் அங்கத்தினர் தொகை பதினெட்டு.

8. தருமகர்த்தர் சபை என்பது, இன்னும் சுய ஆட்சி
பெறாத பிற்போக்கு நாடுகளைக் கல்வி, சமூகம், பொருளா-
தாரம், அரசாங்கம் ஆகிய துறைகளில் முன்னேற்றம் அடை-
யச் செய்து, அவை தம்மைத் தாமே ஆண்டுகொள்ளும் நிலை-
மைக்கு வரும்வரை பாதுகாக்கும் பொறுப்புள்ள சபையாகும்.
இஃது ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரியை நியமித்தோ, அல்லது
வேறொரு நாட்டையோ அல்லது இரண்டு மூன்று நாடு-
களையோ அப்பிற்போக்கு நாடுகளின் ஆட்சியை நடத்தும்படி
கூறியோ அவ்வப்போது அவற்றினிடமிருந்து அறிக்கைகளைப்
பெற்று, ஆவன செய்து, அந்நாடுகளை முன்னேற்ச் செய்கிறது.
இம்முறையில் இப்பொழுது ஒன்பது நாடுகள் ஆளப்பட்டு
வருகின்றன.

9. உலகநீதிமன்றம், பதினைந்து நீதிபதிகளைப் பெற்றுள்-
ளது. இது பொதுச் சபைக்கு உலகத்தின் பல நாடுகளிலும்
உள்ள சட்டங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியும், சச்சரவுகளைத்
தீர்த்தும், உலகின்கண் நீதி நீடித்து நிற்கச் சமன் தூக்கிச் சீர்
செய்யும் சபையாகும். எந்த நாடும் எவ்விதச் சண்டை, சட்டங்-
களை எடுத்துரைத்தல் போன்றவற்றில் தோன்றும் சந்தேகங்-
களைத் தீர்த்து வைக்க இதை அணுகலாம். இந்த நீதி மன்றம்
கூறும் தீர்ப்பை அவ்வாறு அணுகிய நாடு ஏற்றுக்கொள்ள
வேண்டுவதவசியம்.

10. மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் கடத்தி வைக்க ஒரு பெருங்காரியாலயம் தேவை. இஃது அமெரிக்காவிலுள்ள ஸான்பிரான்ஸிஸ்கோ நகரில் அமைந்துள்ளது. இதை நடத்தப் பொதுச் செயலாளர் ஒருவர் உள்ளார். இப்போது உள்ள செயலாளர் டிரிக்வி லே (Trygve Lie) என்பவர். இவர் கார்பே தேசத்தவர். இக்காரியாலயம் எட்டுப் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பட்டு, வேலை செய்கிறது. இவைகளுக்கு அங்கத்தினர்கள் உலகின் பல தேசங்களிலின்றும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறு பல நாட்டு மக்களும் ஒன்று கூடிப் பொது கலந்துகூடுபணியாற்றுவது மிகவும் உயர்ந்த தொண்டென்றோ?

11. இவ்வவைகளை நடத்தப் பெரும்பொருள் செலவாகும். உதாரணமாக, 1948-ஆம் ஆண்டு இவற்றுக்குச் செலவான தொகை சுமார் 3½ கோடி டாலர்கள் ஆகும். உலகப் பொது கலனை நோக்குங்கால், இஃது ஒரு பெருத்தொகை அன்று.

12. மேற்கூறிய சபைகளைத் தவிர, சில தனிப்பட்ட சபைகளும் ஐக்கிய நாட்டுச் சபையுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு இணைக்கப்பட்டுள்ளவை பதின்மூன்றாகும். அவற்றுள் உலகத் தொழிலாளர் ஸ்தாபனம், உலக உணவு விவசாய ஸ்தாபனம், ஐக்கிய நாட்டுக் கல்வி கலாசார விஞ்ஞான ஸ்தாபனம், சர்வதேசத் தபால் யூனியன், சர்வதேசப் பாங்கு, சர்வதேசக் ககாதார சங்கம் என்பன சிலவாகும்.

13. இதில் சர்வதேசப் பாங்கு, உலகத்தின் பலபாகங்களிலும் தொழில்கள் வளர்ந்து காடுகள் முன்னேற உதவி அளிக்கும். இஃதே போல், உலக உணவு ஸ்தாபனம், உலக மக்களுக்கு உணவைச் சரியானபடி பகிர்ந்து அளித்து, மக்களின் உணவுச் சத்தை அதிகரித்து, உலகப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த உதவுகிறது. தொழிலாளர் நிலையை உயர்த்தத் தொழிலாளர் ஸ்தாபனமும், உலக ககாதாரம் உயர்ந்து மக்கள் எல்லாரும் சுலாழ்வு வாழ்வதற்காகச் ககாதார ஸ்தாபனமும் பணியாற்றுகின்றன.

14. இத்தகைய ஸ்தாபனங்களில் இத்தியாயின் போறப்பு மகத்தானது. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின்மீது உள்ள

எல்லா முக்கிய ஸ்தாபனங்களிலும் அநேகமாக இந்தியா அங்கம் வகிக்கின்றது. இச்சபைக்கு இந்தியா ஒரு நிரந்தர அங்கத்தினரை அனுப்பியுள்ளது. அவர் பெயர் பேனகல் நரசிங்க ராவ் என்பதாகும். அவரைப் போன்ற அறிஞர்களால் நம் நாடு உலக அரங்கில் புகழ் பெற்று வருகின்றது.

15. உலகமானது இன்பம், சமாதானம், செல்வம் ஆகிய எல்லாம் தழைத்தோங்கி, பஞ்சம், வறுமை, போர், பிணி எல்லாம் நீங்கி, வளமிகு வாழ்வேண்டும் என்னும் பெருநோக்குடன் உண்டாக்கிய இப்பேரவை, நீடுழி வாழ்வதாக! பெருந்தலைவர்கள் முயற்சி தழைத்தோங்கி, மண்ணுலகம் சிறந்து வாழ்வதாக!

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக:—

1. ஐக்கிய நாட்டுச் சபை எங்கு, எப்போது தொடங்கப் பட்டது?
2. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையின் முக்கிய நோக்கங்கள் யாவை?
3. ஐக்கிய நாட்டுச் சபை எத்தனை பிரிவுகளைக் கொண்டது? அவைகள் யாவை?
4. தொகுதிப்பு வரைக:—
1. பொதுச் சபை, 2. தருமசுரீதர் சபை, 3. பாதுகாப்பு ஆலோசனைச் சபை, 4. உலகப் பொது நீதி மன்றம், 5. சமூகாயப் பொருளாதார ஆலோசனைச் சபை.
5. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையைப்பற்றி ஒரு பக்கத்திற்கு மேற்படாமல் சுட்டிலை வரைக.

II. எதிர்ஸோல் எழுதுக:—

சமாதானம், சிரத்தம், அழிக்க, அச்சம், கட்டி, வளர்த்தல், பொதுமை

III. வாக்கியத்தில் அரைத்தெழுதுக:—

ஆலோசனை, கிரேம் கெய்ப்பும், முப்படி, பிற்போக்கு, தழைத்-
தோங்கி, பணிவர்த்தனம்

IV. அகாதி பார்த்தும் பொருள் வருதுக:—

கிரந்தாம், முான், பண், கிறவ, திங்கன், பொறிகன், கிச்சல், மன்றம், துறை, அகற்கு, பேரவை, தனதந்தோங்கு

V. சொல்லியுள்ளபடி செய்யுத:—

1. பெருந்தொகை, தொண்டன்றோ, மேற்கூறிய, முத்தக்கட்டம், பொருளாதாரம், தாழ்வினா—பிரித்தெழுதுக.

2. காடுகளின் சமூக, பொருளாதார, கல்வி வளர்ச்சிகளுக்கு உதவல்; இன, மத, மொழி வேறுபாடுகளின்றி, ஒவ்வொரு நாட்டி துள்ள ஆண் பெண் ஆகிய இருபாலாரும் சம உரிமைகளுடன் வாழச் செய்தல்; அதனால், சமூகம் வளர்ச்சியுறவும், மக்களின் வாழ்நாட்களைய உயர்த்தவும் பாடு படுதல் ஆகிய இவை இச்சபையின் கோக்கங்கள்.— (இரு வார்த்தையங்களாக எழுதுக.)

17. ஒரு வினோதப் பாட்டு

1. பண்டைக் காலத்தில் பாண்டி நாட்டில் முத்தமிழ் வல்ல புலவர் ஒருவர் இருந்தார். முத்தமிழில் வல்லாராயிருந்தது குறித்தோ, பிற காரணம் குறித்தோ, அவருக்கு ரூப்பரூப் புலவர் என்ற பெயர் வழங்கி வந்தது. அவருக்கு வாயத்த மனைக்கிழத்தியாரின் பெயர், சன்பகவடிவு என்பது. அவ் வம்மையார் மிக்க அழகு வாய்ந்தவர்; கணவர் சொற்கடவராத சீரிய குணம் படைத்தவர்; கல்வியறிவு நிரம்பியவர். ஆனால், அற்ப விஷயத்திற்கும் அளவற்ற சினங்கொள்ளும் இழக்-கொன்று மட்டும் அவ்வம்மையாரிடம் குடிசொண்டிருந்தது.

2. புலவர் சார்த குண சிலர். "இவிய உளவாக இன்-னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய் கவர்த்தற்று," என்றும் மறை மொழிப் பொருளையுணர்ந்து, எவரிடத்தும் இவ்விமை ததுரபப் பேசும் வழக்கமுள்ளவர். ஆதலால், தம் மனைவியார் சினங் கொண்டு சீறிப் பேசும் பொழுதெல்லாம், அவர் தம் இவிய சொற்களாலும், சாதுரிய மொழிகளாலும் அவரது கோபத்தை அகற்றி, அவரை முறுவலிக்கச் செய்துவிடுவார். இதனை அருளால் புலவருக்குப் புதலவர் இருவர் இருந்தனர். ஒருவ-னுக்கு வயது பத்து; மற்றவனுக்கு வயது சட்டு. அவ்விரு வரையும் புலவர் எந்தக் குருகுலத்துக்கும் அனுப்பாமல், தாமே அவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்து வந்தார். அச்சிறு இருவரும், குறும்பு மிக்கவர்; தந்தையார் வீட்டை விட்டு வெளியேறிய உடனே ஏடு எழுத்தாளிகளை எறித்துவிட்டு விளையாடத் தொடங்கினர். அவர்களுடைய விளையாட்டு இறுதியில் சச்சர வாய் முடியும். அன்னையாருக்கு அவர்களுடைய சச்சரவுகளைத் தீர்த்து வைப்பதே ஓராத வேலைவாய் இருக்கும்.

3. ஒரு நாள் புலவர் வெளியே சென்றிருந்து, பசியோடு வீடு திரும்பினார்; வீட்டிற்குள் துழையும்போதே, "சண்பகம், சமைவலாவிட்டதா?" என்று கேட்டுக்கொண்டே வந்தார். சமைவலறையிலிருந்த சண்பகம், சினந்த மூகத்துடன் சயோலென வெளியில் வந்து, "கீங்கள் பிள்ளைகளைப் பெற்று

வைத்திருக்கிற இலட்சணத்தில் சமைப்பது எங்கே? நீங்கள் வாயிலுக்கு வெளியே பால் வைக்க வேண்டுமென்றுதான் தாமதம்! இந்தப் பிள்ளைகள் கையிலிருக்கும் எடு எழுததாணி-களை எறிந்துவிட்டு, வானரங்கள் போலக் கிளம்புகின்றார்கள். ஒருவன் ஓடி வந்து, 'அம்மா, அம்மா, அண்ணன் அடித்ததைப் பார்!' என்று கூறுகிறான். மற்றவன் ஓடி வந்து, 'அந்தப் பயல் என்னை எப்படிக் கிள்ளினான் பார்த்தா! அதனால்தான் அடித்தேன்,' என்கிறான். 'கம்மா இருக்கும் போதே கிள்ளு-வேனா? நீ அவனுக்குக் கொடுத்த அதிரத்தை அவசர அவசர-மாகத் தின்றுவிட்டு, என்னிடமிருந்ததைப் பிடுங்கி வாயிற் போட்டுக்கொண்டால், நான் விள்ளாதிருப்பேனா?' என்று காரணம் கூறுகிறான் மற்றவன். இவர்கள் சச்சரவை நீக்கவே சரியாய் இருக்கின்றது. சமைக்க நேரம் எங்கே? ஒன்று சொல்கிறேன் : நான் முதல் நீங்கள் வெளியே போகும்போது உங்கள் பிள்ளைகளையும் அழைத்துப் போகாவிட்டால், பட்டிலி கிடக்க வேண்டுவதுதான்!" என்று சட்ட நிட்ட-மாகக் கூறினார்.

4. சண்பகத்தின் சொற்பொழிவைக் கேட்ட புலவர்பால் இருந்த பரி பறந்துவிட்டது. அவர் சற்றுச் சித்தித்தார் : சண்பகத்தின் சிற்றத்தை மாற்ற முற்பட்டார். "சண்பகம், நீ நன்கு கல்வி கற்றவன், ஆயினும், உனது கல்வி போடியின் கையிலுள்ள வாள் போல உனக்கு ஒரு சிறிதும் பயன்படுவ-தில்லை. நீ உலக அறிவு சிறிதுமில்லாத கிணற்றுத் தவளை போல இருக்கின்றாய். வீட்டுக்கு வீடு மண்ணடுப்பையாணிப் பொன்னடுப்பைக் கண்டவர் எவருமில்லை. வீட்டில் குழந்தை-கள் இருந்தால், குறும்புகள் செய்யாமலும், சச்சரமிட்டுக்-கொள்ளாமலும் இருப்பார்களா? இது நீ அறியாததா? இந்-திலை மண்ணுலகத்தில் மட்டுந்தான் இருப்பதாக நேற்று வரை யான் எண்ணியிருந்தேன். நேற்று இரவு நானும் என் ஆறாயிர் கணபர் சிவப்பிரகாசரும் கைகையப்பதிக் குத் கண்ணுதலைத் தரிசிக்கச் சென்றிருக்கிறோம். அங்கு நீகழ்த்ததைக் கண்ட பிறகுதான் நமமுடைய பிள்ளைகள் எத்தனையோ மேலானவா-கள் எனலும் முடிவுக்கு வந்தேன்," என்று கூறினார்.

5. அது கேட்ட சண்பகத்தின் மூகத்திலிருந்த சினக் குறி நிறிது நிறிதாக மாரி வியப்புக் குறி தோன்றியது. "என்ன! கைலாயம் சென்றீர்களா! இவ்வளவு பெரிய பொய் பேச எங்குக் கற்றீர்கள்? 'காளை மாடு கன்று போட்டது,' என்றால், 'பிடித்துக் கட்டு,' என்பவரூன் என்னையும் ஒருத்தியாக வைத்து என்னுடைய நீர் போறும்! கீராவது, கைலாயமாவது, போவதாவது! இவையனைத்தும் அண்டப் புளுகு!" என்றார் அவ்வம்மைமயர்.

6. "சண்பகம், நான் சொல்வது பொய்யன்று; எழுத்துக் கொழுத்து உண்மையானது. நான் மட்டும் போனேன் என்று கூறினால் கீ நம்பாமற் போகலாம்; என்னுடன் சிவப்பிரகாசரும் வந்திருந்தார் என்று கூறுகின்றேனே! அதிலின்று அகிது உண்மையா, பொய்யா என்பதை உன்னால் நிச்சயித்துக் கொள்ள முடியவில்லை என்றால், பிறகு நான் என்ன கூறுவது! நான் என் கதையை நிறுத்திக்கொள்கிறேன். ஆகவேண்டுவதைக் கவனிப்போம்," என்று கூறிப் புலவர் பேச்சை நிறுத்தி விட்டார்.

7. புலவர் அவ்வாறு பேச்சை நிறுத்தியவுடனே சண்பகத்தின் உள்ளத்திலிருந்த வியப்பு ஒங்கி நின்றது. "கைலாயில் ஏதோ காட்சியைக் கண்டதாகக் கூறினாரே, அதைக் கூறுவதற்குமுன் நாம் அவசரப்பட்டுவிட்டோமே!" என்று தமக்குள் எண்ணிய சண்பகம், "இடக்கட்டும், கைலாயில் நீங்கள் கண்டதென்ன? அதைக் கூறும்; கேட்டுக்கொள்," என்றார். "நான் கைலாக்குப் போவதை கீ நம்பாத போது, அங்கு நான் கண்ட காட்சி எங்கனம் உண்மையாகும்? வேண்டா, நான் கூறமாட்டேன்," என்று புலவர் நிறிது மிடுக்காய்ப் பேசினார்.

8. உடனே சண்பகம் புலவரைப் பார்த்து, "கொடுத்தீர்களென்ன வேண்டா. உண்மையோ, பொய்யோ, சொல்லத் தொடங்கியதைச் சொல்லுங்கள். அதையும் கேட்டுவிட்டால், உண்மை விளங்கிவிடுமே," என்றார். புலவர் தொண்டையைக் களைத்துக்கொண்டு, "நானும் நண்பர் சிவப்பிரகாசரும் சென்றோமா? முதலில் கத்தி தேவர் எங்களை நன்றாக அறிந்து-

கொள்ளாமல் உள்ளே விட மறுத்தார்; பிறகு நாங்கள் மூத்தமிழ் வல்ல முதுபெரும்புலவர்கள் என்பதையறிந்தவுடனே முகமன் கூறி உள்ளே அனுப்பினார். அவையின் உள்ளே சென்று ஒரு பக்கம் அமர்ந்தோம். சிவபெருமானும், மலைமகளாரும் அரியணையில் அமர்ந்திருந்தனர். காதர் வீணு காலம் செய்துகொண்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் சிவபெருமானுடைய புதல்வர் இருவரும் ஒருவரோடொருவர் சச்சரவிட்டுக்கொண்டே அவையிற்புதுந்தனர். அது கண்ட சிவபெருமான் வீணு காலத்தை நிறுத்தச் சொல்லி, அவர்களைப் பார்த்தார். உடனே ஐங்கரராகிய விகாயகர் தந்தையார் அருகில் வந்து அழத் தொடங்கினார். சிவபெருமான், 'விகாயகா, அழாதே! என்ன கேர்ந்தது உனக்கு?' என்று கேட்டார். விகாயகர், 'அப்பா, ஆறுமுகன் என் காலை நன்றாகக் கிள்ளிவிட்டான்! வலி தாங்க முடியவில்லை!' என்று கூறிவிட்டுச் சிறுங்குத் தொடங்கினார்.

9. "உடனே சிவபெருமான் வேலவரைப் பார்த்து, 'ஏன் நீ அவ்வாறு செய்தாய்?' என வினவினார். வேலவர் தந்தையாரின் அருகே சென்று, 'அப்பா, இவர் கம்மா இருந்தால் நான் மின்னுவேனா? இவர் என் தலைகளில் உள்ள கண்களை 'ஒன்று, இரண்டு' என்று எண்ணினார். அதனால், நான் இவர் காலைக் கிள்ளினேன்,' என்று புகர்ந்தார். அது கேட்ட இறைவர், ஐங்கரரை கோக்கி, 'இலம்போதரா, நீ ஏன் அவ்வாறு விகடம் செய்தாய்?' என்று கேட்டார். ஐங்கரர், 'அப்பா, நான் அப்படிச் செய்தது உண்மைதான். ஏன் செய்தேன் தெரியுமா? இந்தப் பயல் எனது துதிக்கையாப்பற்றி மூழம் போட்டானப்பா,' எனப் பதிலிறுத்தார். அப்போது சிவபெருமானுடைய காட்டம் மருகாமீது விழுந்தது. அவர் தலையைக் குனிந்துகொண்டு ஒன்றும் பேசாமல் முறுவலித்து நின்றார்.

10. "அது கண்ட இறைவர், 'பார்வதி, உன்னுடைய பிள்ளைகளின் திருவிளையாடல்களைப் பார்!' என்று கூறி கனகத்தார். உமாதேவியார் உடனே தம் மூத்த பிள்ளையாகிய விகாயகரை அருகமழ்த்து அணைத்துக்கொண்டார். இத-

கைத் தண்ட நாங்கள், 'மண்ணுலகிற்குள் மக்களால் இத்தகைய தொல்லைகள் நேர்தின்றனவென்றால், கைலாயத்தில் நிருக் கோயில் கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானையும் பார்வதியாரையுங்கூட இத்தொல்லை விட்டபாடிக்கூடியே!' என்று பேசிக்கொண்டே மண்ணுலகத்தை அடைந்தோம். வரும் போதே நாங்கள் தண்ட காட்சியை நண்பர் சிவப்பிரகாசர் அழியிய செய்யுளாகப் பாடி முடித்தார். அதனைக் கூறுகிறேன். கேள்:

'அரளவளி டத்திலே ஐங்கரன் வந்துதான்

'ஐய! என் செனியைமிகவும்

அறுமுகன் தின்னினை!' என்றே சினுங்கிடவும்,

அத்தன்வே லவகிநோக்கி

விரைவுடன் வினவவே, 'அண்ணன் என் செனியில்

விளங்குகன் எண்ணினன்,' என

வேம்பிடும் பிள்ளையைப் பார்த்து, 'நீ அப்படி

விகடமேன் செய்தாய்?' என,

'மருவுமென் கைநீளம் முழமளத் தான்' என்ன,

மயிலவன் நகைத்துநிற்க,

மலையரையன் உதவவரும் உமையவகி நோக்கி, 'நின்

மைந்தரைப் பாராய்!' எனக்

கருதிய கடலாடை உறகுபல அண்டங்

கூப்பமாய்ப் பெற்றகன்னி

கணபதியை அருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டனள்

களிப்புடன் உமைகளரியே.'

11. இப்பாடலைக் கேட்ட சண்பகத்தின் கோபமெல்லாம் பறந்துவிட்டது. அவர் தம் கணவரின் சமயத்துக்கேற்ற சாதுரியமான கட்டுக்கதை யிற்கருத்தான் திக் களிப்பெய்தினார்.

பரிச்சி :

1. விடை எழுதுக :—

1. "இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

களிரிடுப்பகீகாய்கவர்த் தற்று."

என்பது எக்கனம் சூப்பழப் புனைகுக்குப் பொருத்தம்? விவரிக்க,

2. "சீரையது, நன்னாயுதது, பேரந்தரயது! இவையனைத்-
தும் அண்டப் புனாது!"—சந்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
3. குழந்தைகளின் சச்சரையைக் கூறிய சண்பகவடிவுக்கு முப்பறப்
புலவர் கூறியது யாத?
4. "பார்வதி, உன்னுடைய பிள்ளைகளின் திருவிளையாடல்களைப்
பார்!"—இதை யார், எப்போது, எதற்காகக் கூறினார்?

II. எதிர்ப்போல் எழுதுக:—

இனம், இனினம், கிரம்ப, படித்தவர், சாந்தம், இலட்சணம்,
தாமதம்

III. வாக்கியத்தில் அமைத்தேழுதுக:—

சட்டதிட்டமாக, முற்பட்டார், கண்ட பிறகு, மிடுக்காக, முகமன்,
பதிலிதந்தான்.

IV. அகநாடி பாடுத்துப் பேசுள் எழுதுக:—

முகமன், செஞர், அரியணை, முதபெரும்புலவர், மலை மன்னர்,
அமர், கானம், அளவு, செறுமா, ஏய்து, சென்னி, அரன், அத்தன்,
அண்டம்

V. சொல்லிவுள்ளபடி செய்ய:—

என்னுள் கண்பர் செய்ப்பிரகாசமும் சென்றோமா? முதலில் சந்தி
தேவர் எவ்வளவு என்று அறித்தவொன்றாமல் உன்னேயிட மறுத்தார்.
பிறகு கால்கள் நுத்தமிழ்வுல்ல முதபெரும்புலவர்கள் என்பதையறித்-
தார்; உடனே முகமன் கூறி உன்னே அழப்பினார். (குறே வரக்கூறு
மாக்குக.)

18. எங்கள் இன்பச் செல்வு

1. 1950-ஆம் ஆண்டு, ஜூலைத் திங்கள், 7-ஆம் நாள் இரவு எங்கள் பள்ளியிற்பயிலும் ஆறாம் படிவ மாணவர் காற்பதின்மறும், தலைமை ஆசிரியர் உட்பட ஆசிரியர் ஐவரும் சென்னை எழும்பூர்ப் புகை வண்டி நிலையத்தில் 'திருவனந்தபுரம் எக்ஸ்பிரஸ்' எனப்படும் புகை வண்டித் தொடரிற் புறப்பட்டோம். ஒரு வார காலத்தில் திருக்குற்றாலத்தையும், மதுரை மாநகரையும் பார்த்துவிட்டுத் திரும்புவது என்பது எங்கள் திட்டம். அதன்படி எழும்பூரிலின்றிநேரே திருக்குற்றாலத்துக்குச் சென்றோம். நாங்கள் ஏறிய புகை வண்டி இரவு முழுவதும் மறுகாட்பகல் முழுவதும் சென்று, கள்ளிரவில் தென்காசி என்னும் புகை வண்டி நிலையத்தை அடைந்தது. குற்றாலத்தைப்பற்றிக் கூற வேண்டுபவை நிரம்ப இருத்தலினால், இடைவழியில் நாங்கள் துய்த்த இன்பங்களைப்பற்றி சுண்டு விவரியாது விடுகின்றேன் :

2. திருசெல்வேலியிலின்று திருவனந்தபுரம் செல்லும் மார்க்கத்தில் உள்ளது தென்காசி என்னும் புகை வண்டி நிலையம். அங்கிருந்து மூன்று கல் தொலைவில் உள்ள திருக்குற்றாலத்துக்கு மாட்டு வண்டி, குதிரை வண்டி முதலிய வாகனங்களிற் செல்லலாம். நாங்கள் தென்காசிப் புகை வண்டி நிலையத்தில் இரவைச் சுழித்து, மறுகாட்காலையில் அங்குச் சிற்றுண்டி அருக்திவிட்டு, எங்கள் மூட்டை முடிச்சுக்களை நான்கு மாட்டு வண்டிகளில் ஏற்றிவிட்டு, அலைவரும் நடத்தே சென்றோம். நாங்கள் சென்றது சாரங்காலமாதலின், காலைக் கதிரவன் சற்று மங்கிய கிரணங்களோடு காட்சி அளித்தான். நாங்கள் சென்ற சாலையின் இரு புறங்களிலும் காணப்பட்ட மரங்களும் செடி கொடிகளும் பச்சைப்பசேலெனக் காட்சி அளித்தன.

3. திருக்குற்றாலம் தூவசம்பந்தர், தாவுக்கரசர், மணிவாசகர் ஆகிய மூவர் கயன்மாரால் புடிந்த பாடப்பெற்ற புண்ணியத் தலமாகும். கூத்தப்பெருமான் ஆனந்த நடனம் புரியும் பஞ்ச சபைகளும் இது சித்திரசபை எனப்படுவது. இங்குத் திருக்-

கோவில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுக்குத் திரிகூடநாதர் என்பது பெயர்; தேவியாரின் பெயர் குழல்வாய் மொழியம்மை என்பது. இத்தவத்தின் விருட்சம் குறும்பலாவாகும்.

4. இறைவனது நிருக்கோவிலின் வடிப்புறத்தும் பின் புறத்தும் மேற்கு மலைத்தொடரின் ஒரு சீரிவாகிய குற்றாலமலை அமைந்துள்ளது. திரிகூடமலை என்பது குற்றால மலைக்கு வழங்கும் வேறு பெயர். இம்மலையின் உச்சியிலின்று ஓர் அருவி ஓடி வந்து கோவிலின் அண்மையில் விழுகின்றது. இதுவே புகழ்க்குரிய 'குற்றால நீர் வீழ்ச்சி' எனப்படுவது. இது

நீர்நீர் உதயின் போக்கில் அமைந்துள்ளதாகும். கமலர் இருநூறு அடி உயரத்திலின்று இவ்வருவி வெள்ளிய நுரைகளுடன் கரும்பாறையினரீது ஓடி வந்து விழுவது கண்டகொள்ளாக் காட்சியாகும். இதனை கோழிகண்டு கரிக்க

வேண்டுமென்றிச் சொற்களால் இதன் எழிலினை வருணித்தல் இயலாததொன்றும். இவ்வருவியானது பேரினசச்சலோடு விழும்போது இடையிலுள்ள பாறைகளால் தாக்குண்டு பல பக்கங்களிலும் சிதறி எழும் கீர்த்திவலைகள், பனிகீர்தெளிப்பது போலக் காணப்படும். கதிரவன் ஒளி இத்திவலைகளின்மீது விழும்போது இவை பல வகை வண்ணங்களோடு காட்சி அளிக்கும்.

5. அருவி விழும் இடம் பாறைகளாலாய சமதலமாய் உள்ளது. அவ்விடத்தை அடைந்து அருவியில் கீராடுவதற்குப் பல இருப்புக் கம்பிகள் நாட்டப் பெற்றுள்ளன. அக்கம்பிகளைப் பற்றிக்கொண்டு எவ்வித அச்சமுமின்றி அருவியில் கீராடலாம். ஆனால், கீராடுவதற்கு முன், மக்கள் தலைக்கும் உடம்புக்கும் எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டே செல்வார்கள். இந்த எண்ணெய், அருவியின்மீழ் நின்ற சில நீரிஷ்டங்களில் இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்துவிடும். ஆதலால், கீண்ட கோடும் கீராட விரும்புபவர் மூன்று நாள்கு முறை எண்ணெயைத் தேய்த்துக்கொள்வர். இவ்வாறு நாள்தோறும் பன்முறை அருவியில் கீராடுவதே இங்கு வரும் மக்களின் இனிய பொழுது போக்காகும். இக்குற்றலத்துக்குச் சாற்காலத்தில் வந்து தங்கும் மக்கள் உண்பதும் கீராடுவதுமாகவே காலத்தைக் கழிப்பார்கள்.

6. நால்கள் சென்றது சாற்காலமாதவினுலும், எங்கள் விடுதி கோவிலின் அருகிலேயே இருந்தமையாலும் முதல் நாள் முற்பகலில் இரண்டு முறை அருவியில் கீராடினோம். எங்களுட் சிலர் கம்பிகளைப் பற்றிக்கொண்டு செல்லும் போது பெரும்பலத்தோடு சென்றனர். அவர்களுக்கு ஆசிரியர்களும் மற்றவர்களும் உடனிருந்து உதவி புரிந்தார்கள். சிலர் கீர் விழ்ச்சியின் வேகத்தைத் தாங்க முடியாமல், தலையை நீரில் நீட்டுவதும் இழப்பதுமாய் சிந்தனைத் தண்ட மற்றவர். விவாப்புடைக்கச் சிரித்தனர்.

7. பிற்பகலில் நாங்கள் திரிகூட மலையின்மீது ஏறினோம். மலையின்மீது ஏற அருவியின் அருகிலேயே வழியிருக்கின்றது.

அவ்வழியே சென்று, சுமார் நூறடி உயரத்தில் உள்ள பொங்கு மாகடல் என்னும் அருவித்துறையை அடைந்தோம். சித்திரா நதி இந்த இடத்தில் விழுந்து பொங்கிப் பிறகுதான் நீர் வீழ்ச்சி ஆகிறது. சித்திரா நதி இங்குப் பொங்கிப் பார்த்தேழம் காரணத்தால், இதற்குப் 'பொங்குமா கடல்' என்னும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று.

8. பொங்குமா கடலிலின்று மேலும் மலைமீது சென்றால், சுமார் ஒன்றரைக் கல் தொலைவில் ஓர் அருவி காணப்படுகிறது. அதற்குச் சண்பகாதேவி என்னும் பெயர் வழங்குகிறது. அங்கு ஒரு சிறு ஆலயமிருக்கின்றது. அதற்குச் சண்பகாதேவி கோவில் என்பது பெயர். அந்த இடத்தில் எங்குப் பார்த்தாலும் சண்பக மரங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. ஆதலால், சண்பகம் காடு என்னும் பொருளுடைய சண்பகாவி (சண்பக+அடவி) என்னும் தொடரை இக்காவத்தில் சண்பகாதேவி என மருவி வழங்குகின்றதென்பதை எங்களுடன் வந்திருந்த தமிழாசிரியர் விளக்கினார். அவ்விடத்தில் முயலே கூறப்பட்ட கோவிலைத் தவிர, சிறு குகைகள் பல காட்சியளிக்கின்றன. அவை சித்தர்கள் இருந்த இடங்களெனக் கூறப்படுகின்றன. அவற்றைக் கண்ட போது அவை தமிழ் வளர்த்த தவமுலுவரும் அவருடைய அரியமாணவர்களும் அக்காலத்தில் தவயிர்ப்புத்த குகைகளாய் இருக்கலாமோ என்னும் ஐயம் எங்களுக்குப் பிறந்தது. ஆசிரியர்களைக் கேட்ட போது 'அப்படியும் இருக்கலாம்,' என்ற விடைதான் கிடைத்தது.

9. சண்பகாதேவி அருவியிலின்று மேலும் ஒன்றரைக் கல் தொலைவு வரக்கூட சென்ற போது மலைமீது கொரியும் மறமேயர் அருவியைக் கண்டோம். அதன் கீழேயுமு மெல்லிய தாய் இருந்தது. அதற்குத் 'தேனருவி' என்பது பெயர் என்று எங்களுக்கு வழி காட்டியவர் வந்த அவ்வுரர் கூறினார். அந்த அருவியுள்ள இடத்தில் புறறையில் பவதேன்கடுகள் காணப்பட்டன. அக்கடுகளிலின்று தேன் துளிகள் அந்த அருவியில் சொட்டுவதால் அதற்குத் தேன் அருவி என்னும் பெயர் வழங்குகிறது என்று அறிந்தோம். தேனருவியை வடிகள் அடைந்த

போது மலை ஐந்து மணி இருக்கலாம். மேலும் சில வழிகள் இங்குமங்கும் செல்லக்கண்ட நாங்கள், தொடர்ந்து மலை உச்சிக்குப் போக விழைந்தோம். ஆனால், எங்களுடன் வந்திருந்தவர், பொழுது போய்விட்டதென்றும், மேலும் செல்வது கூடாதென்றும் கூறி, எங்களை அழைத்துக்கொண்டு திரும்பிவிட்டார். நாங்கள் வெகு வேகமாய் நடத்தும் மலையடிவாரம் அடைவதற்குள் இரவு சூழ்ந்துவிட்டது.

10. குற்றல மலையின் திறப்பை விவரிப்பது எளிதன்று. இம்மலையின் எம்மருங்கும் ஒங்கி வளர்ந்த மரங்களும், தழைத்துப் பட்டிர்த செடிகொடிகளும் காணப்படுகின்றன. பற்பல வகையான மல்களின் கறுமணம் மனத்தை மகிழ்விக்கிறது. பச்சைப்பச்சேலென்று காட்சியளிக்கும் தாவரங்களினிடையே வெண்மேகம் சஞ்சரிப்பது வியத்தகு காட்சியாகும். இக்குற்றலத்தைப்பற்றிய நூல்கள் பல உண்டென்றும் அவற்றுள் குற்றலத் தட்புரானமும், குற்றலக் குறவஞ்சியும் மிகச் சிறந்தவை என்றும் கூறி, எங்கள் ஆசிரியர் குறவஞ்சி நூலினின்று சில பாட்டுக்களை எங்களுக்குப் பாடிக் காட்டினார். நாங்கள் அவற்றைக் கேட்டு இன்புற்று இரவைக் கழித்து, மறுநாள் மதுரைக்குப் புறப்பட்டுவிட்டோம். மதுரையிற்கண்டவற்றை மற்றொரு சமயம் விவரிப்பேன்.

பயிற்சி:

I. விடை எழுதுக:—

1. திருக்குறலம் யார் யாரால் புத்தெய்த பாடப்பட்டது? அக்குள்ள சகப்பின் பெயர் யாது? அக்குள்ள பெருமானது பெயரும், தேவியின் பெயரும் என்ன? அத்தலத்தின் விருட்சம் யாது?
2. திசிகுடமலையின் அமைப்பை விவரிக்க.
3. 'பொருளமர உடல்' என்றும் பெயர்ந்த காரணம் யாது?
4. 'செம்பகாதேவி! என மருவியது எது என்பதை விளக்குக.
5. "அப்பகலம் இருக்கலாம்,"—சத்தர்ப்பம் கூறி விளக்குக.
6. தேனாவி என்றும் பெயர்ந்த காரணம் யாது?

7. திருக்குற்றாலத்தைப் புதுத்தூது கடும் தூதர்கள் எனவ?
அவைகளைப்பற்றிச் சிறு குறிப்பு வரைக.

II. எதிர்ச்சொல் எழுதுக :—

இயலா, வீழ்ச்சி, உதவி, வேகம், இன்புற்று, வெண்மேகம், சது-
மணம்.

III. வாக்கியத்தில் அமைத்தேழுதுக :—

அவ்வழியே, இருக்கலாமோ, விழைந்து, சஞ்சரித்து, சதுமணம்,
கண் கொள்ளாக் காட்சி

IV. அகாதி பார்த்துப் போருள் எழுதுக :—

எழில், வருணித்தல், எட்டுவினா, திவலைகள், அருவி, சதிரவன், ஒளி,
சுரற்காலம், அடவி, விழைந்து, நறுமணம்

V. சொல்லியுள்ளபடி செய்யுத :—

1. அருவியானது பேரினாச்சிலோடு விழும்போது இடைவிடவில்லை
பாவதானால் தாக்குண்டு பல பஞ்சுநீரானிடம் இதரி ஏறும் கீர்த்திவலை-
கள், பரிசீலித் தெளிப்பது போலக் காணப்படும்—மூன்று சிறு வரங்கி-
யவ்னாகிடுக.

2. சன்பகாடவி என்றும் பெயரே இக்காலத்தில் சன்பகாதேவி
என மருவி வழங்குகின்றதென்பதை எவ்வுருடன் வந்திருந்த தமிழா-
சிரியர் விளக்கினார்—அயற்கூற்றை தேர்க்கூற்றுக்குக.

19. சாதூரியப் பேச்சு

1. இன்பத்தை விரும்புவதும், துன்பத்தை வெறுப்பதும் எவ்வாறு உயிர்கட்கும் இயல்பு. ஆதலாற்றான் மாகநர் எப்போதும் இன்பத்திற்கினைத்திருக்க விரும்புகின்றனர். மனத்தில் இன்ப உணர்ச்சி உண்டாகும்போது சிரிப்பு வெளிப்படுகின்றது; அவை உணர்ச்சியின் பயனாக அழகை தோன்றுகின்றது. சிரிப்பு, அழகை இரண்டனுள் முன்னது உடலுக்கு உதத்தையும், பின்னது பலவினத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. ஆதலால், மக்கள் வாழ்க்கையில் சிரிப்புக்கு முக்கிய இடம் உண்டு.

2. இக்கொள்கை பற்றியே முற்கால மன்னர்களின் அமைகலில் கைகச்சவை தோன்றுமாறு பேசுநிறமை வாய்ந்த விதாஷுகர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அரசர்களின் மனசுபோன்றவை அகற்றி அவர்கட்குச் சிரிப்பைத் தோற்றுவிப்பதே அவ்விதாஷுகர்களின் கடமை. இத்தொழில் எளிதன்று; இதற்குச் சிறந்த கல்வியும் ஆழ்ந்த அறிவும் அவசியம். எவர் மனத்தையும் புண்படுத்தாமல் தாம் பேசும் சொற்களால் கேட்பார் மெழுவற்றுச் சிரிக்கும்படி செய்வது எவ்வாறாகும் என்கின்றது. இதற்குத் தனிப்பண்பு வேண்டும்; இத்தகைய பண்பு கம் தமிழ் காட்டு அறிஞர்களிடையே பேரளவில் இருந்ததென்பதைப் பலசெய்திகளால் அறிவிக்கும். அவற்றுள் மிகச் சண்டுத் தரப்படுகின்றன:

3. தொண்டை காட்டுப் புலவர்களுள் அந்தக் கவி வீரராவ் குதவியார் என்பவரைப்பற்றி சில்கள் அறிந்திருப்போகன். அவர் ஒரு சமயம் சத்திரவாணன் என்ற புலவரோடு ஒரு வேளை நடையாடி அங்கேற்றினார். அவ்வாங்கேற்றத்திற்குப் புலவன் பெருமக்களுள் பலர் வந்திருந்தனர். புலவர்தாம் இயற்றிய நூலில் ஒவ்வொரு செய்யுளையும் தமது மனாவாரப் படிக்கச்செய்து, அதன் பொருள் கயங்களை எடுத்துக் கூறி வந்தார். ஒரு செய்யுளில் ஒரு பெண்ணின் வருணனைகளைக் கூறும் போது, “நுட்பமுச் சேற்றின் அழுத வயல் மேலே

முனைத்த கரும்போ” என்று கூறப்பட்ட சொற்களைக் கேட்டுச் சபையிலிருந்த அர்வமச்சி என்ற பெண்பாற்புலவர், “கவிராயருக்குக் கண்தான் கெட்டது; மதியும் கெட்டதோ?” என்று கூறினார். அது கேட்ட புலவர், அவ்வாறையவர் தமது செய்யுளிற்கண்ட குற்றம் இன்னதென்பதை உணர்ந்து, மாணவரைப் பார்த்து, “ஐய, சேற்றில் உள்ள கொம்பை வெட்டிக் காலை நடு,” என்று கூறினார். கூரிய அறிவு படைத்த அம்மாணவரும் ஆசிரியரின் கூற்றின் பொருளை எளிதில் உணர்ந்து, ‘சேற்றில்’ என்ற சொல்லைச் ‘சுற்றில்’ என்று மாற்றிப் படித்தார். அது கண்ட சபையினர் அனைவரும் புலவர் கூறிய சாதுரியமான சொற்களையும், அவற்றின் பொருளை அறிந்து ஆசிரியரின் பெருமையை வெளிப்படுத்திய மாணுக்கரின் திறமையையும் புகழ்ந்து போற்றினர்.

4. எட்டையபுரத்து அவைப் புலவராய் விளங்கிய கடுககுத்துப் புலவர் என்பவர் கோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார். அத்தருணத்தில் அவர் மகள் அழகுத்த துணியில் வாடிகட்டிய பாலை அவர் வாயில் ஊற்றினாள். பால் அழுக்கு காற்றும் வீசியபடியால், புலவர் பாலைக் கீழே துப்பினார். அது கண்ட மகள், “அப்பா, பால் கசக்கிறதோ?” என்று கேட்டாள். உடனே புலவர், “பாலும் கசக்கவில்லை, கந்தையும் கசக்கவில்லை,” என்று பதில் இறுத்தாராம். அது கேட்ட மகள் காணுறாள்; அங்குக் குழுவியிருந்த புலவர்கள், கடுககுத்துப் புலவரின் உடல் களியுற்ற போதும், அறிவு களியாமல், நகைச்சுவை தரும்பு அவர் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு அகமொழிந்தார்கள்.

5. கம்பர் தாம் இயற்றிய இராமாயணத்தை அரசவைகளிலும், புலவர் சபைகளிலும் பிரசங்கம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சபையில் ஐனக மன்னரிடம் இருந்த விவபெருமானது விவகிப்பற்றிய செய்திகளைக் கூறும் செய்யுட்களைப் புகன்று பொருள் உரைத்தார். அப்போது ஒரு செய்யுளில் அவ்விவகி வீரர் அறுபதிஞாயிர் இழைத்துவந்து ஐனகர் சபையில் சேர்த்தனர் என்ற செய்தி குறிப்பிடப்பட்ட-

டிருந்தது. கம்பர் அச்செய்யுளைக் கூறியவுடனே, சபையிலிருந்த ஒரு புலவர் எழுந்தது. "புலவர் பெருமானே, சிவபெருமான் வில்லை வீரர் ஐயாயிரவர் இழுத்து வந்தனர் என்பது வான்மீதியார் கூற்றாயிருக்கத் தாங்கள் அறுபதினாயிரவர் என்று கூறுவது முரணன்றோ?" என்ற ஒரு வினாவை எழுப்பினர். உடனே கம்பர் ஒரு சிறிதும் தயங்காமல், "அன்பேரயானும் அதைத்தானே கூறியுள்ளேன்? 'அறு பதினாயிரம்' என்னும் தொடரை அறுக்கப்பட்ட பதினாயிரம், அதாவது பாதி யாக்கப்பட்ட பதினாயிரம் என்று பொருள் கொள்ளின், வீரர் தொகை ஐயாயிரத்தானே ஆகும்? எனது கூற்று முரணாவதென்னம்?" என்று சாதாரியமாகப் பதிலிறுத்தார். அது கேட்ட புலவர் அனைவரும் கம்பருக்குப் புகழ் மாலையூட்டினர்.

6. சிவகங்கை என்பது இராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலுள்ள ஒரு பெரிய ஐமீன். அதன் ஐமீந்தாரை 'அரசர்' என்று வழங்குவது அக்கால வழக்கம். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் சிவகங்கையை ஆட்சிபுரிந்து வந்தவர் சிறந்த தமிழறிஞர். ஆதலால், அவர் அடிக்கடி தமிழ்ப்புலவர்களைத் தமது சபையிற் கூட்டி, அவர்களோடு அளவளாவித் தமிழின்பம் நுகர்ந்து மகிழ்வெய்துவார். வேல் கவிராய் என்பவர் அவரது அவைப் புலவராய் இருந்தவர் ஆதலால், அவர் மட்டும் எப்போதும் அரசருடனிருப்பார், அக்காலத்தில் அந்தப் பக்கத்தில் வேறு பல சிறந்த புலவரும் இருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் புலிக் குட்டிக் கவிராய் என்பவர். அவர் ஒரு நாள் சிவகங்கை அரசரைக் காணச் சென்றார். அவர் அரசரை நன்கு அறிந்தவர். அரசரும் அவரை நன்கு அறிந்தவர். ஆதலால், கவிராயர் காவலனை நோக்கி, 'புலிக் குட்டி வந்திருக்கிறது என்று அரசருக்கு அறிவி,' என்றார், காவலன் அங்ஙனமே அரசர்க்கு அறிவித்தான். அது கேட்ட அரசர், வந்திருப்பவர் புலிக் குட்டிக் கவிராய் என்பதை அறிந்தார்; கவிராயருடைய சாதாரிய மொழிகளுக்குத் தாமும் சாதாரியமாகப் பதில் சொல்லியனுப்ப விழைந்தார்; "இங்கு வேல் இருக்கிறது. அச்சமின்றேல்,

புலிக்குட்டி வரலாம்," என்ற பதிலைக் காவலன் மூலம் தெரிவித்தார். அது கேட்ட கவிராயர், அரசருடைய சமயோபிதமான பதிலைக் கேட்டுச் சிரித்துக்கொண்டே சபையை அடைந்தார். அங்கிருந்த அனைவரும் சிரித்துக்கொண்டே அவரை வரவேற்றனர்.

7. இராமநாதபுரம் ஸில்லாவில் சங்கரன் பிள்ளை என்ற புலவர் ஒருவர் இருந்தார். ஒரு நாள் அவரைக்காண அவர் கண்பர் ஒருவர் வந்தார். அத்தருணத்தில் சங்கரன் பிள்ளை ஏதோ சிற்றுண்டி செய்வதற்காக ஒரு சட்டியிற் சிறிது மாவை இட்டு வறுத்துக்கொண்டிருந்தார். அது கண்ட புலவர், "என்ன, சங்கரன் பிள்ளை, சட்டியிலே மாவறுக்கும் தொழிலே மேற்கொண்டுவிட்டார்?" என்று குறும்பாகக் கேட்டார். அது கேட்ட சங்கரன் பிள்ளை, "சட்டியிலே மாவறுக்கும் தொழில் சங்கரன் பிள்ளைக்கன்றி வேறு யார்க்கு உரியது?" என்று சாதுரியமாக விடை பகர்த்தார். 'சட்டித் திதியில் மாமா வடிவத்தில் நின்ற குரபன்மனி அறுத்துத் தள்ளிய போர்த்தொழில் சங்கரனாகிய வெப்பருவானின் புதல்வரான மூருகப்பெருமானுக்கே உரியது' என்னும் பொருள்படப் புலவர் கூறிய பதில் சித்திதது மகிழ்வதற்குரியதன்றோ! இங்ஙனம் தனித்திருப் பொருட்செறிவும் நகைச்சுவையும் தோன்ற அவ்வப்போது கூறிய சாதுரிய மொழிகள் எண்ணிய, அவை அனைத்தையும் திரட்டி நாலாக்கிப் பொன்னே போலப் போற்றுவது தனித் மக்கள் கடமையாகும்.

பயிற்சி:

I. வினா எழுதுக:—

1. காழ்க்கையில் சிறிப்புக்கு முன்மே ஓடும் உண்டு என்பத என்னம் பொருத்தம்?
2. விதாஷகர் என்பவர்களைப்பற்றி உனக்கு என்ன தெரியும்?
3. "கொம்பை கெட்டித் தரவேண்டும்" என்பதை விளக்கு.
4. சதுக்க ஸ்தூபப் புலவரின் கூற்றாகிய எழுதிப்பொருள் தருக.
5. 'அதபதிவாசம்' என்றும் தொடருக்குத் சம்பர் கூறிய பொருள் யாத?

6. "இங்கு கேல் இருக்கிறது. அச்சமின்றேல், புவிக்குட்டி வரலாம்," என்பதற்குரிய இரண்டு பொருள்கள் யாவை?

7. 'சட்டிவிலே மாவதுத்தல் சங்கரன் பிள்ளைஞரியது,' என்றும் வாக்கியத்திற்குக் கூறத்தக்க இரண்டு பொருள்களை எழுதுக.

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக:—

விரும்பம், உரம், சோர்வு, எலிது, ஈண்டு, கூரிய, முரண், சிந்தனாடி, விடை

III. வாக்கியங்களின் அரைக்க:—

இயல்பு, நடைச்சுவை, புண்படுத்தாமல், மகிழ்வுற்று, பண்பு, பொருள் நயம், கூரிய, கூரிய, கூற்று, சாதுரியம், கோய்வாய்ப்பட்டு, முரண், புகழ் மாலை

IV. அதாவதி யாத்ததுப் பொருள் எழுதுக:—

அவலம், உரம், விடாவுகள், பண்பு, கோவை, அரங்கேற்றினார், வருணனை, கூற்று, சாதுரியம், தனம்ப, பிரசங்கம், தயக்கம், பதிவிதுத்தார், சமயோசிதம்,

20. திரைப் படம்

1. பின்னிகளே, உங்களுள் பலர் அடிக்கடி திரைப் படக் காட்சிக்குச் சென்று இன்பத்தில் திளைக்கின்றீர் ; அன்றியும், உங்கள் பள்ளியிலும் படக் காட்சிகளைக் கண்ணுற்றுக்களிக்கின்றீர்கள். ஆனால், உயிரற்ற உருவங்கள் உயிருள்ளவை போலப் பேசுவதும், பாடுவதும், நடப்பதும் எங்ஙனம் நடைபெறுகின்றன என்பதைப்பற்றி உங்களுள் ஒருவரேனும் சிந்தித்ததுண்டா? 'இல்லை,' என்று திட்டமாகக் கூறிவிடலாம். இங்கு அவை உங்களறியுக்குரிய அளவில் விவரிக்கப்படும் :

2. நீங்கள் சினிமாவில் பயன்படுத்தும் 'பிலிம்' கருள்களைப் பார்த்திருப்பீர்கள் ; அவற்றின் சிறு துண்டுகளைக் கொண்டு விளையாடியுமிருப்பீர்கள். பிலிம் கருவில் ஓர் அடிநிலத்தில் பதினாறு படங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். புகைப் படம் எவ்வாறு எடுக்கப்படுகிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். புகைப் படம் எடுக்க முற்காலத்தில் 'எம்ஷஷன்' என்னும் மருந்து தடவப்பட்ட கண்ணாடி உபயோகிக்கப்பட்டது. அக் கண்ணாடிக்கு ஆங்கிலத்தில் 'நேகட்டிவ்' என்பது பெயர். நேகட்டிவால் தளித்தனியே படம் எடுக்க முடியுமேயன்றித் தொடர்ச்சியாக எடுக்க முடியாது. ஈன்ட்மன் கோடக் என்பவர், தமது அரிய ஆராய்ச்சியாலும் விடா முயற்சியாலும் 'ஜோஷ் பிலிம்' எனப்படும் கருள் பில்மைக் கண்டு பிடித்தார். இதைக்கொண்டு தொடர்ச்சியாகப் பல படங்களை மிக விரைவில் எடுக்கலாம். இச்சுருள் பிலிம் ஆபிரமடி. நீளங்கூட இருக்கும். ஆனால், மூன்னமே கூறப்பட்டபடி இச்சுருள் பிலிமில் ஓர் அடி நிலத்தில் முக்கால் அங்குல உயரமுள்ள படங்கள் பதிவு செய்யத்தக்க சாதனங்கள் பதினாறு இருக்கும்.

3. இத்தகைய பிலிம் கருளைச் சினிமாப் படம் பிடிக்கும் கருவியாகிய 'லிளி - காரி' யில் இட்டு, இயக்கிரத்தின் உதவியால் பிலிம் சுருளை இயக்கிப் படம் பிடிக்கும்போது, அச்சுருளில் உள்ள பகுதி ஒவ்வொன்றின்மீதும் ஒரு வினாடியில் இருபத்து காண்கள் ஒரு கூறு (1/2 வினாடி) நேரத்தில் படம்

பதிவாகிறது; அதாவது, ஒரு வினாடியில் ஒன்றரையடி நீளமுள்ள பில்மில் படம் பதிவாகிறது. எனவே, ஒரு வினாடியில் இருபத்து நான்கு படங்கள் பதிவாகின்றன, இக்கணக்கின்படி ஒரு நிமிஷத்தில் தொண்ணூறடி நீளமுள்ள பில்மில் படப்பதிவுகள் ஏற்படும்.

4. இவ்வாறு பதிவு செய்யப்பட்ட பில்ம் சுருள் திரைப் படக் கொட்டகையிலுள்ள இயந்திரத்திலிட்டு, படம் எடுக்கப்பட்ட அதே வேகத்தில் இயக்கப்படுகிறது. அதாவது, நிமிஷத்திற்குத் தொண்ணூறடி வேகத்தில் பில்ம் நகர்கிறது. ஆகவே, ஒரு படம் திரையின்மீது தோன்றி மறைவதற்கும், அடுத்த படம் வந்து தோன்றுவதற்கும் இடைப்பட்ட நேரம் மிக மிக நுண்ணிதாதலின், திரையின்மீது விழும் உருவங்கள் இடையிடின்றிச் செயலாற்றுவதுபோல நமக்குத் தெரிகிறது. இதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டால் நன்கு அறியக்கூடும். மின்சார விசிறியில் மூன்று அல்லது நான்கு இலைகள் அமைத்திருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால், அவ்விசிறி வேகமாய் இயங்கும்போது அதன் இலைகள் நம் கண்ணுக்குத் தனித்தனி தெரியாமல், விசிறி இடைவெளியின்றி ஒரே வட்டம் போலத் தெரிகிறது. இங்ஙனமே பல படங்களைப் பெற்றுள்ள பில்ம் வேகமாக நகரும் போது இடை வெளியின்றிப் படங்கள் பல்வுள் ஒரே படம் போலக் காணப்படும். இது நமது கண் மயக்கேயன்றி வேறன்று.

5. இனித் திரையின்மீது படம் எங்ஙனம் விழுகிறது என்பதைச் சற்றுக் கவனிப்போம்: சினிமாக் கொட்டகையில் ஒரு கோடியில் திரை அரங்கும், மற்றொரு கோடியில் இயந்திர அதையும் இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இயந்திர அதையில் 'ப்ரொஜெக்டர்' என்றும் இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த இயந்திரம் உங்கள் பள்ளிகளில் பாடக்காட்சி காட்டுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் இயந்திரம் போன்றதே. இதில் ப்ரொஜெக்டர் பரப்பும் சாதனம் ஒன்று அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். அவ்வொளி ஒரு கண்ணாடியின் மூலம் கேர் எதிரில் உள்ள வெண்மையான திரையின்மீது விழும்படி செய்யப்படுகிறது. இந்த ஒளிக்கும் திரைக்கும் இடையில் 'பில்ம்'

செலுத்தப்படுகிறது. அப்போது பில்மில் உள்ள படத்தின் சாயை திரையின்மீது விழுகிறது. மூன் கூறியவாறு பில்ம் கருள் மிக விரைவாக இயங்குவதால், படங்களில் உள்ள உருவங்கள் செயலாற்றுவது போன்ற தோற்றம் உண்டாகின்றது.

6. தனித்தனி படங்கள் மிக விரைவாக இயக்கப்பட்டுச் செயலாற்றுவதுபோலத் தோற்றமளிக்கச் செய்யும் விவரத்தை அறிந்தோம். இனி, திரையின்மீது விழும் சாயைகள் பேசுவதும், பாடுவதும் எங்ஙனம் நிகழ்கின்றன என்பதைக் கவனிப்போம்: ஒருவருடைய குரல் ஒலி, பதிவு செய்யப்பட்டுக் 'கிராமபோன்' என்னும் இயந்திர சாதனத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுவதை நாம் அறிவோம். அங்ஙனமே, திரைப்படக் கதையில் நடிப்பவர்களின் பாட்டையும் பேச்சையும் ஒலிப்பதிவு செய்து பில்மில் எற்றவாறு இணைப்பர். பேசும் படத்தின் பில்மை நீங்கள் பார்த்தால், அதன் ஓரத்தில் கோடு இருப்பதை அறியலாம். அக்கோடுதான் பில்மின் ஒலிப்பதிவு. படம் இயங்கும்போது இப்பதிவு இடத்திற்கேற்ற ஒலியை வெளியிடும். 'கிராமபோன்' இயந்திரத்தில் உள்ள ஒலிப் பெட்டி இசைத்தட்டின் கோடுகளாய் அமைந்துள்ள ஒலிப்பதிவை வெளியிடுவதை நாம் அறிவோம். அவ்வாறே பில்மில் உள்ள ஒலிப்பதிவை ஓர் இயந்திரம் ஒலியாக வெளியிடுகிறது. அவ்வொலியே அதன் பதிவுக்கேற்றவாறு பாட்டாகவும் பேச்சாகவும் கேட்கப்படுகிறது.

7. இதில் உங்களுக்குச் சில ஸ்ரங்கள் ஏழலாம். அவற்றுள் தனியாய்வு, படப் பிடிப்பும், ஒலிப்பதிவும் திரையில் தோன்றுவது போல ஒரே காலத்தில் நடைபெறுகின்றனவா என்பதாம். படப் பிடிப்புத் தனியாகவும், ஒலிப்பதிவு தனியாகவும் நடைபெறும் என்பதே இந்த ஐய வினாவுக்கு விடையாகும்.

8. படம்பிடிக்கும் இடத்திற்கு அங்கேதான் 'ஸ்டுடியோ' என்பது பெயர். அங்கு விடுகளும் காடுகளும், சோலைகளும் சாலைகளும், மடுக்களும் மலைகளும் அமைப்பதற்குரிய சாதனங்-

கள் உண்டு. படத்திற்குரிய காட்சிகளை ஓவியர் இயற்கையோடியையுமாறு அமைப்பார். படம் பிடிப்பவர், படம் பிடிப்பதற்கு வேண்டிய ஒளிச்சாதனங்களை அமைப்பார். நடிகர்கள் உரிய வேடங்களைத் தரித்துக்கொண்டு தயாராய் நிற்பார்கள். எல்லாம் ஒழுங்குபட அமைந்துள்ளனவா என்பதைப் படம் தயாரிக்கும் பொறுப்புள்ள 'டைரெக்டர்' தணிக்கை செய்த பிறகு படம் பிடிக்கப்படும். 'ஒரு கதைக்குரிய எல்லாக் காட்சிகளையும் 'ஸ்டுடியோ'வினுள்ளேயே படம் எடுப்பது இயலாது. ஆதலால், சில சமயங்களில் பெரிய மலைகள், ஏரிகள், ஆறுகள், காடுகள் முதலியன உள்ள இடங்கட்குச் சென்று படம் பிடிப்பதும் உண்டு.

9. ஸ்டுடியோவில் ஒளிப்பதிவு செய்யும் இடம் தனியே அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இவ்வறை, வெளியிலிருந்து எவ்வித ஒளியும் உட்புகாதபடி அமைக்கப்பெற்றிருக்கும். இங்கேதான் நடிகர்களின் பேச்சு, பாட்டுக்களின் ஒளி பதிவுசெய்யப்பட்டு, படம் பிடிக்கப்படும் போது அவ்வொளிப்பதிவு, இயந்திரத்தின் மூலமாக ஒலிக்கிறது. நடிகர்கள் நடிக்கும்பொழுது அவர்கள் பேசுவோ பாடவோ வேண்டா; இடத்திற்குத் தக்கபடி இயந்திரத்தினின்று வெளிப்படும் ஒலிக்கற்றவாறு வாயசைத்தல் மட்டும் போதும். ஒலிக்கேற்றபடி பேசுவதாலும் பாடுவதாலும் தவறென்றும் ஏற்பட்டுவிடாது.

10. பிள்ளைகளை, மௌனத் திரைப் படம், பேசும்படங்களைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள் மட்டும் கூறப்பட்டன. மேல் வகுப்புக்களில் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் எத்தனையோ உண்டு. அவற்றையும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ள முயல வேண்டும்.

பயிற்சி :

I. விடை எழுதுக:—

1. திரைப்படத்தின் கிராமம் சாயகன் செயலாற்றவன் போலத் தோன்றக் காரணம் என்ன?
2. திரைப்படத்தின் கிராமம் கிராமங்கள் பேசுவதும் பாடுவதும் எக்கனம் கிதழ்கின்றன?

3. 'ஸ்ரீதேயா' என்பது என்ன? அங்கு என்னென்ன அமைப்புக்கள் காணப்படும்?

4. குறிப்பெழுத்துக :—பிலிம் சுருள், பெரோஜக்டர்

II. எதிர்ச்சொற்கள் எழுதுக :—

அடிக்கடி, இன்பம், சுனிப்பு, உயிரற்ற, தொடர்ச்சி, வீரரவு, அண்ணிது, பேரொளி, வினா

III. வாக்கியங்களில் அமைக்க :—

சுண்ணாற்று, புதைப் படம், தனித்தனி, அண்ணிது, இயங்குதல், பேரொளி, வேடந்தரித்து

IV. அகராதி யார்த்தப் பொருள் எழுதுக :—

தினேந்தல், சாதனங்கள், அண்ணிது, எடுத்துக்காட்டு, அரங்கு, சாயை, செயலாற்றாத்தல், ஜயம்

செய்யுட்பகுதி

I. கடவுள் வணக்கம்

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே! கரும்பே! தேனே!
 ஆரமிர்தே! என்கண்ணே! அரிய வான
 பொருளைத்தும் தரும்பொருளே! கருணை நீங்காப்
 பூரணமாய் கின்றஒன்றே! புனித வாழ்வே!
 கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேனிக்
 காணமுந்தே சமும்வருத்துக் கருவி யாதி
 விரிவினையுங் கூட்டிஉயிர்த் திரினை யாட்டும்
 விழுப்பொருளே! யான்சொல்லும்வின் ணப்பம்
 [கேளே, 1

[தம்பர ரகசியம்]

[தரயுமான சுவாமிகள்]

யாவையும் எவருந் தானாய்
 அவரவர் சமயந் தோனும்
 தோய்வினை புலனைத் துக்கும்
 சொலப்படரன் உணர்வின் மூர்த்தி
 ஆவிசேர் உயிரின் உள்ளால்
 யாதுமோர் பற்றி லாத
 பாவனை யதனைக் கூடில்
 அவனையுங் கூட லாமே. 2

[திவ்வியப்பிரபந்தம்]

[தம்மாழ்வார்]

“வேள்ளத்தாழ் விரிசடையாய்! விடையாய்! விண்ணோர்
 பெருமானே!” எனக்கேட்டு வேட்ட கெஞ்சாய்ப்
 பன்னந்தா முதுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
 பதைத்துருகு மவநிற்க என்னை யாண்டாய்க்(கு)

உள்ளந்தா னின்றுச்சி யளவு நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணு யண்ணு !
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
 கண்ணினையு மரமாந்தி வினைபி னேற்கே ! 3
 திருவாசகம்] [மரணிக்கவாசகர்

உலகமெல்லாந் தனிகிறைந்த உண்மை யாகி,
 யோகியர்தம் அனுபவத்தி னுவப்பா யென்றும்
 கலகமுறு உபசார்த நிலைய தாகி,
 களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி,
 விலகலுறு கிடீடூ னந்த மாகி,
 மீதானத் தொளிர்கின்ற வினக்க மாகி,
 இலகுபரா பரமாய்ச்சிற் பரமா யன்பர்
 இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவோ ! 4
 திருவருட்பா] [இராமலிங்க அடிகள்

மண்புனல்தி வளிவெளியாய் மன்னிநிற்குந் தெய்வம்,
 மதிசுதிராய் மன்னுயிராய் மகிழ்விக்குந் தெய்வம்,
 கண்முதலாம் உறுப்புரிக்குந் சுதிக்கின்ற தெய்வம்,
 கருத்திலே கோசில்கொண்டு காக்கின்ற தெய்வம்,
 எண்ணெழுத்தால் ஏழிசையால் இசைப்பயனுந் தெய்வம்,
 எம்மறையுந் குருவழியே இயம்புகின்ற தெய்வம்,
 உண்மையறி வானந்த உருவான தெய்வம்,
 ஒருநெறியாம் பொதுமைமையிலே ஒங்குதெய்வம் ஒன்றே.
 —திரு. வி. கவியாணசுந்தரனார்

II. நீதிப் பகுதி

1. நாடிபார்

நுகந்திர் பெருஞ்செய்வம் தோன்றியக்கால் தொடர்புப்
 புகடு நடத்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க;
 அகடுற யார்மாட்டும் சிவ்வாறு செய்வம்
 சகடக்கால் போல வரும்.

உபகாரம் செய்ததனை ஓராதே தங்கண்
அபகாரம் ஆற்றச் செயினும்—உபகாரம்
தாம்செய்வ தல்லால் தவற்றினால் திங்குட்கல்
வாந்தோய் குடிப்பிறந்தார்த் தில், 2

‘புன்னுனிமேல் நீர்போன்ம் நிலையாமை,’ என்றெண்ணி
இன்னினியே செய்க அறவினை;—இன்னினியே
நின்றான் இருந்தான் விடந்தான்தன் கேள் அலறச்
சென்றான் எனப்படுத லான். 3

குஞ்சி யழகும் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்ச னழகும் அழகல்ல;—மெஞ்சத்து
‘நல்லம்யாம்,’ என்னும் நடுவு நிலைமையால்
கல்வி யழகே அழகு. 4

கல்வி கரையில; கற்பவர் நாளில;
மெல்ல நிலைக்கின் பிணிபல;—தெள்ளிதின்
ஆராய் தமைவுடைய கற்பவே நீரொழியப்
பாலுண் குருவின் தெரிந்து, 5

நல்லாரே யாயினும் கற்றோரைச் சேர்ந்தொழுகின்
நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர்—தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாநிரிப்பூச் சேர்தலாற் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயத் தாங்கு, 6

பாலோ டளாயிற் பாலாகு மல்லது
கீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம்;—தேரின்
சிறியார் ஈறுமையும் தோன்றாதாம் நல்ல
பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து. 7

மல்லன்மா நூலத்து வாழ்பவ ருள்ளெல்லாஞ்
செல்வ செனினும் கொடாதவர்—உல்கூர்ந்தார்;
உல்கூர்த்தக் கண்ணும் பெருமுத் தரையரே
செல்வரைச் சென்றிரவா தார். 8

2. தள்ளெந்

என்றும் முகமன் இயம்பர தவர்கண்ணும்
சென்று பொருள்கொடுப்பர் தி(து)அற்றோர்;—தன் தகவை
பூவிற் பொலிகுழலாய்! பூங்கை புகழ்வோ
நாவிற்கு) உதவும் நயந்து? 1

மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி(து); ஏனையவர்
பேசற்ற இன்சொல் பிறி(து)என்க;—சசற்கு
நல்லோன் எறிசிலையோ, நன்னுதால்! ஒண்கருப்பு
வில்லோன் மலரோ விருப்பு? 2

பிறர்க்குதவி செய்யார் பெருஞ்செல்வம் வேறு
பிறர்க்குதவி யாக்குபவர் பேரும்;—பிறர்க்குதவி
செய்யாக் கருங்கடல்தீர் சென்று புயல்முகந்து
பெய்யாக் கொடுக்கும் பிறர்க்கு. 3

உள்ளம் கவர்ந்(து)எழும்(து) ஒங்கு சினங்காத்துக்
கொள்ளும் குணமே குணமென்க;—வெள்ளம்
தடுத்தல் அரிதோ, தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்தல் அரிதோ? விளம்பு. 4

‘எந்தைகல் கூர்ந்தான் இரப்பார்க்கித்(து),’ என்றவன்
மைந்தர்தம் ஈகை மறுப்பரோ?—பைந்தொடஇ!
கின்று பயனுதவி சில்லா அரம்பையின்மீழ்க்
கன்றும் உதவுவ் கனி. 5

தின்சொலால் அன்றி, இருதீர் வியனுமகம்
வன்சொலால் என்றும் மகிழாதே;—பொன்செய்(து)
அதிர்வனையாய்! பொங்கா(து) அழற்கதிரால் தண்ணென்
கதிர்வரவால் பொங்குங் கடல். 6

வகம்மாறு உகவாமல் சுற்றறிந்தோர் மெய்வருத்தித்
தம்மால் இயலுதவி தாட்செய்வர்;—அம்மா!
முனைக்கும் எயிறு, முதிர்கனவா விற்கு
வினைக்கும் வலியனதாம் மென்று. 7

கல்லா அறி(வு)இல் கயவர்பால் கற்றுணர்ந்த
நல்லார் தமதுகனம் நண்ணாரே ;—வில்லார்
கணையிற் பொலியுங் கருங்கண்ணாய் ! கொய்தாம்
புணையிற் புகுமொண் பொருள்.

8

—சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

3. ஏலாந்

கோலைபுரியான் கொல்லான் புலான்மயங்கான் கூர்த்த
அலைபுரியான் வஞ்சியான் யாதும்—நிலைதிரியான்
மண்ணவர்க்கு மன்றி மதுமலிபூங் கோதாய் !
விண்ணவர்க்கு மேலாய் விடும்.

1

உடன்படான் கொல்லா னுடன்றூர்கோய் தீர்த்து
மடப்படான் மாண்டார்நூன் மாண்ட—இடம்பட
நோக்கும்வாய் நோக்கி நுழைவானேல் மற்றவனை
யாக்குமவா யாக்கு மனைந்து.

2

கற்றுரைக் கற்ற துணரா ரெனமதியார்
உற்றுரை யன்னண மோராமல்—அற்றூர்கட்
குண்டி யுறையு ளுடுக்கை யிவையீந்தார்
பண்டிதராய் வாழ்வார் பயின்று.

3

கோலைக்களம் வார்குத்துச் சூதாடு மேல்லை
அலைக்களம் போர்யாளை யாக்கும்—கிலைக்களம்
முச்சா ரிகையொதுங்கு மோரிடத்து மின்னவை
நச்சாமை நோக்காமை நன்று.

4

பெய்யுரையான் வையான் புறங்கூருன் யாவரையும்
மெய்யுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான்—எய்யுரையான்
கூத்தல்மகி லன்னாய் ! குழிஇயவான் விண்ணோர்க்கு
வேந்தனு மிவ்வுலகம் விட்டு.

5

பெரியார்சொற் பேணிப் பிறழாது தின்று
பரியா வடியார்ப் பறியான்—கரியார்சொல்
தேறு விரையான் தெனிந்தடிசி லீத்துண்பான்
மாறுன்மண் ணுஞ்ஞா மற்று.

6

—கணிமேதையார்

4. நீதி தெறி விளக்கம்

நீரிற் குமிழி இளமை; கிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டும் கெடுந்திரைகள்;—நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை; நமசங்காள்! என்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று? 1

அறம்பொருள் இன்பமும் வீடும் பயக்கும்;
புறங்கடை கல்லிசையும் நாட்டும்;—உறுங்கவிலொன்
றுற்றுழியுங் கைகொடுக்கும்; கல்விதின் ணங்கில்லைச்
சிறுயிர்க் குற்ற துணை. 2

முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை; 'முழுவதூஉம்
கற்றனம்!' என்று களியற்க;—சிறுபுரியால்
கல்லும் தகரும்; தகர கணங்குழாய்!
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால். 3

குலமகட்குத் தெய்வம் கொழுநனை; மற்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையும் தாயும்;—அறவோர்க்
கடிகளை தெய்வம்; அனைவோர்க்கும் தெய்வம்
இலைமுகப் பைம்பூண் இறை. 4

காலம் அறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூலம் அறிந்து வினைவறிந்து—மேலுந்தாம்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாளவினை ஆளப் படும். 5

மேய்வருத்தம் பாரார்; பசுவோக்கார்; கண்டுஞ்சார்;
எவ்வெவர் திமையு மேற்கொள்ளார்;—செவ்வி
அருமையும் பாரார்; அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாழி னார். 6

கவையஞ்சி மேய்விதிர்ப்பார் கல்லியும், கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லும்,—கவையஞ்சி
சுத்துண்ணார் செல்வமும், கம்கூர்ந்தார் இன்னவமும்
பூத்தலிற் பூவாமை கன்று. 7

—குமாருகுபர்

5. அறநெறிச் சாரம்

இன்றுளார் இன்றேயும் மாய்வார் ; அவருடைமை
அன்றே பிறருடைமை யாசிருக்கும் ;—கின்ற
கருமத்தார் அல்லாத கூற்றின்கீழ் வாழ்வார்
தருமம் தலைகிற்தல் நன்று. 1

மக்க னுடம்பு பெறற்கரிது ; பெற்றபின்
மக்க ளறிவும் அறிவரிது ;—மக்கள்
அறிவ தறிந்தார் அறத்தின் வருவார்
கெறிதலை கின்றொழுது வார். 2

* பலகற்றோம் யாம்! என்று தற்புகழ வேண்டா ;
அலர்கதீர் நூசிறறைக் கைக்குடையுங் காக்கும் ;
சிலகற்றார் கண்ணும் உளவாம் பலகற்றார்க்கு
அச்சாணி யன்னதோர் சொல். 3

முன்னின் ரெருவன் முகத்தினும் வாசினும்
கன்னின் றுருகக் கலந்துரைத்துப்—பின்னின்
றிழித்துரைக்கும் சான்றோரை அஞ்சியே தேவர்
விழித்திமைபா கின்ற நிலை. 4

ஒளியும் ஒளிசான்ற செய்கையும் சான்றோர்
தெளிவுடைய ரென்றரைக்குத் தேசம்—களியென்னும்
கட்டுரையாற் கோதப் படுமேல், இவையெல்லாம்
விட்டொழியும் வெறுங் கிரைந்து. 5

—முனைப்பாடியார்

III. வருணனை

1. விண்மீன்

விண்மீன் இனங்காள் ! விண்மீன் இனங்காள் !
வற்கடஞ் சென்றுழி வள்ளலார் போல
அற்கடல் மான அதிர்க்தெழு ஞான்று
கலைமதி தணந்த காலையும் ஒளிசெய்து

உலைவின்(று) உலவினர்க்கு(று) உதவுங் கருவிகாள் !
 நீலக் கம்பளத்(து) ஏலப் பரப்பு
 சேயிர்தீர்த்(து) இலங்கும் வயிரமணி என்கோ ?
 விண்ணெனுங் கடலுள் மேவுமுத்(து) என்கோ ?
 நீலவான் படத்தின் நிகழ்புழை வழிந்தெரி
 கோலம்ஆர் கயிலைக் குன்றின்ஒளி என்கோ ?
 விண்தங்கு வெவ்வே(று) அண்டங்கள் என்கோ ?
 வானமா மரைஇலை மேல்கனி மிளிரும்
 புனல்துளி என்கோ ? புகலுமின் !
 மினல்தகை கொண்டவெண் மீன்துனங் காளே !

—வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார்

2. மருதம்

தண்டலை மயில்க னாடத்
 தாமரை விளக்கக் தாங்கக்
 கொண்டல்கள் முழனி னேங்கக்
 குவளைகண் விழித்து கோக்கத்
 தெண்டிரை எழிலி காட்டத்
 தேம்பிழி மகர யாழின்
 வண்டுக ளிவிது பாட
 மருதம்வீற் றிருக்கு மாதோ.

—கம்பநாட்

3. தேற்கதித் தேற்றம்

சொல், அருஞ் சூல்புகம் பாம்பின் தோற்றம்போல்
 மெல்லவே கருஇருந்(து) சன்று மேனரை
 செவ்வமே போல்தலை கிறுவித் தேர்த்ததால்
 கல்விசைர் மாந்தரின் இதைஞ்சிக் காய்த்தவே.

—திருத்தக்க தேவர்

4. கார்

காரே! உன் நீரைஎல்லாம் கன்னன் கவர்ந்தானோ?
 நீரே உதவாய், தெறிஆமோ?—கேரேநான்

வாரிடண்டு வாரிடொண்டு வாரிடண்டு வான் இருண்டு
பேரிகொண்டு நீதிரண்டு பெய்.

1

செல்லன்றுன் நாமத்தைச் செப்பினதே அல்லாது
செல்லன் றுனைநாங்கள் செப்பினமா?—அல்லென்று
மெய்யா உவமிக்க விண்மீது தோன்றியநீ
பெய்யாமற் போனதென்னோ? பேசு.

2

வேண்டுங்கால் நீபெய்யாய்; வேண்டாத போதுபெய்வாய்;
தாண்டி நீ செய்வெவல்லாந் தப்புகளே.—நீண்டுலவும்
வட்டமுதி லே! உனக்கு மாசெனப்பேர் தந்தோர்க்குப்
பட்டமது கட்டுவேன் பார்!

3

மேகமே! நீயும்அந்த மேகநோய் போற்குறுத்தாய்
சோகமே செய்துளியைத் தூறியே—வேகம்
மிகுவெட்டை யைக்கிளப்பி வேதைசெய்வ தாலே
தகுமேஉன் பேர்உனக்குத் தான்.

4

வமயே! எமைமுன் வளர்த்தநீ கைவிட்டால்
ஐயே! இனிஎமையார் ஆதரிப்பார்?—பெய்யே
கடகட என்றுங் கள்கள என்றுஞ்
சடசட என்றும்நீ தான்.

5

—மாழரம் வேதநாயகம் பிள்ளை

IV. கதைப் பகுதி

1. கன்னன்—என் நோநன்

யோன்னவிர் மேனிச் சுபத்திரை மாதைப்
புறங்கொண்டு போவதற்கே—இனி
என்ன வழியென்று கேட்க லுபாயம்

இருகணத் தேயுரைப்பான்;—அந்தக்
“கன்னன்னில் லாளர் தலைவனைக் கொன்றிடக்
காணும் வழியொன்றிலேன்—வந்திங்
குன்றை யடைந்தனன்,” என்னி லுபாயம்
ஒருகணத் தேயுரைப்பான்;

1

கானகத் தேசுற்று வாளிலு செஞ்சிற்
 கலக்கமி லாதுசெய்வான்;—பெருஞ்
 சேனைத் தலைகின்ற போர்செய்யும் போதிலில்
 தேர்தடத் திக்கொடுப்பான்;—என்றன்
 ஊனை வருத்திடு நோய்வரும் போதிலில்
 உற்றம ருந்துசொல்வான்;—செஞ்சம்
 ஈனக் கவலைக னெய்திடும் போதில்
 இதஞ்சொல்லி மாற்றிடுவான்; 2

பிழைக்கும் வழிசொல்ல வேண்டுமென் றாலொரு
 பேச்சினி லேசொல்லுவான்;
 உழைக்கும் வழிவினை யானும் வழிபயன்
 உண்ணும் வழியுரைப்பான்;
 அழைக்கும் பொழுதினிற் போக்குச்சொல் லாமல்
 அரைநொடிக் குள்வருவான்;
 மழைக்குக் குடைபசி கேரத் துணாவென்றன்
 வாழ்வினுக் கெங்கள்கண்ணன். 3

கேட்ட பொழுதிற் பொருள்கொடுப் பான்;சொல்லுங்
 கேலி பொறுத்திடுவான்;—எனை
 ஆட்டங்கள் காட்டியும் பாட்டுக்கள் பாடியும்
 ஆறுதல் செய்திடுவான்;—என்றன்
 காட்டத்திற் கொண்ட குறிப்பினை விதிதென்று
 காண்சொல்லு முன்னுணர்வான்;—அன்பர்
 கூட்டத்தி லேயிர்தக் கண்ணனைப் போலன்பு
 கொண்டவர் வேறுவரோ? 4

உள்ளத்தி லேகரு வங்கொண்ட போதிலில்
 ஒங்கி யடித்திடுவான்;—செஞ்சில்
 கள்ளத்தைக் கொண்டொரு வர்த்தனதசொன்னுங்குக்
 காரி யுமிழ்த்திடுவான்;—சிறு

பள்ளத்தி லேநெடு நாளழு குங்கெட்ட
 பாசியை யெற்றினிடும்—பெரு
 வெள்ளத்தைப் போலருள் வார்த்தைகள் சொல்லி
 மெலிவு தவிர்த்திடுவான். 5

கின்னக் குழந்தைகள் போல்வினை யாடிச்
 சிரித்துக் களித்திடுவான் ;—நல்ல
 வன்ன மகளிர் வசப்பட வேபல
 மாயங்கள் சூழ்ந்திடுவான் ;—அவன்
 சொன்னப டிருட வாவிடி லோமிகத்
 தொல்லை யிழைத்திடுவான் ;—கண்ணன்
 தன்னை யிழந்துவி டில், ஐய கோ!பின்
 சகத்தினில் வாழ்வதிலேன் ! 6

கோபத்தி லேயொரு சொல்லிற் சிரித்துக்
 குலுங்கிடச் செய்திடுவான் ;—மனத்
 தாபத்தி லேயொன்று செய்து மகிழ்ச்சி
 தவிர்த்திடச் செய்திடுவான் ;—பெரும்
 ஆபத்தி னில்வந்து பக்கத்தி லேலின்
 றதனைவி லக்கிடுவான் ;—சுடர்த்
 தீபத்தி லேனிடும் பூச்சிகள் போல்வருந்
 தீமைகள் கொன்றிடுவான். 7

உண்மை தவறி நடப்பவர் தம்மை
 உதைத்து நசுக்கிடுவான் ;—அருள்
 வண்ணாபி னுலவன் மாத்திரம் பொய்கள்
 மலைமலை யாவுரைப்பான் ;—நல்ல
 பெண்மைக் குணமுடை யான்; சில நேரத்திற்
 பித்தர் குணமுடையான் ;—மிகத்
 தண்மைக் குணமுடை யான்; சில நேரம்
 தழுவின் குணமுடையான். 8

கோல்லுங் கொலைக்குஞ் டாத மறவர்
 குணமிசத் தானுடைபான் ;—கண்ணன்
 சொல்லு மொழிகள் குழந்தைகள் பேரவொரு
 குதறி யாதுசொல்வான் ;—என்றும்
 கல்லவ ருக்கொரு திங்குறண் னுது
 கயமுறத் காத்திடுவான் ;—கண்ணன்
 அல்லவ ருக்கு விடத்திவில் கொலில்
 அழலினி லுங்கொடியான்.

9

காதல் விளைய மயக்கிடும் பாட்டிலில்
 கண்மகிழ் கித்திரத்திள்—பகை
 மோதும் படைத்தொழில் யாவின் மெதிற
 முற்றிய பண்டிதன்கான் ;—உயர்
 வேதமு ணர்ந்த முவிவ ருணர்விலில்
 மேவு பரம்பொருள்கான் ;—கல்ல
 கிதை யுரைத்தெனை சின்புறச் செய்தவன்
 கீர்த்திகள் வாழ்த்திடுவேன்!

10

—ச. சுப்பிரமணிய பாரதியார்

2. கயவன் கல்வியருமை ஆறித்தது

கீர்மிகும் பெயரா னெங்கும்
 திருகின்ற டூரில் வாழுவோன் ;
 கீர்மிகும் கிலங்க னுள்ளோன் ;
 கிறைபவ ஓர்க னுள்ளோன் ;
 கரீமிகும் ரெதி யுள்ளோன் ;
 கானடை பனவு முள்ளோன் ;
 ஏர்மிகு மில்ல முள்ளோன்
 எவ்வென் றியம்பும் பேரோன்.

1

கையெனச் சுறுத்த மெய்யன் ;
 வாக்விபுட் குழித்த கண்ணன் ;
 பையெனச் சுருங்கும் வாயன் ;
 பலகறை படித்த பல்லன் ;

கையினிற் கொண்ட கோலன் ;
 கரம்பெனத் திரண்ட காலன் ;
 மெய்கினு விண்ட பாம்பின்
 வயிற்றினன் ; வெடித்த சொல்லன்.

3

மக்கைகண் விழிக்கு முன்னே
 கண்ணிழித் தெழுந்து, வாயிற்
 பாக்குட லினைபை மென்று,
 பண்ணையை நோக்கிச் செல்வான் ;
 ஊக்கமாய் வரப்பின் மீதே
 உலவிவந் துறுவைந் கோலை
 மேக்குறத் திரித்துப் பல்லை
 மிணுக்குறத் துலக்கு வானே.

3

உச்சிசிற்பொழுது விற்கும்
 ஒருபகல் வெள்ள நண்ண
 வெந்தடன் வீட டைத்து,
 வெறியகந் கண்களி யுண்டு,
 இச்சையில் சொக்கப் பனை
 பின்புடன் விரித்துக் கொண்டே
 அச்சம் வந்தி லாட
 அயலவர் தமைவ னழிப்பான்.

4

அழைத்தவ ரு ளி ருத்தே
 துருவ னாங்க ணைக்கண்
 செறித்தகல் ஒழிவு என்ற
 தேசெ ளொருவன் போன்று,
 பழுத்தகற் பெரிசீர்! தந்தம்
 பாலனம் படித்தி டாமற்
 பழித்திடத் திரிய வைத்தல்
 பான்மையோ? பகரும், என்றான்.

5

‘கல்விசிக் கெமக்கேன்? ஏங்கவர்
கழனினைத் தண்கா ணிதழச்
செல்வமாய் வளர்க்து மேனி
திகழற விருந்தாற் பேரதும்;
‘கல்விவே சுத்தாற் செல்வம்
நாசமே யாகும்,’ என்னச்
சொல்லின செங்கள் முன்னோர்;
சூதம்; மற்றும் கேளும்;

6

‘எங்கள்முற் பாட்டினுக்
நிருவரங் குமார் தம்முள்
அங்கொரு வனைப்பன் றிக்கே
அணப்பின ரவனு மன்றே
பொருடிக் காப்ச்சல் கண்டு
பொயினு னென்ப ரந்தோ!
இங்கென்மைத் தனையு மன்வா
நிழந்திடச் சொல்லின், நீதே!

7

‘பின்னாயும் படிக்க வேண்டா;
பிரம்படி படவும் வேண்டா;
சள்ளையாஞ் சுவடி துக்கிச்
சங்கடப் படவும் வேண்டா;
முள்ளெனு மாணி கொண்டு
முறிவினி வேறுத வேண்டா;
பின்னமென் றிருந்தாற் பேரதும்
பெற்றவள சளிக்க,’ என்னான்.

‘நூபுரீர் அழகு தம்மை
அருகருகக் காக்க மற்று
உய்யவேள் வழியு மின்றி
உழக்கிறீர் வீடு தேரதும்;

கைசினிற் பொருளுள் ளார்க்குக்
கல்வியாற் பயன்ருன் யாதோ ?
செய்யுமோர் தொழிலி ளார்க்குச்
செப்புமிக் கதையை, ' என்னு

9

' நல்லதென் மைந்தன் றன்னை
நலனுறப் படிப்பித் தற்குச்
செல்லுமோர் தொகைதான் யாது ?
செப்பிடும் பார்ப்போம் ! ' என்றான் ;
' எவ்வரே ! உமது மைந்தன்
எழுதவும் படித்தி டற்கும்
வல்லவ னுய தற்கு
வராகனோர் நாலைத் தாமே, '

10

என்றான் ; என்ற லோடும்
எல்லன யிறும்பு தெய்தி,
' என்றது நாலு மைந்தோ,
இருபதோ ? இருப தாயின்
இன்னொரு கடாவும் வாங்கி
சரினிற் பூட்டி நன்றாய்க்
குன்றென கெல்வி னைத்துக்
குவியலாய்க் குளித்தி டேனோ ?

11

' இருபது வராக னத்தோ !
எழுபது வெள்ளி யன்றோ ?
ஒருபதோ டிருப தாயின்
ஒருவிதத் தொழிக்க ளாகும் ;
வருவதிக் கதனு லென்ன ?
வண்டியோ, மணியோ, நாடோ ?
தருவதிக் கெழுத்தே யன்றோ ?
தனியொழுத் தழிவ துண்டோ ? '

12

என்னவே வெறுத்துக் கூறும்
 எல்லை யிழித்து கோக்கி,
 நன்னய வுபாத்தி யாயன்,
 'கரைமுதீர் கிழவ ரோரீர்
 பொன்னையே பெரிதாக் கொண்டீர்;
 புத்தியைச் சிறிதாக் கண்டீர்;
 பின்னையப் பொருளைக் கொண்டோர்
 பெருங்கடாக் கொள்ளு வீரோல்,

13

'அப்பொழுது துமி டத்தே
 அருங்கடா விரண்டி ருக்கும்;
 ஒப்புட னேறிற் பூட்டி
 உழுதிட னாகும்,' என்ன,
 'எப்படி விரண்டுண் டாகும்?
 யான்கொள்வ தொன்றே யன்றோ?
 அப்படி விரண்டுண் டாயின்
 அதிட்டமென் றடைவே னன்றோ?

14

'தொல்லுமக் வுபாயம்,' என்றே
 துளைத்திட, உபாத்தி யாயன்,
 'எல்லோர்! கீகிர் கொள்ளும்
 எருமைவான் றுடனே யுத்தம்
 கன்னியில் மாத கைத்தன்
 கடாவெனத் திரிவ னன்றே?
 வல்லவா விரண்டு மேதி
 வரும்வழி யறிவி வீரோ?'

15

என்றனன் : அதனைக் கேட்ட
 எல்லோரும், 'என்னே! என்னே!
 என்றனோர் கைத்தன் றன்னை
 எருமையே யாக்கி விட்டார்!

இன்றெனக் கதனை நன்று
 இயம்புசு, 'எனவக் கல்லோன்
 ஒன்றிய கல்வி மின்சீர்
 உழவனுக் குரைப்ப நானுன் :

16

'மன்னிய வுயிர்க டம்முள்
 மானிடன் திறந்து கிற்றல்
 அன்னவ னரிதிற் கொண்ட
 அறிவின லன்றோ வையா !
 தன்னுமவ் வறிவு காளுந்
 துலங்கிடச் செய்யுந் தீர்மை
 நன்னயக் கல்விக் கல்லால்
 காடுமற் றெதற்கு முண்டோ ?

17

'வித்தையில் ளாத முக்கள்
 விலங்கினங் கடைய ராவர் ;
 புத்தியில் ளாத மாந்தர்
 புல்லினும் புல்ல ராவர் ;
 மெய்த்திறங் காண்ப தற்கு
 வித்தையே விழிய தாகும் ;
 கைத்தலப் பொருளோ நந்தங்
 கருத்தின மயக்கு மன்றே ?

18

'தற்றறி வில்லா மாந்தர்
 கண்கெட்ட மரடே யாவர் ;
 மற்றவர் மண்ணின் மீதே
 மடமையின் மாழ்கி கிற்பர் ;
 உற்றமற் றவர்க ளித்த
 உலகுக்கோர் கையையே யாவர் ;
 பெற்றவர் செய்த பாவம்
 பிள்ளையாய்ப் பிறந்த தாமே !

19

‘அத்தலாள் தொட்டு கத்தம்
ஆன்றவ ராய்ந்து வைத்த
அத்தமில் பொருளைக் கல்லாள்
அறிவனோ? அரிதின் அளவும்
இத்தகல் துணிகற் றேன்றும்
இயல்பினை யறிவி லானை
அத்தமில் கிடாயே யென்றல்
அதிகம உத்தி யானோ?’

20

‘மாண்புறு கல்வி மாந்தர்
மடமையைக் கொல்ல தல்லாத்
பூண்பணி போன்று மக்கள்
பொன்றிடக் கொல்லா தையா!
வின்பழி சுமத்த னன்றோ
வித்தையால் விரிந்தா னென்றே?
ஆண்பெணைந் திருபா லாகும்
அறிவுறக் கற்கை கன்றால்.’

21

என்னவே கூறக் கேட்ட
எல்லனு மிதய கைத்து,
‘முன்னமேயறியா தியானம்
முடரின் முதன்மை பெற்றிதன்!
இன்னமு மறிவு மாழ்கி
இருத்திட லெனினா யாமே!
மன்னிய கல்வி யென்றான்
வைத்தது உருணர்த்து கென்னு’

22

தேசிகன் தன்னை வேண்டிச்
கிறுவனை கவன்பா ளாகி,
‘கேசமா சிவனை கல்ல
கெழியினி லுயர்க்க,’ என்ன,

மாசிலவ் வுபாத்தி யாயன்

மைத்தனைத் தன்பாற் கொண்டே

—ஆசிகள் பல்வுந் கூறி

அறிவுதல் புகட்டி னுனே.

23

—கா. ரா. நமச்சிவாய மூதனியார்

3. நளவெண்பா

நளன் தமயந்தியிடம் அநு சேன்றது

நாவற் குடைவேந்தைக் கண்ணுற்று விண்ணவர்கோன்,

‘ஏவற் றொழிநுக் கிளை, ‘என்றான்;—‘ஏவற்கு

மன்னவனு நேர்க்தான் மனத்தினால் மற்றதனை

இன்னதென வொரா நிசைந்து.

1

‘சேங்கண் மதயானைத் தேர்வேந்தே! தேமானை

எங்கனிலே சூட்ட இயல்விமன்—மங்கைபால்

துதாக, ‘என்றான்; அத் தொகையைத்தன் ஆகத்தால்

கோதரக வென்றான் கொ.

2

[நளன், “தேவர் தேவே, நீர் கூறியபடியே செய்வேன்; ஆனால், அந்த கதாத்து அண்மியின் அந்தப்புரத்தை அதன் காவல்களைக் கடத்து கான் எப்படி அடைவது?” என்றான்.]

வார்வெஞ் சிலையொழிய வச்சிரத்தான் மால்வரைவைப்

போர்வெஞ் சிறகறுத்த பொற்றோளான்,—‘யாருமுனைக்

காணர்; பொய் மற்றவனைக் காண், ‘என்றான் கார்வண்டின்

பாணறுத் தாரானைப் பார்த்து.

3

[கன்னிமாடம் புகுந்த காளைத் தண்ட தமயந்தி,]

‘நாவல் கடந்தெங்கள் கன்னிமா டம்புகுத்தாய்!

யாவனோ விஞ்சைக் கிறைவனோ?—தேவனோ?

உள்ளவா சொல், ‘என்றான் நகரற் குழைந்து

வெள்ளவான் நீர்சொர விட்டு.

4

[நளன் தமயந்தியை நேரிழைந்தானாழிதும், அவளிடம் நான் கொண்டிருந்த விருப்பத்தைத் தன் அறிகின் மிகுதியால்

அடக்கிக்கொண்டு, அவன் வினவியவற்றிற்குப் பதிலாகத் தான் தேவர்கள் தூதனாய் வந்த செய்தியைச் சொல்லித் தன் காடு பெயர் முதலியவைகளையும் கூறினான்.]

‘என்னுரையை யாதென் நிகழா நிமையவர்வாழ்
பொன்னுலகக் காக்கும் புரவலனை—மென்மாலி
சூட்டுவாய்,’ என்றான் தொடையிற்தேன் தும்பிக்கே
ஊட்டுவான் எல்லாம் உரைத்து.

5

‘இயமரகின் ரூர்ப்ப இனவனிகின் நெங்க
வயமருதோள் மன்னு! வகுத்த—சயம்வரந்தான்
விற்பொருட்டால் என்று கிளைசென்றான் கிள்குடையான்
தன்பொருட்டால் சைவான் தளர்ந்து.

6

‘பாதரிக்கண் மாதரான் பொன்மாலி சூட்டத்தான்
ஆதரித்தார் தம்மோ ட்வையகத்தே—சோதி
செழுந்தளர வெண்குடையாய்! தேவர்களும் நீயும்
எழுந்தருள்க,’ என்றான் எடுத்து.

7

வானவர்கோன் ஏவல் வழிச்சென்று வாணநிலைச்
தானணுகி மீண்டபடி சாற்றவே—தேன்முரணும்
வண்டார் நளன்பொத்து வச்சிராயு தற்றொழுதான்
கண்டார் உவப்பக் கலந்து.

8

விண்ணவர்தம் ஏவனுடன் வீமன் திருமகன்பால்
கண்ணு புகழ்நளனும் கன்குரைத்த—பெண்ணண வின்
வன்மொழியும் தேவர் மனங்கிழைத் தான்மொழிந்த
மென்மொழியும் சென்னுரைத்தான் மீண்டு.

9

‘அங்கி அமுதகீர் அம்பு அணியாடை
எங்கு கீ வேண்டுகினைந் தவ்விடத்துச்—சங்கையறப்
பெற்றாய்,’ எனவருணன் ஆகண் டலந்தருமன்
மற்றோனும் ஈந்தார் வரம்.

10

தமயந்தி திருமணம்

பூசார்தம் கைம்மலரும் பூங்குமுத மும்முவிழ்ப்பக்
காசினியும் தாமரையும் கண்ணிழிப்ப—வாசம்
அலர்ந்ததேங் கொதையான் ஆழ்துயரத் தோடு
புலர்ந்ததே அற்றைப் பொழுது. 11

காவலரைத் தன்சேடி காட்டக்கண் டரிருவர்
தேவர் களனுருவாய்ப் சென்றிருந்தார்;—பூவரைத்த
மாலிபாப் பூங்குமுலான் மற்றவரைக் காணுகின்
றாசலா நிறு னுளம். 12

பூணக் கழகனிக்கும் பொற்றொடியைக் கண்டக்கால்
நாணுக்கு நெஞ்சுடைய நல்வேந்தர்—நீணிலத்து
மற்றேவர் வாராதார்? வானவரும் வந்திருந்தார்
பொற்றேர் களனுருவாய்ப் போந்து. 13

‘மீன்ஹந்தார் வீமன்றன் மெய்ம்மரபிற் செம்மைசேர்
கன்னியான் ஆகில் கடிமலை—அன்னந்தான்
சொன்னவனைச் சூட்ட அருள்,’என்றாள் சூழ்விதிலின்
மன்னவனைத் தன்மனத்தே வைத்து. 14

கண்ணிமைத்த லாலடிகள் காளிலியில் தோய்தலால்
வண்ண மலர்மலை வாழ்தலால்—எண்ணி
நறுந்தா மரைவிகும்பு மன்னுதலே அன்னாள்
அறிந்தாள் களன்றன்னை ஆங்கு. 15

விண்ணரசர் எல்லாரும் வெள்ளி மனஞ்சுளிக்கக்
கண்ணகன் வுளம் களிகூர—மண்ணரசர்
வன்மலை தம்மனத்தே சூட வயவேந்தைப்
பொன்மலை சூட்டினாள் பொன். 16

தண்டோள் வயவேந்தர் செந்தா மரைமுகம்போய்
வெண்டா மரையாய் வெளுத்தவே—ஒண்டாரைக்
கோமலை வெலான் குலமலை வேற்கண்ணாள்
பூமலை பெற்றிருந்த போது. 17

[பிறகு, விமலாநன் கல்ல மூகர்த்தத்தில் தமயந்திக்கும் களனுக்கும் திருமணத்தைச் சிறப்பாதச் செய்கிறான். அதைக் கண்டு தேவர் காலவர் தனி மந்தவர் எல்லாரும் பெருமகிழ்வுவையினர்.]

—புகழேந்திப் புலவர்

V. பஸ்கவைப் பகுதி

1. சீட்டுக்கவி

கல்விச் சமுத்திரங் கமலால் யந்தமிழ்க்
கடன்மடை திறந்தவெள்ளம்
கற்பனை பிறப்பிடங் கலைமக விரும்பிடங்
கவிமாரி பொழியுமேகம்
சொல்லிற் பனமினியு மதுரக் கனஞ்சியந்
தோன்றுகர்ப் பூரநிபம்
சுவிர்தருண் அவதாரி சுவனப் பெருமங்கை
தொட்டெழுதி னிட்டசனது;
வில்லுக் கருச்சுனன் சொல்லுக் கரிச்சந்தரன்
வெற்றிக்கு விசரமார்க்கன்
வித்தைக் ககத்தியன் முத்துக் கருப்பண்ண
விடைச்சுண னெதிர்த்துகரண்க;
மல்வெற்றி யாயென்று நாயென்று சீயென்று
மாலென்று வேலென்றுகா
மாவென்று காவென்று காவொன்று பாவொன்று
வருகின்ற தருப்புசிகவே!

—சுவனப்பெருமான் கவிராயர்

2. வீரூட்டியம்மை நூற்

தீங்கன்முடி குருமலை; தென்றன்னினை யாருமலை;
தங்குபுயல் குழுமலை; தமிழ்முனியன் வாரூமலை;
அங்கயற்கண் ணம்மைதிரு வருள்சாந்து பொழிவதெனப்
பெரங்குவி தாங்குமலை; பொதியமலை என்மலையெ.

—குமரகுருபர கவாமிகன்

3. திருவரங்கக் கலிப்பகம்

நேனமருஞ் சோலைத் திருவரங்கர் எப்பொருளும்
 ஆனவந்தாம் ஆண்பெண் அவியலர்காண் அம்மாளை;
 ஆனவந்தாம் ஆண்பெண் அலியலரே ஆமாகில்,
 சானகியைக் கொளவரோ தாரமாய்? அம்மாளை;
 தாரமாய்க் கொண்டதமோர் சாபத்தால் அம்மாளை.

—பிள்ளிப்பெருமாள் ஐயங்கார்

4. சதகம்

பணத்தானே அறிவாரும்; பணத்தானே வித்தையுமாம்;
 பரிந்து தெளும்
 பணத்தானே குணமாகும்; பணமில்லா தவர்பிணமாம்
 பான்மை சேர்வர்;
 பணத்தானே பேசுவிக்கும்; தண்டனை நெறியாரே!
 பார்மீ தீல்தான்
 பணத்தானே பந்தியிலே, குணத்தானே குப்பையிலே
 படுக்குத் தானே.

—தண்டனையார் சதகம்

5. பிள்ளைத்தமிழ்—நாடிப்பருவம்

சேறு மணக்கும் மடங்கனெலாம்;
 தாய்மை மணக்கும் விந்தையெலாம்;
 கவண மணக்கும் ஆடையெலாம்;
 தொங்கல் மணக்கும் தொள்கனெலாம்;
 சேறு மணக்கும் கழுவியெலாம்;
 செல்வ மணக்கும் மாடமெலாம்;
 தென்றல் மணக்கும் மேடையெலாம்;
 தெய்வ மணக்கும் செம்புலெலாம்;
 கீறு மணக்கும் செற்றியெலாம்;
 செய்யெ மணக்கும் கறிகனெலாம்;
 செருப்பு மணக்கும் குண்டமெலாம்;
 கேய மணக்கும் கீதியெலாம்;

சாறு மணக்கும் குன்றத்தூர்த்
தலைவா! தாலோ! தாலேலோ!
சகலா கமபண் டி.த!தெய்வச்
சைவா! தாலோ! தாலேலோ!

—சோகநூல்

VI. தனிப் பாடல்கள்

1. கத்தார் சிறப்பு

மீன்கடலே எழுந்தாலும், விண்கடரே விழுந்தாலும்,
மான்மலைகள் சாய்ந்தாலும், மண்கம்ப மாணாலும்,
ஊன்கொந்திக் கண்டதுண்டம் ஒன்னலர்கள் செய்தாலும்,
வான்மருவு கோந்தாலும் மறப்பதன்று கத்தாரமே.

—திரு. வி. கல்யாணசுந்தரனார்

2. நாய் தாய்கள் இஷ்டநாய்

கேராத வேடன் செருப்பா லுதைக்கவும், நீண்டவும், தண்
லீர்வா யுமிழவும், உச்சிட்டம் போடவும், நீண்டகிளைத்
தாரா ஷட்க்கவும், கண்ணீர் ததுப்பவும் நாய்தாய்கள்
ஆரா கிலுயில்லை யோதிருக் காளத்தி யப்பணக்கே!

—சோகநூல் முடிவு

3. யோன்

‘யோன்னென உலக மெல்லாம்

போற்றிடும் பொருளே! உன்றன்
மின்னிகர் வண்ணம் எக்டே

பெற்றனை விளம்பாய்,’ என்றோன்;

‘அன்னையர் தமிழ்ப்பா வாற்றம்

மதலைவர் அழகை போக்கும்

கன்னியன் தமிழகன் னுட்குக்

கன்னிய சிடத்தி னன்றே?’

—யாசி க. நெல்லையப்பர்

4. தமிழ்த் தெய்வம்

யெருப்பிலே பிறந்து தென்னன்
 புகழிலே கிடந்து சங்கத்
 திருப்பிலே இருந்து வவகை
 ஏட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
 நெருப்பிலே நின்று கற்றோர்
 வினைனிலே நடந்தோர் ஏன
 மருப்பிலே பசின்ற பாவை
 மருக்கிலே வளரு நின்னாள்,

—வாந்தருவாசர்

5. குங்கு வந்த காரணம்

புராதன மான தமிழ்ப்புல வீரித்தப் புன்குரங்கு
 மராமரம் னிட்டிங்கு வந்ததென் னோ? வகை கேட்டிலையோ?
 தராதலம் வென்ற தமிழ்மா றனையுந்தன் தம்பியையும்
 இராகவ னென்று மிலக்குவ னென்று மிகுந்ததுவே.

—இரட்டையர்

VII. திருக்குறள்

- பிறவிப் பெருங்கடல் நீர்துவர் சீத்தார்
இறவன் அடிசோ தார். 1
- கெடுப்பதாஉங் கெட்டார்க்குச் சர்வாவதற் றுங்கே
எடுப்பதாஉம் எல்லார் மனழ். 2
- குணமென்னும் குன்றேறி நின்றுச் சிலநாள்
கணமெயும் காத்தல் அரிது. 3
- செயற்பாவ தோரும் அறின ஒதுவந்த
உயற்பாவ தோரும் பழி. 4
- வைவத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும். 5
- குழலினிது யாழ்இனிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொல் கேளா தவர். 6
- அன்பின் வழியது உயிர்க்கீழ்; அநிலைவர்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 7
- அகனமீக்து செய்யார் உறையும் முகனமீக்து
நல்விருந்து ஒம்புவான் இல். 8
- இவிய உளவாக இன்னத உறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்க் கிற்று. 9
- எக்கன்றி கொன்றார்க்கும் உயிரண்டாம்; உயிலில்லை
செய்க்கன்றி கொன்ற மகற்கு. 10
- சமல் செய்து சீர்தாக்கும்கொல்பொல்-அனம்க்தொருபால்
கொடாமு சான்றோர்க்கு அணி. 11
- எல்லார்க்கும் அன்றும் பணிதல்; அவருள்ளும்
செய்வார்க்கே செய்வக் தருகத்து. 12
- அழக்கா றுடையானகன் துக்கம்போன்ற இக்கல்
ஒழக்க மினர்சன் உயர்வு. 13
- ஒத்தார்க்கு ஒருகண் இன்பம்; பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றும் துணையும் புகழ். 14

- கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதாஉம்
உண்பதாஉம் இன்றிக் கெடும். 15
- சிற்றின்பம் வெகிலி அறனால் செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். 16
- ஏதிலார் குற்றம்போல் தம்முற்றம் காண்டிற்சின்
திதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு? 17
- சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 18
- நியவை செய்தார் கெடுதல் கிழல்தவளை
வீயாது அடிஉறைந் தற்று. 19
- கவருணி கீர்நிறைந் தற்றே உலகவார்
பேரறி வாளன் திரு. 20
- ஆற்றுவார் ஆற்றல் பரிஆற்றல் அப்பலிவை
மாற்றுவார் ஆற்றலின் பின். 21
- அற்றுச் அழிபரி தீர்த்தல் அகிதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. 22
- வகைநூழிய வாழ்வாரே வாழ்வார்; இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 23
- பொருளற்றார் பூப்பர் ஓடுகாய்; அருளற்றார்
அற்றார்மற குதல் அரிது. 24
- வலியாற்றும் தன்னை வினைக்கதான் தன்மீன்
மெலியார்போல் செல்லும் இடத்து. 25
- வாண்பர் தொற்றம் எவன்செய்யும் தன்செஞ்சும்
தான்அறி குற்றப் பாடின? 26
- அளவல்ல செய்தால்கே விவர் களவல்ல
மற்றைய தெற்று தவர். 27
- பொய்யாமை அன்ன புதுழியலை எய்யாமை
எல்லா அறறும் தரும. 28
- எல்லா விளக்கும் வினைக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 29

- இறத்தார் இறத்தார் அரிசயர் சினத்ததத்
துறத்தார் துறத்தார் துணை. 30
- பிறர்க்கு இன்னு முற்பகல் செய்வின் தமக்கு இன்னு
பிற்பகல் தாமே வரும். 31
- கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுதுவான் காழ்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று. [காப்பேல் 32
- ஒருபொழுதும் வாழ்வது அறிபார் ஒருதுப
கொடியும் ஆல்ல பல. 33
- தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மார்த்தர்க்குத்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு. 34
- கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவறது
மாடல் மறைய மறை. 35
- கல்லார்கள் பட்ட வலுமையின் இன்னுதே
கல்லார்கள் பட்ட திரு. 36
- கெட்பினுங் கேவரத் தனையிவ் கேள்வியால்
தொட்கப் படாத செவி. 37
- அஞ்சல் தஞ்சை மம்பிபைதனம் ; அஞ்சலது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில். 38
- அறிவுடைபார் எல்லாம் உடைபார் ; அறிவினார்
என்னுடைபு ரேனும் இவர். * 39
- வியவற்கு எஞ்ஞான்றும் தன்னை ; உயவற்கு
கன்றி பயவா விரி. 40
- முதலியார்க்கு ணநிமம்இல்லை ; மதலியாருத்
சாப்பினார்க்கு இல்லை சினை. 41
- கல்லினத்தி னுக்குத் துணையில்லை நினைத்தின்
அவ்வறி படுபது உம் இல். 42
- எண்ணித் துணிக் குறுவல் ; ' துணிக்தபின்
எண்ணுமன் ' என்பது இழக்கு. 43
- துணிக்கொட்பர் உருனார் அக்திறக் தூக்கின்
உயர்க்கிறுதி வாடி வீடு. 44

- எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அஞ்சியே
செய்தற் கரிய செயல். 45
- தேற்றக் வாரையும் தேராது தேர்த்தபின்
தேறுக தேறும் பொருள். 46
- செய்வாளை நாடி வினைநாடிக்காலத்தொடு
எய்த உணர்ந்து செயல். 47
- கற்றத்தாற் கற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். 48
- உள்ளியது எய்தல் எவரிதும்ன் மற்றுந்தான்
உள்ளியது உள்ளப் பெறின். 49
- இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்
துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண். 50
- நிறைநிந்து சொல்லுக சொல்லீ : அறனும்
பொருளும் அதனினு உங்கு இல். 51
- துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. 52
- கல்லா தவரின் கடைபென்ப கற்றறிந்து
நல்லார் அவையஞ் சுவார். 53
- அறன்சனும் இன்பமும் சனும் நிறைநிந்து
நிதின்றி வந்த பொருள். 54
- ஒழி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையின் பேதையார் இல். 55
- குன்றின் அனைவரும் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி அனைய செயின். 56
- பணிவுமாம் என்னும் பெருமை : நிறுமை
அணிவுமாம் தன்னை விவந்து. 57
- இனஞ்செய் தார்க்கும் இனிப்பென செய்வாக்கால்
என்ன பயத்ததொ சாப்பு? 58
- குற்றம் இன்னும் குடிசெய்து வாழ்வானை
கற்றமால் கற்றும் உலகு. 59
- செல்லான் மிழவன் இழுப்பின் நிலைபுலந்து
இய்வானின் ஊடி விடும். 60

செய்யுட்பகுதி—குறிப்புரை

I. கடவுள் வணக்கம்

1. அருள் பழுத்த - அருளை முதிர்ந்த; அசிபயான பொருளைத் தம் - விடைத்தற்கு அருமைபான பொருள்கள் எல்லாவதையும்; பூரண மாய் - குறையற்றதாய்; அருவி - ஈரணம்; விரிகினை - பரந்த கிளை; உலித்திரை - உலிச்சின் சுட்டம்; விழுப்பொருள் - மேலான பொருள்.
2. தோயிலன் - தங்காதவன்; புண் ஐத்த - உணர்ந்தம்; உருவி, ஈட்டி, மேரத்தல், கேட்டல் குவியாவ.
3. வெள்ளத்தாற் விரிசுடைபாய் - கங்கையால் சடைபிற்றுக்கிய விவபெருமானே; விடைபாய் - ஒருதர வரணமாதல் கொண்ட வனே; கேட்ட - விரும்பிய.
4. உலப்பு - மெற்ச்சி; கங்கமுறு - குற்றமற்ற; விவாறு - சிக்குதல் இல்லாத; மீதான் - ஆசாயம்.
5. புண் - சீர்; வலி - ஈர்த்த; வெளி - ஆசாயம்; மன்வி - தங்கி; மறி கதிர் - சந்திர சூரியர்; ஒரு செறி - குப்பற்ற மதம்; பொதுமை - சமச்சம்.

II. தீதிப் பகுதி

1. காலடியார்

1. தகன் தீர் - குற்றமற்ற; பகை கடத்த உழ் - அருமைச்சடாவை ஒசித்துட்டி உலுது பரிசிடப்பட்ட தானியம்; அகறெ - சிலிபெற; சடைக்கால் - வண்டியின் சக்கரம்.
2. ஓராதே - சிலிவாயம்; ஆற்ற - மீதுதியாக; தீங்கு ஊர்கன் - தீங்கு செய்வதில் மனம் கொள்ளுதல்; வான் தோய் - உயர்ந்த.
3. சீர் - பகிர்; இன்னியே - இப்பொழுதே; இறுதான் - உட்கார்த்திருத்தான்; விடத்தான் - படுத்திருத்தான்; கேள் - சத்தத்தார்; சென்றன் - மானமுற்றன்.
4. குற்றி - தலைமீர்; தகன் - குட்டி; கேட்டமுது - கையின் அழகு.
5. நெய்விதன் ஆசாயத்தா - அங்கு ஆசாயித்த; அகய்யுடைய - தகுதியுள்ளவற்ற; குருகின் - அன்னப் பருவை போன.

6. தலைப்பெயர் - அம்மையப் பெயர்; சொல் சிறப்பு - பழையவாள் புது; ஒன்றியம் (ஒன் + சிறப்) - ஒன் மிகக் சிறம்; புத்தோடு - புதுப்பாடு.
7. அராய - சக்தி; தேசம் - ஆராயல்; சிறை - புன்மை.
8. மயங்க - கவி பொருத்திய; மரணமம் - பெரிய உலகம்; கங்கர் தார் - தரித்திரர்; பெருந்திறல்பு - ஒரு சிந்தனை யமிசத்தையர்.

2. எண்ணெ

1. முகம் - உயேந்தம்; தந்த - சிறந்த; குழைய - உந்திய உடைய பெண்ணே.
2. மகந்த - குழைந்த; இன்சொல் பிரித என் - இன்சொல்லி வன்சொல் என்; சொன் - சரியில் - சரியை காயுத சன் - சரியைப் பெற்ற சன்; என்னதாம் - அழகிய தெற்றிய உடைய பெண்ணே; எழுப்பு கிள்ளோன் - எழுப்பு கிள்ளி உடைய மன்மதன்.
3. புயல் - மேகம்; பெய்வாக் கொடுக்கும் - பெய்து உபகரிக்கும்.
4. உயர்ந்த - பற்றி; சிவம் - கோபம்; தடங்கல் - கிரகம்கான கல்.
5. எந்த - என் - தந்த; கங்கர்ந்தன் - உலகமயகத்தான்; உயர்ந்தோடு - பழையவாள் பெருந்தொகைய கையின் அணிந்த பெண்ணே; அராய - உரைய.
6. இரு சீர் - பெரிய கடல்; கிளையகம் - தகந்த உலகம்; அதிர் கையாய் - ஒளிச்சென்ற கையையுடைய பெண்ணே; அழகதிர - குழியன்; தன்சென் - திரி - சத்திதன்.
7. உலகாய் - கிழப்பாமல்; மயி - மல்; கையன் - கன்மை வான பொருவகி.
8. உயர் - சீர் - மயிசன்; கிளையர் - கிளைய்பொருத்திய; கையின் - அம்பு போல்; பொகியும் - கிளக்கும்; கெய்தகம் - அம்பமான, சிறிய; புண் - தெப்பம்.

3. ஏனதி

ஏனதி என்பது, ஏன், இவ்வகம், சிறு கையி, மீனா, சிப்பி கி கக்கு என்றும் இவ்வகம் கைகளைச் செய்ப்பட்ட குணத்தாக் குறிக்கிறது. இவ்வகம் மயக்குடம்பின் உண்டாகும் பின்னை சிக்குகை போல், இவ்வகம் பாட்டிதம் அல்லாத கிளையகிள்

கொண்ட இத்தம் மக்களின் அறிவாளமப் பிணியை அதற்கு வல்லது இறையுட்கொண்டே இத்ததுக்கு இப்பொர் இடப்பெற்றது.

1. கொலை புரியான் - பிறர் செய்யும் கொலைத் தொழிலை விரும்பாதவன் ; கொல்லான் - தான் கொலை செய்யாதவன் ; புறநல் மயங்கான் - மாமிசத்தை அறியு மயங்கித் தின்றுவன் ; உத்தர - மிகுந்த ; அந் - (தொழி) விரும்பாத் தொழில் ; யாதம் - மிதிதல் ; கிழை திரியான் - தன் சொந்தகையின்கு மாற்றவன் ; மது மலி - தேன் கிடைத்த ; பூங்கோதாய் - பூவைய அணிந்த உத்தரவு உடைய பெண்ணே.
2. உடம்புடான் - பிறர் செய்யும் கொலைக்குத் தான் சம்மதியாமல் ; கொல்லான் - தானும் கொல்லாமல் ; உட்குழி - அன்புறு கின்றவன் ; மடல் புடான் - அறிவில்லாத் செயலில் ஈடுபட மாட்டான் ; மாண்டாச் - மரட்சிமட பொருத்தியவன் ; மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட ; இடம்பட - பெருகும்படி ; கோக்கும் வாய் - முராய்ப்பதற்குரிய பெரியாசிடத்தில் ; கோக்கி-ஆராய்த்து ; அழை வானே - நடுகுறவானாய் ; மாக்கும் - சீக்கரிதற்கும்.
3. உத்தரவா - உட்பினவா ; அன்னனம் - அன்னதே ; அத்தூச்சுக்கு - அறவிக்கு ; உதவன் - இரும்பிடம் ; உடுக்கை - ஆடை.
4. வார்த்துத் - நீரானது கிளர்ந்தப் பிளந்தோகில் இடம் ; அலை களம்-வருத்தமின்ற கிடைக்கலை ; வார்த்தும் - கிண்பெற்றிருக்கும் ; மூச்சாரினை - பாலை, தேர், குதிரை இம்மூன்றும் சாரியிட்டு ஒயிவன்ற ; இன்னவை - இவற்றை ; சச்சரம் - விரும்பாதம்.
5. வையான் - இழைதவன் ; வெய் ஒளவான் - (நடுகூச்சு கோ இருக்கும் அன்புத்தத அதந்ததந்தை) உத்த உன்னமைய வெளி இடாதவன் ; உன்னனம் - தான் அறிந்தவந்தையும் ; விட்டுவா யான் - வாய்விட்டுச் சொல்லாதவன் ; மயி - அன்பு ; குழிஇல - உடியுள்ள.
6. பேணி - வளத்து ; பரியா - விரும்பாதம் ; அடியாச் - அணிவாசத் ; பரியான் - சீக்கான் ; சரியாச் - வஞ்சாச் ; தேருன் - கம்பான் ; இவையான் - உட்புக் கொல்லான் ; அடியில் - உணவு ; மரணன் - சிக்கமின்றி.

4. நீதி கொழி விளக்கம்

1. கொடுக்கிறவான் - சீண்ட அலைகள் ; வர்க்கை - உடம்பு ; மமரல் வான் - கம்மவர்க்கை ; மம்பிரவன் மன்ன-எம் உடம்புள்ளித் தீதாவை.

2. வீடு - மோட்சம்; புறங்கடை - வீட்டின் புறத்தே; எல்லிசை - எல்ல புசு; ஈட்டிம் - சிவசிறுதும்; உடைவல் - வந்தனையும் துன்பம்; உத்ததியும் - வந்த பேரையும்; ஊ சொடுக்கும் - துணி புரியும்; எல்லிசின் ஊடுவல் - எல்லிசின் வீட்டையும் மேலானது இல்லை.
3. மூத்தம் உடைத்தவர் - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்; எலியற்ச - மகிழ்ச்சியுடையாரே; தகும் - உடையும்; தகரா - உடையா; சனங்குறாய் - பொற் குண்டைக்கண் அணிந்த பெண்ணே; கொல் உடு - சொல்லுடைய உடைகளும்; உடம் - சம்மட்டி.
4. கொழுநன் - கணவன்; மன்ற - நிச்சயமாக; அறவோர் - தறவி கன்; அடிசன் - குரு.
5. மூலம் - காலணம்; வினைவந்த - பயன் அறிந்த; மூலன் - ஆராய வேண்டியவனவற்றை; மூத்த - ஆராய்ந்த; ஆக்கினை - முயற்சி; ஆகப்படும் - செய்யப்படும்.
6. மெய் - உடம்; என் தஞ்சார் - ஊக்கார்.
7. அகவ - சகை; மெய் - உடம்; விதிப்பவர் - கிட்டுவார்; ஆளுச் சொல் - ஆவாரப் பேச்சு; அகவ - மூத்தம்; எத்தன் னார் - பிரக்குச் செய்துத் தாரும் உண்ணாதவர்; எக்கர்சு தார் - வதியவர்; பூத்தவின் பூவாகம் என்ப - தோண்டுவதைத் காட்டினும் தோன்றாதிருந்தல் எனல். எத்த - எத்த என்பதன் வரித்தல் விரைவம்.

5. அறநெறிச் சாரம்

1. மாய்வர் - இரப்பர்; உத்திவெழி - இயல் பயத்துக்குடையார்; நலி சித்தம் - சித்தம் சித்தம்.
2. செறிநலி - அற செறிவோ; கிட்டுவருவார் - கிட்டு வாதவார்.
3. அவர் எதிர் - விடுத்த செனவன்; குகிறுவார் - குகியினர்.
4. மூத்தமும் - மூக்க குகியானதும்; வாயினும் - சொன்னதும்; என்னோர் - வந்த புத்திசெயல் இழிந்தோர் என்றும் பொருள் தந்தது.
5. தோ - புசு; என் என்றும் உட்கொள் - உட்கொள் என்றும் சொல்; மோதப்படுவோர் - மோத அடையுமோர்.

21 MAY 1950

III. வகுணகி

1. விண்மீன்

விண்மீன் - எட்சத்திரம்; யந்திரம் - டந்தம்; வள்ளலார் - வலாயாறு கொடுப்பவர்; அந்தம் - இருண்ட சடம்; மாண - ஒப்ப; கலை மதி - கிரணங்களைப்புகட்டி எத்திரன்; உலகிந்த - (உலகின்) மயக்கம்; செவித் தீர் - குத்திர்தீர்; சோமம் தீர் - தந்திரப் பொருத்திய; வானம்மலர் இலை - வானம்மலர் தாமரை இலை; புனல் தனி - நீர்த்தனி; மினல் தலை - மின்னல் தலை.

2. மருதம்

தண்டம் - தன் + தன் - குறிக்கிப் பொருத்திய இடம்; விளக்கம் - விளக்கு; சொண்டம் - மேகம்; முழுது - மிகுதகம்; குகை - சீரோற்பல மலர்; தென்குரை - தென் + தீவர - தெளிந்த தீவர; எழின் - தீவரத்தீவர; மாரபாடு - கரம்புகள் விளக்கப்பட்ட மாரபின் போன்ற உருவமுள்ள ஒரு வகை இளைச் சருகி; மருதம் - மருத சிவமரைய மங்கை (வெண்கலம் வயல் எடுத்த இடமும்).

3. நெற்கதிர்நீர் நெற்றும்

சொல் - சொல்; குள் - குரு; பாம்பாம்பு - பச்சாம்பாம்பு; ஈன் - அழிர் கிடங்கி; மேகமார் சொல்லம் - நீடு மிகுகின்ற சொல்லம்; தலை சிறகி - தலை சிறித்த; இவற்றும் - வயல்.

4. குளிர்

1. கார் - மேகம்; கார் உண்டு - சடம் உண்டு; கார் மொண்டு - அன்னி முகத்து; கார் உண்டு - கார் உட்கொண்டு.
2. சொல் - மேகம்; சொல் - சொல்; அப்பெண்ட - இருள் என்ன, அன்ன என்ன.
3. குகை - மேகம்; மகை - மேகம்; குதரம்.
4. மேகமோர் - மகைக்குக் கொட்டி கார் உண்டாகும் சொல்; கொட்ட - கொப்பம்; மேகம் - மேகம்.
5. கம் - மேகம், 'சடம், ககை, சடம்' - நயிக்குகியுக்கள்.

IV. கதைப் பகுதி

1. கண்ணன் - என் நோழன்

இது பாதிவாசல் இயற்கை பெற்ற சொடக்கிச் சொல்லம் - கருள் ஒன்று.

சுபந்திகரகயத் துரியோதனன் மணக்க விரும்பினான், அவனுக்கு அவன் வாழ்க்கைப்படச் சுடர்தொன ஏன்மைய எண்ணன் தன் தங்கையாகிய அவளை ஓர் உபயத்தால் அருள்வானுக்கு மணம் முடித்த வையத்தான்.

1. பொன்னகிர் - பொன் போலப் பிரகாசிக்கும்.
2. தேர் சுடத்தில் கொடுப்பான் - எண்ணன் பாரதப் போரில் அருள் செய்துத் தேர் செய்துதினான்; ஊளை - உடலை.
3. விளையாளும் வழி - காரிய தெரிவிக்கும் உபாயம்.
4. காட்டத்தில் - கருத்தில்.
5. மெய்யு - தவறச்சி; தவிர் - சிக்கு.
6. எண்ண மகையர் - அழகு பொருந்திய பெண்கள்.
7. மனத்தாபத்தில் - பகையில்; தீபத்திலே விரும்பும் பூச்சி - விட்டித் பூச்சி.
8. தீபத்தர் குணம் - சுபத்தியம்; தழுவின் - கொடுப்பின்.
9. மதவர - வீரர்; எண்ணுடை - அழகுடை; அக்ஷர - செட்டை; விடத்தினிம் - விடத்தாங்காட்டினம்; அழகினில் - கொடுப்பைக் காட்டினம்.
10. படைத் தொழில் - போர்த் தொழில்; பாய்பொருள் - மேலான பொருள்; சேத - சிறுமன பாவரன் அருளிய பாவத்தோத என்னும் தாள்.

2. கயவன் கல்வியருமை அறித்தது

1. திரு - இளங்குழி, செல்வம்; கார் - கருமை; மேதி - கருமை; கானடை (கார் + கடை) - ஆதி மகதி முரணியமை; ஏர் - அழகு. (முரணில் வந்தவன் ஏர், உழுவதற்குப் பயன்படும் கழகி.)
2. மை - நிறுள், மைத, மாக; கவர் - கிவிப்பு, கல்லை; மெய்வினா சீண்ட - மெய்வினா + சீண்ட; பாய்பின் வலித்தினன் - பாய்பு போன்ற துட்டிய வலித்தினன்.
3. பாக்குடலியமை - பாக்குடன் + இலைய; இலைய - கெத் திலைய; மெய்து - மேமே; மீதுக்கும - பண்பணப்பாருமாத.
4. எண்ண - செருக்க; கெச்சுடன் - கெய்கைள் ஏற்பட்ட பெய்பத் துடன்; கெயிய - புவிதத; இக்கையில் - கிருப்பயிப்பாத; அவ கவர் - அந்தம்பக்கத்தினுள்மோர்.

5. ஆவெறுங்குளேர் (ஆவென் + குளன் + ஐ) - ஆவென் தங்கே ஒரு; தேசிகன் - ஆசிரியன்; பழுத்த - வயதில் முதிர்ந்த; பாண்டமயோ - நகுதியாகுமோ; பாரும் - சொல்லும்.
6. மேனி - உடல்; திரளும - விளங்கமுத, அதுதத; அகிலவேகம் - எல்லாவிதம்; குதல் - பொய்யுந்து.
7. பேரகிலன் - இறந்தான்.
8. சங்கீ - தொந்தரை; முதி - பரிபேரில், எழுதமுதி.
9. உய்ய - பிழைத்த; உழங்கிற் - எத்தெறிற்; செப்பும் - உதம்; என்னு - என்ன உத.
10. காரகன் - குன்றங்குளபாய்.
11. இவன்புத - மகிழ்ச்சி.
12. என்னயம் - எஞ்ஞனம்; புத்தி - அறிவு; பெருங்கடல் - பெரிய எருமைக்கடல்.
13. ததிட்டம் - ததிருட்டம், என்னப்பட்டி.
14. தனித்திட - தொந்தரை செய்திட; என்னயம் - உலகம் பொருத்தியவையாவிய; அந்நிலிரோ - அறிவுடைந்தோ.
15. இவன்புத - உதம்; ஒன்றிய - பெருந்திட.
16. மன்னிய - நீதி பெற்ற; உயிர்ப்பட்டும் - உயிர்வன் + தம்முன்; அநிதம் - அருமைவாய்; தம்முன் - மேம்படும், அநிமாரும்; அந்நில - இறந்த; சிவிய - சித்தி, புத்தி; என்னயம் - பெரிய காரியம் - விருத்தி.
17. கடைபர் - கடைவிடுவியுள்ளோர்; புத்தி - அறிவு; மேய்திறம் - மேய்த்துணம்; விதி - என்; வசத்தன் - வசவாய் இடம்; எத்தம் - எம் + தம் - எம்முடைய.
18. மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சி.
19. தந்தை - குதாமைதர்; அந்தை - அழகென்றத, முதுவிக் காத; அநிமாரை - அநிமாரை; இடம் - எருமைக்கடல்; அநிமாரை - உயிர்த்திடு போதம்.
20. மகிழ்ச்சி - பெருமை பெருந்திடு; பூன் பணி - அநிமாரை அமைதன்; மகிழ்ச்சி - இறந்த; மகிழ்ச்சி - மகிழ்ச்சி அந்நே; விதித்தன் - இறந்தான்.
21. இவயம் - மனம்; வசத்த - வசத்தி.

23. செறியிளிர் - வறுமில் ; உய்க்க - செலுத்தாக ; மாசில் (மாசு + இல்) - குற்றமற்ற.

2. களவேண்பா

1. கின்னவர் கோன் - இத்திரன், தேவர்களின் அரசன் ; ஏவல் தொழிலுக்கு - நாம் எய்துகின்ற வேலைக்கு ; இலச - உடன்படு ; ஸாது - கிரியாமல் ; கோர்த்தான் - சம்மதித்தான்.
2. தேமாலை - தேன் பொருந்திய மலர்மாலை ; இயல் வீமன் - முயற்சி மிக்க வீமன் ; தோகை - மரில் (இங்கு உயுமை ஆகுபெயராய்த் தமயந்தியை உணர்த்தியது.) ; ஆகத்தால் - மனத்தால் ; கோதாக (கோது + ஆச) - சாாமத்த பொருளாக ; கோ - மன்னன்.
3. வார் - கீண்ட ; வெஞ்சிலை - கொடிய கைநாக மலை ; வச்சிரத்தால் - வச்சிராயுத்தால் ; மால் - பெரிய ; வரை - மலை ; கார் - கரிய ; பாணமம் (பான் + நாமம்) - பாட்டுத் தோன்றல் ; தாசாலை - மாலை தரித்த களலை.
4. கிஞ்சக - கித்தக ; இறையே - தலைவருடைய கித்தியாதரே ; ஊசத்தாழ - ஊசலாமிடம் நடனம் ; வெள்ளவான் - கடல் போன்ற ஓரி மிக்க கண்.
5. இவமாவர் - தேவர் ; பொன்னுலகம் - சொர்க்க லோகம் ; புரவலன் - இத்திரன் ; தொடை - மாலை ; அம்பி - தேவி.
6. இயமால் - இலக்சுமிகன் ; ஆர்ப்ப - ஒலிக்க ; இனவனை - இனமாய்வு செய்து ; ஏக - ஒலிக்க ; வயல் மரு - வலிமை பொருந்திய ; கசகச - வளித்தெவ்வின் தமயந்தி.
7. போது - தாமரை மலர் ; அரிக்கன் - இரோகணமுடைய கண் ; மாசாசு - தமயந்தி ; தாளம் - மூத்த.
8. வானாதல் (வான் + அதல்) - ஒளி பொருத்திய செத்தி ; முரதம் - ஒலிக்கும் ; வண்டர் (வன் + தர்) - ஆதரன் மாலை.
9. வன்மொழி - ஊசல் சொற்கள்.
10. அக்கி - செருப்பு ; சன்னயற - சந்தேகநிலையம் ; ஆண்டவன் - இத்திரன் ; மந்தேதம் - அக்கித் தேவனும்.
11. பூசாச் - கோணைச் ; பூக்குமதம் - கழகிய ஆம்பல் ; குழிப்ப - லுமிய ; கசகம் - வளவனை ; கோதையான் - தமயந்தி ; புலித்தத - லுக்கது.

12. பூவாசகம் - மலர்-குட்டப்பெற்ற; வாசம் - சூழ்ந்துள் - வாசவாதி
வது போலச் சஞ்சலமடைந்தால்.
13. பூன் - ஆபாணம்; காண் - வெட்டம்; போந்து - வந்து.
14. மெய்ம்மராயில் - சந்திரமூள்ள நுழந்தில்; நுழவிதி - சேர்ந்த
விதி.
15. கரசிமி - பூமி; தேரய்தலால் - பழதலால்.
16. வெள்ளி - வெட்டப்பட்டு; அவித்த - அருங்க; சனிகட - மடுத்துத்
யிருத்திருக்க; பொன் - இலக்குமி போன்ற தமயகதி.
17. திண்டோள் (திண் + தோள்) - வலி நிகழ் புயம்; ஒன்டாடா
(ஒன் + தாடா) - ஒலியும் கூச்சமும் வண்டபு; சோ - வச்சிரா
வுதம்; குலம்சல - குலத்திற்றுப் பூவாசு போன்ற தமயகதி.

V. பல்கணைப் பகுதி

1. சூலம் - இரும்பிடம்; மடை - சீரணி; கிப்பனம் - வன்மை;
கடுத்தம் - இன்டம்; சண்ட - கடுக்கான், சூல.
2. தென்றல் - இளங்காத்த; தமிழ் முனியன் - அகத்தியன்; அக்
கயந்தான் (அம் + கயன் + கன்) - அழகிய கயல்நீன் போன்ற விழி.
3. தேன் அமரும் சோலை - தேன் பொருத்திய பூமங்கன் அடக்க
பூக்க; தாசம் - மனிகி.
4. பாண்டம் - கடை; பார் - பூமி.
5. கித்த - மனம்; கணம் - பொன்; தெக்கல் - மரல்; கை -
திருகை; குன்டம் - மடக்குழி; சோய் - அன்பு; கணகமம் -
மகாபலித்தம்.

VI. தனிப் பாடல்கள்

1. திண் மடல் - உச்சத்திரம்; கய்யம் - அன்; தெக்கல் - கெய்து;
ஒன்னயக்கல் - பணகயக்கல்; மருவ - கய்க.
2. கயிதும் - தப்பவும்; கயிதிட்டம் - கச்சிப்; தமக்கல் - கடி
வினக்கல்.
3. தமிழ்ப்பாசாதம் - தமிழ்ப்பாசான் + தம்; மதமடல் - குழற்
ததன்.

4. பொருப்பிலே - (பொதிசை) மலையிலே; தென்னன் - பாண்டியன்; இருப்பிலே - இருக்கையிலே; பேதை - பெண்; மருக்கிலே - பச்சத்திலே.
5. புதாதனம் - பழையம்; மராமரம் - ஒரு வகை மரம்; தராதம் - பூமி; தரித் மாதன் - பாண்டியன்.

VII. திருக்குறள்

1. பிதவி - வாழ்க்கை, இறையன் - கடவுள், அடிசோதார் - அடிப்பையாதவர்.
2. சென்பதனம் - அதிசயம் பெய்த செடுப்பதம், செட்டார்த்து - இல்லாமல் வருத்தபயர்க்கு, சர்க்காய்-தனைபாசி, எடுப்பதம் - உடம்பதம்.
3. குன்று - சிறு மலை, வெருளி - கோபம்.
4. செயற்பாடா - செயல் தக்கது, அதன் - தருமம், உயற்பாடா - துறக்க வேண்டியது, நுகம் - அமை.
5. உயரம் - உணர்வு, வாழ்வாக்கு - உலகில் வாழவேண்டிய குறவெறிநின்பு, வாழ்வையும் - விண்ணுலகில் இருக்கும்.
7. உன்பு - உதவம்.
8. அமைந்த - மனம் வீழும்பி, செய்வான் - நிரும்பன், முகனமந்த - முகமலர்க்கியோடு, ஒம்புவான் - உபசரிப்பவன்.
9. நுமிய - நுகைமயான சொந்தன், நுன்றா - கடுமையான சொந்தன், உயர்ந்தத - புரிப்பது போல ஆறும்.
10. தந்தி - தருமம், உய்யு - தப்பிப் பிழைக்கும் வழி, செய்வந்தி - நுகுவர் செய்த உதவி.
11. உயர் செய்த - உயரமாக, சொல் - தவறாதோல், ஒருபான் - ஒரு பதம், கோடாமல் - அளவற்ற, சாங்கோர் - பெரியோர், அணி - அழகு.
12. தனத்த - போன்றது.
13. அருக்கை - பெருமை, ஆகம் - செல்வம், அருக்கியான் - உய்வொருவன் இல்லாதவன்.
14. குதந்தார்த்து - நீண்டு செவ்வகத்திற் தண்டப்பட்டதற்கு, பொன்றம் தனைபுன் - (உணர்வு) அழிவு காரணி.
15. அருக்கையான் - பெருமை கொண்டவன்.

16. வெட்டு - வீரும்பி, அரண்கள் - தருபத்திற்குப் புறம்பானவற்றை.
17. ஏதிலார் - அயலார், கரணத்தின் - உயரகங்காராயின், மன
ஹம் உயிர்க்கு - கீழ்பெற்ற உயிர் உரழ்க்கக்கூறு.
19. விபாத - அழிபாத, அடிஉதைத்தத - அடியின் தங்கியிருத்தலி
போன்றது.
20. ஊருணி - ஊரார் நீருண்ணுந் துளம், உடைவாய் - உடை அடைவ
மாத, திரு - செல்வம்.
21. ஆற்றவார் - தவ வலிமைபுடையவர், ஆற்றல் - ஊழிமை.
22. ஆற்றல் - செல்வயில்லாதவர், அழிபரி - அழிப்பி, பெருமான் -
செல்வமுடையவன், பொருள்வையு - பிறர்களுத்திற் உதவுப்படு
தேமித்தது வைத்தல்.
23. யாச - பழி, இயச - புத்தி.
24. ஸூப்பர் - வளம்பெற்ற விளக்குவர், ஆற்றல் - பயனற்றவர், நற்
குறால் - எப்போதும் சிறந்த விளக்குதல்.
25. வயிவார் - வய்க்கையுடையவர், வெய்வார் - வெளித்தவர்.
26. வரையர் - வானநிலைப் போன்ற உயிர்த், வயன் - வயன் பயன்,
குற்றப்புகன் - தவறு செய்பவன்.
27. அளவகம் - அளவகமாதவன், வீவர் - வெய்வர், தேற்றுவார் -
எய்தித் தெய்வாதவர்.
28. அன்ன - பேரன்ற, எய்யாமம் - அவன் அறிவாமையு, அறம் -
எண்ணம்.
30. இறந்தார் - கோவல் மீளுத்தவர், இறந்தார் அணியர் - இறந்த
வருக்குச் சம்மானவர், அணை - ஓய்ப்பவர்.
31. இன்னு - தன்மை.
32. உதாத - பயன்.
33. உருதப - என்னுயன், கோடிமம் அள்ள பய - கோடிக்குமேல்
மிடப்பய.
34. தொட்டினைத்த - தோண்டிய அளவுக்கு.
35. கோடி - அழிவற்ற, விழுச் செல்வம் - சிறந்த செல்வம், வாரி -
செல்வம்.
36. இன்றாத - கோடிவாத, திரு - செல்வம்.

37. கௌரத்தையெய் - செவிட்டுத்தன்மை உடையனவே, கேள்வி - கேள்வி அறிவாக், தேர்த்தப்பட்டாத - துணைக்கப்பட்டாத.
38. டேவதம் - அறியாமம், அறிவார் - அறிவுடையவர்.
40. விவந்த - (தன்னைத்தான்) விவந்த மதியாதிருப்பானாக, எஞ்ஞான்றும் - எங்காவத்திடும், வயந்த - புரிய விரும்பாதிருப்பானாக, கன்றி - கன்மை.
41. ஊதியம் - இயல்பும், மதம்பரம் சாப்பிடுவார்க்கு - நம்மைத்தாம் தாங்கும் துணை இல்லாதவர்க்கு.
42. ஊக்கு - காட்டினும், அல்லல் படுப்பது - துன்பப்படுத்தவது.
43. இழக்கு - குற்றம்.
44. அபத இதத்த - அமைதும் தாழ்வு, ஊக்கிள் - மேலும் ஏற முயன்றல், இடறி - முடிவு.
45. எய்தற்கரியது - கிடைத்தற்கு அரிய காலம், இயைந்தக்கால் - வாய்க்குமானால், அந்நிலையே - அப்போதே.
46. தேற்றக - அப்போதே, தேராத - ஆராயாமல், தேறக - சந்தேகப்படாமல் தம்பு.
47. கிளை - காரியத்தின் தன்மை, எய்த - பொருத்த.
48. சுற்றப்பட்ட - குழப்பட்ட.
49. உன்னியது - என்னியது, மதந்தான் உள்ளப்பெறின் - விடாமல் என்னினும்.
50. கிழையான் - கிரும்பாதவன், கிழைவான் - கிரும்புகிறவன், கெளி - சுற்றத்தார், தாடத்த - தீக்கி, ஊன்றம் - தாக்கு வந்த.
52. உதவியும் - பிசு அத்தரணம்.
53. கைட - தொனவர், அவை - சம்ப.
54. திதனத்த - திதனையதித்த.
55. தாடடக்கா - தான அவற்றின் கெளரியில் ஈடுகாத.
56. ஞாந்தவர் - தாழ்வுகூடவர், ஞாந்தவ - தாழ்வுக்குத் தாண்டமான செயல்களை, குன்றி - குன்றினார், அனைய - அவ்வாறாக.
57. அன்புமகம் - பாசத்தெவன்.
58. சரம்பு - பெருமை, பயத்தது - பயமுடையது.
60. கெழை - கிணம் உடையவர், கெழை - கெண்ட பார்த்தாமல், புலத்த - வெய்தது, ஊக்கிள் - கைக்கிளும்.

அகராதி

அ - ஆ

அகழ்தல் - தோண்டிதல்
அகங்க - உள்ளங்கள்
அச்சுறுத்தி - பயமுறுத்தி
அடவி - காடு
அண்டம் - உலகம்
அணி - ஸுபரணம்
அணுக்கம் - சூரீபம்
அத்தன் - கடவுள் அல்லது உயர்ச்
தோன்
அதிபன் - தலைவன்
அமர் - போர்
அமைபாது - பொருத்தாது
அரங்கு - மேடை
அரங்கேற்றம் - ஒருவர்தாம்செய்த
துணைச் சுவையிலுள்ள பெரி
யோர்களுக்கும் படிந்தது
காட்டி அதனை வெளியிட அவ
ரது சரணது வாய்கல்
அரண் - காவல்
அரன் - சிவன்
அரிதின் - அருமையான
அரிய - அருமைபுள்ள
அரியன் - சிம்மாசனம்
அருவி - மலையிலிருந்து விரும் து
அவலம் - துன்பம்
அவய - சுவை
அறம் - தருமம்
ஆசை - குரு, உயர்ந்தியான்
ஆயு - தேவன்

இ - ஈ

இயை - இயை - செய்வித்தியை
இடம் - துன்பம்
இதம் - பூமிதம்
இத்திரவியா - மனமலின்
பொருட்டு இத்திரவிய வயிடம்
திருக்கல்
இரட்டை - பாசியப்பன்
இரவன் - பாசியப்பன்
இருக்கல் - குணம்

இயை - இயை - செய்வித்தியை
இயித்த - பழித்த
ஈட்டு - ஈட்டு
ஈர்க்க - தவர

உ - ஊ

உரம் - வலிமை
உலையா - அழிப்பத
உறை - வரசெஞ்செய்
உறையிடம் - வசிக்கிடம்
ஊக்கினர் - உற்சாகமுடையர்
ஊர்ந்த - ஊர்ந்த
ஊழி - விதி

எ - ஐ - ஒ

எத்தூண்டம் - எப்பெல்லாம்
எட்டு - என்னைய
எடுத்தகாட்டு - மேற்கோள்
அவ்வது உதாரணம்
எய்த - அடை
எய்தவர் - அடைவர்
எயிலுண் - சிம்புத்த
எழில் - அழகு
ஐயத்திரிபா - சத்தோரும் மயக்க
மும் சிவ
ஐயாட்டைப் பருகம் - ஐந்தாம்
வயது
ஐப்பன் - அடைக்கிப்பு
ஐ - இசைசை
ஐப்பன் - அடை
ஐப்பன் - அடை

ஊ - ஊ

ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்
ஊட்டின் - ஊட்டின்

காதல் - அன்பு
கால் வாங்குதல் - அடியெடுத்தல்,
போதல்
காவியம் - காப்பியம், சிறந்த கதா
நாயகனைப்பற்றிக் கூறும் பெரிய
நூல்
கானம் - வனம், இசைப் பாட்டு

கி - கு

கிழார் - உரியோர், தோட்டம்
குரவர் - ஆசிரியர்
குருதி - இரத்தம்
குழாம் - கூட்டம்
குழுமினர் - கூடினர்
குறவர் - ஒரு சாதியார்
குறள் - இரண்டடிகளால் யாக்கப்
பட்ட வெண்பா, குட்டை
குறுநிலம் - சிறு நிலப்பரப்பு

கூ - கோ

கூலவானிகள் - திணை, சாமை
முதலிய தானியம் விற்போன்
கூற்று - எமன்
கோட்பாடு - கொள்கை
கோடாமை - நேர்மை
கோநகர் - தலை நகரம்
கோப்பெருந்தேவி - (அரசனின்)
பட்டத்தரசி
கோவை - ஒரு வகைத்தமிழ் நூல்,
வரிசை
கோள் - புறங்கூறல்

க - கி

சமயம் - தருணம், மதம்
சமயோசிதம் - சந்தர்ப்பத்திற்
குத் தக்கவாறு
சராசரங்கள் - நடையுள்ளதும்
இல்லாததுமாயிய பிரபஞ்சம்
சாடிய - மோதிய
சாதனங்கள் - வசதிகள்
சாதரியம் - சாமர்த்தியம்
சாயை - பிரதி பிம்பம்
சாரத்தியம் - தேரோட்டும்
வித்தை

சாரற்காலம் - மாரி காலம்
சான்று - மேற்கோள்

கி - கூ

சிக்கல் - குழப்பம்
சிணுங்க - மூக்காலே அழ
சிறுர் - சிறுவர்
சுதன் - மகன், இராச குமாரன்

கூ - செ - சோ

கூடு கொள் - வெப்பம் அடை
செயலாற்றாதல் - தொழில் புரிதல்
செருக்கு - அகங்காரம்
செவ்விதின் - செம்மையாக
செவிவித்தாய் - வளர்ப்புத் தாய்
செவிவழிச் செய்தி - காதோடு
வழிவழியாக (கர்ண பரம்பரை
யாகக்) கேட்ட விஷயம்
செறிவு - நெருக்கம்
சென்னி - தலை, சோழன்
சோழி - பலகறை

த - தி

தக்கார் - தருதி உடையோர்
தட்பம் - குளிர்ச்சி
தண்டு - சந்திராசித்தடி
தடும்ப - வழிய
தயக்கம் - தேங்குதல், பின்தங்கல்
தான் - தாம்; மேல் கீழ்
என்னும் பிரிவு
தருக்கி - கர்வங்கொண்டு
தழைத்தோங்கி - ஒங்கி வளர்ந்து
தாரை - வின்மீன், கால்வாய்
தாணத் தலைவர் - சேனாபதி

தி - தீ

திங்கள் - சந்திரன், மாதம்
திரு - இலக்குமி, செல்வம்
திருடி - கள்ளி, கவர்ந்து
திரை - திரைச்சீலை
திவலைகள் - துளிகள்
தினைத்தல் - தோய்தல்
திறல் - வலி, போர்

திக்கொளுவி - நெருப்புக்
கொளுத்தி

து - தொ

துப்புரவு - பரிசுத்தம், மேன்மை
துறக்கம் - சுவர்க்கம்
துறவு - இல்லறத் துறக்கம்
துறை - நீர்த்துறை
தொகுத்து - ஒன்றாகச் சேர்த்து

ந - நா

நங்கை - பெண்
நடாத்து - வழி நடத்து, செய்
நல்லியல்பு - நற்குணம்
நலிவு - மெலிவு, அழிவு
நறுமணம் - நல்ல வாசனை
நாவாய் - மரக்கலம்

நி - நு

நிகழ்ச்சி - சம்பவம்
நிரந்தரம் - எப்பொழுதும்
நிலக்கிழார் - நில உரிமையாளர்
நிறுவ - ஸ்தாபிக்க, அமைக்க
நுண்கலை - வேலைத்திறமுள்ள,
தட்பமான கல்வி
நுண்ணிது - சிறியது

நெ - நை

நெஞ்சையள்ளும் - மனத்தைக்
கவரும்

நெடுந்தேர் - பெரிய தேர்
நைய - வருந்த, நசுங்கும்படி

ப - பி

பக்கலில் - அருகில்
பகழி - அம்பு
பட்டினம் - கடற்கரை நகரம்
பணி - தொழில்
பதிலிதுத்தான் - விடையளித்
தான்
பயக்கத்தக்க - அளிக்கக்கூடிய
பரி - குதிரை
பரிசில் - வெகுமதி

பல்லியங்களார்ப்ப - பல வாத்தியங்
கள் ஒலிக்க

பாகன் - யானை, குதிரை முதலி
யன நடத்துவோன்

பாணர் - பாடிப் பிழைக்கும் ஒரு
வகை இனத்தார்

பி - பி

பிணக்கு - கோபம்
பிரசங்கம் - விரித்துப் பொருள்
சொல்லுதல்
பிரஞ்சு - உணர்ச்சி
பிறழ்வு - தவறுதல், ஒழுங்கின்மை
பிடித்தது - வருத்தியது

பு - பெ

புரவலர் - காப்பாளர், அரசர்
புனைந்தது - அலங்கரிக்கப்பட்டது
பெரும்பிரிவெய்தினார் - இறந்தார்
பெருமிதம் - களிப்பு

பே - பொ - போ

பேரவை - மகாசபை
பேருவகை - மிக்க களிப்பு
பொருது - போரிட்டு
பொற்குவியல் - தக்கக் குவியல்
பொறிகள் - விசைகள்,
இயந்திரங்கள்
போந்து - பனை மரம், வந்து

ம - மி

மக்கள் - ஜனங்கள்
மணம் - கலியாணம்
மத்தயானை - மதம்பிடித்த யானை
மதி துட்பம் - அறிவுக் கூர்மை
மரபு - வழிசம்
மலை மகளார் - பார்வதியார்
மறை - வேதம்
மன்றம் - சபை
மனையறம் - இல்லறம்

மி - மு

மினிர் தல் - விளங்குதல்
முகமன் - உபசாரம்

முருந்தன் - மகாவிஷ்ணு
முதபெரும்புலவர் - வயது மிக்க
புலவர்
முரண் - வேறுபாடு, மாறுபாடு
முழை - குகை
முற்றம் - மேல் தளம், வாசல்

மு - மே

முங்கை - ஊமை
முதறிஞர் - பேரறிஞர்
மேகலை - பெண்கள் இடையில்
அணியும் ஒரு வகை ஆபரணம்

வ - வா

வகை - இகழ்ச்சிச் சொல்
வண்ணம் - நிறம், அழகு
வருணை - சிறப்பித்தல்,
விவரித்தல்
வருவாய் - வருமானம்
வலவன் - சமர்த்தன், தேர்ப்
பாகன்
வழுத்து - போற்று

வழுதி - பாண்டியன்
வனப்பு - அழகு
வாய்ப்பு - தருணம்
வான் புகழ் - உயர்ந்த புகழ்

வி - வீ

விண்ணுலகம் - மேலுலகம்
விதூஷகன் - இராச சபையில்
உள்ள கோமாளி
விரகறிந்தார் - உபாயம் அறிந்
தார்
விரவி - கலந்து
விழைந்து - விரும்பி
விறலியர் - பாண் மகளிர்
வீடு - இல்லம், மோகூடம்

வெ - வே

வெகுண்டு - கோபித்து
வெகுளி - சினம்
வெப்பம் - உஷ்ணம்
வெள்ளிடை மலை - வெளிப்பட
வேளாண் குலம் - வேளாளச்
சாதி

Re 1
pages 146
31-5-56

